

בדלה

חזקת דעה

אלו הן המצוות אשר צונו

אלהם סדרה תפלה על המצוות אשר צונו
מ"ג סדרה אשר צונו וליקט חזקת דעה
היה ש"ק חזקת דעה צונו חזקת דעה
וקצאת חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה
החזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה
חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה
חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה
חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה

חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה

חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה

חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה

חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה

חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה

חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה

חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה חזקת דעה

GRAND RABBI CH. MORGENSHTERN

OF KOTSK LAMAZ

BNE-BRAK,

P. O. Box 493

ISRAEL

יחיאל מאיר מארגנשטערן

מ ק א צ ק

בן הרב הקדוש מופת הזרר כקשית מוהיר
ר צבי זלחיה וייע אדמו"ר מלאמאז, בן הרב
הקדוש כקשית מוהיר ר דוד זלחיה וייע
אדמו"ר האמצעי מקאצק בן הרב הקדוש
רשכבה"ג כקשית מוהיר ר מנחם מענדיל
זלחיה וייע רבנו הראשון מקאצק, אחיהם
של הצדיקים הקדושים ר יעקב אריי זצ"ל
מרדכימין, ר אברהם זצ"ל משערליץ ונבד
הרבי הרה"ק ר דוד גאלדמאן מקיעלץ
ולהצדיקים הקדושים הרבי ר יצחק זלחיה
וייע מווארקו הורבי ר ישעי מושקאט זלחיה
מפראגא וייע.

בני-ברק

ת.ד. 493

ישראל

הקדמת המאסף והמביא לבית הדפוס

(לב גבון יקנה דעת ואוזן
חכמים תבקש דעת. משלי י"ח)

אמר הכותב יחיאל מאיר ב'הרב הקדוש

זצללה"ה זי"ע רבי צבי האדמו"ר מלאמאז קאצק,

ב'הרב הקדוש זצללה"ה זי"ע רבי דוד האדמו"ר

האמצעי מקאצק ב'הרב הקדוש זצללה"ה זי"ע רבי

מנחם מענדיל רבנו הראשון מקאצק המביא לדפוס

את הסידור היקר הנקרא בפוסקים סידור המקובל

של הש"ץ רבי הירץ זצ"ל אשר חיבר על סדר

התפלות מכל השנה עם שני פירושים נחמדים האחד

ע"פ בגלה והשני עפ"י נסתר ומה נכבד היום

שזכיתי להוציא בעולם אור הגנוז הזה שהי' בגז

מן שנת ש"ך שנדפס בעיר סיהינגן עד יום הזה

והסידור היקר הזה הי' למראה עיני כל גדולי

המקובלים ורבינו האר"י זצ"ל עד האחרון הגאון

הקדוש רבי נתן אדלר זצ"ל, רבו של הגאון הקדוש

בעט"ח ס' חתם סופר זצלל"ה שהתפלל בתוך הסידור

הזה כנראה מהחתימה שלו על הסידור והשל"ה הק'

זצ"ל מביא הרבה פעמים בספרו בשם סידור המקובל

רבי הירץ ז"ל בעניני תפלה וקריאה בס"ת בד"ה

כתב. המקובל מוה"ר ר' הירץ בפירוש הסידור שלו

יזהר החזן שירוק כדי שלא יזדמן לו רוק כשיברך

ויקדש למלך הקב"ה, ע"כ, ועוד הרבה פעמים מביאו

בספרו והסידור היקר הזה לא נמצא בעולם כולו
אפילו שלשה עותקים ושוה לאלפים ולרבבות וכבר
חסרו לראותו כמה מגדולי הגאונים והפוסקים,
והנה לשבח ולפאר מה שפעל המקובל אלקי רבי הירץ
זצ"ל בסידור שחיבר הוא אך למותר כי עשה אזנים
לתפלה בדיקדוקי אותיות התפלה שיהי' לפי צירופי
אנשי כנה"ג זכרונם לברכה לא פחות ולא יותר כמו
שראיתי מביאים בפוסקים הראשונים שהי' לרבינו
הרא"ש זצ"ל טבלא מדוקדקת מכל קפיטיל של שמונה-
עשרה כמה אותיות צריכים להיות וגם הסוף זצ"ל
מביא כמה תיבות צריכים להיות בכל קפיטיל של
שמונה-עשרה וגם נמצא בפסקי הרא"ש זצ"ל על מס'
ברכות שאסור להוסיף על דבר שסבעו אנשי כנה"ג
בתפלה יען כל קפיטיל של שמונה עשרה - יש בו
צירופי שמות ואם מוסיף אות אחת מקלקל כוונת
התפלה כתב השל"ה הקדוש זצ"ל בספרו בעניני תפלה
וקריאה בד"ה וכן כעס מאוד מורי מהר"ש ז"ל
מלובלין על אותן שאומרים הדלית של אחד בשבא
ואמר מי הוא זה ואיזהו שיבדו מלבו להוסיף
נקודת שבא שאינו בתורה ולא משה ולא יעקב ולא
עזרא הסופר אמרהו, אלא מחוררתא דסעות היא בידם
וראוי לגעור בהן, עכ"ל.

בירושלמי נזיר פרק א' הלכה א' א"ר יוחנן
לשונות שביררו להן ראשונים אין רשות לבריה
להוסיף עליהן וזכורני שבהיותי פעם במרחץ קרעניץ

עם ש"ב האדמו"ר רבי דוד מסוכטשאב זצ"ל ,
ועוררתי אותו על זה מפני מה לא נתקן סידור
תפלה מדוקדק כמו צירופי כנה"ג בתפלת שמונה-
עשרה ואמר לי שכבר העולם משובש בנסחאות שונות
בתפלה כתב השל"ה הקדוש זצ"ל במס' תמיד בר
מצוה בד"ה והכוונה שאמרתי כוונתי בזה היא
שידע סודות התפלה ועד היכן הדברים מגיעים
וע"ז אמרו מפני מה אין ישראל נענין - מפני
שאינן יודעים להתפלל בשם, אבל היודע ומשיג -
עליו נאמר אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו
ותפילתו תהי' כתר על ראש הקב"ה. כתב במדרש
רבה שמות צריך אדם לטהר את עצמו קודם התפלה
וכן אמר איוב על לא חמס בכפו ותפלתי זכה וכן
איתא במדרש רבה בשלח וכן איוב אומר על לא
חמס בכפי ותפלתי זכה א"ר יהושע הכהן ב"ר נחמי'
וכי יש תפלה עכירה, אלא כל מי שידיו מלוכלכות
בגזל הוא קורא להקב"ה ואין עונה אותו, למח
שתפלתו בעבירה שנאמר ויאמר ד' לנח קץ כל בשר
בא לפני כי מלאה הארץ חמס.

המקובל אלקי רבי עמנואל חי ריקי זצ"ל,

בע"מ משנת חסידים, כתב בספרו חזה ציון על
תהלים בפירוש הפסוק יעלזו חסידים בכבוד ירננו
על משכבותם רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות
בידם ופירש על זה אימתי יעלזו חסידים - בעת
שיהי' להם המדרש עם המעשה יחד וזה אמרו צריך

שיהיו רוממות אל בגרונו במדרש וחרב פיפיות
 בידם במעשה ואז יכולים לעשות נקמה בגויים
 וד"ל וכאשר הסידור הקדוש הזה ספר תמו ולא
 נמצא בעולם, לכן קמתי ואזרתי כגבור חיל,
 לעשות זכר לנפשי, יען כי לא זכיתי להעמיד
 בנים בעולם ואני בטוח שכל מי שיתפלל בסידור
 הקדוש הזה יזכור ג"כ את נפשי העלובה, כמו
 שאמרו חז"ל כי גדול כח המעשה והמזכה את הרבים
 וזכות המחבר הקדוש תגן עלי שאזכה לעבוד את
 השי"ת כרצונו הטוב הפעם אודה השי"ת שזכיתי,
 אחרי כל צדודי הרבים מעת עזבי את בית מגורי
 בלאדז' פולין בשבת תרצ"ט במוצש"ק פרשת כי תצא
 ובאתי ללונדון במדינת ענגלאנד ביום ג' פ' תבא
 בשבוע שפרצה בו מלחמת עולם השניה מפני שהשי"ת
 נתן בלבי עצה ותחבולה לנוס מפני חרב המציק
 ממדינת אשכנז ימ"ש ובאתי לעיה"ק ירושלים
 תובב"א ועכשיו קבעתי דירתי בעיה"ק בני - ברק
 תובב"א ובניתי פי בית-מדרש לרבים לתורה ותפלה
 בשם מדרש יחיאל ועשית הקדש שלא ימכר ולא יגאל
 עד ביאת משיח צדקנו בשהרה בימינו.

וכאשר סבבונו צרות ורעות לנו ולכל ישראל
 בארצות פזוריהם אשר כמוהם לא הי' בכל הצרות
 שסבלו ישראל מזמן גלותם ובחז"ל מובא: לעולם
 יקדים אדם תפלה לצרה והתמיהה מזה כי האיך

ידע אדם להקדים תפלה קודם שבא הצרה, אלא,
 נראה מזה כי זה הדבר תלוי בעיני העדה ומנהיג
 הדור כי הם צריכים להזהיר את העם כמו שמובא
 בס' יחזקאל (ל"ג) והצופה כי יראה את החרב בא
 ולא תקע בשופר והעם לא נזהר הוא בעונו בלקח
 ודמו מיד הצופה אדרוש (במס' שבת דף נ"ד) אמר
 רבי חנינא מעולם לא יצתה מדה טובה מפי הקב"ה
 וחוזר בה לרעה חוץ מדבר זה דכתיב ויאמר ד'
 עבור בתוך העיר והתוית תיו על מצחות האנשים
 הבאנחים על כל התועבות הנעשות בתוכה וגו' א"
 חקב"ה לגבריאלי לך ורשום על מצחן של הצדיקים
 תיו של זיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל
 מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהן
 מלאכי חבלה אמרה מדת הדין רבש"ע מה נשתנו אל
 מאלו אמר לה הללו צדיקים גמורים והללו רשעים
 גמורים אמרה לפניו רבש"ע היה בידם למחות ולא
 מיחו אמר לה גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם
 לא יקבלו מהם אמרה לפניו רבש"ע אם לפניך גלו
 להם מי גלוי והיינו דכתיב זקן בחור ובתולה מ
 ונשים תהרגו למשחית ומקדושי תחולו אלו בני-
 אדם שקיימו את התורה מאלף עד תיו ע"כ כי עבו
 זה בקרא גדולי הדור עיני העדה לנהל את העם
 בדרך הישר ולהשגיח עליהם ולהאיר להם את הדרך
 אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון כמובא במס'
 בבא קמא כד רגיז רעי על ענא עביד לבגידא

סמייתא (ובספר חסידים תשנ"ד) בד"ה כל הנביאים
קודם שהיו מתפללין על ישראל היו ישראל מבקשים
לנביאים שיתפללו עליהם והנביאים היו אומרים
תעשו תשובה ונתפלל עליכם והיו אומרים אם יש
להם דיין שיטפוט אותם או אומרים לנביא תהי'
דיין ותטפוט ואם שומעים לו אז מתפלל עליהם
והקב"ה עונה אותם וכל מי שאינו עושה כזה
הענין אסור לעבור ולהתפלל בשביל ישראל וגודל
התמיהה על מה שאסור ספר חסידים על מי שיודע
להתפלל בשביל ישראל אך נראה מזה מה שאמרתי
לתרץ את מאמרו של ספר חסידים כי איתא (ירושלמי
תענית פרק שלישי הלכה ד') חד זמן צרכו מיעבד
תעניתא ולא נחת סיטרא עבד ר' יהושע תעניתא
בדרומא ונחת מיטרא והווין ציפראו אמרין רבי
יהושע בן לוי מחית מיטרא לדרומא ור' חנינא
עצר מיא לציפראו מיעבד זמן תנינית שלח ואייתי
לרבי יהושע בן לוי א"ל מישבח מרי מיפוק עימן
להתענות נפקין תרויהון לתעניתא ולא נחת סיטרא
עאל ואמר קומיהון לא רבי יהושע בן לוי מחית
מיטרא לדרומאי ולא רבי חנינא עצר מיטרא מן
ציפראי אלא דרומאי ליבהון רכיך ושמעין מלה
דאורייתא ומתכבסין וציפראי ליבהון קשי ושמעון
מלה דאורייתא ולא מתכבסין, וכך עלול תלה עינו
וחמא אורירא שייף אמר עד כדין הכין מיד נחת
מיטרא ונדר על גרמיה ולא למיעבד כן תיבון אמר

מה אנא מימור למרי חובא דלא לגבי חוביה ע"כ
לשון הירושלמי ומזה הירושלמי נראה כי הדבר
שהוא נוגע לכל הצבור צריך הצבור להתפלל
ולבקש רחמים שיהי' נענין מן השי"ת ולא לבטוח
על תפילת הצדיק לבד כי כך אמר רבי חנינא לא
רבי יהושע בן לוי יכול למחות מיטרא לדרומאי
ולא רבי חנינא יכול לעצור מיטרא לציפראי ,
אלא אנשי דרומאי ליבהון רכיך ושמעון מלה
דאורייתא ומתכנעין וציפראי ליבהון קשה ושמעון
מלה דאורייתא ולא מתכנעין וכד עלול תלה עינן
ואמר עד כדין היכן ולא נחת מיטרא מיד נחית
מיטרא ונדר על גרמיה דלא למעיבד כן כדי שלא
יאמר למרי חובה דלא יגבי את חוביה ובזה מתורץ
הספר חסידים באם באה ח"ו הצרה על ישראל צריכין
הצבור לבוא למנהיגי הדור ולטכס עצה עמהון כי
מי חשוד הקב"ה דעביד דינא בלא דינא בודאי יש
חטא בצבור אשר צריכין לעשות תשובה ע"ז אז
גדולי הדור מטכסין עצה ונותנים לקהל תשובה מה
לעשות וכשהם עושין תשובה הקב"ה עונה להם ואם
לאו אסור לגדולי הדור להתפלל על ישראל כמו
למשל איש שהלוח מחבירו מעות ולא רוצה בזדון
לשלם לחבירו אסור לאיש אחר לומר למלוח שלא
יקבל ממנו הכסף ביד חזקה אבל כשאיש לוח הכסף
ועשה מסחר ולא הצליח ואין לו לשלם צריך הלוח
לבוא ולבקש מהמלוח שיאריך לו הזמן כדי שיהיה

בידו להחזיר לו הכסף וד"ל.

ואסיים בזה מה שאמרתי בבית מדרשי -

מדרש יחיאל:

לפרשת זכור תש"ל

הענין מפני מה פ' זכור דאורייתא של

קודם פורים שכל קריאות שבתות השנה וב' וה'

הוא מפני תקנת נביאים והתנא רבי אליעזר

ששיחרר עבדו לצרף לעשרה היו בפרשת זכור היו

די שפרשת זכור אשר עשה לך עמלק בפ' תצא אבל

הענין הוא כך כי הצווי מן התורה לזכור את

ביאת עמלק ~~הוא~~ ברפידים ודרשו חז"ל כי מחמת

שרפו ידיהם מן התורה והמצות והתורה לא היו

רוצה לגנות את ישראל וכתב החטא ברמיזא מחמת

שלא הי' להם כח חזק בתורה כי הי' בהתחלה

לאחר יציאת מצרים אבל בפורים כתוב קימו וקבלו

סקיימו ברצון טוב את התורה שבע"פ מחמת זה

הזהירו מן מחיית עמלק שלא יקלקל קבלות התורה

שבע"פ וד"ל.

ובכל פעם שהי' התחדשות התורה שנקרא

ראשית כמאמר חז"ל בשביל התורה שנקרא ראשית

בא עמלק שנקרא ג"כ ראשית כמו שנא' ראשית

גויים עמלק זה לעומת זה קודם מתן תורה בא

שנא' ויבא עמלק ונפורים שהי' קבלת התורה

שבע"פ נתעורר המן שהי' מזרע עמלק שאמרו חז"ל

לית לישראל בישא כמו המן במה שאמר ישור עם אחד
 שהם ישיגם מן המצות כי רצה לעורר לישראל בישא
 לשמים ישראל אינם מקיימים המצות כראוי ומחמת
 זה ג' פעמים נמצא צוי השי"ת למחיית עמלק הא'
 ברפידים שהי' קודם מתן תורה שבכתב והב' בזמן
 מרדכי ואסתר שהי' בזמן תורה שבע"פ והג' בזמן
 שאול המלך כי היו בזמן שהי' בארץ וג"כ נתחדשו
 כל התורה לפי הרמב"ן שכל התורה היא בארץ וד"ל
 וגם כמו שאיתא בחז"ל שג' דברים נצטוו ישראל
 בהכנסתן לארץ למנות להם מלך ולהכרית זרעו של
 עמלק ולבנות המקדש. במדרש תנחומא כמקרה הכסיל
 גם אנו יקרנו נאמר בשבת זכור ובעמלק זכור
 שניהם שוין ומסיים המדרש ששניהם אינם שווים
 כי עמלק בא מכח השכחה שקרך בדרך וגרם קרירות
 בישראל לשכוח את כל מעשי ד' הגדולים אשר עשה
 בישראל יציאת מצרים וקריעת ים סוף מחמת זה
 כתוב בתורה לא תשכח מחמת זה מדמה המדרש בתחלה
 זכירת עמלק לשבת כי השבת קביעא וקיימא ולא
 שוכחים אבל מחמת זה מסיים המדרש אינם שווים כי
 שבת רומז למעלה גדולה יותר מזכירת עמלק.

לפרשת פרה תש"ל

במהר"ם שיף על מה שאמרו חז"ל במדרש רבה
 רצונך שתמות ולא תכנס לארץ או שיהי' כליון דני
 ללמד שפסקה זוהמתן ואז אין זכות לישראל דמאשר

הרעותי ואי לא פסקה זוהמתן אז יש זכות ואם
 כן צריך למות מטעם שנגזר מיתה על אדם הראשון
 וכיוון שהפרה מכפרת על עון העגל כיוון דמון
 האפר פרה מוכח דלא פסקה זוהמתן ואם כן הוא
 מכפר על עוון העגל וזה הוא הענין שסטהר
 סמאים שאז לא שייך שפסקה זוהמתן ואם כן יש
 להם זכות דאשר הרעותי וזה שאמרו חז"ל ובשתיים
 יכסה רגליו שלא להזכיר עון העגל מחמת טעם
 אשר הרעותי שהוא גרם וכבוד אלקים הסתר דבר
 מחמת זה הוא חוקה והענין הפרה שנעשה בחוץ
 ולא בפנים מחמת שהפרה באה לסחר טומאת מת וגם
 על חטא העגל שנעשה על זה ג"כ כמתים אשר חטא
 עץ הדעת פעל בהם כמו כלי חרס ששברתן הוא
 תקובם וקשה לטהר מזה החטא וזה ג"כ שהי' פרה
 אדומה נקבה והמכוון לזה מה שאיתא בפסיקתא
 כשביקש קרא לקרבנות בלשון זכר ~~עשור~~ או כבש
 וכשביקש קרא להם בלשון נקבה פרה אדומה והחלוק
 בין לשון זכר ולשון נקבה הוא כי לשון זכר
 הוא מורה כי יש לנו בחלק בקרבנות שנעשה מזה
 לריח ניחוח למעלה ולשון נקבה מורה כי אנו
 בבחינת מקבל - מקבלים השפע מלמעלה מחמת זה
 נעשה הפרה מבחוץ כי מלמעלה יורד הטהרה כדי
 שיהי' בכוחנו לגשת אל המצות כמו שנא' וטהרו
 וקדשו מסמאות בני ישראל מחמת זה באה פרשת
 פרה קודם הפסח כדי לטהר א"ע מקודם כדי שיוכל

לעשות את קרבן הפסח אשר צריך קדושה כמו שנא'
 כל בן בכר לא יאכל בו ובזה מובן מה שאמר
 שלמה המלך כל זה גסייתי בחכמה אמרתי אחכמה
 והיא רחוקה ממני קאי על פרשת פרה מחמת דפרה
 כתוב בלשון נקבה בחי' מקבל ובחי' מקבל אין
 שייך לפרש בחכמתו רק צריך לידע שהיא רחוקה
 ממנו ורק בעזר אלקי השופע עליו צריך לבקש
 ולהתפלל שיזכה לקבל השפע אלקי עליו כמו שנאמו
 וזרקתי עליכם מים טהורים.

ומחמת זה כשעלה משה רבינו למרום ראה
 שהקב"ה אומר הלכה מפי רבי אליעזר עגלה בת
 שנתה ופרה בת שתיים ביקש שיהא מחלציו ור'בון
 אמרו פרה בת שלשה וידוע ממחלוקת רבי אליעזר
 עם חכמים שרבי אלעזר אמר מן השמים יוכיחו
 כוונתו, ורבי יהושע אמר לא בשמים הוא כי
 כוונת רבי אליעזר הי' להורות כפי שפסקו הלכה
 בשמים שהוא יותר גדול מן הפסק שלמטה מחמת זה
 רצו המלאכים לקבל התורה כמו שפוסקים בשמים
 ורבי יהושע אמר שלא יכולים לעשות פסק הלכה
 שלמטה כמו שפוסקים בשמים וגם נפרה רצה רבי
 אליעזר לעשות פסק הלכה כמו בשמים שהטהרה יוצא
 מן שמים ואנו רק בבחינת מקבל ומחמת זה ביקש
 משה רבינו שיהי' מחלציו כי שם אליעזר מרומז
 על עזר אלקי היורד ממרום וגם ראה משה רבינו
 אשר רבי אליעזר פתח לדרוש בפרשת פרה אשר נאמו

בה זאת חוקת התורה אינו אתה רשאי להרהר אחריו
אבל ע"ז נאמר גדולים מעשי ד' דרושים לכל
חפציהם ורבי אליעזר רצה לדרוש. כמו במרום אשר
אין שייך שם חוקה והרהר.

ועוד נראה מה שפרה נעשה בחוץ כי ענין
משכן ומקדש שהשי"ת צמצם א"ע מחמת חיבה לישראל
לשכון כבוד ד' הגם שכל השמים והארץ לא יוכלו-
כלוהו כמובא בפייט אבל כשאכל אדם הראשון את
עץ הדעת נתפגם כל גופו ואין תקנה רק מיתה כמו
כן לאחר חטא העגל נתפגמו כמו חטא עץ הדעת
ונעשו כמתים מחמת זה עוד במרה נצטוו על הפרה
לטומאת מת כי אם עשה ישראל החטא נפסק החיבה
לישראל אשר מורה משכן ובפנים ובצרך לעשות את
הפרה מבחוץ עד שיטהירו מן טהרה שבשמים ויזכו
אח"כ לחיבה העליונה כמו מקדם וענין פנים וחוץ
נזכר בגמרא אצל שופר כיגן דלזכרון קאתי כמפנים
דמי נראה מזה שיש חילוק גדול בין מבחוץ ובפנים
כי שופר בא לזכור עקידת יצחק ומחמת חיבת האבות
נחשב מבחוץ כמו בפנים וזה שמרמז במדרש זאת
חקת הפסח וזאת חקת פרה אדומה ואינו יודע איזו
גדולה כל שאוכלי הפסח צריכין לה זה פרה אדומה
הוי זו גדולה והמכיון מהמדרש ששאל איזו גדולה
ממי צריך להתחיל מראשונה זו פרה שצ"ח גדולים
מעשי ד' דרושים לכל חפציהם הפירוש מזה אפילו

שמעשי ד' גדולים מהשגת בשר ודם ורושים הם לכל חפציהם והרמז על פרה שצמנע הטעם מהשגת בשר ודם ואעפ"כ דרשו בה רבי אליעזר וחכמים.

ועוד נראה טעם שפרה כל מעשיה מבחוץ שפרה מרמז על טהרה מחטא עץ הדעת שצפגם כל איברי האדם והנחש הי' מסית להם שיהי' כאלקים והחטא העגל הי' ג"כ שעשה להם פסל ע"ז מחמת זה כל מעשיה מבחוץ אמר הקב"ה שבאם אדם עושה עבירה ועושה תשובה יבא קרבן בפנים ואני אכפר לו, אבל אם רחקו א"ע לגמרי מן האלקים אין להם עסק עם השי"ת שצמצם כבודו במשכן או במקדש מחמת חיבה כמו שנאמר ויקרא אל משה קדמה קריאה לשון חיבה. לך אני מגלה טעם פרה מחמת שמשה רבינו עלה למרום וראה שם את ענין פרה ושם בשמים אינו חק וד"ל.

לפרשת החודש

ויאמר ד' אל משה ואהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה להבין הענין מה שנאמר בפסוק בארץ מצרים אך הפסוק הדגיש כי עוד במצרים המסיר הכח לפעול ישועות ישראל לראשי הדור כמו משה ואהרן בכל דור ודור והפירוש ראש חדשים הוא חשיבות שבחדשים כמו ראש הקהל שמובן מזה שחודש ניסן

כולל כל הישועות שבכל השנה ראשון הוא לחדשי השנה פירוש מזה לחדשי השנה שכל התחדשות השנה נצמח מניסן ונמסר זה הכח לראשי בני-ישראל וזה מה שאמר בגמרא באחד בניסן ראש השנה למלכים כי המלך הוא ראש כל עם מן ראש השנה היה יודע מה נעשה בכל השנה כמובא אצל שמואל הנביא שאמר היאך אלק ושמע שאול והרגבי והקשי' מבורא מדוע ירא מן הליכה ולא מן המשיחה שהיא חטא יותר גדול, אבל התירוץ הוא כי לאחר המשיחה פסק ממנו המלכות ולא הי' יודע עוד כל דבר וד"ל. והענין שענין מצוה ראשונה נצטוו ישראל בקידוש החדש מובן מזה מחמת שבכל מצוה יש בה כח נגלה ונסתר אם לא בסיוע כח אלקי לא היינו יכולים להשיג מעם המצות וזה הפירוש גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה כמו שאנו אומרים אשר קדשנו במצוותיו בהפסרות לפ' החודש - (ביחזקאל מ"ד).

ביום החודש יפתח והבא דרך שער צפון יצא דרך שער הנגב והמובן מזה כי ביום החודש יפתח הוא רמז על חודש ניסן שהוא כולל כל חודשי השנה ובו נפתח כל הישועות והפירוש מזה הבא דרך צפון כי צפון מרומז על אנשים שרודפים אחרי הכסף כי שלחן עמך בצפון ויצא דרך הנגב מרומז על החכמה כי המצורה היתה בדרום ומזבח הזהב של קטורת הי' באמצע הרמז כי בקטורת הי'

כל סימנים הרומזים על טוב ורע וזה שם קמורת
כי לשון קשר שהי' מקשר הכל יחד כן הנשיא הי'
מקשר יחד כל ישראל הטובים והרעים כמו שאמר
הפייטן החודש אשר ישועות בו מקיפות פירוש
מזה כי הישועות נסגרות ונשמר כמו עיר מוקפת
חומה אשר לא יוכל כל צר ואויב לכבוש לתוכה
רק ע"י צו הנשיא יכול לפתוח את החומה כן
בחודש ניסן נפתחים ע"י ראשי ישראל הכח אור
התורה שלהם הפועלים על כל חדשי השנה לפי
חודשם בתורה מתנהג מובות העולם כידוע נמצא
בתורה כמה צרופים וזה נמסר לחכמי הדור וע"ז
נאמר במדרש מביט הקב"ה בתורה וברא את העולם
לפי התפשטות אור התורה וחודשה כן מתנהג
העולם כמו שאנו אומרים וללבנה אמר שתחדש
לעמוסי בסן שהם עתידים לחדש ולפאר ליוצרם
וד"ל.

ל רוח אל הנזר לשיאל מים צמחין מחשיני היםועה כי הים
 שהכל תלוי בו הוא לדעת את ה' תחילה ואח' לעבדו מאהבה
 ומיראה נכבש שלם ונכבש חפונה כמו שעה דהע' לשלמה בנו דע
 אלהי אבך ועבדיו וכן הוא איתר אשגוהו כי ידע שמי יקראני ו
 ואענהו כי ותי שלא ידע שמו ועם למנחתו אשר עוה תהיה יראתו
 תניא אנשים תלמודה ותדמה צעניו מטה סתירה דקה כמוט השער'
 ותקטין עיד מואת עגלית והתרשלות עשייתה ואם ידע שמו וטעם
 המניה אפילו הקלה שאדם דש צעקניו מראה גדולה אלו כהר געס
 ותלול כי על יב דברים העלים עימד על התורה ועל העבוד' וגמילות
 ססדים ועבודה מהשנה פסלות איתה ופינוג הוא והתפילה זמן הא'
 צמקום קרבן היא כמו שכתב ונשלמה פרים שפתינו על אחת כמה ו
 נכמה שהמשל' פסלות איתם כי לבס על עסקיהם ומ"עריפוס הסס
 מיה ותבילתם רשית בלי ביינה ודרך שזון וקלות ראש ומפסיקים
 בין ק"ס לתפילה ומדברים בעסקיהם עם נשים ועבדים יקטנים או
 להם כי תמינה אינו רואים ר"ל אינו מצויים מה שחזיאל' מביהם ו
 זולתי קול היעלה צמחים קול שאין העשים המצית בדרך א
 אנשים תלמודה כסוס כפרד אין הבין ועל זה הזהיר יהושע והניח'
 בו ימים ולילה ומפרש הדלצב אין ראוי שיקנה האדם תלשין בדברים
 המעשיים ממנה ויחשבו כי די לומעשה המצית המעשיות ההם כי ה
 העין גד'ת צוה ותישר בשלמות אל המעשה עם שיהיעמידוהו על
 ציד המטה והתכלית המכוון בה היבך מה שאחרים הפתאים שאין
 לתנות טעם ותכלית אלא שעושה עושה כסתרום ליוגרו שאמר ונעם'
 רטנו אילו שפתים ילגט וטח עיניהם מראית מהשכל לדיתם כול
 אפילו תלך צמר ודם לה יטה לעבדו או לזקן ביתו דבר בלי טעם
 ותכלית כ"ש שאין לומר שיער כל יכול יודע ומשנים יטה לעמו ו
 לעבדיו מים יאזהרת בלי תכלית וטיב ועל דרך כלל יש לך ל
 לדעת כי כל הכמאים תחת גלגל הירח כמאלו בשעל האדם לבדו
 וכן עשנים ש"ס לתיעלתי לחטל כמו צמר אפעה ו
 וכן שאר מינים על כן הוצרכו לחקיר למה נמצא האדם ו
 ומה הית' כיצת ישרתי יאשר הארוכי צענין מלאי לאדם כמה פעולות
 מעתות ואי מוס ומקרו כל פעולתו לדעת תכלית צוראמו אלה הא'
 מעתות

השעלים ותנאו כי תכליתו פעל אחד בלבד ובשניו נצרא העולם
ושאר מעלות הם לקיים עמידתו כדי שישלם בו הפועל האחד שהוא
לצייר בנפש הסודות המושכלות ולדעת באמתות על פי מה שהן ע
עליו שהדעת נותן ששוא ושקר להיות תכלית האדם לאכול ולשתות
ולבצע ולבנות קיר או להיות מה והמושכלות מצאו התועלת הסוד ל
למעלת הכבוד כי קודם שישכיל כמשל בזהמות כדמו לא כבדל אלא
בהגיון עד שהוא מעייר בנפשו המושכלות והנכבד שהוא במושכלות לצייר
בנפש האחדות וכל הנלוו לעניין ההוא מאלה' ששאר הסכמות אינם
אלא להרגיל בהם עד שיגיע לדעת האלה והדבור בזה העניין עד
כלותו ואריך מאוד אבל אם צורך המושכלות יתחייב להרחיק רוב ה
התענוג' הגופניים כי תכלית השכל יצייר שחורבן הנפש בתקון הבגוף
ותקון הנפש בחורבן הבגוף שהאדם נשיתיה רודף תאות ומבזיר ה
המורגשות על המושכלות אז לא יתוודע כח האלה' וישב אז כאלו ה
הוא בזורה שוחה בתוך הים ההיולי ופי' היולי תהוה ונתחדר מאלו ה
הקדמות כי תכלית העולם וכל אשר בו הוא איש חכם וטוב וכאשר י
יתחדר לאיש שהוא ממיני האדם הדעת והמעשה הדעת ר"ל לצייר
בשכלו אמתת הדברים על פי מה שהם עליו והמעשה הוא תקון ו
וישור הדברים הטבעיים כו' א"כ נתבאר מכל אשר אמרנו שהכוונה
בבריאת העולם ההווה והכפסד אינו אלא לאיש שלם הכלול בחכמה
והמעשה ועל כן אמרו אין לו להק' בעלמו אלא ד' אמות של ה
הלכה ר"ל איש השלם שכל העולם נצרא בשניו היודע סוד החכמה ו
והתכלית המכוון בה ובלעדי הקבלה לא ידים איש את ידו ואת רגלו
בעשיית המצות כי כולם על אדניה הוטעו בסוקים סתומים ו
ומאמרים כעלמים והיא מוצקת פירושם כי היא צמבל אדירים הקריב'
חמאת העכוות ויראת שמים היא תלמדת את האדם לעשות המורה
והמנוח כהלכתה וכל הנא לנא צנא העבודה כהנה מזיו הודה והדרה
עשירי הדעת השומע צנח את דבריה יוספולקח ברויא ונצון י
יחכה ונבצדות מדובר בה ויד ענייה' הדעת המזוקה ונפשו' ומדרשו'
בגלים ונסתרים והיות שאנו מוכי בארצות שצטים רעים חולשת ה
השכל ומזוקק המלאה והאריזות בצנע העולם ועגלות בצקשת החכמה
לכן אנו מוכים בסכורי הפרטות ואין שיג בדרך לעלות בסולם המעלות
הנעלמות

הנעלמות ויראו לבשת אל הדברים הפנמי' לראות צגני' וללקוט פ
בששני' והם בעורים ממחשבים צעפילה ערב ונזקד ונהדים רחש
ירחשו שפותיתים וקולם לא ישמעו כי לבס רחק ממנה דק לעניינו
ומשחק עם צביו והתפלה דק מצות אנשים תלומדה מהבנים הקצרה
על פיה ואינ' יודעים למת לב למה שיש צפיהם אינו כנכסה ומוסיפין
חטא על פשע שמדמה יצור ליוצר וצורא לכצרא ויפה שתיקומו מדבורא
כמו שאמרו חז"ל עמי הארצים מתו' בשביל שני דברים שקורים לבית
הכנסת בית צבור' ולארון הקדש ארנא ומ'כש מי שאינו יודע לדבר
צתבולתו להשי' ית' שמו וי' כמו שנענש אלישע אחר כמה שטעה
וליקח ק"ו צעצמו מאוריה שנפחצייב מית ק"ו הוא שלא לאמר פ"ו ג
בשמות או כיוצא בזה או יכוין תבילתו למלאך חו ואשם והוא לא ידע
והא ההוא דהיה יורד לפני התיב' ואמר העזו והבידור וכו' אמר לו'
דיק' סיימת' כולו שבח' דמרא כמו מי שיש לו זהוב ומקלס' אותו בדברי כסף
על אשת כמה וכמה למי שמתכלל ומדמה שלילות לסיוע ומה שראוי ל
להרחיק צתגלית הדיחוק והוא מקרב כי לא ראה דרך איר לכן עשינו
הקדמה קטנה צעיאור קצת המילות להדים אבן ולהסיר נכשול ב
צקצת מלות הבשמייות אולי כוכה אחד מעיר ושנים מתשפחה שלא י
יחרק ויפגל קרצנו שהוא התפילה ותי שלא יוכל ללמוד מעצמו בקשתמו
שילך אל ת"ח וילמוד מחמו כי' המילות וזה אצלם לאל אמן ש
שנח ותהלה שיעורנו להבין ספר התפילה כי כל מלה ומלה ש
שומע תפלה עדיך כל דבר יצאו וכתוב ולעבדו בכל לבנכם ואר"ל
איזה עבודה שהיא צלב היו אומר זהו כוונת התפילה פי' שיכוין ב
בכל מלה ומלה צבירושו כמו שאפרש בעז"ה ובקשתם חשם את י'
וכמה גדולה תפלה שהשם אותה הכתיב לקרצן ולעולה ולמנחה שכל'
ואשלמה ברים שפתינו וכו' תיכון תפילתי קטורת ומשאת כפי מנחת
ערב ואר"ל תפילת כנגד תמידין תקנו תפלת יוצר ומנחה כנגד ש
שני תמידין וערבית כנגד עיכול איברים להם מצוה ולא מעבדה וכשם
שכ' זנח לאלקים יסרם בלתי לוי לבדו אמרו רז"ל דאסור לעשות מ
מליץ ציני לבין קיני כדאית' בירושלמי צחגיגס אמדרך זנח כ' אמר
אשר יי' ית' הבור עליו חסדו והעמיד לנו מליצי יושר ר"ל אשר ז
צות קטן מנח עין גדול המה התלנים והמקטריגים כמו ששינו
צפרק

בפדקו אצית ר' אליעזר צד יעקב אומר העושה מצוה אחת קנה לו
פרקנים אחד והעושה עבירה אחת קנה לו קסיגור אחד והו' שאמר
אם יש מלאך אחד מינו אלף להניד יושר ונוסר אבל המתפלל ואינו
משים מנחתו כנגד הש' והרי הוא כעוֹדֵד ע"י והנה ראוי למתפלל ל
לחשוב בתפלתו שהוא מקריב קרבן לפני הש' ולא יפסיק בכוונתו
ודברים אחרים שלא ידמה כאלו קרענו פיגול וידקדק ב
בתפלתו שלא יחסר אות אחת שלק ידמה כאלו קרענו מחסור אצד
ונס הים ראוי שלא יאחר בתפלתו על הש' בשמיות ושנוי שלא יהא
מוס בקרענו כי אמירת הבשמים הוא המרי הגדול שכ' וי' אלקינו
וי' אחד ר"ל אחד שלם שאינו מתחלק ונס אין שייך בו י"ת שינוי ת
תארו' כל התפעלות כמו ש' אני וי' לא שנינו וכל זה כתאמת
במפת כדפי' הרב במאמ' הנכבד ולפי אמתת ית' אין ראוי לומר
פלוני שיש דבר לבד על דרך השלילה והב' עמך הלא נריך דקדוק
דב' מה יאמר אדם לפני מלך ב'ו' ק'ו שיש לזהר מאוד מה שאמר ל
לפני מלך מלמי המלכים הקצ'ה וס"ה האלקי' בשמים ואמה על ה
הארץ על כן יהיו דברים מצטיים וכתוב' לך דומיה תהלה ר"ל כ
כוונת' הלב מפני שהדבור הראוי בעלם מן ההמון והנה קדמניו ה
הרצו בתפילתם בשמית ותארו' וסכלות דרינו הפרוץ במלואו כ
בתפסונו ברות הגולה ואנחנו לא נדע מה נעשה כי לפרוש מן העצור
אי אפשר הלא מקבלים כהמים מצד הארץ אע"ג דגדיהו מדדס ומקרא
מלא היא ש' וינפילו לעלית ההרה וכתוב צמרים וארץ צרית וי'
ומשה לא ימוש מקרב המחנה הר' מביאר שמר' עה עם ארץ הצרית
הלך דרך צפ' ולא פי' מן העצור גם להיות נגרר אחר ההולכים ב
צמחשנים להתפלל איתם זולת בכוונתם אי אפשר שלא יחייב עמנו
לדבר סרה על כן א' תיב כללית אשר יפרש מתונם המשכיל הכינה
תהיה כנינה ורמתו' ליב' בע' והנה תשכיל לדעת שכל המילית הנשמיות
הן על דרך דמיון לשבר את האין במאמ' ר"ל דברה בלשון בני
אדם או לפני גילוי כבוד השכינה או לפני מראה הכבוד כי יודעת דע
מפני שהנביא גיפני אי אפשר שתביא הכבוד אלנו ותחזר לו שכל ע
עלין א' א' שגיב' לו תחלה אל שכלו שהיא נשמית וממנו תרד אל ה
סדומה שהוא דעת הגוף ומשם יגיע אל ההרגש והוא יוכלנו לאח
על כן

על כן תמיד יפנה לו השכלי גופני ואל תתמה שהרי ידוע שאדם ר'
רואה צדמיונו בחלום הדנה גופים ואין שם שום יש מלבד עור הדמיון
הנה לפעמים ואמר הנביא הדומיין שצטר ופירושו שאמר ירמיה' תקל'
שקד אני רואה ופי' מה שהיה דומה כמו שג' שוקד אני על דבריו לפעמים
ואמר הנביא רק מה שהוא פי' תמלאה נביאיו וכן רוב דברי הנביאים
לפעמים ואמר הנביא רק הדומיין אשר השיג צעורו ולא יפרש פי' המלא'
כעין המדנה ומראית' זכריא והמשכיל יבין פי' הדבר כמו שג' סוד יו'
אל יריאו גס הנאין החכם הגדול רמ' צס תפס דרך נאה ו
תשתנה ויושב רוב אותם הדברים לפי פשוטו' ופי' שיש חילות כתובות
תושאלות והשותפות ומסיפקות וכמה שלשון כלם נופל על עיקר הדבר
שבו נתעצם הדבר ועל דרך הזה נאמר על האדם שהוא כלם אלקי' ר"ל
שעצמות האדם הוא שכלו שט' יבדל מן ההמה ומק' ו' לי מעלה כדאמ'
ר"ל פלוני מתלא תקום אצמיו ועד' פי' צריך כעוד יו' מתקומו וכסא
לשון גדולה כמו שג' רק הכהא אגדל הקד' ועד' נאמר השמים כסאי ל'
להורות על עוצם תמלאם וישיבה נופל על דבר העומד קי' ב
צמצמתי כמו שג' על ירושלים בשלות' רמ' וישנה תחמיה ועד' להיושנים
בשמים קומה נופל על קיום הדבר כמו שג' ויקם שדה עמרן ועד' א'
אתה תקום תרמה ביון עמידה נופל על קיום והשארות כמו שג' ונדקמו
עומדת לעד ועד' א' ועמד רגליו על הר' זמית ורגליו ר' ל' סבותיו כמו וינרד
אותך יו' לרגלי כלומר בשבילי ומה שהוא בגלל הדבר הוא צמינת הדבר
בינך לשון קיים כמו שג' ודברך כינך ועד' א' והק' כינך עליו ר' ל' על ס'
הסולם כי נור לשון התחלת הדבר כמו שג' והציטו אל נור מ
חוצנתם ועד' א' הער תמים

פעלו קריבה ונגיעה ונגיעה הדבק מדע לשון כמו שג' ונגש אל פ'
השמים משפטה וגו' ונאמר הדבר אשר יקשה
מכס תקריבון אלי רס' ונישא נופל על לשון מענה כמו שג' הדימית ב
פחור מעם ונ' תנשא תלכות ועד' א' רס' ונישא נא נופל על דבר שאינו
בוק כמו שג' כי יבא דברך אלי ועד' א' הכה אנכי נא אליך צעב הענן ד' ל'
דעו אלו שכינתו יבא נופל על דבר הנבלה אל הראות כמו שג' השתשינא
על הארץ ועד' א' נא ח' מתקמו ר' ל' ויראה דעו כלומר עניין שיחודם
יעד' א'

מאופני מה שימודע מתנו וי' יומם על דבריו שג' בדר' י' אהרן בשר
ועד' זכ אשוב אל מקומו ד' העדר ההשגח' הולך כופל על השמשות
ה עביון כמו שג' קולונקס ילך ועד' זכ וקול' י' אמהל' בנן שכן כופל על
התמד כמו שג' ויהי בשכון ישראל ועד' זכ וישחק כמד י' וכן הוהיר המל'
הגדול רמ' גם בספרו ח' א' פ' לה' עריך למכך הנערי' והנשים שהוא אחד
כן עריך למסור להם שהוא אינו בשם ומי שאינו יודע כוונת המילות והשמות
ילך אל מ' וילמוד כן יפול קרצו וסגת פלמוד

עלה זדון יהיו לרצון אהרי

פי והגיון

טובו אהלי יעקב מיטכונדית וסדאל
ואני כרוב המדד נבא ביהודי אשתחנה
אל חיבל קדשך ביה אהב

אדרז

עולם אשר מלך בספרם כל
יציר נברא לעת נעשח
בחפצו כל אי מלך שמו
נקרא ואהרי בכלות הכל לבדו הוא ומלך עזא וזוא
חנה וזוא חנה וזוא וזוא בחפצו וזוא אהר ואין
שני להמושילו ולחפצו בלי ראשית
ובלי פבלות ולו העז וזוא משנה
והוא אלי וזוא אלי וזוא
חבלי ביום צרח וזוא
ציו וזוא ציו מנת
כוס ביום אקרא
בדו אמקיה
רוחי בעת

אישן ואעירח ועס רוחי
איתיני לי ולא אירא

ברוך

אֱתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹלֵה חַיִּים וְאֵשׁ קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיִךְ
וְיָצַנְתָּ עָלֵינוּ נְטִילַת יָדוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵנוּ בּוֹלֵךְ חַיִּים וְאֵשׁ קָדְשָׁנוּ
אֶת הָאָדָם בְּהַבְחִיחָהּ וּבְרָא בּוֹ נְקִבִּים נְקִבִּים הַלְלוּלִים
הַלְלוּלִים גְּלוּלִים וְיִרְדּוּעַ לִפְנֵי בְּסֵא בְּבוֹרֶךְ שָׁמַם יִפְתָּח אַחֵר
בּוֹחֵם אִוּ וְסִתֵּם אַחֵר בּוֹחֵם אִוּ אֲבִשָׁר לְחֻתְקִיּוֹם וְלַעֲמוֹר
לִפְנֵיךְ אֲפִילָּה שְׁעָה אַחַת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹפֵא הוֹלִי קֵל
בְּשָׁר וּבִמְפִלִּיא לְעִשְׁתָּה :

בְּרוּךְ שֶׁאֵין מְדַבֵּר עַל רְחִימֵי יָדִים כְּדֹכְתֵיב אֲרִיחַ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי אֲנִי עַל שְׁמִיטַת יָדִים
כְּדֹכְתֵיב וְיִדְּיוֹ לֹא שִׁטְף בְּיָמֵי נִי אֲנוּ סוֹמְכִין עַל מַה שֶּׁאֲמָרוּ חו"ל בְּחֻלּוֹן בְּפֶרֶךְ כֹּל הַבְּשָׁר לֹא
מְדַבֵּר עַל כֵּן יִמְצֵא שֶׁכֵּל כְּטָלָא שֶׁנּוּ כְּדֹאמַר הַתָּם אֲתַקִּין ר' יַעֲקֹב כְּטָלָא בֵּת רַבִּי עֲבֵת
וְשֶׁנֶּחֱמַד לִלְבֹּשׁ בְּרִיךְ לְהַנִּיחַ אֶת בְּשֵׁמֵי יָדָיו לְמַעַל חוֹךְ מְנַטְלֵת יָדִים אֲחִירוֹם מִכִּי הַזֹּהֶר
וְשֶׁנֶּחֱמַד לְהַנִּיחַ וּבְכֵל אֲשֶׁר קִדְּשׁוּ בְּמִנּוּתוֹ כְּדֹכְתֵיב קְדוּשִׁים תִּהְיוּ וְהַמְקִיִּים מִנּוּת
וְקִרְאָה קְדוּשָׁה כְּדֹכְתֵיב אִישׁ קְדוֹשׁ שְׂכָר עַל מִנּוּת מִיד בְּרַכָּה רִאשׁוֹנָה עֲלֵי בְּסִדֵּר תְּפִלָּה מִשׁוֹ
דִּבְרֵךְ לֹא לְטוֹל יָדָיו לְתַפְלָה כְּדֹאמַר ד' תֵּלֵן שְׂרִיךְ לִלְכָּ אַחֵר מִיִּם מִשׁוֹ
הַכֵּן לְהַנִּיחַ לְהַנִּיחַ יִשְׂרָאֵל וְעַד שֶׁתִּקְבֹּל הַתְּפִלָּה כְּנֶגֶד הַתְּמִיד וְכֵן בְּכֹאֵף אֵל אֵהֵל מִן
הַיָּדָה וְהַיָּדָה עַד אֲמָרוּ כֹּל הַכֹּהֲנִים וְכֹל יִדְּיוֹ וְקוֹרֵא ק"ש וְתַפְלָל מַעֲלָה עַל הַכֵּת
כֹּל הַיָּדָה קִדְּשׁ שֶׁל אֲרִיחַ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי וְאֶתְּכַנֵּן אֶת מִזְבֵּחַ יְיָ וְעַתָּה אֲשֶׁר יָבֵר אֶת הַ
שָׁמַיִם מִשׁוֹ דֹּאמַר הַנֶּחֱךְ לְקַבְּלֵנוּ אֵל יִתְפַּלֵּל שֶׁל הַכֵּת לְקַרְאָתוֹ וְשֶׁנֶּחֱמַד לְטוֹל תְּפִלָּתוֹ
בְּשָׁר

אלהי נשמה שנתת בי טהורתי היא אלהי נשמה
 כי ואתה נפתת בי ואתה בושמרת בקרבי ואתה עתיד
 ליטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא כל זמן ש
 שחנשמה בקרבי מורח אני לפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי רבון כל המעשים ארון כל הנשמות ברור אתה
 יי במחזיר נשמות לפגרים ביהם :
 באי אמת אשר נתן לשבתי בינה לחבתי בן יום
 רבין לילה :

שאלה עמד שחרית ונרדף לנקיון כוונתו וידיו ומרדף ע"י ויזר אדם בחכמה בזמן ושער
 שלא מתלכן עד שיבה שכ' עשרת תפלות שיבה אכל לא כבדא זקן לאשה כי היתה כמאס'
 של נפלה והיאך שייך בחכמה אכל נקיים אלא כדאמ' במדרש אדם עושה ניב לפני השתח
 של כיתולא ונאי הוא ל' אכל הק"נה עשה ניב לאדם זה החוטא לפני פתחו זה הפה וברא
 דובחמשי' מלאים נואה והכל משנחים אותו כדכתי' הכור תמים פעלו הנזיר שלימ' פעלת
 ועד ברא בחכמה אע"פ שיש לו נקבים אין רוחו יוגא וממנו חללים דכתי' איש כבוד ילכב
 בתרגו' הליל ומנאלי במעשה הגאונים חלולים חלולים בגי' ר' מח אברים שאלהם גלוי וידוע
 לכנף שאם יפתח אחד מהם זה טבור או יפתח אחד מהם זה הפה והחוטא ונקבי הקטני'
 והגדולים כדאמר' כנידה הוולד דומה במשי אמו וכו' פיוסתוס וטבורו שתוס כו' וכיון
 סיגא לאור העולם נפתח ככתוס הוא הפה ונפתח השתח הוא הטבור כשאלה עושה
 פרכיו היא רכובה ליוף כדאמר' ככרואה ג' מעין שלם הבא שנת ושמש ותשמש מאי ת'
 תשמש קלימ' תשמש התם נער הוא תשמש נקבים כדאמר' ונפתח לא לשנות אע"פ
 שאלהם עשוי נקבים אין רוחו יוגא וממנו כדאמר בבר' ר' תכחומא בתה כי גדול אתה ועש
 כפלאות אר' הייך הכוז הזה אם יהיה כו נקב כמו מחט כל רוחו יוגא וממנו כדאמר עשה
 נקבים נקבים ואין רוחו יגא ומייעשה כן כי אתה יי לכדיך בנרעה זות' תיבות מ' כנגד
 יצירת הוולד ג' ימים לקליעת הרע כדאמר' בנדה אמת' שמואל אלא לר' שא' או לר' עב' או
 ר' עב' ולפי שכתוב עושה כפלאות תקנו המגליא לעשות

אלהי נשמה שנתת בי יש חלוקי בין כשמה לרוח כי הרוח הוא רוח חיות והיא יונאה מן ה
 הנוף כעת שהלם הלוט בכל לילה כדכתי' בידך אבקיד דוחי ולא אמר כשמתי וכתיב ופקודת'
 שמרה רוחי ולכל בהמה יש לה רוח דנתיב ורוח הבהמה הוולד' היא למטה לארץ אבל הנפש'
 בלה מרוח קדשו ושכינת' בתוך המוח או במהלוקת' ליפער ור' יבוסעבריש מדרש עשלי
 וכשמה היא דומה להק"נה כה' דברים כדאמר' בברכו' בפק נהמה הק"נה כה' הנוף האדם
 ללא נשאר גופים להודיע לפני האדם גבורותיו וכבודו רבין כל העלמים ע"כ כקרא אדם
 גבור שכי' אדון כל המחזיר נשמות לפגרים מתיב כשאלהם יפן ושוכה הק' לוחק כשמה
 אשמקין משנתה הק"נה מחזיר לו נשמתו לידע שהוא מחי' זהו הדשים לבקרים שמהם ל'
 לפק לכל רבה אמונתך שמתים המתים וזהו ברכה מ' תיבות כנגד מ' יום של יצירת הוולד

לוימי חזול

שבתן לשכוי בינה שכוי זה התרכנול לשון תר כמו תרתי בלי ומה שמקשקש בנכדיו חודם קריאתו כדי שיבינה לו כח לגבר קולו אבל גדולים אין מקשקשים אבל בליה שיבה ומחישין ומקשקשים ובלילה קולו ערב וקצר אבל לעת בוקר מארי קולו לפי שכוכב חמה עולה ערב וכשנשתי יורדים למחר קורא נהרה כי יש בינה מתי העתים משתני כי העין נכנס בחושמו ומחפש כינים במוכתו ומריח העיתים ועומד ומרכן בליה כאדם קומי רומי בליה ושל בורח כי רגליו דומה לרגלי השד בהאמרי בברכות ובלילה אין קולו ערב כמו לפנות בוקר זהו ל להבחין בין יום ובין לילה ולא יקרא בליה פחות מן פעמים על שם שנעביוס הללתך ואית ליה מעבר כדי קיני לבי לא יכלי לי ויודע בעשו של הק"ה ואמתי רתח בתלת שעי קמיית יש לי בינה יב שעי בליה וג' של יום הרינו' לך חקמו ט' ותיבו' בזה הברכה וכשכופים הק"ה כונן עיניו ועומד על רגלו אחד כבלעם שידע לכונן השעה ועין אחד היה לו סתום וחיגר ברגלו אחת וילך שטי והתרכנול כואף גדול מכל העיפות וכן בלעם רבע אתוכו דכתי' ההשכן הסכמתי כמוותתי לו סוכת ח' פעמים קורא בליה וכן בלעם ז' וישא משלו ויאמר הכל מכון כנננו ולפי שבתן בו בינה וקורא להבריה היוזקין מזכרין עליו לשכוי בינה וכן בברכי הים קורין לתרכנול שכוי

נִגְלִי	אָמֵן	שֶׁשְׁאֲנִי יִשְׂרָאֵל
נִגְלִי	אָמֵן	שֶׁלֹא עֲשֵׂאֲנִי עֶבֶר
נִגְלִי	אָמֵן	שֶׁלֹא עֲשֵׂאֲנִי אֲשָׁח
נִגְלִי	אָמֵן	מִגְבִּיחַ שְׂפָלִים
נִגְלִי	אָמֵן	פוֹקֵחַ עֵוִרִים
נִגְלִי	אָמֵן	זוֹקֵת בְּפִגְמִים
נִגְלִי	אָמֵן	מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים
נִגְלִי	אָמֵן	סוֹמֵךְ נֹדֶפִים
נִגְלִי	אָמֵן	מַהֲרֵה אֲסוּרִים
נִגְלִי	אָמֵן	רוֹקֵעַ חֶאָרֶץ עַל חַמִּים
נִגְלִי	אָמֵן	אֲשֶׁר חֲבִין מִצַּעְדֵי גֶבֶר
נִגְלִי	אָמֵן	שֶׁעֲשִׂיתָ לִּי כָּל צָרָתִי
נִגְלִי	אָמֵן	אֲרוּרַי יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָתוֹ
נִגְלִי	אָמֵן	עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּהַפְאָרָתוֹ
נִגְלִי	אָמֵן	הַמְצִיחַ לְיָשׁוּעַ בַּח
נִגְלִי	אָמֵן	הַמְעַבֵּיר שִׁינָתוֹ מִצִּינָתוֹ וְהַמְצִיחַ מִצִּינָתוֹ

לימיו . חז"ל

שלא עשני עבד אשה תנ"א נ"ה התכלת א' ר' יהודה חייב אדם לומר אלון' ברכות שלא ש
 עשני דלא ש"ך במכות ואין לו שכר בעתלו כ"א כתי שא"כו מכוון ופשה שלא לקח הכשמה מן
 הצרוד המכויר' בו של כשי' לבד ושל עבדים לבד ושל לבד בצרוד הוא גוף כדאמרין עד
 שיכלו כל הכשמות שבגוף ולא לקח שם כשמה ועבד ולא כשמה אשה והט"ל בנושו כי אין
 להם שכר כמו המכוון מלביש ערומים דכתיב ויפש אלהים לאדם ולחזה כתבות ערו וילביש'
 שכתן בהם דיעה וגו' והלא' ועו' וארצו ותכרו ולבשו ומה שאמר מלביש ערומים אחר פוקח
 עורים לפי שכת' ותבחקנה עיני שיהיה ויתפרו עלי תאכזה הרי פקיהה אחר לבישה רוקע
 הארץ על המים פרח' כי כחית ממעטו לארעא אומ' רוקע הארץ כלומר להוליך בני אדם
 כדכתיב יוצר הרים ובורא רוח פי' יוצר הריון ובורא רוח בקרבו ומוליאו לאויר העולם מניד
 לאדם מה שיחו עושה שחר מה שמאיר עיניו כשחר שהוא כעור כשישן עול' חשך נעזו בארץ
 עיפת' כמו אופל ודרך על' במותי ארץ שכותן כח באשורין לדרך ע"ג קרקע משום הכי מבר'
 רוקע הארץ וכת' לרוקע הארץ על המים לפי שממנה נברא שלקח הק"ה שלג מתחת כבא
 הכבוד וממנו נעשה ארץ שכן לשלג אמר הוי ארץ ובאותו פסוק יש י תיבות וכן בצרכה זו
 יש י תיבות ולפי' יבאו מלח' לח' הארץ היא יסוד הארץ כי כשח הק"ה ברוחו הגדול והקפיא
 במים כיבית שלג וכעשה עשר שפשית לי כל דרכי הס המכעלים שלא יגוף בארץ ככתיב
 ונעלםס בגלגלס' אחר גבי אחר שייך גבורה דכתי' באור בגבורה ובצרכה זו ט' תיבות וכן
 באככי וכן הש' עול לעמו יתן ט' תיבות שכתאזרו חיל ועזו בגבורה המעביר שיהיה מעביר
 רוח' מעביר מעביו

חז"ל רצון מלפניו יי אלהי ואלהי אבותי
 ששת צילגני בחורבתי ורבקני במצותי
 ואל הביאני לא לידי חטא ולא לידי
 עבירה ועין ולא לידי גסיון ולא לידי בוז ואל ושלח
 בי יצור חרע ונהקני מאדם רע ומחבר רע ורבקני בוצר
 טוב ונבוח את יצרי לחשת עבד לך והיגני חיוס ובבל יום
 לחן ולחסד ולרחמים בשניתי ובעיני כל רואי והגמלני
 חסדים טובים ברור אתה יי גמול חסדים טובים לעמו
 ישראל :

חז"ל רצון מלפניו יי אלהי ואלהי אבותי ש
 ששת צילגני חיוס ובבל יום משני פנים ר
 ובמעות פנים מאדם רע ומחבר רע ו

אל תבאני לידי חטא שלא אחטא בשגגה ולא לידי פנין שעשה מרצוני ולא לידי כפיין שחזר
 דוד לא עתה כפיין בת שבוע כשאני בחכמי יי וככני ואח"כ א' ומותי כל יעבור פי וא' חכמי
 יי ג' כוכין כ' יתירה חכמי בחכמי ולא לידי כפיין שלא אנטרך לבריות דאמר' כפיין דברבות
 ברוך וזאת לגבי אדם שננטרך אדם לבריות כפיין משהבות ככרום עיק אסד קורין ככרי
 הים כרום ויש לו כמה גוונים ושד כפי אדם כפינים דומה כאש אדום וכעמים מתלבנים
 במים של הרבנות אכזש לראשיו ככרום באש ובמים ותרנו ותהי לו ככרשא כרשיא ואלי שלוש
 בי יצר הרע שלא יטעני כך קבלנו מרבתי יצר הרע דומה לזכוכי ויושב בפתחי הלך כדכתיב
 זכוכי מות פי יצר הרע הוא מלא' המות הוא הסטן ובכל יום מתחדש על האל' דכרוי ומבקש
 להמיתו של' גופה רשע לגדיק וגו' מה עשה ככנס דרך חוטמו ובכה ומקטין עגמו כזכוכי
 ויועכו לחטא אלמלא שהק' בה בערו ע"י יצר טוב שמרנו עליו כדכתיב רגזו אל תחטאו
 וכתיב אל הים לא יעזבו בידו וגו' ומדכתיב זכוכי מות מכלל שהיא מלאך המות והוא מבאני
 ריחו של אדם בעיני יוצרו ומבאיש השטנה ומעיד עליו של' ואחריתו יהי מנון שלן רוקח
 של אדם היינו שם טוב ונעשים טובים והכשמה דומה לחנך דכתיב יושבי הארץ כחגבים
 זכתיב ועוף השמים יולך את הקול השמים בני' נשמה ויושב בלב לימין אל' יצר טוב ומרנן
 מייצן טוב לעולם ורחיקי מאלדס רע קני לך חנך ותללני מעוזי כניכ הכ הרשעים שלא
 יאמר עלי שם מנוחות כדאית' בכוטה ובנמה מדליקין ומעוזות ככיס שלא יבא ממני שום
 מנוח שהוא עז ככיס דכתיב ועז פני' ישנא ישנא כתיב והנעני' ככיס ומקשה פורק בלי
 לכופו מיער הרע שהק' בה קורא רע כי יצר לב האדם רע מנעריו יצר בני' ערל והוא א'
 לרע ומחבר רע כיון שאירע לאמכון ריע ושמו יוכל ויען לו לשכנ עם אחותו לכך ולאמנון
 רע כתי' שהיה חנך רע

רבין כל העולמים אדון ומשל על כל עולמים העולם הזה והע"ה ולמטה ולמעלה ובי"ח
 עולמות וק"ט עולמות קטנות וכל העולם ככול מעולם הזה וגו' ע מה אנו כו' עד מה
 באמר כנוד ז הכלים בקלות זהו כי הכל הכל הלא כל הנבראים כאין למכין הלא יצוע
 ויחליש כל דיירי ארעא כי לא חשבו כי כל מעשיהם תוהו וריק

וביטבן רע ובמבצע רע ובמיוצר הרע ובמשיטן המישהית
 מדין קשה ובמבצעל דין קשה בין ברית ובין שיאנו בין
 ברית: רבין כל העולמים כי לא על צדקותינו אנוה
 מופילים החנונינו לפנינו כי על רחמינו הרבים מוח אנו
 מוח חנינו מוח חסדנו מוח צדקינו מוח ישיענו מוח
 ברחמינו מוח גבורתינו מוח נאמר לפנינו יי אל חינו
 ואלחי אבותינו הלא כל הגבורים באין לפניה ואנשי
 חשים בלא חיו והבמים בבלי מרע וגבירים בבלי השכל
 פי כל מעשיהם תוהו ויפוי הניתם הכל לפנינו ומותה
 תאדם

חֲאֵלֶם מִן חֶבְחֻמָּה אֵין בֵּי חֶבֶל חֶבֶל **אֲבֵל אֲנֹהֶנּוּ**
עֲמֹד בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבֹרָהֶם אֹהֶבְךָ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לוֹ בְּחֵר
חֲמוּרֵיךָ זָבַע יִצְחָק יִהְיֶה שְׁנַעְקָד עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ עֲבַת
יַעֲקֹב בְּנֵי בְכוֹרְךָ מֵאֲחֵיכֶם שְׂאֵחֵיכֶם אֹהֵי וּמִשְׁמֹחֶתְךָ
שְׁשֹׁמֶתְךָ בּוֹ יִקְרָא אֵת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁדְּרוּן :
לְפִיכֹר **אֲנֹהֶנּוּ חֲנוּכָּן לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחֶךָ וּלְפִאֲדָךְ**
וּלְיִהְיוֹן שִׁבְחֶךָ וְחֲדוּתֶךָ לְשִׁמּוֹךְ אֲשֶׁר־יָדוּ בִּי כֹחַ טוֹב הִלְקִיתָנוּ
בִּיחֻסֵּי אֱלֹהֵינוּ וּבִיחֻסֵּי יְרוּשָׁתֵינוּ אֲשֶׁר־יָדוּ שְׂאֵנֵנוּ
בְּמִשְׁכֵּמֵינוּ וּבְמַעֲרִיבֵינוּ עֶרֶב וּבֹקֵר פְּעֻמֹּיִם וְאוֹמְרִים
בְּכָל יוֹם שְׂמִיעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהֵר :

צני אברהם אברהם כדכתיב זרע אברהם אברהם כהר המוריה הר שהוראה יוגאה משם
ינחק יחידה המיוחד לעלתך שנעקד ע"נ המזבח לנך כל העולות זכרים כנחק מאהבתך
סל' ואהב את יעקב קראת את שמו ישראל לשון ישר לאל וישורון לשון אשורנו ולא
קרב שרואה ישועת אל ישורון צ"י ישר וגאה אשרינו שאנו משכמים קודם הכן החמם
ומעריבים עד עת נאת הכוכבים בכל ערב ובוקר כנגד תמיד של שחר ושל ערב דכתיב את
הנפש האחד וננו כתיב את הכבש אחד לומר ק"ש שכתב בו השם אחד כשקורין אותו מעלה
עליהם כקורין שמע ישראל חיה אחת שעתידת נאת מעה הרקיע וא"ו כל יום ברכו את יי'
המבורך ועשים כל מלאכי השרת ברוך יי' וכו' ושם החיה ישראל מיד המלאך כקרא המון
בשם קל גדול של' מקול המון גדול וכולל או' לאותה חיה ששמה ישראל שמע ישראל יי'
אה' יי' אחד כדלית' במדרש שיר השירים ע"כ כחזרו מע' אותות וע"כ כקראו גוי אחד וזכו
אין כל ישורון לומר אין כעלם כל ישורון אתה הוא עד שלא כבדו לפני כתיב שני' לשון
הויה שהיה והויה ויהיה ואתה הוא משכבר העלם הזה לשון אלהים ואתה הוא לעולם
הוא לשון השם שהיה לעתיד ויראה כרחוק לשלם שנה ומכלעדיך אין אלהים דכתיב אבי
ראשון ואבי אחרון ומכלעדי אין אלהים ורומז הקב"ה בנאות אלף א' קריאתה בנרון ל' קריא'
כלשון ובחך פ' קריאתה בפה ובשפתים לומר שהוא ראשון והוא הויה והוא אחרון וא' אחד
הוא השם אחד קבץ קוין המקור לך מארבע כנפות הארץ יעלולך זמירות של' מכנף
בארץ זמירות שמענו וכו' יכירו וידעו של' ישיבו איש אליו כסמוך וכו' בישע ואתה
עשית את השמים וכו' בדברי הימים ונעזרא כתיב ואתה עשית ואת כתיב חסד ה' שברא
השמים והארץ מהלך השם מאות שנה הערב לא שיערב עלינו וסמנו בתורתו וספיות
עמך שהוא כחכ ספיות וכלאנו הס' כנים וכני כנים בברכת לעסוק בתורה יש"ג תיב'
בגד יג מדות התורה כדרשת גר' רש' בל' העלת תורה וכו' כי למדנו חוקיק אינם
חתימה וידבר בתקול יוגא מבין הכותבים ודבר אליו בואת בני ישראל לאסוף גר'
שאל רגע להקריב עבור כל ישראל לא יתקבל הכנס ממנו כ"א פישאל את קרנכי לחמי אס'
טט

אֶתָּח

הוא עַד שְׁלֹא נִכְרָא הָעוֹלָם אֶתָּח הוּא
 מִשְׁנִכְרָא הָעוֹלָם אֶתָּח הוּא בְּעוֹלָם
 חוּץ וְאֶתָּח הוּא לְעוֹלָם חִבָּא קִדְשׁ
 שְׁמוֹת עַל מִקְדָּוִשׁוֹ שְׁמוֹת וְקִדְשׁ אֵת שְׁמוֹת בְּעוֹלָמוֹ
 וּבִישׁוּעָתוֹ תְּרוּם וְתִנְיָוִת קִרְוָנוֹ בְּאֵי מִקְדָּשׁ אֵת שְׁמוֹת
 בְּרָבִים : אֶתָּח הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וְ
 וּבְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים אֲמַת אֶתָּח הוּא רִאשׁוֹן
 וְאֶתָּח הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלִשְׁרִית אֵין אֱלֹהִים קִבֵּץ סִינִי מִ
 מֵאֲרָבַע כְּנֻפֹת הָאָרֶץ וּבִירֵד וַיֵּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אֶתָּח
 אֱלֹהִים לְבָרֵךְ בְּכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אֶתָּח עֲשִׂיתָ אֵת הַ
 הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי כָּל
 מַעֲשֵׂה יְדִיד בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בְּתַתְּיוֹנִים שִׁיאֲמֹר לֵךְ מִחַ
 הַעֲשֵׂה אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִיִּם עֲשֵׂה עֲמֵנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמוֹת
 הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ וְקִיּוּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִחַ שְׁכָתוֹב
 בַּעַת הַהוּא אֲבִיא אֲהִבְכֶּם וּבִעֵת קִבֵּצִי אֲהִבְכֶּם כִּי אֲתֹן אֲהִבְכֶּם
 לְשֵׁם וְלִתְחִילָה בְּכָל עַמִּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֵת שְׁבוּתֵיכֶם
 לְעִינֵיכֶם אֲמֹר יְיָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹלֵךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה וְהַעֲרֹב נָא
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת דַּבְרֵי הַתּוֹרָה בְּפִינוּ וּבְפִיפוֹת עַמּוֹת בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְנַחֲיָה אֲנֵחֵנוּ וְנַצְאֵאֵנוּ וְנַצְאֵאֵנוּ עַמּוֹת בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בּוֹלְעֵי יוֹדְעֵי שְׁמוֹת וְלִזְמִדֵּי הַתּוֹרָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 חִסּוֹלְמוֹד הַתּוֹרָה לְעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹלֵךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֵת
 הַתּוֹרָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נֹתֵן הַתּוֹרָה
 וְנֹתֵן הַתּוֹרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל
 וְנֹתֵן הַתּוֹרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ לֶחֶם אֶת קֶרְבְּנִי לִהְיוֹת לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחִי
הַשְׁמִדוּ לְהַקְרִיב לִי בַּמִּזְבֵּחַ : וְאָמַרְתָּ לֶחֶם
זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ לִי בְּבָשִׁים בְּיָמֵי שְׁנַת
הַמִּינֹחַ שָׁנִים לְיוֹם עַל־הַמִּזֵּב : אֶת הַבָּבֶשׂ
אַחֵר הָעֵשָׂה בְּבִקְרָא וְאֶת הַבָּבֶשׂ הַשֵּׁנִי הָעֵשָׂה בֵּין הַ
הַעֲרֻפִּים : וְעִשְׂרִית הָאִיכָּה כֹלָה לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן בְּחֵית רְבִיעִית חֲחִין : עַל־הַמִּזֵּב הַעֲ
חֵשְׂוִיחָה אַחֵר סִינִי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִי :
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית חֲחִין לְבָבֶשׂ אַחֵר בְּקֶדֶשׁ חֹכֶר גָּסֵה
שֶׁבֶר לִי : וְאֶת הַבָּבֶשׂ הַשֵּׁנִי הָעֵשָׂה בֵּין הַעֲ
חֵרֻפִּים בְּמִנְחָתָה בְּבִקְרָא וּבְנִסְכּוֹ הָעֵשָׂה אִשָּׁה רִיחַ
נִיחָח לִי :

לא נאמר לחמי הייתי אחר אפי' אין בעלי חיים כמו ונקרב את קרבן כס' אשר
שאל בלי זהב לכך נאמר לחמי להסגיל בעלי חיים ולהוציא הכלים ועתה ס
סייתי אז כל הכלכל תל לחמי לאשי ולא לחם הפנים כא' הכא לאשים כמו הלנים
זעלות ומכחות לחמי זה הדם לאשי זה החלב כל אלה כולם לאשי סס' סתמיד
נקרא לחם לפי שקרב בד שעות וזמן הסעודה לכל ומדוע לא נא הלשון ה' פשדס
פל שס כשר נקרא לחם לכך דרשו הס' ועשו בקשו מכירתמיד מתחלץ בד ומסיימן בד
לומר שלדישת סנים דעו בד שפית ותכלה שלים היום ד' שעות את קרבני את
לרבות מלח על כל קרבנך תקריב מלח לכך טובלן במלח דרכת המוציא שקרבן
נקרא מלח ריח ניחוחי כהת רוח לבניו מכו לריח תשמרו עיתות הקרבנות
הקרבנות שתקריבו לי בכל יום ב' כבשים בוקר וערב זהו נמועדו אפי' בשבת אפי'
בעומתם ואמרת להם זה האשה ב' פעמים יהיו סטורים להקריב אלף עלות אז
יותר וא' הכ את' שנים ונהן להם שכרס על סה ה בדעה' להקריב אלף עלות ככל
יוב ואמרת להם זה האשה ולא כא' הקרבן ביאו לחמי לאשי המייני הכר כה' שיהיו שוים
תמימים שנים לוס ד' תש"ל כי תש"ל תמידים מקריבים לשנה ב' לוס ב' כפעמים
סס"ה דס תש"ל זהו שנה שנים לוס פרקלטי יום מלכי בעד ישראל וכנגד היום
סיהעין את הכרס אחד כאן ואתה היום האחד כי אחד בני' י"ב עיסקי' כתמיד
ולשון האחד המיוחד שבער לשם י"ב אחד תפסה בביקר בני' לד' שעות וע
ועזרת האכה זהו אכה מדרת והעומר עזרת האכה סולת מן החיטין
בדכתי סולת חט' כללס ולא נאמר ונת פלים שכן אלל ינקת היית במקס

שחרית

ולא כנולה נשמן כתיב וך ודק כתיב שנים עמדו שני מקדשי בית ראשון תי
ובית שני תך רביעת ההין היא ג' לונין עלת תמיד העשרה כסס שירב
בר כיני לתת את התורה כך יקבל נרנן הקרנכות שב' דודי ירל' לגמ

אם סנת זאנט מאן דאן

זכרון חשבה שני בבשים בני שנה המימים
ושני עשרנים סלה מנחה בלילה
בשמן ונסכו : עולה שבה בשבת על עלת חמור
ונסכה :

וביום השבת שני כהנים כמד ב' סעודות ביום כי לעיקר היום הם נאים
עלת שבת השבת ולא לבני ולא לאחריו כמו דבר יום ביומו וכתו עלת חודש
בחדש ט"ו וביום השבת כל תכנת כד כל מלאכות הכתובות דפי' מיום ראשון
מיום ראשון עד יום שלישי בכל קרנן מוספין תמיד יום חוץ מר"ה ור"ה מלאך
דכתיב בו ימים יונרו ולא אחד מהם כלל פי' אחד מהם שבת הק"ה כלל'ה' ולא
כתיב כל' וכרא בו' אכל כפ' אמור כתיב יום בני י'ה ולא כתיב יום בני ר'ה ל'
למולדכן כי כרה' כגור ופי' כחמס

אם ראש חדש זאנט מאן דאן

זכרון חדשיכם תקריבו עליה לזכרון
בני בקר שנים ראול אחד בבשים
בני שנה שבעה המימים : ושלש עשרנים
סלה מנחה בלילה בשמן לפר חאהר ושני עשרנים
סלה מנחה בלילה בשמן לאול חאהר :
ועשרון עשרון סלה מנחה בלילה בשמן לבבש
חאהר עליה ריח ניהם אשה לזון : ונסכיהם ח
הזי החין וחינה לפר ושלשית החין לאול ורביעית
החין לבבש וזאת עלת חרש בחרשן להדשי ח
השנה : ושעיר עזים אחד לחטאת לזון על
עלה חמור ועשה ונסכו :

ובראשי חדשים אילו היה אומר ובראש חדשים סייתי אומר ברא' ניסן
 אבן ראש לכל חדשים עב' באמר ובראשי לכל חדש תקריב ועוד כי חדש ראשים
 בערב ברא' הדיח ובנוקד מקריב הקרבן וקרבן רח' לא היה בלילה בעת ראוי'
 ברא' כי אין קרבן בלילה רק השפח לאחר קרבן התמיד בקרב וא"ת למה לא
 אמר ובשבתותיכם כמו חדשים אלא וביום השבת כי לא דבר בשבתות חשנה כמו
 בחודש לחדש השנה עב' לחדש תקריבו עולה לה' בשבת הקדים גוף כנשים קודם
 גלות שבת אבל ברא' הקדים העולה שגופיה לפי ששבת אין מקריבין כ"א עולה'
 גלות כנגד ברכות בוייתן לך האלהים ובראשי חדשים תמנא י"ג קרנבות פ'
 מרים ב' ואיל' כנשים ו' ושעיר עזים אחד כנגד י"א יום ששבת החמה יתירה על הלכנה
 לפי שאנו אומרי' לשל' שלש אדם שכתיו שלש מקרא שלש משנה שלש תלמוד וכל אדם
 אין עסק בתורה תקח אנשי כנסת הגדולה פסוקי' של קרנבות זו את בני אהרן
 אמשנה זו ששכנו במס' זבחים איזהו מקומן ותלמוד היא בריית דת"כ ר' ישמעאל
 או' ב"ג מדות התורה נדרשת כמנא אין לך אדם בישראל שאין עסק בתורה וזהו
 זעמך כולם נדיקים וא"ת למה את' מפרש' קרנבות לפי שכתוב בכל מקום מוקטנ
 ומונח לשמי מעלה טעורה כדאית' במס' מגילה

אמר ר' ר' יהודה **מקומן של זבחים קדשי קדשים**
שהיטתן בצפון פר ושעיר של יום
חבפרים שהיטתן בצפון וקבול בזמן בבלי שרת
בצפון וזמן טעון חזנה על בין חברים ועל הם
חפרכה ועל מזבח חזחב מופנה אחת מהן מערבית
שירי חכם חנה שופה על יסוד מערבית של מזבח
חזיצון אם לא נתן לא עבב :

איזהו מקומן של זבחים כלומר איזהו מקום מיוחד לשחיטתן קדשי קדשים
 שחיטתן בצפון הוא ופרשאיזה קדשי קדשים ולימין בזבחים העולה דכתיב ושחט
 על ירך המזבח כפונה למס' שוחטין בצפון לפי שאין לו דופן של כוטה כפון על ת
 יטתו והקדמות דגל העלם להגן מן המזיקין השוכנים בצפון שכל מנשין תכנת
 הרעה ולהביא זה זהב בזכות הקרנבות דכתיב מגפון זהב יאת' ולפי שאין לרוח
 צפונית רוח כיוה לשחוט על ירך המזבח כפונה ודמן טעון חזיה על בין ה
 סגדים שכיחם שכל בין שדי ילין בין שדי אותיות שכי כדי ועל המזבח ה
 זהב השמיד בהיכל מתנה אחת מהן מעבכת שהיה לו ליתן ו' ואם חצר אחת
 בבולח שירי הדם הנשאר מן המתנות הים שופך על יסוד מערבית שלשם ס
 הים כונע תחילה אם לא נתן לא עכנלפי שאינם באים לכפרה

פירוש

הַיְשָׁרִים וְשִׁעִירֵי חֲנֻשִּׁים שְׁחִיטָתָם
 בַּצֶּמֶן וְקָבִיל דָּמָן בְּבִלִי שָׂרֵת בַּצֶּמֶן
 וְדָמָן טַעֲוֵן חֲנוּחַ עַל חֲפֻרֹתָיו עַל מִזְבֵּחַ חֲנוּחַ מִתְּחִלָּה
 אַחַת מִחוּץ מִעֲבֹבֶת שִׁירֵי הָרֶם חֲנוּחַ שׁוּפָה עַל יְסוֹד
 מִעֲבֹבֶי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא יִתֵּן לֹא עֲבָב :
 אֵלֶּה וְאֵלֶּה גִּשְׁרֵי בֵּית הַדָּשָׁן חֲסֵאת הַצִּבּוֹר
 וְהַחֲנוּחַ אֵלֶּה הֵן חֲסֵאת הַצִּבּוֹר שִׁעִירֵי רֵאשִׁי חֲנוּשִׁים
 וְשֶׁל מִיָּעֲרוֹת שְׁחִיטָתָם בַּצֶּמֶן וְקָבִיל דָּמָן בְּבִלִי
 שָׂרֵת בַּצֶּמֶן וְדָמָן טַעֲוֵן אַרְבַּע מִצְוֹת עַל אַרְבַּע סִ
 קִּנּוּיֹת . בּוֹצֵר עֲלֵה בִּפְשׁ וְכִנּוּחַ לְסוּבָה וְכֵּן
 לוֹ לְקַרְן דְּרוֹמִית מִזְרְחִית . מִזְרְחִית צְפוֹנִית .
 צְפוֹנִית מְעַרְבִית . מְעַרְבִית דְּרוֹמִית שִׁירֵי הָרֶם חֲנוּחַ
 שׁוּפָה עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי וְנֶאֱבָלִין לִפְנֵים מִן הַקְּלָעִים
 לְזִכְרֵי כְּהֻנָּה בָּבֶל מֵאַבֶּל לְיוֹם וְלִילָח עַד חֲצִית :
 חֲעוֹלָח קִדְשׁ קִדְשִׁים שְׁחִיטָתָם בַּצֶּמֶן וְקָבִיל דָּמָן
 בְּבִלִי שָׂרֵת בַּצֶּמֶן וְדָמָן טַעֲוֵן שְׁחִי מִצְוֹת שְׁחֵן א
 אַרְבַּע וְטַעֲוֵנָה חֲפֻשׁ וְנֶאֱבָלִין וְכֵּלִיל לֹא־שִׁים :
 וְכֵּתִי שֶׁלֹּמִי צְבוֹר וְאַשְׁמוֹת אֵלֶּה הֵן אֲשִׁמוֹת א
 אֲשֶׁם גִּלּוֹת אֲשֶׁם מִעוֹלוֹת אֲשֶׁם שְׁחָח חֲרוּפָה א
 אֲשֶׁם נִזִּיר אֲשֶׁם מִצְוֹרֶע אֲשֶׁם תִּלְוִי שְׁחִיטָתָם בַּצֶּמֶן
 וְקָבִיל דָּמָן בְּבִלִי שָׂרֵת בַּצֶּמֶן וְדָמָן טַעֲוֵן שְׁחִי מ
 מִצְוֹת שְׁחֵן אַרְבַּע וְנֶאֱבָלִין לִפְנֵים מִן הַקְּלָעִים ל
 לְזִכְרֵי כְּהֻנָּה בָּבֶל מֵאַבֶּל לְיוֹם וְלִילָח עַד חֲצִית :
 חֲחֻרָה וְאוֹל נִזִּיר קִדְשִׁים קִלִּין שְׁחִיטָתָם בָּבֶל מ
 מִקּוֹם בְּעוֹרָה וְדָמָן טַעֲוֵן שְׁחִי מִצְוֹת שְׁחֵן אַרְבַּע
 וְנֶאֱבָלִין בָּבֶל חֲעִיר לְבָל אֲבֵם בָּבֶל מֵאַבֶּל לְיוֹם ו
 וְלִילָח

וְלִילָח שֶׁ חֲצוֹת : חֲמוּרֵם מִחֵם בְּיוֹצֵא בָּחֵם
 אֵלָא שְׁחֲמוּרֵם נֶאֱבֵל לִכְתָּנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְ
 וְלַעֲבָדֵיהֶם : שְׁלָמִים קֶרְשִׁים קָלִים שְׁהִיטְתָּן בְּ
 בָּבֶל מִקּוֹם בַּעֲזָרָה וְזָמָן טַעֲיָן שְׁתֵּי מִתְּנֻת שְׁחָן
 אֶרְבַּע וְנֶאֱבָלִין בָּבֶל חֲעִיר לְכָל אֶבֶם בָּבֶל מִאֲבֵל לְ
 לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָח אַחֵר : חֲמוּרֵם מִחֵם בְּ
 בְּיוֹצֵא בָּחֵם אֵלָא שְׁחֲמוּרֵם נֶאֱבֵל לִכְתָּנִים לְנִשְׁיָהֶם
 וּלְבָנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם : חֲבָבִיר וְחַמְעֶשֶׁר וְחַפְסָח
 קֶרְשִׁים קָלִים שְׁהִיטְתָּן בָּבֶל מִקּוֹם בַּעֲזָרָה וְזָמָן טַעֲיָן
 טַעֲיָן מִתְּנֻת אַחַת וּבִלְבָד שִׁיתָן בְּנֶגֶד חִסּוֹד שִׁנָּה בְּ
 בִּאֲבִילָתָן : חֲבָבִיר נֶאֱבֵל לִכְתָּנִים וְחַמְעֶשֶׁר
 לְכָל אֶבֶם וְנֶאֱבָלִין בָּבֶל חֲעִיר לְכָל אֶבֶם בָּבֶל מִאֲבֵל
 לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָח אַחֵר : חַפְסָח אֵינוֹ נֶאֱבֵל
 אֵלָא בִּלְיָלָח וְאֵינוֹ נֶאֱבֵל אֵלָא עַד חֲצוֹת דְּאֵינוֹ נֶאֱבֵל
 אֵלָא לְמַנְיָו וְאֵינוֹ נֶאֱבֵל אֵלָא עָלֵי :

סוּרִים הַנִּשְׁרָפִים כְּנוּן מִן מִשּׁוּם וְשִׁעֲרִים הַנִּשְׁרָפִים כְּנוּן שְׁעִיר שֶׁל עוֹ' כְּבִית הַדֶּשֶׁן
 נִמְקָוּס אִשִּׁיכָת הַדֶּשֶׁן חֲטָאֵת הַיִּבּוֹר וְהִיחִיד הָיוּ כְמוֹ שֶׁמֶרֶשׁ לִכְנִיּוֹ וְדָמָן טַעֲיָן
 ד' מִתְּנֻת עַל ד' קֶרְכֹת הַמִּזְבֵּחַ וְכו' הַכֶּבֶשׂ הָיָה עוֹמֵד כְּדָרוֹס וְהָיָה ל' אֲמוֹת אֹרֶךְ
 וט' אֲמוֹת גֹּבֶהוּ וּבָכַט לְסוּבָה כְּגֹבֶה הַמִּזְבֵּחַ ו' אֲמוֹת וּנְקָרָא יִסּוֹד וְהָיָה כֹּלֵט ה'
 אֲמוֹת סָבִיב סָבִיב לְמִזְבֵּחַ וְהָיָה הַסּוּבָה וְכֹל לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מְזֻרְחִית וְכוּלָּא אֲנַבֵּב
 הִיתְכַּת מִן הָרִגְט שְׁמִיחָא וְכֵן לְלִקְוֶן הָיָה שׁוֹפֵךְ אֵל דְּרוֹמִית שֶׁל אֵל יִסּוֹד דְּרוֹמִית
 שְׁהָיָה סְמוּךְ לִירִידָה מִן הַכֶּבֶשׂ וּבִאֲבָלִים לִכְנִים מִן הַקְּלָעִים זֶה הָיָה כְּמִשְׁכָּן לִזְכֹּרִי
 כְּהֹנֶה וְכֹל לְקִיבּוֹת כֹּל מֵאֵל רָגַע גָּלִי רָגַע שְׁלוֹךְ רָגַע מְבוֹשָׁל לִיּוֹס וְ
 גִלְיָה כו' לֹאן דְּהֻקָּא כְּקֵט חֲזוֹת כֹּל עֲמוּד הַשְּׁחָרָאֵלָא כְּדִי לְהַרְחִיק הָאֵדָם מִן ח'
 הַעֲדִיר כְּדִי שֶׁלֹּא יִעֲרַשֶׁל מִלְּאֲכוֹל כּוֹמֶן הַעֵץ כ' מִתְּנֻת שְׁהָן ד' כֹּכ הָיָה כּוֹמֶן מִתְּנֻת
 אַחַת כֵּתָן גָּאֵס שׁוֹפֵךְ מִן הַכֵּלִי מִן הַדֶּם עַל קֶרֶן וְהָיָה מִתְּחַלֵּק לֵב רֹאשִׁיכ וְכֵן לְכָל ח'
 קֶרֶן וְקֶרֶן עֵצִינָה הַנֶּשֶׁט וְנִיתָח כְּדִשְׁתִּיב וְהַנֶּשֶׁט הַעֲלָה וּמִיחָא אִיתָהּ וְכוּ' וְהָיָה מ'
 מִתְּנֻתָּהּ כְּדֹא' בְּמִס' תִּמְד וְכֹלֵל לְאִשִּׁים כְּדִשְׁתִּיב לֵיל תְּהִי לֹא חֲאֲכֵל זְמַן שְׁלָמִי
 לְבוֹר וְשִׁעֲרֵת טַעֲנֵק כְּסוּן דְּכַפִּי עַל שְׁלוֹשׁ וְעַל וְכַפִּי שְׁלָמִיכָם מִהַעֲלָה טַעֲנֵק כְּסוּן
 67

אף שלמי ציבור אלו הן אשמות אשם גזילות כו' גזל את חצירו זם
 וכשנע לשקר והודה כתיב את אשמו יביא לי' אשם מעילות שנהנה מן ההקדש מ
 מעל כתיב והביא אשמו ליי' איל תמים אשם שפחה חרופה איש יהודי אשר שכב ב
 בניהת המירוק שכבת זרע עם אשה ולא קטנה והיא חזק'שפחה וחצי משוחרר' שנתארס
 לעבד עבדי כתיב והביא את אשמו אשם מזורע ביום טהרתו הרי ה' אשמות ודאי
 אבל אשם תלוי בא על הספק אין יכול לידע את חטאתו אבל ספק'חלב ספק שומן ב
 כתיב והביא את אשמו וגו' להגן מן היסורין ליום ולילה אחד דכתיב ביום ההוא י
 יאכל והנותר עד כו' כ' מתבות שהן ד' בכמה מקומות בתלמוד כ' מתבות מן התורה
 וד' מדרבנן כו' התודם ד' גריכין להודות היו מביאים תודה בקראת קדשים קלים
 וגם איל ציור שמקריב ביום מלאכת כזירות כתיב ואת האיל יעשה וגו' שחטתן וכו' ב
 גדילפיק בזהמים מדכתי' ואת חזה התבופה וגו' וכאכל במקום טהור זהו מחנה ל
 ליה המורס הוא חזה ושוק ולעבדיהם הכנעניים שקניין כספו הוא שלמים קדשים
 קלים כדכתיב ושחטו פתח אהל מועד לשני ימים ולילה אחד דכתיב ביום זבחן יאכל
 ומתחרת הכבוד כאכל לכהנים כדכתיב ובשר יהיה לך הקישו הכתוב לשלמים שאכל
 לשני ימים ולילה אחד והמעשר לכל אדם בכל העיר הפסח אינן כאכל אלא בלילה
 בדכתי' יאכלו את הבשר בלילה וגו' ואינו כאכל עד חנות כתיב הבא בלילה הזה ו
 וכתיב התם ועברתי בארץ בלילה הזה מה להלן עד חנות כדכתיב ויהי בחצי הל
 הלילה וגו' אף אכילתו עד חנות ולמנוי הכתבים על הפסח לאכל ואינו כאכל אלא
 בלי דכתיב כי אם בלי אש ש' ויבשלו את הפסח בנחלים ולהכי בקט גבי פסח טלה
 שהרי כר"ח כסין בשחר משמש מזל טלה וי"ב מזלות משמשין ביו' ו' ובלילה כל מזל
 ומזל משמש ב' שעות וכשתחשוב ממזל טלה שמתחיל לשמש בתחילת היום וכמנא מזל
 גדי משמש לאחר חצי היום להכי את' תורה להביא פסח מן הגדי

דברי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדרות ח
 חמורה נדרשת בהם מוקל והומור ומזורה
 שנה מבנין אב מבהוב אחר מבניין אב ומשני בהובי
 מבבל ופרט ומפרט ובבל כלל ופרט ובבל אי אהח
 בן אלא בעין הפרט מבבל שהוא צריה לפרט ומפרט
 שהוא צריה לבבל ובבל דבר שחיה בבבל ויצא מן
 חבלל ללמוד לא ללמוד על עצמו יצא אלא ללמוד
 על חבלל בלוי יצא ובבל דבר שחיה בבבל ויצא
 לטעון טען אחר שהוא בענינו יצא לחקל ולא
 לחתמור ובבל דבר שחיה בבבל ויצא לטעון טען
 חתמ

אחר שלא בעינינו יצא לחקל ולחחמיר וכל דבר
 שחיה בכלל ויצא לידון בדבר החנש אי אפה י
 יכול לחחזיר לכללו עד שיחזירו הפהוב לכללה
 בפירוש דבר חלמיר בועינו ודבר חלמיר מסופר ו
 זכר שני בתיבים חמבחיטין זה את זה עד שניבא
 חתהוב חשלישי ויכריע ביניהם :

ישמעאל או' כו' כנדרואמר איוב י"ח תפלות לחורה לא יערכנה זה חכוכית
 הומר וכנדרן אמר שלמה בתשלי י"ג כני וי"י' טהיך בדרות הראשונות וי"ג אש
 ואשו בולחחן וי"ג אור בבראשית עד ויכלו וכן י"ג שנים חייב בתמות וסימן עם
 זו יכרת לי כשהו נ"ז שנים חייב וי"ג נג' בוראשית לומר השומר את התורה שזוהר
 ד"ג מלות וי"ג שמינית בתפילה ר' ישמעאל אומ"נו מ"ק כינד ויאמר י"ג לה ואשים
 דוק בשנים הלא תגלס שעת ימים ק"ו לשנים יד" ימים אלא דיו להא מן הדיו
 להיות ככדק. תפנה שבת ימים מ"ח וי"ג ומ"ש כינד כאמר בשומר שכן אס לא
 שנה יד בללכת רב הו' וכאמר בשומר חכם אס לא שלח וי"ג מה שומר שכן כו'
 אף שומר חכם פטור בו הורשם וזה ה"א ג"ש מבנין אב וכחוב אחד לא הרי המסכך
 בהרי המושב ולא הרי המושב בהרי המסכך הגד השום שהן שכן עשויים לנרת
 אדם לנדר ויחוב מטמא איתו חזבו ומטמא בנדים אף כל שהיא עשוי לנחת אדם
 לנדר יהא הוצא מטמא אותן למטמא אדם במגע והמטא ולמטמא נגדים יצא המרכב
 שהוא עשוי לסלון אחר ובנין אב ושני כתובים כינד לא פרשו כידות הרי
 פרשו שלוח טמאים ולא פרשו שלוח טמאים בהרי מרשה כידות הגד השום
 מהם שהן בנו מיד ולדורות אף כל שהוא בנדיהא מיד ולדורות תכלל ו
 ופרט כינד מן הבהמה כלל מן הפקר פרט אין תכלל אלא מה שפרט ומפרט
 וכלל כינד כי ייהן אים אל רעבו חמור או שור או שה הרי זה פרט וכלל
 הבהמה הרי זה כלל כלל פרט וכלל כינד וכתת הכסף הכל אשר תאוו כסף
 כלל הפקר ובנין דין ובספר הרי זה פרט וכלל אשר תשאלך כסף הרי זה כלל א
 אר אי אהם דן אלא כפן הפרט לומר לך תה הפרט מפורש שהוא ולד ולדוה ה
 הארץ אף אין לי אלא ולד ולדות הארץ תכלל שהוא נבדל לפרט ומפרט שהוא נריך
 לכלל כינד קדם לי כל הכור יכול אף הנקיפה במשעם ת"ל זכר אי זכר יכול אפי' י
 יבאה הנקיפה בבני ת"ל פטר רחם אי פטר רחם יכול אפי' בולד לאחר יוצא דוכן
 ת"ל בכור זהו כלל שהוא נריך לפרט ומפרט שדרך לללל כל דבר שהיה תכלל וינא
 מן הכלל ללמד לא ללמד על עיניו לא כו' כינד והכסף אשר תאכל ישר מזהב ה
 כספים אשר לוי וטומאתו עליו וככירתה והלא שלמים תכלל כל הקדשים היוו שיבא
 מן הכלל ללמד לא ללמד על עיניו ינא אלא ללמד על הכלל כולו יבא לומר לך מה
 עלים מיוחדים קדשים וקדושה קדושת מזהב אף אין לי אלא דבר קדושה קד
 שלמים

קדושת מונח כל דבר שהיה בכלל כו' עד להקל ולא להחמיר כיצד ובשר פ' יהיה ס'
 בעורו מכות אש והלא שחין ומכות בכלל כל הנפשים היו וכשינאלו לטעון טעם אחר
 מהוא בעבייכו יבא להקל ולא להחמיר להקל עליה' שלא ידונו אלא בשבועה אחד
 כל דבר שהיה בכלל כו' כיצד ואיש או אשה כי יהיה בו נפש נראש או בזקן והלא
 ראש או זקן בכלל הנשר היו וכי יבא לטע' טעם אחר שלא בעבייכו יבא להקל ו
 להחמיר עליהם שלא ידונו בשער זהוב כל דבר שהיה בכלל כו' עד לכללו בם
 בפירוש כיצד ושחט את הכבש במקום כו' עד כי כחטאת האשה הוא לכהן אלא
 לז' שיבא לידון בדבר החדש כבוקן יד ובבוקן רגל ובאוזן הימנית יכול לא יספיק
 מתן מזבח תל' כי כחטאת האש הוא לכהן החזירו הכתוב לכללו בפ' לומר
 מה חטאת טעונה מתן מזבח אף אשכ טעונה מתן מזבח דבר הלמד מעבייכו
 כיצד ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור יכול יהא טהור מן הטומאה כשהוא
 אומר כי יהיה בקרחתו או בגנחתו נגע לכן אדמדם דבר מעבייכו שאינו טהור מן
 הטומאה אלא מטומאת כתקין ומדבר הלמד משופו כיצד וכתתי נגע נרפת' ב'
 בארץ הבית לחזותכם ושמעתיכם שיש בו אבהי' ועגבים ועסר ובנית שאין בו הכל במשט'
 כשהוא אומר וכתן הבית את אביו ואת עגיו ואת כל עשר הבית זהו הלמד מ'
 משופו שאין הבית מטמא בנפשים ע' שיהא בו אבנים ועגבים וכן שני כתובים
 המכחישים כו' כיצד כתוב אחד אומר וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר וכתוב
 אחד אומר אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם וכל הכתוב השלישי ה' ירד'
 שכל מן השמים השמיעך את קולו ליסרך תלמד שהרכין ה' ירדה שמי השמים ה'
 העליונים על ראש ההר ודבר אליהם מן השמים וכן הוא אומ' ויש שמים וירד
 וערסל תחת רגליו ולאחר שעסקנו בתורה ובפסוקים ובעמלנו העולם העמיד על
 התורה ועל הפסוקים יש לנו להקד' מי שאתר והיה העולם ועושה בראשית כל
 יום ויש לנו לברר על שאר מדותיו ועל שהוא רחמן ומרחם על הדורות ועל
 הארץ ואנו מברכין האל אב הרחמן אעפי שהוא גוזר ברה' שיהיו
 גשמים מועדים משני העין וכשהוא מרחם עליהם אחריו
 להחזיר גזירתו אי אפשר אלא מתקיימת וכיצד
 עושה איכן תירידה בזמנה אלא לארץ הזרעים
 ובזרה על הארץ ועל הדורות ועל
 זה מהילל פס' עמו ו
 פשיס מהלל ב
 בתעבות

יְהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁיִּבְנֶה בֵּית חֲמוּקָדָשׁ בְּמִזְבֵּחַ בְּנוֹמֵינוּ
וְיִתֵּן הַלְקָנוּ בְּרִיתְךָ

שֶׁאֵמַר יְחִיחַ הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בִּ
בְּרָאשִׁית בְּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה בְּרוּךְ גִּזְרֵה וּמִ
זְמַנִּים בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל חַאֲרָץ בְּרוּךְ מְנַחֵם עַל
חֲבָרוֹת בְּרוּךְ מוֹשְׁלֵם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו בְּרוּךְ חֵי לַעַד
וְקוֹם לַגִּצָּח בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ בְּרוּךְ אֵתָּח
יי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּה הָעוֹלָם חָאֵל אֵב חֲרָמִין מְחַלֵּל
בְּמִ עָמוֹ מוֹשֶׁבֶחַ וּמְפֹאֶרַת בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו
וּבְשִׁירֵי צוּר עֲבָדָה נִחְלָלָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּ
דְּבָרֵי מִלֵּוֹת נִגְדָּלָה וְנִשְׁבַּחָה וְנִמְאָרָה וְנִמְלִיכָה וְנִזְכָּר
שְׁמֶךָ מוֹלֶכֶת אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מִלֵּה מִ
מוֹשֶׁבֶחַ וּמְפֹאֶרַת עָרֵי עֵד שְׂמוֹ הַגָּדוֹל
בְּרוּךְ אֵתָּח יי מִלֵּה מוֹחֵלֵל
בְּתוֹשְׁבָחוֹת :

שאמר יש בברכ אלו פ"ז תיבות והוא בתחילת שנה של הק"ה והוא שיסד
 השיט ראשו כתב פ"ז חג עיתו' כתר של הק"ה ולפי שסיימנו בתושבחות
 מתחילין בהודו ל' קראו מתחילין בהודו ל' קראו לפי שהיית' שירה ראשונה שכל על
 הלויס אחר שהביא דוד את הארון לעיר דוד כדיכתב בדברי הימים ויתן לפני
 ארון ל' מן הלויס להזכיר ולהלל ל' וגו' וכתב אז כתן דוד בראש להודות ל' ביד
 אסף הודו ל' קראו בשמו כל המזמור עד והלל ל' וא' בסדר עול' שאסף ואחיו ה
 היו אומרים הודו ל' קראו בשמו חזיו בשחר וחזיו בערב ומוסיפין עליהם ליקועי
 כסופי דומרה ודרחמים ודישוע' לישראל עד כי גמל עלי ואז שיר של תודה
 כי הלויס אומ' אותה בשעת קדוש ירושלים בנכורות ונבלים ואו' יהי כבוד
 ואמ' בבראש' רבה פסוק של יהי כבוד שר של עולם אמרו להק"ה להשבח
 וסיום זה השבח והוא רחום לומר שכל השירות שאנו אותרי' לפניו על שהוא רחום אנו
 מהלל' אותו ואומ' אשרי יושבי ביתך אשרי העם שככה בו ואח"כ תהלה לדוד שכל
 האומר בכל יום מונעם לו שהוא בן עולם הבא וכיון שהתחילו בתהילה גומרים כל
 הבחר עד סוף תהילים משום דאית ביה תרתי חדא דאית באלפ' בית' וכת' ביה
 מתח את ידיך וכו' דא' רבי יוסף יהי חלקי עם גומרי הלל בכל יום והוא ספר תהילים
 משום שנה והלל להק"ה ואח"כ אומ' ברוך ל' לעולם כו' וברוך שם כבודו לעולם
 שאלו פסוקי' סופי חומשי התילים הם ואו' אותו משום גומרי הלל דה' חומשי' יש
 לתילים כמו לחומש וכיון דנקט פסוקי' ברכה נקט כמו ויברך דוד וגו' ואח"כ ה
 הודאות שרא עד כמים עמים וכיון שהזכיר קריעת ים סוף גומר השירה לקיים
 למען תזכור את יום באתך וכו' ל' ימלך לעולם ועד לפי שהפסוקי' שאחריהם אינם
 מן השירה אך הולך ומסיים בפסוקי' מלכות ועל שנה שנתלך
 על מזרים כן ימלך על כל קדו'
 ומסיים ל' אחד

הורד

לִי קרא בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעָה בְּעַמּוּם
עַל־לוֹתֶיהָ : שִׁירָה לֹא זָמְרָה לָהּ
שִׁירָה בְּכָל צִפְלֹאֲתֶיהָ : חֲתַחֲלֵלָהּ בְּשֵׁם קִדְשָׁהּ
יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֶׁי יְיָ : קִדְשָׁהּ יְיָ רְעוּ
בְּקָשֶׁהּ פְּנֵי הַמִּיד : זָכְרָה צִפְלֹאֲתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂה
מוֹפְתֶיהָ וּמִשְׁפָּטֶיהָ בְּיָחַד : זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדָהּ
בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחֵרֶיהָ : חוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
חֲאָרֵץ מִשְׁפָּטֶיהָ : זָכְרָה לְעוֹלָם בְּרִיתָהּ דָּבָר צִנָּה
לְאֵלֵת דּוֹר : אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אֲבֹרָחַם וְשִׁבּוּעֶיהָ
לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְהוֹסִיף לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם : לְאִמּוֹר לֵב אֵינִי אֶרֶץ בְּנֵעַן הָבֵל
נְהַלְכֶם : בְּחֵירוֹתֶכֶם מִתִּי מוֹסֵפֶר בְּמִעֵט וְגָרִים בָּהּ :
וַיִּתַּחֲלֶבּהּ מִגִּי אֵל גִּי וּמִמּוֹמְלֶכָה אֵל עִם אַחֵר :
לֹא חֲנִיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹבַח עֲלֵיהֶם מִלְכִּים :
אֵל הִגְעָה בְּמִשְׁיָחִי וּבִנְבִיאִי אֵל הִרְעוּ :

הודו ל' כו' הוא מזמור בל' והיו אומרי' הודו לפני הארון בבוקר ושירו ל' ב
בערב ולכך כהנו לומ' אותה בכל יום ומן הדין היה לנו לומר שירו ל' בערב אלא
מכני טורח המבור התקינו שניהם לומ' בבוקר יחד כדאמ' גמי ברכות של הגדלות
דבורין על הכוס ואכו אומרי' אות' כמו שכתוב בדברי הימים כי לשם מפורש ש
שהיו אומרים אותו לפני הארון והם כמו כן בתל' אבל משונים קצת זה מזה כ
כמו שכתב בע"ה הודו ל' מתחיל בהודו ל' שעל הגם נריך לתת הודאה וזה
המזמור נאמ' על הגם שנעשה על הארון בשדה בלשמים לכך וישננה המרות ש
שאמרו שירה לכך אמרו הלויס לפני הארון קראו בשמו זה שם של ד' אותיות י' ד
דברים נאמרו כאן הודו קראו הודיעו וזמרו שיחו כו' כנגד י' מאמרות ש
שנברא העולם וי' ספרו וי' דברות וי' מכות מגדים הודיע בפניהם פ
בלילותיו וי' פסוק זה מתחיל בל' ומסיים בל' ויש בו ו' תיבות וכל תיבה בת ד' אותיות
עלילותיו כפלאותיו מופתיו משפטיו כנגד כל מכה של ה' מכות
דרשו י' פסוק זה מתחיל בל' ומסיים בל' ויש בו ו' תיבות וכל תיבה בת ד' אותיות
כי סתמיד נקרא' בל' שעת לב' יכולה ולכך מסיים נתימד וכן התפילה לל' ש

שעות והפסוק מדבר בענין התפילה ו' תיבות כנגד ו' שעות תמיד ומסיים תמיד
 וכן תפילה לרבך ו' תיבות הם כ"ד אותיות כנגד כ"ד שעות ביום ותפילה שים כ
 בהם לשבח להק"ה וזהו תמיד מתקשי' דרשו' ס"ת השם שהשם חתום בהם ו
 וזהו חיבת התפילות זכרו ככלאותיו פי' שפעה במזרים ובמלשטים ובשאר אומות
 משפטי פיהו ובתל' כתוב פיו הרי ה' הם ה' מופתים שפעה פי' הארון וכן ה'
 מכות שפעה במזרים אשר עשה רמז עשרה הם' מכות זרע ישראל עבדו ובתלים בת'
 זרע אברהם לומר אברהם קרא ישראל ואח"ל ומושב בני ישראל אשר ישבו במזרים ל'
 שנה וד' מאות שנה תלמד שאף אברהם קרא ישראל במלכות זרע ישראל עבדו ולשם
 זרע אברהם ו' תיבות בפסוק וכן ו' דורות מאברהם עד משה רבינו אחר ו' ד'
 דורות קבלו את התורה זכרו לעלם בריתו ובתל' זכר הרי זכר זכרו ק"ם שהוא
 זכר גם אתם זכרו רומז לכן זכר לעלם בריתו לעלם בריתו זהו כער הכימול שכתבם
 לברית זהו לעלם בריתו ד"א בריתו דבר' ביום ס"ת טורה לאלף דור שנת' קעד
 דורות עברו קודם בריאת עלם וכו' דורות עד מתן תורה הרי אלף דור לאלף
 דור ג' משה ואהרן ו' דר' ו' דורות מאברהם עד משה לאלף פי' ללמד למשה ו
 ושבעתו ליצחק בתלים ליצחק פי' יצחק יצא חק יצחק יותר מיצחק רד"ו אלו רלו
 שנים שהיו במזרים מלדת יצחק כמות שנים ויעמידה ליעקב לחק חלק ג' כ
 בשביל המילה יש להם חלק לע"ה ברית עלם ומסיים ליה וסמך לאמור לך אתן
 את ארץ כנען בזכות המילה זכור ליושי הארץ ולכך באמר לאברהם ב' מילה
 לתת לזרע את הארץ וכן מל יהושע אותם בכניסתו לארץ אתן ארץ ובתלים
 בת' אתן את ארץ כנען לומ' בארץ היו תתב"ב שנים כמנין אתן את אלא שקדמו
 ב' שנים לנחשנותם ארץ כנען זו ארץ ישראל ד' מאות שנה את שהוסיף בתלים לרבו'
 עבר הירדן או סורי או לעתיד לבא אברהם ושרה בני ק"ץ שנים היו כשכולד יצחק כמנין
 כנען ונתן לבניו ארץ כנען חבל כחלתכם פי' א"י מהלך מ' יום כמנין חבל כחלתכם כ'
 סמוכה לחבלה ויתהלכו מגוי אל גוי ומתמלכה ובתלים ומלכה ובכאן הוסיף מ' שנה
 שהלכו במדבר לא הכיח איש לעשקם זה פרעו ואבימלך ולכן לא הכיח בני' אבימלך בכאן
 איש ובתל' לא הכיח אדם איש אדם בני' פרעה בימי אברהם ויוכח עליה' מ
 מלכים שכל ויבנע' את פרעה וכן במזרים ובמלשטים פי' הארון איש אלו השרים
 אדם אלו דלת עם אל תנוע במשיח ובנביאי ר'ת למדבר אבות אל תנוע בהשחי'
 ס"ת לוי שלא לקח הכהונה ולוי' מביט כמו שעשו עדת קרח ועוזים מלך יהודה
 על אודות הכהונה ויוכח עליהם מלכים ר'ת גמ' עיז' הכיח איש ס"ת חש ג'
 קרח וכן רמז שלא חטאו במעשה העגל במזמור זה כ"ט תיבות כנגד שבותיו של
 אברהם שהיה ע"ן כ"ט בשעת המילה ותלים יש ק' תיבות כנגד ק' שנים של אברהם
 מלידת יצחק

שיר

שחרית לוי כל הארץ בשחר מיום אל יום ושועהו :
 סמרי בגוים את כבודו בכל העמים ובלאיתור :
 כי גדול יי ומחלל מאד ונורא הוא על כל אלהים :
 כי כל אלהי העמים אלילים ויי שמים עשה :
 חור וחור לפניו עוז וחורח במסומו :
 חבו לוי משפחות עמים חבו לוי כבוד ועוז :
 חבו לוי כבוד שמו שאר מנהח ובאר לפניו :
 חשתמו לוי בהדרת קדש הילוי מלפניו כל הארץ
 את תבון תכל כל תמוט : ושמחה השמים
 ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלה : וקעם
 הים ומלוואר ועלוץ השדה וכל אשר בו :
 אז ירננה עצי חיער מלפני יי כי בא לשפט את הארץ :
 חורו לוי כי טוב כי לעולם חסדו : ויאמרו
 חרשיענו אלהי ושענו וקבענו וחצילנו מן חגוים
 לחודות לשם קדש להשתבח בהחלה :
 ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ו
 ויאמרו כל העם אמן וחלל לוי : רוממו וי
 אלהינו וחשתמו לחדום וגלוי קדוש הוא :
 רוממו וי אלהינו וחשתמו לחר קדשו כי קדוש
 יי אלהינו : וחוא רהום ובפר עון ולא ישחית
 והרבה לחשיב אפו ולא יעור כל תמוה : אמת
 יי לא תכלא וחמייב מימני חסדו ואמתו תמיו :
 יצרוני : ובור וחמייב יי וחסדיו כי מעולם
 תמח : תגו עוז לאלהים על ישראל גאיתו
 ועוז בשחקים : גורא אלהים ממוקדשיו א

אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֵץ וְחַיִּים לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :
 אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הַיּוֹפִיעַ :
 הַנִּשְׂאָ שׁוֹמֵט חֶרֶץ חֹשֵׁב גְּמוּלָה עַל גָּאִים : לֵינִי
 חִשְׁיָעָה עַל עַמּוֹךְ בְּרִכְתָּךְ סֶלָה : יְיָ עֲבֹדָת
 עַמּוֹךְ מוֹשְׁגָב לְנֹף אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ עֲבֹדָת
 אֲשֶׁרֵי אַרְבֶּם בְּרוּטָה בָּהּ : יְיָ חִשְׁיָעָה חֲמוּלָה י
 יַעֲנֶנּוּ בְּיוֹם קִרְאָנָה : חִשְׁיָעָה אֶת עַמּוֹךְ וּבְרָה
 אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרָעַם וַיִּשְׁאֵם עַד חֲעוּלָם : נִפְשָׁנָה
 חֲבִתָּה לֵינִי עֲזֻרָתִי וּמִגִּנָּה הוּא : כִּי כֹה יִשְׁכַּח
 לְבָנִי בִּי בִשֵּׁם קֹדֶשׁוֹ בְּטַהֲרָה : יְחִי חֲסִדְךָ יְיָ
 עֲלֵינוּ בְּאֲשֶׁר יַחֲלֶנָה לָהּ : חֲרָאָנָה יְיָ חֲסִדְךָ י
 וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ : קוֹמָה עֲזֻרָתָה לָנוּ וּבְרָה ל
 לְמוֹעֵן חֲסִדְךָ : אֲנִכִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ חֲמוּעֶלְךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם חֲרָבָה בִּירֵךְ וְאִמְלֵאחָהּ : אֲשֶׁרֵי חַעֵם
 שִׁבְבָּה לֹא אֲשֶׁרֵי חַעֵם שׁוֹנֵן אֱלֹהֵי : וְאֲנִי ב
 בְּחִסְדְּךָ בְּטַהֲרִי נָגַל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לֵינִי כִּי
 גְּמוּלָה עָלַי :

שירו ל' וגו' הכל נאמר על הארון כמו שאמרו חכמים לעיל הס' א
 אמרו שיר זה על יציאת מנרים נאמר ספרו נגדו וכתבנו לא נאמר את כי אין ל
 לומר כו' מעשה הכבוד של הק"ה שאין ראוי לכך כמו כו' הכל העמל' כפלאותיו
 שעשה פלאות בהם ערי פלשתיים וכו' על כל אלהי' במנרים עשה ששע' כ
 וכן באלהים כשמותו הארון בבית דגון אלהי של פלשתיים כול ונכרת וכו' למה הארון
 פי' הראה כוראיתו פי' הארון מאוד וכו' רמז ארון שהראה אדמות וזהו ארון וכתבנו
 לא נאמר ו' אלא כורא לדרוש מה כורא הוא כי כל אלהי עתים אלילי' כגון דגון וכיוצא בו
 והשם שמים עשה הוא ובית דיכו שכתבך כפסזות הנדיק' וגם בתורה וסמך ליה הוד
 והדר רמז שעשה השמים פי' כשנרא השמים והארז וזהו עשה הוד והדר ס' ת הדר נג
 נדרו הדרו לבש עיו וחזק וכתבנו עיו ותפארת במקדש ואחד מדבר נכתי גואי ואחד
 מדבר נכתי בראי ועד אחד נכתי המקדש של מעלה ואחד נכתי המקדש של מטה
 ב' חב' :

וְהָיָה כַּד נִגְדָה רִגְלֵי שֶׁבַע וְעָלוּ מִיָּדֵי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ וְנֹר' שֶׁאִם מִנְחָה
 זָבָאוּ רִת' שָׁמוּ פִי לְשֹׁמוֹ שֶׁל הַק"ה גִּי תִי כֹל זֶמֶן שֶׁהַשְׁכִּינָה כְּבִית רֹאשׁוֹן הָיוּ
 הָאוֹמוֹת שׁוֹלְחִין שָׁם קִרְבָּנוֹת וּבָאוּ לִפְנֵי בְתִילִי בָאוּ לְחִירוֹתָיו וּלְעֹזֶרָה וְאִח"כ
 בְּקִרְיַת לִפְנֵי חֹזֶה לְחִירוֹתָיו לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֹת לִי בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ כִּי בְּנִגְדִי יוֹפִי
 בְּהַדְרַת בְּגֵי תֹרֶם מִלִּפְנֵי וּבְתִילִי לִפְנֵי רִמּוֹ שֶׁכְּתִיבְיָרוּ וְיִמְלוּ חֹזֶה לִפְנֵי
 חִילוֹ מִלִּפְנֵי לְהִנָּץ בְּכַבֹּדוֹ כִּי יִיָּאִים מִכִּיּוֹ וּבָאוּ מִלִּפְנֵי מִלִּבָּא לִפְנֵי יֵשׁ מִן
 הָאוֹמוֹת שֶׁאִיכ' רִשָּׁאִי לִבָּא כִּיּוֹ חֹזֶה חִילוֹ מִלִּפְנֵי ד"א מִלִּפְנֵי כֹל הָאָרֶץ רִת
 אֲנִי שֶׁהוּא מִכָּה כֹל הָאָרֶץ יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַי' וְתִגַּל הָאָרֶץ רִת הַש' פִּי כְּשֶׁבִתְמַלֵּא
 שְׁמוֹ הַכֹּכָבִד אִם יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יִשְׁמַחוּ אוֹתוֹת מִשְׁיָחוֹ כְּשִׁיבָא מִשְׁיָחוֹ אִם
 יִהְיֶה שְׂמִיחָה לְמַעַל וּלְמַטָּה וְתִגַּל אוֹתוֹת גְּלוּת פִּי כְּשִׁיתְקַבְּצוּ גְלוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 יִרְעֹב הָיִם וּמִלְאוּ רִת הַש' בְּקִרְיַת יֵשׁ סוֹף וּמִלְאוּ גִי גְלוּת זֶה הָיִם וּמִלְאוּ
 ד'ת יַעֲלוּ הַשָּׁדֶה וּבְתִילִי יַעֲלוּ רִמּוֹ שֶׁהִיָּה הָאָרֶץ בְּשָׁדֶה כִּלְשֵׁתִי ז' חֲדָשִׁי ו
 חֹזֶה יַעֲלוּ וְהֵם יָמִים כְּמִיּוֹן יַעֲלוּ ז"ךְ בְּאַלְבֵּם מִתְחַלְפִּים יַעֲלֵג שְׂדוֹד הַעֲלֵם
 הָאָרֶץ כֹּךְ אֶלֶף כְּדֹאִית' כְּשִׁמְאֵל חֹזֶה יַעֲלוּ הַשָּׁדֶה וּבְתִילִי שְׂדֵי גִי הַשָּׁדֶם
 שְׂדֵי שִׁין דְּלֵת יוֹד כְּעֵלֶם גִּי תֵק' זֶהוּ כֹל הָעוֹלָם שֶׁהוּא מֵהֶלֶךְ תֵּק שָׁנָה חֹזֶה
 יַעֲלוּ שְׂדֵי זֶה הָעוֹלָם אִם יִרְכְּנוּ עֲבִי הַיָּעַר פִּי עֲבִי נַע" ד"א עֲבִי הַיָּעַר זֶה
 הָאָרֶץ שֶׁהִיָּה מַעֲבִי שִׁטִּים וְהָאָרֶץ א' שִׁירָה כְּמוֹ הַפְּרוֹת וְאִת' רִבִּי הַשִּׁטִּים
 חֹזֶה אִם יִרְכְּנוּ ד"א עֲבִי הַיָּעַר זֶה הַלֵּלֶם שִׁשְׁרָאֵל אִם עָלוּ הַלֵּלֶם
 יִרְכְּנוּ עֲבִי הַיָּעַר רִת גִּי זֶה הַלֵּלֶם כִּי בֹא לִשְׁמוֹת שְׁנַת כִּידוּכִי עַל הַיָּמִים
 ד"א עֲבִי הַיָּעַר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַבְּקָרָא יַעַר הַלִּבְכִּין עֲתִיד לֵהֵי שִׁירָה כְּמוֹ הַהֲכִיִם
 הַלְוִיִּים בֹּא' כֹּאן עֲבִי הַיָּעַר וּבְתִילִי כֹל עֲבִי הַיָּעַר כִּי תַחֲלִילֵה יִתְחִילוּ לִרְכֹּךְ וּלְשׁוֹרֵר
 עֲבִי הַמִּקְדָּשׁ הַמִּיּוֹחָדִים וְאִח"כ כֹּל עֲבִי שִׁיבְעִירִי חֹזֶה כֹּל עֲבִי כֹאן כֹּאמ' מִלִּפְנֵי ז'
 וּבְתִילִי לִפְנֵי אוֹתָם עֲבִי שֶׁבִתְמַשְׁכֵּן כְּנוֹן קִרְשִׁי וְעֲבִי שֶׁבִּנְהָ קִדְשִׁי קִדְשִׁי חֹזֶה מ
 מִלִּפְנֵי וּלְפָנֶיךָ בִּי בֹא לִשְׁמוֹת פִּי כִּיּוֹס הָדִין וּבְתִילִי כ' פַּעֲמִים כִּי בֹא בֹא פ' בְּרָה" וּבִי"ה
 לִכְךָ כֹּאמֶר בְּתִילִי לִשְׁמוֹת יִשְׁמוֹת וּכֹאן פַּעַם א' לְעוֹלָם חֲסִדוֹ לְעוֹלָם הַנֶּאֱלָם
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת בְּתִהֲלַתְךָ פִּי אֶתְּהָ תִּהְיֶה מְשׁוּבָה לִּי יִשְׂרָאֵל גִּי תִרְיָג שְׁמוֹ שֶׁל ה
 בְּקִי"ה הַמִּיּוֹחָד עַל הַעֲבוּקִי בְּמִנּוֹת מִן הָעוֹלָם וּפֶדֶה הָעוֹלָם חֲסִדוֹ זֶה הוּא
 זֶה הָעוֹלָם הַנֶּאֱלָם שֶׁהוּא מְשׁוּבָה וּבְעוֹלָם מַעֲבִי בְּנִי אֲדָם וְאִין רֹאִי לִכְנֵם
 בֹּא אֵלַי מִי שֶׁהוּא זָכָאִי בְּעוֹלָם וּבְעַר לֵשׁ וְיִאֲמְרוּ כֹל הָעָם אִמֵּן בְּתִהֲלִי א
 בֹּאמֶר וְיִאֲמְרוּ בִּי בִּכְאֵן מְכֻרָשׁ שְׂדוֹד תִּיקוֹן תִּילִי לְשׁוֹרֵר לִפְנֵי הָאָרֶץ כְּמוֹ שֶׁ
 שִׁאֲמְרוּ כֹאן אֲמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ וּבְתִילִי לֹא בֹאמֶר אֲמְרוּ לִכְךָ בֹּאמֶר כֹּאן וְיִאֲמְרוּ כֹל ה
 הָעָם אִמֵּן וְהִלֵּל לִי י"ב פַּעֲמִי הָעָם הַמִּיּוֹחָד בְּמִזְמוֹר הַזֶּה כְּנִגְדִי י"ב חֲדָשִׁי הַשָּׁנָה ו
 וְיִכְ שְׁעוֹת כִּי וְיִכְ בְּלִילָה לִשְׁבַח לְהַק' תְּדִיר וּכְנִגְדִי י"ב שְׁבָעִי וְקֹל תִּיבּוֹת
 בְּמִזְמוֹר הַזֶּה כְּנִגְדִי יַעֲקֹב שֶׁהִיָּה בֵּן קֹל שָׁנָה לְקוֹטֵי פְּהִיקִי מִתְּהִילִי רִמְמוֹ כֹּכ' כְּנִגְדִי
 ב' עוֹלָם כֹּכ' כְּפִיקִי רִמְמוֹ י"ב תִּיבּוֹת בְּכִפּוּק רֹאשׁוֹן ח' וּבְשִׁיבִי תִיבּוֹת וְכֵן ב
 בְּשִׁי קְדוּשּׁוֹת וְכ' שְׁמוֹת הַמִּיּוֹחָדִי וּבְרֹאשׁוֹן רִק א' כִּי מַעֲלִי בְּקוֹדֶשׁ וְאִין מ
 מוֹדִיק וְהוּא רִחֻם יִכְבֵּר וְנֹר' זֶה הִיָּה מַעֲשֵׂה הַעֲבָל וְא' מַשָּׂה אֵל תִּשְׁחַת כְּמֶךְ
 גְּמִלְתְךָ לְהַשִּׁיב אִבּוֹ לִפְנֵי שֶׁבָאוּ ב' מִלֵּאכִים אֶף וְחִמָּה לְכַשְׁמִיד אֶת יִשְׂרָאֵל כֹּכ'

פשה לפני הקב"ה בתפילה והשיב המלאכים האף והחיתה זהו להשיב אפו ולא
 יעיר כל חמתו אבל מקדמו יעיר שכלו מן העם וכן במרגלים בפסוק זה יג
 תהיה תזכור כנגד יג מדות רחמי' ואתה י' לא תכלא רחמך ממני חסדיך ר"ת
 רחם בזכות אברהם רחם עלינו חסדיך ואמתך הפסוק הזה הן הן מידת ר
 רחמי' לא תכלא רחמך ממנו חסדיך ואמתך זהו י' רחום וחכון ארך אפים ורח
 חסד ואמת י' תיבות לזכור זכות אברהם שנתבסה ב' וכן רמו רחם זכור רחמיך
 פי' כמ' שרחמתי' על אבותינו ב'ג' מדת רחמי' כי מעולם המה מיונות אדם ה
 הראשון שאמ' לו ביום אכלך ממנו וגו' והרחמתי' יומי לאלף שנים הרי רחמיך היו
 מעולם מעולם המה ר"ת הם ב'ג' אדם כי מעולם המה ר"ת כמה פי' למה והרחם
 רחמיך ז' תיבות כנגד ז' ימי בראשית שנברא עולמו בחסד וברחמי' ונתן הש' ב'ג'
 חסד ונתן רחמי' לומר' שחסד ורחמי' סוככים אותו תבו עו פי' עו' פעמים
 אותו קדוש ביום ובכל קדיש י"א שבתות יתגדל ויתקדש וכו' ויהא שמיה כו' הרי
 י"א ז' פעמי' הרי ע"ז זהו תבו עו לאלהי' על ישראל גאותו שכינתו כי שכינתו
 ל"א גאותו במילוי גימל אלף ויו תנו ויו ב'ג' זו תורה שהיא גאותו של הקב"ה
 ועשו בשחקי' ששם שוחקין מן לגדיקי' לכך סמך לו בשחקי' כורא רמו קן ח'
 תיבות כנגד ח רקיעי' עם דקיע החיות והזכיר שחקי' לכך ח תיבות כורא
 אלהים ארך שמו הארוך היו האומות נפחדים וזהו ממקדשיך כשהקב"ה עשה
 דין בגדיקים כגון כדב ואיזהו וכיוצא בואו שמו מתגדל ומתקדש והוא כורא ש
 שחקי' אפי' לבני ביתו איכו מוחל וזהו כורא אלהים ממקדשיך ר"ת באם השם כ
 באם אותיות אמן השם בקריאתו ובכתיבתו אמן הוא כותן על פי' התורה י"ב
 תיבות כנגד י"ב שבטים אל בקמות ה' תקנו זה לומר בכל יום ב' בקמות כנגד
 ב' חורבנות בקמות ג' ירושלים בקמות ירושלים בקמות קבס מות שהמיתו לנקום
 ה' הרוגי מלכות בקמות ב' לשו' רב' אל בקמות ה' אל כקמות זו מדת הדין
 אל ה' זו מדת הרחמים שהוא מרחם על ישראל ו' תיבות כנגד ו'
 גולות הנשא שופט הארץ פי' כשכשדע הקב"ה הוא מ
 עתהנשא ומתרום הנשא אותיות שנאה הן שנאה ברשעים והשג אותיות בישה ל
 לביים הרשעים לה' הישועה פי' על הק' להושיע ישראל ועל ישראל לברך
 הקב"ה וזהו על עתך ברכתך סלה ו' תיבות כנגד לתת הישועה מו' גוליות ה' כ
 נכחות עתמו לעולם יהא אדם רגיל לומר תמיד פסוק זה ופי' השם נכחות עתמו
 בעולם הזה ומשגב לנו לעולם הבא ח' תיבות כנגד ח מלכיות שמושלים בישראל
 ה' נכחות אשרי אדם ברכות התפילה עם ברכת המינים בטח כך בזכות ה
 התורה שהיא כך אותיות והיא בטח כך ה' הושיע נ' פסוקים שמתחילין בש' ועוד
 לאו' תדיר שלא זו מפיו יעבינו ביום קראינו רת' יעקב שכן עשה ליעקב שג'
 לאל העבנה ביום גרתי וזהו יעקב ה' ביום ברה ובכאן רמו וכתב כי אלהינו
 בכל קראינו אליו לכך נהנו לומר בכל יום ו' תיבות כנגד ו' ימים ששאל אדם גרכיו
 בהם ולא בשבת הושיע את עמך ישראל את בחלתך זה אל' וברך אותיות ככור
 ישראל שהם ככור י' תיבות כנגד עולם הבא שנברא ב' וזהו עד העולם כפשי

שחרית

הַיְתָּ לָהֶם רַחֵם אֱלֹהֵינוּ מִכֹּחַ לֹא שִׁכְחִיל אֹתָנוּ חִינֵת יֵשׁ לִזְכוֹר לְהַדְגִּישׁ הֵחָּ בְּכַח
 וְנִחְזֹק שְׁלֵל יֵהָא מִחֶרֶף עֲזָרֵנוּ וּמִיָּכֹחַ הוּא פִּי עֹזֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִנֶּה לֹא
 אֲעוֹלֵם הַבָּא בְּזִכּוֹת אֲנֵרְהֵם שְׂנֵא בּוֹ אֲכִכִּי מִנֶּה לֶךְ וְ תִיבּוֹת כְּגֹד וְ גִלּוֹת לְעֹזֵר מִ
 הַסֵּס כִּי בּוֹ יִשְׁמַח אֹתֵנוּת מִשִּׁיחַ אִלּוּ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ יַעֲזֵן אֲשֶׁר בְּעֻמְכּוֹ בִּשְׁסֵק ק
 קִדְּשׁוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה חֵ' תִיבּוֹת כְּגֹד ח' מַלְכִּיּוֹת הַרְאִינוּ ה' ע' הָאֲרוֹן אֹתֵנוּת
 הַרְאִינוּ יִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ יִשְׁעֶךָ גִּ' ת' שִׁנְתָּן לְיִשְׂרָאֵל יִשַׁע בְּמַנְרִים אַחֵר ת' ש'
 שְׂרֵם דֹּא' יִשְׁעֶךָ כְּגֹד א' שְׂהוּא ת' מַרְסָאוֹת תָּן עֲלֵיהֶם יִשְׁעֶךָ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂהוּא ב'
 גְּמִינִין יִשְׁעֶךָ אֲכִכִּי ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו' תִּקְחוּ פֶסוּק זֶה לִמֹּר לְבִי שְׁפַעְמִים מֵאֵרִי בְּפִיּוֹסִי
 וְשִׁשְׁתִּי ק' ש' לֵאחֹד ו' שְׁעֵת וּלְכָךְ תִּקְחוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּקִרְבְּנוּ בְּהַשְׁכָּמָה וּבִסְבּוֹק זֶה
 אֲכִכִּי שְׂהוּא מִנֶּה יִצִּיאֵת מַנְרִים כְּעֵין ק' ש' שֶׁנֶּדֶךְ לְהַזְכִּיר בְּהִיאֵת מַנְרִים הִרִי
 בְּדֵר יִנְאֵנוּ יְדֵי חוֹבוֹתֵינוּ בְּהַשְׁכָּמָה כִּךְ שְׁמַעְתִּי מֵאֲבָא מֵרִי שֹׁא' מִפִּי זָקִיכִי ד' יְהוּדֵא
 אֲפִיד הִרְחַב פִּיךָ פִּי הִרְחַב פִּיךָ בְּשִׁנְתּוֹ וְאֲכִי מִסִּייעַ לֶךְ מִלְמַד שְׂהָק' מִסִּייעַ
 לְמַתְּנֵלִי וּמִלְמַד' הֵאֵךְ יִשְׁכַּחוּ וְיִתְּנֵלּוּ דֹא' הִרְחַב פִּיךָ כְּתִינוּךְ הַבּוֹתֵחַ פִּי כְּגֹד ה'
 הַמֵּאֲכֵל וְהַלֵּא כּוֹתֵן לְתֹךְ פִּי כִךְ הֵק' עֲשֵׂה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁרִי הַעֵב שֶׁ' אֱלֹהֵינוּ
 שְׂהוּא דּוֹמָה לּוֹ וְאֵעֲבִי שֹׁאִין לּוֹ סִמֶּךְ בְּתִלִּי וְכֵן כָּל הַפְּסוּקִים הִלְלוּ שְׁמִלּוּקֵטִי
 קְפִתִּיל א' פֶּסוּק רּוֹמְמוֹ שְׂהָן דּוֹמָה זֶה לְזֶה וְאֲחֵכ' פִּי פְּבּוֹקִי רַחֲמֵינוּ וְכֵן כּוֹלֵם שִׁכְכָה
 גִּ' הַסֵּס שְׁשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְּבָה' אֲנֵלּוּ וְגו' ג' כ' מִשֶּׁה הַפְּסוּק עֲלִינוּ כֹא' אֲשֶׁרִי כ' פְּעֻמִּים
 פִּי בְּשֵׁנִי עֲלִמִּית וְאֲכִי בְּחִסְדֶּךָ בְּטַחֲתִי ר' דּוֹרֵשׁ בְּמַדְרֵשׁ עַל ד' גִּלּוֹת וְאֲכִי
 נִחְסַדְךָ בְּטַחֲתִי בְּכָל תַּגֵּל לְבִי כִּישׁוּעֶתֶיךָ בְּתִדִּי וְכו' אֲשֶׁרִי לֵה' כִּיּוֹן כִּי מַל עֲלִי בְּאִדּוֹם

דַּשׁ זֶאנֶט מֵאֵן אִין דַּעַר וּוְאִוֶּן אִוֶּ' כִּיט אֵס שְׁבַת

מוזמור

לְהוֹדִיחַ הַרְיֵעָה לִי בַּל הַאֲרִץ :

עֲבַדְתָּ אֵת יְיָ בְּשִׁמְחָה בְּאֵר ל

לְפָנֶיךָ בְּרִנָּה :

הוּא עֲשָׂאֵנִי וְלֹא אֶנְחָנִי עֲמוֹ רִצָּאן מִרְעִיתוֹ :

בְּאֵר שְׁעָרָיו בְּתוֹרַת הַצְּדִיקִים בְּתַחֲלֹת

הוֹדִי לּוֹ בְּרַבָּה שִׁמּוֹ :

טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֲסִדּוֹשֶׁךְ

דּוֹרְדּוֹר א

אֲמִינֵהוּ :

מומור לתודה תקנו מומור זה אבל גמל עלי שזו כרכת הודאה גמל ח
 חסדים לחייבי' ותקנו לומר מומור לתודה שאין יום שאין נעשה כס לאדם ואין ש
 הטעם מכיר בכיבו וברוך לתת הודאה וכן תקנו מודים בתפלה ותקנו על כ
 כיסוף שכל יום עיננו הריש לה' לשון תרועה יא' לשון שבר כי' שברו
 לבבכם לפני הק' כמו תרועה בשבט הרישו לה' כל הארץ רת' הלכה הרישו כ
 בדבר הלכה ובתורה או להפך הלכה כי' בשמח' כלם עבדו את ה' בשמחה ג'
 שכה כל שכה ושנה תעבדו ה' בירושלים הוא עשאו כיון שעשה לנו את
 הנס כאילו בראנו ועשאו ברא' חדש' ולא אכחנו בא' כתיב כלומר עדיין כשלא
 היינו כלומר הוא עשאו ובראנו וזהו ולא אכחנו ולמ' עשאו כדי להיות
 עמו ואין מרעיתו ב' ואו ש' עריו ב' תודה חירותיו רת' בשבח שיש לבא בשבח
 לשערינו להפך חב' שכן כלומר החוטא בריך שישוב ב' לתודה בתורה כי ב'
 תודות עשו כשברו ירושל' כדמס' בתפס' שזעית חירותיו בתהלה שמוכיפין על
 העיר ועל העזרות כל תודות הודו לו ברכו שמו הודו לו כנגד כואו שערינו בתודה
 ברכו שמו כנגד חירותיו בתהלה ב' כנגד ב' ולכך כפיל השסוק כי טוב השי' לשלם חסדו
 הודו לו ברכו שמו כלומר הליטוהו הק' בה שבה הק' בה תהפטר ומתפאר בשמחו ש
 של ישראל כי טוב ה' לשלם חסדו לבי שאתר הודו לו חזר ואמר כי טוב ה' זו
 היא הודאה כואו שערינו בתודה זה קרבן תודה על הכס הודו לו זו כרכס
 הודאה לבפלי כיס' ד' שמות במומור זה כנגד ד' בריבי' להודות
 וכנגד היו ד' לחמי כותבי עמ' חלית אחד מכל קרבן הרי ד'
 פא' תכבות כאן חקן מומור לתודה כנגד מ'
 חלית והקרבן הרי מא' ובשבת
 אין לומר שלא היו מקריבין
 תודה בשבת ויט'

אין דער וואכן זאנט מאן דאזיט כווארט אלס שבת און אין ימים טובים
ווענד אום ניין 17 17 ווענדט י"ה כבוד

למנוחה

מזמור לנח : השמים מספרים כבוד
אל ומעשה ידיו מוצי חקיע : יום ליום נביש
אמר ולילח ללילח יתנה דעת : אין אמר
ואין דברים בלי נשמע קולם : בכל הארץ
יצא קנס ובקצה הכל מליחם לשמש שם אהל ב
פתח : וחורא כהן יוצא מהבהר ושיש כבוד
לרוץ אלה : מוקצה השמים מוצא והקדשה
על קצות ואין נסתר בותמה : חנה יי ה
אמינות משיבת נפש עדות יי ואמנה מהכימות
פתי : פקודי יי ושנים משמחי לב מיצנה יי
בה מואנת עינים : וראת יי סהובת עומדת
לער משפט יי אמת צדקה וחסד : התחבורים
מנחב ומפוז רב ומרועקים מרבש וגופת צופים :
גם עקב נהר פתח פתחם עקב רב :

שְׁחִיזָה מִי יָבִין מִנְסָתָרוֹת נִקְנִי : גַּם מִזֵּדִים
 בְּשִׁיר עֲבָדָךְ אֵל וּמִשְׁלֵי בִי אֲזוּ אֵיהֶם וְנִקְחִי מִ
 בִּמְשַׁע רֶב : יְהוֹי לְבָצוֹן אֲמַרִי מִי וְחֲגִינוֹן לְפִי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְהוֹאֲלִי :

מוֹתוֹר אוֹ זֶה בִּשְׁתֵּי לַיִּשׁ שֵׁשׁ כּוֹ תוֹרַת ה' תַּמִּימָה וּבִשְׁתֵּי אֹמֶר כָּל הַמִּרְשָׁה
 וּבְאוֹתוֹ יוֹם הָיָה תַּמִּימָה לְכָךְ אֹמֶר אוֹתוֹ בִּשְׁתֵּי יוֹם * הַשְּׁמִים מַסְפִּירִים כְּבוֹד אֵל
 רַת" הַתְּלָאךְ יוֹם לַיִּשׁ יִבְעֵי אֹמֶר הַלֵּילָה לֹא מִן הַיּוֹם בְּאוֹרֵךְ הַלֵּילָה *
 וְהַיִּשׁ לֹא מִן הַלֵּילָה כִּי אֲרוֹךְ וּבֹרֵעַן זֶה לֹא * וְאִין זֶה תִּנְכַּע אֶת זֶה בְּדִין חֹזֶה
 אִין אֹמֶר וְאִין דְּכָרִים יוֹכֵל לַיִּשׁ יִבְעֵי אֹמֶר זֶה הַלֵּילָה בְּיוֹם מִקְרָא וּמִשְׁנָה * וְלֵילָה
 לַלֵּילָה יִחוּד דְּעִיָּה זֶה תַּלְמוּד יִחוּד דְּעִיָּה גִ' זֶה הַתַּלְמוּד וּמִשְׁנָה רַבִּינוּ הֵיךְ לֹמֵד
 מִשְׁנָה בְּיוֹם וּבְלֵילָה תַּלְמוּד כָּל הָאָרֶץ יִבְעֵי קוּוֹס גִ' עֵלָם וּבִקְנָה מִגֵּל מִלְּהֵם
 לְשִׁמֶשׁ שְׁתַּלְתּוּ כְּלוֹמֵר שְׁתַּלְתּוּ שֶׁל שֶׁמֶשׁ כִּי כִרְתִּיק שְׁלֵה מַעֲיָן כְּסוּת לְשִׁמֶשׁ שֶׁסֶּ אֶהֱלֵ
 לְשִׁין דְּהֵילֹ כְּרוֹ ד"א זֶה כִּרְתִּיק שְׁלֵה לְשִׁמֶשׁ שֶׁסֶּ אֵל תִּקְרִי שֶׁסֶּ אֵלָּה שֶׁסֶּ רִי
 שֶׁסֶּ כְּתוּב עַל הַשָּׁמַיִם * וְהוּא כְּחֶזֶן יוֹנָא מִחוּבְתּוֹ גִ' וְהוּא יח" לֹמֵר כֵּן יח" לְחוּפָה
 יוֹנָא חֲסֵד ר' כִּי כו' שְׁעוֹ הַתְּלָאךְ כּוֹכַב כְּאִשּׁוֹ לְשִׁמֶשׁ מִחוּבְתּוֹ יִשִּׁשׁ כְּנִיבֹר לְרוֹךְ אוֹכֵה
 רַת" מִיכָאֵל * מִקְנֵה הַשָּׁמַיִם מְוַבֵּא בְּעִיִּם אֶחָת טַ"ל הַעוֹלָם * וְאִין כְּסִתֵּר
 מִחוּבְתּוֹ לַעֲתִיד לְבֹא הַקִּיָּה מוֹנָא חֲזֵה מִכְרִיחָהּ וּמִלְּהֵב בָּהּ הַרְשָׁעִים שֶׁכ" *
 וְלֵהֵט אֶת רַגְלֵי * וְהִי כְּסִתֵּר מִחוּבְתּוֹ הַשְּׁמִימִי הַתּוֹרָה לְכָךְ סִמְךָ תַּזְרֵת י' תַּמִּימָה
 מִשְׁבֵּת כֶּסֶם שֶׁהַתּוֹרָה מַחִיָּה לֹמֵד הַלֵּילָה לְבֹא כֵּן * דְּכָרִים תּוֹרַת עֲדוּת סְקוּדִי
 מִזֵּדִים יִרָא * מִשְׁבֵּת כֶּסֶם * דְּכָרִים ד' * מִהֵם לְכַתֵּב תּוֹרַת עֲדוּת מִזֵּדִים יִרָא כֶּסֶם ד'
 סְקוּדִים שֵׁשׁ לֵהֵם גִּמְרָא זִכְרֵי סְקוּדִי וּמִשְׁבֵּת כֶּסֶם כ' סְקוּדִים דִּלָּא גִמְרָא * דְּכָרִים
 כֶּסֶם * מִשְׁבֵּת לְכַתֵּב * הַיְבוּה כֶּסֶם יוֹם חֲזָרִים תַּלְמוּד כֶּסֶם * חֵייל כֶּסֶם אֵלָּה מִהֵדֵר ת
 הַלְמוּדָא עֲדוּת ה' כְּאִמְנָה גִ' תַּלְמוּד וְכֵן עַד * בְּעִיָּה הִי * מִשְׁנָה כֶּסֶם סִיכִיבִי * יוֹם
 תִּתֵּן שְׁמֵי הַזֶּן * לֵלָה כְּמִכְיָן עֲדוּת * יִרָא ה' * טְכוּרָה יִרָא גִ' תּוֹרָה עוֹמֶדֶת
 לַעֲד לְהַעֲד לְעֵלָם הַבָּא * תַּמִּימָה כֶּסֶם * דְּכָרִים שֶׁכָּל דּוֹר * שְׁמוֹת יֵשׁ לֵהֵם כֶּסֶם
 * סְקוּדִים שֶׁהַקִּיָּה מַעֲד לֹמֵד תּוֹרָה וּמִשְׁרָם שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם תַּבִּיר * שְׁמוֹת עֲדִין

לד תיחות נגד כל סכרים תורת עדות כקודי מלות יראת משפט הרי כו פ
אותיות לומר לכל דורות כתבה התורה וכן תמימה כאמנה ישרים כתבו עברה
אמת כל כנגדן ג' כפוקים הן נגד תורת כתיבים ג' כפוקים הן פ
הנחמדים ומתוקים כל נגד תורה שכתב ובעל כה גכ ענדך גכ שאל נדיקים
בשמים עקב רב כל השומרים לזכור כעשה רב גדול זהו עקב רב יהיו לרצון אמרי
פי והניין לבי י תיבות ומתחיל כל ומסיים כל כי התבלה כקרא י לשמות והניין
לבי אם שכתו דובבות בתבלה כל אמרי פי ואם אין יכול להוסיף בשכתו התבלה א
אלא מהרהר בלבו כאמר והניין לכו קב תיבות כמזמור זה נגד שכותו של אהרן
לפי שכל כמזמור תורת ה' תמימה וכל הענין הכל באהרן ואם תמנה למנחם
מזמור לדוד הרי קל' תיבות כמו עליו יהיא משה עמו ומאוד

לדוד בשורה את טעמו לבני אבימלה
וילך ויגדשחה אברכה אתי בכל עת
תמיד תחלה בפי בן תהחלל נפשי ושמועי עניים
וישמחה : גלה לני אתי ויגדמכח שמו י
והבר : ברשתי אתי ונענני ומכל מזמורי ה
הצילני : חביטו אליך ונחרי ופניהם אל ה
יחצרו : זה עני קרא וני שמוע ומכל צרותי
הושיעני : חנה מלאה יי סביב ליראיו ויחלצם
טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר והסכה בו :
והוא את יי קדושו כי אין מחסור ליראיו : ב
בפורים נשח ורעבו ודורשי יי לא יחסרו כל טוב :
לבו בני שמוע לי וראת יי אלמדם : מי
חאיש התפז חיים אהב נמים לראות טוב : ג
וצור לשונך מרע ושפתיו מרבר מרמח : ס
כור מרע ועשה טוב בקש שלום ורצפחה : ע
עני יי אל צדיקים ואוניו אל שרעים : פני
יי בעושי רע להברית מארץ זכרם : צעקו וני
שמע ומכל צרותם חצילם : קרוב יי לנשכתי

לב ואת לבתי רוח וישיגו : רבוא רעות צדיק
 רבובם יצילנו : שומרו כל עצמותיו אחת
 בוחנה לא נשברה : תבורה רשע רעה ושאנא
 צדיק נאשמו : בודה ונפש עבדיו ולא
 נאשמו כל החושים בו :

לדוד נשמו או' אותו נשבת לפי שנשבת ה' זה המעשה לפני אמתק זה אטש
 מלך גת וקרא אמתק שהיה נשר כאמתק שהיה כימי אברהם מורש הוא כי
 תתהלל כשני תתהלל כל לתת הלא והודי' גדלו לי' כמו שש' או' לזכור כ
 נרכו והם עשית אחריו ברוך זהו גדלו' זה עני קרא מי שהוא עני אינו רואה א
 כני גיהנם ולא כידון בו שצורק ו' ימים ולכך אין בו ו' וכתב זה עני קרא אין עני
 אלא ישראל ו' שמים זה עני קרא ר"ת זעק שהוא זעק לפני הקנה'
 והש' שומע הוא ובי' דינו אף המלאכים מליכים בעדו לכך סתק לו חוכה מלאך י'
 כמים זהו בתמים של וישע מלאך האלהים והפנים שהיו מקיפין את ישראל ו'
 פניות נשחק בגד משה ומשה וד' רוחות הרי ו' שהיו הענן פניותיהם' סו
 שניצתו מאד עני לכך אין ו' בכאן בגד ו' מאות אש שהיו בורח' עם דוד
 טעמו וראו כלומר כשהם טובעים פירות ואוכלים חייבים לברך זהו טעמו וראו כ
 ד"א חוב' זה אלישע שזא המלאכים פניותו של וראו והנה הנה מלא כושים רכס
 אש מים אלשע זה מים ליראיו אשרי הגבר זה אל' שמתן לו המלאך שנות
 רשעים וכן העוררים מביאין לו לחם ובשר וגו' וכן לישראל הן זה אין מחסור ל
 ליראיו שהאכיל אברהם ויחזק כימי רעה וכן לאבותינו כי אין מחסור ליראיו כ
 טעם כל וחזקתו היו בתו' גוב אריות ואכלו כלל פה לכך סתק לו כשרי' רשורעמו
 כצורים אלו בתוך הגוב מחסור ליראיו כצורים ר"ת מלך שהוא מלך בחיות לזו
 כמים שומרו לי יס עלה אש שומעים להק"נה יורשים יס עלמנו' יראת ה' אלמדכם
 ג' תורה וכו' אלמדכם שלמדו התורה סור מרע וכול לא יעשה טוב כל ועשה
 טוב בקד שלום ורודף' פלינקסיהו מתקומק ורודף' מתקדס אחר בקד שלום
 ורודף' ס'ת שמו כי שמו של הקנה' שלום של וקרא לו י' שלום כימי נעשה רע
 פנה של הקנה' שינה מכל עבדיו ועסק בעשי רע להכרי' מארץ זכרה של
 וזכרת' הס' הדין נעקו ה' שומע הוא ורית דינו שהמלאכים מליכים בעדו
 ד"א נעקו ו' בא וראה מה בין יחיד המתהלל לרבים נחיד אמר זה עני קרא ו
 נחזק לי' חוכה מלאך אבל הציבור בא' נעקו ו' שומע וימלא כוחם הגדלו וסמך
 לים קרוב י' כאלו הם קרוב לו הרי ליחיד יס מלאך לזכור הק"ת בעדו קרוב
 י' כאלו הוא קרוב להם מלך נשר וזה מתבטא מקרובו שהם עשויים ואינו מזהם
 שהם קרובו אבל הקנה' מזהם של קרוב ה' שומר כל עצמותו וכי' לא הרנו כ
 כנה ומה נדקיק אל' לעולם הקב' ידבר וצווי נדקיק יאמנו לעולם הקב' אבל ה
 סודות

הַלְדִּיקִים כְּאִמֶּר כֹּדֶם י' כֶּשֶׁשׁ עֲבָדָיו הַרְשָׁעִים יִאֲשָׁמוּ אֶבֶן זָדִיקִים לֹא יִאֲשָׁמוּ לֹכֵךְ
 בְּמִן הַסֹּסֶק כֹּדֶם י' וְכו' ר'נ' לְמַדְרֵעַ עֲבִי וְנִיחָאֵס וְכִיתָן הַרְשָׁעִים כּוֹכַר כְּדִין כ'
 כֶּשֶׁשׁ בְּנִמְמוֹר זֶה אֵין ו' וְכוּסִיף כ' עֲחָת ו' וַיֵּלֶךְ שְׁלֹא רָגַע לְפִיִּים כְּמִרְעָנוֹת יִאֲשָׁמוּ
 כָּן הוֹסִיף כֹּדֶם י'

תפלה

לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים יי בּוֹעֵז
 אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בָּרֹךְ וְרַב י'
 בְּטָרִם הַיּוֹם וְלִדְרוֹ וְהַחֲלִיל אֶרֶץ וְהַבֵּל וּמִעוֹלָם וְעַד
 עֵילָם אֶתָּה אֵל י'
 הָשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד בָּבָא וְהִאֲמִיר
 שׁוֹבֵה בְּנֵי אָדָם י'
 בִּי אֵלֹה שְׁנִים בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם
 אֶתְמוּל בִּי יַעֲבֹד וְאֶשְׁמִיחָה בְּלִילָה י'
 שְׁנָה יְהִי בְּבֹקֶר כְּתָצִיר וְתֵלֹת בְּבֹקֶר יִצְיָן וְתֵלֹת ל'
 לַעֲרֵב וּמִלֵּל וְנִבֵּשׁ י'
 בִּי בְלִילָה בְּאֶפֶס וְכִי
 וּבְהִמְיָה וּבְחֵלָה י'
 עַל־מִינֵהוּ לְמֵאִיר פְּנִיךָ י'
 בִּי בֵּל וּמִינֵהוּ בְּנֵה
 בְּעֵבְרָתָהּ בְּלִילָה שְׁנִינָה כְּמֵרֹ הָעֵד י'
 וְכוּ ש'
 שְׁנִינָה בְּהֵם שְׁנִינָה שְׁנָה וְאֵם בְּזִבְרֹת שְׁמוֹנִים
 שְׁנָה וְהֵבֵם עַמֵּל וְאֵין בִּי אֵל הָיִשׁ תִּשְׁעֹפֶה י'
 בִּי יוֹדֵעַ עוֹלָם אֶתְּ וּבְנֵי־אֶתְּ עֲבָדָה י'
 לְמוֹנָה
 וּמִינֵהוּ כִּי הִירֵעַ תִּנְכִּיחַ לִבִּי תִּכְפֹּר י'
 שׁוֹבֵה י'
 יי שֶׁר מִיִּי וְתִהְיֶה עַל עֲבָדֶיךָ י'
 שְׁמִיעָה ע'
 בְּבֹקֶר הַסֶּבֶר וְהַרְגָּה וְהַשְׁמִיחָה בְּבֵל וּמִינֵהוּ
 שְׁמוֹנֵה מִינֵהוּ עֲשֵׂה שְׁנִינָה כְּאֵתְּ וְעַד י'
 נִבְאָה אֵל עֲבָדֶיךָ מַעֲלָה וְתִכְרֹת
 עַל בְּנֵיהֶם י'

שכלה למשה איש האלהים בת' השם משה שיחד שמו עליו ולמפרש משה לומר ש
 שהשם עליו מען אתה היית הקצה מען לעולמו אתה היית וכו' ר"ת אהל
 לומר שהוא לנו אהל וכל בערס הרים יולדו קדמה התשוב' לעולם קודם בריאת האבות
 הרים אילו האבות ותחולל ארץ קודם שכלדו האבות חוללת הארץ ועש' חלולים
 בנון דור אנוש שהניק' שלישו של עולם ודור המבול וזהו ותחולל לחלל וכשבאו
 האבות לא לזה העולם זהו בערס הרים מעלם ועד עולם אתה אל ב"ב עלמות
 תשב אנוש עד דכא זה היה דור אנוש שדיכא' וחילקם במים שובוכני אדם בני אדם
 הראשון משתולח היה מזוהר אותם בתשובה וכן קח כי אלף שנים נעריך ל
 לאלף ותרבו שנה ירד מבול לעולם כיום אתמול הרי יומו של הקצה אלף שנה
 ואשמורה שלש הלילה זממתם שינה יהיו פ' הוגאתם מהר כורס מים שוטף ב
 בו שטפת אותם מארץ ישראל והלכו בגולה כאדם הישן זהו שינה יהיו ל"א הכל מ
 מדבר בדור המבול שהנאל' עליהם זרם מים רבים שבות עולם זהו שנה חסר י'
 ב' משפט המבול היה שנה אחת לכך כתב שנה בבקר חזיר במוקץ של דור ה
 המבול בתיך שלוותה כחזיר היו ולערב ימולל כלומר בעת ערב שלהם הביא עליהם
 המבול כי כליו באבך פ' במלאכים אף וחימה שמה שת כתב הספן מקטרג שם ש
 ושם עונותינו לכגדך לכך כתיב שת ועלמותינו העונות הנעלמים ממנו למאור
 סניך אתה מכיר אותם לבניך כליו שנינו כמו האל ג' תורה לפי ששברו על ה
 התורה שג' והגית וגו' ימי שנותינו ע שנה זו היא מימיה של אדה ואם בגבורת
 פ שנים כי גז חיש וכשפה פ' חשכו ומיחרט בגלות ג' שנים
 י' שנים שגלו ועבו בגלות למכות יעזבו כן הודע כן שנה בגלות בכל וכניא ל
 לבב חכמה זכ דניאל שידע וימנה הקץ של בכל מי יודע עזו אפיך כלומר מי יודע
 עזו הקץ האחרון מתי יהיה כן הודע כבר לנו גלות בכל ע' שנה ואכל האחרון מ
 מי יודע לכך וכניא חסר י' לפי שדניאל מנה וטעה לכך חסר י' שלא ידע ו
 והנחה על עבדך ר"ת ח"ת כלומר הנא לנו מלך המשיח ששנינו בבקר חסדך
 ר"ת שנה אז תשבח את ישראל וכשמהם בכל יעזבו זה לעולם האל שנות ד
 ראוי כורעה פ' בגלות שמחיון כמות עינינו כי מות כלומר כי מות
 עינינו עד למות לכך כאמר כימות ולא כימן והדרך
 על כניהם ס"ת מלך מלך המשיח
 יהא מחזור על
 ישראל

דברים יי אלהינו עלינו ומועשינו ירינו
 בוננח עלינו ומועשינו ירינו בוננחה :
 בסתר עליון ביצל שבי ותלונן :
 אמור לוי מוחרס ומוציאתי אלהי א
 כי חיה יצילך מופת יקדש מדבר
 חרות :

חיות : באברהו נסה לה ותחת בנפיו תהסה
צנה וסוחרה אמרת : לא תינא מופת לילח
מהו נעת יומם : מופת פאפל נחלך מ
מקטב ושר צהנים : יפל מוצר אלת ורבה
מימינך אליך לא יגש : רק בעיניך הפיט ו
ושלומה רשעים תראה : כי אלה ין מהסי
עליון שמים מעונך : לא האנה אליך נעח
נגע לא יקרב כאחלך : כי מלאכיו יצוח
לה לשמור בכל דרביה : על בפים ושאונ
מן הנה באבו וגלית : על שחל נפתן הדור
תרמס במיר ותגין : כי כי חשה נאפלטהו א
אשגבהו כי ידע שמי : וקראני ואענהו עמו
אנכי בצרה אפליצהו נאבבהו : אלה נמים א
אטיבעהו ואראהו ברשיעתי :

דבר נועם לפי שאמר והדרך על נהיה וכך אמר יהי נועם ה' אליהם אותו נועם
ואותו דבר של משיח פאלך שר הממות ולכך פתך לו ומעשה ידיהו בלינו אלו הממות
נועם נ' עץ חיים מנשה רבינו עליו השלום אמר זה המומור כשראה מלאכת ה'
המשכן וצירך אות של וצירך אותה משה ואמר להם ויהי נועם ומעשה ידיהו כוננה
בלומר ו' ימים ולכך אין אמר יהי נועם ב"ש ו"ט באותה שובתה שאין ו' ימים ח
חול' וכל מ"ש אמר יהי נועם לבקש מן הקדש' להלחין במלאכתם וזהו מעשה י
ידיהו כוננה כוננה עליהו וכשת אמר יהי נועם שהיא שיר של מעשים להגיל
מן המזיקים כי כלל שבת מנזים מזיקים כדאיתא בערבי כסחים ויהי נועם יב'
תובות ותחילתו וסודו ו' כנגד מעשה יום ומעשה לילה מעשה אחר נגד יב' ש
שבעים אמר משה יושב כשתר עליון הקדש' יתעל' ברא הבשמות זכר עשה ל'
לכלאותיו להעיד על כל עניני כבוד שכינתו כמו שאחזל במסכת ברכות ה' ברכי
כבשי נגד ה' דברים שדומה הכשתה לנוראו מה הכשתה יושבת כשתר על המוח ו
ותחנות בראש על קרום של מוח ומחמתת הנוף וכוכלת אוית ומחמתת הנוף
זהו החיות והעיקר שאינה פוסקת לעולם ויכולת' בגל ורוח כידודה בלב של
מכתחי הלב להסין לאדם כל דבר לעשות טוב וכש ככד להתאות כל עניני ה'

העולם הזה ותענוני' שהוא שוא ושקר ואות השגל ועיני מבל ומשתה מן פס
הכבוד והנשמה עירה יום ולילה יושבת בשומר עד עת בל דברו אליהם כך יושב
הק"ם בזה בזה מרומים ובאור מרומים למעלה מראשי החיות וסובל את עולמו כקס
הדונק בארץ השואבות ומזכים בכל והוא בכל והוא יסלש וקרוב לקוראיו באמת ונותן
חכמה לרבותי לז' מתאזהר לתשלת עבדיו והנה לא יבוס ולא ישן שומר ישראל
והוא ברא הכל ואין להשוב ממנו בלב בכל עת כי מעלת הנפש אין אדם יודע תחנות
מה הוא איך בדע שלא ראינו איך המעלה יבוס ורק אליו אל תשלח ידך פן
תשקר בו כי מה יודע אשר בכתב יושב איך יעמוד לו כאשר אמר דוד לשלמה בזה
בני דע את אליה איך ועבדיו יושב בכתב' עליון תלמד שושנה בזה כדור
בכתרו של שלם אל נסתתר בעי שחקים עליון על כל על כן מלכותו בכל משלה
בכל שדי בכל הוד זו כהורא שדי יתלון בכתבו אומר לי מהסי פי דוד היום מ
מוכיח בני אדם והיה אומר לכל א' וא' תאמין כמובי אומר הייתי לי מחסי את'
לחסות תחת כנפך ומגדתי חוק שלי אליהי אבטח בו כל ימי כן תעשה אתה
כי הוא יגילך מפני יקום נאורו רשת שהוא תוקם לבני אדם ומדבר הוות
ההווה בעולם באשר יסך לך באשר ככני יסוכך בלה תשת ככני תחבה כלומר
להיין עליון ביה וסוחרה אמיתו מי שהולך באמיתו יהיה לו ביה שמעורת א
אורו לא תירא מפחד לילה אם תלך באמיתו באמתו אין לך לירא משולדי לילה
מחץ ישיף יומם עד יפלה חץ ככניו אין לך לירא מאותן חץ מדבר באופל יהלוק א
אלו הם שושני דמים בשש ברות יגילך מקצב משל נחיתוך יסוד בחרים הם
גולגים מהם יגילך יפול מדרך השתאלות אלף אויבים ורבה מתייך מגדדיך אליך
לא יש שום רשע רק בעיניך תביט שיהיו ט' ורבה מתייך בוכים התורה
של' תימנו אש דת לנו בעיניך תביט ושלמות רשעים תראה כי ר'ת בתורתך
כלומר בוכים התורה יהיה זה ושלמות רשעים תשלים שפלים ונמלים שלמות א
אורות תשלים לא תירא מפחד לילה מתייכים ההולכים בלילה מחץ ישיף יומם
מתייכים העורים חיים באדם והאור ד' מתייך פחד לילה א' מחץ ישיף ב' מדבר
ג' מקצב ד' כנגד ד' עתים שזים והלילה מעת ערב עד הזות לילה מחץ וכולך
לו שלא תירא מהם א' לוי' מחץ' תיבות וכן ככניו כי הוא יגילך ו' תיבות כנגד
ז' ימי השבוע שהיית נשמתו הוא יגילך וכן מתייך זה כל אלף בית' לזה ה' נבלימת
לוי' שיש יתקין שיש לזה ז' ראשים בלאת בקדושתו ובאדא בראש' כנגד לחורב'
ונתגלל והשתחו' ז' פעמים עד שגללו ז' קרניו לכך כהשכניו כל אלף בית' חץ
תל' ועד כל ימי ז' של שבע ישעיהו מחץ ישיף יומם הם נשים שמורות חיים
באדם אם ישיף חץ ככניו ימות ואם ישיף כנגד יסוד' כנגד יסוד' זהו מחץ ישיף
לא תאונה לא יגליל עליון רעה כמו האדמה הוא מבקש ונע לא יקרב באהלך ש
שלא מתייך אמתך ככני כדא באהלך זו אמתו כי נעלמו ימים לך עתה משרש
למה כנגד לא יקרב לוי' שתלכיו ימים לך לילך עתך לשמך בכל דרכים מכל רע ו
נאיר' מלאכיו ב' הכיזרים עליו מלאכיו ימים לך ר'ת מל' שיפור לוי' מיל' לשמך
בכל דרכך ר'ת לזה על כשים ישאוכך אותם המלאכים שלא יכחיד לנכסל בדבר

עבירה סן תנוק באבן רגליך כינר הרע שכרוא אבן דנתי והסירותי את לב האבן על שחל ושתן כלות אפי' אתה דורך על אריס וחיות ר"ת עשו כנד ד' מ תלכיות תדרך תרמוס באומות שב' אדריכס באפי' וארעבס בחמתי ואכלטאו מזרות אשנכיהו פי' אחזקיהו כי ידע שתי שהכיר שתי וקראתי מתוך נוקם ואעניהו כ נתפלתו עמו אנכי נכרה פי' אנכי כמנא עמו נכרה שהשכינה עם ישראל א אנכי נכרה ס"ת י"ה נתפלה לתשה ק'כל תיבות וכן כיוצא בכתב עליון ק'כל הרי רמ"ח לות' שה"פ"ה שומר רמ"ח אברים שבאדם ועד כעלס ז' לומר ז' פעמים בשנה אין אומרי ויהי כועס כמ"ס

הללה

הללה את שם יי חללה עבדי

יי שיעבודים בבית יי ב

הללנוה כי טוב יי ז

כי ועלב בהר לו

כי אני ידעתי כי גדול יי

כל אשר הפץ יי ע

עשה בשמים ובארץ בימים וכל החומות :

מועלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למוטר עשה

מופא דים מאצרותיו : שהבה בבורי מוצנים

מוצנים עד בחמה : שילה אותות ומופתים ב

בתוכי מוצנים בפרעה ובכל עבדיו : שהבה

גנים נבים וחרג מלכים עשומים : לסיחון

מלה האמרי ולעז מלה הבשן ולכל ממלכות

בשען : וכן ארזים לנהלה נחלה לוישראל ע

עמו : יי שמוך לעולם יי זכרך לדור ודור :
 בי ירדיו יי עמו ועל עבדיו יהנחם :
 חגים בסח ורחב בעשה ידי אדם :
 ולא יד ברו עתים לחם ולא יראי :
 לחם ולא יאזינו את אין יש רוח בפיהם :
 במוהם יהיה עשיהם כל אשר בוסח בהם :
 בית ישראל ברבו את יי בית אחרון ברבו את יי :
 בית חלני ברבו את יי ויראי יי ברבו את יי :
 ברוה יי בירדיו שכן ירושלים
 הללויה :

הללויה ג' הללו כאן לומר כל שבתו של הקב"ה משולם כדאית' באלף בית ד'ר
 עקיב' כי יעקב בחר לו י"ה פי' י"ה בחר את יעקב השסוק מוכיח ושראל למגלת
 בחר לו י"ה ליה פי' בזכות הלוי שחלוץ את הארץ לכך זכו לזה כל אשר חפץ
 יי עשה כשרנה לעשות אור לחשך למגרים עשה וכן יבשה לים וים ליבשה זהו
 כל אשר חפץ עשה בימים וכל תהומות וכמדך ליה עולה כשיאים עננים ממי
 אוק יוכוס שותים לכך סמך כשיאים אכל ימים ותהומות בריקים למטר עשה רעש
 בריקים למטר עשה מביא ר"ת בלעם לומר שהיה יודע רמז בריקים והרעש כדאית'
 התם שנתקבצו כל האומות אכל בלעם במתן תורה כשראו הבריקים והרעמים ו
 וכו' ט"א בריקים למטר עשה מביא ר"ח לאוכחותיו ר"ת עתים שהיה כמו מ
 מלאך בלא חטא שכ' עשה מלאכיו רוחות בתוכי כמו בתוך וכתן ארבע נחלים
 א' שהיא מהלך על יום נחלה נחלה ב' פעמים הם ב נחלות שנעבר הירדן ו
 ובאי' ד"א כב' עלמות נחלה לישראל עמו ופסוק ליה יי שמך לעולם שנחלות אר'
 ובית המקדש מזכירין הש' בכתובתו נחלה לישראל עמו כלומר השם הוא נחלה ל'
 לישראל שכ' יי חלקך ובחלתך יי שמך לעולם יי זכרך לדור ודור בעולם הזה כוי
 זכירתו ולעולם הבא שם המיוחד בכתובתו ואת' למען קדם זה שמי לעולם ו
 ואחכ' זה זכרי בעבור כבוד השם הקדמיו השסוק קודם הכיו וכן בפסוק יי שמך
 לעולם אף אין יש רוח בניהם ובהלל כא' אף להם ולא ירחיקו כאן רמז מדכתיב
 אף אין יש ולא כתיב גם ועוד כאן כתיב אף אכל בניהם ואף הרוח שהרוח יוצא מן
 האף ויון הפה וכל אשר כותב בהם ס"ת רחם לומר שילקח ב"מח אברים
 כמותם יהיו עושהם ס"ת מוס כלומר יהיו בעלי מומים העושים ע"ז כע"ז עגמה ד'
 דברים כאן פה להם עינים להם אפים אף אין יש רוח בניהם הרי ד' כי ע"ז א
 מרובעת

שחרית

הזכרת לא יהיה לך לא תעשה לא תשתחוה לא תעבדם וכן ד' לא יראוך ולא
 יתמעך ולא יאכלוך ולא ירחוק רחי' ד' בעד ד' בית ישראל ברכו בית אהרן
 בית הלוי יראי יי רחי' ד'

הודו

לוי בן טוב
 בן לעולם חסדו
 הודו לאלהי האלהים

בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת
 בלת

הודו לארצתי הארצתי
 לעשה נפלאות גדולות לבדו
 לעשה חשמים בתבונה
 לרקע הארץ על חמים
 לעשה אורים גדלים
 את השמש למושלח ביום
 את הירח ובוכבים למושלוח בלילה
 למבט מצרים בכבודיהם
 ויוצא ישראל מהבט
 ביד חזקה ובזרוע נטויה
 לגור ים סוף לגורים
 וזעקו ישראל בהומו
 וזעקו פרעה וחילו בים סוף
 למוליה עמו במדבר
 למבט מלכים גדלים
 ויחזק מלכים אדירים
 לסיחון מלך האמורי
 ולעוג מלך הבשן
 ונתן ארצם לנהלח
 נחלח לישראל עבדו

שְׁשַׁמְלֵנוּ זָכַר לָנוּ

וַיִּמְרָקֵנוּ בַּזְרִינוּ

נִתַּן לָהֶם לֶכֶּל בְּשֵׁה

חֲדָה לֹאֵל חֲשָׁמִים

בְּנֵנוּ צְדִיקִים בֵּינוּ לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר הַחֲלָה :

בלח

בלח

בלח

בלח

הוֹדוּ לֵי' כִּי טוֹב ד' הוֹדוּ בְּמוֹעֵד כִּנּוּ ד' זְרִיכִין לַהֲדוֹת ג' הוֹדוּ כֹּאן זֶה אַחֵר זֶה
כַּסְדֵּר שֶׁאֵין מִשֶּׁה כִּי הֵש' אֱלֹהֵינוּ הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֵלֵינוּ הַאֲדוֹנֵי לַעֲשֹׂה הַ
הַשְׁמִים בְּתַזְנוּהָ בְּתוֹרָה שֶׁקָּרָא תְּבוּכָה לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַתּוֹרָה שֶׁכִּי הוּא כֹל
צִמָּה לֹאֵל הַשְׁמִים לַמַּתְשָׁלוֹת לְשׁוֹ רַבִּים כִּנּוּד יִרַח וְכֹכָבִים לַמַּתָּה מַזְרִים הַ
בְּכֹדִיָּהם שֶׁהֵנוּ הַזְכוּרִים שֶׁל מַזְרִים הַמַּזְרִיִּים כִּדִּי לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל כְּדֹאֵית' בְּמַדְרָשׁ
תִּלְי' לַמַּתָּה אוֹתוֹת הַמֶּלֶךְ אֵף פִּרְעֹה בָּכוֹר הָיָה שֶׁכִּי מִבְּכוֹר פִּרְעֹה לְגֹזְרִים פִּי' לֵ
לְמֹלֶךְ לִי' גֹּזְרִים לִי' שְׁמַעִים וְכִי פִּרְעֹה פִּרְעֹה וְחִילוֹ שֶׁכִּי וְכִי יִי אֶת מַזְרִים כֹּאִישׁ
הַמַּתָּה אֶת הַקְּדִירָה וְכִתֵּן אֶרֶב לְכַחֵל וְלַעֲלֵל כַּחֵל וְכֹאֵן הוֹסִיף ל' לְשׁוֹ
לִימֹד פִּי' כִּתֵּן לָהֶם אֶרֶץ בְּזֹכֹת לִימֹד הַתּוֹרָה וְכִתֵּן וְיִתֵּן לָהֶם אֶרֶב גֹּזֵר כִּי
בַּעֲזָר יִשְׁמְרוּ חֻקֹּת וְתוֹרָת' כַּחֵל יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ וְלַעֲלֵל כִּתֵּב עִמּוֹ עֲבָדוּ זֶה אֶבְרָהָם
כְּדֹאֵית' בְּמִפְּלִית' וְלֹאֲבְרָהָם כִּתֵּן הָאָרֶץ לְכַחֵל זֶהוּ עֲבָדוּ עִמּוֹ שֶׁהוּא עֲבָדוּ וְהֵם
הַקְּדִיקִים כִּתֵּן לָהֶם סִת' מִן שִׁנְתָּן לְיִשְׂרָאֵל הוֹדוּ לֹאֵל הַשְׁמִים סִת' מִלּוֹ לִכְךָ כִּי
כֹאֵשׁ לֹאֵל הַשְׁמִים שֶׁהֵן יוֹרֵד מִן הַשְׁמִים כִּתֵּן לָהֶם לְהוֹדוֹ זֶה בְּרַכַּת הַמֶּלֶךְ וְיִשׁ כִּי
הוֹדָה כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ כִּנּוּ כִּי דוֹרוֹת שֶׁהֵן קוֹדֵם מִתֵּן תּוֹרָה שֶׁלְכַלֵּל בִּי
בַּחֲסִדוֹ וְלֹא בְּזֹכֹת הַתּוֹרָה כִּי עֲדִין לֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה

חורר

לֵי בְּבָנוֹר בְּנָבֵל עֲשׂוֹר זְמוֹרָה לוֹ :

שִׁירָה לוֹ שִׁיר הַבֵּשׁ חִיטִּיבָה בָּנוּ

בְּתוֹרָתָהּ : כִּי יִשְׂרָאֵל בְּנָבֵל מַעֲשֵׂהוּ בְּאִמּוֹנָה :

אֲחֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט הָסֵד יִי מִלֵּאֵה הָאָרֶץ :

בְּדָבָר יִי שְׁמִים נַעֲשֶׂה וּבְרוּחַ פִּי כֹל יִבְאֵם : בְּנֵם

בְּנֵר מִי חַיִּים נִתַּן בְּאִזְעָרוֹת הַחֹמֹמוֹת : יִירָאֵה מִיָּן

כֹּל הָאָרֶץ מִפְּנֵי נִגְרָה כֹּל יִשְׁבִּי תִּבֵּל : כִּי הוּא

צִמָּה נִתְּנָה הוּא יִנָּח נִיֶּעְמָר : יִי הַפִּיר עֲצֵת

גִּימ

גוים הניא מהשבות עמים :
 עצה יי לעולם
 עמור מהשבות לבו לדור ודור :
 אשרי חגרי
 אשר יי אלהיו חכם בחר לנחלח לו :
 משמים
 חביט יי ראח את כל בני האדם :
 מובין שבתה
 חשיח אל כל יושבי הארץ :
 תוצר יתר לבם
 חבובין אל כל מעשיהם :
 אין חמלה גושע
 ברב חיל גבור לא ינצל ברב צח :
 שקר חסום
 להשועה וברוב הילח לא ימלט :
 חנח עין יי
 אל יראיו למיחלים לחסדו :
 לחציל ממות
 נפשם ולחיהם ברעב :
 נפשנו חבקה ליו עזרנו
 רמוגנו חוא :
 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
 בטהנו :
 יחי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לה :

הודו ליי בכוור ככל עשור מי' כלי זמר שיש לו י' כיתין כנד עולם הבא שנברא
 כי' שירו לו שיר חדש ר"ת שלש בל שזכו של הק"ה הוא משולש שיר חדש ככל
 יום על כיסיו ונפלאותיו שמחדש עלינו שכ' חדשי' לבקרים וגו' כי ישר דבר י' מי'
 כל מעשיו ודרכיו ישרים ואמונים אוהב דקה ומשפט שעשה עם הנריות דקות
 ומשפט' לסיכך מתנהג עמוהם בחסד ולמה לפי שבזרא' בדברו ובנהו כיו' כונס
 בכד מי היס הם מי בראשית במקום רוח באונות של מעלה תהום מן מים העליונים
 בתלויים במאמרו ולמה נתנו שכ כדי שיראו מי' כל הארץ שלא ישטפם עליהם כ'
 כמו שעשה בדור אכוס ובדור המבול כי אמר ויהי מי' שאת' והיה העולם כלא מלאכה
 הוא ביום ויעמוד למים עליונים לתלות במאמרו ויעמדו ממכון שבת' השניח ר"ת
 משה לעמוד לישראל אין המלך כושע ברוב חיל כגון פרעה וסיסרא וסנחרב ו'
 וכיוצא בהם וגבור לא יכלל ברוב כח כגון גליות ושוכך וכיוצא בהם לא יכלל
 ערוך גי' גליות שקר הסוס לתשוע' סוס של המן שכ' והרכבהו על סוס הגם
 עין י' אל יראיו זה אברהם שכי' כי ירא אלהי' אתה' להליל ממות
 כשם כגון האבות בימי הרעב עזרינו ומניכנו לע"ה בזכות
 אברהם שכ' כי אנכי מן לך כי בו יסתח
 לבנו כביאת משיח

מזמור

שיר ליום השבת : טוב
להודות לך ולזמור לשמך. ע

עליון : לחצוד בבוקר חסדך ואמונתך ב
עלי עשור ועלי גבל עלי הגיון ב

בכבוד : כי שמתתני וי בפעלך במעשי י
ידיך ארצו : מוח גדלו מעשיך וי מאד עמקו

מוחשבותיך : איש פער לא ידע ובסיל לא
יבין את זאת : בבה רשעים כמו עשב

ונציצה כל פעלי און לחשמדם עדי ער :
ואתח מרום לעולם וי כי חנה איבית וי כי חנה

איבית ואברו ותפרדו כל פעלי און : ופרם
בראם קרני פלותי בשמן רענו : ותבט עיני בשוקי

פקמים עלי מרעים השומענה אוני : צדיק
בהבור ופרח בארז בלבנון ושגח : שהולים

בבית וי בחצרות אלחינו ופרחו : עוד
יגבון בשיבת רשנים ורעננים י

יהיו : לחגידכי ושר וי צודי
ולא עולתה בו :

מִלֵּה צִאֵרָה לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְיָ עַל הַתְּאֵרָה אֵת
 תְּבוֹן הַכֵּל בַּל הַמוֹט : נְכוֹן בְּסֵאֵר
 יֵאָז מַעֲוֹלִים אֶתָּח : נִשְׁאֵר נְחִירוֹת יְיָ נִשְׁאֵר
 נְחִירוֹת קוֹלִים יִשְׁאֵר נְחִירוֹת רַבִּים : מִקּוֹלוֹת מִ
 מִיֹּם רַבִּים אֲדִירוֹת מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמִרוֹם
 יְיָ : עֲדִירֵיךְ נֶאֱמַנָה מְאֹד לְבֵיתֶךָ
 נֶאֱמַר קֹדֶשׁ יְיָ לְאֻמָּה
 יָמִים :

זמור שיר ליום השבת משנה אמר מזמור זה לך רמז ברית משה ול' נאמנת רמז
 זכור למד תורה לישראל ליום השבת פי' ליום שהוא משנית מויקץ מן העולם
 הזה וע"ה במדרש ליום השבת כשברא הק"ה העולם לקח שר של שבת והשינו
 אגלו כשראו המלאכים רבו לומר לכינוי שירה ככל שר של שבת לפני הק"ה ואמר
 טוב להודות לי' התחילו כל המלאכים ואמרו לומר לשמך עליון טוב להודות ולכי
 שבע' בראשית לא כאמר כי טוב גבי שבת לכן התחיל כאן טוב בא"ת ב"ש ב
 כש' לבי שנשמה יתירה כיתן לאדם בשבת ד"ה התחיל טוב שנשמת כתנה תורה ו
 זכור כקראת טוב להניד בנזק חסדיך כשאלם כיצור משכנו והק"ה מחזיר לו
 נשמתו אין לך חסד גדול מזה שמקדיש לו בני אדם נשמותיה' בלילות עלי ע
 עשור זה כיכור של עול' הבא לבי שמדבר המזמור על עבקי תחית המתים לך
 בא' עלי עשור על לא כאמר אלא עלי כשלא רבו האומות לקבל תורה ובא אצל
 ישראל ושאל אם אתם רוצים לקבלה אמרו עלי לקבל י' דברות וזהו עלי ע
 עשור ועו אמר עלי לכלל ולמאוס כל שלא קבלוהו וזהו עלי ככל עלי הניין ל
 להנות בתורה גם כשנחו של הק"ה בכיכור במעשה ידיך ארנן שברא העולם
 צי' מאמרות מה גדלו מעשיך י' מאוד שכל מלאכות אסורות בשבת מאוד
 עתקו מחשב תיך היינו הרקור שמותר בשבת וכסיל לא יבין את זאת זה עשו ס
 ברשע שכבר בתורה הנקראת זאת שכל זאת התורה בפרוח רשעים כמו
 עשב מדבר בהיין שעלה ופרח כעשב ולבסוף נתלה להשמדם להשים דם פי'
 אשר שזכו לישראל מהם עדי עד כג' עילמות להשמדם עדי עד ואתה ס' תמדה פי'
 יפרע להם במדה שמדדו כי כשה"קנה עשה דין אז שמו מתרומם ומתנשא שכל
 והתגדלתי והתקדשתי ותרו כראש קרני כראים יתר י' באותו ראש שהיה ב
 בדור י' שהיה בימי נח שלא היה יכול לנכס לתוך התוכה לך יתר י' ד"א יתר י' לו קרבות
 סכטלו מישראל שיחזרו לכו כמו שא' במדרש לך יתר י' נדיק כתמר יפרח לימות הנשיא
 ע' יפרח בימי נדיק בארו כלכנן ישא במערכו של אהרן שברח והניין במשכן והוא

שחריות

עימן לכהגל נבך כדורם נאחזן יסדו בלנכן ס'ת חן החמים יהו לארזש
 לעת' לרא לבי שעימדים ומשכח' להקבה שטול' בבית י' ג'ע כי קורא בכמה ס
 מקמות בית י' נאחרות בית י' אלהיו זה ע'ם מרי ולא שולטנו לא עלת כו
 בתי' סי' לא עלתו על לנו של הקנה לפעות מלכו רעות לבני אדם אס לא בשביל
 שבותיהם ע'כ במזמור זה חן תי' שהשבת נקרא חן ו' שמות של ד' אותיות ב'
 במזמור כנלדו תקבו ו' ברכות בשבת וכן ו' ריקיע' ואל אלהים הרי ח' כגד הרקיע ש
 ע'ל ראשי הרוות הרי ח' י' מלך גיאות סמך המזמור הזה אגל מזמור שיר ליום השבת
 ל' לבי שמזמור זה מדבר בשבת עם כרסות' כסיוס מלאכתו כתעטף הק' כה כתמארת
 לבוש זהו גיאות לבש וכן יסדו תבארת שגור ליום המנוחה ולבך אמ' י' מלך גאות
 לבש לבש ליום השישי מלך גאות לבש ר'ת מלך למ' שינקוס ברשעים שגא' שלחו
 מגל וגו' אז גאות לבש ג' ת' כל זמן שבת המקדש קייס היה מלכש בנאותו כי
 השכינה היטו כו גאות לבש לבש ס'ת ששת לסוף ששת ימים לבש נבדי תבארת ל
 לבורך שבת התאזר ג' ת'ג זהו עז אין עז אלא תורה לבש אור אפי' כסי' אף
 תיכון תגל אפי' בשעת אשו וחמתו מכין תגל ומרחם עליה ככון כסאך ג' תיכאל
 שהוא אגל הכסא ד'א כס'אך ג' הוא אליה שהוא אגל המים ונקרא מלאך ה'ל
 הכרית זהו ככון כסאך מאז בזכות המילה ש' בה אז אמרה והיא לח' ימי' ותקח
 בשורה בר' כשאו כהרות י' סמך אגל כשא כהרות לות' שהכסא שומד על ס
 הכהרות ש'ל ורוח אלהי' מרחשת על כפי המים ישאו כהרות דכים לעתיד ד'
 ד'וק יס נקום הים אדירים משברי ים ס'ת מים ואמ' אדיר במרום י' ומסך
 אגל מים עדותיך כאמכו מאוד שמימי כהר סמבטיון מעידין על השבת ג'
 שבת ומסך ליה לביתך באום קדש רמו שאף בית המקדש מעיד
 על השבת' זהו לחס הזכים שהיה חס משבת לשבת וכן המן
 מעיד שלא ירד בשבת כאמכו מאוד ר'ת מן

אדם תי' במזמור הזה כי

בכריאת אדם כאמר

יח

יח

יח

יהי

בבור יי לעולם ישמח יי במעשיו : יהי
 שם יי מבורך מעתה ועד עולם : מבורך
 שמוש עד מבורך מהלל שם יי : גם על כל
 גוים יי על השמים בבור : יי שמך לעולם
 יי זכרך לדור ודור : יי בשמים חבין בסאו
 ומלכותו בכל משלה : ישמחו השמים
 ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלה : יי מלה
 יי מלה יי ומלוד לעולם ועד : יי מלה עולם
 ועד אברו גוים מארצו : יי חפיר עצת גוים
 חניא מהשבות עמים : רבות מהשבות בלב
 איש ועצת יי היא הקום : עצת יי לעולם ת
 תעמוד מהשבות לבו לדור ודור : כי הוא
 אמר ויהי חוא צנח ונעמוד : כי כתר יי בעיון
 אנוח למושב לו : כי יעלה כתר לו יי
 ישראל לסגלתו : כי לו ישרש יי עמו ותחלתו
 לא

לא יעזוב ! והוא נחרם ופטר עין ולא ישתח
וחרבה לחשיב אפר ולא יעיר כל חבורו יי
חושיעה חפלה יענני ביום קראנה :

†

יחי כבוד פסוק זה שר העולם אמרו ישמח י' במעשיו במעשה הנדיקים בעושי י'
רצונו כ' שיכין כנסוק זה שש הקב' ושמח בנריאת עולם ז' תיבות כנסוק כגד י'
ימי בראשית י' י' ש' י' מבורך ב' פסוקי' הללו מתחילין יהי לכן חיברו אפ"י ש
שאי' סמוכי' בתילי' ומעמה ועד עולם ז' תיבות כגד ז' ימי' ח' לילות ממזרח
שמש וגו' בנקר מרכין יור אור וק"ש ותבילה וכן לערב עולם ממזרח שמש ר"ת
למערב שמעכי הוותיקי' גומרי' אותו עם הכך החמה . מהולל מהלל כתי'
לומר שהשמש מהלל להק' בה מכאן חסר ו' גי' מע" ואור החמה יהיה שנענים הם
מ"ט שס"ה רס גי' שיר לומר כי כבודו למעלה מא' רקיעים זהו על השמים כבודו
ואח"כ ה' שמך לעולם שדומה לפסוק העליון מהולל שבי' ואח"כ ה' בשמים הכין
כסאו למעלה מז' רקיעים ה' מלך אינו כסוק אלא כבדתי' של המרכבה הוא ו
הוא מעיד על הש' הנכבד הוה וזהו ועתיד להיות וזהו מלך מלך ומג' פ
פסוקים בתיסד שכ' ה' מלך עולם ועד וכאמר ה' מלך ירגזו עמים וכאמר ו
יאמרו בגוים ה' מלך ואין אומר הסדר מלך מלך יתלוך לפי שאין סדר לבדור ית'
בסדר בני אדם שעתיד ועבר הכל לבניו כאחד ותדע שכן הוא שהרי' השם ה'
הנכבד מעיד על ההוי' הכבוד ונקרא יהוה ומתחיל ב' ולא התחיל לשעבר ד' א'
מלך מה שבידנו עתה מתחילין בו שהוא עתה מלך ואת' לפני כך וכך שנה ה'
התחיל מלכותו והויתו ותרגנה לתת זמן לתחלת' מלכותו יש לחזור לאחוריד מאותה
מחשבה מקודם זה כמה וכמה שנים היה כבר מלך וזהו מלך ואם תחשוב לקן
תכלית מלכותו ולתת זמן חזור כך וא' ה' יתלוך לעולם ועד מלכות שאין לה ה'
הפסק ויותר ראינו זו ששנינו לשם כעין ראשו כסופו וסופו בראשו פי' כעין
סופו שאם חשבת ראש ותחילה מלכותו באותו זמן באותו שעה היתה יש לך לנעון
לשם סופו כלומר אותו עת שאתה סבור שהוא ראשו הוא סופו כלומר כבר ה'
היה מקודם לכן אין חקר כאילו סופו הוא וכן כעין ראשו כסופו פי' באותו
זמן שאתה סבור שהוא סוף מלכותו ותכליתו יש לך לחשוב כאלו הוא ראש מלכות
מתחלת

ותחילתו כי יזכר למלך יותר ויותר לאין תכלית. ה' מלך עולם ועד כי ישיבנו
 אל ימלך. ו' תיבות כגד ו' עממים רבות מחשבו בלב איש ה' ת שבת כי נשנת
 זיכור אכזר סירחור מותר וענת ה' כלומר בדברי תורה מנוה לדבר כמו
 שאחזל משדכי על התינוק' לארס בשבת ועל התינוק ללמוד ספר וזהו ענת ה' ונ'
 כי לא יטוש ה' את עמו זה ישראל ונחלתו לא יעזוב זה אי'

אשרי

יושבי ביתך עוד יחללוך סלח :
 אשרי העם שבתח לו אשרי ח
 העם שני אלהיו : החלח לדור ארומבי א
 אחי חמלה ואברכה שמך לעולם ועד :
 בכל יום אברכה ואחללח שמך לעולם ועד :
 גדול יי ומחלל מאד ולגדלהו אין חקר : דור
 לדור ישוב מעשיך וגבורתיך וגידה : דור ב
 בבוד הודך ודברי גפלאותיך אשיתה : ועוז
 גוראותיך ואמורי וגדלהו אספרנה : זכר רב
 טובך וביעי וצדקהך ורננה : חנן ורחמים יי
 ארה אפים וגבל חסד : טוב יי לבל ורחמי
 על כל מעשיו : יודוך יי כל מעשיך וחסדיך
 וברכות : בבוד מלכותך ואמורי וגבורתך
 ידברו : להודיע לבני האדם גבורתיך ובבוד
 דור מלכותך : מלכותך מלכות כל עולמים
 וממשיכה בכל דור ודור : סומך יי לבל
 חנפלים וזקת לבל חפופים : עיני כל אליך
 ושבדך ואהה נותן להם את אכלם בעתו : פיהך
 את ידיו ומשפיע לבל חי רצון : צדיק יי
 בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יי לבל
 סגאיו לבל אשר יקראחו באמות : רצון ורצון

וַעֲשֹׂה וְאַחַח שְׂוֹעֵהֶם וְשָׁמַע וְיִזְוִשִׁיעֶם : שְׁוֹמֵר
 יְיָ אֵת בָּל אֲחֻבָּיו וְאַחַח בָּל חֲרָשִׁים וְשָׁמִיר : ח
 הַחֵלֶת יְיָ וְדָבָר בִּי וַיִּבְרָה בָּל בְּשֹׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם
 בְּעֶד : וַיִּבְרָה יְיָ מִשְׁתָּח וְעַד עוֹלָם ת
 חֲלִינָה :

אשרי כל האומר תהלה לדוד כל יום ג' הרי הוא כן עה' לך א' ג' א
 אשרי כיום אשרי היום כיום בסוף ביתך ל"א אשרי יושבי ביתך בעולם
 הזה עוד יהללך סלה לעה' יהללך סלה ג' זה לשלם הא' תהלה
 גדול מן ארוממך עד שם קדשו לשלם ועד ק"ח תיבות ואומר ג' ק"ן ו
 זהו ת"כ במנין תהלה לך קורין אותו ג' תהלה לדוד לצי סגל המזמרים ת
 מכאן ועד סוף תהלים מתחלץ הללויה ומבייט הללויה קורא אותו תהלה ת
 מנאית' ארוממך אלפי המלך בעולם הזה ואברכך שמך לעה' בכל
 יום אברכך בעולם הזה ואהללה שמך לשלם הא' וכן בבקי תהלים
 ידבר פי בעולם הזה ויברך כל בשר שם קדשו לשלם ועד לשלם הא' הרי
 ג' בסוקי' מעדין על שלם הא' זה שאל' כל האומר תהלה לדוד ג' בכל
 יום מובטח כו' בכל יום אברכך אברך כ"ף במלוי ק' הרי מאה ברכות והו' אברך ו
 ואהללה שמך אהלל לא נאמר אלא אהללה שמך ג' שס"ה בלומר ואהלל שס"ה ימים
 זהו בכל יום אברכך ו' תיבות בבסוף כנגד ו' תיבות בבסוף שבע ביום הלליתך ג
 גדול ה' ומהלל' לשי' שאמר אהללה א' גדול' כי מי יהלל גדלו ואהלל עדיו גדול מאוד
 והבוד כה אל מה בלא כנה' גדול ה' ומהלל' יש אדם גדול מאוד אך אין כאה לו
 הכבוד כראה גדול ואת' יש קץ לגדלו ת"ל לגדלתו אין קנה' לגדול תבארתו וגדול כ
 בסודו אשר מראה לבני עליון יהללוהו זהו גדול' לגדולת' אשר כיכר משאר מלכים
 בגדול הדור אין חקר דור לדור ישבח פי' דור זה לדור אחר ישבח מפעלך
 שבעית' סוכי' ועבי' שחקים וחסד ופרבל סכים כסאך כן יראה גודלך לאין חקר ו
 גבורתך יגדלו הגדה שייך לומר במקום שלא ידע מתהלה הדור כבוד ודברי כ
 כפלאותיך שבעית' ושתעשה לעתיד אשיחה ל"א הדור כבוד כן מלאכים התקרא
 אדני ובין הנביאים קרא יחזקאל ובין האבות באל שדי זה אשיחה לבני אדם ואין מ
 מוכרין אלא למנין בדעתו ודברי כפלאותיך שלא פטר לדור ודור אשיחה עם לבני טעם
 להרים אשרי בשבת וט' רת' א' חר ששת ימים ראשונים יום שבת בחר יה' ביתך
 ביתך בקדוש יין תמלא כובך עוד עיני ומנוח דבור יהללך ישלם ה
 הכפידה לבוש לבני ויחלף כמותך סלה סילוק לשלם הגדלה ועוז כוראיתך פי'
 חזון כוראות יאמירו אספרכה תמיד כדכתיב למנן תבחר שמו וגו' זכר רב טובך
 דב טוב לבית ישראל כלומר שתזכור רב טובך יבישו שירות יביש לשון מעיין הכותב
 אדם

אדם המדבר ואינו שותק כקרא יביע חנון ורחום הק' מלא חכמת עב' כקרא יביע חנון דכתיב ושמעתי כי חנון אבי ורחום אפי לא ישמע קול שג' ואלהי מרחם וכן ותעל שופעת טוב י' לכל מנהג כשר ודס הוא טוב למשרתיו ולסמוכו' לשלחו ואינו טוב לבכרי' אבל הק' אינו כן כי הוא טוב לכל ומרחם על כולם ורחמיו על כל מעשיו כשם שהוא מרחם על האדם כך מרחם על שקנים ורמנים ומפנים את כל מנינה כי' עד קרבי ראמים זהו על כל מעשיו כי הם כולם מעש' ידי ידוק י' כי' באות עשירי' והוא יוד ויוד' לשון הודאה וכן גי' עשרה שגיד י' להודות כי' כי' אדם זהו יודוק כל מעשיו רמו מלך וכתיב יודוק ה' כל מלכי ארץ וחסידך יברוכה נעבדה פי' יברכו בה לפי שסוף זה השם גי' ק' כנגד ק' ברכות ולכך כתיב י' בה' להשלי' החשבון דא' י' יברוכה פי' כזה יברכו שנתה אחריו כבוד מלכותו י' יאמר שכל ברכת בריך שיה' בה מלכות שאח' לכל ברכה שאין בה מלכות איך ירם זהו יברוכה כבוד מלכותו יאמרו שגיד לומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד חסידיו יאמרו שגידו אליו וגבורתך ידברו אל בני אדם להודיע לבני אדם גבורותיו כדי שיראוהו מפני מלכות כל עלמים אבל מלכות ב' אינו מלכות כי היום נכאן ולמחר בקר אכל מלכות קיים לעולמים כל לרבות כמה וכמה עליו שגיד לכל בריך יש עליו ומלכות' כולם בפסוק זה ח' תיבות כגד ו' מלכי ש' שמלכו בכל ה' עולם ומלכותו של הקנה' עב' כולם שג' ה' יתלך לעולם ועד ותמלך כל דור ודור שג' ומלכותו בכל משלה פומך לכל הבולסים א' אדם שגבול מולו הק' סומכו שג' זה ישגל זה ירים וכתב כי רס ה' ושגל יראם חוקק אדם שגבול בחליו וביסורים הק' זוקש ומעמידו על בוריו הכון חכר כאן לפי שגא' כאן כפלה ולא תוסיף קום ובא דוד וסומכ' ברוח הקדש ואמר כומך י' לכל הבולסים דא' חכר כן רמו לבין דורות יחרב הבית כלומר דור כון נחשו ו נחרב ולכן סמך לו מבוך ה' לכל הבולסים אותו דור שגבולו ונהרגו בריכס סמיכה' עיני כל אלך ישגרו באותו דור נחרב הבית ביתי נדקיה מלך יהודה זה רמו פומך ה' לכל הבולסים גי' זה נדקיה וסמך לו עיני כל אלך ישגרו שגבולו עיני שג' ואת עיני נדיקיה פיור דא' עיני כל אלך בן אדם ובין בהמה בין חיה ועף ודגים שקנים ורמנים כולם מניפים ושרגים אלך לתת להם אוכל ואתה כותן להם וגי' יש ביום ויש בלילה יש בשעה זו יש בשעה אחרת את לרבות משקי' יש שאינה ח חושש באכילה אלא בשתייה את אכלם לרבות בגדים ובתיב וסוס וכל ברכיה נפתח של הקנה שיש עתי' שגור על' המזונות נפתח של מאכל שיה' דגן בעתי' פותח את ידיך כי' שאתה מכוה למלאך המתוכהל פי' בשפע ומשכית לכל ח' רבן כשהקנה גורר עליה' שיה' עב' אם יש לאדם קרוב או אוהב עשיר מה מועיל הגזירה אלא יע' אף אוהבו או ימכור עשירו ליד אשתו כדי שלא יספי' לה וכשהש' גורר להם פית' מזונותיו או ברכי' אויתן לו שלא ינטרך לבריות זהו פותח את לרבות קרובו ואוהבו דא' ומשכית אותיות עשבים אפי' להסמה כותן עשבים ומשכית לכל ח' רבן סת' עליו כי כותן עשבים ועליו לנהמה חיה לכל ח' ועד משכית אותיות שגבים פי' לע' אותיות כותן לחם לאכול לדיקס סת' למה כותן לזה בשעה ולזה בשיחה קודם ומשכית לכל ח' ע

עת"מ' הוא זדיק ככל דרכיו והוא מזרף אחר צבור עובי להטיבו באחריות אל
 אמונה וגו' יש אדם שמעשיו לטובה ליתן דדק' ללומדים ולמחזיקים אפי' רחוק היה
 ויש לרעתו אפילו שישלם לו מפני מעש' טובים שעשה ויש עני לרעתו שאבד פ'
 עולם הזה וע"ה ויש לטובה לכפר על עונותיו וכל מה שעושים עם נדיותו
 מדה במדה כדי לשמש במעשיו לכל זדיק עשה ב' ויש צער לכפר על עונותיו
 מביא עליהם כדי לזכותם לע"ה זהו אך טוב וחסד ירדפוני וגו' יכול שיקבל ע"ה
 בעולם הזה ת"ל אך למעט כל שלא כעשה לו בתוך מ' יום קבל עולמו טוב וחסד
 ג' לט' יום לא צער שמהם כגון כיכ' ופרעושים אלא שיש לו צער שאם מתרחק אדם מבני
 ומתאזהר להיות עמהם ואין יכול להיות זה יהיה שכרו גדול ואו' אם כהכל תלוקו
 והוא מתעבר עם הצער גדול השכר גדול כפי רוב הנאות דרך צער כפי ענב יהיה מותר
 וגו' זהו זדיק י' קרוב י' מלך בו' כשהוא קרוב יכול להכיל אהבו אבל רחוק לא יכול
 להכילו אבל הק' הוא קרוב אליו יכול אפילו לא יתגלל בכוחה ת"ל לכל אשר י'
 יקראוהו באמת פי' במוות הל' רגון יריאיו יעשה מה שמבקשים בבניו ביראה
 יעשה חשש כי קרוב הוא להם ואת שוועתם ואת לרבות כגון לחשם אולרבות א'
 אחרים המתגללים עליהם או לרבות מאכלם ומלאכיהם שמתחנכים בעבורו שומר
 ה' שומרים אל יבא עליהם שום הוצק וצער' ליראיו אבל אם תבא אליהם צער יושב
 אבל אזהריו שומר שלא יבא רע כי מעלת אהבי ה' מיראת י' כיתרון האור מן ה'
 החושך כי האהבה כנגד העולה והיראה כנגד החטאת והעולה דורון כליל מה
 שאין בן חטאת ואת כל הרשעים ישמיד אם השעה משחקת לרשע סופו לאבדון
 ואת לרבות זרעו וכל אשר לו אזהריו וכל הנשמעים לו ועושים דרכיו וכל מסייע
 עובדי עבירה כגון מעשה פלגש בגבעה שלא נתנו עינינו עזירה ליהרג
 ואת לרבות כל אהבי הרשעים הממשיק' להם לחטא כגון יועני אחיטפל לאבשלם
 ואת לרבות מי שהיה בידו למחות ולא מיהה דכתי' ומתקדש תחלו ממקודשי שידעם
 התורה מא' עד תיו' תהלת י' הואיל ששומר אהביו ועשה רגון יריאיו תהלתו ידבר
 פי' ויברך וגו' כל בשר יברך שם קדשו והוא שם הקודש הנעלם בן ד' אותיות יברך
 לעולם ועד למה נקרא שם קדשו לפי שזה השם מעיד על הוייתו שהוא ראשון
 ואחרון והוא למעלה ולמטה וב' ד' רוחות ובאור ובחושך זהו יהוה לומ' הוה
 ועד יוד תסיר יהוה ותקח הנעלם יהיה ודאי אחד לומ' בודאי אחד הוא ועד
 אין לך גבור בין לשון הקודש בין כל לשון בכל תיבה ותיבה יש י' או ה' או ו' כ'
 בהברות כי השם בכל הדבורי' והוא מניד לאדם מה שיחו לכך יברך כל בשר שם
 קדשו כי לא נברא האדם כי אם לקלופו כמו ותעץ להם מרים זהו כל הנקרא
 בשמי לבבדי בראשיתו וגו' הרי דוד התחיל בתהיל' לדוד וסיים תהילת י' לומר כי ה'
 המזמור חביב עליו כי אין שם כמו תהלה ועוד התחיל בפסוק ראשון ואברכ' ב'
 שניך לעולם ועד וסיים בפסוק אחרון ויברך כל בשר ואנחנו כדרך שהאנחנו ע'
 עינו ובנינו כדרך יה' כמו כי גבר עלינו חסדו הללויה מעשה ועד עליהם עלמ' ב'
 זכרנו הללויה די לעולם להלל בחי השם שכן כל הכשמה תהלה יה' י"ב מזמורים
 מסיימי' הללויה הוא תהלתך כנגד אחר דוד י"ב הללויה כבוק תהלים וכן הללו
 את הש' מן השמים י"ב לכך מן תהלה הוא לכל תמידיו ואנחנו בדרך יה' כסיים

שחריות

עם אינו צתהיל' כנאן אלא תקדוהו בסוף תהלה לדוד כמו שאל' כל האות' תבא
לדוד בכל יום מובטח לו שהוא בן ע"ה ולכך תקנו זה הפסוק מעתה
ועד שלם הזה ועד שלם זה ע"ה לכך יכוין כל
אדם לבו לתהילה כי שחר גדול

יהיה חלקו ברוך

טוב הכבוד

חללית

חללי נפשי את יי :
אהללך יי בתי אומרת
אל הבטחה בנדיבים כבן א
אדם שאין לו השועה :
הצא רוחו ישוב ל
לארמיתו ביום חתום אבדו עשהוניהו :
שאל יעקב בעצור שבור על יי אלחיו עשה שמים
וארץ את חים ואת כל אשר בהם חשומר אמת ל
לעולם : עשה מושבט לעשוקים נותן לחם לרעבים
יי מוקיר אכזרים : יי פקח עורים יי זקת בבימים
יי אוחב צדיקים יי שומר את גרים ירום ואלמנה
יעזב ודדה רשעים יעזב : וימלה יי לעולם אלהיה
לדוד נדר ציון חללית :

הללויה הללי נפשי הרי נ' הללויה כי שמו של הק"ה משלש וכן תח"ק
נפשי בני שירה אל תבטחו בנדיבים על יוסף מדבר שבטח בשר המסקי' של' יו
והזרחתי אל ברעה מה כתי' בתרי' ולא זכר שר המסקי' ונ' כי היה בעצמו הכל
אשר של' יעקב בעצמו שברו ונ' של' ורא' יעקב כי יש שר במכרים ונ' לכן ה
בזכר יעקב שזכר יעקב בוסף עושה משפט לעשוק' זה יוסף שהיה עשוק
מית אלהי : שכן לחם לרעבים זה יוסף שלכל לבו ואוזן ד"א עושה מ
משפט לעשוק' אלו האמות של' חמלק וברעה עזקו את שרה ולקחוה מאברהם : ו
יוסף נה עשה כפי ששג' כותן לחם לרעבים אלו האמות שכן אוחב בית הרעב

שחרית

ל"א לעשוק' אלו ישראל שהרשע' עושקים וגו' אולם של' עשוק' בני ישראל ו
 וזני יהודה יחדיו מתיר אשור' זה יוסף שהיה אביר בנית חאבורים והתיר
 הקז"ם וכן כולם יתם ואלמנה ישדד זה יוסף שהיה כמו יתם של' ויהי
 יוסף יפה תואר ויפה מראהו' יתם ודרך רשעים יעוות זה כוטיסרע ואשתו
 וסמך י' יתלוק לעולם אלה' כיון יוסף למ' כיון מה שאירע ליוסף שנמכר וגולה ל
 לבוסף משל כך אירע לבנין ל"א מתיר אשורים זה אברהם שהיה אביר והתיר
 סזכ"ה אשורים גי' אברהם אבינו ע"א מתיר אשורים זה יהונתן שסתירו מלך ב
 בבל כותן להם לרעבים שהאכילו' על שלחנו כוח עורים זה גדקיהו מלך יהודה
 שנתעוררו עיניו ולעתיד לבא יפקחו עיניו את גרים אלו ישראל שהם גרים י' שומר
 את גרים ר'ת ישאג הק' שואג עליהם את לרבות גר תושב וגר גדק את גרים
 רמו תר"ג פי' הגרים ששומרים תר"ג מכות לכך הוסיף ודרך רשעים יעוות פי' כ
 בשיעית דרך רשעים אות' שעה י' יתלוק י' יתלוד אין אומר כאן אלא יחלוד י' רחמ
 בחומם לפי שאינו רוצה לסמוך י' אכל דרך רשעים כך שמתע' פי' תכנות
 כמזמר זה בגד פי' שנה שהיו במגרים שיעבוד מלכות מרים ואילך הותהל ס
 כשיעבוד זהו פי' שנה וזהו עיסק משפט לעשוק' ומתיר אשורים וגו'

הלל חמא

כי טוב זמרה אלהינה כי ב
 געים נאמח הקלח בונה י
 ירושלים וי נדחי ישראל יבוס : חרמא ל
 לשבתיו לב ומושבש לעצבותם : מונח מוסבר
 לב יבוס לכלל שמוח יקרא : גדול אדונינה
 ורם ב' להנחתו אין מוסבר : מעד עונים
 יי מושיל וישעים עדי ארץ : ענה לוי בהנחה
 זמרה לאלהינו בגבור : המוססה שמונים ב
 בעדים המזון לארץ מוסר המונחיה חרים העיר :
 נתן להמנח להמנח לבני ערב אשר יקרא :
 לא כהנחת חסים יחזץ לא בשוקי האיש ירצה :
 רוצה יי את יראי את המונחלים לחסרו : ש
 שבתו ירושלים את יי חללי אלהיה ציון : ב
 חוס כריתו שערנה ביה בניה בקרבה : חשם
 גבילה שלוח חלב חטים ושביעה : חשולח
 גבולך

אֲמַרְתִּי אֶרֶץ עַל מַחֲנֵה יְרוּשָׁה הָבְרָה : חֲזַן
 שָׁלַג בַּצִּמּוֹר כְּבוֹר בְּאֶפֶר יַפּוֹר : מִשְׁלִיחַ קָרָה
 בְּבָתִּים לִפְנֵי קָרָהּ מִי יַעֲמִיד : וְשִׁלַּח הָבְרָה
 דִּיבֹמֶס יֵשֶׁב רוֹחַ וְזֶלֶז מִיָּם : בּוֹגֵד הָבְרָה
 לִיעֲקֹב חֲקִיר וּמִשְׁפָּטִי לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עָשָׂה
 בֶּן לִבָּל גִּיר רְבוּשֵׁפְטִים בַּל יִדְעוּם הַלְלוּהָ :

הַלְלוּם בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם הַשֵּׁם יִבְנֶה לֹא כֹא' אֵלֹה בּוֹנֵה כֹל שַׁעַר בּוֹנֵה שְׁהִיר תִּלְמוּד שֶׁל ר' יוֹחָן רֹאֵה מַלְאָכִים בּוֹכִי בְּאֶבְרִי וְחָזוּ בּוֹנֵה תִהְיֶה וּסְמֵךְ לוֹ אֶת יְרוּשָׁלַם כֹּל תִּהְיֶה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם שֶׁכ' יְרוּשָׁלַם יֵשִׁים תִּהְיֶה אֶרֶץ כְּדִי יִשְׂרָאֵל גִּי' תְּרִיג־מִכּוֹת יִבְנֶה אוֹתוֹ לְשִׁמּוֹר לֵב הַס' יִשְׂרָאֵל הַכְּשִׁנְרִים כְּנִלּוֹת מוֹנֵה עֹסֶר לִכְנִיִם יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶשְׁלֹו לְכּוֹכְבִי וְנִמְנֵה מִסְפָּרִם בְּמִדְבָר לְכּוֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא שֶׁכ' בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מַעֲוֹד עֲבוּסִים לְכָךְ סְמֵךְ זֶה הַמַּעֲוֹר לְמַעֲוֹר שֶׁל מַעֲלָה שֶׁכ' יוֹסֵם וְאַלְמָנָה יַעֲדֵד ל' חוּץ כְּלוֹת' לַעֲד יִהְיֶה קִיִּימִים מִשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עֲדֵי אֶרֶץ וּסְמֵךְ לוֹ בְּתוֹדָה כְּשַׁעַר שִׁפְלוֹ רַשָּׁעִים יִכָּא זֶמֶן תּוֹדָה חֲמִירָה זְמֵר לֹאֵלֶהי בְּכִיּוֹר וּסְמֵךְ לוֹ הַמִּכְסֶּה שָׁמַיִם כְּעִבּוֹס וְחָזוּ וּכְלִי שָׁמַיִם מִי יִשְׁכִּיב הַמִּכְנִיחַ הָרִים חֲזִיר אֵלֵינוּ תִּחַ שֶׁ שְׁהוּרִים בְּתוֹרָה יִא' אֵלֹו אֶלֶף הָרִים שֶׁזָּלַל שֶׁכ' יִרָן וְחֲזִיר לְבַהֲמָה כְּהִרִי אֶלֶף לְכָךְ בְּמֵךְ לוֹ כּוֹתֵן לְבַהֲמָה לְחַמָּה וְכֵן הַיִּימִים הָרִים חֲזִיר סֵת חֲמֵר גִּי' אֲבִירָה כְּתוֹן לְאַבְרָהָם זֶרַע אֶתֶת הַהוּרִים בְּתוֹרָה דִּ"א לְחַמָּה לִישֵׁרָא כּוֹהֵן לֵהֶם תִּתֵּן שֶׁכ' לְכּוֹ לְחַמָּה בְּלַחֲמִי לְבָנֵי עִירָב אֲשֶׁר אֵין לְבָנִים לֹאכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת שֶׁהָאֲבוֹת אֵין עֹשִׂים אֵלֹה בְּתוֹרָה לֹא בְּנִצּוֹרֵת הַסּוֹס יִחְסוּן כְּכּוֹסֵי פְרַעַה כִּי חוּץ בְּרִיחֵי דֵס תִּחַ הַ כִּיּוֹשִׁים בְּבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת וּבְבִתֵּי דִיכֵן וְחָזוּ שְׁעָרִים כְּמוֹ יִבְנֵתוּ יִהְיֶה בִירָךְ בְּכִיךְ בּוֹכִיךְ אֵלֵינוּ תִּחַ הַשֵּׁם גְּבוּלָךְ מִשָּׁה בּוֹכּוֹתוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם חֶלֶב חֲסִידִי יִשְׁכִּיעַךְ וְ תוֹרָה גִּי' חֶלֶב מ' שֶׁנִּתְּבַּע לִמ' יוֹם הַשִּׁלַּח אֲמוֹרְתוֹ אֶרֶץ יְתוּרָה עַד מַהֲרָה יִרָן דְּבָרָה שֶׁמֶלֶךְ הַמּוֹת טֵם בְּטִיִּם אֶחָת הוֹלֵךְ יִרָן בֹּאֵת בִּשְׁמִי מַגִּבָּה דִּ"א הַשִּׁלַּח אֲמוֹרְתוֹ אֶרֶץ וְ הַכְּבוֹדָה כֶּתֶן חוֹךְ וְכִתִּי שִׁלַּח מִיִּם עַל פְּנֵי חוֹמוֹת עַד מַהֲרָה יִרָן דְּבָרָה רִתִּית פְּתִילָה שִׁים עֲמוּד וְקִוִּים לְדְבָרָה כְּבוֹר כֹּאֲבֵר יִבְנֵה זֶה הָיִין שֶׁכ' בּוֹר כְּכִשּׁוֹר וְכֵל הַעֲבִיִן מִדְבָר בִּינָן יִשְׁלַח דְּבָרָה וְיִתְּסֵם כֶּתֶן חֹסֶם שֶׁכ' וְהַס' הַשִּׁמֶשׁ וְכִתִּי יֵשֶׁב רוֹחַ וְזֶלֶז מִיָּם יִכָּא דְבָרִי הַכְּבוֹדָה וְדְבָרֵי תוֹרָה כְּעִיִּם לְרֹב לְכָךְ כְּמֵךְ לוֹ מַגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב יִזְלוּ מִיִּם תוֹרָה כְּקִרְאָת מִיִּם יִזְלוּ בְּרִשְׁיוֹת בְּחֻמָּם דִּ"א מַגִּיד דְּבָרָיו זֶה גִיד הַכֶּסֶף שֶׁאֵרֶע לִיעֲקֹב חוֹקִיו וּמִשְׁפָּטֵיו לְיִשְׂרָאֵל לְחוֹךְ וּמִשְׁפָּט בְּיִשְׂרָאֵל מִלֵּאכּוֹל גִּיד הַכֶּסֶף יִטֹּא מַגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב וְ תוֹרָה שֶׁנִּתְּבַּע לְיִשְׂרָאֵל וְכִתִּי יִעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כְּדְבָרָה עַבְדִּי תִאֲמַר לְבִית יִעֲקֹב וְעִיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבָרָה בִּתִּי חֲבֵר יִאֲלוּ י' דְּבָרָה

שחרית

א עצה נן ה' שלא נתן להם התורה ומשפטים כל ידעם ב' דמואס' ול דנל
 ישראל וכו' כל מאלא מרי כעלם פ' כמזמור כי פ' סימן לשורענות כע
 כ"ף אכף קכף שגם לנן כעלם ק' שלא תהא תגבה ב' ישראל
 כס קבלו התורה ה'ם תכא' שלא ישלוט מלאך המות
 כהס' והמזמור מדבר מקבלת
 התורה

הללה

חללה את יי מן השמים ח

חללה במרומים :

חללה כל מלאכיו הללה כל צבאיו :

חללה שמש וירח חללה כל כוכבי אור :

חללה שמי השמים והמים אשר מעל השמים

יחלה את שם יי כי הוא צנח ונבנא :

ויעמינם לעד לעולם חז' נתן ולא יעבור : חללה

את יי מן הארץ פנינים וכל תהומות :

ובנה שלג וקיסור רות סענה עושח בברו :

החרים וכל גבעות עץ פרי וכל אבנים :

וכל בהמות רמוש וצפור בנת : מלכי ארץ וכל

לאמים שרים וכל שבטי ארץ :

בהולות וקנים עם גערים : יחלה את

שם יי כי נשגב שמו לברו חורו על

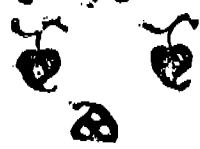
ארץ ושמים :

לעמו החלה לכל הסוביה

לבני ישראל עם :

קדוה הללנה :

חללית

שורית

הללוים את ה' מן השמים את י' מן השמים אח'ל כמסכ' שבת אר' יוסיי
 חלקי תנומרי הלל וכמסכ' סופרים אומ' כל האומ' י' תומורים הם מאשרי ולהלן פ'
 מבעט שהוא בן ע'ה זהו פסוקי דזמרא אותו הללו לכך תקנו לומ' בכל יום מן ה'
 השמים פ' המלאכי' השמים יהללו אותו מלאכים של מעלה מן השמים כגון אלו ש'
 שלמל' מן המנוח גם הם יהללוהו' כל נפשו הם הנשמות עבדים וכל תהומות
 שכל' ויברך אלהי' את התגיב' אש וברד ושלג וקטור רוח סערה עשה דברו כגון כ'
 צמי איוב ואלהי' ההרים וכל גבעות במתן תורה ועל שאת' שירה לעתיד עץ
 פרי שכל פרי עץ הדור' וכל ארזים שכל' ולקח הכהן עץ ארז' החיה וכל כ'
 פהמה שהאריות לא היוקו לדיכאל בגוב אריות' וכל בהמה כגון כרים של אליהו
 ועד בהמות בהררי אלף רמש וכבור כנף אלו כמדע וארבה של מדרים' מלאכי א'
 ארץ שכל' ידוק י' כל מלאכי ארץ וכל לאומ' לעתיד יהללו וכן שרים וכל שופטי ארץ
 הללו את י' מן הארץ תבינים וכל תהומות כגוד תכחה שסוף קהלת עד אשר לא
 יבואו ימי הרעה עד אשר לא תחשך כו' ל' דברים משפטים להק' בה' נשמים וכ"ג
 בארץ הרי ל' כנגד ל' מעלות שיש לו למלך והם ממלכים להק' ב' בחורים וס' כ'
 בתולות וקיני' עם נערים על היס שוררו שיר' תומור זה ז' דברים מלאכי' כ'
 בבואו כו' כנגד ז' רקיעי' וירס' קרן לעמו לעתיד יהיה זה וסמך מזמור זה לתומור
 שלמעלה שכל' מניד דבריו ליעקב שיקבלו התורה והם חסובי' כמלאכים לכך סמך א'
 אחריו הללו כל מלאכי' כל האל' בית' ככאן חוץ מן הכף והוא ג' תן' כנגד ה'
 העלכ שהוא תהלך ת'ק שנים

הללויה

שירה ליון שיר חבש החללה
 בקהל חסידים : ישיבות
 ישראל בעשירי בני ציון וגילוי במולדם : והללה
 שמו במהול בתות ובגוד וזמורה לו : כי רוצה
 יי בעמו ופאר עמים בושועה : יעלו חסידים
 בקבור ירגו על מושבתם רוממות אל בגרונם ו
 והרב ביפיות בידם : לעשות נקמה ב
 בגרם הויבהות בלאמים : לאסור
 בולביהם בזקים ויבבדיחם בכבל
 ברזל : לעשות בהם מושב
 ברוב חור הוא לבל חסידיו
 הללויה

הללויה שירו ל' שיר חדש ר"ת שלש שנים משולש שיר חדש למות המשיח
 פהלתו בקהל חסידיו לכך סמכו למזמור של מעלה תהלה לכל חסידיו ישמח משיח
 פי' כשיבא משיח יהיה זה יהללו שירו ויחול לכך כסמך למזמור שלמעלה שכ' יהללו
 את שם י' שעתיד הק"ה לעשות עמול לנדיק' יפאר עבדים בשועה יעשה תפילין
 שלו שזכו של ישראל וזהו יפאר כמו פארך חזו עלך בשועה שבתפילין של הק"ה
 שכ' עם נושע ב' יעלזו חסידיו בכבוד שהק"ה עושה להם כן יעלזו שנים הים
 אהרן במותו ירכנו על משכנותם בקריהם ובמשכנותם מרכיב לפני הק"ה שכ'
 הקיבו ורכנו שוכני עמר על משכנותם רמו שמע שקורין ק"ש על מותם ורומות
 אל בגרונם זהו ק"ש חרב פיפיות בידם זו ק"ש שהוא חרבו של ישראל מן המזיק' ח
 חרב א' פיות ב' הרי ג' התורה משולשת או ג' תפילות הן ואף במלחמה נוכחין פ
 בק"ש של ואמ' אליהם שמע ישראל וגו' לכך סמך לו לעשות כו' בקמה ג' הקץ כ
 בעת הקץ יהיה זה ותנחות בלאומים פי' שיכבד אותם ויכלא מן העולם שלא יחשבו
 אומי' זהו כל אומי' בקמ' ותרחיק רגל ב' חורבנות שיהיו ב' ד"א בנזים ב' כ
 בלאומי' ב' הרי ד' שפמדו על ישראל ה' תיבות נגד ה' מלכיות עם גו' מנוג ל'
 לעשות בלאומי' השסוק זה תחילתו ל' וסופו מ' הרי ע' אומות לאפור מלכיהם ג
 בזיק' אלו המלכ' וכבדיהם אלו השלטוני' והשרים בכלי ברזל בזכות ק"ש שיש בו
 ברזל תיבות ובה יגליחו במלחמתם זהו חרב פיפיות בידם במזמור זה ג' חסידיו נגד
 ג' אבות משפט כתוב שכ' וכתתי ביד עמי ישראל משפט כתו הדור ר"ת מנחם

הללויה

הללו אל בקדשו הללויה

ברקיע עזר : הללויה

בגבורותיו הללויה ברוב גדלו : הללויה ב

בהסע שופר הללויה בגבל ובטור : הללויה

בהות ובחיל הללויה במעיים ועוגב :

הללויה בצלצלי שמוע הללויה בצלצלי הרועה :

כל חגשבות תהלל יה הללויה : כל הנשמה תהלל יה הללויה

ברוח יי לעולם אמן ואמן ברוח יי מציון שובן

ורושלם הללויה : ברוח יי אלהים אלהי

וישראל ערשך נבלאות לבדו וברוח

שם בבורו לעולם ויבולא בבורה

את כל הארץ אמן

הללויה

אמן

באלו ש נקדשו בתוך מזמור זה לשל מעלה שכ' יהללו שמו במחול נתקף ויחזר מ
 מזמור זה עליו הנא שחרי כיכר של עלם הנא כי' כיתין הוא ענאן ו' מיכי כלי
 שיר ועוד כתוב כל הנשמה תהלל יה שהנשמה מהלל לה' כה' נ' ע' ועוד כ
 במזמור למעלה אמר הללו את י' מן השמים כל איכלסי תרום וכן הללו את י' מן הארץ
 בריות הארץ ואח' כ' או' שירו ל' שיר חדש מיתות המשיח ומתחית הקמים ובכאן
 אמר מנשמות שג' ע' הללו ברקיע עזו אלו המלאכי' והזכיר בתקע שובר כנבל
 ובכנור שמלאכים יש להם כלי שיר כנבל' ובכנורות כדאית' בספר היכלות ברקיע
 עזו אלו הכנדיקי' שהם למעלה מכסא ובישיב' של מעלה והו ברקיע עזו ע' כנינון עזן
 עולם לרקיע במעלות שג' היות הרי הן לכיס מן הרקיע והו ברקיע עזו ד' א'
 הללו אל נקדשו ל' שהמלאכים והנשמות אינם יודעים אנה הן' לכן כאמ' אל כ
 בקדשו פי' במקום קדשו שם הוא וקדושו ד' א' שקדשו בבית המקדש בקדשו גי' תי'
 שנים שפמד הבית והו הללו אל בקדשו ירקיע עזו ששיכן למעלה ולמטה ועי'
 ישראל משכדם למטה בבית המקדש המלאכים למעלה ברקיע ואלו נתקע שובר כ
 כנבל וכנור ד' א' בא וראה חבתו של בית המקדש שהזכיר בקדשו קודם ברקיע
 עזו ד' א' הללו אל בקדשו י' הללו' כאן וכן י' מיכי כלי שיר עכ כלי הנשמה כד י'
 היות של הקדש וכננד י' ספרות על בלימה של ספר יצירה וי' תאמרות וי' דברות
 הללו בגבורתו הללוהו ברוב גדלו כאן הקד' גבורה ואח' גדלו ולהלן למפרע לך
 ה' הגדולה והנבחרה וכן האל הגדול הגבור והנבחר והרי מן הדיון יש לומר גדולה
 וגבורה וכאן להפך כדי לסמוך גבורתו אל ברקיע עזו הרי עז וגבורה יחד שהם
 אחד ואמר ברוב גדלו אחר גבורותיו לפי שרונה לומר מיד בתקע שובר לכן סמך
 גדלו אל שובר על שכ' יתקע שובר גדול בתקע שובר ר"ת גי' עשר הם י' שופרות
 י' מלכיות וי' זכרונות שאו' כר"ה שובר על שם אמרי שבר לשו' יופי ושפרא כנבל
 וכנור שמכיל כל כלי שיר ככל הוא חלול כמו כנל יין שמולך את הקול כינור שמאיר
 ומתהיק את הקול כנר שהוא דולק בתוך ובמחול תוף שמתפפים כן ומקשים כן ומחול
 סחורים חלילה מחול הוא חליל והוא כנור וחליל מחול שגורם שנחללו עונותיהם של
 ישראל במינים ועונם מינים על שם כלי ומזמור מינים הרבה וכן כתי' בנחאל וכל כלי זיכר
 וזמרא למיכהו תרגון לזכוה ד' א' במיכי כלי זמר כלי' תרגו' מנך ועונם יש לו כיתין
 עונות בלוטות יש לו ד' א' על גס אהבה וידידות ותעצב' עליה' בגלגלי שמע פי' ש
 שגלגלים ומשמיעים קול בגלגלי תרועה לפי שכ' תקא שובר חזר ואמר תרועה הרי
 תקיעה תרועה תקיע לשון השמעות קול שמשבר את הקול לקולות קטני' וקברים
 ד' א' לרנן תרגו' רעיו מרנן הק' בה' ע' התרועה שכ' ויהי קול שובר ונו' כל הנשמה
 תהלל לפי שכ' וכל מיכי כלי שיר יש להלל לה' כה' חזר ואמ' כל הנשמה כו' כלות'
 גם כה' יש להללו ובכרכי' בלגי' אס עיקר שירה כה' או כנלי ד' א' כל הנשמה
 שהיא כנע יש להם כלי שיר והם מהללי' בנוטו וכנלי שיר הללוהו
 אמ' הלויס להללו הללויה מחלוקת בירושלם' דמוכות אס תיב' אחת היא א
 או שתי תיבות כי לשון של ספר תיב' באשרי במשכיל וכו' וגדול שנתלים הללויה
 שכולל שם ושנח בנת אחת ד' א' כללויה הללו גי' ע' א' כד ע' א' כה' הדרין יש להם

לְהַלְלוֹתָ לֵאמֹר גִּי אֱלֹהֵי וְכוּלֵּם כֹּל הַנִּשְׁמָה לִפִּי שֶׁהוּא פִּיּוֹס וְכֵן מַסִּים בְּיוֹסֵפ
 י' יִתְלַךְ כִּי שֶׁלֹא יִהְיֶה לְשֹׁטֶן מִתְחַן כִּה לֹמ' עַל יִשְׂרָאֵל הֵם מִמְהָרִים לִפִּיּוֹס לִכְךָ ח
 חוֹרִים וְכֵן פִּיּוֹס הַזֵּר שְׁוֹרִים מִטַּעַם זֶה בְּרוּךְ י' לַעֲלֹם כֹּאן כְּסוּקִי מְלֻקְמִי
 מִסּוּדֵי ה' סָרִיסִים שֶׁל תִּהְיֶה אִמָּן וְאִמָּן כֹּל הַעֲוִהָה אִמָּן זֹכֶה לַעֲלֹם הֵבֵא לִכְךָ אִמָּן
 חֲדָה שֶׁאֵין לַעֲלֹם כְּלוֹם כִּי שְׁלֵמֹת ה' תִּבְנוֹת כִּנְגֵדן תִּקְנוּ בְּרוּךְ י' הַמְבַרֵּךְ לַעֲלֹ
 וְעַד יִשְׁעָה כִּפְלָאוֹת לִבְדּוֹ וְאִין שׁוֹכ הַשְׁמָעָה תִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת כִּנְגֵדוֹ וְכִיּוֹךְ שֶׁכִּנְגֵד
 שִׁכְחָה הֵן כִּה אֵת שִׁמּוֹ כִּנְגֵדוֹ שִׁכְחָאוֹ כִּנְגֵדוֹ וְכִי' כִּי שִׁמּוֹ לַמַּעַן מוֹרָא כִּנְגֵדוֹ עַל
 כֹּל הַמַּלְאָכִים לַמַּעַן שִׁמּוֹ אֲשֶׁר עָלּוֹ זֶה בְּרוּךְ שֶׁכִּנְגֵדוֹ יִסֵּס זֶה בְּרוּךְ שֶׁכִּנְגֵדוֹ
 אֵהוּא שֶׁכִּנְגֵדוֹ וְהַמְבַרֵּךְ וְיִמְלֹא כִנְגֵדוֹ אִמָּן וְאִמָּן כִּי שְׁלֵמֹת בְּאֵן סִתָּךְ

דברי

דוד את יי לעיני כל חסדל

ויאמר דוד ברוה אתה יי אלהי

ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לך יי ח

הגדולה והגבורה וההפארת והנצח והחוד : פי

כל בשמים ובארץ לך יי חמולכה והמתנשא ל

לבב לראש : והעושר והגבור מלפניו ואהב

מושל בכל : ובנידך כח וגבורה ובנידך לגדל

והחזק בכל : ועתה אלחינו מוידים אענה לה

ובחללים לשם הפארת : אהב הוא יולבדך

אהב עשית את השמים שמי השבועים וכל : צ

אבאם הארץ וכל אשר עליה חומים וכל אשר ב

בהם ואהב מתחת את כלם וצבא השמים לך : מ

מושבתוים : אהב הוא יי האלהים אשר בחות

באבנם והוצאנו מאור בשמים ושמות שמו : א

אבותם ומצאת את לבבו נאמן לפניו וברות עמו

הבנית להם את ארץ הבועי : החתי האמורי

וחבני וחבני והוצאנו להם לזרעו : והקים

את דבדית כי צדיק אהב : ויהא את עני אבותינו

ובמרים

בְּמִצְוֹתַי וְאַתָּה זֶעְהֶם שְׁמִיעָה עַל יָם סוּחַ : וְהָיָה
 אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם
 אֶרֶץ : כִּי יֵדַעַתְּ כִּי חֲזִירָה עֲלֵיהֶם יִתְעַשׂ לָךְ
 שֵׁם בְּחַיִּים חַיִּים : וְחַיִּים בְּקִעַת לִפְנֵיהֶם וְיַעֲבֹר
 בְּתוֹרַת חַיִּים בִּיבִשָּׁח : וְאַתָּה רִדְפִיהֶם חֲשִׁלְכֶם בִּ
 בְּמִצְוֹתַי בְּמִצְוֹת אֲבֹן בְּמִצְוֹת עֲוִים :

וְהַנֶּחֱדָה לְמִסְכָּן כְּסוּף כְּרוֹךְ יִחַדְיוּ מַעֲלֵם וְעַד עוֹלָם ב' עוֹלָמוֹת לָךְ י' הַגְדוֹלָה
 וְהַנְּחִירָה וְהַתְּבַאֲרֵת כְּדֹרֶשׁ ב' הַרְוָה בְּמַלְחָמוֹת מַנְרִים וּבְמַלְחָמוֹת יֵם סוּף וּבְמַתָּן
 תּוֹרָה וּבְמַלְחָמוֹת נֹזֶם מְנוֹן בָּאת ב' שׁ כְּרוֹךְ כִּכָּן ג' חֶק' שְׁדוּלָתוֹ שֶׁל הַקָּה"ה כָּל ה'
 הַעֲלָם שֶׁהוּא מְהַלֵּךְ יֵתֵן שָׁנָה וְהַמַּתְבָּשָׁא לָכֵל לְרֹאשׁ וְהַמַּתְבָּשָׁא כְּלוֹת' מִי שֶׁהוּא מ'
 מַתְרוֹמֵם וְהַמַּתְבָּשָׁא כְּנִדְּוֹ הַק' מִמִּית אוֹתוֹ לָכֵל רֹאשׁ הַק' לָכֵל מֶלֶךְ וְשֶׁר לְהִיּוֹת רֹאשׁ
 עָלָיו ד' לְרֹאשׁ לְשׁ' חֲשִׁיכוֹת שֶׁאִם יִדְּבֶה לְמַכּוֹת אֵלֶּם כְּמֵה שְׂחָחוֹת יֵשׁ לְהַק' ב' כ'
 כְּשִׁשְׁבָח וְיִקְלֵם הַרְבֵּה עֲדִיין לֹא הַנִּיעַ אֵלָּא לְתַחֲלִילת חֲשִׁבּוֹן וְהוּא לָכֵל רֹאשׁ לָכֵל יִיעֵב
 לְרֹאשׁ כְּלוֹת' דוּדִי הַתֵּלֵךְ אוֹר אֶפֶס' שֶׁאִנִּי אוֹת' לָךְ י' הַגְדוֹלָה וְגו' אִינוֹ אֵלָּא רֹאשׁ י'
 וְחֲשִׁבּוֹן לְתַחֲלִילת לָכֵל רֹאשׁ ג' תּוֹרָה לְרֹאשׁ הוּא לְבַעֲלִי תּוֹרָה וְאִמֵּר מוֹשֵׁל כָּל
 ס"ת לָלֵךְ יֵשׁ לְהַלֵּךְ וּלְשַׁבַּח מוֹדִים אֲנִיכֶם לָךְ ג' ק"ה ס"ק בְּרִכּוֹת מוֹדִי בְּכַסּוֹת
 ג' שֶׁ אֵנוּ מוֹדִים שְׁמוֹשׁ הַק' וְהַלְלִי לְשֵׁם תְּפַאֲרַת ג' שֶׁ ד' אוֹתוֹת לְשֵׁם ד'
 תְּפַאֲרַת ג' לְשֵׁם אֲרֻכָּה הַאוֹתוֹת מִיָּמֵי קֹדֶם הָיוּ שְׁלוֹחֵי כְבוֹד עוֹמְדִין בְּשַׁעַר כְּסִיִּימוֹ
 לְשֵׁם תְּפַאֲרַת עַד שֶׁנָּא ר' יִשְׁעִי הַשּׁוֹשֵׁב וְאֵל שְׂבָאוֹת מַלְכוּת הָיוּ אוֹמְרֵי אֵתָּה הוּא
 כו' וְכֵן וְיִשְׁעִי וְכֵן כְּהֵנוּ אַחֵר מִכְּהֵן שְׁלֹו כָּל הַמַּלְכוּת הָאֵלּוּ אַחֵר שֶׁאוֹר וְשֶׁמוֹ אֶחָד ע'
 עוֹמֵד הָיוּ וְאוֹת' יִשְׁתַּבַּח שֶׁמֶךְ אֵת' י' לְבַדֵּךְ אֵת חֶסֶד ה' אֵת הוּא הָרִי עָבְדוֹ וְכ'
 אֵלָּא עָבְדוֹ שֶׁהָיָה דַּעֲלֵם עַד שֶׁנָּא אֲבָרָהָה וְהַיֵּן בּוֹכּוֹת עַל הַעֲלָם וְהוּא אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
 בְּאַבְרָם וְשִׁמְשׁ שְׁמוֹ אֲבָרָהָם וְאֵת' מַחִיָּה אֵת כּוֹלֵם וְנִבֵּא הַשְּׁמַיִם שֶׁנֶּם הֵם בְּאוֹכְלֵי מִצֵּן
 שְׂכִינָה וְהוּלָא מֵאוֹר כְּשֶׁדִּי מַכְנֵשֵׁן הָאֵשׁ וְשִׁמְשׁ שְׁמוֹ אֲבָרָהָם הוֹסִיף לוֹ ה' שְׁשִׁמְרֵה ה'
 חוֹמֵי תּוֹרָה אֲבָרָהָם ג' רַחֵם כְּנֵד מְנוּחָה עֲשֵׂה וְהַקּוּרָא לְאַבְרָהָם אֲבָרָם עֲבָר
 בְּעֵשֶׂה וְהוּא ק"ס רמ"ח עֲשֵׂה בְּרַחֵם אֲבָרָם לַתֵּת אֵת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי לַת"ת שָׁנָה
 עֲמָדוֹ ב' מַקְדָּשִׁי הַחַיִּים לֹא בָאתָ כֵּאֵל לִפִּי שֶׁהַנְּעֻכִּים הָיָה מִן הַחַיִּים וְהֵם רִימוֹ אֵת
 יִשְׂרָאֵל לָכֵךְ לֹא כִמְנוּ כֵּאֵל וְתִרָא אֵת עֲבִי ג' מִשָּׁה וְהַרְוֵן כָּלֹו בּוֹכּוֹת וְעַל

יָדֶם כִּי הוֹיָדוּ בְּקִדְרִיהֶם שֶׁנִּשְׁלָו בָּהֶם כְּתִבְשָׁלוּ לְשׁוֹ וְיִזַּד

יַעֲקֹב כוֹיֵד וְתַעֲשֵׂה לָךְ שֶׁם כִּיֹּם הָיָה כְּהִיֹּם

וְה' יוֹם ה' כִּי בְּיוֹם ה' יִבָּא

מַמְנָרִים

הושע

יְיָ בְּיוֹם הַחַוָּה אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי־נָא
 מִצְרָיִם : וַיֵּדָא יִשְׂרָאֵל אֶת
 מִצְרָיִם מִיָּת עַל שְׂפַת חֵם : וַיֵּדָא יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְמִצְרָיִם
 וַיִּירָאֵהוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיֹּאמְרוּ
 בֵּינָם וּבְמִשְׁחָה
 עֲבָדוּ :

הושע י' פ' כתיבול כושע פתח את ישראל עם ישראל ויוסע י' כיוס כ
 ססוא את ישראל ר"ת אוהביו והם ישראל וירא ישראל כי ישראל סכא זה יעקב
 שראם גאולת בכיו ויאמרו כי וכמשה עבדו שהם משה עבדו של הק"ה ולא עש'ם
 האותות בכישוף או יסיר משה או ג' ח' כי בזכות המלה קרעו הים והיא לה'
 ימים יסיר ג' ולעתיד לבא יסיר לכך לא באש' שר ד"ל יסיר י' שיר באמרו ו
 אחת מהם ♣

נ

וַיִּשְׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת חֲשִׁירָתָהּ
 חֲזָאת לֵינִי וַיֹּאמְרוּ לְאִמִּי אֲשִׁירָה
 לֵינִי כִּי אֶחָד צִאָה סוֹס וְרָכְבּוֹ נִמְחָ בָּיָם
 עֲנִי וְנִמְחָתָ יָח וַיִּתֵּן לִי לְיוֹשֻׁעַ
 וַיֵּח אֵלַי וַיִּגְדַּח אֵלַי אָבִי וַיֹּאמְרוּ מִיֵּתָהּ :
 יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שִׁמּוֹ :
 מִרְכָּבוֹת פָּרַעַח וְחִילוֹ וְיָח בָּיָם וּמִבְחָר
 שְׁלֹשִׁי שְׂבָעָה בָּיָם סוֹחַ : תְּחֻמוֹת
 יִבְסְמוּ וַיֵּדָא בְּמִצְרָיִם כְּמֹד אֶבֶן וַיִּמְיָהּ
 יְיָ נֶאֱלָמְרִי בְּבַח וַיִּמְיָהּ יְיָ תִּרְעַץ
 אֲרִיב : וְכָרַב גֹּאֲנָה תִּהְיֶה קְמוּיָהּ שְׁלֵחַ
 חֲרוֹנָהּ יִאֲבָלְמוּ בְּקֶשׁ : וְכָרַב

אמר נערמו מים נצבנו כמו צל נזלים

קפאו החומות בלב ים : אמו

אזיב ארדות אשיר אהלס שלל תמלאמו

נפשי אריק חרבי תורישמו ידי :

נשפת ברוחב בסמו ים צללו בעומקת

במים אדירים : מי במבט באלים

זי מי במבט נאדר בלדש נורא תהלות

עשה בלא : נסית ימיתך תבלעמו

אנך : נחית בהסדר עם זו גאלת נהלת

בעזב אל נוח קדשך : שמוע

עמים ורגזו חיל אחז יושבי פלשת : אז

נבחרו אלומי אדום אילי מואב

יאחזמו רעד נמוג כל יושבי כנען : תפל

עליהם אמה נפתר בגדל

זרועת ידמו כאבן ער יעבור עמו יי ש

יעבור עם זו קנית : תביאמו

זהטעמו בחר נחלקב מכון לשבתך פעלת

יי בוקדש אדני בוננו ידית :

יין ומלחה לעולם נער : יי תלך לעלם ועד

בי לון המלובה ומושל באגים : ועלה מ

מושיעים בחר ציון לשפט את חר עשו ותופה ל

לון המלובה : נחנה יי למלה על כל

האנך ביום תהוא נחנה יי

אחר ושמנו אתה :

לו יסיר משה ר'ת ים על הים נאמ' ויאמר' לאמ' כ' אתירות כנגד משה ושראל
 ש'שראל אמרו אחר משה גאה גאה כ' גאות כנגד כ' עלמות ש'תגאה בהם ג
 גאה סוס פי' אם גאה סוס פרעה גר' הוא כנגדו ד"א גאה סוס הקנה בתגאה
 בסוסו ש' דרכת' בים סוסך ויהי לי לישועה לעתיד לבא לישועה זה אלי ש'
 הכה אלהינו זה ויושענו ואכוויהו תרגו' ואכנה לי מקדשו ש' בכה וארדוממכהו א'
 ארומם כוח בית המקדש וכת' לרומם בית המקדש ירה כתי' רמה ירה באת בש רמ
 כתי' ירה רמה הכל אחד יכסיומו הי' לו לות' יכסיוס אלא יכסיומו שכסה עליהם
 אור של יום ועשה עליה' חשך ד"א יכסיומו תהום עלה וכסה וכסה עליהם את
 סיוס ש'תהום העליון והתחתון נתעברו עליה' תרעץ אויב ימינו בקשה לתור אחר
 עץ שנתלה עליו איש נר ואויב הה"ה ד"א תרעץ אריות נרעת עתיד הרשעי' ל
 ללקות בנרעת תהרום קומך תשלח לעת' יאכליתו קקש של וביט עשו לקש י
 יאכליתו תלאכו אמר אויב ארדוף אחלק ה' אלפי' מגרייב תרשימו ידי מוריש אפי'
 גאלתי להם כסמו ים כסו מנעי לי אלא כסמו בוסס ש' אש וגברית מכת כוסס
 במים אדירים באדיר שלהם תלאך שלהם שם וסכנכון באדיר יכול פי' ביד המלאך
 פי' כמוך כמכה הקנה שמניה באלס והזק ואדיר שלהם באלס גי' ע"א לע' סנהדרין
 באדר בקודש באה ודר בקודש תבגלעיתו ארץ לעתיד כחית בחסדך יש בכו
 כביאים חסידים ישראלים תמימים ה' כוח קדשך שמעו עמים ירננו כלות' קדשך ש
 שמים תביל עליה' תי' כלות' ת' כרסה יהיו באימ' וזהו הסכוכ תחילה וסופו ת'
 בי אי' ת' כרסה על ת' ד"א אימת' הוסיף ת' לפי ש' כמותו כל יושבי כנען שהוא
 מהלך ת' כרסה עד יעבור כ' ארנון וירדן אבל הירדן כבר עברו וזהו לפי התרגו'
 מכון לשבתך מכון לבי המקדש של מעלה וזהו פעלת' כבר במרוס פעלת יי פ
 מקדש י' י' סניב המקדש ש'וכתבי' י' סניב לעמו י' ימלך גי' ק' כי נק' ברבות
 ימליכו ישראל לעולם ועד לעולם הבא ד' תיבות י' ימלך רמו כשכרע מד' פ
 מלכות אזי ימלך לכך פייס בד' יעקב תופת בשירה זו ויעקב הי' שם ישראל
 וירא ישראל סבא כי לי' המלוכה ר'ת כלל פי' בשכולו הרשעי' אז תהיה לי' המלוכה
 ומשל בניו ועלו מושיעו' אלו המשיחי' והיה י' לתלך על כל הארץ זה לעולם הבא
 יהיה י' אחד זו מדת רחמים שלא תהא מדת הדין בעולם אלא הכל ברחמים ושמו
 אחד שה' יקרא בנתיבתו ולא בכינוי כי כל הארץ יהיה קדש ולא תהיה ע"ז ב
 בעולם כולם כי אם כל הארץ בקדוש' כמו השמים כי תתחדש ויש מפ' וימשך ג"ע
 גל אי' ולא ינטרכו לקראת' י' בכינוי אלא בנתיבתן כמו שקורין אותו בשמים ובנ"ע
 וזהו ש' אחד זה השם הכבוד והגורא שהיה במקדש בכל העולם יקרא

לעולם הבא יהי רצון שיבנה במהרה בימינו ואתה זה שמד

חפץ ואומי ישתבח שירך שמוכב על שמו

של הקנה ושמו אחד

וּבְהִלָּתָךְ כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

שְׁמוֹ לַעַר כּוֹלֵנוּ חָאֵל חֲסִידָה הַגְדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
בְּשִׁמוֹם וּבְאֶרֶץ כִּי לֵב נָאֵחַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁמוֹ וְשִׁבְחָה חֲלָל וְנוֹמֵרָה עֲוֹ וּבְמוֹשְׁלָה
נִצַּח גְּדוּלָה וְגִבּוֹרָה הַחֲלָה וְהַפְּאֶרֶת קִדְשָׁה וּבְמַלְכוּת
בְּרָבוּת וְהוֹבְאֹת מוֹעֵהָ וְעַר עוֹלָם בְּרוּהָ אֵתָה יְיָ
אֵל מוֹלָה גְּדוֹל בְּהַשְׁבָּחוֹת אֵל הַחוֹבְאֹת אֶרֶץ הַ
חוֹבְאֹת חֲבוֹרָה בְּשִׁירֵי וְנוֹמֵר מוֹלָה אֵל תִּי
חַיִּילָמוֹם :

ישתבח שמך לבו ששׂימנו הוֹדוֹת וְשִׁמְנו אֶחָד שְׁמוֹ שֶׁן וְאוֹת יִשְׁתַּבַּח בְּגִי
בְּמַכְתָּם כִּי שֶׁם שֶׁל מִרְא לֵבךְ אֵין לְהַסְסִיק בֵּין יִשְׁתַּבַּח לֵאחָד כִּי הוּא יַחִיד בְּעוֹלָמוֹ
מִזֶּה הַשָּׁם כַּעַל הַר יִסְדֵּל כֵּן הָרֵב מֵאִיר יֵחַ כַּעֲמִים י' מוֹשֵׁעַ עַד יִשְׁתַּבַּח יֵחַ ב
בְּתוֹבֵי כִי וְהֵם עִבֵּי אִתְיוֹת כְּנֻד עִבֵּי תַּיִתוֹת בְּשֶׁם הַמְּכֻרָשׁ בְּיוֹסֵעַ וְיִבְא וְיֵט כִּמוֹ
שֶׁסְּדוֹר עַל כָּל תַּיִב בְּת גִּי כְּנֻדָּן כְּתִי יִי בִי"ה הֵם יֵחַ אֲבָל י' כּוֹכְבוֹ יִדִּיק בְּת בִּי"ה
לְפִיכָךְ אֲנוֹ יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךְ ה' פַּעֲמֵי מַלְכוּת בִּישְׁתַּבַּח ה' אֶחָד בְּמִקְרָא אֲנֵל הִי ה'
אֵלֵי אֶחָד אֵל יֵחַ הֵם אֶחָד בִּי וְשִׁמְנו אֶחָד גִּי הֵלֵא אֵב אֶחָד דִּי הֵלֵא הִי אֶחָד ה' וְכֵן
י' כּוֹנֵן בִּישְׁמֻרָאֵל וְכֵן אֵת יִשְׁמֻרָאֵל כְּבוֹד י' אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל וְדִיד אֵת ה' פַּעֲמֵי מֶלֶךְ ה'
בְּכֻבוֹד הֵאֵל הַמֶּלֶךְ חִיךְ לִי אֵלֵי הָאָרֶץ וְכוֹ אֵל עֲלִיִן שְׁכֹאֵ עֲלִיִן עַל כָּל הַחוֹקִי ה'
הַגְּדוֹל שֶׁם גְּדוֹל י' וְהַגְּדוֹל אֵלֵיךְ גִּי גְדוּלַּת בִּישְׁתַּבַּח כְּנֻד גִּי עֲתָה יִדְעָתִי כִי גְדוֹל י'
אֵל אֲלֹהֵי וְהַקְדוֹשׁ שְׁמֵי וְהָאָרֶץ לְמַעְלָה אֲמַר קִקֵּץ וְשִׁיבָהֶם כְּשׁוֹאוֹת לְמַעְלָה ו
הִקֵּץ הֵם רֹאֵה בְּעִינֵיהֶם וּמַחֲזֵק דְּמוּת

עתה המוכנה ישראל ומנשקו דכתי' שמאל תחת לראשי וימינו תחתנו תמיד
 בספר היכל' שיר כנגד ויושע שכת' בו אשירה ושבח כנגד לך י הגדולה הלל כנגד
 הללויה וזמרה בחד בתוף וכנור וזמור לו ומתשלים כנגד מלכותו בכל משלה וכן
 כולם שיר בשירי זמרה הרי ג' כמו שיר השירי וגו' וכן אז שיר השירה ג' וס'
 שבתות בישתבח כנגד ט' שיר המעלות בתל' י"א מהם ל' בקיפה וד' ל' זכר שא' ד'
 דוד על ששפחה השחן וכמו המים ובקשו לשטף העולם כמו בדור המבול שכת' ח'
 חמש עשר אמה למעלה גבהו המים והתיבה משוקעת במים י"א אמות בין תיבה ל'
 לארץ אל מלך גדול בתושבות ע"כ ג' דלת מאוד אל ההודאות שכלם מודים
 על חסדיך אדון הגפלות שכל' כי גדול אתה ועושה כפלאות בוחר בשיר זמר' ה'
 הכותר בשיר זמרה שכל' כאו' זמיר' ישראל בישתבח כ"ג תיבות כנגד כ"ג תיבו' כ'
 כנגד הקרננות כי כפרת הקרננות קצרת כסף עד ככשי' בני שנה חמשהכ"ג תי'
 זכאן ט' שבתות כנגד א"ס חמשה עתודיו חמשה ככשי' בני שנה חמשה עכ"ז ש'
 שליח זכור יתפלל בכוונת לבו על הברכות כנגד הקרננות תקנו וכן כל יחיד כי ה'
 הברכות יסוד שלם גם בכל יום אנו אומרי' ופ' חי להק' ברוך חי לעד א' יחיד חי'
 עלמים ב' מלך א' חי העלמי' ג' דברי אלהי' חי' ד' מלך א' חי וקיים ה' א' חי וקיי'
 תמיד ימלוך עלינו ו' כנגד ו' א"ש' שנה הווה העולם ואסף ז' חרב העולם ואחרון
 על עפר יקום כנגדו בתורה ז' כעני' חי אכני לעולם א' ואולם חי אכני ב' חי אכני
 באכ' י' ג' קול אלהים חיים מדבר ד' באר לחי רואי ה' וכן כולם כנגד ז' ביום הללתיך
 כתב בסדר תפילה של ר' עמרם גאון אסור לאשתעווי' בין ישתבח לפ' שמע ישראל
 והת' בלא דרכי כיבורא אבל דרכי כיבורא או לגורך מי שבא להשתדלס מן הגבור ובעי
 למשסוק להו בדקה מותר אבל בתר מלך א' חי העלמיס לא למה לא תקנו העולם
 גמו וישבע בחי העולם אלא תקנו כנגד העיבי' שאו' אין עולם אחר
 וכת' מלכותך עלמות כל העלמי' וכתוב חי אכני לעולם
 ואן' עלמים כמו שתקנו מן ה'
 העולם ועד העולם

גלגול פני רצח נא

ובשפתנו לבדנו :

הנה צונו פסוק המתחיל בשם איש כמוני ל' צראש וי' צסוק טוט
 להזכירו בדרך ההולך או עסק את עמיתו הן בלימוד הן
 בכל חפץ גם בפסוק זה כמנא שמי כפתלי טרוש ויש צו' מ
 תינות כ"ח אותיות כגד פסוק צראשית ופסוק וירצח אלהים את כל
 הדברים האלה לאמר וכנגד יהא שמיא רצא מצורך לעולם ו
 ונעלמי עלמיה בשבע' תינות ע"ש חננה עמידה שבעה וכל' א
 חותיות הם כנגד כל' עיתים האמורים צקהלת כלל הסכס באחרו לכל' ז
 זמן ועת לכל חפץ להורות לנו כבעי הזמן וקורותיו ופעלו ויתנו
 באחרונים בשכלים הנפרדים מה שלא אירע לראשונים אף כי
 קטנם עבה מתמי הצאים לשנת השנים זמן ואפן ר"ל כשזדמן
 לו לאדם דבר חדש יתבנין בעצמו חפץ הדרוש ומה נזדמן לו חפץ זה
 בדיו ושיער הכתיב לכל זמן אשר יזדמן לו לאדם דבר חפץ י
 מחשוב העת שכל' ועת לכל חפץ כמו היום אשר נזדמן לידי להיות ש"ץ
 אמרתי עת לכל חפץ אף כי לא כן אנכי עמדי נתתי ללבי הא דבר' שני
 צנוניה על פסוק ומה יעשה זה כרשי' זה אחד משני עדיקים שניתן
 להם רינו ואסו דוד ומרדכי דיד גם הארי גם את
 הדוב הכה ענדיך אמר לא צא לידי דבר זה אלא לסמך עליו להלחם
 עם זה וכן מרדכי אמר לא אירע לבדקת זו שתלקח למשכב ערל
 אלא שעתידה להושיע לישראל ע"ל ואני טדה אורה למשל ולשנינה
 ואומר לכפשי לא אירע לבדקת זו ה"ק ורנן צירט צת נדיב שיעמוד איש
 סמין צהמה צמרת אדם להיות משרת פנים בפנים ידבר מילה לצד עלמה
 ולהושיא הרצים צתבילה זו היא עבודה שכלב וכן דברי דוד אמר לא צא
 לידי דבר זה אלא לסמך עליו להלחם עם זה אמר לי לבי אטינה נא
 עמי טושים וסימני' לסמך ולהלחם עם איש הנא לחרף אותי לאמר מי ה
 הניאך הלום אין קול ענות בצירה ונחמן כלי שיר הנעשמה קול ענות
 המענה לשומעו אנכי שומע תבילה עדיך כל אשר יצאו ויסתחו בו כי
 למשייה ש"חני אלהי' לכני י' חיריו שכל וריקי ההננה העומדים

פתחים ומפתחים רוחים זועקה וזעקה לנבד בשפתים ולנבד רחוק
 מתבליות המועיל והנה חשך על פני תהום ותהום כל העור מקטון
 ועד גדול איש אשר צנע הולך בשדירות לבו אומר לי הכסף לי הזהב מלא
 את תבתי האנשים הסולכים בחושך ירחיקו עצמם עוד מתלאכת השם הן
 בנתיבה הן באתירה חרש לא יראה סופר מהיר כותב תבלין או מבילות
 גם בדיקדוק הקריאה וביקודה גם עיון תבילה והציונה דין לנבד בנבינות
 משכיל שיר ידידות אף אם תבלבל המלה ותקלקל המשפחה לא ימושוה
 השומעים אם מתקדש מפנים אם נהר המודיעים דברי פי חכם חן מטיב
 שיר כוכן ואינו יודע מה טיבן ואריכות הנבינות מקדמונים נומי עדן ל
 למעלת שמים הנה קראתך צערי שבתות במשך צרכו להציא עם
 ששדות והמאחר בעבודתו ושנויה לה השך להתעורר נפשו על היום ו
 ושלמית חיות קודש הן שבת חדש י"ט את הכל יפה צעיתו אישנה
 להעלות על ספר המעט אשר לפני להשקות יער צומח עינים אילו עמי
 הארצים כה וזכני צרי להוסיף ולראות טובה צעתי אילוני צנים צני
 פניו וצקשו כל עת ירחיבו עלי כיהם ודעתם יסגא מאוד ישמח לצי גם אני
 גם טעם יבה לאריכות משך הנבינה תבארת הקריאה כוונה גדולה אשר
 באותה תבילה בשעה שהש"ך אשר ואמרו הציבור יתבר' כמו שכתב' הראש גם
 בראוי לעשרה קרואי עודה הנמצאים בקהל שומעים הדיבור מבורש ינא
 מפי ש"ך וכוונתו הם למקובלות וסוד ישרים מצורף לכל דיבור רוח אלהי' חיו'
 היונא מפי' ש"ך והיו לאחדים בעשרה מאמרות להמשיך מן העשר על
 העשר ירחיקו צרכו מתקור החי' כאשר כתב הטור וז"ל וכשאיין תשעה
 המכוונים לצרכתיו של ש"ך קרוב צעמי דהו צרכה לבטלה ויעט
 אמן וכוון אמת הצרכה שצרך המצורף ואני מאמין בה עב"ל ולפי מהם' אף
 אין ט' אמאי הו צרכה לבטלה הלא הש"ך מתיא שאינו בקי אלא ודאי אף
 הבקי צריך שיכוין לש"ך והש"ך להם מה שמיסר זה גילה זה לכל דבר ש
 שצדקיה' לצרך האותיות אשר בו כצראו שמים וארץ הקהל חקה אחת
 בתי שתאמר כוונת שניות האמן והאדרת הכותב ציוס כיפיר שאי אפשר
 לש"ך לכוין כנחשד לתקובל וכוונתו העשרה לעשית מטיבה אחת צעור ש
 שהש"ך תלסל ותצליע בנעשות הנבינה לכיון לנעלות מתקין ומקובל ו
 וצוב הדנד הזה לש"ך להרגיל עצמו באפשרות היכולת פנים כנגד פנים ו

גרנו הצעור ומאז השבע יורד לעשרה יורד למאות ולרצנות כי אין
 שבע יורד למאות ומטעם זה ישתדל כל אדם להיות אצל מנוח
 גדול אולי ימצאן שם עשרה ויאמר לא אשחית ונפרט לימים
 הנוראים ברוב עם הדרת מלך מהולל בתושבות ורדפו מכם חמשה מ
 מאה אינו דומה מועטים העושים למרובים העושים כל העושה כולם
 קדושים וקראתי לאגרת הזאת בשמו דיקדוק תפילה במשפר
 קטון הירץ טריוש אך טוב אלהים לישראל ולגרי לבב שמחה
 לאיש במענה כיו ולב שמים על השני ושאי שני מתקן שלא לשמה צאי
 לשמה צראותם שלכן ערוך לפניהם צרבת ה' תנא עליהם י
 יתחמץ לבנם וכליותם ישתיכנו הלא ה'זו מטאפו אנא שא נא
 לפשע ענדך בן אמתך פתח למוסריי לך אצח אצח יודה צעירי
 ובשם ה' אקרא שלהי דה' ו"ל הגמרא כשם שהש"ץ מציא את שאינו ב
 בקי כך מציא הצדיק ולא עוד רבים אומרים לנפשי כי
 זקנתי ועיניהם מיחלות לאמר כי ידעתי צמיח הבין תפילה ותחנונים
 ומתעוררים בגלויה וידעתי שגם זה העל לסיוצית שמים האמת להכריז
 שאינם מיגדים בנמצא ואף אותם מפרשים נדים ונעים ואיזריהם מ
 מתפרקים בהשתקתם צלי מצין ושינושי טעית סוכר עימדיך יקל לקרא
 צמורה למכשיל ושששתא כיון דעל על ושני לה לא שמשתי ל
 לרבותי כל צרכי וציתי חורבי היה צק"ק ודמיישא הגאון אלוני ומיודעי
 מהדר אליה בלין אל ש"ץ קרובי ותבני שיקל וסיכר ולא שמעתי לקול
 מוריי כי לא עלתה בלבי מעולם להיות ש"ץ וחליתי והייתי כאחד מן
 הסכלים צני הכפילים אשר לא ראו אור והסתמה מאין ואנח
 כביה מיעדות לי להתמודות ולהגלות וכל העם רואים את הקולות ב
 צנעים וזירות סילסול שחוק ואת ההדר עשן ועבר קולו ויעמדו מרחוק
 בלב בן משמתי ידי צמי חורבי צמי וזקנתי לדופי ויהיו נא לרצון אמרי
 פי ולצי ראה כי לא יסתפק ההתנגלות בואת לאמר כי לא למדתי
 ולא שחשתי ולא ירשתי על כן שחשתי ללצי להעלו על ספר לצרין כל
 העל צדי הן מן המהצורים הן סברי קצלות הן סמרטוטי מ
 מנילות כהרים חסוד מחסרא והכי קמני אילי אצנה אנכי מחנה
 אם יתקבו האחד השני יעמדו עמי ותחזקנה ידי ע"י רציתי ומסעדי
 מתלמדיו יותר מכולם ויעמדו ויפבללו עלי כי הא דכ"ק דמגינה ב

חזקוני

הנהו תרי תלמודי אילמי דהוו בשניצות דר בני טימיה דר' יוחנן בן
 גודגדא דכל איתת דהוה עייל ר' לביה מדרשא הוו עיילו ויתני ק
 קמיהו ומנידי דרשיהון ומרחשין בשפכתו ונעא
 ר' רחמי' עלי ואיתתו ואשתל דהוו גמירא הלכתא כפרו וספרא עכל
 בראותו ר' כי האילמי עשו כל מה שהיה צידס לעשות עמוד והתפלל ע
 עליהם ככה יעשו אלופי ותלמודי ותפללו אל ה' והוא יענם ש
 שישלח לידי ספרים להעין ולהשכיל ומקבלין דין מן דין ואמרין
 צריך יקרא ל' באופן וסדר הזה יונע לרבים במלות ישראל ודרשות
 וחקרת והנה נכון אמת

מה נהדר כי יתנו עיניהם וישימו על לבניהם את אשר יגעתי
 ומצאתי ונדרתי עד מקום שידי מגעת ועניקו אותי במה שחנן
 אלקי איתם הן מנד הסניכה הן מנד החיוב להפקיד ולהעמיס בש"ך
 שלהם את תפקידם דבר דבור על אופניו ותמיד יתנו עיניהם
 ואזכיר לשמוע לדברי ש"ך ולסייעו ויהיו לו כחמרו בסדריו כההוא
 דשנינו פ צתרא דר"ה כשם ש"ך חייב כך כל יחיד ויחיד חייב ר
 רבן במליאל אמר שליח ציבור מוציא הרבים ידי חובתם תניא אמרו
 לו לרב לדברך למה ציבור מתפללין אל כדי להסדיר ש"ך תפילתו
 אל רבן במליאל לדבריה למה ש"ך יורד אל כדי להוציא שאינו ב
 בקי אל כשם שמוציא שאינו בקי כך מוציא הצדיק והלכת' כר"ב
 צר"ה ויהי משום דאשויא מילת ברכות עכ"ל יקשי עלי על ד
 דברי ר"ב ושתיקת דרבנן באמרו כדי להסדיר ש"ך תפילתו וכו' מפני
 סידורו ותפללו הציבור ברכות תצע שאינו צריכו לא יתפלל ומתנינו עד
 כי סידר תפילתו או הוא ש"ך יסדר ויסדר תפילתו שצע ימים ל
 לפניו בא יום הגדול שהרי שנינו שצעת ימים מפורשים כ"ב להתרגל ב
 ציצתה ועוד מה שאמ' ר"ב כשם שמוציא שאינו בקי כך מוציא הצדיק
 טעם זה לא אתפרש כימרון האור מן המושך הצדיק יודע ושאינו
 יודע אלא ודאי סברתו של ר"ב כשם להוציא הרבים בקי ושאינן בקי הצדיק
 המתפלל יתן לבו ועיניו על הש"ך ויכוין בלבו כוונתו הבלוונות ועלמות דבר
 דבר בתפלתו ויאמר יהי רצון לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו היה עם
 מפורש שלומי עמך ויכווננו הם אליו ואל דבריו והוא יכוון לכוונתם לכ
 לנרפס בתפלתו הצדיק כל ישראל וזה שאמ' ר"ב כשם ש"ך מ

מוציא שאינו צדיק כד וכו' כי הם תלוי' בו והוא נזהם שיהיו הכל
מאמנין כמו מלמטה ויהיו לו עוזריו מלמעלה וזהו פסוק דעת ש"ץ בהיותו
יודע עשרה הצדיקאי' משכו' לתפילתו ועל מה שיתפללו הם הוא שומע
ויסדר גם הוא ויחדיו יהיו תמים אל ראש וסוף מה שלא יוכל לסדר אמש או
חלפתי פני פניו וזה מתורץ שלא ישתקו הציבור וימתונו עד שיסדר הוא
ולמעשה זה נהגו בר"ה וי"ה להגדיל הציבור קולם בתפילת י"ח כדי שיכוון
ש"ץ להם אחד באחד יגשו העולה בדיכוי הצדיקאים מודיעים ומשמיעים
כוונתם הרצוי לש"ץ והוא כוסע אחרים וכשאר עלי לצאר כל השנה
בילה למה ש"ץ מתפלל בלחש ומה שהוקשו רצנן לר"ב למה צידד מ
מתפללין תקשי לדידהו למה ש"ץ מתפלל כל השנה בלחש וא"ת להסדיר
תפילתי למה אחריו כי אין מחדש ורגיל בו והוא צדיק וא"ל משום הא דפרק
אין עימדין באבית שומין תחילה וסוף טועה באבות סימן רע לו ואם הוא
ש"ץ סימן רע לשולחיו עכ"ל וא"כ הוא ודאי ש"ץ צריך להסדיר מלא
ועוד מלא רחל רגיל ורגיל הוא ועוד שאר צרכות למה אלא ודאי
לא להסדיר או להרגיל כי אם לכיון לישר לבו כל עת וצב צרכה וצרכה
הצרכה לציבור או ליסוד ב' צרכות יכוון צב לבו צרכות וצרכות ל
לצנים וזכור וצרכות שנים עשר יכוון לסדר בתפילתו על סנינת על ת
תשובה ועל רפואה הן רצים צעודן ריתח' או יסודים המוכים הצרכים ר
רפואה שיכוין המקום הראוי לרפואה בצרכה שכוין מכלכל חב' מודה כי
הוא כל יוכל ע"י הסדר מחיה מתים צרכתי רצים היונו ב' עליונות כקראו
דחמי' רצים סימך נופלי' רובא חולים הם כדעו להתפלל בצרכי רצו' מ
מתיר אבירים הן באים הן באשה כורעת לילד ותמיד תמיד יסגור ש"ץ
צרכי ציבור ויתפלל עליהם וידרוש ויחקור וקטילה להוציאם בתפילתו
יש מהם אנוסי' לדלות ומוכר כל או אנוסים לחולי נפש ודבר זה מתחדש כל
יום על כן צריך דקדוק רצו' וסידור תפילתו בלחש כי ערטי עמך מרובו'
ודעתם קצרה ירחיב ש"ץ עליהם כיהו לבקש מאל מאלם על כל מה ש
שגרא וזהו שאמר פ' מצינו חלוצה המתפלל צריך שימתן עיניו למטה
ולבו למעלה והיונו למטה למי שידו מטה יכוון בלבו למעלה וכמו שיסדר
ש"ץ זה כן לבצני אדם המצרכי' לעדה עשרה יכונו וידקדקו באלה כדי
שיכונו לבם לאביהם שגשג' שעה אחת ודברים אחרים
הן ש"ץ יראה עצמו כאילו הוא עומד לפני מלך מלכי המלכי הקצה ולהוציא

החזרה

כל ישראל נאילו הוא עומד במקו' כל ישראל ויהא לטוהרד לאמור מי הצאונה
 הלו' לדבר בעד כל עדת ישראל ומתוך כך יכוין לבו לבטל כל מחשבת פיגול
 מלבד רוח אלהי בקרבו ויודעתי כי יקשה בעל דין לחלוק לאמור מי
 הצואך הלו' לדבר צנסתרות כי שאל נא לימי ראשונים מי זה אמר ותהא
 לצלות רזי לי לרזי לי הלא הדיבור באלע והשתיקה בשמים כן
 אשחית ח' נחלתי שחתי לתועיבה כי אין איש אתנו יודע עד מה את כל זה
 כתתי אל בני ולדור כי התפילה צריכה כוונה אף לת' מטת איכן צריך כוונ'
 תפילה צריכה כוונה פ' תפילת השחר אמ' ר' אלעזר לעולם ימוד אדם
 את עצמו אם יכול לכונן לבו יתפלל ואם לאו אל יתפלל פ' אין עומדין ומנה
 היא מדברת אל לב מוכן שהתפילה צריכה כוונה וא"כ לתה זה מחיר ציד
 פסיל צנעקה ונאקה ולב אין השמע עם או אם כראש דברי ר' אלעזר צנפל
 דבריו אם יכול לכונן את לבו יתפלל ואם לאו אל יתפלל מוטב השתיקה מ
 מהדיבור והם אמרו מפני מה אין ישראל כעגים מפני שאינם מכוונים ו
 ולהדיא פי' הראש והטור מציאו וז' הלכך אני אומר שיש לאדם לומר שלא
 יתפלל בדעה בלא חידוש וב' צריך שיהא מכיר את עצמו ואחיד בדעתו שיוכל
 לכונן בתפילתו מראש ועד סוף אז קרי ביה נדיב לב וא' אינו יכוין לכיוון
 קרו' לתה לי רוב צרכי והלאי שיוכל לכונן יפה צ' תפילות הקציעו' לוי עכ"ל
 הרי שהקפיד אף בתפילת כדעה מ"ש תפילת חוב' שיכוין לבו לשמים ו
 ומשנתנו אמר אחד המרבה ואחד הממעט וצלבד שיכון וכו' וא"כ
 עד מתי יהיה זה לנו למוקש קרוא בגרון קול קורא כשוכר קרני פרה ס
 סוררה כסוס כפרד אין הצין מן הציעקים ולא כעגים דונב שפתי ישנים
 ולזה שחתי מבמת בני לאלהי אתי בפסוק התחלתי צו נדצית כי רצה נא
 אשר בדעה זו אבא לפני' כאשר העליתי ומצאתי פעם בחן פעם טרפזית
 מכל מלמדי השכלתי לחצר אחת אל אחד ומשפטך למדוני יהי
 רצין לבניך ה' שלא אבשל בדבר הלכה והאר עיני צנסתרות למען יחלצין
 ידידיי בעלותם על לבם ויתירו אחרי עניהם ומצאו כופת טוף להוסיף על
 דעירוי ויהיה זה שגתי כי תבאו לראות אתם בני בני אל חי יהי נא פי
 שנים ברוחכם אלי להסכים על ידי ומעשי להתבאר בדבר האבד מיתר ועת
 לעשיתי כי אבדה חכמה זו ועונותי כשתתרו ומצאם אני לכל רואי מכתבי
 הלו' שימו לבכם להוסיף הבו כסף מסיגי' אם שגיית ח' הב' כי רבו אמרי ע"ד
 השאלה ולא חדשתי שיאמר ראש זה חדש כצר היה אשר אין זכרון וכ
 ונשכח כל השוכח ויהי רעב כצר על כל פני הארץ דברי קבלת הספרים
 הסתמים על שר לקטני ארץ ויכ רחוקי ורחיקיהו ויטבשו משגיו ויהי ל

לְנֶחֱם זַנְתָּם הַמִּתְעַשֵּׂק זֶהם יִלְעִינוּ שָׁמָּה עַל אֲחֵי מַחֲנֶה שִׁמְדוּ
 בַּעֲדֵי עֲרוּכּוֹ עֲרוּכּוֹ הָאֶנְכִי לְאִדָּם שִׁמְיָ וּמוֹדֵעַ לֹא תִקְרַר רוּחִי בְּשִׁמְיָ עַל ל
 לְבִי יִתְיַמֵּם הֵיכְנוּ וְאִין אֵב אֲמוּתִינוּ הֵם כִּפְרֵי הַקְּצֵלוֹת כְּאֶלְמָנוֹת וְכוּרֵנִי כִי
 רֵאִיתִי כְּתֹב יָד הַגֹּאֲלִין מִה' אֲלֻפִּי מִהֲרָרְמִי ז'ל בָּקָשׁ מָטוֹ לְתַלְמִידוֹ הַחֲסִיד א'
 אֲלֻפִּי וּמוֹדֵעַ מִהֲרָר מֵאִיר יִרְשָׁלַי ז'ל לְהַכְנִיסוֹ בְּצִירֹךְ תַּפִּילָתוֹ תַּפִּילָת י'
 יָמִים הַכִּירָאִי עַל אֲשֶׁר כָּדָד מִקְנֹו וּשְׁכַתִּי כִהִיתִי עָלָיו לְגִילְגֹול סִבְתָּ זִמְן
 בִּירוּשָׁלַי ק' כּוֹרְצוֹרָב עַב עֵינָהּ וְעַמֵּד בְּהַפְתָּר רַב בְּתַפִּילָתוֹ לְכָלֹל בְּכֹמָה מַעֲלֹת
 טוֹטֹת כּוֹוֹכִיתוֹ לְמַקְוִים עָלֵינוּ לְשִׁנָּה לְאִדָּין הַכֵּל וּלְדִרוֹשׁ וּלְחַקֹּר לִיקוּטֵי בְּתָר
 לִיקוּטֵי כִי לְלוֹכֹו מֵאֵד הַעֲמִיקוֹן שִׁמְתוֹ וּנְאֻמוֹ כֹּאֵם לְאֹמֶר מִה מֵשֶׁא דַּעַר ה' מִי
 יַעֲלֶה לָנוּ וְיִצְאִינוּ אֶל קִדְשׁוֹ וְאֶל סִדֵּר אֲמוּנוֹתֵינוּ הֵם כִּי לֹא לְהַזְכֹּר אֶת
 מִינֵנוּ כִּי־עֲרַמְתִּי בְּהַתְנַלְלוֹתֵי עַל כֵּל מִה שֶׁנִּרְאָה אֹמֶת לְאִסּוֹף וּלְזַכּוֹת וּתְרַאֵה אֶל
 מִקְוִים אֶחָד מִה שֶׁתַּעֲלֶה מִצִּדֵּי וּוְרַעְמִיָּה בְּאַרְץ הַחַיִּים וְיִסִּיפוּ זַנְיִ בְּשִׁלְלוֹת
 הַלִּימוּדִיוֹת וְיִשְׁמְרוּ לֹאֵל חֲלָתִי בְּהוֹסֵפֶת וְהַרְחַצְתִּי דַּעַתִּי מִדַּעְמִי תִכּוֹחַ כ'
 בְּפִשִּׁי זֶה אוֹ בְּאַחֲרֵי הַצֵּאִי אֲחֵרֵי לְתַלְלוֹת דַּעְרֵי וְאֶף אֵם ס'וֹ יִתְקַצֹּא לַעֲלֹת
 וּלְדִרֹךְ עַל בְּמוֹתֵינוּ בְּשִׁינָה יֵצֵא מִתַּחַת יָדֵי יְהִי חֲלָקִי מִכֵּל עַמְלִי אֲשֶׁר צִב
 צִרְמָתִי יֵצֵא וְיִי שֶׁרַאֵה אֵילָנוּ יֵצֵא מִי לֹא יֵצֵא וְיִכִּי וְיִכִּיכִם יֵצֵא ה'
 הַדְּבָרִים כִּי־כִים הֵיוּ כְּכֹוִים וְדָנוּ דִּיכ' לִכְף זָכוֹת בִּאֲשֶׁר הוֹרֵנִי הַחַיִּים לְפִשְׁשִׁם
 צִלְקִיטִי שְׁלִי בְּחִלּוֹקֵי אֲנִיָּה הַצִּינִי סִרְצוֹת לָמוֹ הֵלֵא תַמְצֹא דַּעְרֵי מוֹרִים
 וּמִגִּידִי מִקְוִים וּמִצְטָן מִי יֵצֵא וְזִכְרִי בַּעֲלִי הַלֶּשֶׁן עֲנוּדֵי הַקְּצֵלָה רוֹקֵם רִמְצָן
 רִקְנֵט צִינִי בִּינָתִי אֲבוֹ שֶׁר' ש"ץ אֲנִי הַכְּבוֹ כְּתֵב שֶׁם טוֹב רַבִּי צִמְיָ בִּה וִית'
 מִקְוִילִים בַּעֲלֵמִי בַּעֲלֵמִים לִי בְּשִׁמְתִּי הֵלֵא הֵם כְּתוּבִים לְתַלְמִי מוֹרֵי וְכֹרֵשׁ וְאֶל
 תֹּאמַר כִּי עַד צִוְּךָ אֶל בֵּית הַסֵּכֶר אוֹתִיוֹת מַחֲכִימוֹת וְיִכְיִיךָ יֹאמְרוּ לָךְ יַעֲזִידוֹן
 וְיִגְדִין אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְזֶה חֲסִדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כֵּל הַמִּקְוִי אֲשֶׁר יִסְתִּירוּ דַּעְרֵי
 וְלִבְךָ מִהֶסֶם עֲלֵיהֶם אֲחֵרֵי לִי אֲשִׁי הוּא הַרְקֵנֵט וְכֵל הַכִּי וְרַאֵה אֵם דֶּרֶךְ עֲנֵב כִּי
 וְהִסֵּר מִשֶּׁם כֵּל זֶה כְּקוֹד וְתַלְלוֹ בְּכַתְּבִי מִכּוֹ וְקִלְיָכָה זֶרֶק יִסְפִּי הַתְנַלְלוֹתִי
 זֶה בְּתַלְתִּי קֵט וְעִיר הַכְּנֵמִי כְּתִיבָתִי קַעֲקַע כְּתִיבָתִי אֶף כִּי אֲחֵרֵי מוֹתִי כ'
 יַעֲמִיד לִי זָכוֹתִי תִרְדַּע עֵינֶךָ בְּקִרְיָאִתִּי קָם כֹּא אֶת בְּרַכְתִּי טוֹב אוֹתָהּ לָךְ תַּמִּי
 מִתַּמִּי לֹאִישׁ אֲחֵר שֶׁנֶּה אֲתִי וְאֶכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּנֵהרֵי צִינִי עֲרַב וְצָקֵר וְנִהרִים
 צִיחִיד הָאֲמִיתִי לְמַעַן יִרְוֹ הַקִּירָא בּוֹ וְלַעֲזוֹיִצְנִי כִינּוּי וְקוֹנִיִּשְׁמִית
 הַקּוֹדֵשׁ עַד הַשֶּׁאֵלִים וּמוֹנֵר סִנֵּר בְּתִירָת אֱלֹהֵי מִכּוֹרֵשׁ אֲעִתִּיק לָךְ הַשְּׁעָרִים
 מִכְּתֵב שֶׁם טוֹב עֲשֶׂה שְׁעָרֵי יוֹנָאִי וּנְכַסִּים כֵּל צִירּוּפִים וְכִינּוּ אֲשֶׁר עֲלִיהֶם
 הוֹשֵׁם הָדוֹ וְכֹסֵא עַל זֹאת יִתְבַּלֵּל לַעֲת מִטָּאֵל כֵּל חֲסִיד וְנַעֲשִׂי וְקִרְבִּיָּהוּ אֱלֹהֵי
 יִמְנֵנוּ וְיִצְרִיכֵנוּ אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שׁוֹמְרֵיהֶוּ הַעֲתִקְתִּי מִכְּתֵב שֶׁם טוֹב כְּתִבָּה
 לְתַלְמִידוֹ וְלִי תַפִּילָת כֵּל דַּעְרֵי הַזֶּה אוֹתִי

לשכוא כל שדרה וכל הנטפל אליה כי הוא דבר הכלל פרטו אין להם סוף
 שנייה לא תבהל לעיין בספר הזה עד שתעביר ארבע' ותעיין צו מעט
 לפרקי' בצנתי' ומועדים עת הספק יגדל השלישי אפי' מה ש
 שתבין לא תאמן כי ירדת לעומקו ונימוקו רביע' מה שתבין לא תפקיר
 דק יהי בין ענין תמיד כל דבר כי מתקיים אחר תבאר בהנחותיו או ת
 משאר חיבורים אשר לי ע"ל

בספר החכמה תמכתי יתדותיו אם לא אבין מי ימוש חוץ ממני הלא
 דברי תורה ענין' במתקו ועשירו' במתקו אחר והשתמדה וזכות המדות א
 אשר יקנה האדם תמיד תמיד צענ' המשוקה יפתח שער הסגור ונא
 והתכלל אל הדת ערוך השילחון ונפח הצפית ויאורו שני עיניו למרחוק
 יביטו ונגלה כבוד ה' ע"י שכל הפועל בשכל האנושי וקרא זה אל זה ואמר ת
 קדוש ונרוך והשם לוי' שכולו ארוך ותגל מאתמול תבמה ערוך

שער

ספר הראשון בתנ"ך שם טוב וז"ל ספרים ראשונה בתנ"ך עליון אות א'
רום מעלה רום השמים מחשבה אין חולס אויר הקדמון שאי' כתבם הוא
במחשבה אסורה שם סיבת הסיבות ועלית העלית מפר שהוא אין סוף

ששני' חכמה נאללת מאין והחכמה מאין היא רמוזה בתנ"ך ירושלמי' במלת בראשית
בחכמתא חתומה באות י' של שם ד' אותיות ונקרא ס"פ"ר רוח אלהי' תורם ק'
קדומה אלפי' שנה

השנישי' כינה אם לבינה תקרא ותמנה במשך העולם ונקראת סיפור תשובה אלהי'
ששמי' י' אלהי' שנשמים אל עליון מלך העולם מלך המשפט והראנד פי' המלך
שהוא המשפט וה' ראשונה שבשם סוד היכול שמיני חן עגרת הרי לך ג' ספירות כ'
נקראים כולם באחד אילו נקראות למקובלי' מתעודות ביחוד מיוחד יותר מכולם

ברביעי' נקראת חסד כהן ימין גדול' הנחל שכתו' בו והכחו לשבעה כחלים
במשנת עולם עולם חסד יבנה כסף מים אחד מזרועות עולם

החמישית נקראת פחד מדת הדין ה' זהב לוי גבורה שמאל אש היוגא מן המים
שאו' בעל ספר יצירה אש גדולה של מעלה מדת הדין שלמעלה אחד משני ארבע'
עולם והימין והשמאל נקראים כתרם

השישית תבארת נורת זכר מכריע ראשון דעת והוא הויו שנשכ כולל ו' קצוות ש'
שמים אמת חותמו תורה שנכתב בדקה קו האמצעי עולם וכלול בו הראש עב'
הגוף יעקב שלם בו' ואלה יעקב גרור החיים עץ החיים

השביעית כלל שוק הימין
השמינית הוד שוק השמאל נקראי' שבי' לימודי י' לימודי שמים וכחיו עולם
שואבין מן המכריע הראשון ותהם שואבין הכביאים כתבא ששקור הכבואה
מקו המאנשי

בתשיעי' גדיה יכוד עולם יום השביעי שבת אית זה כל חי עולמי' מכריע שני
אבל אין מלא רחמים במכריע ראשון לפי שהכלה כלולה בו אמנם בשאר דברים יחס
אחד להם ושם אחד להם הוא כנגד זכור מגזר עשה יעקב אמת ע"ה ע"ה הדעת
כלל' עץ של דעת וקבלתי ממרי הרשעא גדול הדור כר שקיבל מפי רבו הרב שהוא
בין ובסימן וזכה אכלו בין ומורי החסיד רבי' שמעא בפי' שחכמת-שלמה נקראת
בין ואמרתי לשכח שהכל אמת לפי' רצונו זל באמת ואמונה כי הכל כלל וכל כ'
כלל והודה ואמר אמת והבדיל הזה הוא קיום הכשמות
העשירי נקראת מלכות כנסת ישראל נורת נקיבה דק שכינה מדת הדין
שלמעלה מדת הדין רפה ארץ חסד חכמת שלמה קול' אף כי ז' קולות נקראו

זאת היא קול הידוע' נן' לילה' אמונה אחרון' אכן' רגון' ירושלי' עיר הקד' מטעון' שר'
 סעלם' כלו' שר של עלם' המלאך הנואל' כלל הכלולה מן' הגל' בתו של אברהם
 תורה שנעל' ארון' הכרית' אכן' שתה' יה' אחרונה של שם' אחרון פרי שאכל אדם
 הראשון קשת עבודה הכלולה בכרית לפי הנורה' כי כאשר תסתכל בקשת תמצא
 זו מרת' ו' ובעצמה מרת' ו' ועכ' הוא כלולה' ודע כי שתי מרת' ו' יש באמצע'
 סגוף הם הלשון' והכרית הלשון' מכוון כגד מכריע ראשון או השני והכרית מכוון
 כגד היסוד וכקראת שמור מכות לא תעשה וכלולה במדות עשה תורה שנעל' זאת
 היא והשיטת בקראת דיו פרומי' שני כרובים כמער איש ולויות אפס לפעמי' ת
 תמצא כל אחת מהעשרה כקרא כרוב אל אלקי' אלקי' ה'ק אלקי השמים שדי נבואות
 הכל לפי העניין רגל רביעי שהמרכבה אחורי' פנים שאי' מאירי נפון ולפעמי' מערה
 לפי שהמקו' מערב פחד יחזק פתיל תכלת איספקלריא שאי' מאירה וכקראת שביעי
 ולפעמי' שניכית וכבר עוררתי' היות כל הפירות כסאות זה לזה וכקראי' עולמות
 ה' מל' ה' ומה שאמרו עבר כנגד עשר לפי שכל אחת כלולה דין ורחמים וכשם
 שכלולה כל אחת לשתי' כך היא כלולה מכולן' עכל' האריד ואבי קמתי

כי בשערי אורה תמצא טעם לכל אילו הכיכוסים אלה קריאי העידה בשמותם א
 אבות ועולדותם ואתה המעיין אל כל תעצוב ולך קח לי ספרי קבלות האמתי'
 יורו יורו יתירו יתירו לך הספיקות יתבררו ויתלבכו כשחר פירש עלי אר' ועלי אל
 תסמוך כלל וכלל ויחשבה לי לזדקה

המתקדשים והמעלה' במי באירה של תור' שרקו ויחרקו שן אמרו כלע' י' כאות יעקב
 מי בכל המון ישראל אחד מאלף המתוקן והמקובל' וטוב ויפה הדבר להרחיק סן
 אשנע וכחשתי סורו סורו קראו למי לנשוא אלומות וזכר
 המקובלים כור כחשבו וחכמת חינוכים יקראו לבת מלך כנימה היא מוצאת והיא
 שלוחה בחוף תעמוד הלך וזעקה על אילת אהבים יעלת הן ותשר בעיפי' מעליה
 ותתבסס ואין אדם סובבה והיא מר לה אוי לאותו נושה עלבונה של תורה חוגרי שק
 דורש אין לה מבקשי פניה לא יעבו בסופרי חכמת יוכית וקליפת הנוכית ח' בת
 מצי המדינות כל הנוגע בבשר הקדש יקדש ולו תחלל בעמיו לאמור איפה היית'
 במוסדי ארץ ומי שמך שר וסופט בדברי קבלה כאשר איך יודע העגמים בבטן
 התליאה ככה לא תדע בלום פיד מלדבר סתם וחתם לקץ הימין ואיה הבטחת
 בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך ישימו לט' ומכיר אני בשפל מנני
 ועל' ה' השלנתי יהי והוא יודע כי לא במרד ובמעל התבשאות רוממות תפארת
 הקריאה כי אדרבה יחל כבודי במכירים בי כי לא כן אנכי לא דיי אשר יגיעבי ד
 דברי רוח וח' יתחלל ש"ס על ידי לאמר שכן כולל עלמא והנח על קטיע' ליסנא
 הלזו מזורף מאמר החכם והסכל ירבה דברים לנך ראה זה מצאתי אחד מיני
 אלק' העומד לפני סקל' אולו אוכה וישמע קולי לישר כליותיו ודעת שבתיו ברור
 מלולי על פי אשר יורוהו מוקדתי' בזמן ובמעלה ולא תהיה תפילתי הזכה ה
 הנמסרת בנכסים גדולה מןסדת ככלי שיר על פי הנכלל בנעשית מללתיס יטעם

הקדמה

לאחז על לב דע שר נשירים נרעו החמורים כקורא נהרי' גם על ענתי פחדתי
ונכתי לדעי בימים אין בהם חפץ הניעוני וכתקדורה דעתי ומחי בתבונות ס
השכחה אמרתי בליני לך בא אכסכה בשמחה וראה בטוב כמחוקק לי לזכרון-ת
תמיד בין עיני לטטפות כל הימי' אשר אני מתבבל ישלטו עוני בהתעוררות נפש
הנבתי' עם נפש המדבר ותלכנה שתיקן עד באכה בית הספר הזה ולבא י
יתבבל ויתקדש שמים רבא עי' ריחוש כמלה שגלה לעילא לעילא

ולחלק על הקורא האלתי לבייר קבלת אילן עץ הדעת הנמצא ביד סופרי
המקובלים השתי כי לא יתנו לי פן יתשללו בו תעלולים וכערי' בעץ כשלו ולו
יחללו ואתה בני כי תגיע אל הדרוש תבא אל ביתי וקח בא ברכתי הנה ס
היא לועה בשמלה מרושה גיוס לבו משה מורשה חן חן אכן הראשם

עו' וז' כתר שם טוב תחילת כל דבר הזכירונו רבותי להרחיק בדיבור והמחשבה
מנ' דברים נשמות רבוי ופירוד אעפי שכור מידו ושמו' לפסי' לא להחליק רק
להתיחס אבל הוא יחיד מיוחד בכולם בשכל מושכל כשלהבת קשורה בתחלת עכל

ולא אכחד אמרי קדוש מהר"ל נחמן מק"ק פראג ז"ל אר' ז"ל חסילות נגד ת
תמידין תקנו יובר מנחה כגד שני תמידיו וערבי' כגד עיכול פרדים ואיברים
סהס למנות ולא לעיכוב ולאשר אמרו ז"ל זוחל לאלקי' יחרס ארזל אסור לעשות
מילין בינו לבין קונו כדאי' ברושמי' בחגיגה ובנחמן הארכתי אמנם דרך
שבח באת' אשר השם ית' הגביר עלינו חסדו והעמיד לבנו מליציו הישרים אשר זכות
קטן מכנח עין גדול כמו ששנינו העישה מלוח אחת קובה פרקליט אחד והעישה
עצירה אחת וכו' זהו שגא' אס' יש עליו מלאך מליץ אחד אבל המתבבל להם ואין
משם מגמתו כגד הש' ית' ח"ו הרי הוא' כאילו עובד ע"ז והנה ראוי ל
למתבבל לחשוב בתבילתו שהוא מקריב קרבן לפני ה' ולא יבטיח בכוונתו ל
לדברים אחרים לשל בקרין וידקדק שלא ידלג אות אחת בתבילתו דהוי
במחוסר אשר גם ראוי להזהיר שלא יאמר בתבילה על ה' נשמות ושינוי כי
כל מירכב נשם ומתחלק והשם ית' אחד שאין מורכב ולא מתחלק והנה
תדע ותשכיל שכל תילות הנשמות הם ע"ד לשאר האופן משני שהביא ג
בזמנו התחתית אליו בדומיון גופני ואי אפשר לכבואם שבתחבר אליו אם
לא יגיע תחילה אל שכלו שהוא נשמתו ותמכה אל כוח המדמה שהיא ד
דעת הנוף ומשם יגיע אל ההרגש והוא יוכיחו לאורה ובהם באתי ל
להודיעך כי השיטתי בדרו כלפיך הנתי' ע"פ המדושים ולא פירשו והבנל
שמר בהן ככוונת משפיעת

חקר במה

משוען ויפה היא שתיקתו והחכם הגדול הרמב"ם תפס דרך הנון באה ופי' החילוק
 וכתב לשון כלם כופל על עיקר הדבר שבו נתעצם וע"ד זה כלם אלהי' ר"ל ע
 עצמותו של אדם הוא שכלו שבו יבדל מן הנפשות דמות מלשון תואר הוא ע
 ברכוף והנוף כמו שאל' ורחל היתה יפת תואר אלהי' שם משתתף לה' ולאמלכ' ו
 ולשופט' מכהני הארץ מקום כופל על מעלה או מדריגה כמאמר רבותינו ז"ל
 כל בני ממלא מקום אבותינו וע"ד זה ברוך כבוד ה' במקומו ממעלתו וכסא
 כופל על לשון גדול רק הכסא אגדל השמים כסאי כי"ד על כס יה כולל עצמותו
 וגדולתו ועליו וירידה על גדול' והשפלה כגב כלשון קייס וזה' כגב עליו אדם שם
 המון ומותר האדם מן הנפשות כל' כולם מהאדמות כור תחילת דבר והכינוי אל
 כור קרינה נביעה נביעה על דיכוח רם וכסא כפול על מעלה בא כופל על שאין
 גופני כמו כי יבא דבריד הכני בא אליך דיבור השכינים יונא כופל על לשון גילוי
 כמו השמש יבא לב כופל על רגון עין על השגחה ככף על קנה ועל הסתר לא י
 יכנוף עוד ארבעה ככפי' רל סתרי' והם סודות מפורשים בספר אשכול אך תחילה
 יש לך להשכיל ולהבין דקיום העולם בכל הן הדומם והחיות ופי' המדבר יסודות
 גלגלים השכלי' כולם לא יוכלו לעמוד רגע אחת בלתי שהק' משפיע כאשר הוכחנו
 בספר האשכול ע"ד המשל כמו שהחמה זורחת על התבואה מזה מתבטלת שכ'
 מגד תבואת שמש כי הש' משפיע מאור גילוי שכינה על עולם עליון ומשם יפרד ל
 לעולם האמצעי ומשם לעולם התחתון וכל אשר בו ומשם אור השכינה קיום ה
 העולם ג עלמיו המוכר' גילוי שכינה בקראת בריכה וברוך מלשון בריכה כשיאמר
 ב"א יכוין שהו י"ז מקור הברכה כבודו בקראת בריכה עליונה מגילוי כבוד שכינות
 מתברכת השלש עלמות ומן השפע קיומם וכשיזכור השם יכוין בנתיבתו ר"ל שהוא
 מחייב הוה בכל זמן בלי ראשית ואחרית ויכוין בקריאתו שהוא אדון כל אדני' ב
 בקמץ ולא בחירוק או בשתת וכשיאמר אלהינו יכוין כפשוטו שהוא אלוהי' שלנו ושהוא דיין
 לטוב ולהסדך מלך העולם קיום כל העולם משפטו אמן בגי' השם בנתיבתו
 ובקריאתו וכן הוא כנגד הוה ויהיה אחד וכאשר ישמע ברכו' של הודאה כגון
 בברכת המנות יכוין באמן אמת הדבר ויעיד על המברך שהשם הוה בכל זמן
 ובארס של בקשה יכוין באמן דבריד

וכוונת יתגדל שיראה כבודו וקדושתו וכן בכתבך אמן יש"ר דע שהשם ידוע שופע
 תמיד הטוב עלינו אם לא חטאתי מבדילי' ע"כ יתפלל שיהא ברכתו שופע ע
 עלינו תמיד ויקרעו מסך ומחנה מבדילי'

ברכו כוונת ש"ן לקהל תבו שבה ל"ה שהוא מקור הברכות והקהל פוכין כן ועוכין
 כי הוא מקור לכל הברכות וק"ש שמש ישראל פי' חובה על ישראל לקבל ולהאמין
 כמו שמסיים היסוד יסוד גמור לאין סוף כעשר ספירות האמו' בס"י כמו שאמ' י
 יכוון בכתבו שכלולו הוא ראשון ואחרון לאין סוף ופי' קריאתו שכללו הוא מ
 מכהניו לטוב ולרע לאין סוף אחד השם שהוכיח אחד בו קבוצת ופי' אחד ש
 שאין לו דמיון ואין משתנה ואין מתחלק כאשר הוכחתי בספר אשכול ובספר נחמן
 בש"מלך

חֲקֵמֵרָא

בְּשִׁנְתָּם לֹא יָכֹן שְׁתַּלְּמוֹ כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ הַנְּדִיכָה שׁוֹכֶנֶת לְעוֹלָם וְעַד קִיָּקָה וְיִי' כִּי
 בָּמוֹ הִתְתַּרְגַּם קִדִּישׁ בְּשִׁמְיָהּ מְרוֹמָא כִּי קִדּוּשׁ הָשֵׁם בִּיכָר בְּעוֹלָם הַתַּחֲתוֹן עַל
 הָאָרֶץ מִכַּח מַעֲשָׂיו וּגְבוּרָתוֹ וְקִדּוּשׁ בְּרָאָה בְּעוֹלָם הָאֲמִנְעִי עַל הַשָּׁמַיִם מִכַּח גְּבוּרָתוֹ
 שְׁבִינְתוֹ וְקִדּוּשְׁתּוֹ בְּרָאָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן תְּדִיר לְעוֹלָם הָרִי ג' קִדּוּשׁוֹת ה' בְּבִאוֹת
 ה' אֵלֶיךָ בְּבִאָה שְׁלֹשׁ כָּלָל אֵין לוֹ דּוּמָה אֶבֶל שֶׁס שְׁדִי יָכוֹן שְׁדִי בְּמִיָּא ש' שִׁמּוֹשׁ כ'
 בּוֹכֶת י' מִידוֹת כִּי בְּסִפֵּר הַבְּרִית וְכִי יִשְׁאַלְךָ בֶּןךָ מֵאַחֵר שֶׁהָשֵׁם לֹא יִשְׁתַּכַּח אִיךָ י'
 יוֹעִיל תַּפִּילָה אוֹ קִרְבָּן דַּע כִּי רָצוֹנוֹ הַקִּדּוּשׁ הוּא שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד יִקְבֹּל מִמֶּנּוּ ה'
 הָרָאוּ לוֹ לֶכֶן יֵבֵא לְאִדָּם הַטּוֹב לְפִי מַגְמָתוֹ וְיִדְבֹק שְׂכָלוֹ אֵלָיו וְעִכְזָּה הַתַּפִּילָה גִּם ס'
 בִּיא קִרְבָּן כִּי כֹאשֶׁר יֵשִׁים אִדָּם מַגְמָתוֹ בְּתַפִּילָתוֹ לֵה' י' בְּמַבְטָא שִׁכְתּוֹ יֵבִיאֵת הָרוּחַ
 וְהֵבֵל הַיּוֹנָא חֵם וְלֹחַ מִתַּפְשֵׁט לִיסּוּדוֹ אִמָּשׁ שֶׁהֵם אוֹר מִים אֵשׁ וְעִיקָר כּוֹלָם ש'
 שְׂכִלִית הָרִי מִתְשַׁדֵּךְ שְׂכַע הַכְּבֵד לְבָרֶךְ שְׂכָלֵנוּ וְיִסּוּדָתֵהּ וְכֵן אֶזְלָה הָעוֹלָם שׁוֹמֵד כ'
 בְּהֵבֵל מִיָּהִם תִּינָקוֹת שֶׁל בֵּית רֶבֶן - וְאִמָּשׁ שְׁאִין בְּהֵם דַּעַת מִתְּ אֲבוֹתֵהֶם וּרְבוּתֵהֶם
 מְכוּוֹנִים לִשְׁשׁ וְחָזוּ מֵאַחֵר רָזָל לְעוֹלָם יִכְנָס אִדָּם שִׁיעוֹר שְׁכִי בְּתַח' וְאַחֵר כֶּךָ י'
 יִתְפַּלֵּל רָזָל יִכְנָס בְּפִרְדָּם לְעִיין הַטְּבָעִיּוֹת וְחָזוּ שְׁעַר הַגֶּן שְׂבו שׁוֹרֵשׁ עֵץ הַחַיִּים ו'
 וְאַח' יִכְנָס בְּמוֹשְׁכָלִיוֹת וְחָזוּ שְׁעַר הַשָּׁמַיִם וְכַשִּׁינִיעַ לְשַׁעַר הַשְּׁלִישִׁי לְעִיין בְּאַלְהוּת
 אוֹ יִתְפַּלֵּל חָזָה שְׁעַר לֵה' בִּי'בוּ וְכַשִּׁימֵר בִּיאִי אִמָּה אֵת מִי מִקְבֵּל לְאַלְהִי וְאִיךָ הוּא
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם כְּדִפִּי' וְתַשְׁכִּי' מַבְרִיכָה כָּל טוֹב מִן הָעֲלִיּוֹת וְכַאֲשֶׁר יִדְבֹק הָאִדָּם שְׂכָלוֹ אֶל
 ה' וְיִקְרַע הַמַּסָּךְ הַמַּבְדִּיל וְמוֹכַע כָּל טוֹב עֲכָל מֵהָרָזָל מִפְּרִאָה בְּהִקְרָאת בְּלִשׁוֹנוֹ מִזִּי
 גְּרִידִי כּוֹתֵבִין בְּיִטָּן

י.ב. מְבוּעִי הֵם י"ב אֲלִכְמוֹנוֹת מְזָרִים בְּהִיר אֲמִנָּם רְבוּתִי לֹא יִדְעוּ שְׁבִילִים ע' זְקִינִי
 ע' שָׂרִים ע' אֲמוֹת מִנְּאֻתִי

כָּל רוּחַ הַנְּדִיכָה הַכְּאֻמִּים בְּלֵמֵד כְּמוֹ לְהַתְעַטֵּף לְהִכִּיחַ הֵם י"ב תִּינָתוֹן כּוֹלָם ד'
 רִמּוּזִי לִי"ב הַוִּיּוֹת י"ב גְּבוּלִים י"ב שְׁבָעִי י"ב מַזְלוֹת

וּבְרִכּוֹת הַכְּאֻמִּי בַעַל כְּמוֹ ע"כְּטִי הֵם י"ג רִמּוּזִי לְאַחַד

אִמֵּר דוד הַמֶּלֶךְ ע"ה שְׁבַע בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ מִכָּאן סָמְכוֹ לִמּוֹר ז' קִדִּישִׁי בְּכָל יוֹם דְּהֵייוֹ
 ג' בְּיוֹם וד' בְּלִילָה א' לִשְׁנֵי בְּרִכּוּוֹא' לְאַחַר תַּפִּילָה י"ח וְאַחֲת לְאַחַר בְּיוֹם הַתַּפִּילָה
 דְּהֵייוֹ אַחֵר וְכֹא לִבְיוֹן קִדִּישׁ שְׁלֹם וְלַעֲת הַמִּנְחָה א' לִפְנֵי י"ח וְא' קִדִּישׁ שְׁלֹם לְאַחַר
 י"ח וְלַמַּעֲרָב אֶחָד לְאַחַר יִרְאֹוּ פִּיכִיבוּ וְא' לְקִדִּישׁ שְׁלֹם לְאַחַר י"ח דְּהֵייוֹ ז' קִדּוּשׁוֹת
 ג' בִּי' רִמּוּזִי דְּהֵייוֹ קִדִּישׁ רֵאשׁוֹב' אַחֵר וְיוֹשֵׁעַ שִׁיר שִׁאֲמָרוּ עַל שְׁעָרָם הֵם בְּחִסְד'
 אֶל עַבְדֵּי גִשְׁרִים בְּסוּד וְיִסַּע וְיִבֵּא יוֹט וְא' אַחֵר תַּפִּילָה וְתַחֲנֹה וְסִיִּים בְּדִבְרֵי יִשׁוּבוּ ו'
 וְיִבְנוּי גִּרְעָה בְּמִדַּת כִּחַד גִּם תַּחֲלַת הַמְּזֻמּוֹרִי אֶל בִּאֲשָׁךְ תּוֹכִיחֵנִי גִם בְּמֵה שְׁסִיִּים ע'
 עֲשֵׂה שֶׁל בְּמִרְמוֹת דְּהֵייוֹ הַמַּשֵּׁל וְפִחַד וְאַחֵר וְכֹא לִבְיוֹן קִדִּישׁ שְׁלֹם דְּהֵייוֹ הָשֵׁם שֶׁל' וְהַכְּסֵא
 שְׁלֹם וְיֵבֵא יִעָקֵב שְׁלֹם לַעֲת הַגְּאֻלָּה וְיֵבֵא בְּשִׁלֵּם כּוֹכֵב וְלַעֲת הַמִּנְחָה קִדִּישׁ תְּקוּדָה י"ח

ע"ה הנל"ה וגם נלח ישראל לא ישקר שהרי אליהו לא נענה אלא בתפילות המנחה
 זכנח את כביאי הנפל בהיותו מכויין לכוונת יצחק ויבא יצחק לשוח בשדה אשר נח
 תתן תפילות המנחה לבנות ערב היינו בגלות אדום לבנת ערב יהיה אור ואחד
 י"ח קדיש שלם לכוונת ה"ד ולערב קדיש אחר י"ח אזכרות בברוך י' לשלם כנגד ס
 ה"סוד כי י"ח חוליות באלים והם יסודו ועד חוליא קטנה סמכו עליה עוד קדיש
 לספי' ע' היא האשה אשר הוכיח י' ותקם בעד לילס אשת חיל ותתן טורף להיותם
 חכמה עמודיה שנעה כו' קדיש י' איתבסיעו עילאה ותתאי אשרי אנוש יעשה
 זאת ככוונתו לחבר האהל ויהי המשכן אחד ויארזו שבעת הכירות והנה שחרית ק
 קדיש שלם כנגד מדת אברהם שלם והאימץ כו' מנחה קדיש שלם יצחק קרנן שלם ערבית
 קדיש שלם ויבא יעקב שלם האנשי' האלה שלמי' הם אתנו בנחלתינו ומגורל נחלתנו לא
 יגרע לכל אחד זכותם וכבוד תורת' יעמוד לנו ולבני' עד שלם ולזה כווננו פ"ק דנדרכות
 כל שלם אמר אמת ויניב שחרית אמת ואמונה ערבית לא יבא שג' לנפ"ד בנדר חסד
 דהיינו חסד אברהם ואמונה בלילות הוא ת' יעקב וכאשר הזכרתי ו' קדיש' לו ספי'
 ככה אזכור ו' קדיש' לו הימים זש"ף יכוין בכל קדיש למקום הראוי לו ועל
 יעלה על דעת ח"ו לכוין כו' ספי' ולא יותר אלא דווקא באילו ו' ספירות שם היום
 מתפשט בהן ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר עד יום השביעי ובאלו שלם כ
 עליונו' כח"באין שם היום מתפשט כי כולו אורה לילה כיום יאיר ויכוין ע
 בתפילתו והי רבון ועת התפץ שיחמלא כל הבית אורה מכין מגלל יופי ומשם
 בארה וממנה יתברכסו כל העולם וע"ז אמרו אין קדיש פסות מעשרה דהיינו ע
 עשר ספירות וכולם מתקור עליון דהיינו א"ס ולעתיד לבא יאמר אדונכל קדיש ויבא
 הכתוב אל כנון עלי עשור אומר הכבוד פי' כיגד מברכין וז"ל כלי הכינון עשוי כ
 בחכמה בתבונה ובדעת מהם של עשר כימין מהם של ח' כימין מהן של ו' שובע
 שמחות אל תקרא אלא שבע וכן דוד אמר שבע ביום הללתיך לימות המשיח כח'
 כימין למנחה על השמיני' ולעתיד בעשרה כימין בנכל עשור אזמרה לך ע"כל בא
 ללמדנו מדרש זה שזמן שבת המקדש היו ו' כימין כנגד שובע שמחות היו
 אדוקות זו כזו ולא הי' רוח הקדש מסתלק מהן לימית המשיח יוסיף דרכם
 וכבוד מאבילות השמיני' שמשם רוחו של משיח באנלת בדרמו כפ' בראשי' שהוא כ
 כנגד עגרת של מתן תורה מלמטה למעלה ויהיה הכבוד של ח' כימין ולעתיד
 לבא שיהיה שלם חדש לעולם שכולו ארוך ישירו שיר חדש כי כל העשרה יהיו דבר
 אחד ולא יהיה הכבוד שלם ואיני רשאי לגלות יותר ע"כל אומר הכבוד ועל
 זאת יתפלל כל הסיד לעלות מו' כימין לח' שהוא ימות המשיח ומשם לעתיד לבא
 להיות זוכה בעשרה כימין בברוך שלם וכן יכוין ה"שך בכל יום ראשונה לח"סד ו
 וסבי' לח"סד וסלשי' לת"ת וכו' עד שבת מלכ"ות ופוערת זה גדולה הכלה הכללה
 משבע עשרות שבעה עינים על ארץ אחת חכמה עמודיה שהעם למקום ההוא באר
 שבע ומסוף של שבת קדיש שמיני כנגד שבת הגדול היא הדי"נה וכן כל יום שיש
 בו מסוף על השמינית ואזהרת ראשית ח"ו מלהעלות אל לבך בקדיש זה או ביום
 זה אכוין למדה זו כי קרוב אחה ח"ו לקובץ בנטיעית ומשריד אלוף יקרא לך כי
 אם באת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כלו' כל אלו ה' הם מדות פועלות לבני
 ענין עליון וקבל שם אל מקום אחד באדם זה אחד וק"א בחלק לרחמנו ורוחו ח
 מבר

הסרמח

אחד ואחת לפעמים יפעל כזה ולפעמים כזה והכל תולה בזה ופעולותיו כדברים
במקבל ובלא לא כיכר דבר. כמו כן הכעס' או' אני' הוא לא שרתי ואם תראם
בשתבות בפעולותיו הם מגד המקבל כראה כאלו ח'ו כשתנה ובהיות הש' או' ה
המתפלל מכיון' לחסד או' לפחד יכוין' יחי רגון שתהא מדת הפד כיכר בנו בקדיש
זא או כיום זה ומדת הפחד על' ולעולם יכוין' הש' לכוין' כולם וליחד זה אל זה
ולתת שלם בפעלי' של מעלה ואז יהיה השפע יורד ויפח רגון ונתתי שלום בארץ
בשאתן שלום השפע בשלימות עולות בקנה אחד דהיינו דרך היסוד ולחבר בארץ
במד' עט' או' ושכנתם ואין מחידד

ואני בבאי לכתוב סדר הנכנס ומשרת פנים אומר לו שישלך עצמו מכל מחשבת פניול
להתבודד בעצמו ישב בדד ויזכור הא דרב חסדא פ"ק דברכות לעולם יכנס אדם ש
בשיעור שני פתחים וא' חכ' יתפלל ש' לשתור מזוזות פתחיו הם שני פתחי' שאמר דוד
אז שערים ראשיכם שהם מ'כון ומשן שהם לפני ולפנים תחילת ז' ספירות' חסד
ו'פחד הם פתחי' עולם ר"ל שיווין' אדם בתהלות כנגד בית קדשי' הקדשי' שהם שמי
השמים שאין אדם רשאי לשאל כרכיו אלא לעילת העלית ויסוד כל הסודות אפי' פי
שמשפיע טובו ע"י הכוחות העליונים המתיחדות באמתע יחוד הקדוש והוא פי' שיעור
שני פתחי' לומ' כיכר המתפלל יכוין' להמשיך ולהאיל הנרכה והרגון מן היוד ראשונה'
שם התפילה מנעת עכ"ל וכל זה ישים אל לבו איך הוא עומד ככהן הזה ככנס לפניו
ולפנים שאח' יקרא לו טומאה כשיעור השתחו' גריך כפרה כאשר דרשו ז"ל פכ"ק
דשנופות וכפר מקדש הקדש זה לפני ולפנים פרש' שאם יקרה לו טומאה לפני שיעור
השתחו' גריך כפרה ושער ופר מכפר עליו ולא עוד אפי' בהיכל ולא עוד אפי' במזבח
ולא עוד אפי' בעזרת ולא כהן גדול אף שאר הכהנים ולא כהנים אף לויים וישראלים
עכ"ל הגמ' הרי לפניך עד כמה גריך כל אדם לזהר מטומאה דהיינו מחשב' פניול יכר
הרענקרא עמא ראשונה' כשיא ש"ך או כל אדם מבית דהיינו העזרה יקדש עצמו
במותב לו ולהסיר מעליו כל דופי' לגריכו' קביו ולרחוק ידיו ושאר בשורז אשת הקרוב'
אליו מטמא לח ויבש ואח"כ במזבח הזהב זהו בדקה שכל ואני בדק אחזה ככך זהב
ז"ת זה"ה הכותן' כריא כלומ' יתן בדקתו כלי שמתן כסול כזהב הזה שאין בו סיג ודקה
זו במתן כסתר מעלה אחרות' השט"ק כסתר' סימן' ב' ובי' ד' סימ' רמ' ואח"כ בהיכל שהוא
בית הכנסת הוא תפי' וסדר הזמירו' ואח"כ בלפני ולפני' דהיינו תפלת י"ח שהיא מדברת
בלפני ולפנים ויתקן עצמו בביתו כל דבר שיש לו לעשות ושירצה לעשות יסכים בלבו
קודם כניסתו ל"ה ובהתפללו יהיה לו כאלו מלאכתו עשויה למען שלא יפסל במחשבת
פסול ומי יוכל לעמוד על עצמו על כן בבואו אל בית הכנסת ישב מעט וידום עד כי
יסורו ממנו תחבולות יגרי מעללי אים ואומ' או לי כי כדמיתי וכעשיתי ש' להוציא את
הרבים וידי עצמי לא אוכל ואקרא בקול גדול לחברים מקשיבי' לעזרכי ולשמככי מן הבא
ביום וספרי חיים וספרי סתרי סתרים מנידים ומעידים יגיעו אל ידי ואדע כי קרובי'
המ' אלי והכל העליתי המעט קט אשר לפני וזכר שם אף אם ראיתי הגלוי הלא
הנסתר ממנו והלא רב מרחק ואף כי ילדתי והייתי לאי' התעפף בו ואינינו כעשה כשכוח
מעיקרא את אשר עש' לפני קלות ושלל מנכי לי לזכרון דו הסר וגם חרון וכוונת
הקדיש ע"פ ספר הכנחון וז"ל אין שייך על השם שינוי שיתגדל הנח כמו שא"ל בע"ה
נסימ' ר"ב בירמיה' אלא ר"ל מגדיו כלומ' שיבאם בנו גדולתו וקדושתו וכוונתו א
אבו סחללי

מתגלל יתגדל ויתקדש וכוונת יהא שמים רבה אברהם בן' עקב סימן קלא ותם ש
 שאנו אותם וכחמתא יראה לי על שם ויחם י' על הרעם ואנו מתפללי' שיחם
 על דעת' כחמה שלמה על כל הכיחומי' ופרושו של ויחם ר"ל מדנינו כדפ' פ' ב
 בראשית סימן י"ג אבל הקרא בן הקרא הידוע פי' לי שגלל התנחומי' שאנו מנפ' ל'
 לראות שעתידין ישראל' לומר שיר ושנה לפני הק"ה דכתי' בישעי' ולירושלים תנשא
 אתן ומסיים על אותה כחמה' שירו לו שיר חדש ועתה אכתבו או' יתהדר ויתהלל ל'
 לעילא אף מכל אות' שיר ושנה של עתיד עכ"ל בירמיה סימ' ר"ב האותי הם מכניסין
 באם י' אלא אותם למען נושא פניהם כאן מפורש להדי' שאין בו שום שינוי כעם או
 שחוק וכל דבר והא דכתי' ויחר אף ר"ל מגד המקבל כראה בו מדת הדין וחרק אף
 באלו ח"ו י' כועס ואל תתמה לות' איך יפעל דבר והיפוכו לזה כעם ולזה שחוק כלתי
 שינוי דוגמ' לדבר שהרי האש מתוך ומקפיא מייבש ומלחלח מלביץ ומשחר ואין שינוי
 באש כי בפעם אחת עשה כל ההיפוכים אם השינוי הוא מגד המקבל כשמגיע האש
 למתבת יתם וכשמגיע לבגים יקפיאם ועדו' האחרים וכתב רבי' אשר בן הרא"ב
 ה"ג מדות אינו מידות קבוצות וחלוטות ולא קראו מדות לומר כל מגדו ב
 כ"א כמה שמגיע' אלינו במידה הנריכה אלינו

והנה אין הכה ראשי ומכ"ש היד לכתוב אין ראוי לבאר ענין מהותו כדפי' פי' ואתחנן
 סימן קכ"ד אף ידוע תדע כשמגיע ה"י אלינו חסדו וטובו לעול' זהו מדת חסד
 וכשהוא כוהג עם בריותיו בחמלה וחכימות זהו מדת רחמי' וכאשר יקבל האדם ס'
 ההפך כאמ' שפגע בו מדת הדין כי כל דרכיו משפט כדפי' פ' האינו סימן קכ'
 וכתב בספר מערכ' י' ית שכל פשוט בכל חלקי שמותיו ובכל חלקי מלותיו ושינוי
 פעולה אינה אלא מגד המקבלי' הרי מכוון העניין עם הקבלה למבי' עכ"ל ב
 בירמיה סימן י"ג בראש' ויחם י' כי עשה את האדם בארץ אף כי הנטחה
 לטוב אינה חוזרת כמו שאמר' בעו"ה בן' שופט' סימן ק"ו אבל טובה הראוי לבא איכ'
 חוזרת בלא הנטחה חוזרת ע"י עון וכה"א ויחם י' כי המליך את שאול ואמר רז"ל
 כל המנכל ביו אש' כחתם גזר דינו של ע' שנה לטובה כהפכה עליו לרעה אמר'
 ידוע תדע שאין שייך כלפי מעלה שכל' לא איש ויזב אלא מגדכו כיכר בנו כיחוס ו
 וחזרה כמו שאמ' בירמ' סימ' ר"ב עכ"ל בבראש' ואכ"ל העלה כל התבילות ו
 והבקשות והא אל' זהיר ורזי בעמדות לפני הק"ב כי אין בו שינוי וחילוף ומתוך כך ירחיק
 ענינו מן הנשמות כאשר לכל דבר יעבור עליו חילוף ושינוי וזאת ה' כאמ' איני ה
 הוא י' לא שנית' סימן קכ"ד בסופו ח"ל ואם אמ' המתגלל אין כח בו להעמיד
 מדבריו' אלו כי מעשה מרכבה היא ותנן בחגיג' אין דורשי' במעשה מרכבה ביחיד
 ותני ר' חייא אבל מוסרין בו ראשי פרכים ואמ' ר' חייא אין מוסרין אלא לאב ב"ד
 ולמי שלבו דואב בקרבו ואיבא דאמרי והוא שלבו דואב בקרבו ואמר ר' יוחנן לר' אלעזר
 תא ואנמרך מעשה מרכבה אל' לא קשים' פי' איבינו זקן עכ"ל לכן דייכי שאמתין
 בלאהי אברה' יחזק ויעקב ידוע תדע שאין זה התבגלות אלא התבגלות במדות א'
 אלקי' ובאהבתו וביראתו כי זה האיש לא הגיע לדיעבא אכשי' תלמודה כדפי' לעיל
 ואיך ידע מה הוא זה מרכבה וכתב הרמב"ם ודבר זה שהאל' אינו גוף ולא כח
 גוף תורה להודיע בהמון לנערים ונשים וסכלים כמו שאנו מחויבי' להודיע איסור
 כרת

חקרמה

ברת וחילול שבת ושאר מצות קו' מבוטא וז' שכל תלוי בה ואין כח אס' לא ידע
 אס' שבת יתלוצו תמיד כן אס' לא ידעו היחוד לכל הפחות שרשיוקו מדן
 גשמות שאין ספק שיגשמוהו תמיד עכ"ל פ' ואתחזק בנחון
 ומצאתי בדברי שמואל אבן חנן ח"ל אה' על הרמבם כבר פגשנו אדם שהיה
 מחבב מחבבי ישראל וחי' הכפש יודע היה דרך וכשא' ובתן במלחמה של תורה
 לאי' מחש' וכו' מכשוריו וכו' היה מסופק אס' ה' גשם בעין יד ורגל ובני מע'
 גמו שכל כפסוקים או אינו נוף אתה אחריו כן פגשתי מאנשי קצת ארצו פסקו
 אמרי שהוא נוף להחזיקו ככופר מי שאת' חילופו וקראוהו מין ואשקורם והבינו
 ורשות רבות על פשוטיהן וכיובא כזה שנתתי על אנשים שלא ראיתי וכאשר ש
 שמעתי ידעתי כאלו העובדים לגמרי שהם מזויבי' ומחשבי' עמתן שהם מחבבי
 ישראל ואם הם הסכלים דברי אדם דיותר תועי דרך מן כנהמה וכבר נתמלא מ
 מזה משגשגו' הנשי' הזקנו' ודמוניות הנפסדים נכערי' ונשים' ראינו נורך לנו
 להאר בסבורי' התלמודי' עיקרי טוריים על גד הסיפור לא על גד להביא ראיה כ
 כי הכאת הראיה על השרשי' ההם בדרך למסירות בחבמות רבות לא ידעו ה
 התלמידים דבר מהם בגו' שיארבו ממורם הכוזבים וכחברו להיות האמתיות
 מקובלו' לכל ההמון לפחות כחף המאמן וחברו בפתיח' חסר המטבה עיקרי ראוי'
 להאמין בנבואה ועיקרי הקבלה ומה שיתחייב שאימינותו נעורה שבעל בה וזכרנו
 כפי' אילו גרשים בתל' בהחללה ובגמול רל' מה שנתלה ביחוד וזכרה עם שאר
 סיבות העורה עכ"ל והנה עינינו רואות אשר בימינו היו גדולים חכמי' והיו להם
 ספק אס' השם גשם ונוף אף בי היו בעלי תורה מכש' איכחו שוכני בתי חומר
 קטלא קרי אשר בעפר יסודו זכיתן השכל כמורמים אשר יתחייב הדריש וחקירה
 וחקירת הלימוד בקבלה מזויבי' וספריה' וכדן בו לפי מה שענינו דואו' בדברי
 הרמבם זל' על גד הסיפור ולא על גד הראיות ולכן נתחלה בקבלה ואח"כ נכערי'
 ונפסד כשרשיים וראיות מופתיי' באילוסופיים אלהיים ואם אתר יאמר מי
 למדני מי יוריבי הקבלה בעשה ובשמע אחר עגל אני בחוף עגל זה תביח מחיית
 הולאי כש"ל דאנת ארי ספק בכה זה האיש מביח הולאי הלא לעהר מסייעין ו
 ותפס הספק מן ואולי הלא לאלהי' פתרונו ואם לחסך אדם פ' כל ספר הרקנע
 כתב כסר ר' יודא החסיד נעבין ברכות כוכב ונסתר ח"ל וכל מי שלא ידע זאת
 בחבמה המופלא אל יהא מהרהר למי יתכוין רק לאינו שגשמים וכן ראיתו רל'
 חסיד שאלה לבנו עכ"ל ואם יספיק למתבכל לות' דיי לי שאכונג לבי לאי' שגשמי'
 חילום על אותו כדק עתק ידבר להביח הולאי ולתפס בספק כי הולאי התחזק
 עגמו ותוקע עכמו לדבר הלכה הלא ימאז דיים האפרשי' המקובלי' להסירות כהן
 גשם כל מי בפרי חיים בפתח' מאליהן מכריזים מי בתי יסור הנה כי האיש ה
 היותו בדעת כספרי התלמודי' זרחם עליו השמש ותהי עליו רוח אלהי' והחסידי
 כתב לבנו כן אולי לא השיג' ידו די השיב לו בלפני חבמי התלמודי' או לא הניע
 לארבע' והיה זה הדבר מקובל מזה אל כה ולא ככתב כספר אלא עתה ב
 מחדשמו דברי המקובלים הימין וכן עזרא כתר שם טוב ככופר לעל הן ה
 כהם היו לכדי ישראל כר אלהים השמת אדם

אולם הי אבי לא ינאוידי חמות האלוסי משכילי הרני' נדור קטוע זה אשר לבס פתח
 בכל הכתוב לחיים לשמוע וללמוד כליל יבא ממנרים שמש הדברי' וידעת את
 ה' וסמכות אל לבדך שאל לי מראייהאל' בנה מדליקין ששאל' לו לאדם קבעת פתי
 לתורה דהיינו פתח הרנה הן במקרא משנה הלכ' ואנדה בפרי קבלה אשגבה כי
 ידע שמי וזי זו כלכל עשה הקורא בכל כוחו וזועק בתפלות כקורא דבר ולא ילד
 גם מכות התעשי' טלית תפלין כט' כריש' השתחו' ברכו' והולדו' מל' מלך ירדש
 במכוון על מה אדניה הטבע' ומת' כך יקל ראשו ופנ' לבו כי לא האמין וישו' כתב'
 כנויי האר' ומשחח' האדמ' ואתה כרי שמע בקולי לך קח לי חל' הוא' ותדבק בפש' בה
 אף אם ידיה אסורו' כי תבא אל הקדש ככלע ומכוס' לא תתן רמיון פסל' ותרוממך ויב'
 בא דברי ואכבדהו' לבני יינן ושב ורפ' לו כל איסור קדשיו חזקו' הבנו' חלש ואת ארי
 ה' רובאיד' זנא ולמד' מפר' זאת חקת התור' פרשי' לפי שינוי הרע וא' מוכין
 ישראל וכו' לפיכך כתב בה חקם' סיף סוף ההד' קושי' לדוכתים מוכין לישראל לאמר
 חק זה לבס בלי טעם' גם קש' למה לא כתב זאת חקת החרה אלא כל' דבא' ל
 להורות ולומר בכל התורה הן במקרא משנה דברי קבלה אם מוכין כך יבר הרע
 וא' בדבר הקשה להבין ולשכ' לך על מתכונתו הן מלד הטבע הן מלד הכתוב
 יראה לך סודותיו' ח'ו' תשמע ליבר הרע אכיה ואמשוך ידי כן מה יהי' באחריכ' על
 בן כתב זאת חקת התורה כשכ שחקקתי חק על משפט פרה אדומה עמוקה עמוק מפ'
 הלא אלהי' יודע וחקרה ופתיד לגלות כך יהי' כל התור' אף אם אינך מבין עת' וברא'
 בעיני' כחק בלי טעם כזה לא יקל ראשך עלי' וכתב זאת חקת התורה לאמר לישראל
 ולכוונה זו ו' קדישי' שלישי ושביעי עז' הוא יתחטא ביום השלישי היינו ח' כתי' וביום
 השביעי דהיינו כתי' מ' ואח' לא יעבור וכברתה הרי שלא יאמר אדם איך אשא ראש
 הלא השערי' סגורו' ונעלים ואשוב על עקב' אשרי אדם של' לשקוד על דלתותיו יום
 יום פתח יפתח השער ולא יסגור' וכן דוד עה' באמרו ודע אלהים ועבדכו כלומר
 בכל דרכי' דעוהו והכר בא למי החותמת לכיוון כל חותם וחותם לא תשא לשו' ותפל'
 זו הפעולה בדרך אתה לדעת כוונת התפלה כסתר וכוכח תפסר תינו' וכתוב
 וקריאה הש' וביקורו או בכינויו ותארוו בין קמץ לשמח שהקמץ מפלה גדולה כ
 בדברי רבי' כחיי פ' וירא חל' ראשין לתבוא' ז' שהם קמץ פתח בירי סגול' חולס ש
 שורק חירות כי מתוך שבעתם תבנה ויתבונן התורה והפרש גדול אדני בין קמץ
 הוא קדש אדני פתח הוא חול' וכזה אני מחפה על בני אדם הנשכש' תמיד ה'
 באדני כפתח הוא חול' אך יבא שברו בהפסדי בתפלה אות' גכ' בפתח לבתח חטאת
 רובך' וכן אל יאמר והוא רחום בקמץ כי חרף המערכ' ח'ו' כשמע כי הוא רחום ש'
 אחרי' כמו במו קמוי ועל תשיבני ברוך אתה אלהים תזכה לדעת למי אתה לאכ' י
 תלך ודעת הן עורא כש' יתרו ברוך ה' אשר הניל גכ' יזהר החן להדגיש ג' ה'
 דתגלל דלא ליסתמע יתקדו' הרגו' של עירש קדו' וכן לא ידגיש ב' יתברך דלא
 ליסתמע יתברך וכן יזהר לחתוקה' דויתפלל דלא ליסתמע חו ויתפלל וכן ויתפלל
 לחלק בין פ' לא' דלא ליסתמע ויתפלל לשון תפלתך וכאלה ובית כשני חתמה ויחלק
 בין ח' לה' דלא ליסתמע חתמה' כמא' מחרף פק דתפלה עזדו' י' כסתמה דלא
 ליסתמע אבדו' וכאלה רבות אשרי עשיל הרוקח כמב' עשום הריש הס' יעוין ככל'

לם ודעתו ליתן עיניו בארון הקדש כי שכינה בו ע"ש שיותי י' לנבדי מעיד צ"ל ולמי
אומר כוונתו כן הש"ץ יכול בתפלתו כנד ירושלים והתפללו דרך ארנס זה שער
השמים ולו כאשר והנה מלאכי אלקי עלים ומעלי התפלה באם ושתתם בארון ד
דמינו ירושלים ע' נק"א ארון בריתי שבו שכי' כדברי הרוקח ותובורנוף אהבה
קדש היא העזרה ת' ישראל והו' שמעיה שותי י' לנבדי מעיד אף כי אזכיר כינו
י' מדות תארים שותי י' לנבדי תמיד ומימיכי כל אמוט כי הכל תלוי בו :

בורגה ופירוש

הקדוש וק' לתיו המעט אשר הקר' י' לשכי' דדיק הוא
אז כי יתגלו קד' שמי' רבאע' וכת' דלתיו והתקדשה
בתן מנוח דמתיב ביו' הה' איהו' א' אזד שמים רבא שם י"ה שיה' שלם והיכו לכל האול'
נפחה זכר עתלק ובי' אד'ס ירוש' כיד על כס' יה מלחמה ל"כ כדא'ת' כטור סי' לווא'
עגטלו כחו' החיובות בע' חו' עתלק כל זכר באדוק ויכנסו כדדס' ולזו בשמי'
אבלודעם ושירו דודים וטעם תרוב' של קדי' שלא יתקאובו המלאכי' על פי המדר'
נשע' ישראל' עונין אמן יש'ר מענגין הק' דראש ואת' אוי' לבכי' שגלו מעל שלחן אביהם
בלומ' כחה אוי' לה' לבכי' ומת' לא' שכ' מקלסי' איתו ורחק' מעל שלחן' כביכול באילו' יש
דא' לבכי' ואם יכינו המלאכי' יקטרגו בכל' המלאכי' האילו' הם בחו' השמאלי' מזכיר'
קטגורי' משחת' כס' לא ידכו ואכחו מתי מספ' אש' יכינו התרגו' שכי' מעי' ואח' ממשי'
קוד' מעל' קילום זה אלי' כי רבי' איב' מצי' לשון הקוד' ומיעו' דמיצוט' התרגו' כאשר
נשע' יכדדוק' ולכ' דחק ממני' והחזן מהחיל ומתגלל' יהי רבך שיתגלל ויתקד' שמך
דכו לעיני כל חי נב'ה נהי' בו נפלת' דינרא כרעותיה כלום' גדולתו וקדושתו יתראה נכו
נע'ה וכתה ויתליך מלכותיה ושכינותיו בעול' העליון ד"ה ע' יתגלל ויתקד' ע"ד גדל
לא כח אדני' משפחה ראי' פני' המלך מלאכי' וזו ומשיקים עין אל זן תי' ע'ד' כ
כתבתי' כנגד' ו' המזכרים' בחייכון וכיומיכי כלפי' שאת' הכתוב שכי' מעי'
ואחד מתשפחה אומ' הש"ץ לכיכור כדברי רוקנע' פ' וילך ח"ל כנר ידעת אמרם וז'
שאת' של דיו' ה' היתה וזהו שאת' רב לך כנר הניע עט' של יאשע ודע' כי ל'
לעיל' הראשון כדחה ממני' האחרת ועב' לא יהיה אדס' רודף אחר הכבוד' ש'
סוקרות בעליה וכן אחרות' פת' דתעביית מידחי' גברא מקמי' גברא ועב' תקנו
בקדוש כח' יכון וזיוממן וכחי' דכל' ישראל' כי אין' מלכות כתעבת' בחסידתה כמלא'
רמא וכשאבו מתפללין על דיאת' הגואל' ראון אבו' להתפלל על חיי' דכל' ישראל'
בתללן חמתה' ופרנסיהון שיצו' עתה' יחד' רבביאת' הגואל' ממני' כשהניע' זמן'
דתם אחר' לזכרם דורו והראשון כדח' עגניו' עב'ל' בע'לם וזמן' קריב' אוב'
כדוד' בחייכון וכיומיכון כמו ואימך' דנאך אלוהן ימי' הנשורו' כלומר' התוקה' ש'
פלימו' עב'ל' על' זה שכל' ככל' מלס' בעב'ל' במהרה וזמן' קריב' שהיא בתוקף'
פלימו' ואמרו אמן' השך קורא לבכו' כן' **אמן א' אמן בעמי' אמן ע'ד'**
ס' דמק' ששע' עזו' אר' יוסי' בר' הכיכא'

אמן זו שית' זו קבלת' דהרי'נו אמן' דנדים עב'ל' פרסי' זו שוב' העי' אמן אחר' שוב'
דעביא' שוב' מתיבו קבלת' דברי' האומר' על מנת שתקיי' לי תבאי' דברי' ואח' אמן קבל'
דעביא' ללקיים' זו אמנת' דברים דיארי' עבנו' אמן על התבילה ותחנה' שהוא לשון' ש'
האין' סדרים' שיהא' רבנו' שיהא' אמת' כן' עב'ל' וא"כ' נכונות' שבה' והוא להקו' חו'
ס' 4

חֲסִידוּת

כֹּה תִּחְרֹק לְמִדָּה יְהִי רְצוֹן שִׁיבָה בְּן אֱלֹהִים יִכְוֶן בְּאֵמֶן ל' שְׂמוּעָה שֶׁנֶּחֱזַק הָיָה וְהוּא בְּ
בִּרְכוּת יוֹדֵר אֹדֶר וְכֵן רָאשׁוֹנוֹת ג' אֲחֵרוֹנוֹת אֶל כִּנְרֵי י"ב וּבְקִדְשׁ כּוֹי אִמֶּן ל'
אִמְנֵת דְּנִרְיָה יְהִי רְצוֹן שִׁיבָה בְּן וְגַרְעֵי מֵאֵמֶן יִתְעַסֵּם כַּמְחָרֵף שֶׁאֵינוֹ מְדַקְדָּק עַל
מֶה עֲשֵׂה:

לְשׁוֹן חֲגִמָּרָה וְדִבְרֵי חֲסִידוּת

פִּרְסָה כֹּל כְּתִבִי תו' לְרִי אֹמֵר כִּכְסִי קִתְּלָה כִּמְעַשֶׂה דְר' יִשְׁמַעֲלֵן אֶל־שֶׁ
דִּקְאִמֵּר כְּשִׁי־שְׂרָאֵל כִּכְסִי כְּתִבִי כְּנִסְיוֹת וְאוֹ יִהְיֶה שְׂמִיָּה כִּנְאֵ ת
מִי־זֶרֶק לְשֹׁלֵךְ וְלַעֲלִמִי עֲלִמִי מִכְטֵלִי גִזְרֵת קִשִּׁית עַל־ל גִּמְרָא הַעֲנוֹסֵי אִמֶּן כ'
בְּכָל כְּחוֹקוֹרְעֵי לוֹגֵזֵר דִּיכּוֹ שֶׁכְּפִרּוּס פִּרְעוֹת מִטְּמָאָה דְּנִרְכּוֹ י' אֶרֶץ יוֹחֵן אֲשֵׁי יִשְׁטוּ
שִׁמְךָ עַל־כֵּן כֵּת' הֵבֵא כִּפְרוּס פִּרְעֵי וְכֵת' הַתֵּבָה כִּי פִּרְעֵי אֶהְיֶה לְשִׁמְנָא פִּרְעֵי כִּשְׁהַמּוֹרֶפֶס
כְּטֵל פִּרְעֵי תִרְגּוֹ כְּטֵל אֶרֶץ יוֹחֵן פּוֹתֵחִין לוֹ שְׁעֵרֵי גִ' עַל־שִׁמְחוֹ שְׁעֵרֵי רִאשִׁיכֵס וְיִנְאֵר ג'
גְּדִיק שֶׁאֵל אֶתְקִירִי אִמּוּבִי אֶל־אִמְכִּי מֵאִי אִמֶּן אֶל מֶלֶךְ בְּאֵמֶן רִשִׁי כִּךְ מַעֲדִים עַל־כִּדְאִים
אוֹדֵר הַכְּבוֹד כֹּל כְּתִבִי הַעֲנוֹה אִמֶּן בְּכָל כְּחוֹ רְצוֹן כֹּהֵם בְּכָל כְּחוֹ שְׁלֵסֵס הַגְּדוֹל ו'
וְהוּא שִׁתְכּוּיִן בְּכוֹכֵת הַלֵּב בְּאוֹתוֹת הַשֵּׁם הַגְּדוֹל וּבְכִיכּוֹ וּבְפִרְמִיּוֹתָיו וּיִתְכּוּיִן לַהֲמִשִּׁין
כֹּל הַכּוֹחַ וְאוֹ יִתְפַּלֵּל עַל מַלְכוּת כִּדִּי וְעַל־כֵּן כִּי הַעֲלִיכֵה שְׁכֵרְךָ יִתְגַּדֵּל ל'
וּיִתְקַדֵּשׁ הַשֵּׁם שְׁאִין הַתְּפִלָּה שְׁלִימָה אֶל־כֵּךְ וְכִשְׁכּוֹא עֵינֶיךָ אִמֶּן יִשְׂרָאֵל כֹּל כֹּהֵם א'
אִין אֹמֵר וְלִשִּׁין שׁוֹלְטִין כּוֹ גִּזְרֵן דִּין כִּקְרַע שְׁהוּא מִתְכּוּיִן לַעֲשׂוֹת כִּחַת רוּחַ לְמַטָּה

בְּמִסְבָּח בִּרְכוּת כִּכְר כְּתִבִי לֵךְ מֵאִי אִמֶּן שְׁהוּא הַיִּיחּוּד הַשֵּׁם וְאִין
ר"ל בְּכָל כְּחוֹ כִּקּוֹל גְּדוֹל אֶל־כֵּךְ בְּכָחוֹ שֶׁל אִמֶּן לִיחִיד הַאֲמִינָה
אוֹ הַאֲמִינָה לְאִמְנָה זוֹהֵם אֶל מֶלֶךְ בְּאֵמֶן ג' מַעֲבֹת מֵרָאשׁ וְעַד סוּף וְעַכְשָׁן פּוֹתֵחִין לוֹ ש'
שְׁעֵרֵי ג' ע' שְׁהוּא כִּכְסֵי לְכַנֵּס מְשִׁיטֵר שְׂכִי פִתְחֵי שִׁכְכֵר רִמּוֹ כּוֹדֵם עַבְלֵי עֵינֵי ל'
לְעִיל פִּרְקֵי ג' שֶׁאֶכְלוּ אֶל־רֵב חֲסִידָא כֹּל הַעֲנוֹה אִמֶּן יוֹתֵר מֵדִאי אֵינוֹ אֶל־ט
טוֹעֵה מִי יוֹתֵר מֵדִאי אֲרוּכָה בְּיוֹתֵר כֵּן עֲזָאֵי אוֹ הַעֲנוֹה אִמֶּן חֲטִיפִי יִתְחַבְּיוּמִי
קֲטִיפִי יִתְקַטְּפוּ יִמּוֹ יִשְׁמִי יִהְיֶה כִּכְרִי יִתְעַלֵּי אֲרוּכָה מֵאֲרִיכִין לוֹ יִמּוֹ וְשִׁבּוֹתָיו עַבְלֵי
הַגֵּמֶל אִמֶּן חֲטוֹ מִי בְּלֹא אֵל כִּחְטָף וִימִי שֶׁאֵל יִחְטִיף שֶׁלֹּא יִמְחָר
לְעַבְדֵי קוֹדֵם שֶׁמֶכְרָךְ אֵל אוֹדֵר הַכְּבוֹד וְלִדְעֵי שְׁתֵּלֵת אִמֶּן
מִיחֵד הַדְּנִיכִים מֵרָאשׁ וְעַד כּוּף וְהוּא מִלְשׁוֹן אֲמוֹנֵת אֹמֶן ש'
שְׁמִיחֵד הַאֲמִינָה עַם הָאֹמֶן וְלִכְךָ אֶמֶר גְּדוֹל הַעֲנוֹה אִמֶּן יוֹתֵר
מִן הַמֶּכְרָךְ וְלִי שֵׁם שֶׁל ד' הִיוּ מְזִכְרֵי בְּאוֹתוֹתָיו עֲנִיּוֹתָיו
אוֹ כִּרְיֹךְ שֶׁכִּמְלֵו הוֹכֵחַ הַיִּחִיד שְׁלֹסֶם וּמִקּוֹר הַדְּנִיכָה כְּכִתְחָה וְעִנְיָה
שְׁאִין אֹמֵר הֵשׁ בְּאוֹתוֹתֵי אֶל־כֵּךְ בְּכִיכּוֹ אֶבֶן אֹמֶן אִמֶּן וְלִכְךָ גְּדוֹל הַעֲנוֹה כִּי אִמֶּן מִחֲבֵר
חֲכֵם לְחִכְמָה שֶׁכֵּךְ הוּא אֹמֵר וְאֵלֵי אֶלְעָלֵי אִמֶּן כִּמְנָא שֶׁאִמֶּן הוּא יִחִיד הַלֵּל ל'
לְכִיכֵךְ יִאֲרִיךְ כּוֹ וְלֹא יוֹתֵר מֵדִאי עֵינֵי שְׂרָמָה כִּדִּי דֹאחֵד קִטְפֵי אוֹ חֲטָף מִהֶפֶךְ
הַכּוֹכָבָה וְהַתְּרִין יִכֵּן עַבְלֵי פִּרְקֵי אֵילֵי דְנִרְיָה ר' יוֹסִי אֹמֵר גְּדוֹל הַעֲנוֹה אִמֶּן
יוֹתֵר מִהֵאֶלֶר כִּהוֹרָאֵי הַשֶּׁם כֵּן הוּא־שְׁהִרֵי הַגּוֹלִיִּין מִתְעַרְבִין בְּמִלְחָה וְהַיִּיחּוּד מִכְּחִין
כְּרִשְׁתֵּיךָ ג' שֶׁאֶכְלוּ וְעַן הַמֶּשֶׁל תִּכְיֵן הַמֶּשֶׁל שְׁקוֹ לְמִכְרָךְ גּוֹלִיִּיר וְלַעֲנוֹה אִמֶּן מִכְּכָה כִי
הַמֶּכְרָךְ

הענין מזהך השם והזכרה כדי להתאחד בתלכו שמים והענין אמן מיחד מ
 תחלה ועד סוף ע"ל אונג' הכבוד רחב כי בשלח ח"ל ומעט זה אמרו ג
 גדול הפניה אמן ימ"ה כי הוא פותח המקור מראשית להשיע ברכה אל הכתוב
 הזכרה להתפלל וכוונת המהרץ כאלה מתקור ברכת העונה אמן כי העונה אמן
 אין קובע מחשבתו לפני המלך פני' בפני' ובמקדש לא היו עובין אמן לפי שהיו מ
 דוכרי' השם בכתבו ומפשי' האות שהוא מקור הברכה אבל בנבלין שאין רשות
 להזכירו כי אם בכינוי הזכירו לעבודת אמן כדי לכתוב המקור הברכה למדה מ
 הסי' א"ל הכונה העונה אמן יש"ר כלל כח קודש' לו נזר דינו של בפרוע כרעיתו וכו'
 וא"ר יוחנן אש' יש בו שם ע"ז וכו' הירוש הבין הוא מה שפי' ר' יעקב בן שש
 ול' כלל כח שאל הש' ית' כלל מה שראוי לו באותיותיו ובפי' ובכנוי' ובניקוד המקובל
 לעולם י' דברך נכחו כלל כח מה שכתב לזכרות להתבונן בשע' שאת אמן יהא
 במ"ר יש כח בידו לבטל נזירה וכלל שלל יהא בו שבעה וברך לבין ואחר כך י
 יברך והסך זה המקלל ש' בו ויקוב את השם ויקלל ואח"כ בירך ולפיכך כתח"י
 ואם בעצירה חייב במנה שכתבה זונה גם מה שאמר אש' יש בו ש
 שם ע"ז במל' היין מעשה כי תתן שותת מיחד השם הפך ע"ז ועל כן הפיל
 אמן בירך לעמוד באיתה וזכרה ולכוין בברכה המתפלל שלא תהי אמן יתמה כ
 כדי להמשיך הברכה ובספר הזוהר התבא כל מאן דשעש ברכ'
 מה הוא דמברך ולא אותה לאתבא עלי' אמן איקרי וכו' יקלו כדאש' לכס הכהנים
 נזו' שתי' ובספר דא' נטורי' מאי עובד' במאי דלא פתח ברכאן לעלא כך לא פ
 מתחיל ל' ולא עוד כדכפך מהאי פלמא מכריזי קפי טרוקא גלי קפי' דלכ"א ולא
 תת' לון לי ויהי לפשי' א"ר יוסי מאי דכתיב אותי עזבו מקו' פיס חזים לחמול' כוחת
 באזרו וכו' אותי עזבו לא הוא דלא בעי לקדש שמי' דקודש' בריך באתן' מאי
 עובד' לחזק להם בורות בורות כשרין דכחתי' לנהל' דרגא בתר דרגא עד תחת
 לארדן ואקרי תחתיות ואי דקדיש שאל דקודשא בריך הוא וכוונ' כי כדק' אות
 סליק דרגא בתר דרגא וכד פזיר מהאי פלמא אתי דנטיר תדיר ולא פסוק הס"ה
 שתר ארומים נזר' י' ופי' אמן חכמי הקבלה אמרו כי הרמז בו לחכמת אלקי' ו
 לחכמת שלמה והוא בני' כ"א כנגד השם של' ד' ושם של אדמות וי"א כי הא' רמז
 למה שאין התחשבה' מ' שתי' יפתח י' את אוזניו כן פשוט כוללת וכו' ונקיפה
 עד מ' ש' שהוא כנזר תפלות איוון והוא שם קדוש במל' בספרי החכמים הקי' אים
 בשמות עד מפרשים כי אמן גי' כ"א כמין י' י' אחד כי השם ג' פעמי' עולה פ"ח
 ואחד י"ג הרי כ"א ואם תרגם את' במין היה והוא ויהיה אחד והשכ' אמן מודה
 כי הזכיר אתה קודש בראות על' וברכנו מקימו ושיערו לתוהו ובוהו ולאחדות אין
 סוף ולזה גדול הפעל אמן יותר מן המברך כי המברך ממש' הברכה והפעל' אמן ממש' כו
 מיחדו מיחדו ומורה על חידוש ברכו ושהפעל' מתקיים במאמר ושהוא לטוהו ובוהו
 שליט על הכל ראשון ואחרון ית' לעלי' עד מן הפעל' ועד העלש' אמן ו ספר הזוהר
 תבין גדול העונה אמן יותר מ' הא' אוקת' קפי דר' שמעון דאמן משיך ברכאן
 ממבוא למלא ומתלכס למעורב' ככסת ישראל ובאיתון גליפין דר אלעזר מא' למ' ו
 ומלכין כיון דמטא ברכאן לכוין מתתן כדק' וכעין דרכן לעילאי ואתבשט כולל
 לקולל

זקלא נפיק אשהקין משקילין דברכאן דאמין פול' עבדל דמלכא קדישי וכד ישיאל לתת
 מעתון לאתבא אתן ולכנא לבייהו כמ' דאינטרי' כמא פתחין דברכא' פתחי' לעלא כמ' טבאן
 משכח' ככול' עלמ' כמ' חדו ככול' מאי אנד' להו לישראל דנרמין האין אנד' להו בעלמ' הדין זבעלמ'
 דאתי בעלמא הדין בשעת דעקין להו לישראל ומכלן בלותא קמי' מריהון קלא מברוי' גבול
 עלמא פתחו שער' ויבא גוי' שו' אמובי' אל תקרו אמובי' לשא' אמובי' פתחו שער' ויתקבל
 בלותהון מאיבון דעקין להו האי כהאי עלמא זבעלמא ההוא מאי כדיופוק דרכא מביא' עלמא
 ההוא בר כס דאיתבי' אמון ומא' שומר אמובים נטיר ההוא ברכא דההוא מברך ומזל' ליה לאתבא
 אמון כמא דאינטרי' בשעתיהון בלוקא פכריו קמייכו פתחי' שער' כמא דאיהו פתח פתחי' כל
 חמא דההוא שומר אמובים ר' יודא אים' מאי אמון אר' אבא אבה אוקת' בלא איקרי מבוע דההוא
 בבל הכניד אמון אקרי דכתיב ויהי אבלי' אמון א תקרי אמון אלא אמון קיימא דבולא ההוא
 בבל דגביר וכשיק אמון איקרי מן העולם ועד העולם שלם דלעלא ושלם לתת' אוק' הכא
 זכא אמון ואמון אמון דלעלא אמון דלתת' והאוקמין אמון באיבון אמון ר' שמעון אומר' א'
 עתית' דכירא דכל ברכאן מתמין ככעין ובשקין מ' ככרא דכ' יד וכשיק זקרי' אס' לבי' מההוא
 דזא תבילא ומשתבחין עס סעמא ומ' כעמא כמא דאוקמי' לכד' המשר' ב' פאטלן כלל' דדכר
 דמוקא כן כשימא בכלל' דפשוטא היא ותכסר דרב המבויא כמא מס' דהכא משריקון מלך
 דהיינו אמון כוטרין אל מלך כאמון כלל' דבולא דשמי' היא והא איתת' עכ' הרקנט' פי' כמ'
 דחי' ש' בל' פסו' ויאמרו כי' ול' ומצני שהאמוכא יסוד כל התור' תקבולו לומר אמון קלה מלשון
 אמוכא ולשון הודא' שעקל' פליו דבר' התברך ומזהב' כהן וזהו שא' אמון קבלת דבר' אמון
 שזעאמין קיו' ופי' אמון גדול העול' אמון מ' הויאור העבין כי המכרד מעיד בברכתו של הק'
 שהוא מקור הברכה והשכח אמון הוא מקיס השער והוא עיקר העדות שאין קיס השער
 כמ' אחר והע' ב' אמון הוא הע' הש' נוציק מ' כר' ס' כמ' עס' התבדך לבין במלותיו וכבר
 האר' כדור' ל' דכר בשפט הכר' אותיו' כתיבה האת' ואיד' יתשיב' להנות בה אדם לא חטף
 ולא קטף זב' ועבין חטף אמון בשכא פתח' ובהה הסך האמוכ' עמה שכתוב האמון אחיד ה'
 עמך פרי' דשק' ר' בלבו והא למדת אמון חטופה מהשך הקער' ומוריד יסודות חומת האמוב'
 הנה בארתי עבין אמון לש' שהוא כגור מלשון אמוכא עלבד שיש בעלת אמון סוד שהוא כולל
 שם הויא' הכי' ויהי' תוס' כד' ויש' נוציק סוד מקובל כי אמון חבור' יס' מן הא' שהוא הכתוב
 הוא מקור לנכס' עד ה' מ' שהוא הת' ש' מלך העול' ומן' הת' לב' שפי' השכיב' בקרא' בלשון כתיבה
 וכללת זכר ונקי' והרמז האותיותיו כן כשי' כן פשוטה וביני' שהדבר' מופת לב' משם
 מת' פשוטא לעולם השגל' הכשר' ומהם אל' עלים השגל' הזה וכמא שהתחיל מן המקור
 הכרמ' בלות אלף והתשיך הדרכה משם כמי' שפותח מעין להשקו' הכריכי' השקאה כן יקבל
 העול' אמון שברו שיתחילו לו שער' ג' ע' ש' פתחו' שער' ויבא גוי' דדיק שומר אמובי' מד' ככר
 מדה וכבר ידעת' מלת אמון כוטרין אל' מלך כאמון ויש' לך להתעורר כי בעלת כאמון כן
 כפופה כן פשוטה לא לשתים רק לפר' והמון השפטה שבעלת אמון כוללת זכר ונקי' לש'
 שכן כתיבה היא כתיבה ופשוטה זכר ולמי' שיש כן הכתיב' כלל' הפשוט' משי' כן כוללת זכר
 ונקי' ויש' לך לדעת כי האלף בקראת אמון והת' בקרא אמון ואהי' אבלי' אמון והכל אחד
 כי אין להפריד החכמ' מן הכת' ר"ל אלף שהוא פלא ולמי' שהדבר' מ' ס' וכעבין שכתב' שאו
 ידיכם קודש היא החכמ' וברכו' ל' לך גדול העול' אמון ית' חס' גבולין אבל המקדש לא היו
 עובין עלא היו בריבין לש' שאין מכיר השם ככתבו ושתי אזהרות הראשונ' רמזו למקור הירכ'
 לכן אין מר' להפריד אמון במקדש וידוע היה מכין וכתל אמון ואמון כמזמור מ' ופ' ז'
 המכר' ה' ית' באמת אשר עליו הכתוב אות' כל מכללי' אבד' עכ' היא האר' ואין קרית
 ומה שאמרו העובים אין אשר ברכותיו הרי זה בור' יל' בתקו' אשר ג' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 פ' ש' עדים ועד אחר' כי הוא מתגלל עוד גבאי הוא למר' אמון הכל ית' כאלו לא
 סבוכהמלך הקדוש הקרוב' לפחת סורגה כי גבאי לעמול הדברים דין בס' הוא בלא

הקדמה

רבינו

בחי' פ' יתרו כ' לא יהיה לך וז' והאמת כי הקדמות ז'
לא להיס' אצל הכוונה לשם המיוחד וענין כונת החפץ
הנח' השכ' מרוס' מכל מחשבות מתעלה על כל התהלות שז' ומרוס' על כל ז'
ברכ' ותהי' ונקדיש לעילא מכל ברכת' ושירתא ותושבחת' אצל דע' חכמי קבל' כי באחד
יקראוהו ואלי' יסכימו כל המהללים וכוונ' שם המיוחד כי הוא קדוש לקוראיו ואמת
כשיקראוהו באמת וכן הזכיר הרמב"ן ז"ל בתפלתו בשיר אקרא הלא תענה כי נשתילשאל
מן המלך וכן בשלח' וכו' עד והודיענו ככל זה שהתפלל לעדת רחמים שנמדת
הדין וכו' ע"ש תמצא בוכח ונסתר

התקבל

ה"ש מתפלל ותאזן וקורא לזכר עד' הא דפ' ב
נמר הדין ר"ל או כל המתאזן עגמו בתפלה מלמעלה
אין לו גרים מלמעלה פ' רשי אין גרים יכולי' להשטינו מלמעלה ד' יחזקן אומר ל'
לעולם יבקש אדם רחמים שיבין מאמני' את כחו ולא יהיו לו גרים מלמעלה פ' רשי'
שיה' הכל מאמני' שיבייניו מלאכי' יסרת לבקש רחמים שלא יהיו מסכימים
מלמעלה שז' הישרך שופך ולא נגר בלומר אם באת לערוך שופ' כזאת תערכהו
לא נגר שלא יב' לך גרי' וזה הכל יהיו במאמני' כחך ע"ל לכן אמר ה"ש
אתם הרבים תתקבל כלותהון ונפשות קדש אבוהון דבשמיא ותהיו מאמני' כחי אזאל יהי
כרי' מלמעלה ומקטרגי' ואז בודאי יהא שלח' רבא מן שמיא וחיים
ותתקבל יס' כו' יתמות כנגד י' מאמרו' י' דברות בזכותם עלות לעשר בלגלי ז'
ומהם לעש' ספירו' ברכו' על ראש כדיון

יחא שלמא

רבא יס' כו' יב' תבנו' כנגד י' הוותי' י' בנולין אלכסון
האמרו' כספר דהיר יב' שטטים יב' חדשים יב' ש'
שת ליוס' יב' לילה אבו מתקשי' שלום וחיים עלינו ועל כל ישראל

עשיה שלום

יב' תימות רומז לכל הכוזב וזכר התלה ז' לזום
יהא שלח' והוא יעש' שלום עלינו כו' כי הוא על כוונת
ונחמת' לעת הנאולה בתוכ כל קבל די חיות די התאזר' אכן מן שמיא והוא משיח די
לאבידין והדקת פרולא בשש' חספא בספסא וזהו ש' אה רבא הודע למלאכ' מה די
לכו' אחרי דלא בלוג' אחר אשר יתדוק פרולא בשש' וכו' והזכיר בפסוק אזה'
רבא וכוזר מן שמיא עלזום מתפלל יהא שלח' רבא ען שמיא דהייבומן אלך' רבא
דיתגור אכן מן שמיא והדקת פרול' וכו' ואז יהא שלו' זחיים עלינו ועכ"י
ואח"כ חוזר ומתפלל עשה שלום כמרומיו הוא יעשה שלו' עלינו עתה בזמן
הנלות אף כי יש למדת הדין ה"ז מקום לחול יהיה רבון' שיכבוש רבונך כעבוד
יגלו רחמי' על כני' להתנהג עמם ברחמים ושלום והכל בזכות יב' הכל'
והוא יעשה האזן מהרר שלום ז"ל מוויכא גירס והוא ואני ראיתי בתפלה מ'
מדקת כ"ס ווירמיישא כת' הוא יעשה

רב גהשון

כתב כיון שאמר יתגדל כורע בחיובן כורע דכל
ישראל כורע יש' וכורע ונחי' ומתעלה ויחלל
יכורע

הקדמה

רבינו

כחיי פ' יתרו כ' לא יהיה לך וז' והאמת כי הקדמות
לא להם אצל הכוונה לשם המיוחד וענין כונת התפלה
הנה השם מרומם מכל מחשבות מתעלה על כל התהלות שכל ומרומם על כל
בר' ותה' ונקדים לעילא מכל ברכת' ושירתא ותושבחת' אצל דע' חבתי קבל' כי נאחד
יקראנו ואליו יסמינו כל המהללים ובכוז' שם המיוחד כי הוא קרוב לקוראיו ואמת
כשיקראוהו נאמת וכן הזכיר הרמב"ן וז' נתפלתו בשיר אקרא הלא תענה כי נשתי לשאל
מן המלך וכן בשלמ' וכו' עד והודיענו ככל זה שהתפלה לעדת רחמים שנעמדת
הדין וכו' ע"ש תמצא בוכח וכסתר

תחבול

ה"ס מתפלל ומזו זקורא לניכר עד' הא דפ' ב
נמר הדין ר"ל או כל המאמץ ענינו בתפלה מלמעט
אין לו גרים מלמעלה פ' רשי אין גרים יכולי להשטינו מלמעלה ד' יחבן אומר ל
לעולם יבקש אדם רחמים שיהיו מאמני' את כמו ואל' יהי לו גרים מלמעלה פ' רשי'
שהו הכל מאמני' שייצוהו מלאכי השדת לבקש רחמים שלא יהו מסכמים
מלמעלה שכל הישרך שופך ולא נגר כלומר אם נאת לעירך שוב כזאת תערכו
לא נגר שלא יב' לך גרי' וזה הכל יהיו במאמני' כחך ע"ל לכן אמר הש"ך
אתם הרבים תתקבלו בלותהון ובפנות קדם אבותיו דבשמיא ותהיו מאמני' כח' אזאל' יהי
בר' מלמעלה ומקטרגי' ואז בודאי יהא שלמ' רבא מן שמיא וחיים
ותתקבל יש בו י' תיבות כגד י' מאמני' י' דברות בזכותם עלות לעשר בלגלי ו
ומהם לעש' ספירו' ברכו' על ראש גדק

יחא שלמא

רבא יש בו י' תיבות כגד י' מאמני' י' דברות בזכותם עלות לעשר בלגלי ו
האמור' בספר נהיר יב' שנים יב' חדשים יב' ש
פתי לזכר יב' לילה אנו מבקשי' שלום וחיים עלינו ועל כל ישראל

עשיח שקרם

יב' תיבות רומז לכל המזכר וכלל המלה זו לזו
יהא שלמ' והוא יעש' שלום עלינו בר' כי הוא על כוונת
ונחמת' לעת הנאולה בתוכ כל קבל די חזית די הת' זור' אכן מן שמיא והוא משיח די
לאבידין והדקת פרזלא בשמא חספא כספא וזהבא לה רבא הודע למלאך מה די
להוי אחרי דלא בלות' אחר אשר יתדוק פרזלא בשמא וכו' והזכיר בפסוק לזה'
רבא וכוזר מן שמיא על זה מתפלל יהא שלמ' רבא מן שמיא דהיינו מן אלק' רבא
די תגור אכן מן שמיא והדקת פרזל וכו' ואז יהא שלו' זחיים עלינו ועכ"י
ואח"כ חזר ומתפלל עשה שלום נמרומי' הוא יעשה שלו' עלינו עתה נזמן
בגלות אף בי יש למדת הדין ח' מקוב לחול יהיה רנון שיכנסו רנוך כעמד
יגלו רחמי' על כלי' להתנהג עמם ברחמים ושלום והכל בזכות יב' הכל'
והוא יעשה האון מהרר שלום וז' מוויכא גירס והוא ואני ראיתי בתפלה מ
מדוקת כ' וירמייא כת' הוא יעשה

רב בחשוך

כתב' כיון שאמר יתגדל כורע בחיובין כורע דכל
ישראל כורע ישר וכורע ונחי' ותעלה ויחלל
יכורע

שחרית

נמורע עשם שלום וכורע והללו ו' כריעות ו' רקיע ו' ימים ו' ספרות נד ו'
 מיטע כפסוק כי ממורח שמש עד עקבא גדול שמי מנאמי וארבע כריעות חובב
 גנות כסא של שלש רגלים ורגל דביע הא דוד מלך ישראל חי וקים
 עתה אתחיל לכתוב ברכו

ברבר את יי חמבורך אר' עתיב' ככל יום רוב שחרית

מלאך אחד עשה זכותי מלך

מלך י' יתלך עד שתגיע לברכו וכשיגיע לברכו פומד היה אחת ושמה ישראל
 וקום נמחה ישראל עמדת באמנע סריקע ואומר

ברכו את י' המבורך וכל גדודי מעלה עמים ברוך י' ישראל יהא שמים ונא א'
 לו מנאמי ברכו י' טו י' תיבות עד המבורך היינו אמרו לשם
 המבורך כיקודו של שם והוא קישור העליונים כ

לשל נביה שמי' רל מבורך ברכו המבורך ראש וסוף כך להזכיר שם של כב' ו'
 המבורך מתחיל "אנקתב וכו' עט" וישמע אלהים את ברכתם או כנד התורה ל'כ
 התיות ל'כ ככזול' וכל האות' ברכו בכונה כאילו קיים כל התורה שכל כל באי
 לא ישובן רת' ברכו את י' ה' בא"ה וד' תי' נד שם של ד' בא"ה גי' יח' שליט
 גי' עלמות ברכו את לרבות הצינון ברכו ברוך רוכב רוכב אין הרוכב כ
 טבל לסוס אלא הסוס טפל לרכבו כלומ' ברכו את השם הוא הברוך כאשר אפשר
 לקמן מהו ברוך המבורך ומקבל שפע מאת שם הגדול וזכו את י' לרבות הברוך ו
 אין לנלות לכל אדם עב"ל והברוך כתב כפ' תרומה ספר ברכוי ח"ה

וזן אתרו בלא באחת והסין כשתיים נאמרו שהוא ברוך המיוחד ושם המיוחד דפ' שניהם
 מתאמים ואלא המרכבה העליונה שהוא חפ"ע" שהם מרכבה לתשובה שהוא
 המלך כן משתלשלים ד' חיות ח' פני אריה פ' פני שור ת' אדם ע' נשר שהיא
 מרכבת יחזקאל כן מתרכבת יחזקאל משתלשלים ד' רגלים והם ד' מחנה שכינה
 מיכאל גבריאל אוריאל רפאל ומהם מתחיל השלש הכפרדים שג' משם יפרד והי'
 לארבע ראשים והנהיר קורא לפ' שם וד' פני' הללו קראו שמים עליונים ומטע'
 זה יקרא הקב"ה רוכב שמים כי הפ' רוכב עליהם והם כסא לע' והנשא הזה ה
 הוא לבנת הספיר ותחתיו הרכיב שפ' ראשי החיות ואיתו רקיע הא החי' חזו
 ששה הסיים וזה לחם ואופן לאופן וכרות לכרות עב"ל ומלת ברוכי דין ברכופי'
 כונת הרמקן וכל התקולקן שהוא יחוד שלם פ' ע' זר ונקייה וכל ברכו י' ככיו
 עוד מנאמי ח"ל כחוב אחד אחר סוד י' ליראיו וכתוב ואל

ישרים סודו וכתוב כי אם גלה סודו אל עבדיו הכנזאים כיבד לומר לך כשם ש
 שאין ישר בלא יראה כך אין בלא בלא שניהם וכשם שאין אחד בלא אחריו כך
 אין שלשתן עד שידעו אילו שלשה ויחזקיהו עשר ספרות וברוך ושר הפכים
 והק"ה בקרא עלת העלי' עליו אין לומר לא י"ס ולא אין לא שיעור ולא ק
 קומה לא אורך ולא רוחב לא קנה ולא גבול לא פיה לא כסיע לא חנייה כי
 אין מחק לו ולא חובץ כינו וממנו האכל כח אילו שלשתן ושלשתן מחוברי' כו' ו
 יאספצי' ממנו עשר ספי' מעבדו והברוך יעש' ושר הפכי' מן הכרו' והק' עלי' ה
 העלי' על כול' ולפי שהאכל עש' ספי' מעבדו ולא מאליוהו יש להתפלל ולחבר כלם
 יחד

שחרית

אחד צתפלתו ולחשו' את הק' שהו' על' העלי' עתה' והוא מחזר' ברחי'ו ואי' אפשר זה כלל זה לחשוב פן יקנוץ בנטיעות ח'ו' וכשהוא אומר באי' אג'ה יחשב על' הכל שהב אחד ואז הוא נאמנה שלימה ומאילו עשר ספי' בוראי' האדם לכן האביל עשר ספי' כדי לברא כל העולם כולו כי האדם נקרא עולם קטן וע"הו קטן מע"ה ומן הקטן נקרא הגדול

ברבור

הוא היושב על הכפא והוא דמות הק' בעד שכלו עליו חכו של ביד הכביאים אדמה שהכרוב מראי' בתראה הכל והכל כעבין ההבואה למעשים בראה כמלאך ולפעמי' באדם בארי כסום כאיל למה שירנה וא"ל שהוא הק' שהרי כבר באמ' איני' הוא ולא שכיני' אלא הוא הכורכ שמתראה לכל נוכח אלנו היכל שעליו ככת' וכנח הכל הכרוב מתחבר לי' ספי' והכרוב נוחן על הכער הוא שר הספי' ושש' נקראי' אדני' והק' עלי' העלי' כ"ע הכל כמו שפרש לקמן ומה שמתבאר תארי' יד ורגל הם מלאכים נקראי' כן כדפי' הרוחא כפי' לא לחפש נתן הכתוב אנרי' להק' אלא שיש מלאכים נקראי' כל אחד פ"ש האנר מן הכואר נקרא נואר והוא מחובר שם לא י"ו מתכו וכן לכולם וכשיעור הקיות כחן מלאך ובשבע שבשבעי' מן הק' הם מחזרי' ואילו המלאכים הם המדות חכו עשר ספי' דל"כ איך תאמר מדה אחת חזק יותר מכלל האחד וכל מאורות וכל ככא מעלה ומטה מאילו המדות כל אחד בשבעי' מ מדבר שכתותו זה הכלל כולם בשבעי' מן למעלה מהם עד שבעי' לאילו הם הספירות וחיות האדם תלוי משבע הבא אליו ואם עובדי' לו חיותו מחזיקי השבע אשר הוא מתכו כדפי' זקני' הרי"ח כפי שיר של יחוד ועתה מיושב כקר העיון ר ראשו כתם כז ר"ל זה נבא כדודו מחמת שהכסא בשבע שלמעלה עד שכל ל למדת הראש וכן כולם עב"ל כל זה הביא שתדע ותשכיל השתלשלו' זה תזה ומהו

חברבור

הוא ה"ע ושר הכני' הוא מטטרון ומעלה בשבת לכוונתיו ראשוב' הש"ץ יאמר לקהל חזקו ואענו כח למעלה כדרכו כלות' השתדלו והרכו תחנה ובקשה ממריכה העליונה כמה נדיבי העם במחוק' עד הכרוב היא הבאר ומשם בארה לעולם השכל כלות' היא הנאר אשר אמר י' אסוף את העם ואתנה להם תים וקיום העולם נמיס היא הרסד והם עובי' ביה"ל ה המבורך מ' דינה להיות רפוי' דלא ליסתמע הוא מבורך ח'ו' מדרש וכשתמעת ל לברכו כורעת רגליה או' נקול רם נא"ה וכל גדודו מעלה עיני' נרוך י' ה"ל ו ומזכירי' של ע"כ המתחיל בו ומסיים במ' מ"ב וכננלו יסדו לומר יתברך ו ישתבח הם מ"ו תי' ס"ה כ"כ מ"ו ל' תי' ע"כ לעולם וע"ד סוכי תיבות מד מלוי השי' מ"ד ולכך מאריך החזן בנינון ברכו שיאמרו יתברך ויכונו לעולם

ברוקה

מדרש תדרשו נקדושה היחוד ח"ל שנים ברוכים כנגד י' אלהים יי' שמו שם של ד' במלאו אדנו' בתלואו' נ"י זה הרחמנו' ד"א נבי' אלה הוא בשלם הזה נב"ה אלהי' נ"י זה דין' להינו נ"י הדן יחידי דעו כי י' הוא האלקים אלהי' מלא נ"י ש' בא"ת כ"ש בשכ מכפ"ץ ש' עב"ל

רוקה

שחרית

אשר עשה לנו אלהים הנראה לי מדעת ר'ל כפר הזוהר וכן מדברי ר' החידו
החזן והסדרה כותבת כי הדיבור לכוכב הוא לשכינה הנקראת אתם ול' מדבר נכבד
נ' השכינה היא נריכה ברכה ברוך את נתי לי

ספר חזקוני

ותראה הייחוד דא' ה' תתאה דתיאגלי וכל שאר
איתכסי ותו: האי דתראה משתמע בסוכלתל' ס
היא דמתכסי אל מקום אחד בגין דהכא' הוא קשורא דיחזא דעלמא עלאי י
אחד ושמו אחד תרין יחודא' חד דעלמא עלאה לאתייחדא בדרגו וחד עלמ
תתא' לאתייחד בדרגו קשורא דיחוד דעלמא עלאה עד הכא איהו י
עלמין תמין אבתיים ואתקשר עלמ' עלא ביחוד' דדלי ובייכ' כך כל' פ'מי
קרי מקום אחד לכל דרגין וכל שייפן מתכנסין תמן והיו כולו אחד אחד
לא פירודא כלל ולית דרגא לאתייחדא ביחודא' חד אלא האי וכו' איתכנסין
כולהו באורח כחם כתבא' חד ועד הכא בדרגא אתייחד עלמא לאתייחד כ
עלמא דא תכסי' עלמא לאתייחדין עלמא ואתייחד אף הכא לתתא' ועלמ' א
איתגלי איהו עלמ' דתתאה וארא אית' ויראו את אלהי ישראל וכבוד י' נראה
דרא כבוד י' ומראס דמוס כבוד י' והא איהו רוח דותראה הייחוד עד שם
נלשון זה שמא קדושא פתי' ונלי' ההוא דפתיס לקבלי דעתיקא קדשי לסתות' ד
דכולהו ההוא לאתגלי בגיני איתגלי דתלי במער אכסין ובגיני כך כל ברכאן בעי
מתוס וגליא ונלשון האה כתב הרר אלישר

מגרייזא

ר'ל ולכך תקנו כחתימה כל ברכה בא' לשכינה וכל
שלא ידע זאת החכמה הטיפלא אל יהי מהרהר למי
יגבון אלא לאינו ששמים וכן ראיתי כתב שאלח ר' החסיד לבנו עכ"ל

ספר חבדיר

מח' אקב"ז ולא קדשתנו מלמד שח' העלמי'
כלל' כל המנו' ובחמיו עלינו כתב' לכוליקדשיותו
נה עכ"ל בספר ואלי נאם מה המאמר אין הגרע על מלת אתה באחת תן ה
כדישו' רק להיכוח הדיבור אק"ו לחי עלמי' והוא העולם המוכר בברזית עכ"ל
דקטב ברוך אתם י' לשון שם ורבו ר'ל מקור הדרכה ותמו מביאת כל כמו
שתאמר גדול אתם נכחון קלא' דאמר כל אדם שלא יתפלל וישתחו' כ"א לו הקד"ה
ולא לשכינה שהרי השכינה עצמה מתפללת לפני ה' כדאית' באלף בית דר' ע
פתיס' ור'ל כלה השכינה לפני הק' ונשטתתה וכל מה שרונה לעצית כ"י עישה
דוק למעלה נתתי מה היא השכינה היא כבוד כבוד דרש אלישר הדדסן
רבינו בהרר פ' יתען ואם תסתכל בתפלת שלמה חמבא שהזכיר ב
תפלתו י' אלהי ישראל ולא אלהי ישראל וכוא שהתפלל
דאנ' י' אלהי ישראל שחר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ועתה י' אלהי י
ישראל יאזן נא דדרך הודענו בכל זה שהתפללה למדת רחמים שזמדת הדין וכו'
הזכיר שר וקתללו אלי דרך העבר אשר נחזות נה והכ' אשר נכיתי לשחק כי
כוונת

שחרית

כוונת המתפלל לשם המיוחד ונבין הכית לכבודו הכבוד שמו ואמ' י' ואת' תשתפ
 בשמי' והיא' מדת הרחמי' מדת הת'פ' ובסוף את' ויהיו דברי אלם
 אשר התחננתי לפני' י' קרובי' אל' י' אלי' ומשתם כקל סוד הנרכו' במוכח בלשון
 שתקנו אתם א"ק"ו ולא קדשתם כי מלת ברוך יחזור לתשובה שהיא מלך השלם
 והת'קרא שלם והשלם הזה הוא אשר קדשנו וכן עמאל נספר הנהירבו' כ
 בדלעיל עד ואולי' כוכה מהאי טעמ' כי בשעת שאנו חכמה נעול' הזה לעם' הוא
 גדול לשון הנהיר ומכאן תבין ששכיב' בישראל לאו ברוך הדיוט בלבד אלא
 ברוך גבוה כי כיון שהשם המיוחד המפורסם ע' הכבוד הגה הכבוד מקבל תוספ'
 רוח הקודש וזהו יהי כבוד' י' לעול' י' י' כ' ולכך יש להם לישראל כח להיות
 מחלישי' חו' או מוסיפי' כח בגבורה של מעלה של כור ילדך תשי' וכת' באלהי' כ'
 בעשהחיל והוא הכבוד אשר הזכיר כאן לדבר אלהי' עכ'ל
 ובסם מי יעמוד לנו בכל ברכה וברכה לכוין בתיקונה יאריך הסיפור ואי'ת
 בטר כנגלג ירמו' לכן יכוין אדם בתחילת הברכה טע' כל יכלמו'או בתחלת יונד
 אור כינו לנץ עגמו' עד כי ידו מנע' ואחר שיתפלל עם הצינוד יכוין בא'י' כאשר
 סית' כוונתו בתחלה ויאמ' בא'י' השם המיוחד הקושר הכל עליוכי' ותחטמי' ד
 דהיינו בחתימת' ואם במתיח' שאמ' בא'י' אמ'ס' יכוין לדבריו
 הראשוכי' והרכו' הראשונות לפני
 ברוך שאתר :

אתחיל תחילת שחרית יונד בעור שומר אמורכ כונד

ברוך

אֵלֶּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם יוֹצֵר
 אֵר וּבֹרָא חֹשֶׁה עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבֹרֵךְ
 אֶת חֵבֶל חַפְצֵי אֶרֶץ וְלִצְרִים עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים
 וּבְטוֹבוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית מִתְּרֵי מַעֲשֵׂי יְיָ בָּלֵם בְּחֻבּוֹת עֲשִׂית
 מִלֵּאֵךְ חֶאֱרֵץ קִינִיב חֲפֻלָּה חֲמוּדִים לְבָרֵךְ מֵאֵז
 חֲמוּשָׁבִה וְחֲמוּפֵי־אֵר וְחֲמוּנֵשׂא מִיָּמוֹת עוֹלָם אֱלֹהֵי
 עוֹלָם בְּרַחֲמֵי חֲרֻבִים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲנֵה צוֹר
 מִשְׁגָּבוֹ מִבֶּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֲדָנוּ : אֵל בְּרוּךְ
 יָרוּל רַעַח חֲבִין וּפְעַל וְחֲרֵי הַפּוֹחַ טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְ
 לְשִׁמּוֹ

ס"ת מאה המקיימם עשה שלום בממלא שלמעלה . פס של מ"ב הוא
 יונח ממסוק בראשית א"ח סימן כט" תקנו לומר ובורא חסך כדי להזכיר מדת לילה
 ציוס ומדת יום בלילה פי' החסיד רבי' להודיע שיוצר אחד בראס כ
 בראשית פי' ככוי הדס י' נכאות שמו פי' שעשה הכל גבי הוא מיכל עכ"ל
 נספר נהיר בדבר שיש בו ממש נאמר בו יכירה ואין בו ממש בריאה ולפי מ
 מאמר ז"ל יוצר אור ובורא חסך שני כתובים באחד כת' ונהורא עימי שרי'
 ונתיב חסך סתרופלה שלי' וכל סת תוכלא קשי' הא בנתי גואי הא בנתי נראי כי מדת
 יום ומדת לילה עכ"ל המאיר לארץ ולדורים ע"כ היא הארץ התחתונה
 ולדורים ע"כ רחמים נא"ת כש' י' תנצח גי' ברחמים ובטובו מחדש ר"ל בששת
 ימי בראשית הוסב כל דבר לחדש בזמנו ובטובו מדת טובו והרבה הבאם
 מאין סוף שאין כוסף כי לא יתקיים זולתו מה רבו בסקירה אחת אתה וד
 דורש מעשה כלב ופעל כלב נחמה שהיא בקרדוס ביל האומן שכל בראשית נרא
 תי' נחמתא' תלאה הארץ קביכך צריך אתה לדעת כי עשר ספירות באניותם
 נמצא העולם שלב וכן מה שנמצא בכל הכתובות בין בעולם המלאכים או הנגלות
 או שלב השכל הכל דומא לעשר ספירות ומכרן ולוין נתגלו כל הנבראים ככל
 אצל המורה שכל ככל יתכן עלי ארץ המלך המרומם לבדו מאז ר"ל
 לא תאמר א"ו רשויות יש על כן אמר לבדו מאז ר"ל עלית העילת הוא משביע
 בולה כדבי' לעיל מאז י"ת שהרא כבא הכבוד ככין כסאך מאז וי"א כמו או ישר
 דה"נו ת"א ג' ראשונות ו' קילות המרומם כפי הספירות המשובח לשכל' הנספדים
 והתואר הנגלות והתנשא תמות עליכ ר"ל תעלה השכל כל הנברא ממות עולם
 אפי' עליכ י"ת על העשרות שהא נקראת שר עליכ כי הנגות העולם על פיה

תבקש שיתגהג עתה ברחמי הרבים כמו שאמר עמוד מכסא דין ושב על כסא
רחמים ויראה לפרש כאשר עמד שם בראשונה התלך המרום הוא עלי ה
העלי' גד' כל אמר לו לשר העל' ברחמיך הרבי' כלומ' גדשפע"ה שהם רחמים רבים
רחב עלינו אדון עו'נו עי' עלם העליון והוא חסד נקראת עו' כור משנכנו
ע'י פחד מן ישענו ע'י תפארת משנב נעדינו היא עט'רת רגל רביע' שכ של
מ'כ קרע שט' המגדש המקטרג המבקש להשטין אל ברוך גדול דיעה מוסד
בא' במדרש ר' ראיפור קליר כשרנה לייסד הפיוט עלה לרקיע על ידי שם ו
ושאל למיכאל הייך העלאכי משוררי' והייך שירתם מיוסדת וא"ל בא' והנהיג הוא גם כן
לעשות כל שחיו בא' רמו כאן א"ב וסופי מיכאל ע"כ מנא' ואל ברוך הוא ע"הו
א"ם ברוך כ"ע ש"ה ש"ת כל אחד מהשלשה ברוך מחזירו וכולם מא"ם גדול
דיעה היא ח' ופ' זה כשפע ג"כ מחכמה זה כשפע ג"כ מנ"כ נקראת דיעה ה
הכין ופעל זהרי חמה כלומר בהמשכה והכנה פעל זהרי חמה טוב יגר כבוד ל
לשמו היינו כבוד כנרא טוב מנא' זה הקב"ה יגר כבוד לשמו כד' כל והיא השניכס
נקראת על שמו וימ' טוב יגר מוסף על לאל ברוך הרומו לכ"ה וע"כ תקנו וכווננו
אל ברוך הוא עלם הנא יגר טוב הנפון לגדיקים ונגד זקיניו כבוד א' רומולכ"ה
והעיקר מן הא' לא"ן ס"וף שהוא ע"ה ה"ל ל"ת ומשיכת נארה משוכה חכמת
פני' פי' אחר טוב זה התפארת יגר כבוד דהיינו זהרי חמה אורם כלכם וחס
כבוד לשמו ושמו הוא הע"

בואורות נתן סביבות עזו בנח' צבאיו ק
קדושים רוממוי שרי המור בוספריים כבוד אל
וקרשהו ההבנה יי אלהינו על שיבח מעשיה נדיר
ועל מאוריו אור שעשית בפארוך סלח תהבנה י
צרתנו בולבנו ואלנו בורא קדושים ישעפח שמו
לעז מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם
עומדים ברום עולם

מאורת נתן סביבות עזו על' ובהורא פני' שרי' כלומר מאורות הפנימיים עמד
יגנו זהו שאמר סביבות עזו י"ת מאורות נתן זהו המאור הגדול של אדכ הראשון
כפה בו מוסף העולם עד סופו וזהו נגו והיינו סביבות עזו פיכות נבאיו י"ת מלאכי
שרי הפנימיים ופיכות לשון פיכות העם וי"ת פיכות נבאיו הס' ו' קבוצת פיכה ל
למעלה למטה ימין ושמאל פנים ואחור תחברך בורינו מלכנו וגאלינו מעתה
מתחיל לסדר בראיה במלאכים וסדר שיר כל יום וכבר העירותי כי כל מה שזכר
האדכ בפיו בתפילתו בכוונת הלב מוגיא הכח הקוא אל הענין הקוא למעלה והוא
אליו תפסות כח והאמנה ומתחבר עמקס

בספר חזקוני נבילות כפי נש לתיקם בנוחל דמלאני עלילה
 לאתחברו כהדיהו לאינון קרואין העומדי' וכתתי לך מלאכים בין העומדי' ולכוונת
 דעת' קמי מרי ריעות' ולמטבע רעות' על'ל נפ' בשלח ולזה התחיל כוריו מלאכ'ם
 בורא קדושים כוריו מלאכ'ו שהוא עשאו והוא יהיה מלאכ'ו בורא קדושים מ
 אבריא'ת המלאכ'ים ומתנו יסתבח שמך לעד מלאכ'ו י'ה' השבח שלם **רוקח**
 ותיאך ברא מלאכ'ים המקודשים לקח ה' קב"ה שם אחד ויבר נחמו הגדול אש' ל
 לבנה וברא בו מלאכ'ים כדאית' במדרש י' בחכמה יסד ארץ חכמ'ה ג' ע"ג כי יש
 לה' ע' ג' שמות ע' בכתבו ולקח ג' שמות הקדושים שבהם יבר אש ומאחד מים
 ומאחד אויר השם הראשון הוויא ג' טיפי אש וחלק לג' חלקי' מתוקף האש ברא כס'
 ה'יקר וחיות הקדש היא טפה ראשונה ש' השבי לקח תוקף הדר וברא שמים מטיפה
 שבייה ברא כיפה יפה ושם כה המים כלג' אלהים מלא מים מטיפה ג' הניח בו
 תהומו' אשר מתחת לקח ש' השלישי והוויא ג' טיפין אור מטיפה אחד תיקף אור
 עיני' שרי' כהורא ולעולם הנא אור לנדיק' מטיפה שבייה למשיח טיפה ג' לע"ה
 במא' בשמו של הק' כה ברא מלאכ'ים באש ובמים ואויר ע"כ רבים ומשתחווים לו
 ג'כך אמר בורא קדושים ע"כ כל יובר משרתים ואשר משרתו א"ח סימן כ"ט ת
 תקנו לומר הא דפ' אין דורשין כל יומא אברו מלאכ'ים מכהר דיבור ש' חדשים
 לבקרים רבו אמונתך ופי' הכי יובר משרתים אותם המתחדשים בכל יום ואשר
 משרתו מעולם כמו מיכאל וגבריאל עכ" **משרתים** ואשר משרתו ר'ת מו"ס שם
 שלסוף ע"כ והמלג' ו' ואשר מחריב מלאכ'י מו"ס יונא מפסיק שונה כש' ל
 למ' כוחי כי גמ"ל וכשיחסר ו' חסר מכוסה גם קבלה כידי בראשית ברא אלהים ג'
 מו"ס וכשתחסר ו' דהיינו א' ה' מאלהים ישאר לים ויהי קרא ח'ו בראשית ברא
 לים כהיא דתלמי המלך ח'ו ולטעות כאלו הוה בראשית ש' ולא מהכי להפך
 לים ברא בראשית ע"כ

ומישפיעים ביראה יחד בקול רברי אלהים חיים
המלה עולם . כלל החיובים כלם ברורים כלם ג
גבורים כלם עושים באימה וביראה רצון קונייהם .
וכלם פתחים את פיהם בקדש ובטהרה בשירה ו
ובזמורה ובזמירין ובשירה ובמפאצין ובמזמורין ו
ומקדושיין ובמליכין את שם האל המלה חגדול
חגבור והנרא קדוש הוא . וכלם מקבלים עליהם
עול מלכות שמים זה מזה וזהנים רשות זה לזה
לחקדוש ליוצרים בנחת רוח בשמח ברורה ובנעימה
קדש כלם באהר עינים ואמרים ביראה :

קדוש קדוש קדוש יי זבאות מלא כל הארץ כבודו :

ותשמיעים ביראה יחד נקול נספר **רקנטי** אר"ל מלאך אחד יש בידו פ
 סבט של אש ומכה המלאכים ושורפם אם ירובו או יאחרו שירתב מן האחרים וכן
 נספר **חיבלות** מי לא יאמר אותו מלאך כורא ומקובל על כל משרתיו
 ברעת ובזיע משרתים אותו מתהלך בגזיר' בפה אחד שמך כורא מוביאין פ
 מפני אימה ויראה שעמדן לפניך אין בהם מקודם ומאוחר וכל המעבד קול פ
 מחזירו כשיער כיתא של שער נדחק לאש להנה שאם יאחרו או אחד ישפיל ואחד
 ירים לא יהיה הכתר שלם ואין עביינם עדות ואחדות בכל' העט כל השמימה גודל
 וענס יראה כמוביאי השם נחנו קלי דעת מזכירם השם בקלות המרובה מה
 יסיה ואם נדחק לאש העאחר או התקדים מה יעשה למי שאין מתפלל עם הנכור
 ונ"ש השמד בנכור ואינו מכון לביכור ה"ו שלא יהיה הכתר שלם ואין עביינו פ
 עדות לאחדות ועל זה אמרו פרט' למתעבק כלם א"הובים כלם ברורים כ
 כלם ג'טורים ר"ת א"בג לתד שהמלאכים משתמשים בשם של מ"ב ולא רבו חכמים
 לגלות כולו כלם עשים כ"אימה ר"ת ע"ב גם משתמשי' בשם של ע"ב ד' פעמים
 כלם ד' מחנה שכינה כלם תלך כלומר לפני המלך מזכירים מידת של חסד פ
 היינו שם של ע"ב ומידת גבורה דהיינו א"בג יתן ק"רע ש"טן כלם אהובים כלם
 ברורים כלם גבורים כלם אהובים לפני המקום ואהובי' זה לזה אין תחרות ותחרות
 כלם ברורים פרק היכלות כלם ברורי לב וכלם גבורים ומתגבר' בשיר וימחרו כ
 בניכור לרחן וכו' וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה וכו' י' שפחות עד
 את שם האל המלך וכו' קדוש הוא עלי' העלי' י"ם בקדושה ובטהרה מלאכי מהם
 סיך טהרה פשיט' טהורו הם יש באלפא בית' דר' עקיב' מלאך אחד עומד סמוך
 לבריות ברכיע ראשון ורואה מעשה בני אדם ומכריז למלאך המעשה שנעשה
 ואותו מלאך מכריז וכשמע לפני הפרגוד ומאזנים מקומות העומדים המלאכי ה
 האומרי' העזירות מתרחקים המלאכי' לומר שירה עד שמטהרי' אותו מקום כ
 בטילה ע"כ וכלם מקבלי' עליהם עול מלכו' שמים זה מזה ר"ל מעולם העליון
 דהיינו ספי' וא"ס לעולם המלאכים והמן לגלגלים וכוונת' רשות זה לזה ככתוב
 וקרא זא"ז רקנטי"א שנידך לומר עול מלכות רוכב שמים כעביין שאול אין הרוכב
 טפל לסוס אלא הסוס טפל לרוכבו ונא להורות העביין בורות חלוקות למדרגות
 וכל בורת מקבלת מאשר עליה ומשביע לאחר תחתיה ולכן או' זה מזה ול"כ ש
 שיותר טוב לומר וכלם מקבלי' מלכות שמים והיא השכינה כי עתה מדבר לשכינה
 שהיא מלכות שמים העליוני' שכל ואתה תשמע השמים ואם היה אומ' עול מלכות
 רוכב שמים היה משמע כמדבר אל הש"ה שכל השמים כסאי ואף כי בתשלה ש
 שמואל' ה'זכונה ל"ת ממ עתה כ"א לסדר השירה של מעלה הנאמ' לכבוד ה
 ה'ושם על הכסא והרן זה מאד ע"כ להקדים ליוגרס הוא יונר בראשית
 בנחת רוח כלות באהב' בשם ברורה גי' לשון הקדש

שחרית

ק ק ק

מנאני כנז נ' עלמות היה הוה ותרגומו מוכיח כן יכ
 אותיות כנז יי יי אדני ט' תיבות בפסוק כנז ט' גלגלים והעשירי קדש ול"ה
 אותיות ג' אגלל וכן בתפילה חכם בפסוק אין קדוש כי אלהי ל"ה אותיות ט'
 מנאני רקנט ג' כמות כת של רוח אות' קדוש כת של מים אות' קדוש שלישי
 מאש אות' קדוש כסדר שכתוב בס"י רוח אלהי חיים רוח מרוח מים מרוח אש
 מים מלאכי רוח א"ך כי יריאם כן תאכלם אש הגדול של כבוד כי כל מלאך ש
 שהוא מתקרב אל הכבוד ה' סדרף שורפו והשרפ' והכיתות קדוש' לאין חקר ש
 טיבות לא"ם והפזמון שלהם קח"ך ועל'י לפני הכבוד כהרים וגבעות וגשרים של
 להם ויש שם מלאכים שעולים על ההר' הנזכר' ומשמחו' עליהם למלך הכבוד
 וג' עד הרי שש' לך הנראה מדברי רז"ל ומספר היכלות ומעשה מרכבה ולפי
 סגור מדעת **חרמבז** ז"ל מכין שמלך עלם מיוחד וקדוש גדולה
 וקדוש שני הוא מיוחד וקדוש בגבורה חזו טעם התביר לשון שורה זהו פי' ה
 החסיד הר"י בן הרב ז"ל וקנוט שלישי שהוא מיוחד בתר' ושאר הכין עד הכדין
 וכדין בכלל ולפי שלא החכר' השכיר' והריח זיקי קדירה או' מל"ה"כ שהארץ ה
 בחכמת מליאם מכבוד המלך ואח"כ או' ככ"מ שהוא פחד ר"ל כבוד הוא כבודי
 תר' י' מתקומו ימי רבון שתתקבל שפע וחיים וברכה ממקומו שהוא פחד יצחק
 וכיון למנאני המים שהוא הימין וידבק בשמאל ובכל ע"ם לא"ם שאין רשות לרמוח
 בו ולשאל בו כלל זהו הכר' לי מדעת הרמב"ן ז"ל אמנם יש מחכמי הקבלה שמש' ה
 השבח לכ"ע קדוש ראשון ויכוין שהשכל מתקדש מא"ם מעלה בדרך חכמה
 להעשיר הקדש לחסד ומן החסד לשאר כיון קדוש שני יכוין שהוא מתקדש בחכמה
 ובכח החסד לנורך גבורה קדוש שלישי שהוא מתקדש בכיכה בכח חסד וגבורה ל
 לנורך הת"ת וי"מ מלת מקומו רמו לחכמה ומה שאת' מתקומו על ההתפשטו'
 הדבר מענין לענין מתחל' הוייתו עד השלמתן כלות' אינו דבר אחד וברכתו דבר
 אחד אלא הוא וברכתו דבר אחד חזו מחקומו כאלו אחר שהוא מקומו וכסוף
 סיחוד מתחל' לתת כח למטה ממנו לכפרידים כלומר יקבל הכבוד שהוא מלא כה"כ
 שפע ברכות להשקות הכל זה פי' החכם ר"י יעקב בר ששת ז"ל ברוך כי' מנאני
 ברוך כי' ד' תיבות ד' מחנה שכינה ג' ע"כ ס"ת כד"הו ל"ה ג' אגלל ויוגא מ
 פסוקי ד' ראשי פסוקי' יודא אתה יודק ואם כ"ל של גבורה אתה גבור לעולם
 א' י' זהו שאת' מכה"י יודא עוד י"ח אותיות חי עלמים בעלם של חי הוא

ת וד ג' קדוש והוא סוד שלחן הזה: ארכו י"ב ורחבו ו' י"ח ע"כ

מנאני עוד מנאני ככ"מ ג' ע"כ וסופו ל"ה מיעיכים

ל"ה משמאלים מע' שרים של

מעלה עכ'

שם

וְהָאֲפֹסִים וְחַיֵּי חֲקֹדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעַמִּי שְׂרָפִים לְעִמֵּיהֶם מִשְׁבָּחִים וְאִמְרִים :

בְּרוּךְ בָּבוֹר יְיָ מִמִּקְדָּמוֹ :

וְהָאֲפֹסִים וְחַיֵּי חֲקֹדֶשׁ לְעִמֵּי שְׂרָפִי כִּחַט אֹפֶן בְּרֹאשׁוֹ וְהִדְר חַי' וְשִׁרִי ל'
לְשִׁישִׁי וְכַסֵּפֶר מִדַּע מִכָּה חַיִּית וְאֹפֶן וְשִׁרִי לְמַעֲלֵת ה' וְחַי' מַעֲלֵת חַיִּית אֹפֶן ל'
אֲרָאִים חֲשַׁמְלִי שְׂרָפִי מִלֹּאכִי אִלִּים וְכִי אִלִּים כְּרוֹכ אִישִׁים עֵגֶל כֶּעַ

לאל

בְּרוּךְ זַעֲיִמֻת וְתִגֹּר לְמִלָּה אֵל חַי' פ'
וְקִים זְמִירֹת וְאִמְרוּ וְהַשְׁבָּחוּת
יִשְׁמִיעֵנוּ בִּי חוּא לְבָרוּ פֶעֶל גְּבוּרֹת עֹשֶׂה חֲבָשׁוֹת
בְּעַל מִלְחָמוֹת זֹרֵעַ צִדְקוֹת מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא
רַבִּיאוֹת נִזְרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת תְּמִיחֵדֶשׁ ב'
בְּטוֹבֵנוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית בְּאִמְרוֹ ל'
לְעֹשֶׂה אֲדָרִים גָּדוֹלִים בִּי לְעִזְלִים חֲסִדוֹ אֲדָר חֲבָשׁ
עַל צִוּוֹן הָאֵיזֵר וְנִזְבַּח כְּלָנוּ מִהֲרָא לְאֲדוֹן בְּרוּךְ א'
אֲבָח יְיָ יִרְצֵה תְּמִיחֵדֶשׁ :

לאל כרוך חזר ושכ לתחלת הברכת אל כרוך גד כלות כלם מכוני ל'
לאל אחד ומי הוא מלך אל חי וקיים וזמירות יאמרו ותשבח' ישתי כלות יאמרו כלכם
ואז ישמיעו תשכחות כלומר כשיסדרו דבריהם באמת כי הוא לעדו הוא כ'
כבר פי' למעלה גבי קודשא כרוך הוא ע"ש לבדו גי' מ"ב ל"כ כתיבות חכמה
דו 17 כרגועין חכמה עילא' וחכמה תתאה פועל גבורות ע"י הש"ת עישה ח'
חדשות על ידי ח' בעל מלחמות על ידי ה"כ זורע דלקות ע"י ת' מגמיה יסועת
ע"י כח כורא רפואות ע"י הוד כורא תהלות ע"י יסוד אדון הנפלאות
ע"י ע"ט מגמיה פועל גבורות חמה כנאת השמש בגבורתו עשה חדשות לבנה
בחדושה בעל מלחמות מאדים זורע דלקות דק מגמיה יסועת כוכב שכל ד'
דרך כוכב מיעקב כורא רפואות כוגה שמש דקה מרשא בככסיה כורא
תהלות שבתאי עגל ותמיהכי כי איכנו כסדר ראשי לילות שהוא כ"כ ל"ש ח"לס
ולא

ולא ראשי ימים ח'לם ב'נל'ס כ'אמור אומ' כחון יר' שמוכס ג'אור
חלד עב'ת

אחבה
רבה אחבתני וי אלחני חמלתי
גדולתי ויהרתי חמלתי עלינו א
אבינו מלבנו בעבור אביתנו שבטתנו בה
ותלמודי חסי חיים בן התנני ותלמודנו אבינו אב
חנחמן חמורם רהם עלינו • ותן בלבנו לחבין
ולחשכול לשמע ללמד וללמוד לשמור ולעשות
ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באחבה •
וחאר עינינו במצותיך ודבק לבנו בתורתך ויחד
לבנו לאחבה וליראה את שמוך ולא נבוש ל
לעולם ועד • כי בשם קדשך הגדול חגבור
וחטורא בטחנו וגילח ונשמחה בישועתך • ו
ותביאנו לשלום מארבע בנפות הארץ ותוליכנו
קוממיות לארצנו • כי אל פועל ישועות א
אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבנתנו ל
לשמוך הגדול סלח באבות להודות לך ולתהדר
באחבה • ברור אתה יי חבורה בעמו ושכאל
באחבה :

אהבה רבה מנאתי ר' שמעון כדפי' יסדו ק' תיבות ק' ברכות ו
ותלמוד לתלמוד תלמוד ד' לשוכו' לימוד כנגד ד' למדי' כ' אלף ניהל דלד למד
והוא סדר לברכ' הת' ק"ש אהב' רב"ע עד א"ת ל' תינו' בקישור י"ס אמר
א"ת בעבור אבותינו וזכויות שקבלו התור' ותלמוד ח"ח כלומר השיגו התורה
אף בחקי' מה שאין נעשה כן תחננו הוא א"ס כולו חניכה אבינו אב הרחמן
המרחם רחם עלינו ג' מיני רחמנות אס ג' עליונות כולס רחמים ותן בלבנו להבין

וְלֹא־שָׁכַל לִשְׁמוֹעַ לְלִמּוֹד סוֹכֵד ח' דַּבְּרִי כִּנֵּד ח' בְּפִיח' ז' בְּפִירו' מִקְדָּלוֹת מִכִּלָּה ס
 שֶׁהָיָה מַעֲלָה אֶת כָּל דַּבְּרֵי תַלְמוּד תּוֹרַת־
 מִכּוּן שֶׁתֵּתֵן לָנוּ לִחְזֹן וְלִהְשִׁיב לִשְׁמֹר ו
 וְלַעֲשׂוֹת הֵם לֹא תַעֲשֶׂה וְעֵשֶׂה אֵין עֲלֵינוּ לִקְיִים
 כָּל דַּבְּרֵי תַלְמוּד תּוֹרַת־כַּהֲנֵה כֹּהֵן ד' תּוֹרָה
 שֶׁבִּנְתָּב וְתוֹרָה שֶׁבַע כֹּה הֵם ד'ו' מִרְבּוּשֵׁי
 וְהָאֵר עֲבִינוּ בְּתוֹרַת־יֵד וְדָבָר לָנוּ בְּמִנְחֹתֶיךָ
 הוּא ע"ד פ"ק דְּקִידוּשֵׁי הַתַּלְמוּד מִבֵּינֵי לִידֵי
 רִבִּינוּ אֶבְרָהָם אֹמֵר בְּשֵׁם הַחֲסִיד

מַעֲשֶׂה וְהַרְוָה גֹּרֵם וְהָאֵר עֲבִינוּ בְּמִנְחֹתֶיךָ עַד כִּי דָבָר לָנוּ בְּתוֹרַת־עֲבֹל וְלֹא
 בִּיבוֹשׁ וְהֵי רִמּוֹן שֶׁלֹּא בִּיבוֹשׁ לַעֲלֹם וְעַד כִּי בָשָׂה הוּא גִ' שֶׁשׁ שֶׁל ד' בָּאת בָּשׁ מ
 מִכְּנָשׁ ש' וְנִשְׁאָרוֹ אוֹתִיּוֹת מ"ב יִכּוּן
 הַמַּתְבַּלל בְּשֵׁבִי הַשְׁמֹת הָאֵילִי דִּהְיִינוּ
 הַגְּדֹל הוּא הַש' וְהַכּוֹרָא הוּא שֶׁשׁ שֶׁל
 מ"ב כִּי־לֵה וְנִשְׁמַח' בִּישׁוּעַת־יִיא"ל ה
 הַגְּבוּר מִהָיָה דְיוֹמָא אִיה גְּבוּרַתֶיךָ
 בְּחוֹרֶכֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קֹאמ' לַעֲלֹל ד' לְמִידִי ע"ש אֶרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלֵכֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ
 עֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ הוֹלֵךְ וְאֵינוֹ עֹשֶׂה הוֹלֵךְ וְעֹשֶׂה חֲסִיד לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עֹשֶׂה
 וְאַרְבַּע לְמוֹדִיּוֹת מִקְרָא מִשְׁנֵה וּבִגְלָלָהּ ת
 תַּלְמוּד הַלְכָה וְאֶלֶּה מַעֲשֶׂה בְּרִאשִׁית מַעֲשֶׂה
 מִרְכָּבָה אֲשֶׁר חִיב כָּל אָדָם כִּי הִפּוֹלֶת ו
 וְנִשְׁפִּיעַת דִּשְׁמִיא וְדִרְשַׁת' וְחִקְרַת מִשְׁיָזְקִים
 וְסִדְרִים וְהִזְאִינוּ לַשֵּׁלֶכַח הַשֵּׁשׁ שֶׁל ד' בְּשׁוּעָל

דִּשְׁמִיא ע"י ע"ב נִשְׁרִי' מִאֶרְבַּע כִּכְּבוֹת וְתוֹלִכְנוּ קוֹמַתֵינוּ ת"י גְּבוּרַתוֹ שֶׁל שֵׁשׁ שֶׁל מ"ב
 וִיד י' הִיתָה ב"ס בְּאוֹתוֹת הַעֲלִים כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעִית רו"קח בְּבִרְכַּת יוֹגֵר עַד ק"ש
 ד' יִשׁוּעִית חֵן יִשְׁעִינוּ מִנְחִית יִשׁוּעִית וְנִשְׁמַח' בִּישׁוּעַת־יִפּוֹעֵל יִשְׁעו' כִּכְנֵד
 ד' גְּלוּיֹת שׁוֹשְׁעֵנוּ מִהֲרָה עֲלֵנוּ וְכִכְנֵד ד' אִיתוֹת הַשֵּׁשׁ ד' יִשׁוּעִית וְכִכְנֵד בְּחִרַת' לָמִי
 שֶׁאֵנוּ דְּחֹקִים כִּי יֵת' וְקִרְבָּנוּ לְהֵר סִינִי לְדַעַת שֶׁמֶךְ הַגְּדֹל בָּאתָ הוּא הַשֵּׁשׁ ה'
 הֵיא הַסּוּרָה לֹא יִשְׁתַּבֵּה וְלֹא יִתְחַלֵּף כִּלָּה בָּאתָ וְכָל זֶה רָאוּ לְהַזְדוּת לָךְ כִּי הִיתָה
 כָּל יִכּוֹל וְלִיחַדֵּךְ בְּאֶהֱבָה בִּיחּוּד אֶחָד אֶתְּהָ אֶחָד שֶׁמֶךְ אֶחָד יִשְׂרָאֵל גִּי אֶחָד וְלִכְן
 מִסִּיִּים בִּא' אֶחָד וְשֶׁמֶךְ אֶחָד יִשְׂרָאֵל גִּי אֶחָד וְלִכְן בִּיחּוּר בִּיִּשְׂרָאֵל בְּאֶהֱבָה גִי אֶחָד
 ג' שְׁמוֹת כִּכְתְּבוּ כֹּאן לֵאמֹר' וְלִירָאָה אֶת שֶׁמֶךְ כִּי בְּשֵׁם קִדְשֶׁךָ וְקִרְבָּנוּ לְשֶׁמֶךְ כ'
 גִּגֵּל ג' שְׁמוֹת י"י אֵלֵי י"י אֵל אֱלֹהֵי י' דָּבָר וְיִקְרָא אֶרֶץ י' י' אֵל וְכֵן בְּקִדְשֵׁי ע'
 שְׁמוֹת רַבָּה יֵהָא שְׁמִיה שְׁמִיה דְּקוֹדְשָׁא ב"ה רו"קח וְכוּכְתָב אֵל אֱלֹהֵי י' כְּתוּב ב'
 בִּשְׁמֵי חֲסִידֵי רו"קח א' א' א' הֵיכְנוּ ג' עֲלִימִים יִיא"ל ג' אֶתְנַע' אֵל אֱלֹהֵי
 י' ג' תַּחְתּוּבֵי כֹהֵי דָּבָר וְיִקְרָא אֶרֶץ הֵיא ע' עֲבָל בִּא' בְּרוּךְ אַתָּה הֵע' שֶׁהָיָה ל'
 לְמוֹכַח וּמִקָּל שֶׁעַמֵּס שֶׁל ד' הַקּוֹסֵר עֲלֵינוּ וְתַחְתּוּבֵי בִּאֶהֱבָה בִּיחּוּד
 שֶׁלֶם ג' אֶהֱבָה אֶהֱבָה ט"ו הֵם ט"ו ו' רִקְעֵי

וְח' אֲוִירִים אַי
 אַל

אל

בִּלְבָד צִמְצִימוֹ שְׂמִיעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אַחֲרָיָה : בְּרוּרָה שֵׁם בְּכוֹר מִלְכוּתָהּ

לְעוֹלָם וָעֶד :

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָר קוֹדֵשׁ קָדִים וְלֹא חָרִיו אֶת גִּ' תְּרִיג וּמֶלֶךְ אֵין לִחְשׁוֹב לִי שְׁנֵת
הָאֵל הַנֶּאֱמָר וְכֵתִיב אֵל אֶתְּ כְּלוֹמַר כֹּל תְּרִיג אֶתְּ לְאַחֲרֵי קָדִים אֶתְּ כְּלוֹמַר מֶה
שְׁקִירָתִי לְמַעַל אֶתְּ חֻתְמוֹ הַתּוֹרָה כְּתִיב תּוֹרַת אֶתְּ וְכֵתִיב לֵאלֹהֵי אֶתְּ
רָל לֵאלֹהֵי תּוֹרָה אֵלֶּי אֵבִי שְׁקִירָתִי כְּתוּב מוֹדָה שְׁהִיא אֶתְּ וְלֹא חָרִיו קִרְיַת הַתּוֹרָה
מִזְרֵיכִין אֲשֶׁר נֶתַן לָנוּ תּוֹרַת אֶתְּ עַבְלִי וְיִקְרָאנָה נִכְחַת וְדִיקְדוּק כַּחֲסִירוֹת ו
וִיתִירוֹת וְכִינוּן בְּאִימָה וּבִירָאָה כְּרוֹטְנִמָּא חֲדָשָׁה וְהֵאָח כְּתִיב כִּי אֵין לֹמַר אֶתְּ
אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָר וְאַתְּ שִׁמְעִי מִבְּהַם קָדוֹשׁ אֱלֹהֵי מַהֲרִים וְלֹא שֶׁאֵמַר אֶתְּ שִׁמְעִי
יִשְׂרָאֵל גַּם אֵחָ כְּתִיב כִּי אֵין לֹמַר אֶתְּ לִיחִיד כִּי הוּא עֹנֶה עַל בְּרוּכּוֹתֵינוּ אֵלֶּי אֵי
מִקְדָּיִם בְּהִתְיַמּוּתֵנוּ לִשְׁכֹּחַ אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ עַל הַתִּימָת שֶׁכֹּחַ בְּסִפְרָא אֹמַר כְּסוּק רֵאשִׁין כֹּחַ
בְּקוֹל רֵס לְהַעִיר הַכוֹנֶה וְיֵשׁ כּוֹנֵן לְהַנִּיחַ יְדֵיהֶם עַל עֵינֵיהֶם כְּדִי לִכְנוּץ וְלֹא
יִבְטְחוּ הֵנָּה וְהֵנָּה וְרִאִיִּים מִרְבַּע עַבְלִי אֵחָ

רִבְקָה אֵל קוֹדֵשׁ הָעוֹלָם שְׁהִי יִשְׂרָאֵל קִדְמוֹ וְשֵׁם אֵל מְשׁוּתָף בְּהֵן מֶלֶךְ כֹּחַ
בְּעוֹלָם הַזֶּה נֶאֱמָר לְתַחֲיִית הַתְּחִיב מִמֶּה שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ לִבִּי אֶדֶם כֹּל בְּקָר כְּשִׁמְעִי ר
וְהֵנָּה אֲמוֹנֶתִיךָ לְתַחֲיִיתָ שִׁמְעִי שְׁדִי מֶלֶךְ עֲלִיָּין עַ' גְּדוּלָּה לֹמַר עַ' שְׁמוֹת לִיִּשְׂרָאֵל
כְּמוֹ שֶׁשֶׁ עַ' שְׁמוֹת לִי אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם כֵּן יִ' אֶחָד יִ' אֵל אֵין כְּכַנֵּד אֵיִי אֶחָד ד'
עֲבָה כְּדִי שֶׁתִּמְלִיךְ בְּד' רוּחוֹ הָעוֹלָם כֹּחַ לֹא מֵאֵל מֶלֶךְ עַד וְעַד ט' תִּיכּוֹת אֶת
יִ' הָאֶמֶת ט' תִּיכּוֹת עַל בְּשִׁכְּמֵנוּ כִּרְקִין מִקּוֹם שֶׁנִּכְנָנוּ אֶבְרָהָם יִרְחוּם לֹא הִיוּ

מִפְּסִיקִי דְּבָרֵי רַמ' לֹא עָשׂוּ בְּהוֹנֵן פְּרָשִׁי לֹא
הִיוּ מִפְּסִיקִי בֵּין אֶחָד לְאַחֶרֶת וְהָיוּ מִכְרָשִׁי
לֹא הִיוּ מִפְּסִיקִי בֵּין יִשְׂרָאֵל יִ' דְּמִשְׁמַע דְּאַתְר
לִשְׁכֹּחַ שֶׁשִּׁמְעִי יִשְׂרָאֵל וְיַעֲקֹב ר' יוֹדָא אֹמַר מ
מִפְּסִיקִי הִיוּ אֵלֶּי שֶׁלֹּא אֶמְרוּ בְּשִׁכְּמֵנוּ שִׁמְעִי
מִתְחַל בְּשִׁ' וּמִסִּיב בְּד' וְשֶׁכֹּחַ בְּאַתְנָע וְלִהְיוֹ
מִשְׁד' יִ' אֵין בְּרִיךְ לְהַפְסִיק בֵּין יִשְׂרָאֵל לִי
וּבֵין הָשֵׁם לְאַלֹהֵי וּבֵין אֱלֹהֵי לִי אַחֲרִיו ו
וְהַסּוֹתֵנוּ בְּמַחֲרָף וְלֹא קִיבֵל עָלֵינוּ עוֹל מִלְכוּת שֶׁ
שָׁמִים שְׁלִימָה וְהֵשִׁי הוּא אֱלֹהֵי וְהוּא הָשֵׁם
אֶחָד בְּדַפּוֹס מִגְּדָה

רִבְקָה פִּי וְאַתְחִין כְּסוּק זֶה שׁוֹרֵשׁ הָאֶמֶת וְעַל כֵּן הִכִּירוּ אַחֲרֵי יִ' דְּבָרוֹת
וְשִׁמְעִי הִיא לִשָּׁן וְשִׁמְעִי שֶׁאֵל רָל חֲסֵד וְאַסְפִּי יִחִיד יִ' סִדְרוֹת יִ' דְּבָרוֹת שֶׁלֹּא לִקְבֹּץ
מִבְּטָעִית עַד אֵס וְהַזְכִּיר נִשְׁמִית ג' אֲבוֹת וְהִאֲרִיךְ מֵאֵד עֲבָה כְּדִי שֶׁמִּשְׁחִל כֹּחַ
כּוֹנֵן הָרֵב כִּי יִ' הָרֵאשִׁין לְבִינָה אֱלֹהֵי לְרוּעֵנוּ שְׁלֵם וְשֶׁשֶׁל שִׁי ת' וְכַתְּלֵת אֶחָד
שִׁיחֵד עַד לְגִדִּין אֶתְּ קִבֵּל מִדְּעַת רָל בְּסִפְרָא

חזרת כי בשם הראשון רמז לחכמה הרמוזה באות י' אלהי' לבינה נה' ראשונה של השם שם השלישי ת' הרמז באות ו' אח רומז לה' אחרונ' של שם שבת מתייחד הכל ונריך להאריך באחד עד שיעלה ממטה למעלה ויקשור כנסת ישר' ביס'ע ומשם יעלה לשם הגדול ומשם לת'ש ומשם לא'ס אשר בא בה ישוב שם החזרה שמע ישר' אר' יבא ישראל סבא ר' יצחק אמ' ע' רברנן לאכללא ע' שמהן בשרותותא דכלא שמע ישר' י' רישא דכולא כנהירו דעתין קדיש ואיקר' אב אלהי' דעמיקת' דכחלין מבוע' כצקין ונגדין כולא י' גושא דאולנא שלימו ד דשרשין אחד כנסת ישראל וכולא חד שלימו ואיתקשר דא כדא ולא אישתבח כדור אלא כולא חד שמע ישר' ע' רברנן ד' אוק הכי וסימל' דא עד והיינו דכתיב י' א' בהם אישתארו אתון ש'מ בת' פתוח' מס סתומה סתומה מלכא עילאה ס פתוחה מלכא תתאה אתון אחרין א'ח כבוד אלהי' הסתר דבר ול'כ דהיינו קשר הכל א' עילאה א' תתאה עוד ח' פשירו' דהיינו א'ח כתב רב המכונה סבא כל מאן דמיחד יחודא דא בכל יומא חדא וזיכא ליה מלפלא מהבא מאתון אילין ש'ס מהאי סיטרא מהאי סיטרא ומכערף אתון למפרע שדי ומיישר חייס וסימן שמת' ב' ב' מתא דא יחודא קדישא ושאר הכי והכי אשכחי' בספר דחנוך דאומר כה'ג דמאן דמוחד חדות' וזיכא ליה מלפלא וזיכא ליה ש'מ דאיתכליל מן ע' רברנן אילין ע' שמה' דאבהן קדישין ישראל יא' אילין ארבע כתיב דתפילין ודאח ד להין א'ח ההוא דאח' לי כתיב לי אחתי אית ד' דא קשר של תפילין דהא אחידת בהו וזא' לח כיתין דלא איתמסר לגלגל שתיק'ר שמעין בכה א' ואחיד אמ' יהא רעיא דאישתבח ולא כדרא דא עד דייתי משיחא דיהבא לן רשות ל' לגלגל ע'כל וי'א אותיות אלדינו הא' רומזת לא'אדו' ל' המשכ' הברכה מ' הא' ל'ת וזהו סוד ט' המסכה כח ה'ת מן הא'ין והנאור דל' מוסך משך החכמה ה' מפניכיס וזהו אל' י' ויאר לנו רמז למאור הגדול ה' שאלהינו רומזת לה' אחרונ' כי מה שהמשיך ה'ל ל'ת באה הע' ומושב' למטה כ' כפופה סוד הנקיבה רומזת לכ' שערי בינה כי ה' המזכרת מושבת מן ה' ראשונ' שהיא בינה דרך יס'עו מקבל כל סכותו' באות י' של אלהינו ומאן מקבל' מן' ומשביעו למטה כהא דקובא וזהו כ' כפופה סוד הנקיבה ו' ת' מיוחד הכל מלמטה למעלה ומלמעלה למטה ומר'עם על ידי א'ת אלהינו ומצי ע'מנו א'ת משה' שושביי דמלכא ולשיכך א'ת אלהי' ו ולא אלהי' הרני כמלת אלהי' יחוד שלם אחד א' א' שבא י' ח' רומז ל לחכמה ד' רומז ל'ד קבוצת לכך נריך לחטוף כדכתי' אל תתחכ' יותר ובתפלא מ עינך כל תדרוש ובלבד שלא יחטוף ב' כי יש לנו רשות להתכוון בו ולפי שהוא נריך כל' מאריך בה ומעלינו בו קבוצת והחסיד ר' יצחק בן הרב ז"ל פי' כי הח מחכמה עד היסוד והל' ה'ע כמבא שהכל כלול במלת אחד ודע כי מנ' שמות ס המזכרי' יוגא שם בן י"ד והוא' כחוס' כמוכוס' כחוס' בחילוף אותיות' כחוס' גי' ט"ל ט"ל ב' פעמים עולה ע"ח גי' ה' ה'ה ויהיה ג'ס אותיות של שם הגדול ותקנו לוס בשכ"מנו לפי שא' יעקב והלחש לשי' שלא אמרו משה משל לבת שרה'ר' ייקי קדירה אמר ישלח גבאי לא תאמר יש גבר התחילו עבדי' מביאי' לה בחפאי' עכ"ל סגמר' פ' מקיס שבהו ח"ל רקנט ונריך עבי לעוררך עמני מק לא אמרו משה אחר

אחר שאמרו יעקב בתמלך שהריח' זיקי קדיר' היא השכיב' הרנישה שהשנטי' היו
מיחדי ש"ש בלב אחד ובכה אחד וזיקי קדירה מלשון מזוקי ארץ וכשלא הי' לה ז
זכר באות' יחוד כביכול היא מצטערת בשלא נתייחדה כבודה בכבוד שמים כלומר
שכשם הוא יחיד כך היא יחיד' שאין יחוד כיכר אלא בה ואם הית' אומרת שבה
עגמה נפיה יש גבאי אצל ישראל' שהם עבדי' עיקר החיבה הזכירו השנח המיוחד לה
בשאי' שלא יהא לה גבאי ופי' הדבר כך אנו מודים שהשם המיוחד הוא אחד (הוא
אחד בעליוני' ובתחתוני' וכו' קצות וכשם שהוא אחד כך כנסת ישראל' אומה אחת
יחיד' מיוחדת לו וכבודו מיוחד בהם ושמו משותף בהם יהי ברך שם הכבוד ה
בהוא והכבוד מתייחד בו ית' ומתברך מברכתו ופי' שם ידוע מפסוק לשכן שמו שם
חזו ישגבך שם אלהי יעקב והוא הכבוד הכוזב כבוד י' ופי' מלכותו אנו' שהוא
מלך עליה' והם ישראל' מיוחד' לעבדו כמא' שמתייחד שם המיוחד ובתייחד' אומה
יחיד' בכבוד השם המיוחד כענין שכל' מייחדי' מלכותו בני' היפה בנשים לעולם
ועד ר"ל דבר המתייחד בדבר בלי פירוד אלא בדביקות מיוחד' ומיועדת עדי עד כפר

חזרה הכ' איתת' והכ' שית' תי' משחת' בוניכית' וקרדלית' וההן' כיו' תי' בש' כמלו
תבין מאמר עבדא דמלכא מלכא ומפלא מאוד וי' א"כ יעקב אמרו כי בסתלק ממנו שכיב'
בדא' ביקש לגלות קץ המשך ברכ' ורנן מלמעלה למטה כדי שתשרם שכינה עליו
אל מרעה' לא הוצרך כי השכינה עמו ומפיה כתב אמנם היה צריך לרומם ו
להעלות בקדש לכך יש לפרש כי התחיל ממטה למעלה וסיים למעלה ולפי זה ס
המכוין ממטה למעלה אין צריך לומר' בשכ' מלו כי גבאי הוא לברך מדה של מטה
באחרונ' ומנות ק"ש בבקר ובערב בהשתחו' הזמני' מלמטה למעלה למטה
צ"ש של יום אמת' מא"רן תנחמח ממטה למעלה וק"ש של לילה נדק משמים נשקף
והיינו מלמעלה למטה ובעבור שכולם כלולים זה בזה צריך להזכיר מדת יום כלילה
זמדת לילה ביום כל אחד מומין חזירו במדתו אמנם העיקר כל מדה בעתה כמו
פא"ל כל שלא אמר אמת ויניב שחרית ואמת ואמונה ערבית לא יבא ידי חובתו וכו'
עד והא' יוחנן בן נורי אר' יוסי דורמסקי משמיה דר' עקיב' חסידי' הראשונים תקנו
ק"ש כנגד הדברות וכנגד רמ"ח אבריו של אדם ויחסרו ג' למצב תקנו לש"ג שיהא
חזר ומשלים באמרו אני י' אלהי' אמת' בתכלה ג' ברכו' ראשונ' ג' אחרונ' בק"ש
ג' שמות בראשונ' יא' ג' באחרונ' י' אלהי' אמת' כל האומרו כה' אינו כיוון לשיכך
כל האומר ק"ש שלא עם הש"ג אין משלים אבריו ועמי תקנת' יכוין בט"ו ויון ד
דבאמת ויניב ועם כל זה קורא אני עליהם מצית לא יוכל לתקן

שמע ישראל הא תנינ' יעקב לא מית' והק' חתם לינו כורסי' יקרים
למיהו תדיר סהדה לבני דקאו מייחדי' שניה בכל יום תבי זמנין וכדאיכין מייחדין
שניה דקודשא בריך הוא כדקא חזי אמרי שמע ישראל' כלומר אתה אבינו ישראל' ה
כיה סהיד עין דהן מייחדי' שניה דקודשא בריך הוא כדקא חזי בההיא שעת'
בטלי לי ליעקב בארבע נדקן פרישו לד' כטרי' ופלגי' ליה קמיה קב"ה ומברך
לי בשבע ברכין פתח זמנ' זכאה הוא אבא דזרעא דא אוליד בארעא ז
זכאין אינון בנין דקא מעשרין לאבוהון הכי בהה' שעת' כל קלי שמיא פתחו
ואמרי בשכ' מלו ויעקב מחעטור בתליבור כהרי אברכת' דניא וקאים תדיר ק
קרא תקפא שור על בני קמי' קב"ה לא שביט דיכ' תקיפ' לשלמא עליהו ז

וכל בני עלמ' לא יכלין לשגאה לווה' הד אל תירא עבדי יעקב עכל רחנע הוא האריך ואני קנרתי כי חשתי לקורא מקרב הקיבור ומרחיק האריכות אבל חלילה לי לומר נחרתי העיקר והנחתי המותרות לא לנו י' לא לנו רח באתי לפתוח לך לב נשר התאווה ותשבע ותאכל את אשר הותרתי משבע רצון ומלא ברכת י' דברי ה סר' קנט עלה ופגע בו כי הוא יגיד לך אשר תעשה

וספר שישן עירתי וז' בפסוק שבע ו' תיבו ו' קנאות בשל' מלו ו' תיבו ו' קנאות למטה וע' אמרו י' אחד בעליוכ' ושמאחד בחרטוב' ד' פ' בק' ש

סוד חירור פרשה ראשון' ובשנייה תקנו אות' על שם של מ'כ רכ על כל רמ' והיא פ' ואהבת מ'כ תיבו' בענין זה כי הוא סוד הימין וע"כ תקנו פ' זו כ בסוד זה פ' שלישי והיה אם שמוע מנד שאל כלולה בימין היא פ' אחרת עד ושמית אותה לאות ע"כ תיבו' ע"כ שמו סוד המרכב' העליוכ' כר' רביעי ושמית עד על הארץ הוא סוד כ' שצרי בינה שהם כלל הכל מעלה ומטה ובה כ' תי' ובה קיום הכל ע"כ יסוד התעלות כר' בינית היא נכללת באלו וכתהוה בסודותם ו ואמנם כי הנוונה אשר תקנו ז' בק"ש הוא סוד גדול למנין רמ' תיקון אבריו של אדם באומרו י' אלהי' אמת החזן בריך שיא' כן ואמת כי במדינת פיהם אומרו י' כן ושד כת' וראיתי הענין בסמרי תורה מדבריה ז' כשאו וכתנו בה ותקנו סוד סמרי התורה והתיבו' כל תי' ותי' לאחר פלוני על ענין ידוע וטעם גדול להכנת סוף וסוד חכמה כפלאה ועמוק לאין חקר והש' יזכינו ויורינו כפלא' מתורתו ע"כ **צירור המור** כר' כי תבא טבא גי' ס' במספר אותיות של הוי' פ' שמע וזה מנבורי ישר' רמח תיבו' בק"ש עם י' אלהי' אמת ותי' שלא שמע מאי תקנת' י' יכון כט"ו וז' ולערב שאין בו ט"ו וז' התקינו פדית אותי י' אל אמת ובכסוף שמע בה' אותי' וכן לערב כ"ה היינו כ' שצרי בינה ויכן בה ובה וכל כרשי' כ בתורה ובה' ואהבת י' תי' כנד י' דברו' וע"ל אותי' י' תי' בשני פסוקי' והיא כר' אחת ומזהו עד כשעריך ל"כ תיבו' ל"כ כתי' ומזה' עד ושמית ע"כ ומאת דברך עד על בינית ע"כ תי' עם י' אלהי' אמת פה' רמ' וז'.

הצירור עד ראיתי לבאר אשר לקטתי וינאלתי בפסוק הרזים דע כי נכללו בפסוק זה ג' כוונות האחד שכתב עליו אדמות ואכחנו עבדיו ומעשה ו דיו לשיך אכחנו חייבין כל מצותיו וזה כרמז במלת אלהי' ר"ל שמע ישר' י' הוא ר ראוי לאלהי' הנוונה שכייה כי הוא כמדא ועלה לכל הנמצא ולכדבתו וחסדו כרא אותנו ולא לברנו וכל הנמצאי' יתבטלו וזלתי לא יתבטל והם כולם גריבי' ל' והוא אין בריך להם והוא הדבור שברמז באכני' הנוונה השלישי שכדע איך שהוא אחד האמת לא פ כשנו לא תורכב ולא באחד קנוי ולא באחד המנוי כי הוא אחד המנוי התמידי את המציא וי' אלהי' אמת וכל דבר שאין מנוי בזמן זמן הזמנ' איכנו אמת ומתה שאת יאי' ר"ל הוא אלהי' ולא אלהי' העש' שכ' כי חלק י' עינו ומשרעה כלל עיניו ה האומרו אלהי' ולא אלהיך כי עשה עיני גדלו וכוראו לעשות לו שם ת"ת ומפרש יאי' את' כמו הרקנט וסוף הסיף וז' ושוב מכאתי כפלה כי ש' את' משה ככנד כל קהל עדת ישר' אף כי בפסר היכלות אות' כי חיה יש במקו' ששמה ישר' בדומה לישר' טבא ואז תהיה הקבלה שהש' של ד' רומז לת' ואילו מכין באותיו תני

באותיותיו הידוע' לעלי קבלה ובניקודו יח'כך הרמח נכוד התגלה וכולל בו הוו' אחרוני' עם העט' אלה' לזרוע' על'כ הש' השלישי יכוון בראש'כ' אלא שכולל בו אף השלישי' עם הראש'כ' אחד א' ל'כ' לפיכך ימחר בקריא' ח' לחכמ' וכו' כ' כדלעיל ומשל בת מלך נתו ש"א שהריח' ביקי קדירה התבטל הטוב היא משחק' לשגע עליון זה וקני כענין דר' ישמעאל ברכיני ואם תבקש' יש נאמי ואם לאו י' יש בער וכו' עד ובי"ה אנו במלאכי' כשאנו מזכירי' השם כולנו אומ' בקול רם ש"כ"מלו ש"כ' ומהללי' לשם תבא' רתך ג' לשם של ד' אותיות ב"ה ככהן המזכיר' כי אנו דומי' למלאכי' כתב בעל הסוד כשיאמ' אדם י' אחד בק"ש

יחשוב על י' היותו מעלה ומטה ד' רוח' ראשי' ואחרי' טוב ג' ארבע ה' ירע וכשיחשוב למעלה יחשוב כי אין בלבו למנוח כי הוא אין קץ האותיות דוק למטה נס' כן אין קץ וכו' וכן לד' רוח' ג"כ אין קץ וכן יחשוב כי הוא ראשית עד א"ס ואין חקר וכן לאחרים א"ס כ"א היה הוה ויהיה וכן עומק טוב להטיב לטובים ועימך רע להרע לאחר' ע"כל האריך וקצרת

רבינו חרי' ח"ל וע"ד הקבלה שמע ישראל שמע' ענין יחוד אמיתי ש שמעתי שון ושמע שאול ה' כמו לך י' שהוא כולל ג' עליונו' אלה' גדולה ונכור ה' ת' עד תשלוש הזכין אחד ככלל כל העשר ל"א א"ס ח' ת' ספיר' ד' היא ע"ט ואין להפריד וראוי ליחד ממטה למעלה מעלין בקדש ארבעי' שהכל אחד אכל' ע' עבודת היחוד ועל כל' היא מלכות אמר מלכותך ראו בכך נוקעים ולפי שלא הזכירה בסידור ככלל הנ' שמוק' לכן תקנו לומר בשכ"מלו

בב' עקב ומשל לבת מלך וכו' היא השכינה הנושאת שבת יחוד הש' ה' המיוחד וג"כ היא יחידה וכו' ב"א עזריה וכו' ר' תיב' למעלה ש"י ותלמטה בשכ"מלו

בב' עקב ח"ל קבלנו מופת לזה במלת אחד כי אות אלה' רמז גלגל ה' העלין המקיף הנקר' עינות שהוא מיוחד מן הגלגלי' במלך עליהן אות ח' ר' רמז לח' גלגלי' מוקף' בתוכ' ד' רמז לד' יסודות שתחתיה והכל אחד וכשם שהוא אחד כן מנהיגו אחד י"ט גלגלי' ד' יסודו' ג' אחד ע"כ עוד ח"ל וכבר ידעת ד' מספרו' עשר אב"ג ע"כ נריך כל אדם המיוחד לכלול כל העשרה במלת אחד כי האחד מנהל כח העשר שהמציא' שהיא כולל כל העשר ובענין הנקודה נוללת עשר כיצד אין לך נקודה שלא יהי' לה אורך ורוחב ושטח וכל אחד משלש יס' לו ראש וסוף ואמצע הרי ט' והתקום הרי י'וד ואי אפשר לנקד' בלתי מקום ה' הרי שש בעצמות הנקודה י' עם המקור' וכן הש' עם קויו של י' וה"ה הם ג' מעלות עליונות ו' מעלות הכמסכו' וה' נגד המקור' הרי י' וכן נקדיש יס' לכלול כל ה' וכו' בקדושה ק' ק' ק' ודע כי מהסוק של שמע יוצא שם של י"ד בנר פירשתו למעלה והוא בחקק' מן השלישים כח"ב ע"כ רבי' בחי'

צריך הבירר ח"ל וכבר כתבתי למעלה פ' וי"א שזכה יעקב שמכר בב' זו פ' הייחוד שמע ישראל מה שלא זכו שאר האל'ת לבי שהוא הדין כוד הייחוד לבעל' וידע לקשר ולייחד כל הדבר' בסוד כולס מופת ארבע וראשו מניע השמית' עד אין סוף כעין סודו בתהלתו ולזאת הבהר' רזה השם שהיה מיוחד' שני ולאמר שפע ישראל וכן מנאמי אה"ב במדרש אמ' הק"ה לישר' חייך כל מקום שכתב

שִׁהְיִי שְׂמִי נִקְרָא עַל שִׁמְךָ וְלֹכּוֹ ע' ד' רַבְחֵי עֲדוֹת לִישָׁר' וְזָרִיד לְהִתְיָדַד בַּד'
 שֶׁהָיָה מַלְכוּת בְּאִמְרוֹ לְמַעַן יִאֲרִיךְ מַמְלַכְתּוֹ וְהִאֲרִיכוֹת לִיחַד הַשֵּׁם מִמַּעֲלָה לְמַטָּה וּ
 מִמַּטָּה לְמַעֲלָה וְכָל זֶה בַּשֵּׁם הַגָּדוֹל שֶׁהוּא הַמִּיחַד כְּכֹל מִקְוֹכּוֹ שֶׁל יוֹד עַד ה' אֲחֵרוֹכ' שֶׁהָיָה
 מִזְרוּכִית וְהָיָה הַשְׂכִּיכָה וְהַד' שֶׁל אֶחָד כְּמֵאמֶר שְׂמוּאֵל יֹאֵי עֲבִיּוֹת לִישָׁרָא מִשָּׁל לְמֶלֶךְ
 שֶׁשׁ לוֹ עֶשֶׂר מַלְכִים וְהָיָה דָּלָה מְכֻלָּם וְתַמְנָא בִּזְהַר הַשִּׁסּוֹק שִׁי כִּהִי אֲוִתִּיּוֹת וְהַפְסוֹק
 עֲמָנוּ הוּי כִּו' כִּהִי בְּנִקְרָא כִּהִי לְעַרְבֵי הָרִי חֲמִשִּׁים כ' שְׁעָרֵי בֵּינָה כ' כְּרִשְׁוִיּוֹת וְעַל
 זֶה אָמַר וַיִּסָּן בָּהּ וְכֵן רַמֵּז ב' הַיְחוּדִים וַיֵּרָא כִי אֵין אִישׁ יֹדֵעַ הַיְחוּדִים וְזֹלַת מִשָּׁם
 וְזֶהוּ וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה תְּרֵי מֵמֵאָה בְּכֹד י' י' בְּפִירוֹת עֶשֶׂר הֵם מֵאָה מֵאָה כָּל אִישׁ
 אֶחָד יִדְבְּנוּ לָבוֹ כִי הַיְחוּד תְּלֹוֹ בְּלָבוֹ וְזֶהוּ אָמַר וַיֵּרָא כִי אֵין אִישׁ רָל' כִי לֹא כְּמִסֵּר
 פֶּסֶד הַיְחוּד כִי אִם לְבָנֵי יַעֲקֹב שֶׁנִּמְסַר לָהֶם בְּנֵה יֵהִי זֶרַעַךְ וְלִשִּׁי שֶׁכֵּן הַתְּרוּם
 הָיָה כֹּד זֶה כְּתִי כֵה אָמַר בְּנִדְיָאִים כִּד פְּכָרִים וְאֶחָד שֶׁל שֵׁם הוּי כִּהִי וְלֹכֵן ח
 הַכְּהִימִים מִוְרֵי הוֹרָאָה כְּאֵמֶר יִשְׁמֹר קְטוּרָה בְּאֶשֶׁךְ וְכִלִּיל עַל מִזְבֵּחַךְ לְפִי שֶׁהִי יוֹדֵעִים
 לִיחַד חֲשֵׁם וְלִהְיָרִיב הַכְּחוֹת זֶה לֹזֶה וְכִשְׁאֵנוּ מִיחֲדִים הַשֵּׁם אֲוִיכִים כּוֹפְלִים וְמִחֵן
 מִתְכִּיו קִמְיוֹ אֲבָל חִו' כְּשֶׁאֵין אֲבוֹ מִיחֲדִים כְּאֵמֶר וְתַשְׁלֵךְ אֶמֶת אֶרְצָה שֶׁהָיָה הַתְּרוּם
 בְּקִרְאָת אֶמֶת וְכֵהִי שְׂמוּאֵל עֲפָקוֹ בְּתוֹרָה זְכוּ בְּנֵה חֲנוּ כֵם וְלִבִּי שְׂרָאָה הַשֵּׁם
 יֵת' אֲוִיךָ הַגְּלוּת רַבָּה בְּכִרְשָׁה קִסְכָּה שְׂרוּב גּוֹפִי תוֹרָה תְּלֹוֹיִן בָּהּ בְּאֹכֵן חִו' אִם ת
 תַּשְׁתַּבַּח הַתְּרוּם מְרֹוב הַזְּרוּת תַּשְׁאֵר לָהֶם כְּרִשָּׁה קִטְנָה שֶׁל הַיְחוּד עֲפֻקִים בָּהּ ע
 יַעֲלֶה לָהֶם כָּאֵלֹו עֲפָקוֹ בְּתוֹרָה כֹּלָה וְאִם לֹא יוֹכֵלוּ כָל הַפ' יֵאֱמָרוּ שְׂמַע יִשְׂרָאֵל כִּהִי
 אֲוִתִּיּוֹת כְּמִכֵּן בָּהּ יֵהִי זֶרַעַךְ וְהַמִּיחַד הֵק' בִּזְהַר הַשִּׁסּוֹק כְּקוֹרָא כָּל הַתְּרוּם וְזֶה
 נִכְחוּ הַחֲשֻׁמוֹכִים וְאֵמֶרוּ חֲנוּ כִהִי חֲנוּ בַּשֵּׁם כִּהִי שֵׁם הַיְחוּד וְזֶהוּ מִלְכֵי מִי כְּמוֹךְ
 בָּאֵלִים י' עֲלֶה עִכְ הוּא הַשֵּׁם בְּגִילְגָּלוֹ וְכִהִי אֲוִתִּיּוֹת וְהַפְסוֹק עֲלִים כִּו' וְלִכְוֹנָם
 זוֹ כּוֹתֵבִין בְּכִיָּה הוּא עִכְ וּמִלְכָּד זֶה רַמֵּז

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל גְּבִשֶׁתְּךָ וּבְכָל כּוֹחֶךָ :

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת י' אֱלֹהֶיךָ הַיִּיכֹו אֲכֵנִי י' אֱלֹהֶיךָ לֹא יֵהִי לָךְ כִי הָאוֹהֵב הַשֵּׁם כּוֹדֵאִי
 לֹא יִבְחַר בְּאֲחֵר וְלֹא יִשְׁבַּע וַיִּכְבַּד אֲבִיו וְאִמּוֹ שֶׁהוּא אֲבִינוֹ וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל דֵּהִינֵנו
 הַשְׂכִּיכָה אִמְנוּ וְהָאוֹהֵב הַשֵּׁם מִכְבֵּד הַשֵּׁנָת וְכֵן יִרְחִיק מִלֵּא תִכְאֵף כִי הַכּוֹאֵף הוּא
 הַבּוֹחַר בַּעֲז' וְכָל לִבְנֵךְ וְכָל כִּפְשֶׁךְ לֹא תִרְצַח אֲחֵרִי שֶׁהוּא כְּהֵרָג אִיךְ יִהְיֶה הוּא
 אֲחֵרִים וְכָל מֵאֲדָךְ כָּלֹל לֹא תִגְנוֹב לֹא תַעֲנֶה לֹא תַחַמַּד הָאֲרִיךְ וְאִנִּי קִבְרִתִּי עִכְ
 כָּלֹל הַעֲוִלָה שְׁבַע שְׁלִים עֲלֹות בְּקִנָּה הָאֶחָד דֵּהִינֵנו קִנָּה הַמְּזוּרָה עַבְדִּי עַבְדִּי מֵלֹאֹת
 וְטוֹבוֹת לִיחַד הַכֹּל וְהָיָה לְאֲחֵדִים בִּידֶךְ וְהַכְּרָאָה לְעַרְב לִיחַד מִמַּטָּה לְמַעֲלָה עַד ו
 וַיִּבְרָא אֵל הָאֲדָם לְהִבְיָא הַכֹּלָה לְבַעֲלָה עַד וַיְהִי בַּעֲרָב וְתַנָּא לֹאָה לְקִרְאָתוֹ ו
 וְלִבְקָר לְתַת חֵק לְכַעֲרוֹתֶיהָ לְהַמְשִׁיךְ הַרְצֵן וְהַשְׁכַּע מִלְמַעֲלָה לְמַטָּה וְהָאִשָּׁה מִתְּזוֹנָה
 מִנְכָּסִי בַעֲלָה וְתַתָּן טָרֶף לְבִיתָהּ וְאִז כָּל הַעֲוִלָה בְּטוֹב וּמֵלֹא בִרְכִי י' וְיֵן הֵבֵא ב
 צִדִּי דִיעוֹת שׁוֹנוֹת כּוֹנֵת הַמַּעֲבָלִל יִדְקֶךְ שְׂמַע יִשְׂרָאֵל בְּאֶתְבַּחְמָא רָל' בְּהַפְכֵךְ ל
 לְאִשְׁתִּי

לאֲחֻזֵי אֶנְשֵׁי יִרְחוֹ שֶׁלֹא הָיוּ מַסְתִּיקִין וּבִאֲתִנַּחַת' כְּלוֹמַר יָכוֹל בִּלְבָדוֹ וַיִּחְשׁוּ בִנְחָת
 בְּוֹכֵת הַיָּחִיד בִּלְבָדוֹ וְכֹאֵל מִכְרִיו לְקוֹל רֹכֵס אֶתָּה יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶע וְקַבֵּל עָלֶיךָ עוֹל מַלְכוּת
 שְׁמִי בְשִׁלְיֹתוֹת ז' יוֹד הַכֹּל וְל' כִּיִּם בָּקוּמוֹ שֶׁל יוֹד כ"ע וְאִם יוֹד עֲגֻמָּה הִיא הַחֲכָמָה
 ה' הִיא הַיָּדִיעָה י' הִיא רִמּוֹ ו' קִנּוּת עֲלִיּוֹכִי חֲנִית כֹּהִי ה' אֲחֵרוֹכָה הִיא הַעֲטָרָה
 הִוא הֵימָּה אֲלֵהֵינוּ הִוא הָרוֹם הַשֶּׁשׁ הַשָּׁנִי הִוא יֵהִי אֶחָד וְהָיוּ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה ו
 וְתִנְכֶּךָ וְאוֹמַר בְּשִׁכְמֹלִי כִּיד אֲוֵתִיּוֹת וְהַקְרִיאתָ אֶחָת יֵהִי כֹה כְּגֹד כֹּה תִי' שֶׁנֶּשְׁמַע
 וַיֵּל כֹּה וְכֹה שִׁכּוּץ לְחֻמְשֵׁי שַׁעֲרֵי בִינָה מִקּוֹם חִירוֹת וַיֵּרָא כִי אֵין אִישׁ כְּלוֹמַר מִן
 הַשָּׂדֵה הָאִישִׁים עֲבָה עֵין לֹא רִאֲתָה יוֹכ שְׂכוּלוֹ שִׁנָּה וּבִהַתְחַמֵּץ לִבָּהּ יִתְבַּטֵּל חוֹמְרוֹ
 הַאֲכֹסִי וַיִּשְׁאֵר רֹחַ מִחֲשַׁבְתּוֹ כֹּאֵל עוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים הַק' כֹּס וַיִּאֲהַבְנוּ ב
 בָּכָל לִבָּהּ וּבְכָל כֶּפֶס וּבִמְאֹד רֹחֶק וְאֶהְיֶה אֲוֵתִיּוֹת הַאֲכֹת כְּלוֹמַר וְאֶהְיֶה כְמוֹ הַ
 הַאֲכֹת וְאֶהְיֶה יֵשׁ בּוֹ י' תִּיבּוֹת כְּגֹד י' סְפִירוֹת י' דְּנָרוֹת י' מֵאֲמָרוֹת וְכו' מִתְחִיל כֹּה
 וְתֵשִׁים כֹּכ' דִּהְיִינוּ כֹּכ' כְּגֹד כֹּכ' דְּוֵרוֹת שִׁנְתָּנָה הַתּוֹרָה עֲבָל' וּפְרָשָׁה זוֹ מְדַבֵּר ל'
 לְיָחִיד אֶת י' אֱלֹהֶיךָ שִׁיְהֵא כָל אֶחָד אֶחָד מִכִּיר רְבוּבוֹ וּמְכוּן לֹאֲהַבֵּה אֹתוֹ י' אֱלֹהֶיךָ
 הִוא הַיָּחִיד מְכוּן לְכָל יָחִיד וַיָּחִיד עִי' פְּעֻלָּתוֹ י' כָּל לִבְכֶּךָ בְּשִׁכִּי יִנְדֹךְ כִּגֵּל
 בַּסֵּךְ כֶּפֶס הַנּוֹמָחַת אוֹ הַמְדַכְרֶת אוֹ כֶּפֶס הַמְרַגֶּשֶׁת אוֹ כֶּפֶס הַמְשַׁלֵּל סוּף פ'
 פְּרוֹק שֶׁנִּי

רַחֲמֵי הָז' וּבְכָל מֵאֹדָךְ בְּכָל מַדָּה וּמַדָּה לֹא תֵאֲמַר מִזֵּי גוֹרֵם אוֹ דֹּבֵר שֶׁ
 שֶׁנִּמְקָרָה חוֹ וְלֹא י' פֶּעַל כָּל זֹאת אֲלֵא הַכֹּל בְּנִזְרֵת עֵרִין וּמֵאֲמַר קִדִּישִׁין אֲבָל מִס'
 יִתְאַוּן וְכו' ל'ט אֲוֵתִיּוֹת בַּסִּסּוֹק וְאֶהְיֶה כְּגֹד כֹּכ'וֹ וְהֵיכֵן שְׂרִמּוֹ לִנוֹ הַכְּתוּב כַּחֲפֵשֶׁת
 דְּרָכֵינוּ שְׁנֵדִיק אֶדֶס לַחֲפֵשׁ בְּדִרְכֵינוּ כֹּכ' זוֹ כְּגֹד כֶּשֶׁק עוֹל פֶּשַׁע שְׁנֵדִיק כָּל אֶדֶס
 לִבָּדוֹ לִמֵּר כֶּשֶׁק עוֹל פֶּשַׁע כִּיִּיאִיךְ חוֹ לֶךְ שׂוֹא וְתַבֵּל הַיָּכָר הָרַע אוֹ שֹׂאֵר מִסִּיתִים
 בָּאוֹ לֶךְ כֶּשֶׁא לִכְתִּיבוֹ אֵל כִּפִּים כֶּשֶׁ עֲרִים בַּחוּצוֹת כְּלוֹמַר הִלְכְנוּ כַּעֲרִים וּבִנְאִלִים
 בָּדֶס עָכ' אֹמֵר כַּחֲכוֹ פֶּשַׁעוֹ עוֹד הוֹסִיף כִּחְלָתֵנו אֵלֵינוּ הַנוֹף וְהַחֲמֵר כֶּשִׁים כ'
 בְּיוֹן עֵינֵינוּ הֵיכֵן הַנוֹף עַל יְדֵי הָרַע כֶּשֶׁלָּה עֲטָרָה רֹאשֵׁנוֹ עַל כֵּן כִּתְלָה עֵר' א'
 אִין מֵה הֵיכֵן לִנוֹ כָּל זֶה יֵשִׁים הָאֶדֶס אֵל לִבּוֹ כִּי אִם חֶטָּא בִּלְבָדוֹ בְּהַרְהוֹר עֲרִירָה
 וּבְכָל כֶּשֶׁק חֶטָּא הַמַּעֲשֶׂה וּבְכָל מֵאֹדָךְ נִמְתֵּן

וַחֲיוֹ הַדְּבָרִים חֲאֵלָה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִיִּצְחָק חַיִּים עַל ל'
 לְבָבִי : וְשִׁנְתָּם לְבָבִי וְדַבָּרִתָּם בְּשִׁבְחֶךָ
 בְּבִיתְךָ וּבְלִבְּךָ בְּרָרָה וּבְשִׁבְחֶךָ וּבְהַקְוִי :
 וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וַחֲיוֹ לְטִטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וּבִתְהַבֵּם עַל מִוִּזְוֹת בִּרְתֶּךָ וּבְשִׁעֲרֶיךָ :

זהו הדברים ט' תי' ע' גלגלים הסוכני' וכן תשא עיניך השמימה ח'ו ולתלות דבר
במקרה המולי או ח'ו לתת כח ושלטנות על' והיו הדברים אשר אנכי מנוך היום
על לבנך כלומר הכל כח השם כ'ו' על לבנך שני יגרות הם ל'ה תיבות ג' א'
א'לא אתה גבור לעולם א' כלומר גרין שתגבר יג'

הטוב על יג' הרע ושנאתם י' תגברו שאתה מזהר ב' ואין בו חתבת' כי ו
בעשר כ'ל כך תשמואות' לבין לחזק תבונתו לטוב ש' יורו הגלגלים כח ה
חזק לנער ע"פ דרכו ג' ל'מ' ושננת לבין הה ה המביע ע"כ
התלמידי החזקי גרין אתה להודיע י'ם כ' אותיות כ'

שערי בינה לבין ג' ק"ב ויעבר את מעבר יכ"ק ג' ג' שמות י"י אדני ו
ודברת נס שם של מ"ב על שם ואעדה נכ' ושננתם ודברת נס אתהחא ראש
ושוף וכו' שתלמד ע"כ נכין שם של ע"ב מתחל בו' ומסיים נמ' לבין ג' ק"ב ג'
ודברת נס מ"ב בשנתך ובקומך כ"ב שם של כ"ב וקשרתם ידך אתגחת ראש ו

ושוף אתגחת כ'ו והיו עיניך בו' ח' ת' כ'ג המילה ותשליך הם שכיחם עדות ואות נקראו
ל"ב אותיות התשליך כנגד הל"ב והמילה עולה ל'ה יתלולך ל"ב נתיבות וכתבתם
על ובשעריך בו' ה' תיבות ה' חמשים ה' חושב ואין בו אתגחת ר"ל והגית
בו יומם ולילה ב'ה' חמשים כ'ד אותיות הם כ'ד סברי' כ'ד שעות ומכאן ה

המנו ה' תיבו' ה' חמשים לתת חומש בבית לבא לדור בתוכו ויש במזמור י' ש
שמות הוי' של בחין כנגד והיה שדי בגרין מבחרי המזקוק הדברים רקנט
עיקב כ'ר' שמע עד ובשעריך מ"ח תיבו' כ'ד אברהם אשר עשה נשמות ו

וגייר היה בן כ' ומשם עד שכולל יצחק מ"ח בן יש מח אב בן שני ל"ן וימת
תרח בחין כ' הסוכה לב' ר"ל בן וגרין שיאריך להמליכו בשמים ובארץ ד' רוחות
מרחיע לארץ מהלך ת"ק וכל רוח מהלך ת"ק לכך ה' פעמים ד' כה' בסופים ה
הג"ל ע"ל האריך ואני קרתי ד' סוד מכללך מהלך ת"ק כרשה זו יפה נדרשת
ברוח אלא שבהרתי בקיבור

אריזר הרב ר פ"ק לדברות ח"ל היודע סוד ג' שמות של שמע ישראל י
יבין יפה הוא המאמר עשיתני חטיבה וזהו הייחוד השלם שאין בו כפך ולא כדברי
הגות'לסין בשיקול דעהם שיאמרו כל דבר שאין הסכל משיג בדרך היקש דבר כ

כמעט לא ידעו ולא ידעו בחשיבה יכלו כי מציאות הדברים הרוחניים עליונים אין
ידוע' ע"י אמתות אלא בדברי שיקול דעת' והפגנת שכל אנושי וכו' מציאות ע'
ע"י וכו' וכו' שמתאמת העלית עלית מלך מ"ה שאין שם שכל ומחשבה תשם בו' שמע ע'
רבות ד' רבות ה' היא לעד הוא ש' ראש דרך אמת' א' אחד אלף ראש ללל

האיתיות ע"י מ"ס שאין להם סוף תפיסת מחשבה אין ח' חכמה קדמאה מ
מציאות עם הדברי המתאחדי באחדותו עד חי עלומים נדיק יס"ע ד' עטרת
זהב חכמת שלמה ועטרת מלכ' הראש מלריכים ומנונו תולדות חייב המייחדים
ס' קצוות וכולם מתאחדות בד' והיא ככולו וזהו מלכות שמים והייחוד השלם ו

והחטיבה ארת שרק' משתבח ומתפאר את י' האמת וי' האתריך אתב עשיתני
חטיבה אחת בעולם של שמע ישראל יא' אחד גס אני עשיתי חטיבה אתב וני
בשמן צלח גוי אחד בארץ כל אומר הכבוד

יִקְנוּ וְהִנֵּה אֶחָד שֶׁהֵזִיק הַיִּיחֹד מִתּוֹ בְּאֶפְסָה בְּשֶׁלֶם כִּשְׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ
אוּ הוּא כֹּהֵן לַמִּעֻלָּה

סֵפֶר הַדִּוְרָה דְּבַעֲנֵי בֵּר כֵּשׁ לֹאִיתְקַשְׂרָא בְּרִחִימוֹתָא דְכָל פּוֹלְחֵנָא עֵילָאָה
 דְּבַעֲנֵי בֵּר כֵּשׁ לִמְפִּלַּח בְּרִחִימוֹ דְּלִית לֵךְ פּוֹלְחֵנָא כְּמוֹ רִחִימוֹ דְּהִקְבֵּה וְאִרְ שְׁמֵעָן פִּי
 עַבְדֵּי קִ"שׁ רַמְיָא עֲשֶׂה אֲמִירָן כְּמֵה דְאֻקְמִי עֲשֶׂה כְּלָלִי דִּי אֲמִירָן אִינוּן וּבְנֵי כֵךְ עַ
 עֲשֶׂה פִקּוּדִין וּמֵאֵן אִינוּן וּשְׁכַנְתִּים וּדְנִרִית בְּשִׁנְתָּךְ וּבְלִנְתָּךְ בְּדֶרֶךְ בְּשִׁנְכֶךָ וּבְקוּמָךְ
 וּקְשָׁרְתָּהּ וּבְתַבְתָּהּ הֵא עֲשֶׂה לְקַבֵּל עֲשֶׂה וְעַל דֹּא פִרְשֵׁתִי אִינוּן כְּלָלִי רַב אִינוּן בְּאֻרִּיתָא
 חֲכָאָה חוֹלְקִין מֵאֵן דְּמַשְׁלִיכִי לֵין בְּכָל יוֹמָא תְּרֵי יָמֵי דְהֵא אִיתְקַדֵּשׁ בְּכּוּמִיָּה שְׁמֵא
 קִדִּישָׁא כְּדִקְיָאוֹת עֲכָל וּשְׁכַנְתִּים לְבָנִיךְ כְּנֶר הַדּוּעֵתִיךְ כִּח הַדִּיבּוּר לְטוֹבָה אוּ לֵ
 לְרַעָה עֲקִימִית שְׁכַתִּים הִיוּ מַעֲשֶׂה דּוֹמָא לְדִבֵּר כֵּל דִּיבּוּר הַיּוֹנָס מִיֵּי הִקְבֵּה כֵּ
 בְּנִרְאָנוּ מֵלֶאךְ שֶׁ' וּבְרוּחַ פִּיו כֵּל בְּנִרְאָנוּ וְהֵא הַדּוּבִיר בְּרִחִימִים בְּנִרְאָנוּ מֵלֶאכִי רִחִימִים
 וְלִהֲדֵךְ הַדֵּךְ כֵּךְ הַאֲדֵם הַעֲסֹק בְּתוֹרָה נִקְרָא מֵלֶאךְ אֶחָד וּמֵלֶיךְ בְּעָדוּ ו' ו'
 חֲוֵי תַלְמוּד תּוֹרָה כְּדֵךְ כֵּלִם וְהֵא מַכְבֵּל פִּיו כְּנִרְאָנוּ בְּשִׁנְתִּי מִקְטָרָא זְהוּ לֹא תֵלֶךְ רַכִּי
 וְנֵ' עֲכָל

סֵפֶר בְּצִחְרוֹץ שְׁמַעֲיָא יִשְׂרָאֵל שְׁמַעֲלָשׁוֹן קַבֵּל יֵי בְּנִתְיָבְתוֹ הוּא לִשְׁוֹ הַיּוֹה וְקִרְיָאָתוֹ
 אֲדֻמֹּת וּפִירֹשׁוֹ תַקְבֵּל יִשְׂרָאֵל שְׁאֲדֹן כֵּל שְׁהוּא רִאשִׁין וְאַחֲרוֹן הוּא לֵאמֹר וְאִתּוֹ אֱלֹהֵי הוּא
 אֶחָד וְאֵין מִשְׁתַּבֵּה כְּמוֹ שְׁאֲרֵשׁ בְּעִזָּה וְהִרִי הַחֲמָה ג' אֶחָד בְּיוֹם אֶלֶף הוּא אֶחָד
 לֹא כֹאֲחַד הַשְּׂרֵטִי דְהֵיִינוּ הַשְּׁמַשׁ וְלֹא כֹאֲחַד הַכְּלָלִי דְהֵיִינוּ אֹרֶה וְלֹא כֹאֲחַד הַתּוֹרֵכֵם
 כֹּחֶלֶךְ לֹאֲחֻדִּים דְּבִיכֵי כְּמוֹ שְׁתֵּאמֵר הַמֶּלֶךְ אֶחָד תּוֹרֵכֵךְ וּכְחֶלֶךְ לֹאֲחֻדִּי רַבִּיכֵי תַמְלֵא
 כְּמֵה מַלְכִים וְלֹא כֹאֲחַד גּוֹף פְּשׁוּט הַנּוֹקֵל חִלּוֹק עַד אֵין תְּבִלִּית דְהֵיִינוּ הַאֲדֵם א'
 אֶחָד אֵךְ הוּא מַקְבֵּל חֲלָקִים רַבִּיכֵי אֶלֶף אֶחָד מַכֵּל כֵּךְ יִחִיד בְּנִחִי ר"ל שְׁאֵין מִשְׁתַּבֵּי
 מֵאֲחֻדוֹת לֹאֲחֻדוֹת מַכְעֵם לִשְׁחֹק וּמִשְׁמַחָה לַעֲבָדָן אִכִּי הוּא י' לֹא שְׁכִיתִי וּכְתֵב הַרְמֵכֵי
 הוּא הַיּוֹדֵעַ הוּא הַיּוֹדֵעַ הוּא הַדִּיבּוּר הַכֵּל אֶחָד כִּי אֵין הֵךְ יוֹדֵעַ בְּדִיעָה חֹךְ מִמֵּנוּ
 בְּנֵי אֵדֵם וְדַעַתִּים שְׁכִיִּים לַעֲמִיכֵי יִחְסֹר דַּעַת וְיִשְׂאֵר אֵדֵם וְתַדַּע כִּי בְּלִית גּוֹף
 לֹא יִתְחַלֵּק לִשְׁכִיִּים הַשּׁוֹרִים בְּמִצִּיאוֹתָם וְהַכֵּל שֶׁ אֵל אֶחָד וְהֵא יֵשׁ הַבְּדֵל מִקּוֹס כֵּ
 בִּיכִיָּהם כְּמֵאֵן מִקּוֹמוֹ סָבָה הַיּוֹת כֵּל אֶחָד לְבָדוּ וְכִנֵּר פִּי שְׁכֵל סָבָה מִצִּיאוֹת רִאשִׁין
 לַעֲבִיין הַהוּא לֵן עַכְ"ל אֱלֹהֵי אֲמֵת אֵין לוֹ סָבָה וְכֵי אִינוּן כְּנַבֵּל בְּשׁוֹ מִקּוֹס וּבְשׁוֹ אֵיכֵ
 לֹא שִׁיךְ בּוֹ הַבְּדֵל מִקּוֹס וּבְשׁוֹ וְכֵי שְׁאֵין מִתְחַלֵּק לֹאֲחֻדִּים לֵן אֵי אִיִּקְשֶׁר לְוִיִּר
 עֲלֵיו אֶלֶף אֶחָד וְנֵר בְּנִרְכּוֹתֵי מַעֲבִי מֵה קִדְמָה שְׁמַע לִוְהִי כְדִי שִׁקְבֵּל עֲלֵיו שְׁלֵ
 מַלְכוּת שְׁמִים וְהֵאֵל מַלְכוּת וְעֵיל מַלְכוּת שְׁמִים כּוֹלֵל אֱלֹהוֹת וְאֲדֻמֹּת כְּדֵלֵךְ וְהַבְּדִין
 זֶה שׁוֹרֵשׁ הַאֲמָרָה וְשֶׁבַע דְּבָרִים בְּנִתְיָבְתוֹ בּוֹ הַרְאֵשׁוֹן שִׁישׁ אֱלֹהֵי כְּמֵאֵן הַשְּׁכִי שְׁהוּא ר'
 רִאשִׁין וְאַחֲרוֹן הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֲדָשׁ הַשְּׁלֵשׁ וְהַיּוֹת מִצִּיאוֹת כֵּלֵךְ הַכְּמֵאֵן הַרְבִּיעִי שֶׁ
 שְׁאִיתוֹ הַמִּזְכֵּר כְּקַבֵּל לֹאֱלֹהֵי הַחֲמִישִׁי שְׁאִיתוֹ לְבַד בְּעִבּוֹד הַשְּׁשִׁי שְׁאֵין שִׁיךְ עֲלֵיו לֹא
 גְּשֻׁמֹת גּוֹף אוּ גְּשׁוֹל אוּ מִקּוֹס הַשְּׁשִׁיעִי שְׁאֵין שִׁיךְ עֲלֵיו שִׁיכּוֹ רַבִּין וְנִעֲמָה שְׁחֹךְ
 שְׁמַחָה עֲבָדוֹת בְּתִילַת ה' רַחוּם שְׁהוּא כְּמֵאֵן וְהַקְרִיאָה אֲדֹן הַכֵּל וְהוּא חֲדָשׁ הַעֲלִים
 הַקְדִּישׁ לְכִלִּים כְּדֵלֵךְ פִּרְשֵׁי בְּרִאשִׁיתֵי סִינַי א' וְהַכְּתֵב הוּא לִשְׁוֹ הַיּוֹה בְּלִפְנֵי ד'
 רִאשֻׁנָּה וְכַתּוּב הַיּוֹד מִדְּבָרֵי יֵה ה' ר"ל הַיּוֹת בְּנִתְיָבְתוֹ הַיּוֹת הַיּוֹת דְהֵיִינוּ רִאשִׁין ב'
 בְּיָמֵי שְׁאֲרֵי שֶׁ' עֵקֶשׁ בִּינֵן קַבֵּל וְתַלֵּת אֱלֹהִינוּ פִּי אֱלֹהֵי מַלְכוּת וְנִרְחֹךְ הַשְּׁכִימוֹת

וְנִשְׁמַת הַמַּלְּאָכִים וּמִלֵּת י' אֶחָד אֶחָד כָּל הַכֹּל וְאִלּוּ כִנְתָב הַאֲדָמָה אֶחָד הוּא תְשַׁמֵּם
 כֵּן וּמִלֵּת י' אֶחָד ר"ל הוּיָה כְנֻחִית וְשֶׁאֵל אֶחָד מִ' כִּנְח תְּנִיד אֶחָד שֶׁאֵין מִ
 מִשְׁתַּגֵּה וְאֶשְׁרָא וְשׁוּרָלוּ הַקּוֹרֵא כְּסוּךְ זֶה כְּכוּוֹנָה וְכַעֲשֻׁמִּי עַל כֵּן וְאֶתְחַנֵּן
 רַבִּיצֵר בְּחִירָה אֶחָד שֶׁאֵין אֵלֹהִים מִבְּלַעֲדוֹ חִיבִין אֲנַחְנוּ לְאֹהֲבָה אוֹתוֹ וְתִקְיָם
 הַתְּבוּהָ מֵאֲהָבָה וְעִינֵין הַאֲהָבָה שֶׁיִּתְּנוּן הַאֲדָם כְּתוּרָתוֹ וְכַמְּכוּפָיו וְיִשֵּׁי בֵּה וְכִי
 יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַבֵּן בְּאוֹתוֹ הַשֵּׁנִי בְּתַבְלִית הַתְּעַבּוֹן וְכֵן הוּא
 בְּסִפְרֵי אִינִי יוֹדֵעַ כִּינֵד אֹהֵב הַאֲדָם אֶת הַמָּקוֹם ת"ל וְהוּא הַדְּבָרִי הַאֲלֹהִים
 כָּל לִבְךָ הֵלֵךְ מִשְׁכֵּן הַכֶּשֶׁם הַחֲכָמָה וְהוּא אֶבֶר הָרָאשִׁין כִּינִירַת הַאֲדָם וְהַאֲחִירָה
 לְמִיתָה וְיִת' כָּל לִבְךָ זֶה אֲבִרָהֶם שֶׁאֵהֵב הֶק' כָּל לִבּוֹ וְיִחָק כָּל כֶּשֶׁם וְיִעֲקֹב
 בְּמִאֲדוֹ וְיִתֵּן לוֹ מַעֲשֵׂר מִכָּל כֶּשֶׁם הַפְּרוֹשִׁיּוֹת שֶׁמֶעַ וְהוּא יִתְבָּאֲרוּ עִיקְרֵי הַתּוֹרָה כִּי
 בְּאֲזֻכָּהּ חִדּוֹשׁ הַעֲלָם וְהַהֲשָׁנָה וְהַגְּבוּרָה שֶׁהָרִי כִּפְר' רִאשׁוֹנָה כּוֹכַר עִינֵין הַיִּיחֻד
 וְתַלְמוּד תּוֹרָה וְכַעֲשִׁיִּים הַשְׁנָחָה גְּבוּרָה כִּינִיאֵת מַגִּידִים עַל

וְהָיָה
 אִם שִׁמְרֵי הַשְּׁמִיעָה אֵל מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֲהַבֵּם הַיּוֹם ל
 לֹאֲהַבֵּחַ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְכֶּם וּבְכָל
 נַפְשְׁכֶם :

וְהִי אִם שֶׁמֶע תִּשְׁמַע אִם שֶׁמֶע הַזֶּה לְשִׁמּוֹעַ לְאֹהֲבָה וּלְלֵב הַכֹּל מֵאֲהָבָה ו
 וְלַעֲבֹדוֹ זֶהוּ תַלְמוּד תּוֹרָה שֶׁל לַעֲבֹדָה וְלִשְׁמֵרָה אִלּוּ הַתְּכוּת כֶּשֶׁם שְׁעִיזוֹת הַנְּעוּמָה
 קָרוֹי עֲבוּדָה כֵּן הַתַּלְמוּד קָרוֹי עֲבוּדָה ד"ל וְלַעֲבֹדוֹ כָּל לִבְכֶּם זֶה תַּפְלָה שֶׁלֵּב
 לִבִּי שֶׁהַלְּאִבִּי כּוֹיֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הוּא עַלֵּן בְּלֵהֶם הַקְּרִיבֻת הַשְׁתַּמְחָה עֲנָשׁוֹ שֶׁאֵין בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ עֲלֵיִם בְּתַפְלָה שֶׁאֵהֵב מִן הֵלֵב וְהוּא כֶּסֶם וְאִם אִינוֹ מִחוּץ כָּל בְּרָכָה הוּא
 כֹּאֵל מִכֶּסֶךְ שֶׁשׁ שְׁלִישֵׁת הַכֶּסֶם עַל כֵּן הִירָא דְּבִר' י' יִכּוֹן כָּל הַתַּפְלָה עַלֵּל רִיקָה
 וְהִי אִם כְּסוּךְ זֶה כ' תִּכּוּת מ' אֹהֲבִיּוֹת כִּינֵד אֲבִרָהֶם אֲשֶׁר הָעִיר לַעֲשִׂרִים וְהִי כ'
 רִאשׁ לְמַעֲלֵים מִלֵּלֵם גִּי' שֶׁהָ מִתְחִיל כו' וּמִסִּיִּים כו' רִמּוֹ לֶשֶׁם שֶׁל ע"כ וְהוּא מִיִּדְעָה
 שֶׁל אֲבִרָהֶם חֲסֵד גִּי' ע"כ

וְנִתְּנִי מִיִּטֵּר אֲרִיצָהּ בְּעֵתוֹ יוֹרֵחַ וּבִמְלִיכּוֹשׁ וְאֶסְפֶּה י
 רִגְגָהּ וְהִירֹשֶׁב וְיִצְהָרֵב ו
 לְבַח מִיִּטֵּר וְאֶבֶלֶת וְשִׁבְעָה ו
 חֲשִׁמוֹרִי לֵבֵם מִן
 וְיִתֵּן לְבָבְכֶם וְסִתְּכֶם וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים ו
 וְחֲשַׁת

וְאַשְׁחִיחֶיהֶם לָהֶם : וְחָרַח אֱלֹהֵינוּ בָכֶם וְעָצַר
 אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהִצְבֹּחַ לֹא תִהְיֶה אִתִּי
 וְכִבְלֵה וְאַבְרָתָם מִחֶרֶח מֵעַל חֶאָרֶץ חֲטוּבָה אֲשֶׁר
 יִהְיֶה לָכֶם : וְשִׁמּוֹתָם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵינוּ עַל ל
 לְבַבְכֶם וְעַל גִּבְשִׁיכֶם וְקִשְׁרֹתָם אֵתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם
 וְחִי לְטוֹטֵפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם :

וְנִתְּנִי מִטָּר תְּחִלָּתוֹ וּמוֹכוֹ בּוֹ וְי' תִּבְנוֹת רַחֲמֵינוּ הַמְּכֻרָשׁ מִ"ח אֲוֵנוֹת כְּלוֹמַר
 אֲחֵרֵי אֲשֶׁר בָּאתָ לְשִׁמוֹעַ וְאֵדוּתִי הִבָּא לְטַהֵר מִסִּיעֵץ עַ"כ אֲמַר וְנִתְּנִי מִטָּר כְּלוֹמַר
 לֹא זוֹ הִיא תְּשׁוּבָה וְהַקְלָלָה הַסֵּךְ הַכּוֹנֵנָה רַק לְמִיּוֹעַ שִׁיחָא שְׁלֵחַן עֲרוּךְ לִפְנֵיךְ כְּדֵי שֶׁ
 שִׁיתַּעֲסֹק בַּתּוֹרָה וּבַשֵּׁשׁ שָׁל כו' וְי' מֵאֲמִירוֹת וּמִ"ח אֲוֵנוֹת כּוֹנֵנוֹת אֲבִירָה שְׁהִיָּה
 בֵּן שָׂנִים תְּחִלָּה לְגִייר עַד שֶׁבֶּא יִפְחַק מִ"ח שָׂנִים וְעַד מִ"ח יָשׁ רֹאשׁ וְסוֹף וְי' תו'
 חִים יִשְׁלֹו כּוֹנֵנָה יְדוּעָה וְנִתְּנִי עֲשֶׂה וְי' תִּבְנוֹת כָּל יְמֵי הַחֹל כ"ח אֲוֵנוֹת כ"ח עִתִּים
 כ"ח יוֹם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִירוֹ לָכֶם כֵּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם גִּלְגָּלִי הַשָּׁמַיִם תַּגְשִׁימִים וְתַגְדִּלִים עַל
 בֵּן אֲמַר כֵּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם י"א תִּבְנוֹ י"א אֲרָוִים וְרֹאשׁוֹנָה אֲרָוִי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כִּסֵּי
 וְתַסְכָּה כ"ב אֲוֵנוֹת שֶׁשׁ שָׁל כ"ב אֲכָא וְרֹאשׁ וְסוֹף מִ"ח ג' אֲדָם תַּעֲשֶׂה יְדֵי אֲדָם
 הַכֹּל וְהֵם בְּתוֹלָאוֹ מ"ד וְהַשֵּׁשׁ הוּא מִ"ה כְּלוֹמַר הַשְּׁמִירוֹ בְּמֵה שַׁעֲשֶׂה לוֹ הָאֲדָם ו'
 וְתִדְבְּקוּ בּוֹ בְּמֵי שִׁבְרֵי אֶת הָאֲדָם וְחֶרֶח אֶף יֵשׁ בּוֹ כ"ד תִּבְנוֹת הַכֹּל כ"ד שְׁעוֹת
 הַיּוֹם וְלִילָה בּוֹ אֲוֵנוֹת ג' אֲלֵהִים הוּא מֵדַת הַדִּין יִשְׁלַט כֹּכַב וְיִהְיֶה רַחֲמִים לְדִין
 וְחֶרֶח אֶף י' זֶה מֵדַת רַחֲמִים וְתִתְחַלֵּל בּוֹ וְיִסִּיִּים בְּמ' שֶׁשׁ שָׁל עַ"כ יִהְיֶה הַכֹּל ח"ו
 וְשִׁמְתָם י' תִּבְנוֹת ג' עֵיט כְּלִימֵר יִהְיֶה לְטוֹבָה אִימְתִי וְשִׁמְתָם וְקִשְׁרֹתָם חֲתוּם ס"ו
 וְשֶׁשׁ שָׁל עַ"כ ס"ו אֲוֵנוֹת שֶׁשׁ שָׁל אֲדָם ס"ה וְהַשֵּׁשׁ עֲנִינּוֹ זֶהוּ ס"ו וְשִׁמְתָם הַתּוֹרָה
 בּוֹתֵגֶת חִיִּים אֶת דְּבָרֵי כֵתֵב הַרְוִיחַ אֶת לְרִבּוֹת ת"ח הַלְכוֹת וְאֲדָוֹת וְלִרְבוֹת מ'
 מִנּוֹת הַכְּתוּבִים בְּאִמְרָה אֶת לְרִבּוֹת טַעֲמֵנוּ מִנּוֹה וְסוּדֵי הַתּוֹרָה וְיַעֲשֶׂה בְּרִאשִׁית
 זִקְדָּקוּקֵי כּוֹפְרִים אֵלֶּה ל"ו מִכְּנֻתֹת הָלֹא הֵם דְּבָרֵי כֹאשׁ י' כְּכַעֲשׁ הָלֹא ל"ו ט'
 טַפְחִים כְּלוֹמַת ו' טַפְחִים עַל ו' חֲלָקָה וְיִהְיוּ ל"ו טַפְחִים וְהִרְתָּ הָאֲדָם כְּט' קִנְיָ
 הֵינּוּ ל"ו לִנְיָ עַל

וְלִמְדָתָם אֵתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְחָהּ בְּבִיחָהּ
 וּבְלִכְתָּהּ בְּהִרְבֵּהּ וּבְשִׁבְחָהּ וּבְקוֹמָהּ : וּבְחִבָּתָם עַל
 מְוֻזּוֹת בִּיחָהּ בְּשִׁעְרֵיהָ :

ולמדתם ית תינו ית שעות יום ית חדשי ית שעות לילה כל אותיות ית לך מלך
אמנענו של שם אדנות כולו דין רת וסת כו ונתתם ה תיבות ה קוממים
כה תישת עידת כה עט והיה שדי כנריך

למען

ורבה ימיכם וימי פניכם על ח
הארצות אשר נשבע יי לאבותי
יכם לתת להם ביומי חשמים על הארץ :
ויאמר יי אל משה לאמר :
דבר אל פני
ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על פני
בגדיהם לזררתם ונתגור על ציצת חפנת פתיל תכלתו
והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות
יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי ע
עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען ת
הזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים ל
לאליהם : אני יי אליהם אשר חוצאתי א
אתכם מארץ מצרים לחיות לכם לאלהים אני יי א
אליהם :

למען ירבו ית תיבות נ' טוב זה משה ותרץ אותו כי טוב ס'ת ור'ט כל שבותי
של משה היו מניבים על ישראל ככל ועשו להם כינת פר' זו יפה כדרשת בבכרי
התקובלי אך איכה מיוחדת לש' לצינך אנתוב אותה לבדם תנות כינית ותשליך איה
ואומר ועשו להם כינת מזה זו כוהנת כל יום הן חול ושבת וי'ת והיא קבלת על
מלכות שמים וזכרתם את כל תר'י' מנות י' ולא תתורו אחרי לבבכם זו מיכות ו
ואחרי עיניכם עינא וליבא תרי פרוורי וכו' רוקח רמ'ח עבות נק'ש אל מלך
פאמן ועב' נשכ'מלר רמ'ח איברים שכל אבריו ירגיש כשאומר שמע ישראל יא'י
כל עגמותי עכל' אני י' אליהם אל מלך מתחל בא' ומסיים במ' אה
נחקתי תלכו אתם כנאליס כאס "אהרן" משה אסתר
מדרכי אליהו משיח עכל' הש"כ יכוץ
להסמיק' אליהם
אמת

אמת

וַיָּצִיב וַנִּבְּזוּ וַיִּשָּׁר וַנֶּאֱמָן וְ
וַאֲחֹהֵב וְהַקִּיב וַנֶּחֱמָד וְנַעֲשִׂים וְנִזְרָא
וְאֶחָד וּמִתְקַן וּמִקְבֵּל וְטוֹב וְנִפְחָ חֶבְרָ חֶזֶק עֲלֵינִי
לְעוֹלָם וְעַד אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּכֵנִי צוּר יַעֲקֹב מִ
מִצֵּי יִשְׁעָי לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמּוֹ קִיָּם וְבִסְאֵי
נִבּוֹן וּמִלְכוּתוֹ לְעַד קִיָּמָה ; וּדְבָרָיו חַיִּים וְ
וְקִיָּמִים נֶאֱמָנִים וַנֶּחֱמָדִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל
דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ * עַל חֲדָשׁוֹנִים
וְעַל חֲאֲחֻרָּנִים דָּבָר טוֹב וְקִיָּם לְעוֹלָם וְעַד אֱמֶת וְ
נֶאֱמִינָה חֹק וְלֹא יַעֲבֹר ; אֱמֶת שְׁאֵתָהּ הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּכֵנִי מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ ג
גֹּאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ צוּר יִשְׁרָעֲנֵנוּ פוֹדֵנֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מִעוֹלָם
שְׁמִיךְ אִין אֱלֹהִים זִרְלָתְךָ :

אמת ולא יאמר ב' פעמי' אמת רוק'ח ורקל'ט וכלם אומרים י' אלהים אמת
והאשכנז אין כוהנין לאומרו לפיכך יסמך הש"ג לאמרו תבך י' אלהים נחשאי א
אמת תבך וקל רס פר' ויאמר מתחיל בו ומסיים בת' ע"ב ט"ו וו"ן וב' הה"ן
עולה ק' לבי שנתנו תישראל כל יום ק' תקנו בני
בכל לבני ארץ ישראל לומר אמת ויכיב עד זולתך
ק' תיבות כגד ק' ברכות ובסך התנפה ט"ו וו"ן
כגד ט"ו גאלות כחמש ט"ו שירות כשתבט ט"ו ש
סיר המעלות וט"ו תיבות כיברכך וט"ו כסוק לך
י' הדקה ט"ו וו"ן עולין ב' ב' דברים בקש וכו' על כן ירא השם יזהר לקרות ש
שלא יוסיף לו יפחות כי אות אחת יונא לכמה טעמים כ"ש תיבה אחת ומילה אחת
עכל הרוקח כ"ה וי"כ אומר אמת ויכיב דחול ולא של שאר י"ט משום שג' בו ו' פ
פעמים אמת ובבראשית תמצא ו' פעמים אמת ברא' אלהי' את' ויברא' א
אלהים' את' וירא' אלהים' את' ויברא' אלהים' את' ויברא' אלהים'
את' ברא' אלהים' לעשות' ודבריו חיים וקיימים היום
בדגש כלומר כל דבור הוא מלאך

עזרה

אבותינו אלה הוא מעולם מן
 ומושיע לבניהם אחריהם בכל
 ברום עולם מושבך ומשפחתך
 דוד נדוד : אשרי איש שישמע
 למצותיהם והוראתם וידברת ושים על לבו אלה אלה
 הוא אדון לעמו מלך גבור לריב ריבם : אלה
 אלה הוא ראשון ואלה הוא אחרון ומפלעג אלה
 לנו מלך גואל ומושיע :

"עזרת" אבותינו "אתה ע"כ שנו נקבע הים "אתה" הוא "מעולם רעו למאה
 מעולם" עזר" ומושיע" ס"ת מנע המכרים להרע להם לישראל "ברום" עולם "מושבך
 בהם החזקים ברה" וי"כ להנחיה קולם לעורר הזיכור בעם שיעלו בלבם לכני מי
 הם עומדים היום ולא יאמרו עזר י את הארץ אדרבה יתנו ללבם אף כי הוא ב
 ברום עולם השנחתו באשמי ארץ אשרי איש שישמע למצותיהם ראוי להנחיה ב
 בשל"עית מתמרים גאלתנו בש"ס ישמע למצותיהם אף כי אף יודע כונתו והם
 בקראים מצותיהם המעשים ותורתך ואח"כ ינאל המעשים ושרשם בתורה כי ישים
 אל לבו וכוונת מצות המעשים ואח"כ ינאל המעשים ושרשם בתורה כי ישים
 במצות המעשים ע"פ תורה שכתב וע"פ תורה שבעל פה והיינו ותורתך ודברך
 ישים על לבו רק"ע תורת י תמימה נשיבת כפס פקודי י יורים משמחי לב
 יראת י טהורה עומדת לעד אלו ג' פסוקים תנאל מ"ב אותיות בכל אחד כגד
 שם של מ"ב וככל אחד י תיבות דהיינו המשר ואתכחאל בין חמש לחמש ה'
 פליוכים וה' תחטבים וכן כלום ה' כגד ה' ובכל חמש וחמש שם אחר תיבה ראשונה
 הכתמים מוקב ומכו ראשו כתם כז עכ"ל זהו שאנו אומרי ותורתך ודברך י
 ישים על לבו אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון יכוין ש"כ לחן הסכ"ת
 הוא ראשון לחשבון ואחרון לחגלים

במוצרים גאלתנו יי אלחינו ומבית עבדים
 בדינתו : כל בבוריהם חרפת ובבורת גאלת
 יום סוף בקצת ימים טבעת וידידים העבדת
 נכבסו מים צריהם אחר מחם לא גופר : על
 זאת

זאת שפחו אחובים ורוממו לאל ויהנו יצירים
 זמירות שירות והשבחות ברכות והודאות לכולה
 אל חי וקים : גם ונשא גדול ועזרא משפיל
 גאים מנפיה שפלים מוציא אסורים ופודה עניים
 ועוזר בלים ועונה לעמו בעת שועם אליו : ת
 תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה
 ובעי ישראל לב עזר שוכח בשמות רב
 ואמרה בלם :

מתעורר ואלתנו הים לנו להקדים קודם כחם עלים אלא לשי שרנה לסמוך
 גאולה לגאולה ולסיים בה ויכ סוף בקעת חזים טבעה וידידים העזרת ק' נהלל
 ח' דול כתיב והעביר ישראל וכער ברעה וי"ל שהוא כתיבת טעם יס סוף ב
 בקעת כדי לטבוע בו וזים ודאי כי היה לו הגלות אחרות לכך והכי הוי המעשה
 ידידי העזרת ואח"כ ויכסו מים נריהם ע"ל נבאלי וי"ל במזמור כיבא מפרס
 לריסה ויואל ישראל היאך ביד חזקה גזר יס סוף לגזרים והעביר ישראל ואח"כ
 כיער בעוד ישר בתוכו אבל בתפלה התחיל ממגרים גאלתנו ספר דברים ככתב
 וסיים עד אחד מהם לא כיתר כולל עליו על זאת שפחו אחרים כי ראו כולם מ
 מכיכס אמרו עלינו לשכח אחד מהם לא כיתר ופי' בשלח כתבו ולא כיתר בהם
 עד אחד וזהו ברעה שכיכול ולסוף נעשה מלך כחם כמו שהביא מהר"ם ע
 במסורת ויאמינו כי והנכ"ה ויאמינו אנשי כחם וי"ל ודאי ברעה כיתר אבל ל
 לעכ"ן כיסוי אחד מהם לא כיתר על זאת וכו' זמירות שירות ותשבחות ברכות
 והודאות ה' מיני שפח על זאת היא ע"ט בקראת זאת ע"ל ג' ק' ברכות למלאו
 ואח שפחו ורוממו זמירות שירות ה' התחנכות ועל ידי אל חי בדיק יכע כ
 בקרא אל חי גם ונשא גדול וכורא' דברים כולל כל העשרה תהלות לאל עליון
 בריך האומבורך כלות מעלוי לעלוי לנו כאה תהלות לא עליון כע"ס ב
 ברוך הוא ומבורך מעמנו כיבוד השם חולם שבא קמץ שח"ק יושב בשחק ילע
 לנו בשמחה רנה ו' אמרו כלם ר"ת בר"ך

בוי במנוחה באלים יי בוי במנוחה גאבר בקרשי
 גורא תהלות ערשיה פלא : שירה ברשיה שפחו
 גאולים לשכור על שפת חים יתר בלם חורר
 והמליכו ואמרה :

שחרית

מי כמכה באלים י"כ תינו' י"כ שגטי' ופסוק- דר"ז על פרעה פרעה הודה
ואמר מי כמכה באלים שאין מלך היה יכול לנכחו והתחיל לומר מי כמכה כגד מי
י' אשר אשמע בקולו ור"ת מכ"כ כי ע"כ גשרים ויכע ויבא ויט הלכו לפני ישראל ו
ויזהר הש"כ לומר מי כמכה סמוך להשכ בדגש מי כמכה ולבטל הק יבוא דלא ל
לשתמע מי כה מוך פסל מיכה

רבינו בריה בריה מי כמכה תוספת ה' שנשיהם רומזים למדת הדין הראשון
היא מדת הדין הרפה ע"ט והיא רפה ומקבלת מדת הדין שלמעלה שהיא קשה
דהיינו פחד ולכך דגש במכה באדרי בקדש כלומר ופחד מדת הדין הקשה מקבל
מן הקדש היא ה' ראשונה שנשכ כורא תכלות לך דומיה תכלה דר"ז סמא
דכולא משתוקא למרגיטא דלית ביה טימי כל כמה דאת משבח את פנים עכ"ל ע
עד עשה פלא עם הרוח ברוח קפאו תהומות וברוח נערמו מים וברוח מרבה
גשם ופלא הוא כיסוד הכסמים הנאים מן האלף אותיות פלא עכ"ל מי כמכה י"כ
תיבות י"כ בזרים ל"כ שבעים מ"כ אותיות המכה אויביו כ"ס לרעה ראש וסוף
אם לבינה אליהו משיח שירה חדשה לשון כקיבה שבו לשמך הכל לע"ט כקרא
שמך כולם הודו שאין זולתו ומליכו ואמרו נשם שאל אותם כך עתידים אנו ל
לגאל והוא ימלוך עלינו

י' ימלוך לעולם ועד : צור ישראל ק
קומה בעזרת ישראל ופדח בנאמה יהודה :
וישראל וגאלינו י' צבאות שמו קדוש ישראל :
ברוך אלה י' גאל ישראל :
אדני שפתי הבהח רפי יגיד תחלתיו :

י' ימלוך מלך לא כאת' אלא ימלך לעתיד לבא ואז יהיה לעולם ועד ד' תינו
ד' תקומות ט"ו אותיות ט"ו מעלות ז' רקיעים ח' אויבים ד"ת וסוף יד' בחי' א
אחרי שראו ישראל המלכות בוקע יס קלסו לשם המיוחד וסיים בשם המיוחד בוקע
יס קלסו לשם המיוחד וסיים בשם המיוחד כמו שהתחיל אשירה ל' י' ימלך לעלם
ועד בהתעלות הרבון והתגדלו ברכה באה לעולם י' ימלך כלומר התשובה ש
שהוא המלך ימלך לת' הקרא עלום ולשכינת עזו כקרא ועד וכן ענין כל הברכות
להאזיל מן הג' עליונים ל"ת ומשכ ל"ע וכן יהי כבוד י' לעולם וימלא כבודו פל' כל
הארץ יתגדל יתקדש ותא לעלם לעלמי שלמיא ה' עלמות והרמו לה' כו"ו א
אחרונות עכ"ל

צור ישראל ביה ר"ר ל' הגיה בכתבת ידו בתכלה של ק"ק וירמיסא
קומה בעזרת ישראל על דהר רוכב שמים העורך י"ד תיבות י"ד כיבן הכחיל
בגאולה פ' אותיות כבוד ישראל כבוד פ' אותיות של יתורכ בעלמאס אלף הים
ימלא

צמח דלת הא וזן חת טת יוד כף למד מס כון סמך עין כפ צדק קוף ריש שין
 יתו ס' מסכתות וס' פעמים תורה בחומש ס' אברים בידים ס' בגלים שלא כ
 כנראו אלא לקבל וללכת אל התורה ולשי זה ל"ג גלגליו י' נבואות שמו ק"י ואותם
 הגורסין סמך מהא דנמנא בשבוק אחד ה' פעמי' ישראל ראוי להתבטל שלא יהא כ
 סף בישראל שכן' ואתנה הלויס כתבים לאהרן ומסייס לא יהיה בהם נגף פרשת
 בהעלותך עכ"ל ותי יתן שומע לי בעידן ריתחא לומר ולא יהיה בהם נגף כל
 שלשים ויכנלו מאבילות שלשים כי בשבוק הזה יש בו ל' תיבות בא"י גאל ישראל א
 'אדני ששתי תפתח וזהו שאמרו פ"ק דברכות העיד ר' יוסי מקהל קדישא ד
 דירושלים כל הסומך גאולה לתפלה אינו כיוזק כל אותו היום

אריצרי הכבוד התפלה היא למעלה ראש מים שאין להם סוף והנאולה למטה
 בוף העליונים שמשם התחלת כל הכרדים באבילותם וטעם סמיכת גאולה ל
 לתפלה כדי לייחד הכל עד א"ס להמשיך ולחבר האהל והיה אחד כערן סופו כ
 בתחלתו והנאולה מקבלי' מתקוה התפלה ופעמים שהנאולה סובבת ומתגלגלת ו
 ועלה למעלה ומתאחדת בתפלה כפי רצון המחשבה הזכה וכירידתה מאכלת מה
 שקבלה בעלייתה ופעמים שהדרכה באכלת ושופעת מן התפלה לנאולה והיא ש
 שואבת חיים ברכה ושלוש דרך תיבות בדומיון הלכ שהוא שואב מן המוח ומן ה
 כוח ללג ומן הלג יתגשש לכל אברים עכ"ל

שערי אורה בשער שני ח"ל וגריך אבי לצוררך על עיקר גדול על מה ש
 שאמרו גריך לסמוך גאולה לתפלה כי סוד גאול' הוא סוד אל חי וסוד תפלה ס
 הוא ע' ובהיותם סמוכים זה לזה כייחוד ושלמות וסימניך סומך י' לכל הכופלים ואומר
 זכלה ולא תסיף קוס וגריכין ישראל לבוין לסמוך גאולה לתפלה כדי שיתאחדו
 ב' מדות הללו וכשיגיע אדם בברכת אמת ויביט לגאל ישראל גריך לבוין בלבו סוד
 הנאולה אל חי ולסמוך ל'ע שהוא אדני ש"ת ואותו חכם המתבאר פעם אחת סמך
 גאולה לתפלה אל יעלה בהערתך כי בשאר הימים הפסיק חלילה אצל כוד המיכה
 שהיה מכויין בברכת אמת ויביט להמשיך כל הניכורות ולסדר כל הספי' עד שהגיע
 כולם לאל חי ויריקו כולם ל"ע וסוד זכור ושומר וסוד

אלמלא שמו' שבת אחד כהלכתו מיד כנאליס ר"ל ש
 שבו כותמין זכור אל שומר וכו' ויכו גאולה לתפלה א חי
 לע"ט וא"ה מדוע לא היו כנאליס באותו יום א
 אשר אמר החכם כי סמך דע כי אדם אחד אין דומה לרבים עכ"ל

אדוני שפתי הפה רפי יגור החלחור

בבוקר זה בנמנור ב"א תחלה יסובו אך טוב אליהם וגו' אדני כלומר יחיד מק
 הא' היינו ל'ע עד ה'ך ומקובלים אומרים כף מהנטיב' כובע ישועה בראשו ו
 וכוונתו זו א' קטנה עד כובע ישועה בראשו הוא ת' עכ"ל כ"ד אותיות כ"ד ס
 סגרים כ"ד ברכות לתענית ככור אל ישן דך ככלס כ"ד שעות היום ולילס אכל

אתגחתי לך דהיינו י"ב שעות לילה אתגחתי ומשכ והלאה י"ב ליום כסוד זה ק
קבעוהו בתפלה ושכ זה הוא מפתח לכל אונרות העליונים והוא המקבל מכלם ו
ומשפיע לשלם התחתין כפי רצון א"ט

שער אררה בשער בינה וז"ל בסופו ואחר שידעת זה התבונן כי כוד פ
התלכות שהיא אדמות הוא סוד התפלה כדפדשית בשער ראשון הוא השער שבו
כנכסין להגיע לתה"ה ספיר' שמינית וכלם כאחד בזה השפוק אדני שפתי תפתח
ופי ית' כלומר בהיותי זוכה לסדר התפלה כהוון אזכה להיות ראוי להעריך תהלה
במו שפארנו לישירים כאלו תהלה וכבודי לאחר לא אתן ות"הלתי לפסילים וכי ת
פעלה על הדעת ח"ו תהלתו לפסילים אלא דבר ידוע הוא למקובלים כי כל תפלה
שאין ראיה נקראת כסולם ונקראת פסילים תפלות רבות שלא כהוונה וכן הוא מי
שלא כנכס כהוון בספיר' ראשונה דהיא פ' בעת התפלה אי איפשר לו ניכנס ל
לרום המעלות בספיר' בינה שהיא תהלה וזהו לישירים כאלו תהלה עכ"ל בשער
ראשון שכ אדמות קורוהו הפרנס הגדול היכל שבו שוכן ת' וגריך אתה לדעת
כי בשם יש כ"ד שמות מרובעת בדרך ת' ועליוס בחשבון ר"ו והם המשנה כח ע
עליונים ככל הכתובים וכדומין כשמה בנוף ומספיקי' בורך כל הכתובים בעלם
ואח"כ נמצא שכ של כ"ב מורים על מושלתו א' סוד כ"ע י' סוד ת' שוכן בע"ס
ר' היינו כ"ד שמות ככל סוד כל מיני שפע ואצילות וקיום כל הנבראים נמצאת
למד כל התמשלה ביד ע' ולפיכך מורה לאדמות אדן כל הארץ וכל שאלה וקשה
אינם כנכסים אלא על ידי ע' הוגדו לקבוע בראש התפלה א' שת"ו ת' לפי שכל
הנפלים והאצילות הולכים אל הים ומשם יכרד והים לארבע ראשים ד' מחנה ש
שכינה עכ"ל יגיד לשון המשנה ו' תיבות כגד שמע ישראל ו' קבוצות

גינת אגוז וי' בהיכל קדשו הם מכיו כל הארץ פ"ה בחבוק פירוש י' ה
ההיום נקרא בהיכל גי' אדני ס"ה על כן אתר ה"ס מכיו כל הארץ הם כי לא ל
להזכירו עכ"ל כלומר כשהמתפלל יודע לחבר האהל כשהוא מזכיר ה' יונין לנתינתו
שם של הויה ונקראית אדמות הוא משכנו אז הם מכיו כל הארץ אף כי כח ה
הזכורו הם על שרים לח יכלו להם לישראל שהם הם ה' מעט גם א' דן י' ה
היינו פשוט לפניה ולאחריה ודן היינו תרועה באמנע רבינו

בהרר פר' וירא אדני בקמץ ועד"ה טעם קמטנו מכי שהשם עגמו נקמץ
ומחובר בשני קמטות הקדושים כל אחד ד' אותיות הא' מורה קמטות ויחוד דהיינו
אדני והשני מורה על האצילות דהיינו אדני וע"כ הא' בראש והיוד בבוקר ומדת
דן באמצע ע"ל והנה אלה בני השפיץ כבר התגליתו בזה לכל תבמוך עלי עד
ביאה אשורם הן הם ספרי המקובלים כי דחרתי בקיבור **הצצהרץ** סימן ק"ג
וז"ל אל יטעך לך באמרך לפעמי' יכין לפני' זו ולפעמי' לזו כי אשכחתי יתהלל המתפלל
לפתוך רגון חרבה ושפע מעלית העלית באיהם מדה וממנה לחיית' עד ע' אדן כל
הארץ אהל מי שלבו פתח להתפלל אל מדה זו ולמדה זו קוץ כנטיעית ואין לו ח
חלק לעולם הזה עכ"ל ולזה הזהיר החכם שער רגלך באשר תלך אל בית האלהים
ולא תאמר אדני כי הפלגו בזה השער תשאל ממנו כל דרך ח"ו כי דור הפלגה
קבנו

קצצו ונטיעות כזה באמרם נעשה לנו שם דהיינו שם אדנות שלא נהמשה ה
השפירות ועל כן נעבשו וכשרדו מדם כנגד מדם ועל כן נבי הוה והשחר לא
למד וקבל האמת ממי שיאמר

ברכה אלה יי אלהיך ואלהי אבותינו

ירוקה וז"ל בשאתה אומר בא"י אל תחשוב על הכבוד הנראה בלב כתיב ו
אמרם על הכסף כ"א י' הוא האלהים הוא הזורא עלם והוא אין לו קץ וסוף לא
תואר ולא דמות ושלט בשמים ובארץ וביס וכד' רוחות בשורש זכירת השם כתיב
סימן קל"א בא"י לשון ריבוי ושבח ר"ל מקור הריבוי וממנו מביאות כל והוא כמו ש
סתאמר גדול אתה עכ"ל ויזהר האדם שלא יתפלל וישתחוה כ"א לו להק"ה והוא
לשכינה שהרי השכינה עצמה מתבללת לפני הק' כדאית' באלפא ביתא דר' עקיבא
רקנא דעת דר' והרוקח וספר הזוהר כשאומר ברוך אתה למונח ע' והוא הנקראת
אתה והיא נריכה לברכה כמו שב' ברוכה את בתי ל' וכבר דמותי זה עכ"ל וכבר
השתקתי ע"ש בקונטרס הראשון ברכה זה מתחלת ב' ומסיימת מ' כנגד שם של
מ"ב א"ח סימן ושם של מ"ב אב"ג כל ששה ימים י"תן שובליו קר"ע ש"טן שלא ו
יקטרג בתפלתו ונעשה חסד עם אדני אברהם כלומר בזכותו א"ח ואעשה אותך
לגוי גדול ואברכהך ואגדלה שמך והיה ברכה ח' ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל
עליון קס"ו מ' תיבות כי ידעתי למען אשר יבנה את בניו בניו אחריו ושמו ד
דרך לעשות נדקה ומשפט למען הדין י' על אברהם אב אשר דבר עליו כל תיבו'
ואגדלה שמך ח' תיבות ימי התילה ל' ואותיות סדרי המשנה הכימול זכך ללמד תורה
שכתב ושעל כה ויברכהו קובה ש"ו ט' תיבות ט' גלגלים ול"ט אותיות ג' כחו כי
ידעתי כ"ה תיבות שם של כ"ה היא ע"ט תחלתו וסופו כ"ו כ"ד אותיות לקיים כ
בנו על נד תגשאה והתפלה יכוין כסדר זה

ברוך אתה מדבר ל"ע ברוך מלשין פעיל אלה ע' הנוכח ממי אתה כעול
בברכת ושם אדני הוא ה"ת הוא הקושר עליונים ותחתונים בקומו של י' כ"ע ו
וא"ס וחכמה כבוד עבדו ה' ראשונה לבינה ו' קביות ה' אחרונה ע' ואז הוא א
אומר מי הוא השם הוא אלהינו כאשר פירשתי בק"ש ואלהי אבותינו כלומר אלה
ע' מתבלת שפע ע"י יסוד באים הבגדים המקבלים מלב האילן ת' ע"י זרועות ע
עלם משלם עליוני' וכולם בא"י מאין סוף דהיינו כעין סופו בתחלתו והיו לאחדים
בידיך אלהינו כדרך שיחדוהו אבותינו הן הן התרכבה ומאשר הניע ונתפלה ה
בכוונה זו עד א"ס מעת' יכוין ויבקש שישפיע א"ס שלשל ואגילות ורגן טובו ו
לאחת אחת אומר ובכן יהי רצון שיתמלא שלם השכל רחמים ורצון מן סגול ע
גליון דהיינו כח"כ אל מדת של אברהם יבחק ויעקב דהיינו סגול התחתון והוא
שומר אלהי אברהם

אלהי יצחק ואלהי יעקב לא שתאמר ח'ו רשויות יש חזר ותברש מהו מדתו של א
 א"י הוא כמו ל' אלהי' הוא הגדול גיבור וכורא לכך כתוב ואלהי יעקב ולא ואלהי
 יצחק כי ה' הוא מקלו של יעקב כי במקל עברתי והוא ו' קנאות וכלל וכלל לא
 אמר החזן ואלהי יצחק כי דווקא יעקב ירש ה' ו' ק
 קנאות והוא היושב אלהים מדרשו של שם ועבר כי שם
 ו' הברכה הוא כחמד וזהו ש' צדק ו' אלהי שם ו' אברהם ואלהי אבי יצחק
 ומדרשו של עבר הוא הפחד מדתו של יצחק עבר ו'
 ולעבר ילד שני נכים כלל אלהי' מלא מים כלל כי בימיו כפלנה זהו מדת הדין
 הקשה ושם אחיו יקטן מדת הדין הרכה ויעקב הוא המעמד האכל ומה שמצינו
 אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק זהו קודם שבא יעקב היה יצחק ששי למדו' מ
 ממטה למעלה ומשנא יעקב הוא ששי למידות ממעלה למטה ראוי לומר ואלהי י
 יעקב ולא ואלהי יצחק וזהו שאמר י' האומר אלי כלומר לאברהם חסד ויצחק פ
 פחד אל אלקים י' ויקרא כלומר י' האומר אלי אות' מדת י' כקראת אמת נתן
 אמת ליעקב אל עליון כלומר יעברכו מאל עליון כלומר מא' נומל חסדים ט
 טובים מנד ימין חסדים חסד חכמה כ"ע וקנה הכל מנד שמאל פחד בינה כ"ע
 חוכר חסדי אבות לכנחיים הם כה"י ומביא גואל לבני צניס למען שמו באהבה
 ע' למען שמו י' אחד אהבה שהוא קיים לעולם אף אם זכות אבות תמה ברית א
 אבות לא תמה דהיינו יחוד שאנו מחדשים מפיס ומפי כתבם שמע י"א א"ח י"ג
 מדות מלך עזר גוף האילן הוא הלל ת' עזר ע"י אדני ומושיע ע"י ת' ומנן ע"י
 יסוד כ"א ע"ט המקבל שפע מיהוא ממקור הברכה שהוא א"י המעמד את ככל
 והוא מנן אברהם דהיינו ברמח איברים.

אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים ט
 טובים וקנה חבל וזוהר חסדי אבות ובוניא גאל
 לבני בניהם למען שמו באהבה מלה עזר ובורשיע
 ומנן ברית אמת י' מנן אברהם :

רבינו בח"י האל הגדול הגבור והנורא האל כנגד שם העצם הוא שם
 של ד' הגדול ד' מדות של חסד הם י' רחום וחנון ארך אפים הגבור ד' מדות של
 דין הם עין פשע מטאה וקנה והנורא ד' מדות של רחמים אל רב חסד ואמת
 כוכר חסד סימן קלח פר"י תשא ושפיר כוסל באהבה י"ג מדות מגאלי כיון ש
 שכולל אברהם נאור כשדים מתחמלאכי שרת ואמרו בא"י מנן אברהם קי"ז עיבות
 וא"כ אין לרום מלך אל חי

אתה

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה
רב לחישיע משיב חרות ו

זמוריר חגשם מבלבל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומה נפלים ורופא הולים ומוחור
אסורים ומקים אמונתו לישיגי עפר מיי במוח ב
פעל גבורות ומיי דומה לה מלה ממיית ומחיה
ומצמיח ישועה ונאמן אתה לחיות מתים ברנה
אתה יי מחיה מתים :

אחרי שנים נרכס למכה בשם של מנ מתחיל באתה גבור לעולם אדני רפ
אנלא שם זה ממונה על הגבורה רבינו נחיי מר' רבקה ומר' יודא אסרי לנפ
עבלי ודענו כי השרים הם שבעים ל"ה משמאלים ושם זה ג' ל"ה מועל ג
גבורות נגד המשמאלים ויש בנרכס זו כ"א תיבו כנגד ד' פסוקים שיש בהם ס
פכתה שאין במסרים לכני אדם וסימן מפ"תח מטר פרנסה תחיה חיה יפתח
לך את אכרו הטוב לתת מטר ארנך ספתו מטר ולכרך כל מעשה ידיך והלויית ג'
גויס רבים ואתה לא תלוה כ"ג תיבות מתחיל ב' וסוף ה' י"ח כותח" את" ידך"
פרנסה ומשביע לכל חי רנן ז' תיבות נגד ימי השבוע כ"ד אותיות כל שעה כ"ד
דיוס וס"ת חתך חיים לכל חי ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
רחמה י' תיבות נגד העשרה מ' אותיות נגד יצירת הולד זה ראש וסוף חגי השם
יתגלל שיהא השם והכסא שלם וידעתם כי אני י' בפתחי את קברותיכם ו
ונהעליתי אתכם מקברותיכם עמי י"א תיבות עבלי א"ח ס"ה בא אמלטהכא ותחי
גשמי מתחיל בו ומסיים ב' וי' לרשעים שלא יקומו רשעים במשפט דין אותיות
דין ידן כשיאמר משיב הרוח ומוריד הגשם יכוין לבסוק יפתח י' לך ככל מ
מכלכל חיים בחסד לבסוק כותח את ידך ככל מתיר אסורים יתגלל על כל ה
החולם או חיות האסורים מחיה מתים הוא תחיה יכוין לבסוק הכל אתה ורב
להשיע ג' ינחך ואתה למוכח כלומר ידבר ל"ע אתה גיבור לעולם אדני את
מקבל כח וגבורה וכידך להחיות מתים להטיב ולהרע
בפי מעשיו של האדם משיב הרוח מ"ג שהוא בגבורה אבי אמת ואני אחיה ומדה
ומכלכל של כדנה ע"י כ"ע מכלכל חיים בחסד וז נקראת אבי
ע"י אמתה מחיה מתים ברחמים רבים הם ג'

עליונים ע"י כינה היא השלישית תחיה של נשמות שומך נפלים ע"י חס"ד רופא ח
חולים ע"י פח"ד ומתיר אסורים ע"י ת' ומקיים אמונתו ע"י נכח ישראל לא ישקר
מי כמוד בעל גבורות ע"י הול מקבלת מבינה נקראת מי וגבורות מלך ממית
מתים עמית ישועה וא יסוד המקבל מן המלך ת' להמית ולהחיות ולהנחית

שומע ונאמן אתה להחיות מתים היא ע' עכל הקבלה כתב הרוקח זכות היא
לכו שאנו מעידים ומאמינים בתחיית אף כי לא ראינו עכל כתב בא"ח ש"כ אומר
ברוך אתה משה מתיס והם שנים אמן ועדין לא ראו ומאמינים שהק' מתיס נ
גואל ישראל ועדין לא ראו בוכה ירושלים ועדין לא בככה היו אנוכי כוכר ה'
עכל וראוי לכל אדם להתפלל בחיו שיזכה לעמד עם בני התחיה אם לא עכשיו
אמתי ומתוך כך יסיא לא לכו להיות שם מידותיו בעברות שזין אדם לקונו וזין
אדם לחיורו כן יסן המות בא' כל סוף ברכה חזר בא' ע' המקל מי הוא הקושר
הכל וכידו להמית ולהחיות כשנעקד ינחק ע"ג המוכח ואפרו ככור הדיא הק' השל
והחיהו פתחו מלאכי השרת' באי מתיס המתים

אתה

קדוש ושמך קדוש וקדושים ב

בכל יום יחללוך כלל ברוך אתה

חמלה חקדוש

יהי חאל חקדוש

אתה קדוש - מטבע זו יד תיבות כגד כסוק וקרא זה אל זה ואמר ק' ת' ת'
י' נפאות מל' ה"כ ראש וסוף ו' י"ב שמים והקדישו קדוש יעקב ישראל כי עי' יעקב
וגליו נתקדש ובספוק זה מ"ט אותיות מ"ט ימי הספירה הרומזים לסיניכ גדול ואז
יהיה מלא כל הארץ כבודו וכוסח התפלה מ"ח אותיות והקריאה עצמה הוי מ"ט
להביל אותנו ממ"ט קללות שבמשנה תורה וזירשו אתה קדוש היא ה"ת ושמן ק'
קדוש היא ה"ע אנוני' ג' עליונים כאמר אתה קדוש ושמן קדוש ה"ת וקדושים בכל
קס יחללוק הם המלאכים וישראל שלש ברכות אילו חסוכות כאחת כגד שבו של מקום
א"י ג' אדני הטועה באחת חזר לראש כי אח' טעה בריך לחזור לראש לא"ס ומשם
ואילך ברכיו של אדם אם ישאל כהונן ישיק רבין ואח' שיחת לו לא כיוו מומס ו
נחסרון ידיעתו גורם אשר לא סידר תפלתו כהונן וכוסח אתה קדוש יד תיבות
וכן אז בקול וכן ביה"כ זה אל זה שאלים וכן כקדישך וכערינך עד וקרא וכן ל
גדור הדור אד לעולם ועד כל אלו במקום אתה ק

קדוש יד תיבות ורמז על יד כביאך שאין מ
מדלגין את לשי שיש כ"א תיבות קודם השם וכן כ
כשעלה משה למרום שזע שהיו מזכירים השם אחר
ג' תיבות ק' ק' ק' אמר דייכי אם איהם כמלאכים
אזכיר אחר כ"א תיבות וכן יש מהאזינו עד כי שם י' אקרא כ"א תיבות וכן הוא

בחדש

אח שמך בעולם בשם ש

שמוקדושין איתו בשמי ברום

בפתח על יד גביאך וקרא יח אל יח ואמר ו

יספרי

בספר צו"ר כ"ה האינו ח"ל אמר משה רבינו ע"ה מלאכי השרת אינם מזכירים
 בשם עד לאחר שלש תעבות ו"ב אותיות די לי אם אהיה פחות באחד מ' כמלאכי
 השרת ע"כ הזכיר השם לאחד כ"א אותיות ופ"ד אותיות עכ"ל גם כשאומרים את
 הוי ע"כ תעבות הנרכה כנגד שם של ע"כ ובשאר עלי לבאר תיקון אכשי נכסת ה
 הדולה ג"ס אתה גיבור אתה קדוש אתה חזק ויראה כי התחיל ברוך אתה
 במדבר אל המוכח וכן אתה גיבור אתה קדוש ע"ד שו"ת י' לנדי תמיד וש"כ
 אותה קדש כי אין מקדישין פחות מ' ולעשרה על הרוב הם יודעים לכוין וזרזין קורין
 זה להם ויזכור בל"י אתה גבור כקדש ברוך תלמטה וגבור תלמטה ומעתה כ
 כקדש ויהיה קדוש וברוך אחרי כי כוונתנו ראשונה לברוך בהשתלשלות ממטה
 למעלה וככוונה אתה גבור תלמטה למטה מאתה כקדש בעולם השפל אחרי כי
 אכחנו עשרה כקדש כמו שמקדישין אותו בשמי מרום וסימן ר"ת א"ן אתה ג
 גבור ברוך אתה כקדש משה רעה א"ן ישראל מנקדש עד האל הקדוש ע"כ ת
 תעבות כנגד שם של ע"כ יש לומר ככתוב על יד כפי"ך ולא יאמר וכן כתוב
 כש"א יעקב לשער השמים הקדיש שמו של הק' בתעלה פתחו מלאכי השרת בל"י
 האל הקדוש ויחיד האומר אתה קדוש יכוין בשמיה מרומא ושמן קדוש על ארעא
 יקדושם הכל יום יהללך לעלם לעלמי עלמא ועל זה מסיים בל"י הקוסר הכל

ר"ק ר"א רבה שמעתי בת קול נעמה מפי הנבונה משביע אבי עליכם כ
 בשעה שאומרי ק' ק' ק' שאו עיניכם כלפי מרום כי אין לי הכייה בעולם הזה כי
 אם בשעה שאמר משה רבינו ע"ה לי והקול יונא ועולה לפני כריח כיחוח והגידו
 לפני חיה שאני מראה ליעקב בשעה שאת' ק' אבי בא ג"כ ומתקן דמות של יעקב
 היום בחי' עכ"ל

סדר היבלות ברוכים אתם לי שמים וארץ ויורדי מרכבה אם תאמרו
 לפני מה שאני עשה שחרית ומנחה כשישראל אומרי קדוש למדו אותם ואמרו ל
 הם שאו עיניכם למרום בבית תשלבת בשעה שאומרי ק' כי אין לי הכייה בעולמי באותו
 רגע שענייכם בשואות לי ועניי בשואות נכס כי הכל היונא מפיכם באותו שעה ע
 עולה לפני כריח כיחוח

סדר הגלח משכיהם למדכו הכי"ס זו לשאת עיניהם למרום לרוממות
 לא"ס ע"ד כחש כזסת וישמיהו על הכס ויכונו לבס לשמים והמוסיף לכוין יכוין בכל
 בחו לא"ס ולא יקצן ח"ו כנשיעת למדת כל' כ"א לא"ס כל יכול כל זרע יעקב י
 יבדוקו

ש"א בשער כל' ח"ל וגריך אבי לעררך סוד החתימה בסדר קדושה בסוד ק'
 ק' ק' י' ל' הכה אתה כי השם כקרא ע' שהוא פפירה אחרונה יושב על כ
 בכא רס ובשאר וד' חיות כושאים אותו שריים עימודים ממעל לו לשם ע' שני ה
 השמים העלי' ו' כנפים המשמשים בשם י' נפאות שהוא סוד ג' כפירות התחתו'
 של סם ומנח י' יבא להם שם כנפים וקרא זה אל זה קדוש ראשון הוא המשנה אגילת
 הקדוש מנ"ע עד ספיר גדול"ה ק' שכי היא סוד אגילות מ' מחנמה עד כפיר ג'
 גבורה ילשי הוא סוד אגילות מן ה' כינה עד ת' הרי לך ג' כפירות אגורות ג'
 כנגד ג' ג' נפאות הם ג' כפ"י ובא להם שפע מחס"ת ומאת כח"כ הרי ע' כפירות

למי הם מריקים זרנותיהם ומשיעי' בעשירי שהיא ע"ט הנקרא ארץ מלא כל
 ארץ כבודו ודע והאמן כי השנה קדושה ומתכוין בדרך זה נ' ספי' תלקו' כ
 בחיים וכן שלם הנא וזהו פי' קדוש"כתר קדוש חכמה ק' בינה מה גתה' כ
 בתרים סוד י' ליראיו ה' הוא טלל חפ"ת זכאות נה' מלא כה"כ ע' עכ"ל
 רבצרג נחיי פר' ואתחנן ח"ל וה"ה בקדושה שגריך לכלול כל ה' סמיחתה
 העליון היא כ"ע קדוש בחכמה וקדוש בדינים וקדוש נדעת היא הד"לת ע"י י' נבא
 הוא כל הכנין מלא כל הארץ כבודו בחכמה שכל כבוד חכמים ינחלו ותן אלה
 לך כי עכ' תקנו אנשי כנסת הגדולה בקדוש' רבא כתר יתנו עכ"ל

קדוש קדוש קדוש יי' יצבאות מלא כל הארץ בבורו : לעשותם ברורה ואמורה :

לעשות' ברוך יאמרו
 קדוש אומר על ימין ושל שמאל ברוך ואילו ואילו אומ' ימלך י' לעומתן "ברוך"
 יאמרו ל"ב כתיבות י' ספירות או רמז לת"ב בכי"ת אותיות מכי" גי' עב' וראיתי
 כי' למחר' כינבא ז'ל כפי' רוח חן וז'ל ויש לך להבין מה שאמר הכתוב ואראה י'
 יושב על כסא רם וכישא שיושב וכסא מן השמות המושאלים לו ומשכי מידת הדין
 שאל לו שמות מן השופט היושב על הכסא וזהו שמעיים הכסוק בכנאות זו ושולו
 מלאים את ההיכל ר"ל תחתיתו כמו שולי המעיל סביב כלומר היינו הארץ כמו ד
 דכתיב השמים כסאי והארץ הדוס רגלי וסודע לכו הכניא שאין ליחס לו מקום כ
 בשמים כי הארץ כבודו כמו בשמים והיינו דכתיב בכי"ת הוא מקום לעולמו ואין
 עולם מקום לו דכתיב ק' ק' ק' י' כ' מלא כה"כ מעשה מרכבה קדיש בשמיה מ
 מרומא לעילא בית שכינתיה קדיש על ארעא עובד גבורתיה קדיש לעלם עלמי עלמא
 והיינו עה"כ וכן הנגינה מוכחת על זה דקדמאם בנינו דרגא שהוא מורה ד
 דרך גג שהוא משמיה מרומא דהיינו עולם העליון עלם השכלים הנגללים קדיש
 תנחילא בנינו תביר רמז על עלם התחתון התביר וההפסד קדוש תליא בטפסא
 על שם וימיני טפסח שמים ולעולם הבא חוזר לימיני שכל' הושע לו ימינו וזרוע עב
 עמו הרי הודיעו ובארו לכו הכניאים לדעת שכל הכתמים מקטן ועד גדול מתהווים
 וכנפאים מאמתת מציאות יתברך וכולם הכתמים תלויים במציאותו כי הוא ה
 המולידם והוא היחוד וניחוד בעלמנו בכי"ת ומה שתיקנו בשבת לומר משרתיו ש
 שאלים איה מקום כבודו והיא תימא לי איך יתכן לומר שהמלאכי' ישאלו זה לזה
 לייחס לו מקום ואמר הרי' בינו בשם מו' תחו' מהר"ל מ"כ שנתקן תבלה זו על ח
 הרצן בית המקדש בזמן שהיה כיון על מזבחו והיה בקדושתו היה כמא שם ל
 להחלל בקדושה ועבשו שחרב עירינו ושם מקדשינו וכוטל כבוד מבית חיינו כ
 בעוה' המלאכי' שאלים זה לזה איה מקום קדושה להתפלל והיינו שאנו מתפללי'
 בקדושה שיתלך י' כנין ויחזור מקום מקדשו והוא אשר יאמר יתלך י' לעולם אלה
 עכ"ל ולי' כר' החן התחיל ואמר כבודו מלא עלם וראייתו שהרי המלאכים משרתיו
 שאלים

שחרית

שאלים זה לזה איש מקום כדורו כלומר לא כוכל לומר במקום כלובי כי אם כדבר
מלא עלם וא"כ אין מקום מיוחד עליו לומר זה מקומו לעומתם כרוך יאמרו ר"ל
כ"מ זהו כל העלם כי הוא מקומו של עלם ואין עלם מקומו ומקומו הוא יק
ברחמים על דבר הפסוק הכה י' יונא ממקומו יבא ממדת הדין ונא לו למדת ר
רחמים והיינו עבד'ת כבי"מ וחזר ש"כ ואומר והדבר קדשך כתב לאמר ימלך י'
אלהיך כיון לדור דור כללים מתפלל יהי רבון שיתלך י' לעלם ויקרא עלינו אלהיך
בין שבעה בית המקדש ועד'ם יתלך י' הוא ה"ת לעלם שעליו דרשו לעלם כ
כתב להיות אלהיך כיון הוא יסוד זה חינוך שלם כיון וירושלים ע"ט ו"ת ע"י
יסד הוא כיון

לדרה
דור וגיר וגלה ולגנח נצחים ס
קדשתך נקדש ושכחך אליה
בפינה לא ימוש לעולם ועד **כי אל מלה גדול**
דקדוש אלה ברורה אלה יי חאל חקדוש :
יחמלך הקדש

לדור ודור היינו שירד השכע מדר לדור שהוא דכס ל"ע ע"י שדך ככין שלם
יאמר הללו יה' ובי"נה ו"ע נקראים דר וסודות ומתחילה ש"כ אף כי פתח בגלותנו
ואין השכע והשכ' שלם אע"פ כ' לדור ודור כניד גדלך נמשך מלשון כניד ק
קדמיותו גדלך מדת חסד ולכנח נכחים קדושתך נקדש בזכות יצחק שנקדש
ושכחך אלהינו מפניו לא ימים לעלם ועד הוא יעקב כדאמרינן בברכות יעקב א
אבינו לא מת והיינו לעלם ועד או כימא לדור ודר כניד גדלך פתח בגלותנו ו
לכנח נכחים לעתיד ושכחך מפניו לא ימים לעלם ועד עלם הנשמות יוש כאל
ו' שפחות לדור ודור נכח נכחים לעלם ועד הם ו' קצוות ולשפיעות הוא חזר ו
ואומר כי אל מלך ג' דול וקד'ש אלה הם ארבע והיינו רמו עשרה וחזקת ואומר
כרוך אלה י' האל הקדוש לומר לך כל מקום שנאמר קדוש הוא לך האלן מסוב
לראשו כעין

ברק היראה והאמונה כל ירא השם יכוין כשהוא מברך ומשתחוה ומודה
לכיון לנו לקדושתו שהוא כבוד בלי דמות וזורה רק רוח קל ודיבור עכ"ל עד ס
מנאשת בקדש כו' ככתוב ואין לומר זמן כתוב כי הוא כ"א תיבות עד השם בג' ס
מלאכיו רואי פכיו שאין מזכיר השם עד לאחר כ"א תיבות ג' פעמים ק' ק' ק' ה
כ"א לו מלאכים וכן נהאזינו עד כי שם י' אקרא כ"א תיבות וכן נישעה כ"א ת
תיבות עד כי' דבר וכנאדלדי אדכי לעממם יתלך י' לעלם ק' למה לא אמר כסוך של
יתרה י' יתלך לעלם ועד ויש לומר חיות או קדוש והאופנים פרוך כ' ממקומו
יבנו מתפללן שיתלך ככין שהוא מקומו ויתגלה לעין כל עין כעין יראו י' ככין ל
לעממם כרוך יאמרו כרוך אותיות כרוך ושם של מ"ב יתקין ככרות ולעממם

צדק יאמר ר' גי' ת' כ' והק' רואה ומביט לעולם דרך אותו ושמיע' ל' לעולם ואו' כתי' של עולם אותו כבוד הוא כבוד י' בעולם לפי שהעולם אינו מ' מכירים השם עגמו לפי שהוא בעלם ואינם יודעים מטובת הנורא רק מה שמשיע לו על ידי הכבוד כתי' גי' ע' חקוק כגד ימין כסא הכבוד

רביצ' בחירי כר' עקב וז' אבשי כנסת הגדולה תקנו ככוונה ו' ותשננה יתורה כג' ברכות של שח' לפני התפלה וכן אבות גבורות וקדושת השם ו' לאחרים עבודה והודאה וברכת כהנים וסדרו לנו באמצע י' ב' ברכות שהן כלל כל כרכי האדם וכל זה לא היה במקרה כי אם בעיון גדול ואם תסתכל בשם המיוחד המתחלק ל' ב' כירושין וסימנו זה 'שמי תמלא ג' שמות ראשונים כנגד ג' ברכות הראשונים ג' שמות אחרונים ג' ברכות אחרונות ועדיין נשארו ו' שמות כ' כנגד אתה חונן השיבנו ס' לנו גאולה רפואה ופרכסה ויש לך להוסיף פנים ואחור בשם הנשארים הן קצת גלות משש על הדיקים כן מלכות תפלה וברכת התיכס אין בשם הזה כנגדו כי היא כנגד מדת הדין מתחם כנגדו וכנגד האויבים והוא מחלק מדת הדין ועתה הן זה התפע' וראה איך עשו החכמים ז"ל בכוונה ששה ברכות לכרכי בני האדם וששה לחזרת עטרה ליושנה ומלכות בית דוד ל' למקומה וע' ברכת תיכס י' וזה כנגד י' מדות לרמוז שכל טוב העולם ומלואו בין כרכי בני האדם בין בתיקין העולם במלכות שדי הכל משתלשץ מן המדות ועליך שתתפלל אל עלית העלית יתהרך המשיע כמו במדות כענין שכתב אשר לו אל'ים קרובים אליו יאמר כי אין שם עם שיהו המדות אליו כמנהג ואמתי בכל קראינו אליו לעלית העלית ואמר אליו למעט המדות וכבר הזכרתי זה עד כאן לשוננו אתה חונן לאדם דעת

איהי קדוש ושחק קדוש וקדשים בכל יום והללך סלה צדק אתה וי' האל הקדוש

אתה

חונן לאבים בעת ומלמד לאנשים
בינה וחנה בראש בינה בעת
ברור איהי יי חונן בעת :

וחשבל

ברכה זו כיוצאה ראשונה לפי שהתפלה כנגד העבודה וחרש שוטה וקטן פסול ל' לעבודה לכן משוכח' במשכב ברכה זו י' תיבות גי' טוב כגד ואתה תדבר ו' וכו' ס' אותיות כגד ס' מסכתות שיתא סדרי שריכין חכמים דלאו מכל אדם זוכין ל' ל' י' תיבות כנגד י' חכמה שחקלת בינה בשמים יין כר' הבדלה והם אמרו לך פתחו להאל הקדוש דכתיב והקדישו קדוש יעקב ואת אל'י ישראל יערינו וסמך ליה וידעו תיעי רוח בינה אחרי כי הקדישו קדוש יעקב הוא כ'ע ואת אל'י ישראל יערינו זהו א"ס וידעו כי הכל אחד ורוח אחד עד ל' בינה על כן שותפת בלשון אתה כלומר אתה חונן וזולתך אין גס' על לשון השסוק ואתה מדבר קתחיל בלשון ואח' כ' בלשון אתה חונן לאדם דעת אדם העלון ומלמד לאנשים

לֹאִמָּה הִתְחַנַּן כְּלוֹמַר יִדְעַתִּי כִּי כָל תּוֹכֵל דַּעַת הָיָה הַמוֹחַ הַמְּפֹרָשׁ כָּל אֶדָם
 בִּיכָה! הוּא הַמִּבְנֵי דָבָר מִתּוֹךְ דָּבָר כִּי הַאֲנִיּוֹת מֵאִ"ם לִשְׁנִיָּה וּמִשְׁנִיָּה לִשְׁלִישִׁית
 דְּסִיּוּבוֹ מֵעַל בְּכַתְּבוֹת חֲכָמָה לִמְעַשְׂרֵי בִיכָה אִף כִּי הֵם חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִיכָה לֹא
 כַּמְסֻרוֹ כִּי אִם מֵעַל לְמַדְעָה זִכְרוֹן מֵאֵתֶךָ בִּיכָה דִּיעָה וְהַשְׁכָּל מִנִּי עֲלִיוֹנוֹת כְּנֻגַּד עַל
 עֲרִיבִית שְׁחִירִית מִכָּחַם מִקְרָא מִשְׁכָּה בְּרִייתָא אוֹ מִשְׁכָּה תַלְמוּד הֵלֵכָה בַּחֲכָמָה בְּ
 בִלְעֵת וּבִתְבוּנָה

רִיקָא בְּפִרְקֵי דְר' אֲלִיעֶזֶר כַּשְׁמֶרֶק הָק' לְמַשָּׁם שֶׁהַמְּפֹרָשׁ אִי' אֲשֶׁר אִי'
 עָבָו עֲלִיּוֹכִים וְאָמְרוּ בְּאִי' חוֹקֵן הַדַּעַת עֲבָל' וּמִכֹּאֲתֵי כַּשָּׁא פִּרְעָה לְהַמְלִיךְ יוֹסֵף. כ'
 בְּדִקּוּסוֹ אִם יִדַּע ע' לְשׁוֹנוֹת בֹּא נִבְרִיאֵל וְלֵמַד לוֹ פִּתְחוֹ מֵלֹאכֵי הַשֶּׁרֶת בְּאִי' סוֹקֵן ה'
 שְׂדַעַת זִנְכֻדָּה וְהַתְּחִיל בְּאִ"ם וּכְע' וּחֲכָמָה כּוֹלוֹ חֲכָמָה

הַשִּׁיבָנִי **אֲבִיתִי לְתוֹרָתִי וְקִרְבִּנִי בִּי**
בִּילְבָנִי לְעִבּוּדִי וְחַהֲזִירִי
בְּהַשְׁבָּחָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַדּוֹרֵשׁ בִּי
בְּהַשְׁבָּחָה :

הַשִּׁיבָנוּ יֵשׁ כּוֹ טוֹ תִּיבּוֹ כְּנֻגַּד הַתְּשׁוּבָה הַמְּנַעַת עַד כַּסָּא הַכְּנֻד ז' רִיקִיעִים
 ח' אִוִּירִים וּכְנֻגַּד הַפְּסוֹק יַעֲזֹב רַשָּׁע דְּרֻכּוֹ וּכְנֻגַּד וְעוֹד בְּהַשְׁבָּחָה וְלֹא שֶׁעַל הַאֵב
 לְמַד לָבוֹ תוֹרָה תִּיקָנוּ הַשִּׁיבָנוּ אֲבִינוּ ג' תִּיבֵי תְּשׁוּבוֹת הַשִּׁיבָנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה תְּשׁוּבָה
 הַמְּבַקֵּשׁ מִטּוֹ יִבְקֹשׁ ג' לֶכֶךְ ג' וְיִדּוּ דַּעַשְׁרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה

פִּרְקֵי דְר' אֲלִיעֶזֶר אֵין יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂן תְּשׁוּבָה גְּדוּלָּה עַד שֶׁבֹא אֵלָיו דְּכִתִּיב
 וְהִשִּׁיב לִבִּי אֲנוֹת וּבָכִים וּלְפִיכֵךְ תִּיקָנוּ הַשִּׁיבָנוּ אֲבִינוּ עֲבָל' רִיקָא וְעִיקָר הַתְּשׁוּבָה א'
 אַחֵר חֲכָמָה דִּיעָה וְהַשְׁכָּל אֲשֶׁר יִתָּקֵן הָאֵדָם אֶת עֲגֻמוֹת הַשְּׁקָל וּבַמְּשׁוֹרָה ד' תְּשׁוּבוֹת
 הַשְּׁקָל הַגָּדֵר הַכְּתוּב הַבָּאס וּלְבָנוּ יִזְיֵן וְשֶׁב וּרְפָא לוֹ הָרִי עַל יְדֵי הַבִּינָה יִשׁוּב ו'
 וּרְפָא לוֹ וּבִרְכָּה זוֹ כִּי תִתְקַנֶּם לְמִידַת הַבִּינָה הַמְּקַבֵּל שְׁפַע מַחֲמָה וּכְע' מֵאִ"ם

אֲזוּרָה חִיִּים בְּרָכָה זוֹ מִתְחַלֶּת בְּה' וּמִסִּימַת בְּה' דְּהִיּוּבוֹ עֲשֵׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה וּבִבְרָכָה
 זוֹ כּוֹכֵר אֲבִינוּ וּבְסֵלָה לָבוֹ אֲבִינוּ כִּי הָאֵב מֵלֵמַד בָּנוּ וְסוֹלָח לָשׁוֹן בְּרַחֵם אֵב עַל בָּכִים
 עֲבָל' הַשִּׁיבָנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתֶיךָ כִּי אֵין עִם הָאָרֶץ חֲסִיד תְּשׁוּבָה הַכְּתוּב וּקְרִבִּינוּ מִלִּיבּוֹ
 לַעֲבוּדֶיךָ תְּשׁוּבָה הַגָּדֵר עֲבוּדָה שְׁהִיא בְּלֵב הַגּוֹדֵר גְּדָרִים וְעוֹבֵד מֵאֲהַבָה בְּתִשְׁבּוּבָה
 שְׁלִמָה הִיא תְּשׁוּבָה הַבָּאס וְהַזְכִּיר תוֹרָה וְעֲבוּדָה גְּמִילִית חֲסִידִים בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלִמָה
 הִיא גְּמִילִית חֲסִידִים שְׂאֵדָם גּוֹמֵל לְכַפְּשׁוֹ כִּשְׁעֵשֶׁה תְּשׁוּבָה וְעַלִּיו אֲמַר הַכְּתוּב ג'
 גּוֹמֵל לְכַפְּשׁוֹ אִישׁ חֲסִיד עַל ג' דְּבָרִים הַעֲלֵם שְׂמֵד הַשִּׁיבָנוּ וּקְרִבִּינוּ וְהַחֲזִירוֹנוּ יִכּוּן
 הַמְּתַלָּל יְהִי רַחֵם שְׁתַּתֵּחַ לִי שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה ע"י תוֹרַתֶיךָ וּקְרִבִּינוּ לַעֲבוּדֶיךָ שְׂאֵהִים
 מִתּוֹקֵן וּמִקּוֹבֵל כְּכֹהֵן לַעֲבוּדֶיךָ וְהַחֲזִירוֹנוּ תְּמִיד בַּחֲזוֹרָה תְּשׁוּבָה שְׁלִמָה לְפִיכֵךְ וְלֹא
 לְפִי הַבְּרִיּוֹת כִּיִּן שְׁעֵשֶׁה רֹאשׁוֹן תְּשׁוּבָה עַל מַעֲשֵׂה בְּלָהָה לְשׁוֹן וּלְתַעֲבִיטוֹ כְּתִרְגָּם
 הָק' וְאָמַר יְחִי וְאִזְכֵּן וְאֵל יִמּוֹת פְּתִי . י' הַשֶּׁרֶת בְּאִי' הַרוֹכֵחַ בְּתִשְׁבּוּבָה

תחננו סל הק' שיש לנו יו פנים כי גואל חזק אתה אף אס אין אנו וגאין יס"פ
המתפלל יכוין לעביות הכלל דהיינו תולות ועביות הפרט ויתפלל עליהם והפרט על
עביות ויכול להוסיף בברכה זו כינו לכוין ענתו מה שגריך בשאמר הק' למשה ו
גואלת אתכם פתחו מלאכי השרת באי גואל ישראל כל

רפאנו

י אלחננו ונרפא הרשיענו
ונרשע בר החלחנה אבה ונחשלח
רפואה שלמה לכל מכותינו בר אל מלה רפא נ
נאמן ורחמן אלה ברור אשה יי רפא חלי עמר
ישראל :

רפאנו יש בו כל תיבות לבידן אי לות אלהים רק רפאנו י וברפא מתפלל אקציר
ואמריש וגלות ישראל ר"ת ריו שם של ע"כ ר"ו תיבות והעלה רפואה כי נלך כ
ברתק הרפואה רפואתך ודאי וגריכה בער אפ"י כן אתה מרחם ולא כבשר ודם
ומלך רופא נאמן ורחמן אתה כל תיבות נגד כל פסוקים בר מילה כל תיבות
בפסוק אנו י רפאך מתחיל בו ומסיים כל שברכות הדבור והפנות בלה ר
רפואה ואותיות אלקי כי עם מנגיך כל פסוקים ויכוין ל"ת בו אנו י רפאך
ברפואה על ידי השתלשלות ממטה למטה אנו ע"י רפאך אנו אמת ואחים
מחנתי ואני ארפא ע' נקראת אנו בשער אורה וברכה זו שמינית על המלה שגריך
רפואה אנו י רפאך ג' כ"ז ראשה כתם בו במלה ג' כ"ז כשאלו בק' לאברהם גבר
לרפאת פתחו מלאכי השרת באי רפא חלי עמי ישראל

והמילה היא רפואה לכל המחלות כי היא חותם אות
צרת קדש ולא יושלשו בנו כח החיוביות אף יוהר
כל אדם שלא יקלל חובב קדש א"ח יש בה ל תיבות
בכנ"ד יפתח י לך כ"ג תיבות וז' תי' בכבוק פותח את
ידך הרי ל' בכל א"ח תבואתה ה' יתירה ה' מיני
הזכרי בכבוק ארץ חטה כשנים הטובות דהיינו
שני אל"ש ושבעינו מטובה יש גורס' מני השם על פני "האדמה ושבענו" מ
מטובה

ברך

עלינו יי אלחננו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותו
ל ברכה על פני האדמה ושבענו
סל ומטר

מִסְתַּבֵּחַ וְיִבְרַךְ שְׁנוֹתָיו בְּשָׁנִים חֲטוּבוֹת . בְּרַחֲמֵי
אֱתָח יְיָ מִבְּרַח חֲשָׁנִים :

כִּדּוּק עָלֵינוּ עִי' מַדַּת 'כִּנְחָ יִמִּין כֹּל שִׁפְעַ עוֹב וְהַכֵּל דְּרוֹךְ עֵלְיוֹ מַעֲלֹה מַתְחִיל
 ב' וּמַסִּיִּים בַּמ' מִב' כְּשׁוֹרֵעַ יִנְחָק וּמִנֵּא ק' שְׁעָרִים פִּתְחוּ מִלֵּאכִי הַשְׂרֵת בִּא"י מִנְדֹּךְ
 כְּשִׁנִּים וְתַשְׁלֵל הַש"ב עַל הַמַּחִיָּה וְעַל הַכִּלְכֵּל לַהֲדוּת עִם רַב

חֲקֵה **בְּשׁוֹפָר צִדּוֹל לְחִירוֹתָיו וְשִׁאֲנִים ל**
לְקַבֵּץ גְּלִירֵיתָיו וְקִבְּצָנָה יַחַד מ
מִאֲרֻבַּע בְּנִפְתִּיחַ חֲאֲרָץ . בְּרַחֲמֵי אֱתָח יְיָ מִסְפָּד ב
גְּדֻחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

תִּקַּע כְּשׁוֹפָר לַעֲתִיד . יִתְקַע כְּשׁוֹפָר אֵילָנוֹ שֶׁל יִנְחָק אֹו כִּכְפִּילֹו הַשָּׁמַיִם וּכְנֹלֹו ב
 בְּסִפֵּר וּקְנִיעֵיו יִחַד לֹא כְּעוֹר' כֹּל הַקֶּהֶל כְּאַרְבַּע רִיבּוֹי' כ' תִּנְבוֹת בְּבִרְכָּה וּ כְּגִד ב'
 תִּנְבוֹת בְּפִסּוֹק וּכְיוֹם שְׁמַחְתֶּכֶם וּכְבִּרְכָּה וּ כ' תִּנְבוֹת . וּכְזֹכּוֹת אֲכִרְהֶם הַעֲדָר לַעֲשִׂרִים
 כִּבְּא לִקְבֹץ גְּלִירֵיתָיו וּכְיוֹם שְׁמַחְתֶּכֶם מַתְחִיל נו' וּמַסִּיִּים בַּמ' שֶׁס שֶׁל עַד' סוֹף וְרֹאשׁ
 פְּנִיעִיּוֹת הוּא מַדַּת הוּד הַמִּקְבֵּל שִׁפְעַ מִכִּיכָה הוּא שׁוֹפָר נְדוּל לִפִּי דְּבָרֵי שְׁעָרֵי אֹוֹרִים
 זֶשֶׁא כֹס לִקְבֹץ גְּלִירֵיתָיו עַל יְדֵי 'הוֹד' וְקִבְּצָנִים מִאֲרֻבַּע כִּכְפּוֹת הָאֲרָץ הוּא גְּלוּת אֹדוֹם
 וְאִין לֹמֵר לֹאֲרִיבִיו כְּשֶׁבֶא יַעֲקֹב לְיוֹסֵף כְּתִקְבְּנוּ כִּכְיוֹ יִחַד פִּתְחוּ מִלֵּאכִי הַשְׂרֵת בִּא"י
 מִקְבֹּץ כִּדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

חֲשִׁיבָה **שְׁרִמְסָנָה בְּבִרְאשׁוֹנָה וְיִירָעֶצְנָה**
בְּבִתְחִלָּה וְחֲסֵר מִיָּמֶיךָ יִגְזֹן ו
וְאֵנְחָח וּמִלּוֹה עָלֶיךָ אֱתָח יְיָ לְבָרֶךְ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וְצִדְקָנָה בְּמִשְׁפָּט בְּרַחֲמֵי
אֱתָח יְיָ מִלּוֹה אַחֲב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמַּשְׁפֵּט

הַשִּׁנִּים שׁוֹפְעִינוּ בְּפִסְיָת' כְּמַשֶּׁה וְאֵהָרָן וְיוֹעֲבֵדִים כְּנִתְחִילָה דוֹד וְשִׁלְמָה וְסִסְר
 תִּמְנוּ שִׁיעֲבֹוד מַלְכוּת וּמֶלֶךְ אֵתָה לְכַדָּךְ כַּחֲסֵד וּלְחַמִּים עַל שֶׁס הַכְּעוֹב וְאִרְשִׁתֶּךָ לִי
 בְּאִמּוֹכָה כִּדְקָן זֹכֹו וְהַמ' ב'ד' תִּי' כ'ד סָפְרִים כ'ד שְׁעוֹת יִכְנֵל מִכ'ד פַּעֲמִים אֹוִי בִישָׁעִים
 מִכִּד' קִלְלוֹ שֶׁא' דוֹד וְיִתְבָּרֵךְ כִּכ'ד כְּרֹכּוֹת שְׁחֹמֶת כֹּל אֲלֶפָא בִּיתָא כְּזוֹ הַכְּרַכָּה חוֹץ מו' כְּגִד
 ז' רֹעִים חו' חוֹשֶׁה לִי כְּתִהֲלִים ז' עוֹרֶה וְהַקִּינָה ז' מַשְׁטָעִים ד' מִיתוֹת מַכְסִּים' לְקוֹפָה
 מִלְּקוֹת מַרְדּוֹת שְׁעָרֵי חַיִּים הַלֵּלְתֶּךָ שֶׁבְּכַחֲטָאֲתֶנְס יִכְנֵל עַכ"ל רוֹחַ פְּנִימִיּוֹתָיו הוּא
 יִסּוֹד כִּקְרָא שׁוֹפֵט וְרוֹדֶה כִּד' עֲלִיּוֹן כְּשֶׁאֲמַר . יִשְׂרָאֵל וְאַלֶּם הַמַּשְׁטָעִים פִּתְחוּ מ
 מִלֵּאכִי הַשְׂרֵת וְאִמְרוּ בִּא"י אֲחֵב כִּדְקָה וּמַשְׁפָּט

אל בל שוברים

אל תהי תלונה ובלם
ברגע ואברך ובל

אויביר מחנה יברנה ותבניע אותם במחנה ב
ברוח אלה וי שובר אויבים ומבניע
זרים

יש גורסים ולתשומד' למלאות חשבון רית של ברכות י' הם י'ח מאות נמו שיער
השייט ויגלו כם אלף וח' תאות וכברכה זו כ'ט תיבות כ'ט מורעבות יכולו על
זכרים ברוח. בספר סבלות כשנהרנו י' הרוני תלכות התבו עם סמאל אלו כ'ט
מורעבות וקל עליו ועל אומתו מה עשה י' אלהי ישראל באותו שעה לא הספיק
לומר לסופר כתוב גזירות ומכות עזות וקשות על אומה הרסעה מפני חיתם שנתמלאה
על סמאל שקבל עליו כל ככל וכתב ליום [כקמה שמור' שתעלה עשן ויורד] שחן
ו' חדשים ואחר ענן ירד ו' חדש' נרעת עד שציע ויאמר הילך בפרוטת ואין אדם
תבקש רוקח א'ח כ'ט כנגד תורה שכתב כ'ז אותיות עם "מנכך ותורה ש
שכתב ושבעה מה היינו כ'ט ולפי זה אין לומר כל אויביו אלא ותכניעם במהרם
א'ת וכברכה זו קדשם בין 'סוד ו'ע הם עיקרי התשומד' אשר הפרידו 'סוד פ
'תמלכות עון דור הפלגה ועגל 'ותרגלים ואחר נם אדם הראשון מן השני ירעם
כל החטאים כשטבעו המגריים בים סוף פתחו תלאכי השרת ואמרו בא' שובר א
אויבים ומבניע זרים

על

חצריקים ועל החסידים ועל זקני ע
עמך בית ישראל ועל פליטת ספריהם
ועל גרי חצרה ועליו יחמי נא רחמיך וי אלהי
ותן שבר טוב לכל חבוטרים בשמך באמת ושום
הלקני עמוחם לעולם לא גבוש בי כך בטחני . ב
ברוח אלה וי משען ומבטח לצדיקים :

על הנדיקים שומרי תנות ועל סחכידים אלו בעלי מעשים ועל זקני עמך הם
סחכני' פליטת ספריהם הם המתחברים ועל גרי הדקדק ועליו חרי שבעה כנגד
שבעה ספרות והרוקח מופהו על ועליו נגדו' סדרים ו' דורות מאברהם עד
משה שנתן להם ו' סדרים : והאריך ואומר מ'כ בברכה זו כמו בברכת מנן כנגד א
אותיות בספוק ואברהם מברכך מ'כ אותיות לנך ספר הראשית מתחיל בנ' ומסים
במרוס מ'כ וכל א'כ באת הברכה כנגד כ' אותיות מן אדני שפתי תפתח עד על מוכיך
פריס סוף מזמור כ'א קוא ע'נתי' וכן מן נער קייטי וגל זקנתי עד ושמנו עליה מ'כ

פינת עכל הרוחח פסוק ואברכה מזכריך תפלה וסוף ו"ה חזי השם אד"י ש
שפתי מתחל ב"א ומסיים במ' א"ת אהרן משה אליהו משיח פכיתיות ולמשומדים
כס אשר השרידו וקצנו כנשיעות אל תהי תקוה כלומר אין להם חלק ב"ת ה' א
קו האמצעי אבל הנדיקים הם שבעה הם מחנדים הכל יחד הן המרכבה א"ח
מכ' תיבות בגד פסוק וכל קרני רשעים אנדע ז' תיבות מכני שיבה וכי יגור אהרן
ג' ל"ה תיבות עכל ולמשלי כשאמר הק' ויובק יסית ידו פתחו מלאכי השרת משפט
ומבטח לנדיקים בחור אחד היה דגיל לומר לפני הרוחח

הלימוד שלם

עירוב ברחמים תשובה

והשבן בתוכה באשר

דברת ויבנה איתה בקרוב בנביא בנן עולם

ובסא בור מחבה לתוכה בבין . ברוה אהא ו

בונה ירושלם :

לירושלים גער דו לאמר ולירושלים זי"א לירושלים א"ח וטעם לדבריו כי תפלת
י"א ראשי אותיות של תחיל הברכות כמניין אלף ויח' מאתמול אלף ויח' מאות מלאכים
וטעית הוא כי לשי זה יהיה ג"ה יותר עליון בדרך לומר ולירושלים ולמשומדים ב
ברחמים גי' ש' מבין שם של ד' ב'את' ב'ש ולירושלים היא ע"ט ברחמים נשם ה"ת
תשוב ותשוב בתוכה כאשר דברת לכבוד אהיה בתוכה בנין עולם זכור ימות
עולם הם הסשירו' ובסא דוד היא המלכות ל"ע ב' כעמים ירושלים אחת ש
שלמפלה ואחת שלמטה אל ע"ת בקרבך קדוש ישראל לא אבא בעיר בברכה זכ"ד
תיבות כנגד וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי יעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו
עליה המה ונביהם ובני נביהם עד עולם ודוד עבדי כשיא להם לעולם כ"ד תיבו'
ותברכו ככ"ד ברכות והאכלתי כחלת יעקב עכל' ראש וסוף ז' תשם של ע"ב פ
פכיתיות על ירושלים של מטה ע"כ אומר ולירושלים מוסף על ירושלים של מעלה
ותשכן בתוכה לחמות אש הם ע' שרים סביב לה ישמרו לה ולכבוד דהיינו על
אהיה בתוכה דהיינו כעין סובו בתחלתו וזכה אותה בקרוב יש שאין אומרי' ב
בקרב כי אין הקב' בתפלה כדכתיב השבעתי אתכם וביריבן לתת תיבה אחרת ל
למלאות ומניין כ"ד תיבות כשנכנס שלמה המקדש פתחו מלאכי השרת בא' ב
בונה ירושלים

את

צמח בור עבדך ברחמים תשובה וקרוב

הרהם בישועתך כי לישועתך קרובה כל

חיוס ברוה אהא ו ברחמים קרן ישועת :

את

שחרית

את נחת בברכה זו כ' תיבות נהג עלהר גנוס עני לך מנשרת ליון כ' תיבות
 וכן רבו ליעקב שמחה דוקח ונתקום אחר בוכה ירושלים ש
 שכינן שבאים ירושלי בא דוד שכ' אחר ישונו ירושלים ונקשו י"א כל יום והאומר
 את' אלהים ואת דוד מלכס א"ח וזה כ' תיבות נגד פ היום יפסיק
 פסוק כי כיחם י' כיון עב"ל א"ח ג' דברים בברכה זו חזרת שכינס ולירושלים ב
 ברחמים תשוב ובניין בית המקדש ונכה אותה ומלכות ביתדוד את גמח כי נג' ד
 דברים אילו נעשו דתכי"א ר' שמעון בן מנסיא אומר נג' דברים מאסו ישראל ביעי
 רחמנם במלכות שמים ובמלכות ביתדוד ובכית המקדש בדכתיב אין לנו חלק בדוד
 בדמשתע איש לאהלך ישראל אל תקרי לאהלך אלא לאלהיך דאם ביתך בית דוד
 טוב' זה בית המקדש א"ר מנסיא אין מראין סימן עוב לישאל עד שיחזרו וינקשו
 פלשתים ה"ד ואחר ישונו את בני ישראל ונקשו את י' ואת דוד מלכס ופחדו אל י' ואל
 זה בית המקדש דכתיב הבר הטוב הזה לכך תקנו שבי ברכות אילו סמוכות זו
 לזו מלאתי ועברו ים סוף ובידקן פתח ומלאכי השרת מנתיח קרן ישועם כשהושיע

שמע

קולנו יי אליהנו חוס ויהם ע
 עלינו וקבל ברחמים ובכבוד

את תפלתנו בוי אל שומע תפלתנו ותתנונו אתה
 ומלפנינו מלפני ריקם אל תשיבנו בוי אתה ש
 שומע תפלת עמנו ישראל ברחמים . ברוה
 אתה יי שומע תפלת :

שמע שמע כי אתה שומע ברוך שומע ד' שמיעות נתפלת שלמה ואתה ית
 תשמע מכון שנתך נגד ד' תפלות שחרית אוסף מנחס מעריב וברכה זו ל"ה תיבות
 בנגד ל"ה מליני יושר וכן תפלה לדוד שמעם גדק הקשיבה רכתי עד ומותי כל י
 יעבר פי' שומע תפלה עדיך ז' תיבות הרי ל"ה תיבות דוקח ומה דאו לומר ש
 שמע אחר את נוח כיון שכ' דוד בא תפלה באת' עבודה באת' הודאה שכ' זוכה
 תודה יכבדוכי מנאטי ברכה זו נתקנה על גלות לרכים וליחיד שואל כה ברכיו
 אבל בשאר ברכות דווקא מעין דהיינו אתה חוק' הנריך לנא לפני הדין ונריך
 חכמה ודעת' וכן הנא ללמד דבר חדש או יתקש לחדש דבר יכוין למה שאמר ה
 החכמה פא"ן יוכל תשובה יכוין בברכת השיבנו וכן בעניות יכוין בראש פנינו
 ורפואה ברפאינו בתפלות השנה ברוך עלינו בגולה תקע וכי יאמר והסדר ממנו
 יגון ואכזה יכוין אה ייש לו לזכור עו ליחיד איזה יגון ואכזה ולמשומדים המזירים
 לישאל יכוין עליהם ושבר פושעים וכן כולם ותמיד תמיד יגיל אדם את פניו ל
 לך וכשרט שכ' כי ברכי עמו מרוכים כשומעו ישראל להק' ושמע בעתה פתחו

שיחורית

מלאכי השרת בא' שומע תפלה את נחם ושומע קולנו כס תפלה על העתיד
היא את נחם ושומע קולנו בכל יום עתה נעלות

חֲמִינָה יי אל חמינה בעמור ישראל
ובתפלתם וחשב חעבורה לדבור ב
ביתך ואשי ישראל ותפלתם באחבה חקבל ב
ברצון ותחי לרצון חמור עבודה ישראל עמור א
ותהנה עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוח
אבה יי המוחזר שבינתו לציון :

רבה ואשי ישראל ותפלתם אע"פ שאין עבודה ע"ת מ"ע התפלה במקום פ
קרנן תקבל ברכון ובמדרש יש שמיכאל שר הגדול
מקריב כשמתן של כדקים על מזבח של מעלה ועל
זה תקנו ואשי ישראל וית' קאי לשל מעלה והשכ
העבודה ואשי ישראל ותפלתם של ישראל תקבל ב
ברכון תחלת דבר הוא עב"ל אורח חיים רוקח מ
מדרש דמוכאל וגם העוסקים בקדשים כאלו הם מ
מקריבים אישים בכל מקום מוקטר ומוגש ותחזיקם
עינינו כי עין בעין וכו' ויש ספרים שלא אמר'
ותפלתם במהרה באהבה תקבל כי מיכאל מקריב כשמת הדקים אין ראוי לומר
במהרה ע"כ אבל לפי מניין לד' תיבות בריך להיות שהיו לד' כהנים מביאין בר
ושער והכהן המקריב מד החזן עב"ל הרוקח משם ר"י הלוי מגרמיזא מכאנ
דלכך יסד השיט בר"ה בכל זה לכך כלומר לכך מוטאות שמקריב כשמת ה
כדקים במזבח של מעלה עב"ל כיון שעשה ישראל משכן וירדה שכינה פתחו מ
מלאכי השרת בא' המחזיר שכינתו לעין

מורדים אנחנו לה שאתח חזא יי
אל חמינה ואלחי אבותינו לעולם
ועד צור חמינה מנן ושענה אתח חזא לדור ודור
נורה לה וגם פה תחלתה על חמינה חמסורדים ב
ביתך

בִּיָּדָךְ וְעַל גְּשְׁמוֹתַי הַמְּקוֹדֶשֶׁת לָךְ וְעַל גְּסִירִי שֶׁ
 שָׁכַב לְיוֹם עֲמוֹנִי וְעַל גְּ
 גַּפְלֹאֲתַי וְטוֹבוֹתַי שֶׁ
 שָׁכַב עִת עֶרֶב וְבוֹקֶר ו
 וְצַחֲרוֹת חֹטֵט בִּי לֹא ב
 בְּלוֹ רַחֲמֶיךָ וְחַמּוּדָם בִּי
 לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מִעוֹלָם
 קוֹיָה לָּהּ וְעַל כָּל־
 וְיִתְבַּר וְיִתְרוֹמֵם שְׁמוֹ
 מַלְכֵנוּ תְּכִינֵה לְעוֹלָם ו
 וְעַד וְכָתוּב לַחַיִּים טוֹבִים
 מוֹדִים לָךְ

גל בני בריחך

כָּל הַפְּסִים יוֹדוּךָ סֶלַח וְיִחַלְלֶה אֶת שְׁמוֹ בְּאֵמוֹת
 חָאֵל יִשְׂרָאֵל וְעוֹרְחָנוּ סֶלַח בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹ
 חֹטֵט שְׁמוֹךְ וְלֹךְ נָא לַחֲדוֹת :

מודים ג' ק' כלומר על ק' ברכות אנו מודים לך כתב הרמב"ם שגדון החזון
 לשאת בשם נכחו להשתחוות בכל חליות שבשדרה ויכין ראשו וגופו בפני אמת ו
 וכשיאמר מודים יכוין בגל כח לעבד ברא' לשם וימשוך במודי' כי ההודאה אין לה שיפור
 וכשיאמר שאתה הוא י' יכוין מאד וימשוך בשם י' מאד ויזקוף מעט מעט שכל י' ז
 זוקף כפופים וימשוך עד לעלם ועד כדי שיסיימו הקהל מודים דרבנן כדקאמ' ב
 בסוטה ולא ישתחוה יותר מדאי כדי שלא יבא ראשו כגד ערוט ממודים עד
 לעלם ועד י"א תיבות כגד י"א דברים אמורים במזמור ד' בריכים להודות וכנגד
 י"א ביחומים וי"א רחמים כספר ישעיה עכ"ל רוקח עוד ח"ל הטוב כי לא
 בלו יזהר החזון שלא יתהר לקרות הטוב ברכה שאין תהיה תמוה כמו הטוב ג
 טוב אתה מכללך כן בשור ר"ל וכי טוב אתה אלא יקרא ה' בפתח וט' בדגש כ
 כלומר אתה הטוב וקמרחם כי לא תינו דגש כמ' כלומר אתה הטוב כי לא

שחריות

כל רחמיק כי מעולם המה ולא תמו חסדיך כלומר לא נכרתו כמו מי הירדן תמו
ונכרתו ואם יאמר ח"ו ברכה פירושו כי לא תמו לא היו תעמים וכל החיים יודוך
בין למעלה ולמטה סלה נכנח וסלסול מודים כודם יודוך להודות כגד ארבע מריכס
להודות שמך מלכינו שמך באמת הטוב שמך ג'ס כנגד אל אלהים י' דבר ג' אי"י
ג' חק"ק בברכה זו פ"ו תיבות כגד מוזמר עלמות ל"ן אודה ככל לב עד בעמים ע
עלילותינו עכ"ל הרוקח האריך מאד ישועתינו ועזרתנו הרוקח גורם ועזרתנו
אכל יש ספרים ללא גרסי' דאל"כ יהיו פ"ז תיבות פ"ו תיבות ג' אלהים מדת הדין
כשהנהיג כושאים הארץ ואמר אל תשכ פ"מ בא"י הטוב שז"ל כל מקום שנא' ת

אלהינו **ואלהי אבותינו ברכנו**
בברכה חמשלשית בתורה זו
חבתות על ידי משה עבדך האמונה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדשיר באמור . **ויברכך יי**
וישמרה : **יאר יי פניו אליך ויהפך** : **ישא**
יי פניו אליך וישם לב שלום :

אלהינו ואלהי אבותינו עד מקום כינה ל"ת תיבות בברכה זו כגד ל"ה כהנים
לעבודה ככל ל"ה מליכי יוסר

ברכת בחנים במשכת שנת דף ק"ט א"ר יומי יודע אכי בענתי שאין
אכי כהן ואם אמרו לי חבירי עליה לדונן אכי עליה עכ"ל תו' לא ידע ר"י מה איסור
יש בור העולה לדונן אם לא משום ברכה לבעלה שלכהנים אמרה תורה לברך פרק
כל כתבי עכ"ל לפי זה יכול הישראל לעלות עם הכהנים והם יברכו לרוב עם הדרת
מלך מה טוב אכן לא כהנו ובאולי אף בלא כהנים יעלו

א"ב ר"ה כה תברכו ואכי והנער כלכה עד כה כה יהיה זרעך כ"ה פעמים
לשון ברכה וכו"ה פעמים ברכה בחומש וכו"ה פעמים בישעיה אמור מלא ו' ברכות
בילוג' פסוקים תן ו' בין כה' ויהיה כזה על שם משניות מן החלונות יברך י'
וישמך שלשה תיבות ט"ו אותיות ג' אבות והשבעים יברך כנה אברהם וי' בך
את אברהם ככל ה' אברהם שקראו אדני כדאמ' בברכות למען אברהם שקרא' י'
אדני וישמרך בעשר ואברהם ואבר' ואגלה שמך

ראר ינחך ראי להפך עלת ראי י' יראה ויחך חכנו קשם ועלתך ידשכת
סלה זה דשנו של ינחך כשומר טוב

ישא יעקב ושנתי בשלום יברך יאר ישא י"י שם אחד מע"כ לכך עשין ג'
יודין וסיים בשלום ג' שלמה ט"ו לאברהם והיתה הלכנה בעילואה ושלום בשלום ג'
ומתנו לדקי' ט"ו לפיכך סימו עיני דקי' כי מעטה הלכנה התחיל בה וסיים ו
ואנו אברהם אילו ברכות לא נתנו על תנאי פנים כגד פנים מאמת כיבור עכ"ל
אברה

אריצ'ר הכבוד נשיאות פנים של כהן י' אכזרעות להמשיך מ' מאמרות וד
ימין גבוה משמאל וזהו רוח ידיו נשא עב' גמרא מנילה ברכת כהנים אינים
מתרגם מאי טעמא משום ישא

רירקח טהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת היא יברך יאר ישא כותנה
על ידי משה ואמור מפי אהרן וכיו' יברך ג' תיבות ט"ו אותיות ככל יאר כ'
אותיות וז' תיבות כגד אברהם שהיה כדור כ' ושמו ה' חומשים וישמר' משמתי מ
מכותי חקתי ותורתי ה' י' נישא ז' תיבות כ"ה אותיות משה שביעי לאברהם יצחק
יאקב לוי קהת עמרם משה וז' ד רות מאדס ועד משה ולא בכלל נתן להם תורה
שכ' יברך את עמו בשלום עכ"ל

קבלת אלהינו ואלהי אבותינו המשנשת בתורה ית' יברך יאר ישא וז' ש
שלמה מלכו מפ' ג' עליז' כקראים משלשים במוות התורה עכ"ל ולדעתי משולשת
בתורה היינו משום דלית ליה תרגום ונריך לשלש המקרא מה שאין כן בברכות א'
אחרות שנים מקרא ואחד תרגום וה"כ משתבא מדאמר הכתוב ע"י משה ולא ע"י
המתרגם ומפני מה נחרו בברכה זו מכל שאר לפי שאין בו תבאיוע"י כהן כתיבתה
שהוא מנד החסד אין שייך בו תבאיוע"י מפי אהרן וכיו' היו ג' כ שלשה ה'
הפסוקים שלשה וכקראים בשלוש דהיינו אהרן וכיו' וכתיבים ע"י משה שהיה משולש
משה ואהרן ומרים עכ"ל יברך וישמרך ברכה למעלה ושמיים למטה דהיינו
פ"י"ו ג' כ"ו וס"ת כ"הך שם של מ"ה אבים

צבת אגרו שם של כ"ו מ"ה שניהם אלהים כ"פ וזו מה הא הכעלס מנפ וז'
הוא פ"ו ג' אלהים וזהו שאמר י' הוא האלהים י' הוא האלהי עכ"ל
יברך יי' וישמרך שם של י"ב וכיקודו לשון יפעל יאר יי' כיון אלך כיקודו יפועל
ישא יי' כיון אלך כיקודו יפעל אבל קבלת הרי' אשכנזי הה"ה ה'
הרודף ירדוף ולדעת הבהיר מלך מלך ימלך עכ"ל וישלמתמו על קבלת עיין לקמן
הרי' אשכנזי כגד הבהיר מקבלת ר' כחוכיה בן הקנה ולדעתי ש סוף ית'
שניהם כאחד עובים ביוצר ובמבחה קבלת הבהיר אבל במוסף שהוא

הקרכת קרבן תשועת נפש מיד שובא הם כחת החיובות הוא במאל הוא שטן
הוא יבר הרע יכוין החזן לאלהי ואלהי אבותי בברכ' על ידי מליכי יושר ל"ה כגד
ל"ה השוכנים ההרה ירדוף הרודף עלדרך והוא במסיבו יתהבך או בעידן ר'
ריתחא או בעת מלחמה עת התרגשות גזירות מתחדשות יכוין החזן לכבודת הרי'
אשכנזי

יאר יי' כיון אלך ויחנך בשעה אשר יופיע פנים מאירים מל"ע באותה שעה
ינבא חסדך מכל דר ח"ל שצרי אורה בשער יבשרי והכני מבאר רוח רחמי השם
על ישראל לכהנו המקודשים לברכס ולפי שאי איפשר לישראל שלא יהיו הנוכס ל
לברך ושמו חר' ימלאו מקטרגים מסר לכהנים משתחות של עולם ואמר כל זמן ש
שאתם באין לברך ישראל כתחו שצרי רחמים כ"ע ויפתחו הרבון והרחמים גדולים
וחסד ולא יהיה שום מקטרג כשפנים עליונים מאירים בפנים התחתונים באותו ש
שעה אין מקטרג ומה אחס אותים יברך יאר ישא יאר כלומר כשיופיע הרחמים
גדולים מן כ"ע ימור כל רעוק ויעלא כל חסדך ואף אם הוא אין מן הדין וחסדך

יתן לך מתנות חנם זהו דרך רחמים שאמ' וחנותי את אשר אחון עב'ל את אשר
 "אחון ג' אלף דהיינו אשר אדני ור' שלמה מלכו פי' יאר' י' פניו שיאר לנו
 פניו שהוא מטת ומרחם עם הנברות שהם ימין הכבא' ישא ר'ל יסלק ממנו פנים
 של זמם שהם שמאל הכסא שממש האף כנושר ומתחזקים פכוכבים ליסר ח'ו
 ל' ישראל עב'ל

ישא לך שלום כשרכה הק' לברך את ישראל רומה על השמים חסדו הנפלא
 מתרומם והאבות הן הן המרכבה יעלו לשמים שיאם במקום שעין המקטרגים
 יכולים בו דהיינו כינה וזהו ישא י' פניו אל השמים תמעל להשים לך שלום ובספרי
 ד' כתן אומר זה שלום מלכות והשם של ג' פסוקים אלו כל אחד מנ' תיבות עשרים
 פעמים ג' וכבר כתבתיהו בספר בחי' שלי ויש לו סגולה ס' אותיות פגבורו ישראל
רבינו בחי' נדף ר' ח'ל ודע כי מפסוק יברך יוצא שם של כ"ב בחילוף א'
 אלפא ביתו והתפלה בעת צרה כשמעית ובחקר מן הששית שהיא מדתו של יעקב
 מן יברך עד יאר כ"ב אותיות עב'ל רבינו בחי' פר' כשא ח'ל בפסוק יברך ג'
 תיבות כסוק שני ה' תיבות פסוק שלישי ז' תיבות סימן גה' ג' אבות ה' חומשי ת
 תורה ז' רומי פני המלך ובירושלמי ג' פנהדרין בעיבור שנה כג' כשאים וכותבים
 בשמש וגומרים בשבעה ג' שומרי הפך ה' מרואי פני המלך ז' רואי פני המלך ו
 ועד' סוד הברכה מלמטה לנעלה אחר הקרבן היה מכיון תחלה אל ה' ומן ה' ה'
 אל ה' ומשם ואילך אל המחשבה הטעורה כי עם זה יתברך מדור עליון ותחתון
 וישמרך זו מדת שמור יאר' זה הקו האמצעי ופניו פני הרחמים ישא פניו זהו
 הנינה ומלת פניו של זמם שיהלך ואז יהיה שלום עב'ל ודעת הרמבן שהם מ
 מתעלה למטה ופי' יברך כוונה שישיע ברכתו דרך קו אמצעי עד שמור וישמרך
 וזהו הס' כשמרים ישראל יאר' הקו האמצעי פניו שהוא מאור שכינתו לברך ויחנך
 שיינא חן למדתך כי בזה תבא הברכה והכנינה לישראל ישא י' פניו כלומר ישאכ'
 אליו כי אשא אל שמים ידי אליך לברך וישם לך שלום בינו ובין מדתך כי השלום
 הוא מכריע בין רחמים ודין ושמו שמי המיוחד וא"י אבר'ל א"י י' רופאך וכריך
 אפה לדעת כי פסוק ראשון ט"ו אותיות דהיינו י"ח ובשני ה' אותיות ובשלישי
 יהיה אותיות הוראה שהשם י"ז כוכב ג"פ ג' זמנים עב'ל רבינו בחי' ותרגום כ
 כמא כיד וליכנו אובקלוס ולא יוכתן ח'ל יברך יברכיך י' בכל עסקך ויטריכך מן
 כל לילי ועייני וכני טהרירי וכני כפרידי ומזיקי וטלני

ראר' י' יכר' י' פכרי אפוי לך בזמן דעסקין באורייתא וינלה לך טמיר' ויחוס
 עלך ישא י' יסבר י' סבר אפוי לך בכלותך מטול דאכת פסיק באורייתא וישוי עלך
 שלכ בכל תחומך עב'ל מזאתי

רקצט כפר' כשא ח'ל מדרש את כהן העולה לדוכן מתי כוטל ידיו הוא א
 אומר מלוי דאיהו מסתרא דשמאל למיהוי ימיכא אתקדש מנו שמאלא ובספר הבביר
 יברך י' יאר' י' ישא י' שמו של הק' והוא שם כן י"ב אותיות מלמד ששמותיו ג' חילות
 זכל חיל וחיל דוניה לחיורו ושמו כשמו וכולם חתומים י' כ"ד פעמים והיינו חיל אחד
 יברך י' ו' גס השני יאר' י' כ"ד שמותיו גס ישא י' כ"ד שמותיו תגרף כ"ד ש
 שמות ג' פ' ויהי ע"כ שמות בחלקים לג' כיתות כת שרים מציבורים כורותקדושות
 מהשאל

מהשאל זהו גבריאל ומימי שרי' נורות קדושות והוא מיכאל באמצע הוא האמ' שר על כל הנורות הקדושות וכל שר יש לו כ"ד נורות ואין חק לגידוליו ומה ש שעה בידיו מזה המאמר כי ג' שמות בברכת כהנים בכל מסוק שם אחד כל אחד בקרא שר לחלק כ"ד שלישי מע"כ כי כשתחלק שש של ע"ב לג' חלקים כנגד ג' ש שמות יבואו כ"ד לחלק ובעבור שנמנה ששם מלות ששם ברכה שמירה אורה ח חכמה נשיאות שלום על כן נריך לנפול כל שש ששה פעמים ד' אותיות היינו ב"ד לו פעמים עב"ל עוד ואלו הנ' שמות כשתתבר' יהיו י"ב והוא שם בן י"ב וו וכמקדש היו הכהנים מברכין ישראל בשם זה והמקובלים בן היו מנלעים אותו ב נכעמות אחיהם הכהני' ובכל ברכה היו מזכירים שש בן ד' אותיות ג' ש שהוא שם בן י"ב וקבלת ניקודו אצל המקובלים כי כל אחד מובדל מתדיו עב"ל

אבן ראית באור הכבוד סוף עשרה יוחסין תי' בראשונה שם בן י"ב היו מ מזכירין ומסרין לכל אדם משרבו פריצים היו מוסרין אותו לנכועים והנכועים היו מנלעים נכעמות אחיהם הכהנים וי"א שהוא שם של ד' המשולש בג' מסוקי ברכת כהנים וי"א שם של י"ב הם י"ב שמות קדשים ידועים ומקובלים ואם ראיתו בורותם לא זכיתי פנימיתיו וי"א ראשונה אין כל לפי שמזכיר אותו ג' פעמים ו ושם של י"ב מתוקן ומקובל אצל חכמים הזוכים לו שזירופו' שמות עליונים עב"ל לולי דברי הספר אמרתי הם אדני יי' וזה כולם מחובבים יחד אך מי יודע ח חיבורם ושימושם וי' בראשם

צירוף המור סוד של לווה בפסוקים אילו כי הלוי הוא חיבור ובה אנו משיגים ל' מעלות הרמזים בג' יודין וברכך יאר ישא וזהו למד של לווה וי' היא שם של ו' שהוא יי' י"ה חמש עשרה תיבות בג' מסוקי' אלו בברכך ט"ו אותיות וביאר כ' א אותיות כנגד שש של אדני עם השש עליוס כ"א ובישא כ"ה אותיות כנגד שש של ב"ו עם השש וס"ה ששים גיבורים סביב לה מיוחד כליות של גיהנם או פחד ח חלומות יכוין בברכת החן ויועיל לו ס' מסכתות להורות ג' מסוקי' אלי כלולים ב בכתב ובעל פה וכן יש באלו הפסוקים כ"ח אותיות של הוי"ו ר"ל ההי"ן וו"ן יוד"ן כנגד יגדל בא כ"ח אדני וכן יש בפסוק ושמי את שמי ב"ח אותיות וביברכך ז' א אותיות של הוי' כנגד זיין של ישראל ושמירת הוא אילו הפסוק ואת הברכה וביאר י' הוי' כנגד עשרה ובישא י"א כוסף א"ס על העשר אך הכל אחד ושלים שלם ר ובפסוק ושמו את שמי ז' אותיות הוי' להורות כי זאת הברכה היא כלי זיין של ו ישראל ו' ברכות של כלה שהיא בקראת כלה ושלים ומתחלה הפרשה עד שלום מ' אותיות של הוי' כנגד יי' עולה מ"ה וזהו מה י' השם שאל ומתחלק הברכה עד שלום מ"א אותיות ועם השם הוי' מ"ב שם של בראשית וזהו י' כס פני כקדש ושם של כ"ב יוגא מאילו הפסוקים טוב לשמירה והאומרו דרך תכלה כסדר זה יועיל לו ובכרט כשיאמרו ברכת כהנים יאמר "אל כאל" קרב תשועת מנפיק פחדר "מר תנויאל ממאמר פדה סופים פתח סומי" ישעך מקוים "דלה יוקשים וקבץ כפונים סמוך ה' מלתינו בשכמלו עב"ל הוא

שמים

שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל ע

עִמָּן בְּרַבְנֵי אֲבִינֵינוּ בְּלִנּוּ בְּאַחַד בָּאוֹר בְּנֵיךְ בִּי ב
בְּמֵאוֹת בְּנֵיךְ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הוֹרַת חַיִּים י

וְאַחֲבַת הַסֵּד וְצִדְקָה וּ בְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וּשְׁלוֹם
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וּ וּפְרִנְסָה טוֹבָה נֹכַח

וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשְׁלוֹם שְׁלוֹם
בְּכָל עַתָּה וּבְכָל שָׁעָה ב

בְּשָׁלוֹמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ תְּמִיד בְּרוּךְ אַתָּה עִמָּו
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם .

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֶסֶד וְרַחֲמִים שֶׁהָ מוֹל שֶׁהָ דְּבָרָתָה כְּהַנִּס יִשְׁעֵךָ
הַת' וְתַסִּים יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּרַכִּינֵנוּ אֲבִינֵנוּ כ
כָּלכּו כְּאַחַד זֶה אֲנֵרְהֵם הִיֵּם אֶחָד בָּאוֹר כִּכֵּךְ זְכוּתוֹ שֶׁל דִּקְנֵט כֵּר' עֵקֶב כִּי בָאוֹר
יִנְחָק כֹּהֵר יִרְאֶה כִּי בָאוֹר כִּתְתָה לָכֵן תּוֹרַת חַיִּים תּוֹרָה
שִׁנְכֵתָה הוּא תִ' אֶהְבֵּת חֶסֶד וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה הִיא תּוֹרָה שֶׁנֶּעֱלָמָה וְנִדְקָם
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וּשְׁלוֹם חֲמֵשֶׁה מוֹל ה' עַד עַ' הַנִּקְרָאת שְׁלוֹם וְטוֹב נִעֲבִיד ל
לְהַךְ כָּל עַתָּה כָּל שָׁעָה רֹקֵם ו' דְּנָרִים כֵּנֵד ו' דְּנָרִים שֶׁנִּדְרָכֵת כְּהַנִּס וְכֵן ו' מ
שְׁמִירוֹת כְּמִזְמוֹר אֲשֶׁר עִבִּי אֶל הַהַרִים כִּי כְּמִאוֹר כִּכֵּךְ כִּתְתָה לָכֵן תּוֹרַת חַיִּים גִּי' ב'
בְּרִאשִׁית ל' כָּל יִשְׂרָאֵל ו' וִיכִי אַחֲרֵי מוֹת ל' וְיַעֲלֵ גִי חַיִּים וְהַרְוֹקֵה הָאֶרֶץ ב' דָּמִין ו
וִישׁ כֹּו ג' תִּיבּוֹת כֵּנֵד לְמַכְנֵחַ כְּנִיכּוֹת ג' פְּרִשׁוֹת כְּתוּרָה וִישׁ דֵּלָא גְרִס' חֵן כ' ב'
תִּיבּוֹת כֵּנֵד שֶׁס כֵּל אֶכָּא הָאֵם כֶּשֶׁכְּכִסּוֹ לֶאֱרֹךְ יִשְׂרָאֵל וְכַתְּיִים וְנִתְתִּי

שְׁלוֹם

רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּו חֲשִׁים ל

לְעוֹלָם בִּי אַתָּה הוּא מְלֶכֶה אֲדוֹן

לְכָל חֲשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרָה אַתָּה עִמָּו יִשְׂרָאֵל

בְּכָל עַתָּה וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

תְּמִיד בְּרוּךְ אַתָּה עִמָּו יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

שְׁלוֹם

שלוש בארץ כעשו מלאכי השרת בא"י המהרץ את עמו ישראל בשל' הרוח נורם בעות
בעיניך לדרך את עמך ישראל ורני' אומרים וטוב בעיניך לדרך בשל' ל' תירות
מיוזמיו נחיו דרך זכטחו אל' י' רני' אומרי' ע' יראינו טוב וכו' עד כי לבטח תושיבני
עכ"ל ל' שלומי' בנד' ל' גליות בשלום הוא כלי המחזיק כל טוב ויאמר בשלום ב
נפתח הידוע

צבור א' חריב ג' ראשונות דומין לעד שמסדר שכן לפני רבו א'
אמנעיות לעד שמקש כרם מרנו מחזכות דומי' לעד שקבל פרם מרנו משכחו זה לך
ל' עכ"ל העירינו כזה שיעמד אדם בתפלה כע"ד באימם ויביאה לספר גדול מעלת
אדונו ושגלותו כחם גדול כד' זכ"ל שמקש פרם מרנו החניכה ולא מרנו מעשו
לקבל פרם ומקדש פרם יסיר כדמה לו כאלו קבל פרם על מה שעבר עד עתה
ואין ל' עליו כלום משכחו והולך ל' וקדוש הדגב' לדברי שמעון הכהן על ג' דברים
העולם שומד על התורה עבודה גמילות חסדים דהיינו יעקב יצחק אברהם נוח
בית המקדש קרנן ועתה תגלה והקדים תורה אש אין תורה אין עבודה ואין ג
גמילות חסד כי אין עכ הארץ חסיד והיינו עבד שמסדר שכן מספר גמילות ח
חסדיו ופ' התורה כוכל להשיג ולספר שכן והיינו חסד של אברהם ברכה ראשונה
זשם של מ"כ בחסדו ידן כ"כ עמים וברכה אתה גבור היא העבודה שש שלו א'
אל' לא ל'ה כהנים בעבודה ול'ה מליכי יתר אשר ע' משיב הרוח ומוריד הגשם ו
ומכלכל חייב בחסד זהו זכותו של יצחק וברכת אתה קדוש היא התורה הקדושה
אמנע' אין להם כדר עבדים המקשים פרם אינם דומין זה לזה כי כל אי
ברכו ל' רים אול'הכנין ולפתח אונות של המבוקש ג' אחרונות הוא עבד ל'
פרם משכחו והולך לו ע"ד רבן שמעון בן גמליאל על ג' דברים העולם קיים דל'
ושלום ואמת רנה י' אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם שהיא באמת זכותו של י'
לכל אשר יקראוהו באמת אמת מה כהדר כהן נבאנו מקדש והסדרא כותבת
שקבל פרם מרנו שיעבדוהו באמת ברכת מורים כ"ו תיבות ג' אלהים הוא
ועל כיון שכל עת ערב וקור ונהרים עד הכתוב בנחוק עמך ישראל
אויב ושוו וכו' והתפללו ושמענת השמים ועשית משפטם דהיינו על המשפט ו
הדין יצחק וברכה שים שלום הוא כלי המחזיק כל טוב זה אברהם והיה מ
שהוא שלום וכל זה ראוי לחשוב מה שקבלתי פרם הוא בחסד עליון כל היום
ובזכות נרית אכות לבנים יזכור

בְּצִיר לְשׁוֹנֵי מִוֶּעַ וּשְׂבֵהֵי מִוֶּעַר

מִוֶּעַר וְלִמְהַלְלֵי גִבְשֵׁי הָרוֹם ג

גִּבְשֵׁי בְּעֵבֶר לְכָל הַחַיָּה מִיָּח לְבִי בְּהוֹרֶתְךָ וּבְמוֹצֵיֶיךָ

בְּהוֹרֶת גִּבְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי בְּעֵת מְהוֹרָה חֲמָה

עצמם וקלסל מחשבותם ויהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפטר יי צורי וגאלי :
עשה
שלום במרוכזי חורא ועשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרי אמן :

בתב סדוקה רשות לאומרו אלהי נצור אך ברוך לומר שמת אחרון יהיו לרצון המצא
שלום לשמאל משתחוה בכל חליותיו לפני המלך גדול ברוך הוא אשר באיש ירא
י' משיב נפשו ומתפלל בכוונת לבו י' ברכות תקנו י' קולות
י' קולות ב' פעמים קולות בקול כרי י' פעמים ואחת כמשך ושמע פ' ואתה
את הקול וכל המתפלל י' בכוונה יבאו י' מאות מלכים לקבל תפלתו
ויבאו אותם מגיהנם שהיא י' אלפים רבבות וח' מאות רבבות שבה על י' אלפים ר'
רבבות וח' מאות רבו' שבה וזכה לזן עין שהוא מהלך י' מאות אלף על י' ס'
מאות אלף שבה וביחזקאל פביב י' אלף ושבע בחי העולם י' עלמות י' לו
להק' סוף דבר סכל שמע כי זה כל האדם עב' ר' כי זה כל האדם י' לו י'
חליות נעדרה לפיכך תקנו י' ברכות ולמשומדים היא כנגד חוליא קטנם י' לו
לאדם וידקדק בכל אות ותיבה כי יש לכל אות מלאך וכשהוא מדלג כתבא חסר
אותו מלאך אוי לאותה נשם לאדם זה שלא דקדק בתפלתו העדוויקת באופיות
השם ובניקודו וסנה י' ב' ברכות כ' פעמים שם של ד' נגד כ' עיתים ח'
המחזרים בקבלת ישמר את כפשינו וזהו שאמר ועתה יגדל באי כ' אדרי כ' פ'
פעמים ד' הם קי' ב' יעבינו כיום קראים ויעברעבר יבק כלל' שמות אדרי י'
אדרי גי' קי' ב' וגם יק' ב' חזק בו והוא יעקב כותר הע' הוא עושל על ע' שרים
בשבעים נפש והע' שרים הם ל' הימין אברהם הוא שמאל ל' משמאל יחזק הוא
עשו ויעקב י' לו ע' סנהדרין עושל בכל ול' די שמאל ימין מנד חסד א'
אברהם ול' דעשו משמאלים מנד עשו דין ובס' בד' של מפלס ויעקב ב'
בחר לו שבעים נפש המושלים בכל ופירשו של אלהי נצור לשוני מרע ע' ד' מי' ס'
מעבם לשון ופתי מדבר מרמה כפל מלס לחזק סעבין או פירשו נצור לשוני מרע
ואז שפתי ידברו מרמה ליישב בכלי ערמותיות במרמכ ולמקללי כפשי תדום ואהיה
עלוב ולא שולב כפשי נעמר לכל תהי' שלא תזוז דעתי עלי נעמר כזם שכל דשיג'
בי פתח לבי בתורתך ב' תורות נכתב וכפל מה ע' ת' ולמנותך תרדוק כפשי
היא הכשמה תזכה למח' הנקראת בי'ם וכל החושבים עלי ראיה הם כחש החימונות
ל' המשמאלים מהרה הפר ענתם ונה ל' תיבות גי' י' אחד גי' כחו נשקט על
לין בקמרי שראשי כמלא טל כולו רחמים יהיו לרצון

ארי צור הבבדרי פ' דברכות מכדי מאי יהי לרצון משמע מפיקרא ומשמע
לסוף ולמא מפיקרא אחר רב' יודא ברי דרב' שמעון בן כזי האיל ולא אקרו דוד
אלה

ללא לאחר י"ח מאמר' למקד קדשט אחד י"ח ברכות סמוך זה לא לחכם קדשה
לאחר י"ח כי יש בו י' תיבות י' יודין י' ספרות תפלות וסופו י' חמה בראש וסופו
בסוף יש בו מ"ב אותיות שם של מ"ב וסופו יהיו לרבות כסעם יהיו לרבות על מ
מזכיר והרבה ידוע לפעילים וסעם לרבות כסעם וס' בו יראו וס' תשמך אות
לפי הכרתי אין מקדיל' לך וסופו י' מדי וסופו י' עבד י' ביום זרה נאלם לתפלת
עב' וברך לתור דאשר ודגשו ביום חד מתור יש נפ' ב' אותיות וסמנה פארם
מתחיל ב' ומסיום ב' ואע"פ כ"ס

שערי צדק ח"ל בריש אנו לערוך שני מקרא' י' ששתי תפלות בראש
התפלה והיו לרבות אחד י"ח הראשון אשר הוא שני נכנסים בני עולם לרבות
דחמים וס' השבועה אחר חזק ששתי תפלות לי ששתי נדק אלא ב"מ אולם
יה מסלול לסלול עד ג' עליונות דהיינו עד עולם הרחמים ורבות לפיכך אומר לבסוף
יהיו לרבות אחר מ' כלומר אחרי כי הגעתי לעולם הרבות יהיו ל' י"ח וק"ע יתחזק
לרבות אחרי מ' וס' י"ח דאמר' י"ח דקן עב'ל

דקדוק מ' אחרי ח"ל אנו שנתקו לתור יהי דקן בסוף י"ח אנו אלא ליתר
עב'ל בראש דקן עליה שלא יבא דחם לקדש וס' נדי תואלי י"ח נדק סופו כ
בתפלות עב'ל אחריו ששתי ג' לאחריו ושתחום לשמאל שהוא ימין ה' על דק
שתי י' לבני' ושתחום כע"ד בטול רשות ג' ששתי דס ג' עלמות אשר ידע
לא ל' ושתחום לו כד"ס ב' עולם שנה כס' מ' ג'ינו אנו השכלים מנגיני העולם
גלגלים מנהיג' השכ"ס המורכבים מנהיג' כס'ש וכולם תלויים ב' נכחות אך ח"ו
אלא למעט כי הוא מושל ב'ס עלמות אלפי' בסידור' רבא בראש המורכב' וקס
בסוף יהי כבוד

צירצור כ' שמות וז' וסוד מקובל בתיקוד זה שמי לעולם הם הצורות של
פס הגדול וסיומן מ' כשחק יערוך ל' והיא סוד התפלה של ואשמרם עדות מ'ך
סודק הוא החולם והשניים השבא והלשון הוא הסתם שהוא הקמץ חבו י' ששתי
תפלות וס' יגיד תהלתך כל זה מ'סוד א"ס סודי ע"ל כל עוד כתב סודי באות
סוד ואחר ל' מה שמוס' כלן סוד כקוד' ברכת הכה' שבא קמץ חריק יברוך יארי יש
עב'ל כשהגבור מתפלל י"ח וס' י"ח ששתי כקד שס ג' שמות ב'כרך
כס כנגד שש קדוות אשר תתפשט תפלת כבוד יותר מן תפלת י'
יסוד לכן יכוין כל אדם בתפלת כבוד להיות נמנם
עמקס בו' שמירת המזכרים במזמור
אשר עני

אם מענטש און אס דורכטעג זאגט מאל
דא וואו דאס

רחמים יבפר עון ולא ישהית וחרבך לחשוב
אפר ולא יעיר כל חמתו : אהה יי לא תכלא
רחמיך במימי הסדר ואמיתך תמיד יצרונה :
חושיעני יי אלהינו וסבינו מן חגנים להודות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך אם עונות תשמוך נח יי
מי יעמד : כי עמו חסליחה למען תנא :
לא בחטאנו תעשה לנו ולא בעונותינו תגמול ע
עלנו : אם עונותינו ענו בנו יי עשה למען ש
שמוך : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם חמך :
ועננו יי ביום צרה ישגבור שם אלהי יעלה :
א יי חושיעה חמלה וענו ביום קראנו :
אבינו מלכנו חנונו וענונו כי אין בנו מעשים צדקה
עשה עמנו למען שמוך : אדונינו אלהינו
שמע בקול תחנוננו וזכור לנו את ברית אבותינו
וחושיענו למען שמוך :

ועשה יי אלהינו אשר חוצאת

את

את עמך מארץ מצרים ביד הזקח ותעש לך שם ביום
זה חטאנו רשענו יי בכל צדקותיו ושובנא אפך
והמחב מעירך ירושלם חר קדשך כי בחטאינו
רבעינו את אבותינו ירושלם ועמך להרפה לכל
סביבתינו ועתה שוב אל חתנו אל תפלה עבדך ואל
תחנינו וחרך פניך על מקדשך חשמים למען ארצי ו

רחמי רחם ונקמונו וומר ב ה משוכ שבו עלם משה לרחיק לקבל לוחות וירד בה
דרשו' בה' מלאך ויש במדרש ג' זקנים תקנו זהו רחום שפסעם מלך אחד לר' ש
מחול ולר' בנימין ולר' יוסף ונתבס בג' ספיות בלא מכהיו ושלחם כים ונתמזרו
למרחקים ולתקום שאלו הוכר להם מאד וימת מלך שהגיר להם ועמדו בתפלה ו
וכל אחד יסד מתנת וכלל חלק י'ח שעות בגד תפלת י'ח וימת אותו מלך בתחלואים
ופי' ועמד מלך אחר והטיב להם מאד ושלחו תפלתם בכל תפלות ישראל לאמר בה' כ
בי תפלה טובה היא עכל' מנאמי מן והוא רחום עד כי אל מלך חכון ורחום אתם
סס' תיבות כגד' כחו' כמכס' כחו' גי' סס' לומר לך כל האומר ככונה כאילו קרא
ק'ס' באותיות' והק' תקבל תפלת ברחמים השב עולה נא'ת כ'ס' ברחמים אם
עמות תשמר י'ה העולם הזה כבדא שכל' כי ביה נור עלמים י' מי יעמד י'ה' ע
מידת ע' י' מי יעמד לת' כי עמד הכליחה והוא רחום י'ג תיבות כגד' אותיות
אלי' וכן האמתיות ו' סעמים י'ג עליון ל'ט בגד מלקות ביוכ ב' וה' יוס' הדין ומלקין
לעבד עבירה על תקנו לכפר על חייבי מלקיות בזכות האבות ואמהות והכסות
מתחיל בו' ומסיים ו' י'ב שיעים להזכיר זכותם אתה י' לא תכלא י' תיבות
לרחם עלינו מזכות י' דברות חכות אברהם נתנסה בפער ר'ת וס'ת א'י להכילנו
מי' א' ארור הכתוב פר' כי תבא לא תבלה בה' גרסי' והעולם הזה כבדא בה' ס
השיענו עד ולהשתבח בתהלתך י'א תיבות כגד' י'א ארורים
כ'ה ראש וסוף למידת ה'ע הכקראת בה' אנו מתפללין בגלות אך בתלי' כט'
לקבצנו מן היום כחת החינוכות לא' כדי להשתבח בתהלתך כ'א
היודע מידת תהלה לדוד תהלה לאל חי אם עמות תשמר י'ת

אדכי מי יעמד ככל' ז' תי' ז' ימי השבוע' עמודי תורה א' ד' דהיינו אחד א' קדמאם
וד' דאחד עבה השמש למען אדכי למען אברהם שקרא אדכי ולמען המקדש
באמר בו אדכי י' שמעה לבעתניו י' סלחה לעונותינו י' הקשיבה לתפלתנו ר'ת
סס' י' יכפר על לא העשה העשים בשם ימים ופשה אל תאחר כלומר גם
העשים אשר עברנו סלח ואל תאחר תפלת כל פה גי' מילה והוא רחום מתחיל ט'
ומסיים אתה בה' היינו חיי השם אנו מתפללין על שלמות ו' ו' שם של ע'כ' א' אינס
נקראת וס'א כ'א' העלותם

חמט

אלתי אונר ושמי פסח עיניך
 וראח שממתינו וחער אשר
 זקנא שמר עליה כי לא על צדקותינו אנהג
 מופילים תהנונו לפני כי על רחמיך חרבים
 אצני שמעח אצני סלחח אצני חס שיבח ועשות
 אל האחר למענך אלתי כי שמר זקנא על
 עיניך ועל עמך : אבינו אב חרמון חרמון
 אות לסובח וקפץ נפוצותינו מארב בפינת
 מארד יבדו וזרע כל חנוים כי אהב יי אלתינו
 וחושיענו למען שמר : ועתה יי אבינו א
 אהב אנהג חרומי ואהב יצנוה ומעשה ידך ב
 בלנו : חושיענו למען שמר צירנו מלכית
 וגאלנו חסח יי על עמך ואל יתן נחלתך ל
 להרבה למשל בם אים למח יאמרו בעמים א
 איה אלתיחם : ידענו כי חסאנו ואין מי
 יעמד בעדנו שמר חרול יעמד לנו בעת צרה
 ידענו כי אין בנה מעשים צדקה עשה עמונה ל
 למען שמר : ברחם אב על בנים כו תרחם
 יי עלינו חושיענו למען שמר המול על עמך
 רחם על נחלתך חסח נא ברוב רחמיך חנה
 נענו כי לב יי חזקה עשה נפלאות
 בכל עת :

חבט

נא רחם נא על עמך במחרח ל
 למען שמר ברחמיך חרבים יי
 אלתינו והם וחושיעה צאן מרעיתך ואל
 ימשול

שחריות

וְיִשְׁכַּח בְּנֵי סָעָה בִּי לֵב עֲוִיָּה תִּלְוִיָּה וְחֹשִׁיעַ
לְמַעַן שָׁמֹר : בָּהֶם עָלִינָה לְמַעַן בְּרִיתָהּ ח
חֲבִיטָה וְעֵנָה בָּעֵת צָרָה בִּי לֵב יִי חִישׁוּעָה בְּךָ ח
תִּחַלְתֵּנִי אֱלֹהִים סְלִיחוֹת אֲנִי סֶלַח נָא . אֵל טוֹב
וְסֶלַח בִּי אֵל מִלֵּה חֲנּוּן וְרַחֲמִים אֲתָם :

אבא מֶלֶךְ חֲנּוּן וְרַחֲמִים זָכוֹר וְחַפְּסָה ל
לְבָרִית בֵּין חֲבִיטָה וְחֹשִׁיעַ לְפָנֶיךָ ע
פְּקֻדָּה יְחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינָה מִלְּבָנֵי חֲנּוּן בִּי ש
שָׁמֹר חֲדָרָל נִקְרָא עָלֵינוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל
עֵת עֲשֵׂה עֲמוֹנָה בְּחֶסֶד חֲנּוּן וְרַחֲמִים חֲבִיטָה
וְעֵנָה בָּעֵת צָרָה בִּי לֵב יִי חִישׁוּעָה אֲבִינָה מִלְּבָנֵי
מִחְסָנִי אֵל תַּעֲשֵׂה עֲמוֹנָה בְּרוּעַ מַעֲלָלָה זָכוֹר
וְחַמִּיד יִי וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְכָבוֹד סוֹבֵב חֹשִׁיעַ וְחַפְּסָה
נָא עָלֵינוּ בִּי אֵין אֱלֹהִים אַחֵר מִבְּלַעֲדֵיךָ צוּרָה
אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵל הַרְמֵס מִיָּמֵינוּ בִּי
נִמְשָׁנִי קִצְרָה מִהֶרֶב גִּמְשָׁבִי וּמִדְּכָה וּמִמְגַּפָּה
וּמִכָּל צָרָה וְחֲנּוּן חֲצִילָה בִּי לֵב קִינָה וְאֵל תְּבַלִּימָנִי
יִי אֱלֹהֵינוּ וְחֹשִׁיעַ מִיָּד בְּנֵי וְזָכוֹר לָנוּ אֵת בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ וְחֹשִׁיעַ לְמַעַן שָׁמֹר וְאֵת בְּצֻרֹתֵינוּ
וְשִׁמְעֵה קוֹל תְּחַלְתֵּנִי וְעֵנָה בִּי אֲתָם שׁוֹמְעֵי תְּפִלָּה
בֶּל פֶּח :

אל רַחֲמִים וְחֲנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל מ
מַעֲשֵׂיךָ בִּי אֵין כְּמוֹת יִי אֱלֹהֵינוּ אֲנִי
שָׂא נָא מַשְׁעִינִי אֲבִינָה מִלְּבָנֵי צוּרָה וְגִאֲלָה אֵל

אִי וְקִיָּם חֲחִסִּין בִּכְחַס הַסִּיר וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשִׂיָּךְ .
 בִּי אֵתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵל אֶרֶץ אֲפִים וּמְלֹא רֹ
 וְחַמִּים עָשָׂה עִמּוֹנוּ כְּרֹב וְחַמִּיךְ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
 שְׂמוֹךְ שָׁמַע מִלִּבְנוֹ הַבְּלַחְנוּ יִמְכַּל צִנָּה וְיִגְזֹן הַ
 חֲצִילָנוּ אֲבִינוּ מִלִּבְנוֹ אֵתָּה שְׂמוֹךְ בְּנוֹ נִקְרָא עָשָׂה
 עִמּוֹנוּ לְמַעַן שְׂמוֹךְ . אֵל הַעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ וְאֵל
 הַטָּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאֵל הַשְׁבַּחְנוּ נִצָּח בִּי אֵל מֶלֶךְ הַ
 חַנוּן וְרוּחִים אֵתָּה :

בְּמוֹךְ חַנוּן וְרוּחִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ אִין בִּי
 בְּמוֹךְ אֶרֶץ אֲפִים וְרֹב הַסֵּד וְאֵתָּה .

אִין

הוֹשִׁיעֵנו בְּרוּחֵיךְ חֲרָבִים מוֹרַעַשׁ וּמוֹרָז חֲצִילָנוּ
 זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ לְאֲכַרְחֵם לִיִּצְחָק וְלִישָׁקָב אֵל הַפֶּן
 אֵל קָשִׁי הָעַם חוֹחַ אֵל רָשָׁעוֹ וְאֵל הַטָּאֵהוּ . שׁוּב
 מִהֲרֹון אֲפֹךְ וְחַנּוּם עַל חֲרָעָה לַעֲמִיד . וְחֲסֵד

מִמּוֹנוֹ מִבֶּת חֲמוּנָה בִּי וְרוּחִים אֵתָּה . בִּי כֹן רֹ

בְּרָבָה עוֹשָׂה חֲסֵד הָעַם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר : הוֹסֵחַ

יְיָ עַל עַמּוֹ וְהֲצִילָנוּ מוֹעֲמִיד וְחֲסֵד מִמּוֹנוֹ מִבֶּת

חֲמוּנָה וְגִזְרָה קָשָׁה בִּי אֵתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל .

לֵב יְיָ הֲצַדִּיקָה וְלֵב בּוֹשֵׁת חַפְזִיהַ מִהַ זִּהְאוֹנוֹ מִחַ

יֹאמֵר מִחַ נִדְבָר וּמִחַ נִצְטָדָק . נִחְבָּשָׁה חֲרָבָה

וְנִחְקוֹרָה וְנִשׁוּבָה אֱלֹהִי בִּי יְמִינָהּ בְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל

שָׁבִים . אֵינִי יְיָ הוֹשִׁיעַךְ זָא . אֵינִי יְיָ הֲצִלִּיתָךְ

זָא . אֵינִי יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ לָךְ יְיָ קִוֵּינוּ לָךְ יְיָ

נִיחַל אֵל הַחֲשָׁה וְהָעֲנִינָה בִּי נִאֲמֵר גּוֹיִם אֲכַבֵּחַ הַקְּנָבִים

כָּל בָּרָה וְכָל קוֹמָה לָךְ לִבְךְּ תִּשְׁתַּבַּח :

הַמִּוֹחָה

אבות

יד בהשובה לקבל פושעים
וחטאים נבחרת נבשינו מרב

עצבותנו אל תשכחנו נצח קרמח והושיענו כי ח
חסינו בה אבותי מלבנו ידענו כי אין בנו מעשים
יבדק עשה עמנו למען שבית זכור לנו את בנות
אבותינו ועדותנו בכל יום יי אהר הכיסה בענינו
כי רבו מכאובנו וצרות לבבינו היסח יי עלינו ב
בארץ שבינו ואל השבורה חרות עלינו כי אהנו
עמר בני ביותה . אל כיסה כל בבורנו באנים
ושקצנו בטומאת חנצח עד מתי ענה ותקארה
בשבי ואל ופעט לפניך תלאותנו מחרי וקרמונו
ותמית בערותנו לו למענינו כי אם למענך בעול
ואל תשהות זכר שאריתנו זכור אים המוחזקים ש
שמו פעמים באהבה ואומרים שמו ושאל יי
אלהינו יי אהר :

רחמים

רחמי חסאני לפניך יי מלא
רחמים רחם עלי וקבל תחנוני :

יי אל באפר היכחתי ואל בהמתת תוכנתי ח
הני יי כי אמלל אתי רפאני יי כי נבחרת עממי
ונבשי נבחרת מאר ראח יי עד מתי ח שובת
יי הלצח נבשי הושיעני למען חסדך :
אין בבורה זכור בשאל מי יודע לה :
באחתי אשהח בכל לולח מוסי ברמעי ערסי
אמוסה : עששה מבעס עינו עהקה בכל ח
אחתי : סורו ממוני כל פעלי אתי כי שמוע

וְיָ קוֹל בְּכֹרֹי : שְׁמוֹעַ יְיָ הַחַיָּה וְיָ הַתְּלִיחַ
 יִסַּח : יִבְשֶׁה וְיִבְחַלֵּה מֵאֵד בָּל אֲרִיבֵי יִשְׁוֹבֵה
 יִבְשֶׁה רָצַע :

וְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרֹזִין אֲפֹל וְחַנּוּחַם עַל
 חֲרָצָה לְעִמּוֹב :

רחמים רחוק חקאתי לשכך נעירי כשאלם אומר חטאתי אין מדת פ
 הדין שולט מלא רחמים הוא כ"ע רחם עלי ג' אברהם רחם ובזכותו י' אל באפק
 תוכיחני מזמור זה ו' בואל באפק ואל בחמתך הם שני מלאכי חבלה ועליהם אמר משה
 כי יגורתי מפני האף והחיתה ויסדו דוד בשני להניל אותנו משה קנף שני
 אף וחיתה וכו' ששה אכזבים ואיש כלי מפניו נידו ביחזקאל אלל והתיות שויתי י'
 לבגדי תמיד זה תשלל יח כי מעימי כל אמוט זה תחנה שובליו על ימין ומכסין
 כניהם על דרך ויסתר משה פניו כי ירא מהניט אל ה
 האלהים זו מידת דין ובא"ח כתב בואדין באשכנז להטות
 כנף ימין פסוק ראשון ד' תיבות כנף ו' יתם ו' פסוק
 כנף י' דברות וח' שמות כנפיו ח' קילוסים יתברך וישתבח
 וח' ספירות עד כ"ה שנים העליונים לא השיגו בו עין לא
 ראתה והחכמה מל"ן ואותיות ח' שמות הם ל"ב תיבות
 פסוק ראשון מתחיל ב' ומסיים ב' דהיינו עשרים דורות

כולד אברהם יזכנו זכותו להגילנו מאף וחיתה ל"א אותיות דהיינו אל מדת אברהם
 על דרך אל אלהים י' להנחיל אהבי י"ש גן עדן וא"ל התעשר מן י"ש פסוק שני י'ת
 תיבות כנף י' מאמרות ח' בראש וסוף ח' שלמות ל"ז אותיות להזכיר עקידתו של
 יצחק כן ל"ז שנה כשנעקד פסוק ג' ו' תיבות כולל השבעות כלומר ואתה י' עד
 מתי תקרא דרור כ"ה אותיות כה יהיה זרעך ו' בראש וסוף כל מקום של ו' י' א
 אינו אלא לשון זכר עד מתי פסוק ד' ו' תיבות חנה עמודים שבעה ראיפני ה
 התלך ל"א אותיות פסוק ה' ח' תיבות כי אין במות זכרך זה הכימול לשמימי יכנל
 מתימה ומשאל כ"ו אותיות כנף השם ואין בפסוק זה שם פסוק ו' ט' תיבות ט'
 גלגלים ט' שמות דתפלת חנה ת' אותיות יצירת הולד ת' יום יגעתי באכזתי אשה
 בכל לילה כלומר כוננתי ביון ואכזה ומסוים ב"ה אב עובות תשמר יה' שאני ע
 עשה בכל לילה פסוק ז' ו' תיבות ו' קצוות כנפדס ו' מלאכי חבלה עשה מכנס
 עיני יחי רבין בזכות המילה שאכל כי פסוק זה מסוים
 ע"י ג' פה ג' מילה כ"ד אותיות בזכות כ"ד ספרים כ"ד
 שעות יום ולילה פסוק ח' י' תיבות סורו מני כל כעלי
 און הם עשרת בני המן עשרה לאילן דמסאבא כחות
 סיכומות מסוים פ"ג ע' בזכות ע' סנהדרין ע' נפש של יעקב מרכה מתימה
 ג

שחרית

ג' אותיות על דרך מאמר בן עזרא כשתגיע לשלשים ושלש תמצאנו וסעירים ירקדו
 שם כחות חילונות ואנו מתבללך שנה' כיבולם מהם פסוק ט' ו' תיבות ו' קצוות
 ב' אותיות פסוק י' ח' תיבות ימי המילה ומסוים י' ו' ופה ג' מילה ל' אותיות
 ל' מעלות שבת רכ"א בא אלי מכתב מבני יקירי הר"ר אליעזר טרויש יכ"ז אשר
 העתיק כתבי קדש הובאו מקא"פ לך' כודקו ולשם קרקוב אשר בני הכ"ל דרשם
 ע"ד הגאולה כי התחילה וכבר החילו בני ברית עם קדש ירושלים עד שלוכיני ת
 תאנו תעביות ותשובה בס"כ בכל שבוע וסדר כל קהל וקהל לפחות עדה מנין
 אחת להתפלל גב הנשים ישפכו ללש נדום ח"ל ובמזמור ה' אל באסף תופיחני הש"כ
 יכין לשם היוצא ממנו והאריך מאל בסדר התשובה אין עת להאריך עכ"ל ויגן כי
 אותי משח י' לש"ג בקהילה מפוארה ק' ורכנבורט אשר כעביה שרם בעדה ו
 ובעל קומם שמי ואחשבה לדעת זאת וחקרתי ודרשתי עמפעי ודורשי הקבלה
 ואין פותר חפשי בע"כ פסוקים המקובלים ומתחילין ואמה מנן בעדי ומצאתי פ
 פסוק זה שובה י' חלנה בפשי והושיעני למען שמך ורשום עליו כלך שם של ש
 שנעם ותתים סימון כ"א כפשי "למען" שמך ושם זה אמרו משה רבינו עה' נ
 כעברינו ונזקינו כלך בגאלת מדרים כבינו ובכנותינו בגליתנו ובחקרנו כלך כי יא
 י' לנו כלך השכי' היא הגאולה אחרונה כלך ג' ק' בזכות מאם אדנים אשר תבנו
 במשכן רומים לגדלות וכלך השכי' בזכות מאם ברכות ויבא
 הפסוק אל כיון שובה י' חלנה כפשי "למען" חסדך ושיך שמחתי באומרים לי
 לומר שובה כאשר עשית בגאולה ראשונה האתמם כי ישמדרים בית י' כלך קכ"א
 כי נרשם בזה הפסוק והושיעני "למען" שמך עלם ש
 סימן ב' גם הוא שם של ע"כ יוצא מפסוק והייתם לי לעם ג' ואלהינו י
 יחיד ג' וק"ל מפתח לאסירים פתח קוח וק"ל הוא ע' בקרא אדני קלד פעמים
 בתורה והוא מפתח לעשרה עליונים שאל בן משה ה' עלם כתעלה ממנו הקן
 בן כך וכך יכין ה"שן לשם כלך ולשם עלם וישמע אלהים את בקשתו

חבט מַשְׁמִיּוֹם וְרֵאָח בִּי חֲיִיגָה לַעַג וְהָלֵם
 בָּאֵיִם נַחֲשִׁבָנִי בַּצֵּאן לְטִבַּח יוֹבֵל
 לַהֲרֹג וּלְאַבֵּר וּלְמַכּוֹת וּלְחַרְפָּה :
 וּבִבֵּל זֹאת שְׁמוֹ לֹא שִׁבְחָנִי בָּא אֵל הַשִּׁבְחָנִי :

י' אלהי ישראל שוב מחדון אפך והנחם על הרעה לעמך
 תפלה זו יסדה חזקיה כשגר בכחריב על ירושלים כששלח לו הכתנים להחריב הבית
 וברחו בו חזקיה חוסה "זרים" קוליתו י' אלהי ישראל הבט וסתחיל ב' והפך ש
 שמו לענוה שלו וכשתמנה כל התיבות וכתלות החן י' אלהי ישראל תמצא כמנין
 אלהינו חזקיה ורמו אביו כתלולת לקבלות מנסים ולנדק עליו.

עליו הדין כל הנעשה בשביל סלח מעשה אבותיו וצריך שתחשוב ופי' אלהי ישראל ארבע בין השורות ג' הקסל והסון אומר עורכו אך כשתמנה כשורה תתמנה ק"ל תיבות כמנין חוקים תכאפי י' אלהי ישראל ג' תרי"ג ור' תי"ג ג' אהים ר"ת האבות

דברים אמרים אין הוחלת והקנה הון אדם לשמוך מקנה טהור ושועהגו י קרבה יגעה ולא תצח לגי וחמירובבשו בעסך בו בועלינו :

אנא שוב מחרצני ונהם סגלח אשר בחרת :
 יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך
דברים יי עלינו ברחמיך ואל תתנוג ב בידי אבונם למח ואמור הגוים אלה נא אלהיהם למענך עשה עמוה סדר ואל ת נאחר :

אנא שוב מחרצני ונהם סגלח אשר בחרת : יי אלהי

קדמו השמע ורחון ואל תטשנו ביד אויבנו למוחות את שמינו זכור אשר נשבעת לאבותינו כבוכבי השמים ארבה את זרעכם ועמך נשארגו מעט מחרבה :
 ויבבל ואת שמוך לא שכתנו נא אל השבחנו :
 יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך וסנהם על הרעה לעמך

עזרנו אלהי וישענו על דבר כבוד ש שמוך ורחילנו ובפר על חסאחינו למען שמוך : יי אלהי ושראל שוב מחרון אפך ונהם על חרעה לעמך :

שומרו

שחרית

אין אל תענות ואגס וואן דא

ישראל שמוז שחרית ישראל
יאל יאבד ישראל האומרים ש

שחרית

שמע ישראל

גוי אחד שמוז שחרית עם א
אחד נאל יאבד גוי אחד המותדים

שחרית

שמו יי אלהינו יי אחד

גוי קדוש שמוז שחרית עם ק
קדוש נאל יאבד גוי קדוש ח

שחרית

המשלשים בשילוש ק ק ק

בנותמים ובתפוח בתפוחים
התפוח והתפוח לדור עגי

בתפוח

בי אין עור

אבות מלכנו חנוג ונענו בי אין בנו מעשים עשה
עמנו עקרה והסדר והשיעור יא

כפי הקבלה תכלה זו של חוקים מלך יודא וקצשים אחד והוא רחום יש בו"ח שאלה
זח שמות בתכלה רחום וחנן הוא כ"ו ח' שמות בתכלה זו הוי"ו ל' ובהי לכל תקום
וקסה לי להם לא יסדו תכלית א"י או כל הקודמים וזאת זאת התכלה של חוקים
תשובה כי כל אחד לערך השעה התכלה ואין לה קדוץ אך זאת התכלה בקבעת
מתוך טקס וזרה שאם יעז לעבור זרה כי תגור אל עיר מאוה ושאל ושער ב
זרה תתכלה בזוהר וזי שעה לחוקים הוא יבטל אלהי ישראל י תשובה כגד
המזכרים זרים כח תשובה כח עינים חובה כ"ו חובות בל"ב עם מנכך ק
קולנו לא תשובה א"ל אלהים שעה בקול עזרנו י"ג תשובה אחד הדג תיקן על
הרץ ראשון והתכלה עליו זרים על הרץ שני ע"כ אשר טהור ישובתי קרנה על
שנים תגלות חובה עליו תגלות אדום לעם יאמרו איה לא אלהיהם
כבר בא משיחם עשה עמנו חבד קלינו זכור אשר כשבעת לאבותינו
אף כי תמה זכות אבות ברית שבעה לא תמה פורנו וסלנו מחבלי
מחית בעבור כבוד שחק ר"ת כ"ו וכיבו וכבר על הטאטיו למען ש
שחק דהיינו אחד י"ג תשובה ט כגד אבותינו י"ג ברשות

תהלה

לא ידע מה יעשה לי עלי
עניתי :

זכור רחמיך יי

יהי חסדך יי ע

אל הזכר לנו עונות

ראשונים בחר יסדמונה רחמיך כי בלוגו מוא :

הנה יי הנה כי רב שבעה בוז :

הזכר כי היא ידע יצרנו זכור כי עפר אנה :

עוננו אלהי ישענו על דבר בכור שמו :

דחילונו ובפר על חטאתנו למען שמו :

ואנחנו לא כדע. מסוק בדברי הימים תפלת יושפט ר"ת וסופו ו' והוא חגי המסוק
ומתחיל אלהים הלא תשפט כס כי אין כו' נח לפני ההמון. הרב הזה הבא עלינו
ואנחנו לא כדע מסתמא כס"ג יכוין לתפלת מסוק ויש בו ל"כ תיבות. הלא תשפט
כס שס של ת"כ. ברונזרחס תזכור זה אנרסס נ' ר'חס כ' הוא ג' מ"כ ידע *
יכריכו עורכו והגילונו כנר אמרו בתפלת חוקים ולמה כופלין אותו כדי שיעלה כ"ז
לסס כ"ז כמזמור ע"ט

תהלה

ויהי חסדך שמייה רבא בעלמא

דברא ברעיהו וימליה

מלכותיה בחיובון וביומיוון ובחיי דבל בית

ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

אמן יתא שמייה רבא מברכה לעלם

ולעלמי עלמיה .

תהלה

וישתבח ותפאר ויהללו

ויהגשאו ויתחבר ויהעלה

ויתהלל

וַיִּתְחַלֵּל שְׁמִיָּהּ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא לְעִילָא מְבַל
בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא יִתְשַׁבְּחָתָא נִתְמַלְתָּא בְּאַמִּירוֹן
בְּעִלְמָא וְאַמְרֵה אַמְּוֹן :

אל

אַרְה אַפִּיס וְרַב חֶסֶד וְאַמִּית אַל ב
בְּאַמְרֵה הוֹרִיחֵנָה חִיסָה יְיָ עַל עַמּוֹ
וְחוֹשִׁיעֵנָה מִבֶּל רַע חֲסָאנָה לֵב אַרְוֹן סָלַח נָא בְּרַב
בְּרַמִּיָּת אַל :

ר"ת אא"א אהיה אשר אהיה ורצ חסד ואמת תענה למה שינו כי הכתוב אומר א
רחום וחנון ארך אפים לפני שכבר אמרו רחום וחנון כ"ל
אל ארך אפים כסדר הכתוב כ"ל תיבות כ"ל ספרים רנ"ש אס עברנו התורה
כ"ל ספרים סלח נא בנקשה כרוב רחמך אל כ"ל שעות היום כ"ל כפרה בחמס
וכ"ל עבירות ביחזקאל וכ"ל תיבות בבסוק מי עלה שמים וירד וכ"ל שעות
בתפילין וכ"ל פסוקים מתחילין בה' ומסוימין בה' לכן המוסף גורע גם עי"ג
מדות רמזים בו כרוב רח"מך אל"ל 'מכאל ר"ח גי' ינחק כרוב סוד כרוב כרוב
רוכב וכו' עכ"ל מנאתי גילה לנו שכל שנה מיכאל מראה דשן ינחק לבני הק'
ביום הכפורי' וכלו כבוד ומחרך בו ביום שכל בהר י' יראה כי מכאל כהן גדול
למעלה וזכות העקידה אנו אוכלים עוד היום את האש ואת המאכלת סימאל א
אוכלין מתן שכרן מנאתי ואל ארך אפים מתחיל באל ומסיים באל טוב לכישוף
העשר בין נשים יאמר אל ארך אפים כדאית' בערבי פסחים ונ"ס יום הדין
באין כחות החיובות ח"ו לעשות דלטורין על ישראל וכחות חיוביות כקראים
כשים כמו שכל' ויהי לו אלף בשים לשלמה המלך הם היו כחות חיובות וכל' הם
מנוסל בכל על כן תפלה זו טובה מתחיל באל ומסיים אל אל הוא לשון כח כמו
ואילי הארץ לקח כך אמר החן בכות מדות י"ג ומיכאל מראה דשן ינחק
הגלגל מן כחות חיובות והעמידני כן אל לאל שהוא מדת רחמים כמו אלי אלי למס
שנתי ומגור כ"ל רכנות

ווען רעד חוץ וויל די ספר תורה אונז' לויזן זא זאגט'לאן די

בְּנִסְעֵה אַרְוֹן בִּיאמֹר מִשְׁחָה קוֹמֵחַ יְיָ
וְיִמְצֵה אִיבִיד וְיִנְסֵה מִשְׁנֵאִיו מִפְּנֵי
פִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא הַרְבֵּה וְיִבְרַךְ יְיָ מִירוּשָׁלַם :

עזריה

זוען דער חזן גדלו לוי' הוט ניונט זא
זאנט. מאן רוממו *

ליי אהר וגרומימיה שמו יחברו :
יז אליהו יחשתחרו לחרום רגליו קדוש הוא .
רוממו יז אליהו יחשתחרו לחר קדשו ביי ק
קדוש יז אליהו :

גדלו לי' ראתי ונרממה שמו יחדיו ו' תיבות כנגד ויהי כי נעזו ששה נעזים
ו' סדרי משכה יהללו מתחיל ביד ומסיים בו י' נוכדו שקורין בתורה יגלכו מחרנו
של הק' שיש לו י' סכים עץ חיים ה"א למחזיקים ב"ה בתורה כי כשנב שמו לבדו
בי שרתה שכינה כשנב "ב" ש"ה "נבשן ב"ת עלמים הדוד מתחיל ב"ה ומסיים
ב"ה ה' כנגד ה' גלוות

החלה לדוד האומרו בכל יום ג"פ מוכטח לו שהוא בן עולם הבא פ"ק ד
דברכות כל האומר א"ר יושע כל האומר שירה בעולם הזה וזכה ואומרה לשלם ה
הבא של אשרי יושבי וכו' עוד יהללוק בלה א"ר אליעזר כל האומר תהלה לדוד
ג"פ מוכטח לו שהוא בן ע"ה מאי טעמא משום דאית ביה כותח את ידך באמר
הלל הגדול דאית ביה כותח לחס לכל בשר אלימא דאית ביה חלק ביה כימא א
אשרי תמית דרך אית ביה תמכיא אפי' אלא משום דאית ביה תרוייהו כוונת פ
סמיית הדברים לאמרו בכחותיו העליוני' הכניתי הכרמזים לו קולות שנתנה ב"ה
תורה ושלש ע"ג פתח ואמר תהלה לדוד ארומעך חלסי העלך כדכתיב הוא ת
תהלתך והוא אלהיך גדול ומהולל דור לדור ישבח מפעלך ובבורתך יגידו הדבר
כבוד הודיך ודברי' כפלאותיך אשיחה וכו' עד דדיק י' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
והמשכיל ילטוש עיניו ועד' מהכלל כבין סוד אופיות ומנאתי לבי שהם התהלת
תורה שבכתב שאלמלא האופיות תחקק וחשב בהן חמורה ברוח לא היה קול
ואלמלא

שחרית

ואלמלא קול לא היה דיבור ואילו הנ' ספירות 'ספר' 'ספר' וסיפור וטורח שכתב
 ושכלמה ואז פותח את ידך וחי העולם משניע לכל חי' רמון ועכ' תקם
 לברך על כל מה שבראת חי עולמי' והביכוכי חתו' הוא עכל' אגור הכבוד שער' אורה
 מה דריש פותח את ידך יודיך דהיינו קונו של יוד מן השם רומות לכע' ומשניע לכל
 חי רכון מאם' ולדעתי הנמרא אומר משום דאית ביה 'תדתי אלפי' ביתא ופותח את
 ידך כל אומר נצורם דהיינו אלפא ביתא פותח לשון הוה תמיד פותח ידו הכל ל'
 לעסוק בה ומשניע לכל חי רכון איש ואיש כפי עבודתו ועיקר גדול כזה שהוא
 זוכה לעולם הבא לפי שהוא מודה כי התורה מן השמים וכלל גדול כי כס אכן משני'
 כל דבר ואמונת הייחוד שבשניה זוכה לכיות בטוח בן העם' ויש בו ג' ד' אותיות
 4"כ מודה בנביאים ובכתובים כלם בענו מרועה אחד ו' תיבות הוא רמז ל' ה'
 ס' דופית ולאשר הכריזו חכמינו נמאמר זה יחקור וידרוש כל אדם איש מפי איש ק'
 קבלתו ויחפש בספרים בגללים יגידו לו סגולים קבש אשרי' עתה קודם י"ח אומר
 אשרי' ועתה אשרי' ולמנחה אשרי' דהיינו ג"פ אשרי' שהוא תהלה לדוד ומה שאמר ג"ס
 גוף האילן אדני י' י' או אל אלהים י' ידוק בני זקרי"ק אומר שאסור להפסיק מ'
 בין אשרי' לבדר קדושה והביא ראיות וקצת תימא סדר העולם שמנעלין התמיד
 שומר תהלים לדוד מתחיל בתהלים ומסיים בתהלים דהיינו ע' תהלים לדוד תגלתי'
 יסגר פי הוא כיכ'

ווען מאן די פטר תורה אוק הינט זאג

חזרת אשר שם בישח לבני א
 בני ישראל :

חזרת

ווען מאן וויל די ספר תורה איין היטן
 נא זאגט מאן

את שם יי כי נשגב שמו לבדו
 הודו על ארץ ושמים וירם קרן
 לעמו תהלח לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו
 וכוונתה יאמר שובח יי רבבות
 קומה יי למגדלתה אהא
 בחנינ' ילקשו צדק וחסידיו
 בעבור כור עבודת אל השם

תהלה

תלונה :
 אלפי ישראל :
 נאיו עיב :
 יבנה :

בְּיָמֵינוּ מִשְׁתַּחֲוֶה :

אֵל הַעֲזֹכֵה :

וְהוֹמֵקִים מֵאֲשֶׁר :

נִתְּנוּתֵיהֶם שְׁלוֹם :

כִּי לִקַּח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם חֲזָרָתָה

עַד חַיִּים חַיָּא לְמִתְחַיִּיקִים בָּה

דְּרַבְרִית דְּרַבִּי טַעַם וְכָל

וְיֹשְׁבֵי בֵיתָה עוֹד יִחְלְלוּ סֵלָה :

אֲשֶׁר־יִחְשֹׁב שֶׁכָּבֹה לוֹ אֲשֶׁר־יִחְשֹׁב

תַּחֲלִיחַ לְבֹד אֲרוֹמָמָה אֲלֹהֵי הַ

חֲמִלָה וְאֲבִרְכָה שְׁמִי לְעוֹלָם וָעֶד :

אֲבִרְכָה וְאִחְלִלָה שְׁמִי לְעוֹלָם וָעֶד :

וּמִחְלִל מֵאֵד וְלִגְדָלֵהוּ אֵין חֶסֶד :

יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יְיָ :

חֲזֹר וְדַבְּרִי גְּפִלְאֲתֶיךָ אֲשִׁיתָה :

יֹאמְרוּ וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה :

וְיִצְרָקֶהָ יִרְנֶנָּה :

טוֹב יֵין לְכָל וְרַחֲמֵיךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ :

יִזְדַּרְדֵּר יֵין כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִפְרֹכֻכָּה :

מִלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ :

חֲזֹר וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִפְרֹכֻכָּה :

מִלְכוּתְךָ כָּל עוֹלָמִים וּמִמִּשְׁלָתְךָ כָּל דּוֹר וָדוֹר :

סוֹמֵךְ יֵין לְכָל חַיִּים וְזִיקָתָה לְכָל חֲכָמִים :

עֲנֵנוּ כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה גִּזְתָּ לָהֶם אֵת אֲבֵלָם :

בְּעֵתָה : פִּתַּח אֵת נְדִיבֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן :

יִצְרָק יֵין כָּל דְּרַבִּי וְחֲסִידֶיךָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ :

יֵין לְכָל קוֹרְאֵי לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֲתוּ בְּאֵמֶת :

אֲשֶׁר־יִחְשֹׁב

שְׁמִי אֲלֹהֵי הַ

חֲמִלָה וְאֲבִרְכָה

שְׁמִי לְעוֹלָם וָעֶד :

וּמִחְלִל מֵאֵד

וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יְיָ :

חֲזֹר וְדַבְּרִי

גְּפִלְאֲתֶיךָ אֲשִׁיתָה :

יֹאמְרוּ וְגִדְלָתְךָ

אֲסַפְּרֶנָּה :

וְיִצְרָקֶהָ יִרְנֶנָּה :

טוֹב יֵין לְכָל

וְרַחֲמֵיךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ :

יִזְדַּרְדֵּר יֵין

כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִפְרֹכֻכָּה :

מִלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ

וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ :

חֲזֹר וְגִבּוֹרֹתֶיךָ

יִפְרֹכֻכָּה :

וְיִיאִתֵּה

וְיִזְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׂרֵעֵתָם וְשָׁמַע וְיִזְשִׁיעֵם : ש
שׁוּמֹר יְיָ אֵת כָּל אֲרֻבָּיו וְאֵת כָּל חֲרָשָׁיו וְשׁוּמֹר :
תַּחֲלֹת יְיָ יִדְבַּר מִי וַיְבָרֶה כָּל בָּשָׂר שִׁם קִרְשׁוֹ ל
לְעוֹלָם וָעַד :

למנצח

מִזְמוֹר לְדָוִד : יַעֲזֹב יְיָ
בְּיוֹם צָרָה וְשָׁגַבְךָ שִׁם אֱלֹהֶי
וְשָׁלַח עֲזָרָךְ מִשְׁרָשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדָךְ :
וְזָכוֹר כָּל מִנְחָתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יִדְשָׁנָה סֶלָה : וְחֹן לֵב
בְּלִבְּךָ וּבָל עֲצָתְךָ וּמֵלֵא : בְּרִנָּתָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשִׁם
אֱלֹהֶיךָ נִדְגַל יֵמֵלֵא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה
יִדְעָתִי בִּי חֲרָשִׁיעַ יְיָ מִשִּׁיחִי וְעֲנָה מִשְׁמִי קִרְשׁוֹ
בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהִים בָּרָכְבָּ וְאֱלֹהִים בְּסוּסֵיהֶם
וְאֲנַחְנָה בְּשִׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִזְכָּר : חֲמִיחַ בְּרַעַי ו
וְנִפְלֵא וְאֲנַחְנָה קִמְנָה וְנִזְעֹרָה : יְיָ חֲרָשִׁיעַ ח
חֲמוּלָה יַעֲנֶנָּה בְּיוֹם קִרְאָתָה :

יעקב י' ביום צרה משל לאשה שיושבת על חמשה אומר לה מאן דעני לאמך
יענה יתך ותיעקב כתיב האל השוכן אותי ביום צרתי ויחי עמדי וס' ת חרד כשנא
לאדם חרד יאמר כן י' בשימושי תילים ט' פסוקים במזמור זה ט' חדשים לאשה
טוב למקשה לילד ולומר כלשון קיבה יעקב ישנך עד קראינו ג' פויאמר כלובית
בת כלובית מאן דעני לאמך יענה יתך וכו' עכ"ל
אֲרֻרֵי הַכְּבוֹד סוּף בְּרֻכּוֹת א' אֲבִין מֵאִי דְכַתִּיב יַעֲקֹב י' בְּיוֹם צָרָה וְשָׁגַבְךָ י'
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְלֹא אֱלֹהֵי אֲבִרָם וְיִחְזַק אֱלֹהִים מִכָּאן לְכַעַל הַקּוֹרֶה שְׂכָנְךָ בְּעֵינֵי הַקּוֹרֶה
גַּם זֶה אֵינִי יֹדֵעַ מֵהַ שִׁי' וּמֵהַ תִּי' לְמִי הַשֵּׁט וְאֵינִי סוֹכֵר סוֹד הַכְּתוּבִי שִׁיעָבְךָ אֲבִינִי
הוּא עֲמוּד הָאֱמֻנָה שְׂכָנְבוֹת וְרַחֲמָן י"ב שְׂעִי יַעֲקֹב הֵם י"ב שְׂעִי יֵה' עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל
סְלִמְטָה כְּנֵד שֶׁל מַעֲלָה וְהוּא קוֹ הָאֱמֻנָה ו' מִכָּאן ו' מִכָּאן וְהוּא בְּאֵמֻנָה י"ג כְּנֵד י"ג
מִדּוֹת הַכְּלֹלִים בְּאֵחָד זֶה בְּדֹאֵי כַעַל הַקּוֹרֶה שֶׁל עֵץ הַדִּים שֶׁהוּא מֵהַלֵךְ ת"ק שָׁנָה
שֶׁנִּדְרָךְ שִׁתְּנָהּ עִם כְּנִיֹּת מִדַּת רַחֲמִים וְעֵשֶׂה עִתָּהּ כִּיִּים כְּעִבְרִין שְׂכָנְבוֹת מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב וְאוֹמֵר מַגְדוֹל עוֹשֵׁי י' בְּוִירָךְ דְּרִיךְ וְכַשֵּׁן כְּמוֹ שְׂנֵבְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב עכ"ל וְכַמּוֹרָה
זֶה ט' פְּסוּקִים ס' חֲתִיבוֹת כְּמִכְיָן חִיִּים כְּלוֹת כֵּן ט' יוֹלָד לַחַיִּי כְּט' פְּסוּקֵי תַמְנָא רַע"ס
סוֹתוֹת כֵּס ט' חֲדָשִׁים וְיוֹתֵר תַּמְנָא נַעֲמ' לְכַעֲמִים לְרַע"ג רַע"ה וּמִסָּף י"ח אוֹתוֹת

ז' ה' מנאתי נדמות חל ותקנו לומר מדר קדושה בין בחול בין בשבת בין כ"ס
לפי שבזכות כבוד מדינה של גיהנם ואכלו אם ח' נתייב אדם להכנס מנכין
לו נהגם אם אמרו כלל שלם עכ"ל וכוונתו כתב הטעם ארץ עימתם כעו אופל
שלמות ולא מדרים הא אם יש מדרים לא כל מות ואופל

דבא לציור ציאל הלשבי השע בועלב ואם
יג ואני זאת בריתי אתם

אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמותי א
במיר לא יבושה מפיר ומופי ורעב ומופי ורע
אעב אמר יי מעתה ועד עולם ואהב קדוש
יחשב תחלות ישראל וקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל תארץ ב
כבודו

אח ונריך לומר מאל זה כוונתו דאמר רש"י משום ר' יוסע מיום שחר
צית המקדש אין לך יום שאין בו קללה ולא יד הטל לברכה וכל יום קללתו מרוב
מסבירו מיום שלשנו אלא עמא אמאי קאי אקדושה דמדרא ואמאי יהא שמים
דבא דאגדתא עכ"ל וא"כ מהיכן נהגו בני אדם ללכת חק לבית הכנסת כשיגיע
חזן לנכח לבין ואין קדושה פחות מפערה ודאי שלא כדן עשו כסוק ובא ל
לבין ח' תיבות בזכות המילה יבא גאלה ראש וסוף וזה חבי השם יתגלה בחזיו
ויהיה חירות ושלום ל"ב אותיות בזכות התורה ב' הראשית ל' ישראל ל"ב תיבות
ואני זאת בריתי בלש כימים ל"ב כקראת וא"כ כשאין הדלת בו כקראת ואני
שמעתי בו חזן אני זאת היא כימי ג"כ לע"ט כשהיא מתמלאת בשבע טובה ב
באמר זאת היא נחמתי בזאת התורה זאת הנרבה בזאת יבא אהרון בריתי ושאר
לך הכרית והסדר ובפסוק זה יכלו תיבות כמין השם ומחיל בו מסיים מ' שם
של ע"כ ראש וסוף ויש בול"ו אותיות עם הפסוק כ"ח דודי כ"ח ואדם דגול מרבה
יכלנו מל"ח קללות עד כאן ואני זאת בריתי מהו הכרית רוחי אשר
עליך בן עזרא ואני זאת בריתי מפרשי דהייכובי לא תשכח מפי זרעו פ' כי תבא
אף בגלות לא תשתבח על כן אנו מתקשים ומזכירים שיתקיים בנו זאת קדוש
פסוק זה כמותר כ"ג ה' תיבות וקרא זה ה' תיבות ה' מול ה' דברות וכן ב
דסמירות ופסוק ואתה קדוש ראש וסוף ל' בזכות ל' דיוקים שבדור שלא יהא
פחותים לעולם ל' חכמושיכלו וכו"כ אותיות להזכיר התורה ושם של כ"כ וסדר
הפסוקים אחרי כי כתחיל ובא לבין והזכיר המילה כנפל עליו ואני זאת בריתי ה
התים כ"ו ומלה כ"ו מ' יפה לכו השמיתם

שחרית

וְעַם שֶׁל עַל כֵּן וְאֵם וּמִזְכִּיר הַדְרִית שֶׁלֹא תִשָּׁכַח מִי וְרַעַי יִלְמַד הַחֲזוֹן וְלִמְדָה קְדוֹשָׁה
מִעֲתָה רֹאד לֶךְ לְחַיִּיתָ יוֹשֵׁב וּמִתְחַנֵּן תְּהִלַּת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁתִּלְלֵאכִי קוֹרֵא זֶה לֹא
וְכֵס עֲשֵׂה לֹא כִחוֹת ה' מִלֵּו ה' וְקֹרֵא זֶה אֵל זֶה וְאִמֵּר תְּהִלַּת דְּהִיּוֹ מִתְהַלֵּם לֵ
לְדוֹד לְתִהְלֵת יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא כִיכֵס קִקְ"ק כְּכֹר כְּתִבְתִּי לְמַעַלָּה כְּתִבְתִּי לֵ"ח וּמִתְחַנֵּן
דִּין מִן דִּין לִיתֵן טַעַם בְּקְדוּשָׁה דְּיוֹנֵר וּבְתִבְלֵת לֵ"ח אֵין מִתְרַנֵּעִין בְּיוֹנֵר הוּא סִיכּוֹר
בְּתִלְאִכִּים וְכֵס אִיכֵס יוֹדֵעִם לְתַנּוּם וּבְקְדוּשָׁה אֵט מְדַמֵּן עֲבָדֵינוּ לְמִלְאִכִּים לְמִדָּה
בְּקִדְשׁ כֵּס שֶׁמִּקְדִּישֵׁן וְכו' עַל כֵּן אֵין מִתְרַנֵּעִין אֲבָל עֲתָה בֵּא הַחֲזוֹן לְסִיכִי
וּמִסִּיכִי תִּלְלֵה דְּוֹדֵשׁ כְּמוֹ הַדְרָשׁ הַמִּסִּיכִי כִנְאֵלֵס דְּוֹדֵשׁ וְכֵל לִינֵן וְלִמֵּם בּוֹכֵת
וְאִי זֹאת בְּרִיתִי וְהַטְוֵם לֹא יִעֲשֶׂוּ מִבֶּדֶךְ וּכְשֶׁבֶל כֵּן סִק' יוֹשֵׁב וּמִבְּנֵם תְּהִלַּת
יִשְׂרָאֵל וְהֵאֵל הַמִּלְאִכִּים וּמִתְנַסֵּם לְכִיכּוֹר כְּדִי שִׁיכּוֹר כֹּל הָעַם קְדוֹשׁ שֶׁל מִלְאִכִּים
לְאוֹמֵר מִה שֶׁאִמְרַתִּי סִפּוֹר קְדוּשָׁה מִלְאִכִּים בְּיוֹנֵר כֵּךְ לֹא תִכּוֹת מִן

הַמִּקְבִּלִין בֵּין מִדִּין וְאִמְרוּן קְדוֹשׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא
בֵּית שְׁכִנְיָהּ קְדוֹשׁ עַל אֶרֶץ שׁוֹבֵד גְּבוּרָתָהּ ס
קְדוֹשׁ לְעַלְמֵי עֲלָמִי יִי צְבָאוֹת מְלִיא בֵּל
אֶרֶץ זֵי וְקָרִיחַ : וְחֲשָׁאנִי רוּחַ : וְאֶשְׁמַע
אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ בָּבוֹד יִי מְפֻקְדָּמוֹ :
וְנִשְׁלַחְנִי רוּחָא : וְשִׁמְעִית בְּחֵרֵי קוֹל זֵי ע
סִגִּיא דְּמִשְׁבָּחִין וְאִמְרוּן בְּרִיה וְקָרֵא בֵּין מִצְאֵת בֵּית
שְׁכִינָתָהּ יִי יִמְלֹוֹה לְעוֹלָם וָעֶד . יִי מ
בְּלִבְיָתָהּ קָאִים לְעַלְמֵי עֲלָמִי : יִי א
אֱלֹהֵי אֲבֹרָחַם וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹמְרָה זֹאת
לְעוֹלָם לִיגֵר מִחֲשָׁבוֹת לֵבָב עַמּוֹד וְחֲכוֹן לֵבָבֵם א
אֱלֹהֵי : וְחֵוֹא רַחֲמִים יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית ד
וְהִרְבַּח לְחֲשִׁיב אִפְּרֹא וְעוֹר בֵּל חֲמִיד . כ
אֵתָּה יִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרָאִיר . צִדִּיקְךָ
צִדִּיק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת . תָּתֵן אֱמֶת לְיוֹעֲקָב
וְחֶסֶד לְאֲבֹרָחַם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם
בְּרוּךְ יִי יוֹם יוֹם יַעֲמֹוס לְגֵי הָאֵל יִשְׁרָעֲתָנוּ סִלַּח :

שחרית

ומתפלל עד יקריה וחצי השם ד' קדושות כבר תמצא למעלה אך ק' לי תפס
מה דלג המסדר בשמים מרותא בית שכינתיה לעילא כי כן התרגם במקרא ואח"כ אותה
בי"ח אחרתי לעמתם ברוך יאמרו ברוך כבוד י' עמקומו הוא דורש כסוק ביחזקאל
ותשאבי רוח משמע אחרי קול רעש גדול למעלה אמר וחיית הקדש ברעש גדול רעש
זה מנינו ביחזקאל ותשאבי רוח כפסוק זה ותשאבי יא' תיבות ותרגומו ט'ו תיבות סך
הכל כ'ו תיבות כנגד השם ת'ו אותיות ג' של שם ד' במילואו והשם עצמו עולי' ת'ו ע'
יתלך ובקדושה י'ח אמרנו' יתלך לעולם אלהיך ביון עד שאלו את שלום ירושלים כי
בשלומם לכה שלום ועתה מסיים בשל תורה י' יתלך לעולם ועד ומתרגם י' ח
מלכותיה קאים לעלם עלמי עלמיא כפסוק י' יתלך ד' תיבות דהיינו ד' רוחות ס
העולם וט'ו תיבות דהיינו ז' רקיע' ח' אורים לעולם זהו הארץ לעולם עומדת
י' אלהי אברהם יצחק וישראל כסוק בדברי הימים אהל ויכרד דה' יש בו י'ו תיבות
ס"ח אותיות על התורה בקראת חיים י'ו תינו' חרבו של יהוה יש לו י'ופנים ראש
וסוף י'ך יך הנוס ויחשכו ישראל הש"כ או היחוד מתפלל י' אלהי אברהם שמואל
זאת כלומר תגדף מחשבה למעשה לעולם והכן לבנם אליך והוא רחום זהו א"ס
יבבר עין ומזכיר משחית אף וחמה כי אתה אדני טוב ושלח כותן טעם לדבריו
למה יבבר כי אתה אדני המקבל טוב ושלחה ורכ חסד פ' והוא חגי
הספר כלומר אף כי האדס חגי זכויות וחגי עונות או יותר ואע"פ כן מומר כו'
והוא רחום י'ג תיבות אחד י'ג מדות התורה בדרשת בזכותה יבבר ו
ובמדות י'ג מדות רחמים ושפיר כופל כי אתה אדני טוב ושלח ופסוק כי אתה
טוב ושלח ט' תיבות ט' גלגלים הנריכים לו וכל המגורף להם וראש וסוף כך כלומר
כלומר כך היא המדה בשביל התורה ה' חומשים נדקתך נדק ה' תיבות כ"א א'
אותיות שש של רחמים אדני תתן אמת כסוק זה סוף מיכה כלומר ח"ו אם איך
אנו זכאים נתן אמת בשביל יעקב וחסד בשביל אברהם ואף אם ח"ו זכות אבות
ענה זכור אשר כשנעתי בעקידת יצחק לכבוש כעסך מעלינו ת"ס ראש וסוף זכר
ליעקב י' תיבות כנגד עשרה הכוזבים מ"ב אותיות שש של מ"ב קרע' שטן לכל
יסטיכנו ברוך אדני יוס יוס מומד ס"ח כמתן חיים ט' תיבות ט' גלגלים ל"ה
אותיות ל"ה עלינו יוסר ראשונה אמר נתן אמת ליעקב כלומר יהי רצון שתזכה א'
אותנו לעסוק בדברי תורה באמת ולישא וליתן באמונה ועשה חסד עם אדוני א'
אברהם כאשר עשה כן כזכה לעשות חסד וברוך י' אשר יוס יוס יעמם לכוויחשיענו
פלה עוד כאמר כי אתה י' טוב ושלח ורכ ג' יצחק חסד זה אברהם לכל קראיך
זה יעקב מקוראי ולא תאמר כבר כלו זכות אבות נדקתך נדק ברוך י' יוס יוס כל יוס
תן לו מעין ברכותיו י' גבאות עמנו במזמור ת"ו

י' זבאות עמוג משגב לגו אלהי יעלם סלח ;
י' זבאות אשרי אדם בשח בר ; י' הושיע
חמלה יענה ביום קראנו ; בורה אלהינו שבראנו
לכבוד

לְבָבוֹדוֹ וְחִבּוּלָנוּ מִן הַחַשְׁמַיִם וְנִתֵּן לָנוּ אֹרֶחַ אֱמוּנָה
וְחַיֵּי עוֹלָם נָשֶׁע בְּחֻבְכֶּנּוּ חוּא וּבִפְתָּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וּ
וְיִשְׁעוֹם לִבֵּנוּ לְאַחֲבָתוֹ וּלְיִרְאָתוֹ אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
וּלְעֲבֹדוֹ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִגַּע לְרִישׁ וְלֹא נִלָּךְ
לְבַחְלָה . יְחִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּחַר אֶת
אַבְחֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֲסִיד בְּעֵינֶיךָ חֶזֶק וְנִזְכָּר וְנִהְיָה וְ
וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵינוּ יְמוֹת חַיִּים וְלִחְיֵינוּ חַ
עוֹלָם חַבָּא

י' נְכֹאֹת אֲשֶׁר הָיָה י' חוֹשִׁיעַ' ל' א"ר עֲקִיבָא כֹל הָאֹמֵר ג' כְּסוּקִים אֵילֹו מִתַּעֲס
שָׁאִינוּ כִּיזֹוק וְאֵינוּ עָרַב בְּדָנֵר עַבְד' ל' י' נְכֹאֹת רָאשׁ וְסוּף י"ה ח' תִּיכּוֹת נִגְד' ח' יְמֵי
מִלֵּב כֹל מִקּוֹם שֶׁל' י' נְכֹאֹת הוּא כּוֹלֵל ת' כֹּה"י י' נְכֹאֹת אֲשֶׁר ו' תִּיכּוֹת ו' קְדוּת
ב"ב אוֹתִיוֹת שֶׁס' שֶׁל כ"ב הוּא שֶׁאֵמֵר בּוֹטָח כָּךְ ר"ת וס"ת י"ך גִּיד וְיַחֲשֶׁב
יִשְׂרָאֵל י' חוֹשִׁיעָה ו' תִּיכּוֹת שִׁתָּא סְדְרֵי מַשְׁנֵם חוֹשִׁיעָה י' כִּי אֵין כֹּל אִדֶּם זֹכֶה כ"א
אוֹתִיוֹת וְעַתָּה יִגְדֵּל כֹּא כ"ח הַמֶּלֶךְ יַעֲבֹד כִּיֹּם קִרְאִינוּ ר"ת וְסוּף י"ו נִגְד' י'ו
גּוֹבְרֵי דִקְרִיין לְסַפֵּר מִסּוּךְ רָאשׁוֹן נִגְד' יַעֲקֹב אֱלֹהֵי .
יַעֲקֹב מִלֵּב אֲשֶׁר אִדֶּם בּוֹטָח כָּךְ זֶה יִנְחָק אֲשֶׁר בּוֹטָח בִּי' בַּעֲקִידָתוֹ ו'
וְהַשְׁלִים כִּפְשׁוֹ י' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲבֹד כִּיֹּם קִרְאִינוּ בְּשִׁבְלֵי אֲבִירָה שֶׁל' כו' .
וְיִקְרָא שֶׁס' בְּסֵם י' בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁנִּרְאִנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
וְנִמְחָה וְנִתֵּן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר דָּרַשׁ הַפְּסוּקִים לַעֲלֹה הוּא זֶה כְּתִי שֶׁמִּכְרָךְ ב'
בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה וְחַיֵּי עוֹלָם נָשֶׁע בְּתוֹכֵינוּ יֵאָד וְלִחְיֵי עוֹלָם הוּא יַפְתָּח לְבִינוּ תְּמִיד
בְּתוֹרָתוֹ נֵס יִשִּׁים בְּלִבֵּנוּ יִרְאָתוֹ וּבִכָּן שֶׁס' שֶׁל ע"ב שֶׁשֶׁמֶר חֲקִיד כְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּר
וְנִחִים וְלֹא גִרְסִי כְּדֵי שֶׁנִּזְכָּר וְנִחִים דְּהוּי עַל מַנְת לִקְבֹּל מִרַם לִימּוֹת הַמֶּשִׁיחַ וְלִחְיֵי
עוֹלָם הַבָּא הוּא עוֹלָם הַנִּשְׁמָתוֹת עֵין לֹא רִאֲתָה כֹל הַבְּבִיאִים לֹא נִתְּבַנְאוּ אֵךְ בְּסִפֵּר
גְּמוּל וְשִׁנֵּי מוֹכִיחַ דְּעוֹלָם הַבָּא וְעוֹלָם הַנִּשְׁמָתוֹת שְׁנֵי דְבָרִים וַע"ב הוּא עוֹלָם גּוֹמֵי
וְנִדְּיָקִים יִלְכוּ כו' וְח' כֹּל אֵילֹו דְבָרִים כְּרוּרִים לְהוֹכִיחַ שְׁפָה אֵינוּ עוֹלָם הַנִּשְׁמָתוֹת ו'
וְהַסֵּר הַמִּנְיָע לְהַסֵּר מִיד אַחֲרֵי הַמִּיתָה לֹאֹו הָעוֹלָם שֶׁעֲתִיד הָק' בֶּס' לְחַדְשׁוֹ אַחֲרֵי
יְמוֹת הַמֶּשִׁיחַ וְתַחֲיִית הַמֶּתִים עַבְד' הָאֱמָקֶם רַבּוֹ קְדִישִׁית הָאֱלֹהִים כְּתוּבִים עַל סֵפֶר
מִלְכֵי מוֹרֵי וְבוֹרֵשׁ בְּגִמּוּל וְשִׁנֵּי הַרְמִיָּן

לְמַעַן יִזְמִיר בְּבוֹד וְלֹא יִדּוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם אֲדָרָה
בְּרוּךְ חֲקִיד אֲשֶׁר יִבְשֶׁח בֵּינוּ וְהָיָה יְיָ בְּמִקְטָה .

בטוה ביו ערי שר פי ביה יי צור עולמים .
 יובטחה בך ידעי שמר בך לא עזבת דרשיו : יי
 יי חפץ למצו צדקו יגדל חובת ויאדיר :

למען מסוק הוא נבטלים במחור ל' ויש בו ט' פניות לעולם אורך אפילו נמש
 אמי ט' חדשים לו אחרות ל' נדיקים לו מסכנות יש בה' גמר' ברוך הגבר
 צרמיה בהפטר' נחקתי יש בו ח' תיבות וס' תורה' כו' ג' ח' ימי מילה ג' ל' א
 אחרות ג' עיני ואכילתם ג' אל' י' אשר יבטח ב' ביקומו. והנה י' מנחתו בזקנותו
 בטחו ב' עדי עד בעה' ובעה' כ' כי ביה' י' צור שלמים ראשוסוף במחור ט'
 מ' ט' תיבות ל' כ' אחרות חתימת כל התורה בלב' ויבטחו ב' יודעי שמך
 המזכירים שמך לאמן לשלם ולפרע. כי לא עזבת דורשך מעולם אתה י' ט' תיבות
 י' חפץ מסוק בישעיה' הפטר' בראשית ז' תיבות ז' ימי השבוע כל השביעיות וחכמה
 פסוקים שבעה ספרים בחומש ל' אותיות התורה נקראת בשלשים מעלות אחר כי
 בידך והתפלל וכמה וכמה זכרים זכור טובה וברכה לשכי ימות המשיח אומר למען ימרח
 בכור בעה' ולא ידום לימות המשיח לעולם אורך בעולם הנא' ברוך הגבר בעד
 שהוא גיבור וכוונת ב' י' ב' בטחו ב' י' מנחתו בטחו ב' מנחתו
 פה' ימות המשיח עולם הנא' עולם הנכסות ולדברי האומר עולם הנא' הוא פ'
 עולם הנכסות ארבע בטוחות כנגד ארבע נביא דברה תורה או כנגד הארבעים
 גליות ואדום זו חיה דביעית כסא של ג' דגלים אי' ורגל דביעית הוא דוד . ב
 ככולן אנו בטוח' כי שלא יפוזר דורשו' מתקשי פניו תמיד ויחזקוהו כפתיל כמיד
 קדוש שלישי לכוונת ת' לפיכך הוא שלכ' ככל' לשחרית וישנם אברהם למנחה ויהי
 לפנות ערב ויבא יצחק לשוח בשדה לערבית וישנע במקום וילן שם יצחק תיקן ת
 תפלת ערבית בשחרית יכוין כל אדם כאילו הוא כמנה נפשי ונקרא לבית הכנסת
 של אברהם אבינו להתפלל בבקר וזמן עמנו לקום בורחות כדי שיצחק בבית הכנסת
 של אברהם אבינו ולמנחה בבית הכנסת של יצחק ויעקב לערבית ונאלו הוא ש"ך
 לבית הכנסת ואם כן ידקדק בדבריו ודע לפני מי אתה עומד וכשם שש"ך חייב
 לחזור בתפלתו ולדקדק בה ויתר הקהל ישמעו ויבייטו לו כן כל אדם הלשון היא ה
 שש"ך משאר אנשים ידקדק במאד ושאר אנשים ישמעו ויבייטו עמם פרט למתעסק
 וחסלק כל עמינו מפניו באלו דיו ורגלו אסורות ויכוין לכל מלה ומלה בפירוש ופיסוק
 בטעמים וכיקוד השמות והשתנות השמות כל יום ויום מעין ברכותיו וכל קדש ו
 אקדים ליה מקום כבודו לשמחת ברוך ימרו בכוכב וכסתר ידרוש ויחקור מחקרו
 ארץ ותועפות הרים המקובלים להורות לו דרך ילך בו כי שמי בקרבו שלחן י'
 ובינו לא יבא תוכו וכו' אל' ואל' סוכו' ואתה כבי אל' ישיאך לכך לאחר מזכר אבי
 בטובו של שם ד' וכיקודו בתפלה ולכשיאמר כפי' אשר כוזר כס"ך השמר קו ו
 ואל' יבנה לכך כי אינך יודע דבר בטובת מן הים וז' אומר הכבוד כר' אלו ועברים
 רבא פנר למידרס בפרקים א' סבא סבא לעלם נתיב רבא רבא לדרוש בבית
 (המדרס)

המדרש עוד חתום ופתום משם של ד' אל' ההוא בנא לעלם כתיב כלומר לא תוכל
עשוהו לך דומיה תהלה והוי יודע שכל יסודי הקבלה האמתיות וכל אבן פינותיה
מיוסדים על השם הגדול והקדוש הזה שם ייחוד השלם התעשר ועב כקרא
שם המפורש כלומר שהוא מעבדו מפורש ומתעשר נכחותיו הפנימיות המתעצמים
ומתאחדים בעצם אחדות הקדושה והטהורה ודע שדכיעת כנימות אותיותיו ה
יתפרשו ויתגלו כל סערי התורה והנביאים ידע כל אחד כפי מה שזכו לומר ה
השמים להבין דבר מתוך דבר ולהוסיף דבר על דבריו לעלות אל י' למקום שאין כח
בגשר ודס להרהר כ' ש' שיעלה אל לבו להשיב דבר על אמתותו אשרי איש מי שזכה
להבין אפי' אחת מיני אלף אלפי סודות נרמזי' רשומי' ליודע פנימיותו פ
באותיותיו ובמיקודו של שם ברוך הוא ואוי לבו לכריות שאבו דואים ואין אכשודעי
מה שאבו רואי' וכל חכמי הקבלה הראשונים והאחרונים כרתו כמה בריעות שלא ללמד ר
זה אלא לתלמידה הנכונים וראשי מרקים באל' ומשכנע' בהסתר פע' אחת בשמיט' ופעם
ביוכל לעלם בתיב ורבים מהם שמעולם לא הוציאו בשפתותיהם אפילו דבר קטן וי'
הטוב יכפר בעד ואין להאריך עכ"ל מתאית פעם אחת נקש אנטוכיכוס קוסר
מלך רומי את רבינו קדוש להודישו מדתו של שם נן ד' אותיות ושם של י"ב ושל
מ"ב ואחרים תשובה דע לך כשם שאין אנו משיגים בעצמותו כך אין אנו משיגים
בשמותיו ואין למד אכל אחרי הכרת' מן התלמיד' המאשרים אותם לך עכ"ל ו
ומכל מקום אל תתיאש בעמך לומר מה אעשה כי כודאי מה שגילו גילו ולא עלי
לגמור התלככה הכון לקראת אלהי ישראל י' אלהי' י' אחד וכו' תדבק וכו' תשבע
כל לשון לו יכרש ויכלול ולכבוד שמו יקראו כאשר חכמים הגידו בנכתרות ל' א
אלהינו הוא יעבדנו

במנהג א"ר הלבו אמר רב הונא לעולם יזהר האדם בתבלת המנחה שהרי לא
בעבה אליהו אלא בתבלת המנחה שכל ויהי כעלות המנחה ויגש א
אליהו עכ"ל וטעמא דכא איכא דומה משש שעות ולמעלה עד ה' פ"ק דברכות
הלילה מדתו של יצחק מדת הדין לאחר שבערה תמיד של שחר
כנגד תבלת אברהם אז כשתלק הקטיוור התחיל הכנור מדת יצחק וכו' ש"ס
הקשה מתחיל לכן אמרו בערבי כסחים אך חלק דהיינו להפחית המן תבלת שם
שורפין קודם שיתחיל מדת הדין משש שעות ולמעלה השבתתו מכל דבר ולזמ
באו שני התמידין תמיד של שחר על עבירות שגללה ותמיד של בין הערביים על
עבירות שזכר וזהו ויהי כעלות התנחלה אשר התחיל מדתו של יצחק ויגש אליהו ה
הנביא הניש עבדו לתפילה ויאמר י' אלהי אברהם יצחק וישראל הזכיר זכות ו
זכרית אבות ומה שאמ' לא בעבה אלא בתבלת המנחה רמז לאגדה מהכח שנת
סיף פרק ר' עקיב' א"ר יונתן מאי דכתיב בשוק בישע' בי אתה אבינו כי אברהם
לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה י' ואלינו מעולם שמך וישראל' אתה אבינו כנגד
יצחק אמרו לעתיד אמ' הן' לאברהם בני' חטאו וכו' עד אל' לו יצחק אל בני ו
ולא בכך נשעה שהקדימו נשעה לשמע קראת להם בני' כדורי עכשיו בני' ואלו
בכך ושד כמה חטאו כמה שנותנו של אדם שבעים שנה דל עשרין שלא עכשיו
עליהו פשו להו חמשין דל כ"ה דלילותא פשו להו כ"ה דל תרתי סרי ושלמי דלמי

שחרית

למיכל ודנית הכסף כשו להו תרתי כרי ושלגא אס אתה ביבא אה כולם קוטרות
או פלגא פלך ופלגא עלי וא' תל' כולם עלי הא קרינא כפשי קמד פתחו ואמרי כי ד
אתה אבינו ומחוי להו ינחך ה' כ' כעיינו תיד כסאו עיניהם למרום ואמ' כי אתם
י' אבינו גואלינו מעולם שמך עב'ל וזהו שאת' לא כענם כדן כי אנדרהם ויעקב
אתרו כשאל' ה' כני' חטאו אמרו ימחו על קדושת שמך אנל ינחך ה' וביימו
דאל' לא כענם עד כי הזכיר דברי ינחך כעלות במנחה והוא שאמר פלג פלך ד
דהיימו ו' שעות של שחרית ופלג עלי דהייכו ו' שעות של מנחה או פי' כעלות במנחה
דהייכו כמו שאמר ינחך וא' תל' כולם עלי הא קרינא כפשי קדוון ולכל זה עש
אליהו וכעבה על קריאה כל אדם בתפילת מנחה והוא אשר שלישי להיות מונעח לך
עולם הנה פ' דברכות וקדיש ואחריו שמנה עשרה וקדיש ימישי הוא שלם להראות
כי היא תפילה כפני עמנו וכוונתו ידועה כד' לעיל כעד' כוד והוא שלם עד
ינחך קרינו שלם

עלינו

לשבת לארץ חבל לתת צדקה ל

ליוצר בראשיה שלא שמונה ב

במשפחות הארץ שלא שם הלקנה בהם וגדלנה
בכל חמונים ואני בורעים ומשפחותיהם ובורים לפניה
בולה מלכי חמלבים הקדוש ברוך הוא שחוא ב
גושח שמים ויוכר ארץ ומישב יקרו בשמים מ
מבועל ושכינת עוז בגבחי מרומים :

חוא אלחינו אין אחר אמת מלבנו אפס וגלתו ב
בפתח בתורתו וידעת חיוס וחשבות אל לבבך כי יי
חוא האלחים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד :

על

כן נקרא לה יי אלחינו לראות מחנה
בתפארת עוז לחעביר גלולים מן הארץ
וחאלילים ברית ובריתן לחסן עולם במלכות שדי
ובל בני בשר יקראי בשמוך לחפנות אליך כל רשעי
ארץ ופירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע
כל

שחריות

כָּל בֹּרֵא אֲשֶׁכֶּע כָּל לְשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכָרְעָה
וְיִפּוֹלֵה וְלִכְבוֹד שְׁמִיךָ יִסְרֵי יִתְנֶה . וְיִסְבְּלוּ בָלֵם אֵת
עוֹל מַלְכוּתְךָ וְתִמְלֹוה עֲלֵיהֶם מַחֲרָה לְעוֹלָם וָעַד .
כִּי חֲמִלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹה בְּכִבוֹד .
בְּתֹרֶם בְּתוֹרָה יְיָ וְיִמְלֹה לְעוֹלָם וָעַד :

יְתֵאֵדֵל

וְעַתָּה יִגְדֵל נָא כֹחַ יְיָ כְּאֲשֶׁר רָאִיתָ
דְּבִרְתָּ לְאֹמֶר זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
יְיָ וְחֲסִדֶיךָ כִּי מְעוֹלָם הֵמָּה

וְיִתְעַדֵּשׁ
שְׁמִיךָ

נָבִיא בְּעַלְמֵיָא דְּכִנְיָא ב
בְּרַעְיָהִיךָ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיךָ בְּחַיִּיבֹון וּבְיוֹמִיבֹון רָאִיתָ
וְיִתְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִגְלָה וּבְזִמְזִין קָרִיב רָאִיתָ
וְאִמְרֵי אֱמֹן :

אֱמֹן יְהֵא שְׁמִיךָ רַבָּא מִבְּרֵךְ לְעַלְמֵי
וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא :

יְתֵבֵרֵךְ

יְתֵבֵרֵךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֵּה זְכוֹר לְ
לְעַד וְלִנְצַח

וְיִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפַּאֵר

וְיִתְרַומֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְחַדֵּר וְיִתְעַלֵּה וְיִתְחַלֵּל שְׁמִיךָ
דְּקוֹדֶשֶׁת בְּרִיָּה חוּא לְעוֹלָא מִכָּל בְּרַבָּתָא וְשִׁירָתָא
תְּשַׁבְּתָתָא וְנַחֲמִיתָ דְּאִמְרִיךָ בְּעַלְמֵיָא וְאִמְרֵי אֱמֹן :

תְּתִקְבֵּל

תְּתִקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן
אֵת תְּפִלָּתֵינוּ

דְּכָל יִשְׂרָאֵל קִדְּם אֲבוּהוֹן דְּיְיָ ב
בְּשְׁמֵיָא וְאִמְרֵי אֱמֹן

אֱמֹן

שחרית

יהי **שלמא רבא** יהי שם יי מבורך מעתה
מן שמויך ועד עולם
יהי עלינו ועל כל ישראל ואמרה אמן :

עזרשח שלום עזרי מעם יי עזרת שמים
בפרדמויך וארץ
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרה
אמן :

ווען מען אוש דער שול גיט יא זאגט מן די פסוקים

כי כל העמים ילכו איש בשם אלחיו נאנחנו נלך
בשם יי אלחיה לעולם ועד : יי נתני פני קדש
למען שוררי חושך לפני דרכי : יי וישמוע
צאתי ובואי בועתה ועד עולם :

אם תשעה באב זכבט לאן אין

נחם יי אלחיה את אבלי ציון ואת אבלי
ירושלם חעיר האבלה וחתרבה
והשוממה האבלה מבלי בנין וחתרבה
מבועבותיה וחסוממה מאין יושב והיא יושבת
וראשה חבוי באשח עקרה שלא ולדח ויבלענה ל
לגיונות וירשונה עובדי פסילים ויטילו את עמון
ישראל להרב ויחרגו בדרון חסידיו עליון על כן י
ציון במדר חבבה וירושלים חסן סולח לבי לבי
על חלליהם מועי מועי על חלליהם כי אתה יי
באש חצקה ובאש אפה עתיד לבנותה באמור נאני
אחיה

שחרית

אחיך לא גאם יי חומת אש סביב ולכבוד אחיך
בחובת . בא יי מנחם ציון ובזבח ירושלים :

למענות

עצמו

יי ענוה ביום צום תעניתו כי
בצרה גדולה אנהנו אל תפז אל ה
רשעה ואל תסתה פניך ממונה ואל תתעלם
מתחנתנו חיה נא סרוב לשועתנו יחי נא חסדך ל
לנחמנו טרם נקרא אליך ענוה בדבר שנאמר וחי
טרם יקראו ואני אענה עוד חס מוצרים ואני א
אשמע כי אפח יי העונה בעת צרה מודה ומציל
בכל עת צרה וצוקת ברוה אפח יי העונה בעת צ
צרה ושוטע תפלה :

לראש חודש

אל חיינו

נאלתי אבותינו יעלה ויבוא
גייע וראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר ויברך ויפקדוננו ויברך אבותינו
ויברך משיח בן דוד עבדך ויברך וירושלם עיר
קדשה ויברך כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
לשובח לחן ולהסד לרחמים לחיים ולשלום ביום
ראש חודש חוה . זכרנו יי . לחינו בו לשובח .
ויפקדנו בו לברכה : וחושיענו בו לחיים . ו
ויברך וישועה ורחמים חס ותנוה ורחם עלינו
וחושיענו כי אלך עיננו כי אל מלה חנוך ורחם א
אפח : ורהוזה

שחרית

לחננו

אל קונו לך

על

חגסים ועל חפורקן ועל חגבורות ועל
 חתשועות ועל חמלחמות שעשית ל
 לאבותינו בימים ההם בזמן הזה : בימי מ
 ביהדותנו בן יוחנן כחן גדול חשמנאי ובניו בשעמדת
 מלכות וכן חרשעח על עמך ישראל לחשביתם מ
 מתורתך ולחשביתם מחסי רצונך ואפח ברחמיו ח
 חרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת
 את דיתם נקמות את נקמותם מסדת גבורים ביד הלשים
 ורבים ביד מעסים וסמאים ביד שחורום ורשעים
 ביד צדיקים ונדים ביד עוסקי תורתך ולב עשית
 שם גדול וקדוש בעולמה ילעמך ישראל עשית
 השועה גחולת חפורקן בחיום הזה ואחר בה באר
 בגיב לרביר : ביהת ובנו את חיבלך וסחרו את
 מקדשה והדליקו נרות בחצרות קדשה וקבעו ש
 שמונת ימי תשובה אילו להודות לחלל לשמוך ח
 חגדול : ועל כלס ומעך

לפנים

על

חגסים ועל חפורקן ועל חגבורות ועל
 חתשועות ועל חמלחמות שעשית ל
 לאבותינו בימים ההם בזמן הזה : בימי
 מוצני ואסתר בשושן חבירה בשעמיר עליהם חמן
 חרשע בקש לחשמיד להרוג ולאבד את כל חיהודים
 מוצני ועד וסן סת ונשים ביום אחד בשלש עשר
 לאחר

לְחַדֵּשׁ שְׁנִים עֶשְׂרִי הוּא חֹדֶשׁ אֶחָד וְשָׁלָלִים לְבֹא
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ חֲרֻבִים חִפְּרָה אֶת עֵצֶיךָ וְקִלְקַלְתָּ אֶת
בִּמְשֻׁכְתָּהּ וְחִשְׁבוֹתָ לָהּ גְּמוּלָה בְּרָאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתָהּ
וְאַתָּה בְּנִי עַל חֵצֶיךָ : וְעַל נֶלֶם

חפלת ערבית

וְהוּא רְחוּם יִבְכֶּה וְלֹא יִשְׁחִית וְהוֹדֵבָת ל
לְחָשׁוֹב אַפּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב בָּלָה
יְיָ חֲרִישִׁיעַת חֲפֹה יַעֲנֶנּוּ בְּיוֹם קִרְאָתוֹ : בְּרַבָּה
אֶת יְיָ חֲמִיבְרָה בְּרוּהַ יְיָ חֲמִיבְרָה לְעוֹלָם וָעַד :

וְהוּא רְחוּם יְיָ תִּמְתָּ ג"פ ל"ט מִלְּקוֹת וּבִשְׁחָרִית וּבִמְנַחֵם קִרְבָּנוֹת וְלַעֲרַב מִלְּקוֹת
עַל מֵה שֶׁחֲטָאוּ תַקְוָמוֹהוּ רְחוּם וְכִכֵּר פִּי בְּסֹדֶר וְכֹא לִנְיוֹן אֶךְ אוֹסִיף עִתָּה לִּי תָן
שֶׁהוּא עֲרִבִית וּמִסְחָד בְּלִילוֹת כֻּלָּה עָלַי פֶּחַד מִשְׁחִית אֶף וְחִימָה כִּנְדָּוָו תַקְמוּ ג"פ
וְהוּא רְחוּם א' שְׁחָרִית בִּזְמִירוֹת וְאַחַת בִּזְמַן לִנְיוֹן וְא' עִתָּה י"ה הַמֶּלֶךְ יַעֲבֹר בִּי
בְּיוֹם קִרְאָתוֹ ד' י' י' ד' י' י' אֵלֶּיךָ ג' אֵלֶּיךָ י' אֵלֶּיךָ וְכוּנֵת הַשֶּׁץ לְעִיקוֹר הַאֵין אֵל
ג' שְׁמוֹת כִּשְׁוֹן סוֹפּוֹ בְּתַחֲלִיתוֹ יוֹשִׁיעֵנו י' מִנִּי מִשְׁחִית אֶף וְחִימָה

צְרָרָה הַמִּזְרָה וְיַעֲבֹר אֶת תַּעֲבֹר יִבְרָךְ כִּי הוּא קָשָׁר כָּל הַקְּשָׁרִים ק' אֲדִינִים ק'
בְּרֻכּוֹת ג' ב' שֶׁנֶּעֱוִי י"ב הַיּוֹת י"ב גְּבוּלִי אֶלְנִסּוֹן יִבְרָךְ כְּשֵׁמוֹ שֶׁל יַעֲקֹב כִּשְׁאֵר ע'
הוּא ע' סְנֵהדְרִין ע' תַּמְרִים שֶׁנֶּעֱסִים כֶּסֶף וְהַכֶּסֶף י' כִּכֵּר
עָלַי דְּהִינּוֹ ע' זְקִינִים סְנֵהדְרִין גִּשְׁיָא ע"ג וְע' פְּטִים
לְעוֹרָה וְהוּא מוֹשֵׁל בְּע' שְׂרִים קְלִיפּוֹת חִיבּוּבִיּוֹת כִּי יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ י' יִשְׂרָאֵל לְשִׁלְטָנוֹ י' הִינּוֹ ג' עֲלִיזוֹת סִגּוֹל
עַל הַכְּתָב אֲשֶׁר אֵין לָהּ אֲחִיזָה בְּכִי יִשְׁמַעְיָאֵל וְכִי עָשׂו
בִּי אֲבִרָהסִי בִּתְּן אֲחִיזָה לְיִשְׁמַעְיָאֵל לָהּ שְׂרִים הַמִּיִּימִינִים
דִּמְחָק לַעֲשׂו לָהּ שְׂרִים הַמִּשְׁמַאֲלִים וְיַעֲקֹב אֵינִי תָס
בְּמַסְפָּר קִטָּן אֶחָד י"ב בָּכִי וְהוּא י"ג הַמִּיחִידִים כָּל יוֹם
תַּמִּיד פַּעֲמִים בְּאֵל"כָּה י"ג וְכוּנִים חֲרוֹב יַחֲרֹבוּ

בְּרַבָּה אֶת י' הַמְּכוּרָךְ ד' תִּיבּוֹת כִּנְדָּוָו ד' פ'
פְּסוּקִים בְּרוּךְ י' אֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל וְהַקְּהָל עַמִּים בְּרוּךְ י' ה'
הַמְּכוּרָךְ לְעוֹלָם וְעַד כִּנְדָּוָו פְּסוּקִים חֲמִשִּׁי בְּרַבָּה י' אֵלֶּיךָ מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאֵין
מִזְכֵּר בּוֹ אֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל רֹחֵם

בְּרַבָּה אֶתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מוֹלֵה הָעוֹלָם א
אֲשֶׁר בְּרַבָּה מַעֲרִיב עֲרֻבִים ב

מִעֲרִיב

בְּחֻמָּה פִּתְחָה שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מִשְׁנָח עֲלֵיהֶם ו
וּמִחֲלִית אֶת חֲזִמֵּינִים וּמִסְדֵּר אֶת חֲבוּרָבִים ב
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה
זָלִל אֹרֶךְ מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ • וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶךְ
וּמִעֲפִיר יוֹם וּמִבּוֹא לַיְלָה וּמִכְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה • יִי זְבֹאֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד וּמִלּוֹה
עַל-הַיָּם עֲלֵם נֶעֱד • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲמִיעֲרִיב
עֲרֵב :

בְּכֹךְ אֵתָהּ י' אִמָּה פֹתַח בְּרֹךְ וּמִיָּי בְּמָה נַ' עֲלִימוֹת כְּלָמוֹ עַל יְדֵי י' עֲלִימוֹת יִתְבַּרְכּוּ
עַל הַעֲלִיָּן וְאַחֲרָיו עַל יְדֵי הַפְּרָכִים הַגְּדוֹל לַעֲלֹ' הַתַּחֲטָן וּמִסְדֵּר וְהוֹלֵךְ אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מִעֲרִיב
עֲרֵב בְּרוּחַ פִּי כָל כֹּהֵן הַרְוָקָה גּוֹרֵם בַּחֲמַ' מוֹתֵחַ שְׁעָרֵי כְמוֹ כַּמֵּל אֲנָל שֶׁכֶּר אֹהֶר הַכְּנֹד
גּוֹרֵם מִעֲרִיב עֲרִיבִים בַּחֲמָה פֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּכָה מִשְׁנָח עֲרִיבִים מִחֲלִיקֵי הַזִּמְרִים
תַּסְדֵּר הַכּוֹכָבִי וְז' פ"ק דְּרָם רַבּוֹשׁ מֵאֵל חַד אִמֶּר כ' שְׁעָרֵי בִינָה כִּבְרָאוֹ וְכָלֵם בְּמִכְרוֹ
לְמַשָּׁה וְכו' עַד וְעַל דָּבָר זֶה בְּאֵמֶת קִבְּעוֹ בְּרַכְתִּי ק"ש בְּעֲרִיבִית בּוֹתֵחַ שְׁעָרִים ב
בְּתַבּוּכָה ע"ש שְׁעָרֵי בִינָה וּבַחֲמָה מִעֲרִיב עֲרִיבִים לְפִי שְׁעָלִיה בְּאִמֶּר יֵשֶׁת חֹשֶׁךְ ו
וּבַחֲמָה מֵאִין וּפּוֹתֵחַ שְׁעָרִים בְּתַבּוּכָה לְדֹרוֹשׁ מַעֲשֵׂם בְּרָאשִׁית וְכֵן יִסִּיה לַעֲתִיד ש
שֶׁהַבִּינָה תַּבְּתַח אֹתָם שְׁעָרִים בַּחֲפֵץ עֲלִיָּן וּרְכוּן מַחֲשַׁבֶּה הַטְּהוֹרֵם עַל אֹהֶר הַכְּנֹד
הַרְוָקָה גּוֹרֵם וּמִסְדֵּר הַכּוֹכָבִי בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ וְלַגֵּל הַכּוֹכָבִים חֵלֶם כָּל ש
שָׁנָה לְכָלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה לְהִיבֹן מַעֲדָת יוֹם וְלַגֵּל בְּרָא הַיּוֹם מִכְּהָר
דִּיכּוֹר וְלַיְלָה מִחֲשַׁבֶּת עֲבִיָּו וְכו' מִעֲפִיר יוֹם וּמִבּוֹא לַיְלָה י' זְבֹאֹת שְׁמוֹ ע"ש הַפְּסוּק
בִּישְׁעִיה וּבִזְשָׁה הַחֲמָה כִּי מִלֵּךְ י' זְבֹאֹת שְׁמֵי בְּאִ' הַמִּעֲרִיב עֲרִיבִים חֹחֵר לְרָאשׁ ב
בְּדַבְרוֹ מִעֲרִיב בּוֹרָא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹרֶךְ מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶךְ מִעֲפִיר יוֹם
וּמִבּוֹא לַיְלָה מִכְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה הַמִּעֲרִיב עֲרִיבִים י' דְּבָרִים כְּנֹד שְׁבַע בְּיוֹם
הַלְלֵתִיךְ כָּל אֵלֶּם בֵּית כְּמַטְכֵּעַ ז' חֹךְ מַעַ' לִמְעַ' ט' פַּעֲמִים הִ' יוֹם וְלַיְלָל יִחַד ב
בְּמִכְרוֹ א' בְּמִכְרוֹ חֹשֶׁךְ ב' בִּיעֲקָב כִּי בֹא הַשֶּׁמֶשׁ ג' וְיִזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ ד' לְמַשָּׁה ה'
יִשְׁעֵי ו' אִחֻז' ז' חֻקִּיהִם ח' כְּקִדְמִיּוֹן ט' גּוֹרִיּוֹן י' וְכו' דְּבָרִים בְּרָצוֹנוֹ וְאֵלֶּם הֵן
יִהִי רִקִּיעַ א' אֶת הַרְקִיעַ ב' מִתַּחַת לְרִקִּיעַ ג' מַעַל לְרִקִּיעַ ד' לְרִקִּיעַ שְׁמִים ה'
בְּרִקִּיעַ הַשְּׁמִים ו' בְּרִקִּיעַ הַשְּׁמִים ז' רִקִּיעַ הַשְּׁמִים ט' כְּנֹד י' רִקִּיעִים וְרִקִּיעַ ש
שְׁעַל הַחַיּוֹת וַעֲבָן עֲבָן תַּחַת רַגְלֵי הָרִי ט' בְּבִרְכָה ז' ס' תִּיבֵנוֹת וְכִתְבֵת מִן יוֹשֵׁב
בְּמִתֵּר עֲלִיּוֹן עַד מַחֲסֵי בְּתֵרָאָה פ"ת וִי"א פְּסוּקִים שְׂרָאשֵׁן כ' וְסוּפֵן כ' אִין ס' לִמְעַר
אִין מִטָּן מִזִּיק לְקוֹרָא אֹתוֹ פְּסוּקִים לִכְךָ תִּקְכוּ ס' תִּיבֵנוֹת בּוֹאֵת הַבִּרְכָה בִּס' אֹתוֹת
בְּהִיָּם שְׁמִים גְּבוּרִים סְבִיב לָהּ עַל הַרְוָקָה לְפִי זֶה אִין לִמְעַר תַּמִּיד הוּא יִמְלֵךְ עֲלֵינוּ
לְעֹלָם וָעֶד אֵלֶּם תַּמִּיד יִמְלֵךְ דָּאס כֵּן הוּא ס' אִי תִיבֵנוֹת גַּם הַרְוָקָה לֹא גִרַם גַּם
נִרְאָה

מעריב

נראה דמשום הכי מתחיל ב' ומסיים מ' שם של מ"כ הוא 'קרב' שטן גד מ' אותיות
אל חי יקים הוא יסוד נקרא אל חי בית ישראל

אהבת

עולם בית ישראל עמו אהבת
חורג ומצות חקים ומשפטים
אותנו למדת על כן יי אלהינו בשבנה ובקבוצה
נשית בחסות נשמת בדברי הורח ובמצותיו ל
לעולם ועד כי הם חיות ואורה ומינה ובחס
נחגה יומם ולילה ואהבתו אל הסיר מומנו ל
לעולמים ברוך אתה יי אהב עמו ישראל :

אהבת לפיכך נתת להם תורה ומצות חקים ומשפטים הם ד' דברים כגון
ד' למדין באלפא בית' על כן בשכנינו ובקומינו כשיח בחקך אף כי אין לנו
יודעים טעמו של דבר כשיח בהם וכשתח בדברי תורתך ונמנותך שיש בהם טעם
תסור גיר הרוקח י"א תמר תמר מ' תבות כנראה זו נגד כסוף ועתה ישראל
מה י' אלהיך שאל ל' תבות וכו' כתיב לאהבה אותו וכסוף והיה אם שמוע כ'
תבות הרי מ' תבות רוקח וכו' מ' ר"ת וס"ת של שם ע"ב וכל אלפא בית' במטבע
זו וולת ז' כעלם ז' אהבת יהוה כעלם נגד הק' ואלו הן אהבת אשה אהבת נכד
אהבת ממון אהבת ימים אהבת מטעמים אהבת ריע' אהבת קמון ממון וכיו
כ' לכך אין ז' כנראה זו ונאהבה רבה רוקח

אל

מלה נאמן שמוע ישראל יי אלהינו
יי אחי : ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד : ואהבת את יי אלהיך בכל ל
לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : וחיוה ה
הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
ושננתם לבניך ורבותם בם בשבתך בביתך ובליכתך
בדרכך ובשכבך ובקומך : וקשיתם לאית
על ידך וחיוה לטטפת בין עינך :
ביתך ובשעריך :

דחמא

אם שמוע השמע אל מצותי א
 אשר אנכי מצוה אתכם היום ל
 לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ו
 בכל נפשכם ו
 ונתתי מטר ארצכם בעת ו
 יצרה ומלקוש ואספת הגב והירש והעדר ו
 ונתתי עשב בשדה לבחמיה ואכלת ושבעת : ח
 השמרה לכם פן יפתח לבבכם וסרתם ועבדתם א
 אלהים אחרים וחסהותם להם : ורחק את יי בכם
 ועצר את חשמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולת ואבדתם מחרה מעל הארץ חסיה
 אשר יי נתן לכם : ושמוחם את דברי אלה
 על לבבכם ועל נפשכם וקשורתם אתם לאות על
 ידכם וחי לטוספת בין עיניכם : ולמדתם
 אתם את בניכם לדבר בם בשבת בבית ובקבוצ
 ברה ובשבת ובקומה : ונתתם על מ
 מונות בית ובשעיר :

למען

דבר וימים וימים בלכם על ח
 חצבמה אשר נשבע יי לאבותיכם
 להח להם ימים חשמים על הארץ : ויאמר
 יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו לכם ציצית על בגדי
 לרדתם ונתתם על ציצית חבנת פחול תכלול
 ונתת לכם לציצית וראתם אתי וזכרתם א
 מצות יי ועשייתם אותם ולא תהווה אחר ל

וְאַחֲרֵי שֶׁיִּדְבַּק אֲשֶׁר אִתָּם זֵדִים אֲחֵיהֶם :
 לְמוֹעַן חֲזָרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתֵי וְחֻתֹּם ס
 סְדוּשִׁים לְאַחֲיָכֶם : אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיטֵת לָכֶם לְאַלְהִים
 אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :

אִמֵּת

וְאִמֵּנָה כָּל זֹאת קִיַּם עָלֵינוּ מִי
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִלְזוּת וְאִתְּהָה
 חֲמוּדֵנוּ מִיָּד מַלְכִּים חֲגָאֲלֵנוּ
 מִלְכֵּנוּ מִבֵּית כָּל חֲשָׁרִימִים חָאֵל הַמַּבְרֵעַ לֵנוּ מִצְרִינֵנוּ
 וְחַמְשָׁלָם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ חַעֲשָׁה זְרוּלוֹת
 עַד אֵין הֶקֶד וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפֵּר חֲשִׁים נַפְשֵׁנוּ
 בְּחַשִּׁים וְלֹא צָח לְמוֹט רַגְלֵנוּ חֲמוּדֵנוּ עַל כֵּן
 בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְנִסִּים קִרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ חַעֲשָׁה
 לֵנוּ נִסִּים וְנִקְמוֹת בְּבִרְעָה אֲרוּחַת וּמוֹפְתִים בִּ
 בְּאַרְבַּת בְּנֵי חָם חֲמוּכָה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם
 וְהוֹצֵא אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְהַרְוֵת עוֹלָם ח
 חֲמוּבִיר בְּנֵי בֵין אֲנִי יי סוּחַ אֵת רִדְפֵיהֶם וְאֵת
 שְׁנֵאֵיהֶם בְּתַחֲמוֹת סִבֵּעַ כָּאִי בְּנֵי גְבוּרָתוֹ שִׁבְחָה
 וְחֻדְרָה לְשִׁמּוֹ מִלְכּוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְלָה עֲלֵיהֶם מוֹשֶׁה
 וְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵב עֲגֵי שִׁיחָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאִמְרוּ בִּ
 בָּלָם : מִי בְּמִכָּה בְּאֵלִים יי מִי בְּמִכָּה נֶאֱדָר
 בְּסִרְשׁ זֹרָא חֲחֵלוֹת עוֹשָׁה פֶּלֶא : מִלְכּוּתוֹ
 כָּאִי בְּנֵי בּוֹסֵעַ יי לִפְנֵי מוֹשֶׁה וְחַ אֱלֹהֵי עַמּוֹ
 וְאִמְרוּ : יי וְיִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד :

וַיֹּאמֶר בִּי מִרְחַן יְיָ אֵת יַעֲקֹב וַיֵּצֵא לוֹ מִיֵּד חֹסֶם מִיָּדוֹ
בְּרֹרָה אֶתָּח יְיָ גָּאֵל יִשְׂרָאֵל :

אבות ואמונה ת' ע' כל זאת היא ע' קים עלינו עליון לאחר הכל בעלית ס
העלית מנחת' רוק"ח לפי שכתוב וי' אלהים אמת אומ' אני י' אלהיכם אמת ו
וכקרא אלהים אמת לפי שכל שמותיו שאין נמחקים אין הכרת שורק א' לפי ששורק
אותיות של שורק אדמי אל אלהים אלהיכם אי' שי' נכחות אינם נמחקים ואל ת
תשיבני אלהינו כו' אין שורש השם וכן נאכות ואמהות אין בהם שורק כולו זרע אמת
ושמור נראשית ואבני אין בו שורק אמת ואמונה כל זאת שאמרנו י' אחד קיים ע
עלינו מה קיים עלינו כי י' אלהינו ואין זולתו ואנחנו עמו מאמת עד גאל ישראל
קל"ג תיבות ק"ו ימים שהיה משה בהר ג' פעמי' מ' נשארו ל"ג זכו גל עיני ו
ואיטע מאמת ואמונה עד ואמר כלס קי"א תיבות כנגד קי"א כסוקים ויקרא
אל משה השודיו כנאלינו הנפרע והמשלם העשה שם המדריכו העשה
המכה המעביר י' כנגד י' תבות י"ם י' מאמרות מיד מלכים העריצים מנרינו
אויבי כפשינו גדולות כשלאות בחיים רגלינו תמות קרבינו כיסים נקמה בעברתו
לחירות גזרים רודפיהם שובאיהם גבורות מלכותו שדה ואמר כ"א דברים א"ך ע
טוב אלהים לישראל אכל לאומות ואך אותך ד"ן אותיות
בו באמר וגם הנני דן אנכי עב"ל רוקח מה שמזכיר י שיבאנו אל מקום ה
יציאת מנרים כלילה ע"ד דרש ר' אליעזר בן עזריה לא ז
זכיתי שתאמר יציאת מנרים דהיינו כר' ביצית ואחר כר' שרים לעלו שם ש"כ
ביצית סדר יציאת מנרים מי כמכה י"ב תיבות י"ב ש
שבעי י"ב קרעי' מלכותך י"א תיבות י"א תיבות כסוק וכני ישראל עברו כיבשה
י' ימלך ד' תיבות ד' גליות ט"ו אותיות כנגד וקיימנו עליו ז' רועי וח' כסיכי
אדם ונאמר כי סדה כמו כן ט"ו רמז לום

חשביבנו יי אלהינו לשלום וחס

והעמידנו בלפניו לחיים
וחרם עלינו סבה שלומיך וחקוננו בעצח טובה מ
בולפניך וחושיענו למען שמור וחס בעדנו וחס
בועלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזן וחסר שטן מ
בולפנינו ובמאחרנו ובצל כנפית תסתירנו ובמזילנו
אתה בן אל מלה חנן ורחום אתה ושמור צאתנו
ובואנו

ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם ברוך א אתה יי שומר עמו ישראל לעד :

השנינו כנאולם ארצות דמי ג"ם תיבות לבי זה אין לתור והושיענו למען
עמך כי אל אין לתור רק כי שומרינו ומצילי אתה כי מלך חנוך ורחום אתה ולא
אל לחיים בשביל כלם שאמר השנינו לשלום והעמידנו לחיים הפך ושומר נאמינו
ובואנו לחיים ולשלום כולא חדא מילתא היא אינמי לעיל בהשנינו שייך בשלום על
דרך בשלום יחד אשכנח כי אינו כופל בו חיים כי השכיבה הוא קרוב למיתה א
אכל העמידנו לחיים ולהלן מתיים מעתה ועד עולם כופל עליו לחיים מעתה
ולשלום ועד עולם יקא בשלום למנוחתו שומר עמו ישראל לעד וי"א לעד כל א"כ
בהשנינו בר מן ז' ז' מלאכים הכתובי' במזרח שומרים אותנו ממזיקים לכן ז' ש
שמירות במזרח אשא עינו וא' בילך י"ב דברים בהשנינו והעמידנו ופרום
ותקנו והגן והסר ותפירו שומרינו ומגילנו ושומר ובואנו י"ב תיבות כ
בברכת כהנים לנד ג' שטר' למי שמקיים התורה שיש בה י"ב שניות תמימה
משיבת נאמנת מחכימת ישרים משמחי ברה מאירת טהורה עומדת אמת נדקו
ואם תחשוב בהשנינו תמצא כ"ד השכיבוט' א' לשלום ב' והעמידנו ג' לחיים ד'
ופרום ה' שלומך ו' ותקנו ז' והגן ח' והסר ט' דבר י' וחרב י"א ורעב י"ב ויגן
י"ג והסר י"ד ומאחרינו ט"ו בגל י"ו תפירונו י"ז שומרינו י"ח ומגילנו י"ט ושומר
נאמינו ק' ובואנו כ"א לחיים כ"ב ולשלום כ"ג שומר כ"ד יבן תיבות יברכך בלש
י"ב בקול רם כ"ד ברכות למי שלמד תורה כ"ד ספרים כ"ד שעות וכתורת י' תמימה
כלא השמות כ"ד תיבות עד יחדיו וכנגד כ"ד קללות מי שלא שמר התורה וכ"ד פ
עבירות מוכה יחזקאל בהשטרה התשטט כהנים המברכין כ"ד ישמרו מאילו כ"ד
ויקחו כ"ד מתנות בשבת אין אומרי' שומר עמו ישראל לעד כי אין בריך שמירה
ובהשנינו בשבת יש ס' תיבות כנגד מזמור שמחת באומרים ג' עד אבקשה וטוב
לך ס' תיבות כנגד ס' תיבות בברכך ושמרו י"א תיבות השומר שבת יכלל מ"א
אדורים וס' שם של ע"ב מ"ג אותיות ואף ג' ס' זאת בהיותה אומרים מ"ג אותיות גס
זאת אעשה להם לא מאכתיס ביני וביני בני ישראל ג' תיבות מאדס עד אברהם
ב' דורות אשר לא שמרו שבת ב' ש' ר"ת שם ואל תעשה ע"ם אותיות ואחרס כן
חמש ושבעים לרגלים וידבר משה יש בו ח' תיבות על דרך תן חלק לשבעה
ונס לשמנה דהיינו שבת ר"ח ג' רגלים ר"ס י"ס י"ב עגרת כ"ח תיבות דהיינו
ב"ח עיתים ועתה יגדל לא כח ל' ראש וסוף לו' נדויקס ש"דוד לר"ה
חקעני בחדש שומר כנסא ליום חגיגו כי חוק לישראל הוא ומשפט לאנשי
יעקב וכו' י"א תיבות מ"ט אותיות ס' כנגד ס' תיבות שביברכך
ליום רבפור כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לשני י' תטהרו כ' ראש וסוף י"ב תיבות י"ב שבעים מ"ט אותיות
ומתקדשו מ"ט אילקים ליום זה במשלים ישראל למלאכים

וּבְרוּם עֲלִינוֹה סִבַּת שְׁלוֹמוֹ בְּרוּר אֲתָח יְיָ מִרְעָם סִבַּת
שְׁלוֹם עֲלִינוֹה וְעַל כָּל עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם :

וְשִׁמּוֹרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְחַשְׁבֶּת
לַעֲשׂוֹת אֶת חֲשַׁבְתָּ לְדוֹרוֹתֵם
בְּרִית עוֹלָם בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הִיא לְעוֹלָם בִּי שְׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפֵּשׂ מִכָּל חֲמַת יָדָם לִפְנֵי יְיָ חֲסִהֵרָה

יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן בְּרוּרָה יְיָ מִצִּיּוֹן
שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם חֲלָלוֹתָ בְּרוּרָה יְיָ אֱלֹהִים

אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ וּבְרוּרָה
שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיַּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן . יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם וְשִׁמּוֹחַ יְיָ בְּמַעֲשָׁיו .
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם . בִּי לֹא יִטּוֹשׁ
יְיָ אֶת עַמּוֹ בְּעֶבְרַת שִׁמּוֹ הַגָּדוֹל בִּי חוּאֵל יְיָ לַעֲשׂוֹת
אֲהַבֵם לֹד לְעַם וַיִּרְאֵם כָּל הָעַם וַיַּפְלִיגוּ עַל מַצִּיחֵם וַיֹּאמְרוּ
יְיָ חוּא חֲאֵלִים יְיָ חוּא חֲאֵלִים . וַחֲנִיָּה יְיָ לְמִלֵּת
עַל כָּל הָאָרֶץ בָּרוּם בְּהוּא יְחִיָּה יְיָ אֲחֵר וְשִׁמּוֹ אֲחֵר
יְחִי חֲסִדָּה יְיָ עֲלֵנוֹ בְּאִשֶּׁר וַהֲלַנָּה לָהּ .

אָמֵן . וְאָמֵן כִּסִּיק בֶּן אֱמֵן לֵאמֹר לֹד כָּל הָעוֹלָם אֱמֵן כְּעֹלָם הַזֶּה וּזְכֹר
לְעוֹלָם לְעוֹלָם הַבָּא . ס' תִּיבּוֹת בְּכִסּוֹף ז' כְּנֹד ס' עֲלֻמוֹת שְׁאֵלִים דָּר בּוֹ וּכְנֹד
אֵין דָּוִד א' כְּרִי כִשִּׁי אֵת י' וּס' דְּבָרִים הַכֶּשֶׁת דּוֹמֵם לֶהֱסֵי וּס' עֲלֻמוֹת טָרֵס כ'
וְרֹא עֲלָמוֹ סִיחַ כּוֹף לִכְדּוֹ וְשִׁמּוֹתָי וְהָעוֹלָם א' וְהָעוֹלָם כּוֹף שְׂבָרָא כ' עוֹלָם הַבָּא
ג' יְמוֹת הַשָּׁמַיִם ד' תַּחֲיִיתָ סִמְתִּים ס' וּס' מִלָּךְ הַכְּבוֹד כִּשְׁאוֹ שְׁעָרִים וּס' כּוֹנֵס כ'
שִׁחְזָקָל וּס' אֶלֶסִים חִיִּים נְקָרִים . וּס' שְׁמִיתָ כִּשְׁמוֹעַ וּס' כּוֹהִים ס' דְּבָרוֹת כָּל ל'
לֵחַ וּס' אֶכְכַּעֲשֶׂת כָּל יָד וְנִרְגַל יֵט אֲוִתִּיּוֹת מִחֲזוֹר קִטָּן יֵט כָּן רִתּוֹסוֹף שֵׁם שֵׁל
כִּכ' בְּרוּךְ י' מִנִּיךְ בֶּן יְרוּשָׁלַם הַכָּל אֶחָד כַּחֲתוּת וְאוֹרֵכִים בּוֹף . אֶחָד ז'
תִּיבּוֹת כְּנֹד שֶׁכֶּת כּוֹס כִּלְלִיךְ כִּח' אֲוִתִּיּוֹת כְּנֹד כִּח' עִתִּים סִנְקֵהִלִית
שִׁרָּץ מִיָּת כְּלֹמֶר מִשְׁעָתָ כִּיךְ וְכִיכָתָה כִּירוּשָׁלַם דְּקִיָּין דָּוִד :

יצא ל' ב' ברוך י' אלהי ישראל עלה ברוך י' הוא הקדוש הנל אלהי' ח' כינה אלהי'
 ישראל הוא ב' עולם עולם כפלאות לבדו פ' שם מ' ח' תיבו' וח' מדרות ח' הם יתום
 עולם ו' כינה הוא סגור' שמירת ובשמירת קשורים ג' עליונים ל' עתות ל' המלכי
 יצא הוא עשה כפלאות במלכי יצא' הל' י' תעמלו זאת כלומר גבי עוכלו לעמול מה
 פסח' מעל ישועות כל' מלכי יצא' ברוך שם כבודו לעלם השם ע' הוא הכבוד
 מתברך לעלם מהשם של ד' לעלם כתיב וברוך שם כבודו י' תיבות
 י' א' חדשים וחדש שם עשר הוא ברוך ברוב מנותיו ד' כפוקים ב' מותר על
 בברוך כבוד ד' שמות כל' אותיות אלהים י' אדני אגלא וד' מחנה ש'
 שכינה וד' גלויות עלינו לשבח ולומר ברוך יהי כבוד ו' תיבות ו' י' השבוע הם
 ו' מדרות ו' ספרים בתורת משה כל' אותיות כפוק זה שר העולם אמרו אל
 בן ראוי לומר אחר ד' ברוך עשה כפלאות לבדו והלא' המכשפים עושים גם כן
 כפלאות ובתיב הכותן מער על כפי חופות הלא' במערכי' קטלא גברא ואתא מיטרא
 גם כרעה המרעמים עשו כפלאות מ' ויבלע מטה אהרן את מעותם ומה ש'
 ששוחטין איש והמער בא וכו' משניא לגוים ויאבדם וכל המכשפות לא יועילו כגד
 בשם קדוש שהרי בלעם ומלכי מדן כפלו כגד הנין כפוק הו' ח' תיבות כגד ח'
 פעמים ברוך י' אלהי ישראל אבל ב' הם אחת ברוך י' אלהים אלהי ישראל ואחת ב'
 ברוך אתה י' אלהי ישראל אבל ח' הם שנים וח' רקיעים ו' רקיע' ודמות רקיע על
 החיות וח' אלהים הוה תור' אלהים קודם העל' ושתת אלהים משכנר ליתות ע'
 עלם וברוך שם כבודו כשישראל מברכין שם כבודו הכבוד מתרבה ו' תיבות כגד הו' של
 השם י' על הארץ תהו ובהו ואתגל' הארץ וכו' אסור בציקים שם כבודו אין עזכורי'
 השם כי אם כגד' הכבוד ובמעיי' רקניות וקדוש כבשרו והשדים לא מסקי שם ש'
 שמים לבעלה והמלאכים רבים לקראת השם ומשתחוים לפניו לכן כל ירא השם ב'
 בשאמר י' ירעד ויזכור אהבת בוראו ויראת יצא' ברוך הוא יהי שם י' מבורך ו' ת'
 מיתות שבע ביום כל' אותיות מתפלל על כל' מידות ע' שתהא מבורך מעליונים
 כי לא יעוש י' את עמו לרבות הנריס ועמי הארץ ולמה בעבור שמו הגדול המוחלל
 ביום שאחרים אינם אלהים תכלתי יכולת וכותבים עו' לתלכו לבול עץ יסגד יו'
 תיבות כפוק כגד יו' בריתות נכרתו על התורה עץ חיים היא יו' הנקרא' ל'
 לספר וירא כל העם ויראו ירידת האש ויראו השומעים במרום קולם כמו ותעבר
 הריכה ויפלו על פניהם בתלמי השרת והם כופלים לפני חיוי הוד השכינה ויאמרו
 בירידת האש לאלהו י' הוא האלהים ולא העל' י' הוא האלהים ולא כעבדנו ב'
 בשותפות ולא נעמד על שני הסעיפי' כי אם באנו י' אלהיך וני' דברות הראשונות
 י' ד' שמות לכן י' תיבות מן וירא עד האלהים ואמר ב' פעמים
 י' ה' כגד אנכי י' אלהיך וכגד י' אלהינו י' אחד וכגד י' אחד ויר' וקח' הוא
 וטמו אחד כפוק מתחיל בו' ומסיים בת' שם של ע"ב י' תיבות האלהים
 כגד י' מאתרות ארבע' היותן ארבעים לכינה ישתפלות כפיצוק
 כעם אחת י' הוא האלהים דל' הוי"ט שמות אבל הרוקח גורם והסיב' פעמים שם
 אחד והיה ל' לתלך י' תיבות לעמיד ללא תחזור המלוכה לסיב' שם הוא אחד כי ישלכו
 איש אלילי כספו מ' אותיות השם בתלואו מ' השם מ' י' מראות כנפים של אש
 י' כנפים האש אש אוכלת איתן קמני' י' מדות העורה כדרשת י' מוטת ישקף
 תבול'

יְהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לה. חושיענו
 יי אלהינו וקפצנו מן חגונים לחודות לשם ס
 קדשך לחשתבח בתחלתך. כל גוים
 אשר עשית נבא וישתחוו לפניך יי ויבדרו
 לשמך. מי גדול אתה ועושה נפלאות
 אלה אלהים לברך: ואנחנו עמו וצאן מ
 מרעיחך נוצח לך לעולם לדור ודור גספר החלתך
 ברוה יי ביום ברוה יי בלילך ברוה יי בשבתך ב
 ברוה יי בקומנו: כי בידך נפשות חיים
 וחיות אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש:
 בידך אפקיד רוחי בידך איתי יי אל אבות:
 אלהינו שבשמים יהי שמך וקיים מלכותך תמיד
 וימלך עלינו לעולם ועד:

יהי חסדך יי תיב' כנגד יי כל כנפיק סתר כנשיים נתילים לשמך יי ימים
 ונמותר אשא עיני ו' שמירות וא' כל הושיענו אלהי ישענו יי תי' כנשים ה' ר'ת
 וס'ת לגוי' כה יהיה זרעך לישראל כל גוים י' תיבית לשבח לנו וי' גנאי לעו'
 באבות דר' נתן כי גדול הרי יוחי וממרא שני אחים מעשים היו סודים באור
 בשטנעו המגריים כים שלח הק' גבריאל לטובעם בים ולא יכלו להם מפני כישופיהם
 עד שטנען הק' ובשרף בהם בא ביכ' ח' תיבות ח' חדרים למעלה ואנחנו עמד
 י'א תיבות כנגד י'א הללוהו את י' הללוהו מעומים הללוהו כל נבאיו הללוהו ס
 הללוהו הללוהו יהללו יהללו תהלה י'א כנגד ה' שם הקדש כן י'א הללו ככל
 ה' שם כו' סופי תיבות ור'ת ברוך י' ביום ברוך ברוך ברוך י' ביום יום
 יעמלנו בלילה שירה עמי ובשכננו המפיל חלני בקומנו מחזיר נשמות ד' ברוך ד' ברכה
 שבחופש ברוך י' אלהי שם ברוך אל עליון ברוך י' אלהי אדני ברוך י' אשר הכיל
 אשר בידו ט' תיבות ט' בריות מלאכים א' מריאם ב' אדם ג' חיה ד' נהמה
 ט' עוף ו' דג י' שחק ח' רמש ט' וט' עיבי מלאכים מלאך שרף חיה אופן ח
 חמל שיר וקדים גלגל והרוח פולה על ג' רקיעים ככל בידך אפקיד רוחי אז
 חיה מידה כל אשר עשית ביום הקב' מראה לו רעיון לבו אשר חשב ולהודיע לו
 לבני האדם כי אין דבר נעלם באת מידת הדין לאמר אל תשב רוחו כי כך וכך עשה
 פשיע הק' נתיב והשיב הפקדון אשר הפקד אטו וזכו כדית אותו ממידת הדין

מצעדי

למה כי אתה אל אמת ה' תיבות כנגד ב' חורי עיניים ב' אזניים ב' כחירים מה נגזרת ושב
הגור רוח ויהיה חור לכך סימן על ה' ורוח אלהים מרחפת אלהיו שבשמים כולו לשיח
תשלה ומעתה הרוח מוכה י"ח פכוקים שיש בהן י"ח שמות כנגד ברכות י"ח ב
ברוך י' לעולם א' וסמוך ליה ברוך י' מניין בואחל וימלא כבודו ג' יהי כבוד ד' ברוך
שם כבודו ה' לך וימלא כבודו ו' יהי כבוד מיד יהי שם י' מבורך ז' למען שמו
ה גדול ח' אח"כ וירא כל העם ויראו י' ה"ה ט' ואח"כ י' אחד ושמו אחד א"כ
באשר יחלבו לך י"א אח"כ קבצו והבילו י"ב ואחריו ויכבדו לשמך י"ג ואח"כ בודה
לך י"ד לשלם הרי י"ח שמות י"ח שמות בושע עולים ע"כ והוא וישבע בחי העולם

עֲתִידָהּ וַיִּשְׁמַח לְבָנָהּ וְהָגֵל בְּבִשְׁוֹהָהּ

בְּשִׁיעָתָהּ בְּאֵמֶת פְּאֻמֹּר לְצִיּוֹן בְּ

מַלְאָה אֶלְחִיָּהּ יִי מַלְאָה יִי מַלְאָה יִי וְיִמְלֶה לְעוֹלָם ו
נָשָׂר בִּי הַמַּלְכִּית שְׁלֹךְ חַיָּא וְלְעוֹלָמִי עַד הַמְּלֻכָּה
בְּעֵבֶר בִּי אֵין מַלְאָה אֶלֶּא אֶתָּה בְּרִיָּה אֶתָּה יִי ה
הַמַּלְאָה הַבְּרִיָּה הַמִּיד וְיִמְלֶה עֲלֵיךְ לְעוֹלָם וְנָשָׂר
וְעַל כָּל מַעֲשֵׂיךְ :

יִרְדְּאֵר עֲשִׂינוּ י' מֶלֶךְ עִתָּה מֶלֶךְ יְקֹדֵשׁ יִמְלֹךְ לְעֵתִיד בִּשְׁנֵי הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ מִי
הַיּוֹם זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְיִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תִּתֵּן אֵלֵינוּ לֹא שְׂמִינִי וְהַרְוֵקָה גִּוְרָם
הַמֶּלֶךְ מִעֲצָמוֹ וְלֹא קִיבֵל מִלְּבוֹנוֹ וְיִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תִּתֵּן יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעֵלֵם וְעַד
מִזֵּי תִּתֵּן כְּכֵד מִזֵּי תִּתֵּן שְׂאֵל שְׁעָרִים רִאשִׁיכָם עַד מֶלֶךְ הַכְּבוֹד כֹּלֵם לֵיזֵי תִּתֵּן
בִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים וְעַמּוֹ מִשְׁכִּיל ה' תִּתֵּן הַרְוֵ מִזֵּי וְתִתֵּן מִזֵּי כְּעֵצֶם
מֶלֶךְ בִּירָאוֹ עֲשִׂינוּ כְּכֵד מַרְקִים דֵּר' אֱלִיעֶזֶר מִזֵּם י' מִלְּכִים מִזֵּם י' מִלְּכִים בְּשֵׁר וְדֵם
מִלְּכֵי בְּכִיבָה וְהִק' רִאשֹׁן וְאַחֲרָיו בְּכִיבָה וְחֹךְ לְכִיבָה וְאַלּוֹ הֵן כְּמֵד יוֹסֵף שְׁלֵמָה
אַחֲאֵב כְּכֵד כְּכֵד כֹּרֵם אֶלְכֵסְכֵדְרִי תוֹקֵדֵן מִשִּׁיחַ וְהִק' עַלֵל רִוְקָה יוֹסֵף הַעֲבִין
מִבִּלְתִּי כְּתוּב וְיִשְׂרָאֵל י' מֶלֶךְ י' מֶלֶךְ י' מֶלֶךְ הַכֹּחַ יְקֹדֵשׁ וְהַרְוֵל זֶה מִזֵּם שְׁדִימִיחַ
עַלֵל רִוְקָה וְעֵצֶם שְׂבֵת אֲמֵר לְחִים וְלִשְׁלֹם מִעֵתָה וְעַד עֵלֵם וּפְרוֹם וְאֵין אֲמֵר
שְׂמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד כִּי בִשְׂבֵת אֵין חֵרֶךְ שְׂמֵרָה מ' תִּי וְזֵי בְּהַשְׁכִּימוֹ עַד וְעַל י'
יְרוּשָׁלַם וְדוּקָא בְּשֵׁת כְּכֵד מ' תִּתֵּן לְדוֹד שְׂחָתָה בְּאִמְרִים לִי בֵית י' בֵּלָךְ עַד ו'
וְעַד לֵךְ וְזֶה הַעֲמֵר שְׂאֵל שְׁלֹם יְרוּשָׁלַם לְכָךְ מְכִימִין וְעַל יְרוּשָׁלַם וְשְׂמֵר
אֵת הַשְׂבֵת לְעִזָּתָה אֵת הַשְׂבֵת ה' תִּי ב' אֱלִיסִים תִּחִים שְׂבֵת לֹא

תִּיבוֹת עַד וַיִּכְסֶּה לֵא מַלְאָכוֹת עֵץ בְּרוֹקִים

הרוקת כתב

אמת

קדשת את יום השביעי לשמירת
תכלית מעשה שמים וארץ
יברכתו מכל חממים וקדשיו מכל חממים וכן
ברוב בתורתה :

הרוקח כתב אתה קדשת את יום השביעי לשמך תכלית מעשה שמים וארץ וברכתו מכל
המים וקדשתו מכל האמים וכן כתוב בתורתך ויברך אלהים את יום השביעי ודלג
ב' פסוקים וכתב ח"ל כתבתי התפלה הזאת ואין לשנותה כי ראיתי טובים משנים
ולכן כתבתי כן בואתה קדשת ל"ה תיבות ל"ה תיבות בויכלו ל"ה מלאכות שנרא
אור שמים וארץ וקיע מלאכים גיהנם גן עדן אילנות ודשאים חמה לנכה וכוונכים
דגים לויתן דגים בהמה ודמש ודיות ואדכ חוה מריאים הם כ"א' דגרים בין השמשות
הרי ל"ה מוסיקים וקברו של משה ואילו של אברהם אף גבת וקדשתו את ק
קדשת ויקדש אותו ג"ס ג' כעדות ג' תפילות לשבת ג' תלאכות בויכלו כל המוסיף
גורע ונטור א"ח גורם ח"ל וקדשתו וכן כתוב בתורתך ויכלו ויש סידורים שאין
כתוב בו ויכלו אלא וברכתו מכל הזמנים וכן כתוב בתורתך ויברך אלהים ויותר כ
כחן לאומרו דגרים' סרק כל כתבי יחיד המתבטל בריך לומר ויכלו וא"ר המכונא
כל המתבטל ויכלו מעלה עליו באלו נעשה שותף להם' עב"ל וקשה לי דבספר
רוקח מביא במדרש

ויברך

חממים וארץ וכל צבאם

מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו כי בר שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות :

ויברך ג' פסוקים אדס לומר בשבת ויכלו אחת בתפילה ואחת לאחר התפלה ואחת
על הזמן עב"ל סימן ק"ח ואכ"י ית' ד' באתה קדשת הן ד' אותיות השם
של ע"ה מרובע חסד שעות ו' ימי המעשה כ' בלילה לא ברא שום דבר רוקח ויכלו
ע"ה השמים הוא כבא' השמים כוכבים מלאכים הארץ אילנות ודשאים ויכלו ה' תיבות ה'
חומשי תור' כ"ב אותיות ו"ס שם של ע"ה ויכלו אלהי ל"ה תיבות כנגד ל"ה אלהי בבראשית
עד ברא אלקים ר"ת ו"ה חגי השם ויש בו ו' תיבות ו' ימים ויברך יו' תיבות מבינו
במדרש שאמור לספר כלל כל זמן שהש"ץ אומר ברכה מעין ו' שמעם אחת כפטר
וכן אדס

שָׁמַר רַב אֶחָד וּנְתַרְאָה לַתְלָמִיד כְּחֹלֶם וּרְאָה הַתְלָמִיד שֶׁהִיהָ לוֹ כִּתּוּס עַל מַנְחוֹ
 אֶל מַסֵּי מֵה אִירַע לָךְ כֵּךְ אָמַר מַסֵּי שֶׁלֹּא הָיָה כֹּהֵר מִלְדָּבָר בְּנִרְכָּה אַחַת
 מֵעֵינַי וְנִשְׁהַחֲזֹן אֹמֵר קָדִישׁ וְשֶׁלֹּא הָיָה כֹּהֵר לְגַלֵּחַ גִּפְרִיכֵי בַעֲרַת שַׁבָּת עַבְלִי וּסְפָר
 הַזֶּן מִקְפִּיד שֶׁלֹּא לְגַלֵּחַ יוֹם ה' כִּי הוּא מַגְדֵּל בַּשַּׁבָּת עַבְלִי רוֹקֵחַ וּמֵה שְׁנֵי אֲדָם
 לִקְדָּשׁ בְּנִית הַנִּכְבָּת כְּדִי שִׁיֵּא שׁוֹתֵף לְהַק' בַּמַּעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית לָכֵן אָנוּ מִקְדָּשִׁין
 וְאוֹמְרִי וְיִכְלוּ בַּעֲמִידָה וְיֵשׁ כְּנִי אֲדָם טוֹעֵם וּסְבוּרִים הַפִּירוּשׁ שִׁישׁ לֹמֵר בַּתְּנֵלָה וְ
 וְהַלֵּל יִשְׁמַח בִּיהוּ וְאִין לְהוֹסִיף עַל הַזֵּכֶרָה וּסְדָר לַעֲמִיל אֵךְ לְאַחַר הַתְּנֵלָה מִיד וְ
 יִפְתַּח ש"ץ וְאוֹ בְּקוֹל רֹם וְיִכְלוּ וְהַקְהֵל עֹכִין אַחֲרָי כַּעַם אַחַת שֶׁכֵּחַ דּוֹדֵי רַבִּינוּ ק'
 קְלוּמִימוֹס בֶּן רַבֵּא יוֹדֵא וְלֹא אָמַר וְיִכְלוּ בְּנִית הַנִּכְבָּת לְאַחַר שִׁישׁ עַל הַשּׁוֹלְחַן הַזִּכִּיר
 וְעַמֵּד וּלְקַח הַכּוֹס וְאָמַר וְיִכְלוּ עַד לַעֲשׂוֹת וְאִש"כ יֵשׁ בַּמָּקוֹמוֹ וּפִיִּים הַקִּידוּשׁ וְאַחֲרָי
 לוֹ כְּנִי הָיִיתָ לְמֵה עַמֵּדָת אָמַר שֶׁכַּחֲתִי לֹמֵר וְיִכְלוּ וְיֵשׁ לִי לֹמֵר וְאֵהִיָּה שׁוֹתֵף לְהַק'
 ע"כ בְּרִיךְ אֱנִי לַעֲמֹד עַבְלִי הַשִּׁיתוֹף הוּא הַעֲדוֹת לְפִיכֵךְ בְּרִיךְ לַעֲמֵד וְכֹל הָאוֹמֵר
 וְיִכְלוּ בַּתְּנֵלָה וְיֵשׁ לוֹ אֵלֵּא יִחְטוּף וְיִכְלוּ אֲשֶׁר בְּר"א אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת אֶמֶת בְּרָאשִׁית
 בְּר"א אֱלֹהִים אֶמֶת כְּמוֹ שֶׁנֶּר שְׁכַחֲתָּ זְכוּרִין עֲדוּתָהֶם לְשִׁיר וְקִיס רוֹק"ח וְיִכְרוּ אֱלֹהִים
 עַד לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ וּסוֹף ת"ו תח"י

אֶל הַיָּמִי

וְאֵלֵּאִי אֲבֹהֵי רֵעֵה בְּמִנְחָה

קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהֵן הַלְקָנוּ

בְּחִירָתָה שְׁבָעֵנִי בְּטוֹבָה וְשִׁמּוּחָה בִּישׁוּעָה

וְשִׁחַר לְבָנִי לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֻּת וְחִנּוּלָה וְיֵשׁ אֶלֵּאִי בְּ

בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבַח קִדְשֶׁךָ וְשִׁמּוּחָה בְּיִשְׂרָאֵל

אֲהַבִּי שְׁמוֹךְ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ חַשְׁבֹּת :

רַבֵּה קִדְשֵׁנוּ וְתֵן חֲלָקֵינוּ שְׁבָעֵנוּ מִטוֹבֶךָ וְשִׁמּוּחֵנוּ וְטוֹבֵר וְהַכְחִילָנוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֵלֵּינוּ
 בְּנִגֻּד ח' שְׁעִשְׁוֵנוּ בַּתְּנֵלָה אִשִּׁי וּבְנִגֻּד ח' גְּלוּיֹת מַזְרִים בְּכֹל כְּשָׁדִים כְּרִם מִדִּי
 מִיִּקְדּוֹן אֲדוֹם וְשִׁעִיר לְמַנְחָה עַל הַשְּׁמִיטָה ל"ה תְּנִיחוֹת ל"ה כְּסוּקִים בְּמוֹמֵר בְּרִכִּי כ
 בְּכַשִּׁי עַד י' אֱלֹהִים גְּדֵלָת מֵאֵל מִדְּבַר מַמַּעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית - וּבְנִגֻּד ל"ה מִלְּאֻכּוֹת ש
 שֶׁבֶרֶק ה' ב' יְמֵי בְּרָאשִׁית מִדְּבַר מַמַּעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית כֹּכ"ל בְּאַתָּה קִדְשָׁתָּ וְעַפ"ה אֱלֹהִינוּ
 וְאֵלֵּאִי אֲבוֹתֵינוּ אִם רַבֵּה בְּמִכְחִיתֵנוּ ש"ה קִדְשֵׁנוּ בְּמִנְחָתְךָ ש"ת וְתֵן חֲלָקֵי בְּתוֹרָתְךָ
 ח' וְשִׁעִינוּ מִטוֹבֶךָ פ' וְשִׁמּוּחֵנוּ בִּישׁוּע' ת' וְטוֹבֵר לְבָנוּ כ' וְהַכְחִילָנוּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל
 הַכִּימוּלִים יִסוֹד בְּאֵי ע' מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת בְּכּוֹד זְכוּר וְשִׁמּוּר רוֹקֵחַ וְיִכְלוּ וְיִכְלוּ תְּשׁוּבָת
 גִּדְּרוּ שֶׁלֹּא יֵאָמְרוּ דְּשׁוּיֹת יֵשׁ וְיִכְלוּ הַמִּיכִים אֹמֵרִי בַּתְּנֵלָה לְפִיכֵךְ כִּתְּבֵנוּ וְיִכְלוּ לְשַׁק
 שִׁיז מַעֲתָה יִקְרָאוּ וְיִכְלוּ בְּשׁוֹרֶךָ וְיִכְלוּ הַשְּׁמִים

והארץ וכל צבא ק"ג פעמי' לב נחומש וכן ב"ת של י"ח ק"ג תיבות כלומר לתת
 לב על כל חתימה וחתימה אשר ברא אלהים לעשות שהיה לו לעשות נשטיש ככל
 נשטי' ויכרך אלה"ם א"ת י"ח ת"ק כשיטה נסה כוונת מאור עיניים לך כנכל ו
 ובנוכח לאחר קדוש רוחני הכוס נמים ורוחנינו כו מיהם על"ל רוק"ח

ברוך

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ א

אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵינוּ יִצְחָק • י

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל

עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ • מִנּוֹן אֲבוֹת בְּדָבָר •

מִחַיֵּה הַמֵּתִים בְּמִצְוָתוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שְׁאֵין כְּמוֹתָה •

הַמְנִיחַ לַעַמּוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת קִדְשׁוֹ כִּי בִסְ רָצָה לְהַנִּיחַ

לָהֶם לִפְנֵי גִבּוֹר בְּיָדָא וּבַחֲדָה וְנִיחָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל

יוֹם הַמּוֹד מוֹעֵד הַבְּנֵי • אֵל הַחַוְדָּאוֹת אֲדוֹן

הַשְּׁלוֹם מִקְדָּשׁ חֹשֶׁבֶת וּמִבְרָה שְׂבִיעֵי הַמְנִיחַ ב

בְּקִדְשָׁהּ לַעַם מוֹדֵשִׁי עוֹנֶה זָכָר לְמוֹעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית •

בא"י אור"ח מכוין כסדר עד כ"ע וא"ס כ"ל אל עליון חוזר לראש קונה שמ"ס ו
 וארץ כה"מ ונריך שיכוף בתחילת הברכה רוק"ח מנן אבות אכני אהיה מנן
 לך ואהיה עמך ושמרתך ככל אשר תלך מחיה מתים בשתי קדושתוכס במאמרו
 הוא ברחמים האל הקדוש שאין כמוהו כי אין קדוש בלתיך המניח לעמו בשבת
 קדשו ה"ג וי"ג ביום שבת קדשו אך לתי קבלת הרוקח ס"ז תיבות לא יתכן ס"ז
 תיבות כנגד ס"ז תיבות ראו כי' נתן לכם את השבת עד כ"ד תיבות ושמרו ל"א
 תיבות ויכלו ה' תיבות ויכל' תיבות הרי ס"ז על"ל ועוד ברכה זו משני שבע מ
 מנן מחיה קדוש שבת רנה מודים וכסטים כנגד' מכוונות אתה ובניך ובתך ו
 ועבדך ואמתך ונכמתך ונרך לך מתחל' שבת כו' זכור יום השבת

במה

מוֹדֵלִיקִינוּ וּבְמִה אֵין מוֹדֵלִיקִינוּ אֵין

מוֹדֵלִיקִינוּ לֹא בְּלֶבֶשׁ וְלֹא בְּהוֹסֵן ו

וְלֹא בְּבִלָּה וְלֹא בְּפִתּוּלַת חֲאָבִין וְלֹא בְּפִתּוּלַת ח

חֲמוּדִיבִר וְלֹא בְּיוֹדֶקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמּוֹיִם וְלֹא בְּזִמְת

וְלֹא

מעייב

וְלֹא בִשְׁעֵנָה וְלֹא בִשְׁמוֹן קִיס וְלֹא בִשְׁמוֹן שְׂרָפָה
וְלֹא בְּאַלְיָה וְלֹא בְּחֶלֶב • נָחוּם הַמְּדִי אָמַר
מִדְּלִיקִין בְּחֶלֶב מְבָשֶׁל • וְהַבָּמִים אָמְרוּ א
אַחַר מְבָשֶׁל וְאַחַר שְׂאִינוֹ מְבָשֶׁל אֵין מִדְּלִיקִין בּוֹ
אֵין מִדְּלִיקִין בִּשְׁמוֹן שְׂרָפָה בְּיוֹם טוֹב • רַבִּי י
יִשְׁמַעֵאל אָמַר אֵין מִדְּלִיקִין בְּעֶטְרָן מִבְּנֵי קְבוּרָה
הַשֶּׁפֶת וְהַבָּמִים מִהִירִין בְּכָל הַשָּׁמַיִם בִּשְׁמוֹן ש
שׁוֹמְשָׁמִין בִּשְׁמוֹן אֲגוּזִים בִּשְׁמוֹן אֲגוּזוֹת בִּשְׁמוֹן דָּגִים
בִּשְׁמוֹן פְּקוּעוֹת בְּעֶטְרָן וּבְנֶפֶט • רַבִּי טְרַפְּזִין אָמַר אֵין
מִדְּלִיקִין אֵלָּא בִּשְׁמוֹן זֵית בְּלֶבֶד כָּל הַיּוֹצֵא מִן ה
חֶעֶז אֵין מִדְּלִיקִין בּוֹ אֵלָּא בִּשְׁמוֹן וְכָל הַיּוֹצֵא מִן
חֶעֶז אֵינוֹ מִטְּמֵא טְמֵאת אוֹחֲלִים אֵלָּא בִּשְׁמוֹן • פ
חֲתִילָה חֲבֵט שֶׁקָּפְלָה וְלֹא חֲבֵטָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר א
אָמַר טְמֵאָה חֵיא וְאֵין מִדְּלִיקִין בָּהּ רַבִּי עֲקִיבָא
אָמַר טְחִיבָהּ חֵיא וּמִדְּלִיקִין בָּהּ • לֹא יָקוּב א
אָדָם שְׂפּוּפָרֶת שֶׁל בִּיצָה וְיִמְלֶאנָה שְׁמוֹן וְיִתְנַנָּה עַל
פִּי חֵזֶר בְּשָׁבִיל שֶׁחָא מִנְטֶפֶת וְאִפּוּלָה חֵיא שֶׁל ח
הָרֶס וְרַבִּי יְהוֹנָתָן מוֹתֵיר אֲבָל אִם הִכְנֶה הַיּוֹצֵר מ
מִתְהַלֵּה מוֹתֵיר מִפְּנֵי שֶׁחָא בְּלִי אַחֵר • לֹא יִמְלֵא
אָדָם קֶעֶרֶח שֶׁל שְׁמוֹן וְיִתְנַנָּה בְּעַד חֵזֶר וְיִתֵּן רֹאשׁ
חֲתִילָה בְּתוֹכָהּ בְּשָׁבִיל שֶׁחָא שׁוֹאֵבֶת וְרַבִּי יְהוֹנָתָן
מוֹתֵיר • הַמִּכְבֶּת אֶת חֵזֶר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מוֹתֵירָא מִפְּנֵי
גוּיִם מִפְּנֵי לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אֲנִי בְּשָׁבִיל הַחֲתִילָה
שִׁישׁוֹן פְּטוּר כֶּחָס עַל הַנֵּר כֶּחָס עַל חֲשֵׁמוֹן כֶּחָס עַל
חֲתִילָה חֲטִיב • רַבִּי יוֹסֵי פוֹטֵר בְּבָלוֹן הַיּוֹצֵא מִן

חֲפֵה־לֶחַ בּוֹפֶה שְׁחֹא עוֹשֶׁה פָּחַם . עַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת
 נָשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת לִיבָתָן עַל שְׁאִינָן וְחִירוֹת בְּנֻחַ
 וּבְחֻלָּה וּבְחֻלָּקַת הַגֵּר ' שְׁלֹשׁ דְּבָרִים צָרוּר
 אֲדָם לֹאמַר בְּתוֹרָה בִּיהוּ עָרַב שִׁבַּת עִם הַשִּׁבְעָה עַ
 עֲשֵׂתָם עֲרִבָהֶם חֲדָלִישׁוֹ אֶת הַגֵּר סָפַס הַשִּׁבְעָה סָפַס
 אִין חֲשִׁבָה אִין מוֹעֲשֵׂרִין אֶת הַגֵּרָאִי וְאִין מוֹטְבִילִין
 אֶת הַכֹּלִים וְאִין מוֹדְלִיקִין אֶת הַגֵּרוֹת אֲבָל מוֹעֲשֵׂרִין
 אֶת הַגֵּרָאִי וּמוֹעֲרֵבִין וְטוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין !

בַּמָּה מַדְלִיקִין רֵאִיתִי כְּתוּב בַּמִּכְנִישׁ שֶׁאִין אֹמֵר כְּמֵה מַדְלִיקִין כִּלְיֵי שֶׁנֶּת שֶׁ
 שְׁאֵחֶר יֵט דַּעְתּוֹ בִּיה עֲשֵׂתָם עֲרִבָתָם וְאִין מַעֲשֵׂרִי וְכֵן רֵאִיתִי כְּתוּב בַּמַּחְזוֹר ו
 יִטְרִי וְיֵט אֹתָן אִף כִּי מַקְלַע יֵט בְּעֶרֶב שֶׁנֶּת שֶׁאִין מַעֲשֵׂרִין וְאֵל דֵּלָא פְּלִג וְעוֹד
 מִיִּדִי דְהוּא אֶמְכַּס הַכִּלְיָה הוּא מִנְכָּה ה"כ אִין עֲשֵׂתָם שְׁפִיר דְהֵא מַעֲשֵׂרִין שְׁפִיר
 בָּהּ וְכֵן מִמֶּה כַּסְּךְ כְּדִלִית כְּכִרִייתָא וְכֵן מוֹדִי וִישׁ לֵאמְרוּ לִשְׁוֹן הַר"י מ
 מַעֲרֻוּשׁ וְהַרְוֹקָה כְּתוּב שֶׁאִין לֵאמְרוּ מִשּׁוֹם דִּלְמָא אֶתִּי לַעֲרֻכִי וְלַעֲשׂוֹרִי ב
 בְּלִכְ"שׁ סוֹכָא דִּלְרֹאֵל כְּמוֹ כְּמֵה שְׁמִיב הַלֵּיל וְאִם יַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ כְּתוּבָה יִכְבֵּה וְיַחֲזֹר
 וְיִתְקַן וְכֵן חוֹסֵן הוּא כְּשֶׁתֵּן דְּדִיִּק וְלֹא כְּפִין כְּתוּבָה הֵא"ךְ אֶמְכַּסִּית שֶׁל עֲרִיבָה
 וְהוּא כְּמִין כְּמֵה פִתִּילֵת הַמֶּלֶךְ בְּרַשְׁוֹ חֲכָמִים וְאִינוּ יוֹדֵעַ מִה הוּא בִּירוֹקָה שֶׁ
 בְּשִׁיבָה הַעֲמֻדָּה יָמִים רַבִּים אִין גְּדֵל בְּכִיבִי יִרוֹק וְהוּא כְּמִין כְּמֵה וְקוֹרִין מוֹ"שׁ מ
 מִכָּאִין וְאִלֵּךְ פְּסוּלֵי שְׁמִיבִים קִי"ק עוֹף אֶחָד שְׁמֵנוֹ כֵּן וְשִׁשִּׁין מְשׁוּמְנוֹ שְׁמֵן בְּשִׁינֵן
 שְׁרִיפָה שְׁמֵן תְּרוּמָה שְׁכַנְמָאֵת וְשִׁמְעֵל לְשְׁרִיפָה בִּלְיָה שְׁמֵן בְּשִׁינֵן שְׁרִיפָה בִּישׁ
 לְפִי שֶׁאִין שׁוֹרְפִין קִדְשִׁים בִּישׁ בְּעִטְרוֹן רִיחַ רַע שְׁמֵא יִכְיֹא וְיִכָּא שׁוֹמֵשֵׁן מִין ק
 קְטֻמִּית כְּמוֹת כְּכֵן פְּקוּעִית מִין שֶׁרֶשׁ פֶּשֶׁבַח וְלֹא בְּלִכְ"שׁ הוּא מִין כְּמֵה גְּדֵל כ
 בְּכִרְכִּי יֵט עַל הַאֲנָכִים שְׁבִים וְדוּמָה לְגִמֵּר בִּלְיָה בִּישִׁין שְׁרִיפָה פְּסוּלֵי כֵל
 אֶלֶף הַשְּׁמִיבִים לְפִי שְׁאִיכֵם כְּמִשְׁכִּים אֶחָד הַשְּׁפִילָה יִכָּה וְגִזְרִין שְׁמֵה יִטָּה וְאִם כ
 כְּתוּב לְתוֹכֵה שְׁמֵן כֵּל שְׁהוּא לֹא אֶסְבֹּר אֶלֶף שְׁמֵא יַעֲשֶׂה בְּעִינֵין לֹא מַמְשִׁי וְהֵא ק
 קָרוֹב לְדֹאִי שִׁיטָה אֶלֶף חֶלֶב מִהוֹתֵךְ אִף בְּעִיבִים מַמְשִׁין וְיִמָּאן דִּלְכַּר מִשּׁוֹם גִּזְרָה
 אֶמְכַּסִּי שְׁאִינוּ מִהוֹתֵךְ הַלֵּךְ אִם כְּתוּב לְתוֹכֵה שְׁמֵן כֵּל שְׁהוּא שֶׁ"ד וְלֹא גִזְרִין גִּזְרָה לְגִמֵּר
 זָכֵן אִין כּוֹרְכִין דְּבֵר שְׁמִדְלִיקִין עַ"ג דְּבֵר שֶׁאִין מַדְלִיקִין וְהוּא דְּכִרְךְ רָל לְסַמֵּךְ הֵם
 הַשְּׁפִילָה שֶׁלֹּא תִּשְׁבֹּל אֲבָל לֹא לְהַדְלִיק בִּיה וְדוּקָא כְּמֵה שֶׁנֶּת אֶסְבֹּר אֲבָל כִּלְיֵי וְ
 מִנְכָּה בִּין כְּחֹל בִּין בְּשִׁבַּת שְׁרִי דְכַנְתָּא אִין זָקוֹק וְאֶסְבֹּר לְהַשְׁתַּיֵּם לְאוּרָה וְלִכְךָ ל
 לִיכָא לְמִיחַשׁ שְׁמֵא יַעֲשֶׂה וְיִדְלִיק שֶׁל חֲנוּכָה תַּחֲלָה דִּלְכַּס הַדְלִיק שֶׁל שְׁנַת תַּחֲלָה הוּי
 קְטֻמִּית שְׁנַת וְתוֹ לֹא מִנִּי לְהַדְלִיק וּמַדְלִיקִין כֵּר שֶׁל מִנְכָּה מִכֵּר שֶׁל מִנְכָּה אֶפִּי
 עַל יְדִיקִיסָה אֲבָל הַדְלִיק אֶפִּי לְגִזְרֵךְ עֲגִמָּוָל וְהַדְלָקָה וְהַכְחָשׁ עוֹשִׂין מִנְכָּה שְׁנִרְךָ
 לְהַדְלִיק מִתְקַמֵּו וְלִהְיֵי מִכְרֵכֵן לְהַדְלִיק וְלֹא כְּמֵה כֵּר מְשׁוּבֵם דֹּאֵם חֲנוּכָה וְאִין מִכְרֵכֵן

ילידי דהוה דמיס אחרונים ויחמיה אומריס אחד מבושל הנפיש היינו ת"ק א"ל ב
 כי"הו דמר שרי על יד תערוכות ומר אסר ולא מסיימי מאן אבר ומאן שרי וכל מקום
 דתני האי ליסנא אחד זה ואחד זה אין לחוש כי תבא זו ואין צריך לומר זו אלא כשנב
 פי' רש' כל היוכא מן העץ כגון קבוס וכמר נפן ואכ' לר"ת דהא כוהנין לעשות
 מהם כתיבה ומראה לי שקוט"ן דהיינו כמר נפן לא איקרי עץ דאינו גדל מן הנפץ
 עצמו אלא השמן באסף על הנפץ ואתו בגדול בעלמא והת' פסקו דקבוס לא איקרי
 עץ ור"אס פליג ולמהר"מנע כראה עוקר ולהדליק בפשתן שסלהבנת שומד' תמיד
 שומאת אהלס פי' להיות האהל טעון הזאת ר' עקיבא אומ' כו' והלכה כר' עקיבא
 מחזירו הלכה מכהנ הכנים להדליק ולכבוד שלא לכורך הוא ורש' כתי' דאין הלכה כ
 בר' עקיבא לגבי ר' אלעזר שהוא רבו הלכך שלא לכורך הוא ות' שיטה וכ"ש לדעת
 שניהם דאמ' ר' וכו' דהא אלא בי"ט וכן לטעם אחר וע"ש וי"מ כתי' דר' עקיבא לא
 בעי הכבוד גמור כגון להדליק לבכות דהא אינן ברוכ היוכא מ"מ חירוק על האור
 בעי וכן מכהנ מפני גוים יווכים שהיה להם חוק שלא להדליק כר רח בע"ז שלהם
 מפני לסטים שלא ירששו בנר שיש שם דירת אדם וחרפה שכיח לו לאדם כשאין רואהו
 או כשכל החולי מנא' בגילו' דמיידי בחולי שיש בו סכנה וברייתא דתני חייב מוקי
 לה כשאין בו סכנה ובטור מכהנ כר' שמעון דהוי מלאכה שאינה נריכה לגופה ו
 ומתבית דווקא פטור משום סיפא הוא וה"ה פטור ומות' כדמסיק התם כהם על
 שחם אליה חייב דר' יודא במלאכה שגריכה לגופה חוץ מן בשעילה דהוי כותב
 על מנת לבכות במקומו א"כ כר' שמעון ס"ל ובשעילה שגריך להכנה וזה מפני שהוא
 עשה בשעילה כלו' מתכוין לעשות כתי' פסח מתחלה עשרתם ערבכם ולא
 חזי א' עבר כבר אבל הדליקו לשון דהא חזי וצריך לאמריהו בכחת כי היכי דלקבלו
 מיניה ובכור שור פי' דהכי קאמר אס' עשרתם וערבכם הדליקו את הכר ע
 ואס' לאו אל תדליקו עדיין עד עישור ועירוב עם חשיכה דלמא כשעו ואמריס פ
 עדיין יש שהות לעשות אבל עם חשיכה סמוך לחשיכה מצעי אין עוד שהות דהא בין
 השמשות אסור להערב ולהדליק ולהכי פריך שם והא דקתני סיפא ספק חשיכה
 ספק אין חשיכה אין מערבין ומשני בערובי תחומי' דאוריית' ואחמור בה רבנן וע"ש
 כס' רש' וע' פי' להדליק הכר הוי אסור דאוריית' הוי זו ואל"ל זו ויש מהפני' ור"ת
 לי' תחלה והוי לא זו אלא זו וי"מ דאין מדליקין את הכרות אבי' על ידי גוי קאמ'
 והוי לא זו אף זו ומתבית' כנ"ד כל שהוא משום שבות גזרו עליו בין השמשות חו'
 ממעשר דמאי דחומרא בעלמ' הוא וכן עירובי חצירות והטמעה חמין ינכר אפ'
 עינו בשלש כשהביכור אומר או פסוק או משנה צריך לומר קדים ולכך אמר קדים
 אחר סבוקי דזמרא או אחר תפלה ואף לאחר משנה דכמה מדליקין ואין כאלהיכו ו
 דאמר קדים לפי מכהנ המקום ושהא מבע' ויאמר עלינו לשבח והמארי' כיחוד ה' ו
 הרי זה משבח ולשם אחר תפילתו יזכו ירושלים כאשר כעוב לעל אסר בעלת יוצר
 יאמר ה' כהני וכו' וילך לביתו בשלום ובנחת

אמר רבי אלעזר אומר רבי הניחא ת
 תלמידי חכמים מרבים שלום

בעולם שנאמר כל בניה למוצי יי ירה שלום ב
 בניה : שלום רב לאהבי תורת ואין למר
 מבשול : יהי שלום בחילה ושלום בארמוניה :
 למען אחי ורעי אברהם נא שלום בה : למען
 בית אלהינו אבקשה טוב לה : יי עוז לעמו
 יהי יי יברה את עמו בשלום :

ז' פעמים שלום נגד ז' ימים שלום נפתלי של מעלה ושלמטה י' עו לעמויות
 ג' תר"ג עית' כדש נעש' ופי' י' עו זוהי התורה לאחר כ"ו דורות נתן בשלום
 כלי הנחמץ כל טוב ותקנו למר קדיש יתוס כי לעתיד ידרוש הק"נה ויכח ס"ת
 בחיקו לאחר מכן יעמד ורובכל יתוס סחת יולא ויאמר קדיש ויענו אחריו כושעי
 ישראל שנהכס אמן ויכאס מיכאל וגבריאל מנהכס ויכאס לע"ש של ויכא גוי כ
 בדיק שומר אמונים עכ"ל

בשמה כל חי יברה את שמר יי א
 אלהינו ורוח כל בשר הפאר
 והרומם וקרוב מלכה המיד . מן העולם ושי
 העולם אלה אל ומפלעריב אין לנו מלה גאל ה
 ומושיע פרח ומוציל ומפננס ומנהם בכל עת
 צרח וצניקח אין לנו מלה אלא אלה אלהי ח
 הראשונים והאחרונים אלהי כל בריות ארון כל
 הולדות המהלל ברוב הקשבהות חפנהג עילמו
 בהסר ובקייטיו ברהמים . ויין לא ינום ולא
 יישן חפיעהר ושינים והפוקיץ רדומים והמושית
 אלמים והמקור אכורים והסומה גללים וחזוקת
 במופים לה לבתר אנהג מורים . אלה בניה
 מלא שירה בנס ולשוננו בהמון גליי ושפה הנהג
 בקרבתה נקיע . ועינינו בשמש ויהי ויהיה
 בשחר

ה'תר"ל

בְּנֵשִׁי שָׁמַיִם וְרָגְלֵיהֶם בָּאֵלֶיךָ אֵין אֵלֶּה מִסְפִּיקִין
לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְבָרֶךְ אֶת
שְׁמוֹךְ : עַל אַחַת מֵאֵלֶּה אֵלֶּה אֱלֹהֵי אֲלֵפִים
וְיָי רַבּוֹת בְּעַמִּים חֲסוֹבוֹת שְׁעֵשִׂית עִם א
אֲבוֹתֵינוּ וְעַמֵּנוּ • מִמִּצְוֹת וְאֵלֶּהֶם יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וּמִכֹּחַ עֲבָדִים בְּדִיתֵנוּ בְּרָעַב וְחָמָר
וּבְשִׁבְעַת בְּלִבְלִיתֵנוּ מִחֶמֶד הִצֵּלְתֵנוּ וּבִמְדָּבָר מִלְּטָתֵנוּ
זִמְמָלְאִים וְעִים וְנֶאֱמָרִים דְּלִיתֵנוּ • עַד חֲנֻחַ ע
עֲדִיתֵנוּ וְחֲמָר וְלֹא עֲזַבְתֵּנוּ חֲסִדֶיךָ אֵל הַטֶּשֶׁנָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לִנְצַח עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁבִלְגָּת בְּנֵה וְרוּחַ ה
וְנִשְׁמָחָה שֶׁנִּתְחַזַּק בְּיָמֵינוּ וְלִשְׁוֹן אֲשֶׁר שְׁמִית בְּפִיָּה •
חֵן הֵם יוֹדֵי וְיִבְרָכֶם וְיִשְׁבַּחֶם וְיִפְאָרֶם וְיִרְוֹמָמוּ וְ
וְיִשְׁרִיזֵם וְיִקְדִּישֵׁם וְיִמְלִיכֵם אֶת שְׁמוֹךְ מִלְּפָנֶיךָ •
יְיָ כֹּל מִתְּ לֹךְ יִדְּחָה וְכֹל לִשְׁוֹן לָךְ הַשְׁבַּע וְכֹל
בָּרָה לָךְ תִּכְדַּע וְכֹל קִימָה לְמִצְוֹת הַשְׁתַּחֲוָה •
וְכֹל לְכַבֵּד וְיִתְּנֶה וְכֹל קִרְבִּי וְקִלְיוֹת וְזִמְרוֹת לְשִׁמְחָה
בְּבִרְךָ שְׁבָתִיב כֹּל עַמִּמֵּנוּ הַמִּתְנַחֵם יְיָ מִי כְּמוֹכָה •
מִיָּחִיל עַד מִתְּחִלָּה מִיָּמֵינוּ עַד וְאֲבִינוֹן מִיָּחִיל •
מִי וְקִימָה לָהּ וּמִי וְשִׁנָּה לָהּ וּמִי יִשְׁתַּחֲוֶה לָהּ חָאֵל
הַגִּדּוֹל הַגִּבּוֹר וְהַגּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹת קוֹנֵה שָׁמַיִם •
וְיִתְּנֵה • וְהִלְלָה וְנִשְׁבַּחֶהּ וְיִפְאָרֶהּ וְיִבְרָכֶהּ אֶת
שֵׁם קִדְשָׁהּ בְּאִמּוֹר לְבָרֶךְ בְּרָכִי בְּקִשִּׁי אֵת יְיָ וְכֹל
קִרְבִּי אֶת שֵׁם קִדְשִׁי :

כחית כל חי ויהי כל נשר כסמך אל תוף ולא ידוע ודע כי
בזה חלק בין כסמך לזה כי הסמך ידוע ודע כי כסמך
הוא כלל אל כסמך כלל ודע כי כסמך ידוע ודע כי

דמה תפאר שבת ותפאר שאומרים בקל רם כנוונה קרא פאר ותרומם כשישראל
מפארים שבת הכסא מתרומם וזרך מלכינו תמיד זה זכרי לדר דר מן העולם א
אתה א שהיתה בטרם כל ומלפניך וכו' פודה ומכיל ומכנס לבי שאתה הוא
בעלך ומלפניך אן לנו מלך גואל גואל א' ומושיע ב פודה ג' ומכיל ד' משרם ה' ומר' ו
ו' כנגד ו' אתה בתמכא אפי' י' הילולים באשרי עם הפסוקים שמנטרם יהללך
פלים ואהללים ואהללים ומהלל תהללו' כלליוס ו' ואין לחשוב תהלל לדוד שלא
דבר כנגד הק' כנגד ו' דברים אחר דוד דברו י' תלכיו נכאיו משרתיו גבורי
פשה דברו אהי הראשונים פי' ע"ד אהי אשר אהי הוה עם הראשונים ואת ס
האחרונים אלוה כל בריות סכל מודים שהוא אל אפי' האומות יודעים סאל אחד
ראש לכל שכל תמורח שמש וכו' גדול שמי אדון כל תולדות לכך קרא אדני אפי'
סמלאכים קראו תולדות אלהי הראשונים א' אלוה כל בריות ב' אדון כל תולדות ג'
המהלל ד' המעבה עלמו ה' ובריותיו ברחמים ו' כנגד

ה' אפי' יעקב בקרייה ואחת אביר ישראל הרי ו' וכן י'
אחד בקרייה וא' והוא באחד לכך ה' עגינים וא' ו
ובריותיו ברחמים לא יכוס ולא יסן שומר ישראל המעשר
שנים המשיח בבירי ולא כפתח כי יביה פי' משיח לשון
בסיחה נכאן ט' פדות לא יכוס לא יסן המעשר ו
והמקיץ והמביח והמתיר והסומך והזוקף ה' ואחת
משיכה אכזבו מודים און דומה להם לכך ח' פעמים ב
בקרייה השם אכל קדוש וא' גורם אמרוהו האל קדוש

קח"ק להשתחוות להר קדשו כי קדוש י' אלהיו קדוש' תהיו כי קדוש אפי' ה
קדוש אפי' ואבדיל אתכם כי קדוש אפי' י' מקדשכם ו' כי אלהים קדוש הוא ו' כי
כי קדוש כי' כי אין בלתך ח' וא' מי יוכל לעמד לפני האלהים הקדוש הוא ו'
דברים מעורר מקיץ מסיח מתד בומך זוקף ו' נגד ו' ניתן לרעדים מתר אסורים
פיקח זוקף אורח שומר ו' ו' דברים אלו פירו א' ולשוננו ב' וספתחנו ג' ו
ועבינו ד' ידינו ה' ורגלנו ו' כנגד ו' ברכות אכל השם בחומש א' כח א' ב
במלכי נדק א' באלפז א' ביתרו א' בתשה א' בחד מרחיב ג' וכן ו' לך הגדולה א'
גבורה ב' התפארת ג' נח ד' ובוד ה' כי כל בשמים ו' ובארץ ו' ורוח ובשמה
שכבת רוח הוא הליטותית שבאדם ומלכות האדם והוא אשר ינא מפיו וחזרת
אל פיו אך הכשמה קשורה במחרי מוח עד אשר יגור השם לבאת ולמה כחז באדם
ולא בהמה לפי שהאדם הוא עלום קטן כינד כל מה שבוא הק' בשלמו ברא
באדם רקיע כנד ראיתו שהרי קרוב של מוח עשוי ככפה משופע וכחו אש חמה ו
ולמה שני עיניו כוכבים כנד שער ראשו שגם מכיל כן בנוף האדם ו' יש ב'
עניים ב' אונים ב' כחירים והפה הרי ו' בראשו לכך הראש עם הנאר כתאר ו' י"ב
מולות טלה שער ראשו שמוזן כמו הטלה שור זה נוארו של אדם כשם ששור
נושא על כך נואר ין האדם ישתרג בשל תאותים כחפים סרטן זה ידיו ורגליו
אריה לב כן האדם בתולה בטן כשם שהיתולה תעבה כליו הכל רטון א
אחרים כן נטנו של אדם כל מכניס למנו מלאכים יריכו ורגליו עקרב כעש
קש

דפאר של שבת

קשת אמתו של אדם גדי כשם שהגדי רואה עשן ואינו רואה הנדר כך בני האדם עושים ואינם יודעים מה היוכ שכלדו בו דלי פעמים מלא בעמים חסר בק האדם עצמים דגים שצין מסוף העלם עד סופו כך האדם משוטט מסוף העולם עד סופו הראש כמו אש חס כך השמים אש חס כמו עשן נג' כיסויים כמו הכסף ע' ול כך המוח עגול המוח יונא לחץ תב' הקדירה כך הנכס נראה כנגדו בכל הרקיעים זהו שאמר במדרש בכל הרקיעים כפאות לבי שנראה בכל רקיע כוזה כפא עגול וזהו שסד השיט בכל הרקיעים כפאות הן ויגה י' כ' נבאות הנשמה אל המוח הכבוד על הכסף הרוח יונא לחץ כך השכינה מראה לכביאים השערות יונקות מן המוח כך התלאכים מן הכבוד נראש ז' הם ב' א' אזכים ב' עיניים ב' בחירים והפה לכפא ו' נהדות אש סביבו הכסף אש נחאדום כך גדי המוח שבראש ש' שורקת ואמה נהובלת מפיו של אדם והיא אש כך בחוטם האדם העשן בש' הטובה כך ג' והנשמה כופחת בו שם והרוח יונא ב' כל שעה הלחיים העליונים כנגד השמים שאין מכעבים כך השמים אין מכעבים לעלם ולחיים התחתונים הם מכעבים כך הארץ מכעבת ככה מקור תחת ה' הלשון מתקן כך אש סביבו הכבוד מנהיר התלאכים ומתקן דכתיב מתקן לעינים כנגד י' שיניים למעלה וי' למטה לבנים מחלב ומתואמות כך י' מ' מחכות סביב הכבוד מלוכשים באש לבנה לאדם וקן הוא גדל אחרון לכל והוא מלבן תחלה בגוף לומר לך הדרת פנים וקן כך העליונים מרובים בשערות ז' והאחרונים חזרים לכהר דיבור למקום שברו הנרגות מוכיא קול ואינו אוכל כך העליונים מוכיאים קול ואין אוכלים בעולם כל הנריות למטה אוכלים וחטאים אדומים כשני ואם יעשו תשובה ילבינו כך הושט בו ככנס המאכל יש לו ב' פ' ערות הפנימי לבן והחיצון לך אדום בעולם רוח ורעש אש וכשם שהרוח ס' סובל את כל העלם כולו כך כשמתו של אדם שהיא רוח סובלת את כל הגוף י' יראתו של אדם היא רעש כשמתו היא כר י' כשם שלא האש יוכל להדליק אלא יביא האש להדליק כך הק' הביא אש להדליק כשמה וישח באמיו וכהה באש ב' כשמות בשמה הרוח הרוח יונא הימנו והולכת מסוף העולם עד סופו היא רואה בחלום כשמה היא יושבת בחדרי חדרים דכתיב כי כר י' כשמת האדם ח' כ' חכין ששניהם יונאים ח האדם מת בעולם ענן קשת באדם כשמת הוא כענן כלה ענן וילך כן יורד שאלו וכשם שהקשת ברית של והיה כענני ענן כך והיתה בריתי כנשרכם בעולם כרד ו' ולבידי אש באדם פנים כמראה ברק ועיניו כלשידי אש בעולם המט' יורד ואין טמם כונעת לחצירתה דכתיב כשעירים עלי דשא כשעירים ח' כתיב לומר כשער בין זה לזה באדם טיפין יורדין מעיניו אין טפה כונעת בחצירתה עד שכולין דכתיב עיני עיני יורדה מים בעולם שלג באדם אש יהיה חטאים כשמים כ' שלג' ילבינו כשם שלג נמס' ומסר ויורד לים כך כשעשה תשובה ותשלך במגלות ים בעולם הרים וגבעות וסודות באדם כשעומד דומה להר כשיושב לגבע' כשיושב לשדה בעולם יערים אילנות חיות גדולות וקטנות באדם שער ראשו וקמו דומה ליער עצים הארץ יש בו בחלים באדם הושט דומה לבחלים כשם שהבחלים הולכים אל היס וכים אינו מלא כך הושט מאכל ומשתה והולך לחרם ואין מלא בעולם אר' יש בה מים מלוח' וקרים והמים מים מרים מתוקים מים ברוחים מים שמרים באדם מים מלוחים יונאים מעיניו מים קרים יונאים

דויער של עיבה

מתקנים מפיו תיב סדוקים מחוטמנו ומי רנליו תיב שמכים מאזניו בעולם רוחות
קרים חמים באלם כססותם פיו קרים כססותם יבלם ממנו חמים הארץ י
מדבר וישוב בעולם באלם פניו שלו דומין ליישוב וישוב למדבר בעולם עמים ו
ועליה עפר יהי באלם המרשדניה בעולם רענים האדם קול בעולם מלבלב ב
צאוריו מעני הרוח באלם הלל כל שעה כד מעני רוח ומלבלב בעולם העמר מ
מתאווה בכל שעה לירידת נשמים ועל כן העשנים ירוקים לבי שהעמר בעל ה
הארץ באלם הכבד מתאווה לכל דבר בין טוב ובין רע ומסביל האדם עב אשתו עד
שידבק בה ותלד מינו בעולם המלאכים פורשים נפשים והציפות דפיוסותם ב
באלם נכזי הר איה פורשים על הלל בעולם ד' רוחות ארת מנהגות הענן להמטיר
על הארץ לפי רשות משלחו ארת המרכבת הענן אל ארץ משלחתו שלשית ל
לטהר השמים רביעת מנחת עשני הארץ ולהפזיר הגשם מדבר י' ורוח פיו מ
נושא כולם האדם יש לו ד' רוחות הראשונות מעדרת התאווה לאכול ולשתות ו
ושוכנת התך החזה בצינות הלל שכייה שוכנת המרום הקרוב ופוכת מאלל ו
ומזכה בגוף שלשית שוכנת כבד מעצרת חים הקרב לחד הלל והרעים ה
הלגש רביעת רוח אשר תביא ממנו בעולם מלאכים ב' נפשים ארת הנה וארת
הנה וכן לעיף כנף אחד מים וכנף אחד מזה באלם ככזי הריאה ארת מוככת
על הצמאל יותר מעני שהלל קנה הלל שאלל וארת מוככת לנג הימין והריאה
היא תעלה הגשם בעולם הקטח אדום כמו כעס הק"נה באלם הכבד מלא דם
וממנה תצאוף הנפש כי המרירה דמוקה כבד בנידים בעולם הקשת לין אכל
אדם לומר המים מביים האש באלם העחול השחקן רר לקרר חים הכבד על
כן הוא לשמאל האדם ועתה אנתוב לך כדר העחול כי הוא כססו וסוסי מים
המים כוסס ומליכן דרך ניד אחד עד השלפוחית על כן המים אשר הכבש מ
מכנה בו הצרל הצומת ארתם מעצרים העחול לבי שהוא מהעל מזה כימיו ה
הצרל והיא כססות וסופת אליה עד שמהעלול בעולם כרח אדום כגון השקדים
פרי של לין ויש פרח לין ופרי של אדום כגון בטנים הנמוטס קירטן באלם
החלל כעשה דם אם אינה משמשת עם בעלה והדם נעשה חלל כשמשתרת
ועתה אנתוב לך הסוד מי יתן טבור מעמל לא אחד "טהור" מעמל התחלתן ג'
הדם "מי יתן" "טהור" מעמל לא "אחד התחלתו ג' הדם והחלב או החלב מ
מדם כי כל ויין אשר יות זזה דם כזה באשה ייבש ויכלה החלב מעדיה וכאשר
תהר ויסתם בתה רחמה מלוב דם כמרי מעדה או יתלבש ויהלגן הדם ויתאכל
אדום שלו מרוב חום הריון הרחם וחסם השדים ועל כן יהיה מראם החלב ב
בתחלתו תולדותיו כגון אדמדם תדע אם יכן הכער יותר מדאי יוביא דם מן ה
הדדים והם הכדות יוביא מן הלל ומן הלל תמשכנה תעלות שוכנות את הדם
ההיא אל השדים ומן השדים תמשכנה תעלות שוכנות את הדם ההוא מן החום
ולמעט אל הנפלים ומן הנפלים אל הרחם ומן הרחם יבאה דם מן החזן זכר ע
עש"ה לכשלאותיו כמראה מים ז' כהרות לפני כסא כבודו והם אש כח כרסי ס
סביב דבור כן כל כיוסף העבירו בגלות לחשות או במעיין ולא יוכל לכסף העולם ו
יסוד חרם הוא תחילת יכירה והוא יעמד בסוף כן האדם במקום מושבו עיניו
דק וכקרא

דודק של שבת

דק ונקרא עיניו הוא עיני הכיורא ננובו של אדם הראשון והוא יבדל בניין הנזק פ
בעצמות והוא שישאר הכיורא אחר שיתחיל האדם ויכלי כל עצמותיו הוא שישאר
אחר כל העצמות ויבדל יבדל העולם מים כן הדיב העצם מקום שלמות ח
כחמה מולאה כוד העולם נחלק לארבעה אש מים עזר רוח טרוק
אש שג' ו עזר תנ"ל רוח סע"ל מים כינן אייר סיון חס ולח חנוח אב
אלול חס ויבש תשרי מרחשון כסליו קר ויבש עזת שנת אדר קר ולח האדם מ
מרירה האדומה כנגד האש השחורה כנגד העפר הליהם כנגד המים הדם
כנגד הרוח אמנם הדם הוא הכבש וכפש הוא הרוח הדם חס ולח מרירה אדומה
חמה ויבשה מרירה שחורה קר ויבש להקיר ולח תחלת בראש הרוח מרוח
בורא כל מדבורו ומן הרוח נבראו המים והאוויר כי כל דיבור הוא מלחלה ומן
המים נברא אש והשג' ומן האש ומן המים נברא הארץ ואחר אשר נבראו המים
והארץ ואויר והשמים יולד מן השמים הים ויבש כנגד האש ומן האוויר רוח ומן
הארץ יבש וקור ומן המים לחלח וקור האדם ראשונה נברא רוח החיים של אב
ואם מרוח בורא הכל ומנוח החיים של אב ואם יברא הזרע והדם הזרע כנגד
המים אדם כנגד אויר ומן הזרע יולדו האב ואם תברא המרירה אדומה והליהם
כנגד השג' ומן הליהם מרירות השחורה הראש ומנוחו של אדם וסכליות כ
נבראים מן המרירות האדומה מן הראש יולד חוש ויבש חוש להוכיח ומנוח עצמות
השג' וסכליות נבראים מן הדם שהוא כנגד רוח וחלב וחום תולד בשעת הרוח והחום
ולחלח הדגן העליון והשמיים והעזר שעל השג' נבראים מן הליהם שהוא כנגד ה
מים ומנוח העליון יולד לחות וקור השגן ההתחון העליון והריאה והנידון ו
ועצמות נבראים ממרירה השחורה סביב כנגד עזר ומנוח ההתחון יולד יבש ו
וקור בשלם ו' כוכבים כן האדם ו' שפיר עין ימין כנגדו חמה יוס א' שמאל לבנה
יוס ב' אף ימין נאדים יוס ג' אף שמאל כוכב יוס ד' אופן ימין דקד יוס ה'
אין שמאל כונה יוס ו' הכה שפירא וי' השבת בשלם י' מולות האדם י' מ
מכהני הנזק וי' חדשי השנה אילו הן הכנד מול טלה וחדש כיון המרה כנגדה
מול שור ואיר העליון האדומים ובין המסס סרטן תמוז כולל ימית ארז
ואב כולל שמאלית כולל האלול קרקקן מאזכר תשרי קיבה עקרב מרחשון יד
ימין קשת ככלו יד שמאל גדי כובת רגל ימין דלי שבט רגל שמאל אדר דגים
העולם ו' ארצות ו' ימים ו' קישים ו' היכלות האדם ו' שפירא הכה ב' ש
נחיריים ב' עיניים ב' אזניים ט' אברים נראש ט' מראות כיון הכבא ג' ש
שפירא ראשונות של יוס חס ולח ואז ימשול הדם והם כנגד האבני כיון אייר סיון
ג' שפירא שניות של יוס חס ויבש ואז תמשול המרירה האדומה והם כנגד קציר תמוז
אב אלול ג' שפירא שלישיות של יוס קר ויבש ואז תמשול השחורה והם כנגד הבתר
תשרי מרחשון כסלו ג' שפירא רביעיות של יוס קר ולח ואז תמשול הליהם והם כנגד
חורף טבת שבט אדר העולם כהנא ה' מאמרות האדם בידים ארבעות ורגלים
י' העולם כהנא כסליל האדם שפ"ה יוס ששכה שפ"ה גידים האדם העולם מלחלה
בימות החמה כן האדם מלחלה בימות החמה מן הסתם העולם אויר מלא רוח
כן האדם מלא רוח העולם אין דבר בלא וזא אשילו בעלוק כחלק לשנים האדם לא

פרשת שלח

אֵלֶּי שָׁלַח הָעָם בְּדֹרֹתָם עַל כֵּן יֹאמְרוּ בְּלִבָּם אֲנִי עָלָם מָלָא וְהָן מֵרָאָה בְּנֹדֶדוֹ עַד
צִמּוֹת כְּתוּרָאֵם אֲדָם אֵינִי אִם אֶחָטָא אַעֲשֶׂה טוֹב וְתֵבֶל נִשְׁמַתִּי נִדְוָרָה בְּנֹדֶדוֹ הַחַיִּים
שֶׁהֵרִי נִפְחָה בִּי מִרוּחַ קִדְשׁוֹ וְהֵיכָן כְּשֶׁנִּזְכַּרְתִּי הַטִּיפָה אֲשֶׁר יוֹרֵעַ הָאֲדָם בְּאִשְׁתּוֹ מִ
תִּבְיָאִין הַנִּשְׁמָה הַמְרוּקֶמֶת בְּכִרְנוֹד וְהֵיא יִקְרָא גּוֹף בְּתַלְמוּד וְכָל הַנִּשְׁמָתוֹת חִלּוּקִים שֶׁ
שֶׁם שֶׁל יוֹדִים וְשֶׁל גּוֹיִם תִּבְיָאִין הַנִּשְׁמָה לִפְנֵי הֵם וְתִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ שֶׁהִיא טוֹבָה
וְצִדִּיקָתָהּ גְּלִיל תַּחְטָא וְתִבְיָאִין אוֹתָהּ בְּזִכּוֹל לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ לִכְפֹּר עַל חַטָּאתֵי אִם תַּחְטָא
וְתַעֲשֶׂה תַשׁוּבָה אֲשֶׁרֶיהָ וְעַל כֵּן כּוֹשֵׁם מִיּוֹכַר בְּרָאשִׁית שֶׁהֵיא דְמוּת לֹא מִכְנָה ד'
דְּכַרִּים וְאִבֵּי הַקֶּטָן כְּתִיבִי לָךְ לִידְעָמָה חֲבִיבוֹת הָאֲדָם הַעֲלֹב לִפְנֵי בּוֹרְאוֹ שֶׁהוּא
עוֹלָם קֶטָן וְיֵאֱהָב בּוֹרְאוֹ כְּכָל לִבּוֹ בְּאֵמֶת זֶהוּ שֶׁאִבּוֹ אֲמוּרִים רוּחַ וְכִשְׁמָה שֶׁנִּפְחָת ב'
בְּאִפְסוֹ הַרוּחַ שְׁלִיחוֹת הַנִּשְׁמָה בִּי הַנִּשְׁמָה הַעֲיָקָר יוֹדוּ וְיִכְרְנוּ וְיִשְׁבְּחוּ ו'
וְיִפְאֲרוּ וְיַעֲרִיבוּ וְיִקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ וְיִרְמְמוּ ח' כְּנֻד ח' פַּעֲמִים בְּרוּךְ י' אֱלֹהֵי בְּקָרְיָה אֱלֹהֵי
הַן בְּרוּךְ י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם א' בְּרוּךְ י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם ב' בְּרוּךְ י' אֱלֹהֵי לִי ג' בְּרוּךְ יֵאֵר אֲשֶׁר ד' בְּרוּךְ י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֵת הַשָּׁמַיִם ה' בְּרוּךְ יֵאֵר אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יוֹשֵׁם ח' ח' שְׁעָרִים לִפְנֵי הַנִּסָּא ח'
דְּקִיעֵם הֵם עַל רֹאשֵׁי הַחַיּוֹת כִּי כָל פֶּה כָל בְּרִיּוֹת יוֹדוּ לָךְ וְכָל לִשָּׁן כָּל אֲדָם
קוֹדֵם שֶׁכְּנֻס טִיפָה הוֹרֵעַ מִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ בֵּן יִחְטָא וְהוּא כְּשֶׁבַע שָׁלָא יִחְטָא וְכָל בְּרוּךְ
לָךְ תִּבְרַע כִּשְׁהַנִּשְׁמָה עֲתִידָה לִנְאֻת הָן מִזְמִין לֵה אוֹתוֹ מֵלָאךְ שֶׁהִיא שׁוֹמֵר אוֹתָהּ
בְּשֶׁהִיָּתָה טִיפָה כּוֹרֶעָה כֹּאֵם אֲמֹר לֵה אוֹתוֹ מֵלָאךְ נֵאֵר לֵאמֹר מִכָּד הַגּוֹף מִיֵּד גּוֹעֶקֶת בְּקוֹל
מִר וְקוֹלָה כְּנֻס יֵלֶךְ וְתִיד יוֹנָה וְכוּרְעֶת לִפְנֵי הָק וְכוּסֶלֶת עַל כִּכִּיָּה וְכוּרְעֶת וְכוּרְעֶת כָּל
מַעֲשֶׂה וְתַשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי אֱדוּכִיָּה וְכָל קוֹמָה לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֶה וְיִרְאֶתָךְ הַחֹן כּוֹרֵעַ
בְּשֶׁאֲמֹר לָךְ תִּבְרַע וְתַשְׁתַּחֲוֶה כְּשֶׁאֲמֹר לָךְ תַשְׁתַּחֲוֶה כָּל עֲבָדוֹתֵי אִבֵּי מִיִּחָד שֶׁמֶךְ בְּרִמָּה
אִיבִרִי שֶׁנִּרְיָן לִמֵּר אֶחָד שִׁירְגִישׁוֹ כָּל אִיבִרֵּי ד' כְּשִׁיקְרָא ד' דֹּאֲחַד בְּכַחַת וְיִכּוֹן מֵאֵד בִּי
אֶחָד לִיִּחָד שְׁמוֹ הַקִּדְשׁוֹ כָּל פֶּה וְלִשָּׁן בְּרוּךְ קוֹמָה לִבְנוֹת קֶרֶב וְכִלּוֹת ו' כְּנֻד ו' כ'
בְּמִקְרָא וְאִין עוֹד וְאֵלֶּה הֵן כִּי אֲשֶׁם בְּלַעֲדֵי אִבֵּי י' וְאִין עוֹד א' לִשְׁבָּח יִרְרָה אִבֵּי
י' וְאִין עוֹד ב' מֵאֵז הַגִּידָה לִי הֵלָא אִבֵּי י' וְאִין עוֹד ג' הֵלָא אִבֵּי י' וְאִין עוֹד
אֱלֹהֵי מִבְּלַעֲדֵי י' ד' כְּנֻד וְהוֹשֵׁעַ כָּל אֲפִסֵּי אֶרֶץ אִבֵּי י' וְאִין עוֹד ה' אִבֵּי י' וְאִין עוֹד
זוֹלָתִי אֲמֹרָךְ וְלֹא יִדְעָתוּ י' וְאִם תַּחֲשׁוּב קֶרֶב וְכִלּוֹת חֲשׁוֹב כִּי בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אִבֵּי י'
אֱלֹהִים וְאִין עוֹד ז' כְּשׁוֹחֵר טוֹב מִבֵּל עֲבִי הוּא יִכְר טוֹב מִחֹק מִמֶּנּוּ יִכְר הַרְעַ ע'
עֲבִי וְאִין יִכְר טוֹב מִתְּחִלָּה יִכְר הַרְעַ שְׁנֵי מִנּוֹת תִּידוּ מִיִּדְמָה לָךְ א' מִיִּשׁוּם
ב' מִיִּפְרוּךְ ג' כְּנֻד ג' אִמּוֹת שְׁמֵם וְאֶרֶץ וַיֵּשׁ שְׁאִין דְּמִתָּה וְשׁוּחַ וְכַעֲרוּךְ
לֹא הָרִי ג' כְּנֻד ג' ק' ק' וְכָל שְׁחֹר מִשְׁלֵשׁ גְּדוֹל אֲדוּכִיָּה אִין ב' כֹּחַ וְלִתְנוּכָתוֹ
אִין מִכְסֵּר ג' גְּדוֹל י' א' וְתַהֲלֵל מֵאֵד ב' וְלִגְדִלְתוֹ ג' וְכָל קֶרֶבִי אֵת שֶׁקִּדְשׁוֹ
זֶהוּ כְּשֶׁאֲדָם אֲמֹר בְּקוֹלָרָם בְּחֹזֶק כָּל קֶרְבֵּי מִתְנַפְּחִים בְּקוֹלָם וְכִשְׁתִּי זֶהוּ כָּל קֶרְבֵּי וְכָל
שִׁירְתוֹ שֶׁל הָן תִּקְנוּ בְּכָק קוֹדֵם אֲכִילָה כְּדִי שִׁשִּׁיר בְּטַהֲרָה כְּשֶׁקֶרְבֵּי רִקְנִין לִכְךָ
אֵת חֲמִים יִכְנֶה וְאִם כִּי תַהֲלֵל וְאִין מוֹסְרִין שֶׁ הַקּוֹדֵם כִּי אִם בְּתַעֲבִית לַעֲת עֶרֶב
וְהַכֵּהן גְּדוֹל מִזְכִּיר הַשֵּׁם בְּיוֹם הַכִּכְּבוֹרִי כְּתִיב בְּיוֹם כּוֹס אֵת שֶׁם לִרְבוֹת מִרְכָּבָה וְכוּסֶלֶת
בְּלִיּוֹסִים וְתַחֲמוּכִים בְּרִי כְּפִי ט' תִּיבוֹת וְכָן ק' ק' ט' תִּיבוֹת וְכָן כִּימֵלֶךְ י' כְּנֻד הָן
עַל ט' רִקְיעֵם כִּי ג' רִקְיעֵם הֵם וְדִמּוֹת עַל רֹאשֵׁי הַחַיּוֹת דְּקִיעֵם ח' וְעַרְשֵׁל תַּחַת רִגְלֵי
הָרִיט' כִּימֵין וְאֵה בְּנִשְׁמָת רַבָּה תִּיבוֹת כִּימֵין תִּיבוֹת שֶׁשׁ בְּכָר מִן אֶךְ אֵת שְׁבָתוֹתֵי ית
שְׁמִינֵרוֹ עַד וְכֵשׁ ע'

דברי של שבת

היכות שחור השבת ס'ל תיבות מן וכלו עד לעשות ל' תיבות ותוצור שנת פקטות
להודות עד ולא עלתה כו קח' תיבות הרי רכ'ס תיבות לנך תקבור רכ'ס תיבות פ
כשמת ואין אותרי' נשמת כ'א נשמת ויט' שנקרא שבת ואל תשיכני שחור
מסידים אות' אותנו בכל יום תיכו נשמת תקבורו לומר נשמת במקלות וינוד הרי ג' כ
בנגד ק'ק' ל' שכתוב שש כש'ס שש נכ'ס' לאחד כנגד ששה ימי' וכנגד ישראל מנכ'ס
הארץ ומירות שמענו והן נשבת הרי כנף אחד נשבת כנגד ישראל כ'כ כל איש שיש בו
רוח חיים יכוין נשמת בכל כחו כי הוא שח שיר השירים ואשרי המכוין בכל תיבה ואמר
בכל כחו בקול רם נביעה עכ'ל רוקח נשמת מלאכי כי שמעון בן ככה
יסדו יא שמעון בן שמעון כו שמעון ש' שוכן עד מ' מידמה לך ע' עד
ככה ו' ואילו פינו כ' נשמת עכ'ל

האל
בהעצמות עזה הצדול בבבור ש
שומר הגבור לנצח וחנורא ב
בזרחותו : חסלה חיושב על כסא רם ונשא
שוכן ער מרום וקדוש שמו ובהם רגלי צדיקים
בין לישנים נאנח החלח בלי ישרים תהחלל
ובדברי צדיקים ההבנה ובקשון הסינים התרומם
בהקרב קדושים תהקרב :

למה נקרא שמו אל על שם שהוא חזק כמוראלי מואב ואת אילי הארץ כנגד שמך הק'
גדול מאד ושקד גדלו לא יתן לעין לראות ולא לכה לדבר ומה כבוד שמך שנתת
בספר המרכב' שיעור הקות' והו' לפי ראות הכניא או החכ' כמו שאנו יודע' כוכב גדול
בשליש יסוד והוא בעינינו כאלו כן מראה הכבוד אשר ראו יראי' נשכל הלב הקומה
לאומרו' וישתפאל אמי ופקיבא ערבי' כדבר בעולם הזה ובעולם הבא אכל גדול אדונינו
ורכ' כ'א והו' הגדול כבוד שמך שם הקומה שם הגדול שם הגדול מעט
כבוד כבוד זו מיהור כונה עכ'ל רוקח וראה כי פדר מעלות האל בתעבותות הוא ג'
על וי' כ'ס' ואומרי' בשבועות כי בו יתבסס העור' בחמשי' שבתי כוכב הגדול כפי' הס'
אותרי' כסובת כולו חסד ורחמי' הגבור כסח בהוגיל ישראל את יד' ואת גבורתי
המלך הושע הוא ע' וקל הגדל ג' מ' הגבור לנכח והכורא כנוראותך מלך כשר וחס
כשהוא גיבור אינו גיבור אלא בהרעותו ולא בזקנותו אף כי אחר מותו כסח גבורתו אכל
הת' גיבור בלי הסס' והכורא יראי' בעליוני' משני הוד הד' שדי מרא' ים' ואומרי' מפ'ל
מלך משחד כי עירי' לראות מראי' הרי שרי הפנים משתפשים ככים' הקודר חרות עד
סחן שדי מנהיר' ככל פאימת מלך מלכי המלכ' יושב על כסא רם וכשא מלך כורא הרי ס'
האל הגדל הגבור והכורא שאמר למעלה עכ'ל הגבור לנכח יש גיבור במלחמה
ואין ידוע לו כמנוח בודאי זה' גיבור לנכח במנוח ועל כן כורא הוא כי הוא גיבור בכל
מקו' בכל זמן המלך הישם הק' מראה מלכותו למעלה כל כשא השמים שמים עליו שרפי
גמגמ' לו והכסא יש לו מעלות וגשרים והוא עגול מראש אש אדומה ככרית דכתיב
במראה אבן ספיר דמוס כסא גמגמ' כורסי' שניני' דכור ורכ ונישא ורכ ונישא הנס'
דכתיב ראיתי את י' יושב על כסא רם מאוד וכשא מאד בשליש ערש' אעפ' שאין
ראי'ם לדבר תבלין

יורה דעה של שבת

בראש וירושלים ע"ל רוקח דכתיב שזמן עד וקדוש שמו הוא השם הנכבד נרוקח
 שמו וכתוב דכתיב כלומר הנדיקים מרכבים בשופעת י' או' אכחו שלו עמדיו עכ' עכ'
 אכתו דכתיב וכו' כדכתיב עת ירדת על מצח ורא' העם וירדו רכבו נדיקים
 כי' לשרים כלום תהלה גי' הלל לאל בעת ירדת אש על מצח דכתיב גי' חס
 היה על המשכן לשרים כלום גי' זה היה משה ואהרן ופליטת דרש נשמת
 רכ' תיבות כג' עכ' רוקח האל בתעבות עזר יג' תיבות במשכר קטן כי' חס
 וכן ראיתו ותעבותות' הדינים וכן חקרה אלהים הדין דרכה ומהו בקראת אלהים
 כנדול ו' מדת אברהם הנבחר מדת יצחק והנבחר יצחק מהנבחר היקדוש ה'
 המלך גי' כה' גי' בס' יה' מ' המעשר מן' ת' למעשר של' ש' ד' מעשר מן' ר' ד'
 דהיינו מעשר משום הכי מתחילן תהא יתמלך המלך גי' אלהים בעם חסדן ה'
 המלה כי הוא יום הדין כה' וי' ה' יודע לא כתלך מער ודס שאין יודעין דבר ו'
 ועל מה שאין יודע אין נקרא מלך אל' הן הוא מלך בכל כי יודע כל מ' מ'
 מושל' ל' גמול עכל דהיינו בעלי' וכו' מלך מלך בזה באור שלש מאות תלמה למד
 אח' תשל' וכו' ד' והש' חסדו בתחורו' במשכה ארנה למטה לש' כך' חס' דנושא
 בחזק' ה' יושב על כסא רב וגש' כלומר אף כי הגבא המר כי יד על צל' ים שוכן
 עד ירום וקדוש יהיה שמו בשבת מתחילן שאין עד לדעתו לכבודו של' ר' ש'
 שמעון אשר יסדו שזמן עד הוא שמעון נכ' גי' מעון ש' שבת ושבת הוא
 שלום בית בית' אש' שוכן עד' ע' מרום ת' וקדוש שמו כ' ע' אש' ונכתב
 עכ' ואומר וכתוב כשהייחוד שלם ושלום בית שלום יש להגן ולהלל דכתיב נדיקים
 הם עשירים רכבו שפרי אורה לשרים ה' עים לכיין אלה על ארת באיה תהלה
 עד מדת כה' שח' א בקרס תהלה עכ' על כן אותה כפי ישרים החקלה כיינו ל'
 תהלה ונדבר נדיקים מתברך ה' רכבו ד' קב' גי' רחן ש' רוקח
 דכתיב לשרים כלום תהלה הריפה השרים שיד' הילול' וש' מהפכים ואמר'
 תתרום ואומרים יצחק ורשקה תקניה ישרים תתרום נדיקים תתברך חסידים
 תתקדש קדושים תהלה אל' אי' לא קבלו' וכו' להיות מיהוא' וואי' אל'
 ישרים תהלה ואל' נדיקים נכנס זמר נדיק לנכנס וש' שמהפכי' וואי' חסידים
 התרום קדושים תתקדש כי הלשון בעל שער אך' אכן איע' כפי ישר' התהלה
 ונדבר נדיקי' מתברך ובלשון חסיד' תתקדש ובקרב קדושי' תתרום כפי
 ישר' תהלה כפי נדיק נכנס נדיק שפוסה נדיק ואין לוקח דבר משום אדם ו'
 והחסיד' קדושה חסיד אדם שמוע הרפהו דהחסידים תתרום חסיד חסיד תתרום
 פניו ואינו משיב מפני' רשפי' אש קדושתו וכו' ובקרב קדושי' תתרום הם כדושים כ'
 דומות אל' בגרונם ירוממו סוד כסאך כסודתם עכ' רוקח וזה הכי על הסדר ש'
 שלבו לא כלא יצחק ורשקה אל' כסדר הרוקח כפי' ונדבר ובלשון ובקרב ונמקלהו
 רח' גי' כו' ד' ווי' כ' ארת בראשית ובאדן ויאמר ורא' ויקרא סת' למר' כד' שס' של
 דבר הוא פתוחה על הקי' לכתתו הנאמי כפי' תיבות ונדבר גי' ת' בלשון
 גי' ונדיק גי' י' י' פתחים ק' ק' כלום שפוט' בשרית בשרית בתהלה שפוט' ו'
 ורא' ונדיק רוקח לך יד' תיבות תיבות נופת העינים יכדש נמדרש
 שפוט' על' ונדיק יבד' רבי' משל' באשין רחן נכתב הן זמר קדוש ללל' כ' ש'

דגור של שבת

פעמי' אות' ק' י"ב שבע' קדוש י"ב קדושי מקיפי' ל"ה ג' קמין כוכבאל מדהאל
 מיכאל למין עזריאל נריאל שמעאל בשמאל גבריאל רפאל אחויאל לאחרין
 דנעאל רמאל אוריאל לכיו והכסא באמנע י"ב שבע' י"ב אכנים באכוד דגל
 מחכה יודא בתזרח אש טאק ואכוד אודס מטדה וברקת דאוכן כדורס כנגדו
 עבר מזלות שור בתלגה גדי ואכוד כפך ספיר ויהלום אכדים במעבר מים תאומים
 מאזכים דלי מים ובאכוד טור שלישי לשם שבו ואחלמה דן ככפון כנגדו מד' י
 יסודות רוח מן המזלות סעד סרטן עקרב דגים רוח ובאכוד טור רביעי תרשים
 שהם וישפה אהל מועד באמנע כבי לוי סוכבין אות' מד' רוחות וד' דגלים של י
 ישראל סוכבין את כבי לוי וד' ענני כבוד סוכבין את ישראל הדגה היא דכתיב ח
 חוכה מלאך י' סביב ליריאו ויהלנס כשישראל אומרי מזרח יודא
 קק"ק ה' יורד מכסא וכורע מחבק מתפק ומנשק דמות דרוט טאק כפין
 יעקב שחקקה על כסא הכבוד וידיו על זרועותיו ג"פ דאוכן אהל מועד דן
 ככל יוס כדאמ' בספר היכלות פר' ט' כפי כדברי נלשון שג"ג סעד
 בקרב ד' שפחות כנגד ד' דגלים ד' כתות המסככות מפרב
 ק"ד ק' ככל יוס עב"ל רוקח כפי ישרים כוש אפרים
 פלטי יוסף תמ"ד

במקחלות

דכבות עמיר בית י
 ישראל ברנח והפאר

שמור מלבנה בכל דור ודור שפון הובת כל ח
 הוציאו לפניה יי אלחינו ואלהי אבותינו לחזרות
 לחלל לשבח לפאר לרובם לחבר לבנה לעלח
 הללם על כל דברי שירות ותשבחות בור בן ושי
 עבדה בשיחה :

רוקח במקלות ברכו י' להודות להלל זכו ט' לשונות קק"ק י' מ' ל"ה
 ל' ט' שמות מלאכים שרף שחל אופן כרוז גלגל חיה מלאך עיר וקדוש והק' נקרא
 גאה מתנאה על כלם כי הוא מתנאה בגאון משוכה וזהו יוסב בגובה מרכבו כ
 בעליית מרכב זכור אופני הוד מתארים זכור גדודי אש מהללי שפחו שרפי אש ד
 דממה דקה אות' שפח מהלבין באימה ומעשפין בגאון לשאך יוגרם מלאכים עניים
 מראיהן כמראה בזק וכאה חידם זה לשמת זה נושאים ומביעים חיות טהורות
 קק"ק מלאכי הסרת אומרי' והכבוד מתנאה כהדרו וכפאו מרומם כי מכבא כ
 כבודו ולמעלה פ"ק אלפים ירבעות פרסאות וכן כתוב בספר היכלות ו
 וספר מרכבה על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי משיח תהי מבורך י
 ומהלל לגנח כנחיס מן במקלות עד משיח מ' תכות ככד מ' יוס של משק
 אס

דבר של שבת

וזן מן הללוים אל בקדשו עד הללוים ל"ה תיבות ברוך י' לע"ס אמן ואמן ס ת
 תיבות הרי ס' ראש וסוף כו' יתפאר שמך מלכינו פ"ד י' זכרנו

ישתבח

שמו של מלכנו חאל ח

המלה הגדול והקדוש ב

בשמים ובארץ כי לב נאח יי אלהינו ואלהי א

אבותינו שיר ושתבח חלל וזמנח עוז וקומשלה

נצח גדולת וקבורת ההלח והפארת קדשה ומלכות

ברכות וחוצאות מעפת ועד עולם ברוך אלהי יי

אל מלה גדול בתשפחות אל החוצאות ארון ח

הנפלאות חבורת פשיני זמנח מלה אל תי ח

מעולמים :

ה' פעמים מלכות בישתבח כנגד ה' רוממות להק' ארום בנוים ארום בארץ ארום
 בנוים ארום בארץ עתה ארומם שיר ושנחה הלל וזמנח ט"ו הודאות כנגד ט"ו
 לך י' הגדולה גבורה תפארת כנח והוד כי כל נשמים ובארץ וכו' עד לגדל ו
 ולחזק לכל ט"ו שפחות ט"ו כדעת משכן ט"ו שיר המעלות ט"ו דברים אשר כתן
 הק' לישראל כשינאו מתכרים זהב כסף שש משי וקמח סלת דגש פטרת ע
 עבילים חם ריבד תמידים עדי תחש וט"ו אוירים בן ט"ו לתלמוד תורה לכך ב
 בעש' תורה ט"ו לתוכי תלמד לתדתי ילמדון ילמדון ללמד ולמדת' ללמד ולמדת' תלמד
 ילמד ילמדו ולמדו ולמד' ולמדה ללמד כמנן תהלליה בפסיקתאכר' עזי וזמנח שיר
 כנגד ויוסף שכתוב בו אשירה לי' ושנחה כנגד לך י' הגדולה הלל כנגד הללו
 וזמנח כנגד שירו וכו' בתוף וכנור יאמרו לו כו תהלה לדוד כתוב בו ועוז כוראותך
 ותמשלה כנגד יחי כבוד ומלכותו בכל משלה כנח כנגד מזמור לתודה כתוב בו עד
 דור ודור אמונתו גדולה אל בקמות ונבואה כנגד רוממו כתוב בו זהרבה להשיב
 אשו וטוב ארך אש' תניבזר תהלה כנגד להשתבח בתהלתך ותבארת הודו לי' קראו
 בשמו מתפארים וקוראים אליו קדושה כנגד יג מדות בתקדשו בו ישראל ואיזהו
 מקומן הם קדשים מלכות כנגד ברכת התורה ברכות כנגד כל הברכות ת
 תכריך אתה עד תקדש שמך ברבים והודאות כנגד אשר יכר ואלהי נשמה לכך
 סדרוב כך עד כאן לשוני וציקר התפילה מיתגדל אהל ישתבח הוא סיום ה
 הזמירות לכך החזנים מנתיבי קולם כדי שאמר כל אחד בסיום הזמירות ומה ש
 פהאין אומרו כדי שיפנו אמן אהל כיתגדל עתה להשתבח בשחרית כמו למנחת
 על מלך

דבר של שבת

אל מלך נס כן על כן גדלת י' כי אין כחך ואין אלהים זולתך אל ההודאות ש
 שהכל יודוך מלך אל חי העלמים ולא אמר העולם כמו שכתוב וישנע בחי העולם
 משני שתקנו כגד המיכס שהיו אותרי' אין עלים אחר וכתו' מלכותך מלכות כל
 עלמים וחי אנכי לעולם ואות' עלמים על הכסוף מן העולם ועד העולם כ
 בישתבח כג' תיבות כג' פרשיות השומרים יבא כגן מן במקלות עד העלמים כג'
 תיבות כגד ויכלו ל"ה זכור עד ויקדשו כ"ד תיבות וישבת העם כיום השביעי
 ד' תיבות הרי כג' תיבות עכ"ל רוקח רוקח ט"ו כגד אלים חמשה עתודים חמשה
 כנשים חמשה על כן ש"ץ יכוין בכוונת לבו בכל הכרמית וכן כל היחיד כי הכרמות
 יסוד עלים וכגל יום אמו אות' ז' פעמי' חי להק' ברוך חי לעד וקיים לכח יחיד
 חי העלמים אל חי העלמים דברי אלהים חיים למלך אל חי וקיים והודאות ל
 למלך אל חי וקיים אל חי וקיים תמיד יתלך עלינו לעולם ועד ו' כנגדו אלים
 אחד חריב ואחרון על עפר יקום כנגד ו' בתורה חי אנכי לעולם ואולם חי אני חי
 אנכי נאס י' קול אלהים חיים באר לחי רואי חיים כ' משמע כנגד שבע כיום
 הוללתך

יהצטרף שייך אחר ועלו מושיעים ואז והתגדלתי והתקדשתי שניה רבא חבד
 א' ומן י' י' דהיינו 'אזה הרי י"ב שנים יתמלאו ויפיל לגנו וכתוב והו אסור כ
 זיקים וכשיבאו מן האומות ידעו שמו הקדוש בעלמא דברא כרשמה עלים הזה
 כרכבו כי ב' ברא עלים הכא לכך קדמה י"ה יוד 'לכא כי אכ"ג עלה י' ואחריו
 ה' והיינו י"ה זה' אחרונה ברא העולם לשמור ה' חמשי תורה וימליך מלכותם
 בחייכון הרי יתגדל שמה רבא וימליך לפי שכתוב גדול אתה גדול שמך ואחריו מי
 לא יראך ואחריו ז' אלהים אמת ואחריו כדקן תמרון ואחריו עשה שמים וארץ ו
 ואחריו לא כאלה חלק יעקב לכך אומר וימליך מלכותם בחייכון שברא עבוד ישראל
 שכאמר עם זו יצרתי לי וכיועיון הם הבחרות וכימך דבאך ויחי כל ישראל כ
 בריך לשתק כמו שאמר זכרי' י' ברכין עמך דכל בית ישראל אלו הכנים בעלמא
 פתאום יבא אל היכלו ובזמן קרוב כי קרוב י' על כל הגוים ואשרו אמן הש"ץ קורא
 לזיכור אמתו אמן אחרי לקבל מה שאמרתי עליכם כמו ואמר האשה אמן "אל
 "מלך "כאן גבור קודם העולם מלך פתח כאן להחיות המתים להחיותם לעולם
 ולעלמי עלמאי לדורי דורות ג' עלמות שלם הזה משיח ועלם הכא רוקח לעלם
 מכל ברכתא ושירתא ותשחתא מרומם על כל ברכה ובהלה ד' כריעות בקדיש
 ביתגדל ובחי דכל יתברך תהקבל ד' ד' שמות כפסוק גדול שמי כי ממזרח שמש
 עד מבואו גדול שמי בגוים ככל מקום מוקטר ומנוש לשמי ותכסה טהורה כי גדול
 שמי בגוים אמר י' בבלות ואם לא חסוב י' בבלות חסוב גדלו וכרומתה שמו י
 יחדו עד כאן לשונו רוקח ד' - כריעות ד' עיתים כיום כל ו' שעות כקראה
 עת ברכו בעד שימזוק הזון הקהל אומר יתברך וישתבח ויתאמר שמו של
 מלך מלכי העלמים הק' שהוא תרומם על כל ברכה ותהלה והוא ראשון והוא אחרון
 ומעלשדיו אין אלהים סילי לרוכס 'כריעות כ"ה שמו תכלסלו לרוכס ערבות

הוא יעשור כל הרקיעים הם כניפה וערבות הוא

מישור ל"ה תיבות ל"ה מליכי

יוצר של שבת

ברכה

את יי המבורה :
 יי המבורה לעולם ועד :

ברכה

אתה יי אלחינו מלה העולם יוצר
 אור ובורא חשה עשה שלום :

ובורא את הכל :
 יודות וכלל ושבת וכלל
 ואמרה אין קדוש בך :
 אור עולם כאור היום
 אורות מאופל אמר ויהי

הכל ירוממוך סלח יוצר
 הכל האל הפותח בכל יום בלתת שערי מזרח :
 ובקע חלוצי רקיע מוציא המזל ממוקדמות ולבנה
 ממופין שבת :
 שבתא במרת רחמים :
 עליה ברחמים ובטובו מתפשט בכל יום המור
 מעשה בראשית :
 בראש המשיבת וחמפואר וחמתנשא מימות ע
 עולם :
 עלינו ארון עגה צור משגבה מנן ישעיה משגב
 בערגה :
 ובני דומה לה :
 הזה ואין וולתה מלכנו לפני העולם הבא :
 אפס בלטה גאלנו לימות המשיח ואין דומה לה
 מרשיענו להחיות המתים :

יוצר עכ"ל רוקח יוצר אור להלכי ביום ובורא חושך לרוחות ולמזיקין וכו' ו
 ברחש כל חיותו עשה שלום שאינו היום ארוך יותר מן הלילה יהיו הלכתי ללכת
 אומר' אבו רובים ביום ללכת לכך עשה שלום הכל יודוך והכל ישבחוך ד' כנגד
 יוצר

1977 ש'ל חג

דברא אלהים את כל אשר עשה א' השמים ב' מכל מלאכתו ג' אשר ברא ד הא
הפזות הוא שחיראל המלך פותח חלונות שבמזרח שמעם האורה יוגאה הדלתות כ
כלפי העולם וחלונות לבד חוץ לעולם כעמוד השחר החמה בחלון כשא' לדלתות
מן הכך החמה לפי שהדלתות רחבים כזה זהו וכוונת חלוני רחיע העיני הרקיע כלפי
חוץ ומוציא חמה ממקומה עד שבא' לקללות כלפי העולם ולכנה ממכון שבתה ל
לפי שזעמים פגמה למעלה ובראה כיושבת זהו וירח יכון לעולם וקרונו לחודש בראה
שגל סביב לזמן הלכנה זהו מכון שבתה ומאיר המאיר כנגד חמה ולכנה המאיר
לארץ בשמש ולדרכים עליה ברחמים שעשה בריכות מיב לקרר חוב השמש פן
ישרוף לעולם ושמע בשבת נדקה לעניים וברחמים שהלכנה מאירה בלילה שלא
ינטרכו עוברים דרכים לירות וכוונתו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשי' בפרקי'
דר' אליעזר בסופו פרק כ"ג אמר ר' יכאי כל נבא השמים עוברים ומתחדשים בכל
יום נו וראה כשהשמש נוטה למערב הוא רוחץ במי אוקיינוס מכניין שלהביות של
שמש ואין כונה לה עד שיבא למזרח ואין בנהר של אש כאלם שמדליק בירותיו
ולכש שלהביותיו ועולה להאיר וזהו מחדש בכל יום תמיד מ"ב המרוחם המשובח
ומשאור ומתבאר ד' כנגד הכל ירוממוך ד' בריאות שמים וארץ יב ורוח שמש חרם
חמה אור ד' לכנה ירח כונה וזר מרובע הכל כל התבא' עכל רוחק וכל הכל י
יודוך הכל ישבחוך הכל ירוממוך יונר הכל ישבחוך ובורא את הכל ו' פעמים ה
הכל אותיות כלל הס' ו' קבוצת מוכים אל הכלה שבעה פגמים על אבן אחת והיא
הכלה משלמת הכנין **בצירבר** פר' כי תבא וז' כתב בספר הזהיר שזו עזרת
קדושות ברא הק' והם כדורות בחלוקת יד' ב' רגלי הראש והגוף הם כוכב ונקיב ואכלת
ראש הגוייה ואכלת כדורת שביעית היא הנקיבה המכלית הכנין ואין האיש שלם אלא
באשה וזהו שאמ' לא טוב היותנו בתל' בראש יחד ואח"כ השריד ובערב היא הכל' היא
המלכה שמתבחר בנאה חן עכ"ל ולזה הוסיפו בשבת ז' הכל ומאיר לעל' כולו עליין
וליושביין שברא עולם תחתיו במדת רחמים אומר לדבק טוב כלומר במדת ה"ע היא
הרחם המקבל שבע וחוזר ואומר המאיר לארץ כלומר אז העולם בשבע ורחמים
המאיר לארץ ומתבלל עד מעשה בראשית ומתלב מה רבו מעשיך כ' אין בשבת מ
מצט' המלך המרוח' עד משגב בעדינו אז מוסיף אין כערכך ואין זולתך אשם בלתיך ואין
המלכה עומד תדון לך ד' שבחית הולך ומבשר אין כערכך בעל' הוא ואין זולתך בעל'
הבא אשם בלתיך לימות המשיח ומי דומה לך לתחיית המתים כיון לארבע דברים
שלפניו אדון עיניו נור משגיבו מין ישעיבו משגב בעדינו ע"ה כבא בת ג' ר
רגלים ודוד רגל רביעי לכך אומ' אין כערכך בעה"ז לפי שהעולם הזה נריך לחסדים
מדת אברהם אבל אדון עיניו אין נריך לכל ואין זולתך בעה"ב הוא כי' ניר מ
משגיבו ע"ד דרש אברהם ידענו יעקב לא יכירו אתה י' אבינו זה יתחק בר' כל
כתבי מן ישעיבו ת' יעקב תחבלי משיח' משגב בעדינו הוא רגל רביעי עי תחיית
המתים ענין עולם הבא ותחיית המתים תרבה עליו ועל הקורא לבאר דישת' ש
שוכות הלא הם כחופים על ספר גמול ועונש אשר תתן הרמ"ב וז' בסופו והוא
דבר המתברר להם נמושת וענין בלא קבלה כי ענין עולם הבא אררי החיים ב
צאמת נריך הוא לדברי תורה וי' הקבלה והנה כתבורה אמונת הרב זל' שפי'

517

517

יִצְחָק שֶׁל שַׁבָּת

הַעֲבֹד וְכוּונָתוֹ אֲנַחְנוּ בּוֹ וְנִאֲמַת תַּמְנָא לְמַקְנֵת חֲכָמִי סִפְרָד בַּחֲבוּרֵי חֲכָמֹתֶיהָ
וּנְתַפְלֵתָם שֶׁהֵם מַסְכִּימִים וְדַעַת הֵהוּא שְׁעוֹלֵס הַבָּא הוּא עוֹלֵס הַכְּשָׁמוֹת וְר' שְׁלֹמֹה
הַחֲכָם בֶּן גְּבִירָא אָמַר בְּתַחֲלֹת בְּכַתֵּר מַלְכוּת וְתַחַת כְּבוֹדָךְ מַעֲמַד לַכְּשָׁמוֹת חֲסִידֶיךָ
וְבוֹ כּוֹפֵס בְּלִי תַכְלִית וְקִצְבָה יִהְיֶה הַעֲבֹד וְנִעַת מִן הַעוֹלָם תּוֹבִיאֲכִי אֵל עֲבֹד
תְּבִיאֲכִי אֵל אֲנוֹ שׁוֹמֵעֵץ שְׁאֵמְרָנוּ בְּהִלְכָה וְהַבְּאֵנוּ רִאיוֹת בְּרוּרוֹת מִדְּבָרֵי ז"ל וְתִמְעַ
אֵין בִּיכִינוּ חִלּוֹק רַח שִׁכּוֹי שְׁמוֹת וְהַכֵּל מוֹדִים בְּתַחֲיִית הַמַּתֵּס וְהַקִּיּוֹס הֵהוּא בְּכָלֵינוּ
וְשִׁרְטִינוּ כְּמוֹ שֶׁזָּרְשָׁנוּ לְדַעַת הַרְמֵז'ס שְׁנוֹתֵבֶת קִצְבָה לְזִמֶּן הַתַּחֲיִיָּה וְתַחֲזִיר הַכֵּל לְעוֹלָם
הַכְּשָׁמוֹת כֵּל וְאֲנַחְנוּ מִקִּיִּיתִי אֲכַשִּׁי בְּתַחֲיִיָּה לְעוֹלָמִי עַד מִימֹת תַּחֲיִית הַמַּתֵּס
לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא עוֹלָם כּוֹלֵל אַרְוֶךְ וְאִדּוֹן הַרְחָמִים יִכְיֶנוּ לְטוֹב אֲשֶׁר בֶּפֶן לִירִיאָיו ו
וְשֶׁעַל לְעַבְדּוֹ לְמַעַן רַחֲמָיו וְחַסְדּוֹ אִמֶּן עַכ"ל שֶׁעַר הַגְּמוּלָה לְהַרְמֵזֵן ז"ל ע"ה ו
וְמֵה שֶׁאֵתָּה חֲסֵד בְּמַלּוּתוֹ הַקְּבָרוֹת לֶךְ אֵל הַסֶּפֶר יִגְדֵּלְךָ הַרְשׁוֹס בְּנִתְּבָאֲמַת אֶךְ ב
בְּסִדֵּר וְבֵאל לִבִּין מַשְׁמַע אַחֲרֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ הוּא עֲבֹד וְז"ל וְכֹזֶכָה וְכִיחָה וְכִירֵשׁ טוֹבָה
וְכִרְכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְלַחֲיֵי עוֹלָם הַבָּא עַכ"ל הִרִי לֹא אִמְרֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְתַחֲיִית
וְעֵה"כ וְקִרְוֹב לְדִבְרֵי ר' מִשֶּׁה בֶּר חֲסִדָּאֵי וְז"ל הַסֶּפֶר הַמְּאֻסָּף בְּנִדְמוּנֵי וְאֲשֶׁר כִּתְּבָה
הַרְבֵּה רַמְזֵ'ס עוֹלָם הַבָּא אֵין כּוֹ גִּיף וְנוֹיָה הַקֶּשֶׁה עֲלֵיוֹ הִר' מִשֶּׁה בֶּר חֲסִדָּאֵי מֵהָא בִּפְ"ק
דְּעִרְכִּין כִּיכּוֹר שֶׁל מִקְדָּשׁ ז' כִּימִין וְשֶׁל יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ ח' וְשֶׁל עוֹלָם הַבָּא שְׁעִתִּיד לְבָא
י' שֶׁל עֲלֵי עֶשׂוֹר וּבִפְר' בְּתֵרָא דְּזִכְרֵיהֶם חֲזָפֵךְ עֲלֵיוֹ כֵּל הוֹ' אֲלוֹי יְמֵי הַמַּשִּׁיחַ וְכִין כְּתִיפּוֹ
שָׁכֵן זֶה עֲבֹד הִרִי שִׁיחֵיו עוֹלוֹת וְחִבִּים וְעֲלִיִּית רַגְלִים כְּמוֹ שֶׁעוֹלָם הַזֶּה וְאִנִּי כִבֵּר
הַכּוֹחֲתִי כִי ג' עוֹלָם הַבָּא הֵם עַכ"ל וְמֵה שֶׁאֲנוּ אֹמֵר בְּתַפְלַת חוֹלָאֵל בְּרוּךְ גְּדוֹלָה
דִּיעָה כְּגִדּוֹ בְּשֶׁנֶּת אֵל אִדּוֹן כֵּל הַמַּעֲשִׂים מִמּוֹדֵר לֹאֵלֶּף כִּימֵה

אֵל

אִדּוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בְּרוּרָה הוּא ר'
וּמִכּוֹכְרָה בְּפִי כָּל נִשְׁמָה : גְּדוֹלָה
וְטוֹבֵד מוֹלָא עוֹלָם צִעַת וְתַבּוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ :
בְּמִוְהַבָּה עַל חַיִּית הַקֶּדֶשׁ וְנִהְיָר בְּכַבּוֹד עַל ח
חֲמוּרִבְכָּה : זְבוּת וּמִיִּשׁוֹר לְפָנֵי בְּסֵאוֹ הֶסֶד ר'
וְחֲמִים לְפָנֵי כְבוֹדוֹ : טוֹבִים מְאֻרֹּת שְׁבָרָא
אֵל הַיּוֹנֵה יִצְחָק בְּרַעַת בְּבִינָה וּבְחִשְׁבָּל : כַּח וְגִבּוּרָת
נִתָּן בָּהֶם לְחַיִּית מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב הַבֵּל : מוֹלָאִים
זִיר וּמִפִּיקִים נִתָּח נִתָּח זִינִם בְּבֵל הַשּׁוֹלָם : ש
שְׁמִיחִים בְּצִאָהֶם וְשְׁשִׁים בְּבוֹאָם עוֹשִׂים בְּאִימוֹת רִצּוֹן
בְּאִי

ויצו של שגא

קוניהם : פאר רבבד גיהנים לשמו צחלח ורנח לומר
 מלכיתר : קרא לשמש ויזרח אור נאח וחתקין
 צורת חלבה : שבה צונחמים לו כל צבא מרום
 הפארת והגלח שוכרים ואנפני קדש :

אל אדון כל אות מאלף בית ד' תיבות זולת ב' שת' אותיות א' שבת אל
 אדון הוא כע' על כל המעשים מה רבו מעשיך כולם כחכמה שהוא רוח אלפי' ח
 חיים והחננה תחלת כל המעשים ברוך הוא מקור הוא ומבורך דהיינו אפי' ב
 ברוך וכע' מבורך ואין נדון לומר על הכתרים כי הוא מקור החכמה והכרמה
 ואין מקבל מאחרים כי האחרים מתבדלים ממנו ולשון ברוך ומבורך ר"ל מ
 מבורך מעצמו וברכה ל' מעין השופע מנאחי רקנצ וברור המור כל
 האל' מד' אותיות זולת אב' שת' אל' הס' ה' תיבות ש"ת הס' ו' ו' תיבות אב'
 הס' י' תיבות כננד ה' ספירות שת' יב' תיבות כנד שס של ד' יב' גבולי אלכסון
 יב' שעות של הויה ופי' זה כלל וגם אופני קדש ויח' הכותרים כל אחד ד' תיבו
 שלים גי' עי' עכ"ל שניהם ורקנד אות' יח' רותים ליה' עלומות עכ"ל ו
 ותתאל במספר תיבות אל ברוך כו' כמספר השס הגדול ית' עד כאן לשינו
 ונשבת היום קידש והיחוד שלם בשלם בית הוסיפו אל' שהיא רומות בקופה של י'
 בע' ואש' ואח"כ נש"ת דהיינו שבת ר"ל כולו אחד אלף גדולה ואלף קטנה ש
 ס"ת באת ב"ס באל' פי' אב' דהיינו גי' דהיינו ג' עליונות ש' שס של ד' ת'
 תפארת כוונתו השס בתפארתו מיוחד עגמו בע"ט פס הני' עליונות וזהו תפארת א
 אדם לשבת בית וקראת לשבת שוכנ' ראה והתקין ר"ל כי ללבוש אין לה זריחת כי
 אם מן החמה הצל מעלה מוסיפת לאשתו צורת הלבנה בכס והוא צורת יעקב ויג'
 ואם הקטרו והקטין לבי ומעט את עיניך כד"ל או והקטין צורת יעקב הקטן
 בקרא על שמה פי' הרוקח אדון כל המעשים אלפי' המתאם על כל האדם מ
 מזורים בו קילות לפני וישיא כסא כבודו הכרזים והאופנים חיות הקודש בקול ה
 הכרזה מחברו כדאית' בספר היכולת פד' והק' יושע מעשור על כסא כבודו
 זהו נאיות וזהו יא' כשהוא אלף השנים נכנס לפלסל לסדר כסא כבודו ולהפין מושב
 לאשר יעקב אלף אלפים קושר לאופני הדר לכל אחד מהן בראש אלף אלפים שנים
 בורע' וכול' ומשתטח לפני כל אחד מהם ב' אלפים כתרים קושר לחיות הקושר לכל
 אחת ואחת מהן בראש ג' אלפים פעמים וכורע וכול' ומשתחוה לפני כל אחד מהם ו'
 אלפים כתרי' קושר לנפה כאר' לו ואל' אלפי' אלפי' וידי רבבות כתרי' ו' אלפי' פעמי'
 בורע' וכול' ומשתחוה לפני כל אחד ואחד מהן יב' אלפי' כתרי' קושר לבזק לו ולי' אלף
 אלפי' אלפי' ורוב ריבי רבבו' כתרי' יב' אלפי' פעמי' בורע' וכול' ומשתחוה לפני כל אחד ואחד
 מהן כבקשה מהם כושיא כסא כבודו בלבב שלם ובכשר חביבה הגדולה ריכה ויילך שירם
 וזמרה לפני כסא כבודו וזהו נאיות אלפי' יושע על כסא רם וישיא מותן חכמה בלל כל חכם
 לשלם כהכל מורא והדר וכסאו מתקן מאש וממים ועמודי אש ונארים מלפני כסא כבודו
 הוא אלפי' האלפי' ואדוני האדוני' האל הגדול הגבור

דריצר של שבת

זהבוא כשישראל משוררים לפני הכסף מתרומם הכבוד מתגדל ההוד מתפאר וההדר
מנחמת וכל בני מעלה מתאם ומשוררים לפני יונר כל פרשת רגל ומלא עולם של
השמים כסאי והארץ הדוס רגלי לפני יכרעו וישתחוו עליונים ותחתונים והדרו
שרפים והלל כסא כבודו כי לו הנאות גאה על הכל משפיל ומגביה שכלים ד' גאים ת
תחתיו אדם שור כשר אריה ואימת עליהם והמלאכים רבים לפני כפרשים ו
וכנרקים עומדים בראש ורתת וזיע בטהרה נקדשה אימה בעבוה מכסים את פניו
לכל יכירו דמות האלהים השוכן במרכבה ועמידים כיתות לאין מספר לפני והק' יושב
על כסא רם וכשא מלא כל הארץ כבודו וחיות הקדש עומדות באימה ומלונשות באש
ואלק אלים כתרם של מאורות בראשו כל אחד ואחת ושכינם על גביהם ואומ' ב
בטהרה ובנעימה נקדשה באימה וראש פאר שיר זמר והאל מתגאה עליה והוד הדר
כבוד שכינה יה' עולה על הכסף בכבודו מיד קול רעש שירות ומורידים כלם כתר
הוד שבראש לקרנע ערבות וכורע' ונפלים על פניהם ומברכי' מקדישי' לפני המלך
הכבוד וכו' המתגאה על חיות הקדש לפי שהם רמים וכישרים ומתגאן עליהם ו
ונהדר בכבוד על המרכבה שחיני הוד שכינה מתהדר בכבודו על המרכבה ולכך ארון
ומשכן מעמי שיטים אתן במדבר ארז שיטה לסי שהוא מתגאה על כל האילנות וכתיב
גאות לכס עב"ל הרוקח שמחים בגאיתם וששים בבוש לפני שמלכי מזרח
ומערב מתשחווים להם חגיג להתפכח או מוריס בהם חיבים של לאור חיים יתהלכו
השמש קשור בה' חבלים ח' מלאכי' מכהיג' אותה בו מלאכי' מכהיג' המלאכי השמש
בכל שעות וזיוס וכלילה ד' מלאכי' בחבלי אש וכאשר בא שליח היום לקבץ ה
הרקיע ומלכי אומות מכיחים כתריהם בראשיהם ומשתחווים לחמה רבנו לחזור בנח
ונבונה של ליכרע ממנה ששבה שברעים מעבדיהם כך בברעים מעבדי עגמה ו
זהמלאכים מכיחים אותה בעל כרחם לומר אין לעבד השל' אלא לשליחות רנן וכבודו
עת פנות הערב מרכים לו החבלים וההניע למערב טרם יכנס ממשלן אות' באוקיינוס
וזהו שמחים בגאיתם לעשות רנן בוראש אך לאור חיי' יתהלכו ובמשלחה עושים
רנן קולם וכל תקופת יש לשמש לכל תקופה שכ חדש בתקופה ראשונה שמו פניות
ו' מלאכים משמשי' אותו שכייה שמו אכבון ו' מלא כי משמשין שלישי' שמו סופתין ו'
מלא כי משמשין רביעי' שמו קלהון ו' מלאכי' משמשין עב"ל הרוקח קרא
לשמש בתחלה לבדה גי' שמש חסר וחרח אור שהיה מאיר וראה אומ' העולם עתדי
לעמוד לשמש ויאמרו יחיד הוא והתקין צורת לבנה כצורת שמש להגיד כי שנים ו
ומה עכשוו שהם זוג כך ק"ו אם היה יחיד והק' מלא כף ימינו אש וברא שמה ו
וקראו שמש ל שמש להאיר על הארץ ומלא כף שמאלו שלג וברא אדם ללבנה כצורת
אדם כשמש לכך כלילה קור בשלג וקישואין ולזועין שגדילין על המים עיקר ושו' יש נפי
שמו' כפי המלות כפי הימים כפי השעות גדילתן כלילה אבל שמש כולו אשכלך מ
משלל כל דבר שבה כותבים לו כל נבא מרום כדאימא שילהי היכלות שכל מ
מלאכי מעלה מתאספים כיתות ומשבחין לפני תפארת וגדלה אומרי' שרפים
ואופניקדש בכל ב' חרמות ח' תיבות כנגד ח' מכהיג' חמה חוץ מן אל א
אדון יא' תיבות בו' וכן יא' תיבות שזח כותבים כנגד כב' אותיות כשתעשה
תיבות א"כ לא' חלקים כ' תיבות לכל על כל אץ תיבה יתירה מלא' כמו והאחש ה
ערמכיי

יִצְחָק שֶׁל שַׁבָּת

עַל־חֲתֻמֵּי מֵרָאשׁ הַיּוֹזֵר עַד אֶל אֲדוֹן קִי"ט תִּכְוֶה כַּנֶּד וְזוֹר יוֹם הַשַּׁנִּית ל' תִּכְוֶה
 גִּשְׁמֹר ס' ל' תִּכְוֶה הָרִי קִי"ח וְשַׁבַּת הָרִי קִי"ט כֹּאֵל אֲדוֹן ז' תִּכְוֶה כֶּמֶן ז' ל' ת'
 תִּכְוֶה כֹּאֵל אֶת שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמֹרוּ עֲבָל' תִּנְאֲתִי אֶל אֲדוֹן לִפְיֶךָ כִּקְרָא אֲדֹנִי שְׁכֹא
 שְׁמִי שְׁקֹרָא לִי אֲדָם אֶל הָק' וְאִנִּי מֵה שְׁמִי כִשְׁקֹרָא לִבֵּל שְׁמוֹת אֶל רֹאיוֹ לִקְרָא
 אֲדֹנִי כִי אֶתָּה אֲדוֹן כֹּל גִּלְדוֹ וְטוֹבוֹ עִי' כֵּן אֲבוֹ שְׂרוּיִים בֵּין הָאוֹמוֹת שְׁעוֹמֵדִים בֵּין
 ע' זִכְרִים אֲמֵר כִּמְאֵמֶן גְּדוֹל הָרוּעָה שְׁמִי וְעִי טוֹבוֹ הָאוֹמוֹת מִתְקִיִּימִן לְהַאֲבִידֵם
 שְׁמִיִּים נִכְמַתִּם י' מִנְּכֹאֲתֶם כִּאֲחֹר כִּמוֹ יֵאֵל אֲנִי וְאֲמִי אֶתְכֶם גְּבִי דוֹד מֶלֶךְ מוֹאֵב
 שְׁחָ כוֹתֵבִים לוֹ כֹּל כִּנְא מְרוֹם וְלִמְעַלָּה אֲמֹר קֹרָא לְשֵׁם חֶסֶד וְרַחֲמִים הֵם ב' מִלֵּאכִים
 מִדְּרֹשׁ וִיכְלוּ אֲמֵר יִשְׂרָאֵל רַב־שַׁע שְׁמִים זֶרֶךְ כְּלִית' רַחֲמִיךָ זֶסְדִּיךָ אֶל תִּכְלֹא וְכִנְר'
 מִלֵּאךְ חֶסֶד כִּשְׁעָה שְׁאֲמֵר כִּשְׁעָה אֲדֹכ אֲמֵר חֶסֶד יִכְרֹא בִי שְׁכֹא גוֹמֵל חֶסְדִּים א'
 אֲמֵת אִם לֹא יִכְרֹא כוֹלֵל־קֹדֶר וְטוֹל הָק' אֲמֵת זֶכְשִׁלִּיךְ לֵארוֹן אֲמֵר מִלֵּאכִי הַשֵּׁרֶת
 רַב־שַׁע מִכִּי מֵה אֲמֵת עֲבֹה תִּעֲלֶה אֲמֵת שִׁלְךָ מִן הָאֲרֶץ דְּכַתֵּב אֲמֵת מֵאֲרֶץ
 תִּגְמַח עֲבָל'

לֵאֵל

אֲשֶׁר שַׁבַּת מִבֶּל חֲמוּעִשִׁים בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי נִהְיָלָה וְיֹשֵׁב עַל כִּסֵּא ב'
 תִּבְאָרֶת עֶטָה לְיוֹם חֲמוּנִיחָה עוֹנֵג ס'
 קִרָּא לְיוֹם חֲשֻׁבָּה זֶה שַׁבָּת שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי ש'
 שְׁבִי שַׁבַּת אֶל מִבֶּל מִלֵּאכְתּוֹ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מ'
 מוֹשֵׁבֶת וְאוֹמֵר מוֹזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם חֲשֻׁבָּה לְמִיבָה
 יִבְאָרוּ וְיִבְרָכּוּ לֵאֵל כֹּל יִצְוִיָּה שַׁבַּת יָקָר וְגִדְלָה
 וְהִנֵּה לֵאֵל מִלֵּה יוֹזֵר כֹּל חֲמוּנִיחָל מִנִּיחָה לְעִמּוֹ י'
 יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֹׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ שְׁמוֹ יֵאֵל חֲתִיר'
 וְתִקְדָּשׁ וְזִכְרוֹ מִלְּבָבִי וְתִפְאָרַת בְּשִׁמּוֹם מוֹמַעַל וְעַל
 חֲאֲרִץ מִתְחַת : תִּתְבָּרָה מוֹשִׁיעֵנו

כִּחְזֹן אֲמֵר לַעֲם אַחֲרִי אֲשֶׁר אֲתֶם אוֹמְרִי שַׁבָּת כוֹתֵב לוֹ וְאִכְ מֵה עֲלִינוֹ לַעֲשׂוֹת
 לֹא לִירָאָה כֹּל אֲדָם יִרָא וְחֹדֶר עַל שְׁמוֹתֵי לִשְׁמָה כֵּה כִי כִיא עִקָר הַשְּׁמִיחָה ה'
 בִּיא לַעֲשֶׂה כְּסִיִּים וְכֹל מִלֵּאכְתּוֹ נִשְׁמִיחָה לַעֲלוֹת עַל לְבוֹ אֶת עֵשֶׂה כֹּל הַשְּׁמִיחָה כֵּן
 סוֹדֵעַ כֵּן לֹא הוֹדַע וְיִבְקֶשׁ מִטּוֹ כִי הַשַּׁבָּת עֵת רִנָּן וְיוֹם יִשׁוּעָה לְהַתְּבַלֵּל עַל
 מִיתְבּוֹדֵל כֹּל אֲדָם מְעַנְמוֹ לְקוֹכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

דברי של שבת

לחיות מן החנויות נאמרת חתן וכלה ה' ונת זוגו ישראל דהיינו ה שבת ביום
השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו כחתי כהן פאר תפארת עמו ליום המנוחה
ע"ד והנחה למדינות עמה בהיות הייחוד שלום וכי ישראל הם השושבינים יושבים
לשבו ואומר והושב על יום השביעי שבת שבת אל מכל מלאכתו להראות לכל אדם
בהיות שבת מכל ללא כבוד ואז הכלה שהיא יום השביעי אומר מזמור שיר ליום השבת
ליום שכולו שבת דהיינו ת"ת ע"ל הכך יתא קודי אף נעים אף ערשינו רעננה
בלומר הכלה אמת לא הוסיף עלי דהיינו פשע כל שלך ומידך הכל ומידך נתנו
לך פ"א אדם הראשון אמר נשבעם עליו ה' וביקש לערדו את השבת מי יבוא
בי שבת אדם ואמר מזמור שיר ליום השבת עב"ל לפיכך יפארו ויברכו לאל כל י
יבדו קהלת ישראל צי הכלה הכלולה דהיינו ה"ע משבח לחתן ת"ת שבת י
יקר ויחלה יתנו לאל מלך חזר כל הוא עלית העלית כלל המנוחה ומנחל י
מנוחה לעמו ישראל בקדש ר"ל הוא קודש שבת קודש ישראל קודש כ"ע ת
על שמך אלהינו יתקדש מתברך מושיענו בשבת הוא מושיע לישראל והשבת י
מתפלל עלינו על שבת מעשה ידיך רק"ט על כל השבחות שאדם יכול ליתן לשאר
הברואים שהם מעשה ידי ית' שמו של ה' ה' י"מ על כל שבת מעשה ידיך על כל
השבחות שנושבים אליך מעשה ידיך ולה כיוונו בקדש לעלא מכל ברכתא כו' דאמיר
פעלמא וזה עיקר מתברך נורינו מעתה מתחיל לסדר בריאה המלאכים וסדר
השירה בכל יום וכבר העירותי למעלה כי כל מה שזכר האדם בפיו בתפלתו ב
פכוות הלב מוכיח הכח אל העבין ההוא למעלה והוא אליו תוספת זכ והזמנה י
ומתחבר עמהם בספר הזוהר בגלותי בני נר כש למיקם בנמא דמלאכי עלאם
לאתחברא בדליהו דאין קראין העמדי ונתתי לך מהלכים בין השומדים י
לכוונות רעותי קמי מרי רעותי ולמיתבב רעותי עב"ל דק"ט פ"ר בשלח לא
אשר שבת ביום השביעי נתעלה שלהי מעשה בראשית ויום השביעי משבח ואומר
בשלהי בשביעי ישב ה' על כסא שמה והביא לשבו שם של שמים שר של י
ימים שר של כהרות שר של הרים וגבעות תהומות מדברות חמה לבנם כביל ב
בוכים מזלות נן עזן גיהנם איכות לשאים שקדים ורמסים חיות נהמות ודגים
חגבים שוכות מלאכים שר של כל דבר ובריות חיות כרובים ואופכים בשמחה גדולה
במעון ומשחקים ומשוררים ואות יחי כבוד י' לעולם ישמח י' במעשיו באותה ש
שעה הביא ה' שר של שבת והוסיב על כסא הכבוד וכל נבא תרום אומרי שבת
היא לי' ואדם הראשון פתח מזמור שיר ליום השבת אמר ה' לשבת אתה אומר
שירה ולי אין אתה אומר שירה שאני אלהים שבת עד שעמדה שבת על רגליה
וכפלה על פניה לפני ה' ואומר טוב להודות לי' וכל סדרי בראשית כולם משיבים
אחריה ומסיימים ולומר לשמך עליון זהו יום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ל
ליום השבת ובפרק דר' אלעזר אמ' משכ יסדו "מזמור שיר ליום השבת" אבל
אני אליעזר הקטן קבלתי מתורי דבנא יודא החסיד בן רבינו שמואל הקדוש בן
רבינו קלינמיוס הזקן ל' של ליום מפסיק לפי שה' היא משם על שם וילמדה ב
פני ישראל ל' גבוה מכל בן משם גבוה וכגש משם לבדו אל הערפל אב לבניאם
ל' בפרק

דודר שיל שבת

צ' כחמה ללמד פמוה להקטין וכאש משה עברו כשתמנה אב'גד ה'חח עלום
 מ'ה יא יב וכו' עד יט עונה קמ'ה ס'ה קץ כ' כ'א כ'ב כ'ג עד כ'ט עלום
 דמ'ה הרי סכל תל'ה ושי' ל' עליו ויהיה תב"ס תמיר משה מן תמ'ה ישאר
 ק'ך שנותיו של משה לכך שס לך ל' בין אותיות משה ולא תינה אחרת אכל ב
 במעשה בראשית כלל משמע ששר של שבת אמרה עכל' רוחא קרוב אנלי ש
 מהמסיק לפי שמומר "סיר שס למפרע הטיל בו ל' כלומר לשש ולא רנה לשתף
 שמו עמו שמך יתקדש שס של ד' ה'ה הוה ויהי' י' כגד י' הוה י' קטכס כן
 סכינת כנולדו וברא עלום הנא למקטין עמנו בעמנו כמו י' זכיה למטה כזה
 בעמנו וברא העולם בי' מאמרות י' ספירות י' דברות וברא נה י' קננות ס'
 חומשי תורם ו' סדרי משנה ומכל'ך העולם ס' מאות אך עיקר העולם אין ל'
 לכתוב כבוד אלהים הסתר דבר שמי לעלם חס זכר דהיינו אדני א' ע"ש והוא
 באחד אחד לא באמר אלא באחד היא החכמה שקדמה לכל והיא ב' של בראשית
 ת'י בחכמת והחכמה היא היראה תחלת חכמה יראת י' הן חכמה יראת י' הן א'
 אחת שכן קורין לאחת היכל לכך א' בראש אדני אלהי כי הוא אחד וממנה ו
 ינאם חכמה אלהים הבין דרכה ד' ד' רוחות ד' חיות ד' דגלים ובהן אדנות כי
 מערי בינה לא בגלו למשה כי אס מ"ט ותחסריהו מעט י' מאמרות י' דברות
 י' ספירות וכקרא אדני זכרו ע"ש אדנות כי שס אדני בן המלאכים כי עליהם ה
 האדנות וחוקיו שמו בלוס שלבים כי שמי בקדשו והוא העשה שלום בין הויקים
 ובין הרקיס ובין האופנים קל"ד פעמים אדני בקריים כגד מזרח מערב דרום
 בתחלתן וסופן קל"ד שהשם א'דן שלהם והם חתמים אהיה אהיה אלהים אלה
 הכונה לגופן בלא אדן חתם כשס י' להבין תמוזקן כל המזלות וגל כנא ה
 השמים חמה לבב' כוכבי' הולכים ממזרח לדרום ומדרום למערב אך העולם
 השוכה לגפן עלים ויורדים מלאכים ושדים מגפון תפתח הרעה רוח כבון תחולל
 לכך חתים כשס הקדוש לכך יסד שמך י' אלהינו יתקדש לפי שזה השס רבון ה
 העולם י' יושב הכרובים אכל גבי זכרך מלכינו שהוא בין המלאכים מפארים לו ו
 ואמר מלכינו יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת בשמים ו' רקיעים ממעל
 הם היכלות קודש ורקיעים כמין בראשית ואין לברהר בלוס פיד מלהרהר ועל
 הארץ אילו ז' ארנות מתחת הם התכומות ולמטה מן רוח סערה מן לאל אשר
 שבת עד מתחת ע"ה תיבות כנגד ויכלו עד לעשות ל"ה ראו כי י' נתן
 לכם השבת כ'ד תיבות הרי כ'ט ושמרו כבי ישראל יא תיבות ס

ברי ע' זכור את יוס השבת לקדשו ה' תיבות הרי ע"ס

הרוקח גורם אל אשר שבת

ולא לאל עכל

שבת

מִשָּׁח בְּמִיָּתָהּ חֲלָקוֹ לִי עֶבֶד בִּי
 נֶאֱמָן קִרְאתָ לוֹ בְּלִיל תַּפְאֶרֶת
 בְּרֵאשׁוֹ נָתַתָּ בְּעִמּוּדוֹ לִפְנֵיךְ עַל חֵד סִינִי וְשִׁנִּי לִי
 לַחֹת אֲבָנִים חֲדָרִית בְּיָדוֹ וּבְתִיבָה בְּחֵם שְׁמִירָת שֵׁשׁ
 שִׁבְתָּ וּבֵן בְּתִיבָה בְּתוֹרָתָה • וְשִׁמְרוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשִּׁבְתָּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁבְתָּ לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם
 בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת חֵיָא לְעוֹלָם בִּי שִׁשֶּׁת יָמִים
 עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבְיוֹם
 חֲשִׁבְיָהּ שִׁבְתָּ וַיִּנָּפֶשׁ וְלֹא נָתַתָּ יָד אֶל חֵינִי לְגֹיִי
 חֲאָרְצוֹת וְלֹא חֲנַחְלָתוֹ מִלִּבְנֵי לְעִבְדֵי בְּסוּלִים וְגַם
 בְּמִנְחָתוֹ לֹא יִשְׁכַּנּוּ עַד לֵים כִּי לְיִשְׂרָאֵל עֲמֹד נָתַתָּ
 בְּאַחֲבָה לְזֹרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחֵרָתָ עִם מִקְרָשִׁי שֵׁשׁ
 שְׁבִיעִי כָלִם יִשְׁבְּעִי וַיִּהְיֶנּוּ מוֹסֵבָה וּבְשִׁבְעִי רִצִּית
 בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ הַמִּצְוָה יָמִים אֵתוֹ קִרְאתָ זָכָר לְמַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית !

ישמח משה שבת מרה תבנת שבת הר סיני אתה קדשת שבת בראשית אתה
 אחד שבת לעתיד וכפר מחכים כתר ישמח מתן תורה דפוס וכן בעורכר ישמח
 משה במתנת חלקו שהראה לו הק' אונר שבת לדעת כי אני י' מקדשכם כליל ת
 תפא' רח כעת לו הקירון עיר פנים ושמרו בני ישראל י"א תיבות
 כנגד י"א נהרי בשחרית ז' ס' להכטר' למנח' ג' כיני ובין בני ישראל שהשיג שסת
 כי כילה מלאכתו שבת ויכש מהרהור מחשבה ודיבור רוקח וכל
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת שבת ויכש ג'פ' שנת ג' מעדות
 ג' עליוכס כולם אחד כינה בקרא שנת הנדול ושמרו שייך בו שמירה ואכיו שמר
 הדבר לעשות את השבת ת' הוא השועל ביום השביעי שבת ויכש היא ה'ע או
 להפך ממטה למעלה ושמרו היא ע'ט לעשות את זכור שבת ויכש כילה כולם
 מבחנה ויכש החוטא' וי' כשש ששת ימיכ עשה ולא בששת ויכש ששת ימי בראשית
 ימות עולם השועל' וזם השביעי הוא חריב' שמיטה ולו נתת לגויי הארצות הם הע'
 שרים למטה מעשרה ר'ה לא תשיקו מרשות לרשות כי הכימיות הם רשות היחיד
 ורשות היחיד עליה עד לרקיע'ור'ה למעלה מעשרה למקום פסור ושלוש הכית יחוד שלם
 ושמרה

דויער של שבת

שמחה וששון מפני עולם הבא ולא הנחלתו לעבדי פסילים הם העומדי' על
הזקודים ע' שרים וגם נמנחתו לא ישכנו ערילים כי נמנחת שבת זכור ושמר יסוד
ע' הוא המילה רוקח' לזרע יעקב אשר בה נחרת יעקב קבעתחומין ויח' א"ת
פני העיר זהו הקוב' תחום אלפיים עם מקדשי שביעי בידוש ע"ל ויתעבנו
משוכך ע"ג ע"ד נהר' נ' אה' ת' ע"ג' עשדות חמדת ימים תי'
ויכל וחמיד זכר למעשה הראשית כלומר האדם יתבונן במעשה הראשית
כי הוא כל יכול ואזי ימלא יצירתו של אדם ושנשו ואת רב טוב הכפון הגע' אשר
גורש משם רוקח' ביסמח משה קה' תיבות כנגד קה' את סבתותי תשמורו ויתן
אל משה כללותו כה' תיבות עוד מצאתי במתנת חלקו לפי שמעשה רבינו ע"ה נחר
יום שביעי למנוחה כי כן הוא המנהג לכל בעלי מלאכות להזיז שבתם יוב אחד נ
בשבע ומשה נחר לו השבת וכשהק' נתן לישראל השבת אז ישמח משה בעתת
חלקו

אלהינו
ואלהינו רצח במצותה
קדשנו במצותיה וזו הלכה
בחורחה שבענו מיטובה ושמחה בישועתה וטחור
לבנו לעבוד באמת ונחילנו יי אלהינו באהבה ו
וכרצון שבת קדש וישמחה בך ישראל אחבי ש
שמוך ברוך אלה יי מקדש חשבה :

כוונתו לתשובה וחכמה ואם רגש במנוחתנו במקום הקרבן כי הם
בא' לרמן קדשנו היינו קדושים ופחשים מן סגורם והבא לזכור מסייעין ותן ח
חלקינו בתורה כי אדם לעמל ולד אשרינו שעמלו בתורה אזהבי שמך אלו י
ישראל אזהבי שמו המיוחד כי יגאלינו מלכותנו כי ידע שמי יקראנו ואעבדו לכן
ידע שמי וקרא יי' היה הוה ויהי וה' הממושכן לישראל לבא' כי יד על
כס יי' הרי השם חסד וה' כנגד ו' גלויות סכחריב ג' כבוד נגד ג' הס' ה'
סכחריב א' כבוד נגד ב' כדס ג' יין ד' אדום ה' לךך וכו' אסיר בזיקים
לךך זועקים בסכות עם הערבה אכי וכו' הושיעה כל ע'ש וערבה לו מנחם ו
וערבת כנן' לךך הו' אופיות יי' חקיקה הארץ כנגד ו' קמות והעולם ה'
מאות לךך וה' בראשית ואת הארץ וכן והארץ היתם וכן ותל הארץ ל
לךך יעקב מלא ו' בה' מקומות בקרייה וע"כ השם שלם בגלות עד עת קץ לךך
קורים שם יי' כמו באל' ועכ' ישראל אזהבי שמך וכשהחזן אומר בא' הכשר
אומרי' ברוך הוא נש' יא' בשמלו ויא' יי' שס' מת'ע והחזן אומר שזכירו בראש
דנה א' קדשנו כ' ותן חלקינו ג' שנענו ד' ושמחיה וטחור לבנו ו' והנחלתו
כנגד

דויער של שבת

ז' כנגד ז' ימים ז' נקשות ז' נרבות לשבת ז' שמות בחומר שיר ליום השבת
 טוב להודות ל' שמחתנו י' מעשיך י' לעולם י' אויביך י' כחית י' כי ישר
 דבר י' ז' ואם תמנה וישמחו תמנה אלהי כבוד ותמנה בחכרות בית אלהינו וכן ז'
 דויער עב"ל רוקח ולדעתי כי הוא סדר המעלות מלמעלה למטה אלהינו
 ואלהי אבותינו ג' עליונים ונה במוחתינו חסד קדשינו במכותך פחד זכר ק
 קדושת יחזק ותן חלקינו בתורתך הוא ת' שנעינו מטובך הוא כח' ושמחנו ב
 בשועתך קוד וטוב לנינו הוא יסוד קו מן הלכ ת' והנחילנו י' אלהינו אלהים
 וברכה הוא כוד זכור ושמור וישמחו כל ישראל אוהבי שמך אלו הם הכהנים ה
 האומרים ברכת כהנים יונא ממנו שם של כח' דהיינו כ"ך ישראל אוהבי שמך כ

בקרש
 את שמך בעולם בשם ש
 שמך דויער איתו בשמי מרום

בבהוב על יד זביאב וקרא זה אל זה ואמר :
 קדוש קדוש קדוש יי זבאות מלא כל הארץ ב
 בכבוד : אז בקול רעש גדול אדיר וחזק מ
 משמיעים קול מתנשאים לעמות שרפים לעמותם
 ברוה יאמור : ברוה בכוד יי ממוקדמו מ
 ממוקדמו מלכתו חופיע והמלוד עלינו בי מ
 מתמים אנוחי לה מחי המלוד בציון בקרוב ב
 בנמינה לשולם וער השכן התגדל והתקדש
 בהנה ירושלם עירה לדור ודור ולנצח

נצחים * ועינינו תראנה

מלכותה בבבר האמור ב

בשירי עזה על ידי

בניד משיח

צדקה :

דברי של שבת

קדש למעלה בתפלת חול כתבתי פי' אז כשאמר ק'ק'ק' בקול רעש
אזכר מלאכי רעש ואות' ברוך דכתיב ואשאכי רוח ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוך כבוד י' ממקומו וקול כפי החיות משיקות
אזכר אל אחותה וקול האופנים לעומתם וקול רעש גדול ואשמע
מי' ושמעית ביערי קל ויע

ספר היצירות כהרי שחם כהרי שזן כהרי גילה כהרי רזון כ
כהרי אהבה כהרי רצון משתפנין ויוצאין מלפני כ"ה מתנברי' והולכים בשערי נתיבות'
דקיע מקול כינון כיבורות חיות רינת תפא' אופניו ומקול זמירות כלכלי' כרוכו מתנברי'
קול יוצא ברעש גדול בשעה שישראל אומרי' ק'ק'ק' בקול ימים ברעש כהרות כגלי
תרשיסים שדות דרושית טורד בהן בקול שיר של כה' שמזכיר למלך מבוחר בתוך קולו
רעש גדול הרבה יהי' שזכין בקולות גב"ס לעשרו ולחזקו כשהוא מזכירו ומקלסו
לאזכר ישראל כדבר של ק'ק'ק'

ברוכים לשמים ולארץ יגדלי תרנבם וכו' וכתב
ואשמע קול כנפיה מתרנמין ושמעית קל נפיהן מן כקל מים סניאין בקלא מן קדם
סדי בתהזן מילוליהן כדמודו ומברכו ית ריבזיהון קיימא מלך עלמא בקל משרייט'
מלאכים מרומא במקמהון משתקין נפיהן מן קדם דבירא ויהי קול וזמן דהוק רעש
קדמוהי' לאשמע' דבירא לעבדוהי' כביא ישראל הוי קלא ומישתמע מעלי' דקיעא דעל
רישיהון במיקומיהון משתקין נפיהן מן קדם דבירא זהו הש"מל' חש מתלל פעמים
דוממות דממה יקול' אשמע' אז בשעה שישראל אומ' ק'ק'ק' ברוך יחד כוכבי בוקר
דוממוי' אלה' שישראל מקדישין ומרוממוי' כגבית לבס' אל כערץ מסוד קדושים רבה ו
והכתב עליה למעלה על ראש הכבוד מיד כל חילי הכבוד מורידים כתריהם על קרקע
ערסות ויריעי כל כבי אלהים וישתחוו להדוס רגליו ואוחזם חלחלה וכורא על כל סביביו
ומיד רעש גדול לפניו כי לפניו המוכיה העומי' כיתות שרפים זה קורא זה עונה זה
עונה זה קורא ק'ק'ק' מיד האופני' מתרעשי' והנלכלי' מלגלגים והאופני' מלגלגים
והחיות מרקדי' ומרעישות ודאות וקול רעש בשמים ואומ' כלס בכל מקום שהשכינה
היא כבי'ת באשר הוא שם אז כשהשרפים קוראים זה הלזה בקול רעש גדול אדיר ו
וחזק משמיעים קול כולם דכתיב ואשמע את קל כנפיהם מתבשאים ל
לשמת שרפים מקרקע ערבות דכתיב ובהנשאו החיות מעל הארץ ינשאו האופנים
זהו מתבשאים לשמת קולם ולא לעומתם ממש כי השרפים כי שאים מאד מאד
למעלה וכרובי' ואופני' וחיות למטה מהם והחיות ברוך יאמרו אותיות כרוב אז בקול
רעש יל' תיבות ומן רקיע הארץ עד רקיע העליון יל' אורים יל' שמות בין
ויכוני' מיוחד בדברות ראשונות אכני' י' אלהיך כ' בי אכני' י' ג' אלהיך ד'
אל קכא ה' שס י' ו' אלהיך ז' יכא י' ה' שבת ל' ט' ע
אלהים י' עשה י' יא' ברוך י' יכ' י' יל' אלהים י' יל' וכן טאטאטא
יל' אש וכן לך י' הגדולה והגבורה לחזק בכלל גבורה יל' רוקח יל'
אז קול רעש גדול אדיר וחזק בקול מן כערינך עד ברוך יאצרו כל אומות
לפ' תוך מט' העלמם כבוד ט' מאירות

דו"ר של שבת

וצמראת המראה אשר ראיתי במראה וכו' ביחזקאל ט' מראות זהו כל הכביאים ראו נט'
 מחזות ומשה באספקלריא המאבנה וכן ט' תיבות נק'ק' וכן ט' פעמים עבדי
 יעקב בקרייה ככית' כרובים ואופכים וחיות אומרים כרוך כבוד הוד י' אור
 נח מראה הוד גדלו ממקומו זהו היכל קדשו דכתיב הוד והדר לפני עו וחזרה ב
 במקומו וכתוב אחד הוד והדר לפני עו ותפארת במקדשי ולפי שקוד כורא אלהים
 אש אוכלה יוצא ממקום שכינתו אומ' ממקומו והם אינם אומרים מקום כורא הוד
 עכ' אומרי' ממקומו ככ"א ד' תיבות כנגד ד' מחזות כנגד אדם לונן כרוך ב
 בשחור כרוב היה אופן גלגל שמכריז כבודו כיה' עלמות לכך יח' אותיות ככ"א
 כנגד יח' עלמות העלמים מבכיאדם לכך יח' פעמים לשלם בקרייה חסד ו'
 כתיב לשלם ותמלך עלינו שתמלך ותשפוט הר עשו כי מחכים אנחנו לך
 מתי תמלך בנין כדברי נפיה חכו לי כאש י' ליום קומי לעד כי משפטי לאפוף ב
 גויס לקבני ממלכות לשפוך עליהם ישימי וכו' לשלם ועד תשכון לפי שכתוב
 בנין אין דורש לה מכלל דכתיב דרישה אכן אומרי' בקדושה החביבה מכל כי אין
 שכינה במקדש של מעלה עד עת קץ זהו אסור בנזקים מלך אסור ברהטים
 תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך שתעשה בקמה כמו של וכשפטי את כדבר
 וכדס וכת' בתריה והתגדלתי והתקדשתי אז תהיה לדור ודור בירושלים ולנכח
 כנחיס האמור בקמץ והאמר האמור כדרי טעם מן המקומך עד דקדך לה'
 תיבות כנגד ג' פסוקי' יחזקאל וברתי להם ברית שלום וברית שלם איתם א'
 ונתתי והרביתי אותם וכתתי משפתי בתוכם לשלם הרי י' תיבות והיה משפתי
 עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם י' תיבות וידעו הגוים כי אני י'
 מקדש את ישראל בהיות את מקדשי לשלם יב תיבות הרי לח תיבות כי מוסד
 מאלו ג' פסוקי' ד' פעמים מלכות בכאן ממקומו מלכיו ותמלך מתי תמלך
 תראנה מלכותך ד' כנגד ד' מלכים שמלכו בבינה עם שלמה כנגדן בתהילי'
 ארומך אלהי המלך כבוד מלכותך הדר מלכות מלכותך כל עלמים
 הרי ד' ג' מלכו בבינה ושלמה מעלם אחרת היתה בו כדאמ' פק' דמגילת
 לפי שיצא דוד שריוה להק' במלאכי השרת בכוכב הלב לכך כסאו כשמש כנדי וכיון
 היא עיר דוד עכ' אכן מתקשין שימלך בנין לדור ודור שימלך בנין לדור ו'
 ודור

ימלך יב לעולם אחר ציון לדור ודור תלדוה :

ימלך ט' תיבות ט' מלכים ח' מלכו בכמה והק' ט' ראשון ואחרון פרחי דר'
 אליעזר וכן ביראו עינינו רוקח ממקומך כמכח לפי שג' שניות הראשונות
 של יום הק' יושב בכסא כבודו אצל במזבח כר עברו ג' שניות אומר ממקומו ב
 במסכת ויושב על כסא דין על כן אומרי' יכן ברחמים עכ' מכאן ממקומך מ
 מלכיו ושיב החן מתגלל אל השם של ד' הכולל הכל ג' מקום בחשון מרובע
 יח' ק' השה כה' וכו' לו השה כה' הוי ג' מקום ובחשון קטן אלה ממקומך כא'
 מלכי

זרע של שבת

מלכנו במלח זו זרע נ' השמות א'ת ע' נכמה על
ותמלך עלינו כי מחכים אכחנו לך למעלה ולמטה ל' היא מושבת מלמעלה והיא
מגדול ע' ד' היא מושבת מלמעלה מתי תמלך ציון היא ע'ט מלכות עיר דוד ו
יהי רצון שתהא בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון בדרך ירושלים עירך היא י
ירושלים שלמעלה ושל מטה לנכח נחשים ועינינו תראינה מלכותך מלכות כל ע
עלמית כי עין בעין יראו י' בשוכ את כיון כדבר האמור על ידי דוד כלומר כ
בהיות שם י' מתייחד בכיון כיסוד ו'ע אז יתמלא הבית אורה ליהודים ששון ו
ושמחה ויקר וזהו שאומ' ימלך י' לעולם עיקר שכינתו בכיון אלהיך כיון לדור ו
לדור הללוים

גדל לוי אדר לה י' הגדלה והגדלה ו
והתפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובארץ לך י' ה
הממלכה והמתנשא לכל לראש
רוממו י' אלהיך ורוממו י' אלהיך
לחדום רגליו קדוש חרא . רוממו י' אלהיך
והשתחוו לחר קדשו כי קדוש י' אלהיך :

רו' קח החזן אומר אתם אנשי קדש גדלו אתי כמו שאמר משה הכו גדלו לאלהי
גדלו ו' תיבות ו' פעמים בקריית ברך י' אלהי ישראל מן העולם וכן ו' סדרים ו'
ימי המעשה ו' רקיעים בלא וילון דוק בעלמא במסכת סוכרים החזן יגביה קולו
בגדלו והקהל יאמרו בלחישת עב שהחזן אומ' גדלו כי על כל דבר ודבר שיוגא מפי החזן
ברכיבם יראי השם לומר ברך הוא ברך שמו בכל מקום אשר יזכיר שמו בתפלתו כ
בא' יאמר הקהל ברך הוא ברך שמו אכל אכל מורי הר' ב"ק שיחיה אומ' שהחזן
אומ' גדלו במשך אומר פסוק אחד מן התורה ואחד מן הכתובים ואחד מן הכתובים
שיש בהן גדולה וי'א שמע ישראל אחד אלהינו גדול אלהינו קדוש אחד א
אלהינו רחום אלו קדוש אחד אלהינו גדול אלהינו קדוש וכורא שמו כ
כנגד נ' אבות וי'א כנגד נ' קדושות גדלו לי אתי ו' תיבות כמו תיבות בשמע י
ישראל ואח"כ יעבו הקהל רוממו גדלו ו' תיבות כנגד ויהי כי נעזו ששה כעדים
ויזכר שור ומריא רוק"ח כל אחד מורו ואות' רוממו והשתחוו להדוכ זה בית ה
המקדש כלומר השתחוו למי ששכן שמו בבית המקדש שהוא הדוס רגליו ועוד פי'
הרוקח הדוס רגליו היא התורה וזהו שסיד ר' שמעון כיוצר שזעזע בשתי לרגליו
גרתי בגליו ולדעתי כי הוא מלשון והם נכו לרגליו היא התורה ה' הדוס רגליו
בקריית כנגד ה' מלך הכבוד במזמור אחד ח' תיבות כנגד ח' רקיעים על ראשי ה
החיות רקיע רו' קח וכן ח' כרובים רוממו להר קדשו שמו המיוחד מעיד עליו
שהוא אלהינו ואכחנו שמו והשתחוו להר קדשו זה כיון והר הבית והר המוריה כ'
א

ויצא של שבת

קדוש י' אלהינו על כן השתחוו לנו כמלאכי השרת על כל שנה השתחווים רוממוס
 אלהינו י' תיבות י' שמות באין כמחקין י' היות וארץ ישראל מקודשת ב' קדושות
 ג' מאמדות י' דברות ואין קדושה פחות מעשרה וק"ח שני הסקוקים י'ח
 תיבות י'ח עלמות י' העלמים י' העולם דו פרנזים י'סוד עט"א י'ת
 פ"ט ל'סדוס רגליו ג' פס ג' מילה בין רגליו

על

הכל יתגבר ויתקדש וישתבח ויתפאר
 ויהרומם ויהגשא : שמו של
 מלה מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא : ב
 בעולמות שבנא העולם הזה והעולם הבא :
 ברכונו וברצונו וברצונו כל בית ישראל :
 צור העולמים ארון כל חברות אלהי כל
 הנפשות : חי ושב במרחבי מרום השוכן ב
 בשמי שמי קדם : קדשתו על החיות ו
 וקדשתו על בסא חבבור : ובכן יתקדש ש
 שמו בננו יי אלהינו לעיני כל חי : ונאמר
 לפניו שיר חדש בבהוב : שירה לאלהים ו
 זמרה שמו סלו לרובב בערבוב בנח שמו :
 ועליו לפניו ונראהו עין בעין בשוכו אל נוחה ב
 בבהוב : כי עין בעין יראה בשוב יי ציון :
 ונאמר ונגלה כבוד יי וראה כל בשר ויהיו כי פה
 יי דבר : הגלה והבאה מלכותו עלינו ב
 במוחצח ויהיו בליטתנו ובליטת עמו ישראל לחן
 לחסר לנחמים ולברצונו ונאמר אמן :

ו' תיבות כנגד גדלו ססוק ראשון עונה על גדלו והשיני שמו של עונה על
 יחדיו כלומר שמו של מלך המלכים עשרה שמות קדושים כולם אחד ו
 זסיינו יחדיו ו' דברים אלו כנגד ו' פסוקים תורת י' תמימה עדות י' פקודי
 י' מכות י' יראת י' משפטי י' ו' כנגד אילו ו' דברים נרכו י' מלאכיו אילו ש
 נלוחים

דבר של שבת

סלחם ויגדלו כח אלו עשה דין לפני פתח דברו רוח ורעש ורעש ברוח
 בנאיו העומדים למעלה משרתיו הם אש לזכר אש נח עשה רכובו דמויות יצ
 מלאכים של מעלה שדומין לבריות של מטה בפניו זהו כל מעשיו ו' הרי ו' כבוד
 נתנו ו' שפחות שאמרנו בשלמו שברא לכבודו הוא הזה והנא ו' תיבות כ
 ברכו וברכו יריאו הם האבות הו' הן המרכבה כתי' המה היוצרים מהו וברמן
 יריאו הנשמות הנכחות תחת כסא הכבוד רוק"ח וי"ע
 וברמן כל בית יריאו יושב במרחבי מרום וי"מ אלהים
 קאי ופרס וקרי הכי שמו של הק' בשלמו שברא על ה
 הכל יתגדל ויתקדש ברכו וברמן יריאו שכל חשבים
 זו דפוס אלוהם כל הנפשות פי' חחק כל הנפשות א
 אדון כל הבריות אדני ולדעתי ממטה למעלה קחשי' "נור אדון אלוה' ע"ת"כ
 כל הנפשות גבוהות שם היושב במרחבי מרום רוק"ח דע אלהי אבי' וענדיהו
 אמת ואמונה בורא עלם מלא כל ויראה כבודו בעין לב כדליו כפי שעה ה
 הצריכה כמו הגבר שראה במחשבת לבו כנען אמו כאשר יראה החולם וישיבת ש
 שכינתו במרחבי מרום לא על רקיע אשר על החיות כאשר אמר יחזקאל ומעל ל
 לרקיע כמראה אבן ספיר ועל דמות הכסא לרוב גובה שאין כיכר אחר ודמות ר
 ראיתי מלמעלה רם ונישא דמות אדם כי באור גבוה וחלול רחב מאד שם כסא כ
 כנענו כתפילין כגד המוח בן מכוון כסא רם וכישא השוכן במרחבי מרום השוכן
 בשמי שמי קדם כענין הראשית בה שמים רוק"ח ונעץ חיים כתב השוכן בשמי שמי
 קדם וקדשנו על חיות הקדש כתב רז"ל חירוף לומר בקדושתו על חיות ק
 ת' קדושתו על כסא הכבוד כי אדרבה קדושת הכסא למעלה אלא כך "ל' ג
 קדושתו על החיות אבני השוכן בו' בקדושתו על החיות ובקדושתו על כסא ה
 הכבוד לכן טוב לומר כהר"מ כ"ע בקדושתו על החיות ובקדושתו על כסא הכבוד
 כל יתקדש וכו' עכ"ל דפוס רוק"ח קדושתו על החיות ובקדושתו על כסא הכבוד
 כלומר ואם באת' לומר קדושת כבודו בנפשי מרומים אש כן אין ראיות אבי הודו
 כיכר בין משרתיו לא כן כי קדושתו על החיות בקדושתו על הכבוד בהוד נודל
 גפארטו וי"א בקדושתו על החיות ובקדושתו על כסא הכבוד עכ"ל וכראה אחר כי
 הזביר נור ואדון ואלוה קושר כולם מי הוא היושב במרחבי מרום הוא גבוה ויחבנה
 היושב בשמי קדם מעונה אלוה קדם א"ם קדושתו על החיות עלם המלאכים
 וקדושתו על כסא הכבוד ובכן יתקדש שמו כנו בעולם השכל לעיני כל חי
 ובכן ע"כ כלומר אבא י' גי' ע"כ רוקח
 שירו לאלהים כלומר השיר לאלהים היא ה' ראשונה ששם זמרו שמו היא ה' אחרונה
 הכל אחד סולו כלומר סולו סולו המסילה לרוב-בערכות 'ביה שמו המישל בכל ו
 והוא באחד ב' אחד כ' הראשית ב' 'ביה שמו רוק"ח בחכמת גילגול יה ברא העולם
 חיי הדם הכבוד שמו ברא הכל וסכנו יה שמו כי יד על כס' יה והיסיף ב' והוא באחד
 מי ישיבנו בראשית ברא אלהים היא אור החכמה וכראהו עין בעין בשחר טוב
 שירו לו גפלו כמד"א אשורנו ולא קרוב והוסיף שירו לו עין בעין כשישם אל
 בום מתקדשו יראהו כאשר ראוהו משה אבי סו"ס כן נראו עין בעין

דברי של שבח

מזכיר את דין כי מניין גלגל ויגאל מן בת דין כל הדור גי' הן זו שכינה שבת
 מן בת דין גי' מכה יפה שבנין היא השכינה על כן מיכאל וגבריאל שומדים על
 שומות ירושלים ואת זכור י' חכמת ירושלים אהנת דין אל תשכח לנחח וזהו שאמר
 הכטוב על חומותיך הפקדתי שומרים גי' מיכאל וגבריאל כמלכי טובים ע"כ ר
 דוק"ה וראו כל נשר יחדיו עד עתה היו החזקים רואים בעין לנכס ולעתיד יראות
 אכסים כאשר הוא נכנולו כי פי י' דבר כן יהיה

אב **חרחמים הוא ירחם עם עמוסים**
ויזכור ברית איתנים ויגאל בפשוותינו
 מן חששות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים
 ויחזן עלינו לפליטת עולמים וימלא מושאלותינו
 במרח טובח וישועה ורחמים ויעזור ויגן וישוע
 לבל חרסים בו ויגמר אמן :

אב הרחמים הק' אף נשעת הכפע זכור רחמים הוא ירחם עם עמוסים ט
 טעמו תחת החי"ת דאס למעלה תחת סר"ש הוי משמע ירחם וחירף. דפוס ויגל
 נפשותינו מן השעות הרעות דהיינו התרגשות בעולם ויגער
 יגר הרע מן הנשואים תימא ומן הנחורים לא אלא מן ה הנשואים מן רחס
 הנשואין על כפי נשרים דפוס וכאמר אמן מה שאנו מ אלו ישראל
 מבקשים על הגלות נתמיסת התורה לפי שכתוב ויהי נפסוע
 הארון ויפוזו אויביו ר"ק"ה על הכל יתגדל וישתבח ו' כנגד ו' צור העולמים עד
 קדושתו ו' שפחות ו' ימים ו' רגיעים וילין לו קחשיב כדאמ' בחגיגה ויתקדש ו
 הקדש יתקדש ג' קדושים קק"ק ברכו מלאכיו ברכו נבאיו ברכו כל משרתיו כ
 בהכיס לויס ישראלים תורה נביאים כתובים שמים וארץ יס ישוב מדברים וזכור ויגל
 ויגער ויחזן הוא ירחם ויעזר ויגן וישוע ט' שיגלנו מט' גלויות בכל כשדים פרס
 מדי יון מוקדון אדום שער גוג וכו' באב חרב הבית ויעזר ויגן וישוע וישעבו
 מאדום השקולה כג' גלויות שכ' את הנמל את הארבעת את השמן ואת החזיר ב
 בפסוק אחד בעל הכל קכ"א תיבות וכן במזמור תורת י' תמימה קכ"ו תיבות כי
 אס בתורת י' חשנו ט' תיבות י' עו לעמו ימן ט' תיבות שלום רב לאהבי תורתך
 ו' תיבות הרי קכ"א וי"א קכ"כ כנגד כ"ו פסוקים בתמיכא אפי וכתוב בהן תורה
 ובהם קכ"ה תיבות קכה חכמה ג' תיבות יותר כנגד תורה נביאים כתובים לכן ע
 אומ' על הכל נתמיסת ס'ת כנגד כ"ו פעמים תורה בתמיכא אפי לכ"ו דורות עד
 מתן תורה אב הרחמים ל"ה תיבות ל"ה ספרים כ"ג ספרים הם כמין בתורת
 י"הנה ותרי עשר י"ב נביאים הרי ל"ה כנגד ל"ה נביאות שנראו בו ימי בראשית
 ג' ביום ראשון חמה לנכה וכוונתם ד' בחמישי דגים ועשות וליתן ו' נשישי בהמה
 וחי' :

יוצא של שבת

ויהי ויהי אדם וחיה ומריאם י בן השמשות זיא המזיקים וקברו של משה
 ואלו של אנדרס ונכת כל הירא את נוראו יאמר בקול רם בכוכב על הכל יתגדל
 שיש בו שנה ותפלה מן המרכב על הכל קלא תיבות גדלו ו' תיבות רוממויח'
 תיבות הרי קע"ה תיבות מן ואל משה אחר עד כתבתי להורותם ועד חיי אנדרס
 בכל הכו ו' תיבות כי שם י' אקרא ו' תיבות תורה בזה לנו ו' תיבות ומשה דור
 ו' מאנדרס שלמד תורה כהן קרב פי' נשכלאה אין שם כהן קורא גדול שנכס
 בתורה ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושתו החזן מברך על כתיבת התורה ו'
 ואפי' שאין בו שם ומלכות לפי שהוא נא להוציא שאינו נקי בקדושתו ר"ל במדבר
 על ההר כלי מדרס רגל לכך נקרא' חורב מים הם סביב אלל ההר כדי שלא י'
 ידרוך כף רגל וכן הסנה על שמו נקרא סני ברוך שנתן תורה ו' תיבות כנגדו'
 תיבות תורת י' עדות י' פקודי' ממות י' משפטי י' כנגד ו' ימים וכו' עיין שם
 ברוק"ח מן תורת י' עד החומים בו מ' תיבות כנגד מ' ימים שהיה משה נהר
 אחר התורה אשר נחר בכדיאס כ"ו תיבות כ"ו דורות כל תיבות מן האזינו עד
 גדל' לאלהינו דור כל העלמים כ"ב תיבות כ"ב אותיות כ"ב דורות מאדס עד יעקב
 וכן אשר נחר בנו כ"ו תיבות רחס כיון י"ט תיבות י"ט גאולות במדבר כיני ט
 שמחינו מ' תיבות התורה כיתבה למ' ומלכות כ"ד למ' שנה על התורה מ' תיבות
 כנגד טו" וכנגד שנת וכלו ל"ה תיבות זכור ה' תיבות הרי מ' וכנגד דבורה ט
 ששטה מ' יום נשבת אומרי' את יום השבת ובר"ח ואת יום הר"ח הזה ובי"ט את
 יום המנוח הזה ואת יום חג פלוני ובר"ה ואת יום הזכרון ודברך מלכינו אמת ו'
 וקיס לעד לפי שהוא יושב על כסא המשפט ביום הכיפורי ודברך אמת וקיס ל
 לעד ואין אומ' מלכינו לפי שהוא כקדש בדדקה ומסיים מלך מוחל וסולח לשוכניו
 ולשוכות עמו ישראל ומעביר אשמתינו בכל שנה מלך על כל הארץ הן לחיים הן
 למות מן בא"י עד יום הכפורים כ"ד תיבות לכפר על כ"ד עבירות כתובי' כפר ה'
 התשטט וכ"ד הוי בישעיה עם אוי ולהכיל מכ"ד קללות שקלל דוד ולכפר על
 חטא יוס ולילה רוקח

יקום
 בירשן מן שמיא הנא והסבא ו
 ברחמי ורחמי ארבי ופיוני רייהו ס
 כנעמא ושמיהא ובריות גיבא גחורא מועלמא ורעא
 חנא וקנמא ורעא דלא ופכוס דלא ופטול מ
 מופתנמי אריתא * לפתנן רבנן חבורתא ש
 קרישתא די בארעא דושבאל ודי בבבל לרשי גלי
 ולרשי גלפתא ולרשי מתיבתא ולרשי דבבא לבל
 תלמידיחון ולבל תלמידי תלמידיחון ולבל מאן

חצר של שבה

אֶעֱסֶקֶן בְּאִדְוֵהָ . מִלֵּבָא דְעֵלְמָא יִבְרָה יְהִי־הוּן
וְיִישׁ חֵי־הוּן וְיִסְגִי יוֹמִי־הוּן וְיִתֵּן אֲרָבָא לְשִׁי־הוּן וְ
יְהַפְרִסֵּן וְיִשְׁתַּחֲבֹד מִכָּל עֵסָא וּמִכָּל מִרְעִין בִּישׁוּן
מִזֵּן דְּבִשְׁמִינָא יְחָא בְּסַעֲדָהוּן כָּל זְמַן וְעַדן וְנֹאמֹר
אָמֵן !

זאת התחבה הוסדה בבבל על כן מתרגמן כמו אמתים שבהם וקדים לדושי כל
דאשי דרשות הראשון בכסתר על כל ישראל והשני בכוכח מדבר אל קהלו וכו' ו
בלא שנת יאמר אשרי ולא יאמר כאשרי כסוק אחרון לא המתים יהללו יס' ד'
דלווקא כפסוקי דזמרה למרן ורבנן מתקשין תחלה שהם "בונים העולם ואח"כ
אקריי ואמריש דהיינו רבנן שהם קבירי ומרישי על דברי תורה

יקום פִּירִסֵּן מִזֵּן שְׁמִינָא יְחָא וְהַסְבֵּחַ
וְרַחֲמֵי וְחַיִּי אֲרִיבִי וּבְחוּצֵי רוּחֵי ס'
סִנְעֵסָא דְשְׁמִינָא וּבְרִיחָא גִיפָא וְנַחֲרִיבָא מִעֲלֵיָא .
זֶרְעָא הָא וְקִנְיָא זֶרְעָא דָּלָא וְכַסּוּס וְדָלָא וְכַטּוּל
מִיִּתְגַּמִּי אֲרִיבֵיָא . לְכָל קַחֲלָא קִרְיָשָׁא חֲדִין
דְּבִרְבִּינָא עִם זְעִרְיָא מִלֵּבָא דְעֵלְמָא וְיִישׁ חֵי־הוּן
וְיִסְגִי יוֹמִי־הוּן וְיִתֵּן אֲרָבָא לְשִׁי־הוּן וְיְהַפְרִסֵּן
וְיִשְׁתַּחֲבֹד מִכָּל עֵסָא וּמִכָּל מִרְעִין בִּישׁוּן . מ'
מִזֵּן דְּבִשְׁמִינָא יְחָא בְּסַעֲדָהוּן כָּל זְמַן וְעַדן
וְנֹאמֹר אָמֵן !

מ שְׁבִירָה אֲבוּתֵינוּ אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב ח'
הוּא יְבִירָה אֵת כָּל חֲקָהָל חֲקִירְשׁ חֲזָה
עִם כָּל קַחֲלוֹת חֲקִירְשׁ חֵם וְנִשְׁיָהֶם וּבְגִיחָתָא
וּבְנִזְוִיחָתָם וְכָל אֲשֶׁר לָחֵם וּמִי שְׁמִינָהִים בְּחִי ב'
בְּנִסְיוֹת לְהַפְלֵת וּמִי שְׁבָאִים בְּחֻבָּם לְהַתְפַּלֵּל וּמִי
שְׁנִוְתָנִים

דוד של שבת

שְׂמִינִיּוֹתֵינוּ לְךָ לְמֵאדָּר דְּיוֹן לְקִדּוּשׁ וּלְחֻבְלָלָה וּפִי
לְאֻרְחֵינוּ וְיִצְרָקָה לְעִנְיֵינוּ וְכָל מִי שְׁעוֹסְקִים בְּצִרְבֵי
זְבוּרֵנוּ בְּאֻמוֹנָה חֲקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂבָרָם
וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה וְיִרְפָּא כָּל גִּיפָם וְיִסְלַח לְכָל
עוֹנֵם וְיִשְׁלַח בְּרַבָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל י
יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמְרֵי אָמֵן !

מי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ וְגָאֵל אֶתְּנוּ מִ
מַעֲבָרֹת לְהַרְדֹּת הוּא יִגְאֵל אֶתְּנוּ בִּ
בְּקִרְבֵי וְיִסְכֵּץ גִּבְחָנוּ מֵאֲרֻבַּע בְּנִפְתֹת חֲאֲרֵץ הַבְּרִיָּם
כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרֵי אָמֵן !

ראש חדש פלוני ציוס פלוני

מַעֲבָדוֹת לְחִירוֹת הוּא הֵיךְ בְּחֹדֶשׁ כִּסְלֵי כ"א תִּבְנוֹת כְּמִין "אֲדֵנִי אֶךְ טוֹב אֱלֹהִים
לְיִשְׂרָאֵל יִחְדְּשֵׁנוּ עַד אֲמֵן י"ב תִּבְנוֹת כְּנֶגֶד י"ב חֲדָשִׁים וְכֵן בְּתַפִּלַּת ר"ח לְטוֹבָה
וּלְבִרְכָה לְשִׁשָּׁק וּלְשִׁמְחָה וְכו' י"ב יִהְיוּ עַד י"ב תִּבְנוֹת כְּנֶגֶד כ"ד פְּסָרִים כ"ד פ
פְּסָרִים כ"ד דְּבָרִים אֲמֵר שְׁלֵמָה בְּתַפִּלָּתוֹ יִחְדְּשֵׁנוּ ג' אֲוִתוֹת הַשָּׁם יִחְדֵּשׁ י' וְה'
הַק"ב אִזְּ יִהְיֶה הַשָּׁם שְׁלֵם וְהַרְוִיחַ גוֹרֵם יִחְדְּשֵׁנוּ הַק"ב לְשִׁשָּׁק וּלְשִׁמְחָה עֲלֵינוּ ו
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרֵי אָמֵן י"ב תִּבְנוֹת וְכֹסֶפֶת רַבּוֹת יִחְדְּשֵׁנוּ הַק"ב לְשִׁשָּׁק וּלְשִׁמְחָה
לְחַיִּים וּלְשְׁלֹמֹם כָּל שִׁיחֲשֵׁנוּ הַק"ב תִּבְנֶה אֶתְנוּ כִּי הוּא ג' י"ב ג' אֱלֹהִים י' אֲדֵנִי א
יִהְיוּ עַד י"ב תִּבְנוֹת כ"ד פְּסָרִים כְּדִלְעִיל

אֲר"י אֲלֵמָלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵלִי אֶם קִידּוּשׁ חֲדָשׁ דִּי לְהַס כְּחֻמְתֵּנוּ לְמַדָּר כִּי הָא דר'
יִנְחָק לֹא הֵיךְ לְהַתְחִיל הַעֲוֶה כִּי אֵם מִהַחֲדָשׁ הַזֶּה לְכֵס כְּלוּמָר בְּה יִשְׁעֵה
הַאֲדָם לְמַחְסֵינוּ שֶׁל עֵלֶם וְאִין שְׁלֵם כְּמַחְסֵנוּ כֹּהֵן שְׁהָרִי זְמַשׁ בְּנִגְעִין דּוֹב גִּס בְּה
יִשְׁעֵה גְמֹל וְעִיבֹשׁ לְכִי וְתַעֲבִי אֶת עֵינֶיךָ גִּס בִּיאֵת מִצִּיּוֹן אֲשֶׁר יִתְעַלֵּא פְּנִימָה שֶׁל
לְבָנָה וּתְלַכּוֹת פֶּרֶץ חֲרוֹם וְסוּד עֲטָרַת תְּבַאֲרֶת וְהַמִּלֵּל יִבְיָן וְהַחֲזִין יִכּוּן כָּל מ
פִּאֲמֵי בָחוּ לְכֻחֲתֵי אֵילָנוּ וְיִתְבַּלֵּל בְּשִׁלּוּמֵה שֶׁל מַלְכוּת זִלְלִנְכֵה

אֲמֵר שְׁתַּחֲדֵשׁ כָּל אֱלֹהִים שְׁנֵטִי יַעֲקֹב שְׁמִי עֲשֵׂה מִ

תִּבְנוֹת י"ב מִזְלֵי י"ב הַיּוֹת י"ב חֲדָשִׁי

י"ב שְׁעוֹת הַיּוֹם י"ב

הַלֵּלָה

יחזקאל

חֲקֹדֶשׁ בְּרִיָּה חַיָּא לְשִׁשְׁיָן

וּלְשִׁמְחָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם

עֲלֵתָהּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן

יחלל

אֵת שֵׁם יְיָ בִּי נִשְׁעָב שְׁמוֹ ל

לְבָדָהּ : הוֹדוּ עַל אֶרֶץ י

וּשְׁמַיִם וְיָם קָרוֹן לַעֲמֹד תְּהַלֵּךְ לְכָל חֲסִידֵי לִבֵּי י

יִשְׂרָאֵל עִם קָרֹבֹה תִּלְלֶנָּה

חבנת

שֶׁבֶת רַעֲיָה קִרְבָּנֶיהָ צִוִּיתָ פ

מִרְשִׁיתָ עִם סְדוּרֵי נִסְכֵּיהָ מ

מִשְׁנֵהָ לְעוֹלָם בְּבֹדַר וְנִחַלָה טוֹעֲמִית חַיִּים וְכֹה וְגַם

חֲאִוְתֵכִי רַבְרִית גְּרָלָה בְּחֶרֶד : אִי מִסִּינֵי נִצְטוּרָה

עֲלֵיהָ נִתְצַנְנָה וְנִתְחַנְנָה לְהַקְרִיב בָּהּ קִרְבָּן מוֹסֶסֶת

שֶׁבֶת בְּרִאיוֹ : יְחִי רַעֲיוֹן לִפְנֵי וְנִתְחַנְנָה וְנִתְחַנְנָה

אֲבוֹתֵינוּ שֶׁהֵעֵלָנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְנִתְחַנְנָה בְּגִבּוֹלָהּ

וְשֵׁם נַעֲשָׂה לִפְנֵי אֵת קִרְבָּנֹת חוֹבוֹתֵינוּ הַמְּוִדִין ב

בְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין בְּהַלְבֵּתָן : אֵת מוֹסֶסֶת יוֹם ח

הַשֶּׁבֶת הַזֶּה נַעֲשָׂה וְנִקְרִיב לִפְנֵי בְּאַחֲבָח בְּמוֹצָצָה

רַעֲיוֹנָה בְּמֹד שֶׁבֶתְכָה עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתָה עַל יְדֵי מִשְׁחָה

עֲבָדָה מִבֵּי בְּבוֹרָה בְּאִמּוֹר

תבנת מחכים כתבו"ל : ז' תוכן לבנים שנתבת ויום השניעי שנת לי' אלהיך
לאסוקי ישמעאלים וכוונרים אילו לשמנה ואילו לששה שהרי כולם קוראים בשנת שנת
וכתוב וישבות העם ביום השניעי עכ"ל רבית קרננותיה של מיום השמיני והלאה
ידנה שאי אפשר שלא יעבר עליו שבת והר"ק פי' רבית שלא כאמר בו ושעיר ח
הטאת לפי שהשבת מוחל על הכל של כל שומר שבת מחללו מחול לו כוית פירושים
אילו העשרונים המפורשים גדולה בחרו באחד שהיה מכרז מכה יפה זה לשנת ו
מתגדל וזכה לשלחן של זהב "בדפוס מע יק' לעולם כבוד יחולו פי' הרוקח דאמריקן
כל המעט

יוצר של שבת

כל המעבג שבת זוכה לנחלה בלי מנרים כל מה שהוא אוכל לתענוג אפילו ראשי
צמחים מכל שכן המעבגו בנשר ויין ודגים יזכה לרב טוב הנשין וגם האופנה
דבריה אלו יביאות שבת וד' רסיותיו בזכות זה בנאלים

דברים
חשבת שני בבשנים בני שנה ח
המורמים ושני עשורים סלח בנחח
בלולח בשמן ונסבר עולח שבת בשבתו על עולח
המור ונסבה !

ותיום השבת שני כנשים זולת עולת התמיד וכן הערכים והם עיקר היום
על עולת התמיד כלומר אחר עולת התמיד רוק"ח תכנת הוא על סדר תש"ר"ק
על שם הכתוב ואשרקה להם ואקבצם מתכנת עד כחרו אז כא" תיבות כנגד
בא" תיבות ותיכ השבת קכ"ג תיבות ככולו כנגד מן השמים מספרים עד גורי
וגואלי"ק"כד תיבת לומר לך שקולה שבת ככל התור' ואותו מזמור מדבר מדברי תורה
וא" קכ"ו תיבות קכ"ו אותיות מן תורת אמת עד יחדיו וכן משה בשר קכ"ו
ימים וסוף ה' חומשים עולים קכ"ו ד' פעמים שבת בתכנת ד' סעודות בשבת
לר' חידקא ב' פעמים שביעי כנגד זכור ושמור כל מפשה שבת כפול כמו שיסד אבא
מורי הר"ב"ן הן תאללו טוב לחם משנה שירו ומזמורו כפול ומשכ' דכתיב תזמור שיר
ליום השבת טוב להודות לי ולזמר ב' לחמים ב' תסלות שחרית ומוסף ב' פעמי' ק
קריאת התורה וכו' עיין שם והנה כוות היום זכור ביום ושמור כלילה יחוד האמיתי
הבעל מעלה מיוחדת לשבת שלם בית כי המלכה עומדת בניכת ביתן מי מטיל
כפות בין לביא ולביאה בסעודת שבזקקין זה לזה אר"ל אלמלא שמתו ישראל ב' שבתות
מיד היו כנאלין ואין כל אותה ולסוף יכולה להם בשעת חיבור שומרי שבת יתכוין כל
אדם כאלו תלאבתו עשויה ואין כל העולם כולו כד"י למכוחת חי העולמים שיתענג
בשרו ויחמר ויבשמתו יום השבת בהפלגת התבוכות עבייני ע"ה כאלו כפשו וחומר
שלו הושב"ן אחרי גיווי ורוח לבש' לכלוח כשמתו בעליונים ועל זה אמרו חז"ל חזיו
לכס כלומר אחרי אשר אכל ושתה והראה כפשו טוב בעמלו אזי ישלים כפשו ל
מפגזון בדרכי העליוני' כאלו כעדר מן העולם וזכס למכוח חי עולמים ויוסיף
חכמה מפי עליון לו תגא' כמו שכ' יהיב חכמתא ומודעא לחבימין והיום קודש
באל מן הקודש יחול על קודש המקדש עגמו בשעת פשמים עונה האמו' בתורה
ליל שבת אשר מרין יתן בעתו ואז אופו בלי תוכן לקבל כל טוב לא יחסר וזהו שאמר
טועמים חיים וכו' ר"ל טעמי טעם ביאם לילי שבת חיים וכו' יזכה לתורה הנקרא'
חיים וכירושלמי מפיך מתכס שמחה לטעם קודש השבת טעם תבשילי שבת
כבודה וכן ראיתי בק"י הדעת אשר טעמו חמישי שבת שקורין שאלנע ואבי אחריהם
על סדוק וס' ש"כ יכוין בתפלתו לשאר ליוגרינו בכרבת אתה קדשא מחסר במעשה
בראשית

דברי של שבת

נראית ונחית נראית בו שבת אל וכן נישא משכ הוא שבת של תורה ישנה
 לגור קני אשר נחר בנו ולא נפנו לנוי הארבות ונזכות שבת של חורה נזכה
 לשבת שלפתיד ליום שכולו שבת והיא תכלת אתה אחד והים י' אחד ושמו אחד
 תרנם עלי לספר במעלות השבת ככחוכ אך כל איש יתבודד עגמו היו' הזה לעיין
 במעטביה חושכיה ובספירת האומר והקטוב כתב בדברי קהלה על ידי העקובלים
 פרמיים על אהן אחת שבעה עניים וניום השבת שני כנשים הכ דיו כרובין
 כמו שכתב הרמ"ן והרמ"ן נט מביאו וז' וכתב הרב הגדול ז"ל אין במוספי שבת חטאת
 מפני ששבת כנסת ישראל וכתב זוגו הכל שלום והמשכיל יבין כוונתו כי החטאת רמה
 ל"ע ובשניו שכללו גם זכור ושמור והיא כלולה מן הכל אין כריך לקרבן חטאת
 בי הכל שלום ולחמים עב"ל רקנ"ט ולמעלה פ' הרוקח נתבנת שבת ריבית ק
 קרבנותיה שלא באמרנו ושעיר לחטאת עב"ל ולפיכך אנו אומרים בלהנה וברכונ
 שבת קדשך כי סוג עולה יפה בשבת ע"י יסוד שהיא מדת זכור וקראת לשבת
 עונה דהיינו "עזר נהר גן יכון לקשור ולהפיק רבון מלאהיה ל"ת ומ"ת ל"ע
 ולזה כתב שני פירושים מעשר ראשון ומעשר שני דהיינו כ"ע ו"פ סלת מנחה
 כלל' נשמן כולו שפע ורבון שמן משחת קדש נסכו עלת שבת בשבתו שבת נראית ע"י
 ס'וד ושבת הגדול דהיינו "פנים על עלת שמיד ד"ע וחתם ונסכה דהיינו יריקו
 כולם תמיד עליה ונקרבן זה כ"א תיבות אך אלקים לישראל אך אלהיה טוב טוב י'
 לכל אלהים לישראל היא ע"ט ופ"ה אותיות תפילת כל פה ג' מ"ל מתחיל' כו'
 ומסיים כ"ס חני השם אנו מתפללין להשלימו על כס י'ה כסא כ"א ואותיותיו ג'
 והמלה הם פ"ה ומה שאמר שני כנשים הם שני יצרי האדם טוב ורע יהיו
 בכנשים כאילו הם בני שנה והנה כל מופע ומופע יבין הש"ך בקרבן כאלו
 הקרבן והשלמה פריש שפתיכו אכתוב איש איש על מקומו מן הנא כידי המעט
 אשר נתן לי אלהי זכרי ונראשי חדשים ר"ת וס"ת של הפסוק ו"ס ראש וסוף של
 שם ע"כ י' תיבות ושלשה פירושים עד לאיל האחד ר"ת וס"ת ו"ל דו פרומין י'
 תיבות ששה עשר גברי דקרי בתורה ועשרן עד ליום זה ר"ת וס"ת וה חני השם
 י"ג תיבות ונסכיהם עד השנה ר"ת וס"ת ו"ה ח תיבות י' וקים ושעיר עיז ונסכו
 י"ג ר"ת וס"ת וכן ראש הפרש' וסוף הפרש' ו' י"ב חדש י"ב מזלות י"ב הוד' ע"ג תיבו'
 ע"ג שמות יש לו לה' מן השלשה נר עליוכ' ותחתונים לחטאת ל' חטא שאין
 מכיר כס אלא י' כדאית פ"ק דשנושע על אין ואין מכבר בטומאת מקדש וקדש
 מכס יכוין ש"כ שיהא קריאת קרבן זה מכבר על אין ואין וכתפלת ר"ת אופיק ג'
 ונרגלים ונר"ס ונ"ה והלכתי ואספתי אחר האמורים

ישמחו

במלכותך שמיני שבת וקראי
 עונג עם מוסרשי שביעי כלם
 וישבעי ויהי עונג מטרבה ובשביעי רצית בך
 וקדשתה

דבר של שבת

וְקִרְבָּנֵי חֲמִשָּׁה יָמִים אֹתוֹ קִרְבָּנִי זָכָר לְמַעַשְׁשׁ
בְּרֵאשִׁית :

אלהינו

וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ רָצָה ב
בְּמוֹתָנֵנוּ קִרְבָּנֵנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ

וְחֵן חֶלְקֵנוּ בְּחֻצֹתָהּ שְׂבָעֵנוּ מִטְּנָבָה וְשִׂמְחָה ב
בִּישׁוּעָתָהּ וְטָהָר לִבָּנוּ לְעִבְדָּךְ בְּאֵמֶת וְחִנּוּלָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבַת קִדְשָׁךְ וְיִשְׁמְחֶה בְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֱהָבֵי שְׂמִיךְ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ
חֲשֵׁבֶת :

בנינו

וְנִקְדִּישָׁה לְסוּד שִׁיחַ שְׁלֵמִי ס
קִדְשׁ חֲמִיקְרִי שִׁים שְׂמִיךְ בְּקִדְשׁ

בְּבִתּוֹב עַל יָד זְבִיאָךְ וְסָרָא זָח אֵל זָח וְאָמַר :
קִדְשׁ קִדְשׁ קִדְשׁ יְיָ זְבִיאָה מְלֵא בָּל חֲאָרֵץ בְּבוּרֵי :
בְּבוּרֵי מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתֵינוּ שְׂאֵלִים זָח לֹזַח א
אֵיךְ מְקוֹם בְּבוּרֵי לְעִמּוּתָם בְּרוּךְ יְיָ וְאָמַר : בְּרוּךְ
בְּבוּרֵי יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

יִזְכֵּר סִחָן שִׁירֹק קוֹדֶם כְּדִי שְׁלֵא יוֹדֵמָן לֹא רוּחַ נָפִיז בְּשִׁיקְדֶּשׁ לְמֶלֶךְ הַקִּדְשׁ גַּם
כְּשִׁנְיָה קוֹלוֹ לְסַלֵּל כְּסִלְבּוֹל כְּעִים שְׁלֵא יַעֲשׂוּ כְּדִי שִׁיִּשְׁמַע קוֹלוֹ שֶׁהוּא כְּעִים אִי
שׂוֹדֵעַ לְשִׁלָּל וְלִהְיוֹת לְהַגְבִּיהַ וְלִהְיוֹת לֹא יִכְסֶּה לָבוֹ אֵךְ יִאֲמַר בְּלִבּוֹ אֲשֶׁרִי שֶׁאֵם
כֶּסֶר וְהֵם וְיֵשׁ לִי לְקִדְשׁ כְּמֵלֶכֶת הַשָּׁמַיִם לְמֶלֶךְ הַגָּדוֹל כְּשִׁנְיָה קוֹלוֹ אִי יִכְמִיד
יִחְשׁוּבֵהּ כֹּל לְכַבֵּד שֶׁמֶן כֹּמֶה כֹּמֶה הַיִּיעָה אֵם עֵמֶד בּוֹמֵר כְּעִים לִפְנֵי מֶלֶךְ בֹּא כֵּס
לִפְנֵי מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמַּלְכִּים סִיךְ וְיַעַן עֵינֵינוּ לִאֲרוֹן הַקִּדְשׁ וְכִיּוֹן לְחֻקֵּי לְבָבוֹת וְיִתְגַּלֵּל
דָּוִד אֲרָכָה הֵיכָל מְכִיז לְעֹזָרָה וְהִיא יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ עֹלָל הַרוּחִים נָא לֹמֵד
לְהַזְכִּיר עַל הַמּוֹסֵף כִּמּוֹ עַל הַיּוֹזֵר לְכִיּוֹן מְכִיז לְעֹזָרָה וְלֹא יַעֲלֶה אֵל לָבוֹ מוֹסֵף הוּא
עֹשֶׂת לֹא אִיִּיעָה בּוֹם וְכִיּוֹרָא בּוֹ גַּם אִוִּי מִתֵּךְ שֶׁמֶלְכָּל אִוִּי יִקָּל רֹאשׁוֹ וְיִסִּיחַ ד
דְּעֵתוֹ לְכִיּוֹת הַרְבִּיבוֹת מִפִּלּוֹ סְחִירֵיתוֹתֵיךְ עַל כֵּן הַזְכִּיר בְּךָ "רוּחַ נְעִיךְ וְנִקְדִּישׁ"
עַל שֶׁ הַמְּכֹר וְהַקִּדְשׁ קוֹדֶם אֵלֵינוּ יִעָקֵב וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיב קִדְשׁ יַעֲקֹב
אֵם

דו"צ של שבת

למי שמוא חקוק ב"ה ישראל אשר נד אתמול ונפישתאן מקדשין ב
 נכוונת לבס' ה' יורד ממרכבה יקרו ונושק לפני אדם על פיו על כן לבירע אדם
 כוסלת שמחה בלבו בקדושה ובתפלה כדאית' בספר היכלות ברוכים אתם לשמים
 וארץ יודי מרכבה אם תגידו לבניי מה אני עשה בתפילת שחרית
 ערבית שחרית ומנחה בכל יום וכל שעם שאתם אומר' לפניי קדושה כי אין
 לי הנאם בכל עולמי שנראתי כאותה שעם שעיניכם נשאות בעיניי ועיניי ב
 נשאות בעיניכם הכל היותא מפניכם באותה כעה עורח ועולה לפני כריח נוחח ו
 העידו להם מה שאני עוש' לך לקלמתי פניו של יעקב אביהם שה' חקוקם בנבא כי
 בשעם שאתם אומר' קדוש כורע אני עליו ומנסף ומנשק אותו וידי על זרועותיו
 ג' פעמים ג' ק' ק' ו' והוא ישקני מנשקות כיהו ע' כל' ומה שאו' כערינך
 ונקדישך ובפסוק כתיב ונקדישו ואת אלהי ישראל יערינו כי כערינך שייך לעל
 במו האל בתעבומות עוץ דהיינו בערבות ונקדישך הוא דמות יעקב למטה
 דונמא לדבר ויראו אלהי ישראל דהיינו אלהי ישראל יערינו ונתת רגליו קדוש
 יעקב וארא כעין השמל ת' וחזית כעין השמאל כחיו אישא מנין לה סחור סחור
 חיון יקר דלא יכלא עינא למחזיונא איפשר לאיסתכלא ביה לעילא ולרע חזית כעין
 חיון אשתא חיהר לי סחור סחור ע' כל' ר"ח גם או' כי היא מיוסד על שם א' כערץ
 בסוד קדושים רבה ויראה כי קדושה ראשונה ל'ת' וקדושת מוסף ל'ע' דו פרופין
 ועונה מתטה למעלה כערינך ונקדישך דהיינו ע' ו'ת' וכן תפלת מוסף ל
 ליוגר בסוד שיח המקדישין שמך בקדש שהם טובלים באש נח שבע
 פעמים ולובשים אש לבנה ונחה כדי להזכיר שם הכבוד המיוחד בהדרת קדש וכן
 בכתב על ידי כביאך כנגד וקרא זה אל זה אותו פסוק יש בו י'ד תיבות אבל
 אני הקטן אומר בכתב ויכיה לך מן כערינך עד השם כ"א תיבות א"ך אלהים
 לישראל וכ"א תיבות מן האויבו עד השם וכ"א תיבות מן חזון ישעיהו עד השם כ
 כנגד כ"א בריאות ב'ז' ימים וקרא זה אל זה ואתר השרפים קוראים זה לזה
 ואמר כל אחד ק"ק' ג' כנגד י' אלהינו י' אחד היה הוה ויהיה בעליונים
 ונחתוכים ובאור גדול הגבור והכורא חכמה ותבונה ודעת אלהי אשר
 אלהי אדני יהוה אלהים אלהי יהוה שדי אש רוחמים ג' מחנית רוח רעש אש
 ואחר האש קול דממם דכה וכן ק' ק' ק' י' ל' מ' כ' ה' כ' וכן חשך ענן י
 וערפל מן כערינך עד כביאך כמו שאני הקטן אומר בכתב י'ג תיבות כנגד
 י'ג שרים כנגדים שנקרא כל אחד י' השר האלהים הנקרא י' אות ביניהם כי גדול
 הוא בקומה ובמורא ובמעשיו ואע"פ שהוא בשמי שמי מרום מלא כל הארץ
 בכבודו אין דבר חוכך מפניו לא דבר רק ממנו י'ג תיבות כנגד שרים שסופן י' השר
 כנגד י'ג חדשים והענין י'ג מזלות והתל' י'ג תחנות סביב הכסא ושר הפנים
 ק"ק' ק'ט תיבות כנגד שומרי פתח שרים וכנגדים שסוף שמותם י' שר כנגד
 מורא וכחמד יקר ועו' הם י'ט וכי תאמר בכתב תמונא כ"ז אותיות כ
 כנגד כ"ז אותיות אלגא ביתא ומנכסך והאומר וכן בכתב יהיה לו כ"ח תיבות
 כנגד כ"ח קדוש ישראל בישעיה ג' במילים א' במלכים ואם לא תאמר וכן בכתב
 כי אם בכתב יסו ג'ז' ואל תחשוב א' במלכים ו שמוס' כו' ד' אותיות

בַּמִּזְמֵר שִׁיר לַיּוֹם הַשֵּׁנִית כִּי אֹתוֹת מִן כַּעֲרִינָךְ עָם וְכֵן עַד כְּבוֹדוֹ כִּי תִבְרָא כִּי
 פִּתִּים כְּבוֹדוֹ מֵלֵא עֹלָם כְּבוֹדוֹ עֹלָם מֵלֵא כָּל הַעֲלָמוֹת וְשִׁכְנֵת עַוֹ כְּבוֹדוֹ מֵ
 מֵלֵא עֹלָם אֱלֹהִים יְיָ מֵלֵא סוֹד מַעְסוֹק כְּלוֹמֵר אֱלֹהִים הוּא מֵלֵא כָּל הַעֲלָמוֹת שֶׁ
 שָׁם יְיָ וְנִמְלֵת אֱלֹהִים תִּמְלֵא מֵלֵא יְיָ כִּי הוּא הַמִּמְלֵא יְיָ קְנוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ ד'
 רוּחוֹת בְּרוּם וְתַחַת עַל כֵּן פֶּתַח הַתּוֹרָה בְּאִכְנִי מֵלֵא יְיָ מֵלֵא יְיָ אִכְנִי מֵ
 מַעֲרִיתוֹ שָׁלֵם זֶה לֹא הֵם הַשְׂרָפִים שְׁעוֹלִים עַד כֵּם הִיקָר אִים מִקּוֹס קִבְיֵשׁ
 הוֹד הַבּוֹחַק כִּי בָּל הוּא וְאִין דָּנָר שְׁאִין בּוֹ וְלֹא זֶה וְזֶה שֵׁשׁ כֶּהֱן רוּחַ חַיִּים לִידֵעַ
 אֵלֵּא הוּא עַל כֵּן מִתְבַּהֲלִים וְמוֹעִפִים וְתַעֲלָפִין וְכוּרְעִים וְשִׁתְחוּיִם וְמוֹרִידִים עֲזָרַת
 הוֹד מִרְשִׁיבֵּם וּמִכִּיחִין אֲחֻזָּה עַל גְּבִי קֶרֶקַע עֲרֻבֹת הַמִּישׁוֹר וְאוֹת בְּאִימָה קֶקֶץ מֵ
 פִּיד כְּשִׁמְסִימִין מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ עֹבִים הַאֲפֻכִים בְּהִתְרַעֲשׁ לַעֲמֹתָם לַעֲמֹתָם
 הַקּוֹל בְּרוּךְ יֹאמְרוּ זְעֵד בָּל דִּיבּוֹר וְדִיבּוֹר שִׁיבֹא מִפִּי הַכְּבוֹד כְּבֹרָא בּוֹ מֵלֵאךְ א
 בְּמִסְיָקָתָא כְּמָה כְּהָרוֹת אֵשׁ וּלְפִידִים גַּחַל יוֹנָאִים מִפִּיהֶם רָאָה בְּאִיב גְּבִי לוֹיֵתָן מֵ
 מִפִּי וְנִחְלִים תְּלַהֲטֵם תְּבִיכִים אֵנוּ רוֹאִים שְׁמֵלִיכִים אֵשׁ מִפִּיהֶם וְכָל שָׁכֵן הַכְּבוֹד
 הַגְּדוֹל הַכְּבֹד וְעַמָּה שׁוֹאֲלִים הַמַּעֲרָתִים לִפְנֵי כְּבוֹד "מִיכָאֵל הַשֶּׁרֶף הַשֶּׁר הַגְּדוֹל מֵ
 מַחֲבִירֵי שׁוֹאֲלִים לְמֵלֵאךְ הַכְּבֹרָא אִים מִקּוֹס כְּבוֹדוֹ שִׁבְלַת מְדִיבּוֹרוֹ וְהוּא מַשִּׁיב כ
 כְּרוֹךְ הִיִּתִּי שְׁמֵלִיכִי לִפִּי שַׁעַר וְעַב הַעֲבָן הוֹלִיכִי מִמִּקּוֹמוֹ פִּתִּי לִכְאֵן וְלִכְאֵן וְלֹא
 מִנְאֲתֵהוּ כִּי כֵן הַמֵּדָה הַמַּעֲרָתִים הַהֲדוּרִים עֲמֵדִים עַל כַּסָּא הַכְּבוֹד וְהַכִּיבָנִים עַל
 גִּלְגָּלִי הַמַּעֲרָכָה כַּסָּא כְּבוֹד מַחֲרָ עֲלֵיהֶם כַּסָּא מִרְכָּבָם מַחֲטָף עֲלֵיהֶם הַעֲמֵדִים
 לִיעֵין מַחֲרִים לְשִׁמְאֵל לְשִׁמְאֵל חוֹזְרִים לִיעֵין לִפְנֵי חוֹזְרִים לִאֲחֹר לִאֲחֹר אִין ח
 חוֹזְרִים לִפְנֵי מִיד מִרְתִּיעֵין וְרוֹעֲדִין וְכוּפְלִין כְּהָרָה עַל עֲרֻבֹת וְאוֹמְרִי בְּאִימָה ק' ק' ק'
 לַעֲמֹתָם קוֹלֵם הַאֲפֻכִים מִתְרַעֲשִׁים וּמִרְקִידִין וְהַחַיּוֹת כּוֹהֲמוֹת וְאוֹת כּוֹלֵם בְּרַעַשׁ בְּרוּךְ
 יְיָ תִבְרָא כְּבוֹדוֹ יְיָ תִבְרָא כְּבֹד אֵשׁ הוֹד הָרָאָה הָךְ לַמַּשָּׁה ע"ה אֵשׁר עֲלִיּוֹנָאֵמֵר
 בָּל בִּיתִי נֶאֱמָן הוּא וְכֵן יְיָ אֹר פְּכִים בְּקִרְיָה יֹאֲרִי כִּי הָאִירָה פְּכִיךְ עַל עֲבִידֶיךָ
 וְכו' יְיָ חוֹפֵת לֹכַל כְּדִין בְּנֵי ע' ז' רִקִּיעִים ו' אוֹרִים וְכִשְׁיִשְׂרָאֵל אוֹת שִׁדּוֹת ו
 וְשִׁתְחוּת הַכְּבוֹד מִתְעַלָּה דְּכִתִּיב כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְלַעֲלֵל מִיכָה וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְכֶּם
 לָכֵן בְּמוֹסָף שֶׁבִּת וְיֵה"כ מִתְחִיל כְּבוֹדוֹ ע"כ שׁוֹאֲלִי אִים מִקּוֹס כְּבוֹדוֹ מִיד הַחַיּוֹת לַעֲמֹתָם
 בְּרוּךְ יֹאמְרוּ בְּרוּךְ כְּבוֹד י' מִמִּקּוֹמוֹ בְּרוּךְ כְּבוֹד הַכְּבֹד מִמִּקּוֹס שֶׁהַכְּבוֹד עָלָיו

מִמִּקּוֹמוֹ הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמִים וְיִהְיוּ עִם הַמִּיחְרָדִים ו
 שְׁמוֹ עָרֵב וּבִקָּר בָּבֶל יוֹם תִּמְיֵד פְּעָמִים בְּאַחֲבָח
 שְׁמֵעַ אוֹמְרִים : שְׁמֵעַ וְיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ
 אֲחֵר אֲחֵר הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֱבִינוּ הוּא מְלִכֵנוּ ח
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמֵי שְׁנִית לַעֲיִנִי
 בָּל חֵי לַחַיּוֹת לָבֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :

יין ברחמים נספר היכלות נפרק י"ב מצעלי גזירה מפיר שטופה מעבירין
חיתם פשיני קראם מזכירי אהבה אהבתן של אברהם לפני מלכם כשהיו רואין א
אותו שהוא כועס על נכיו מהו עושין מחנטיין כתריון ומתירין מתניהם ומניין על
ראשיהן ונפלין על פניהם ואומ' הטר הטר יונר בראשית סלח סלח אביר י
יעקב מחול מחול קדוש ישראל כי אדיר מלכי אתה מלך מורא מלך מבורל מלך
יקר מלך כבוד למה לך איבה עם זרע אברהם למה לך קנאה עם זרע יצחק
למה לך תחרות עם זרע יעקב כי קצין שמים וארץ קראת אותם על כן אנו א
אומרי בקדושה תפלה זו מתקומתו הוא יפן ברחמים י"ז תיבות כבוד ותשאי ר
רוח י"א תיבות שפע ישראל ו' תיבות י"ז תי' ומה שאומ' בקדושה ראשונה ממקומך
ובקדושה שניה מעקומך לפי כשישראל אומרי סירה הרבה הכסא מתרומם ומתנשא
ואין יודעין מקומו לכך פיה"כ אומרי מתקומתו דע כי

השם הזה הוא הכבוד והמורא הוא שם העצם כי השם
אחד והפסוק שאומ' ביום ההוא יהיה י' אחד על מחשבת
כני אדם לפי שכל העולם ידברו שם אחד על כן יהיה
י' אחד אחד הוא אלהינו אין אחר מלבדו וכבודו ל
לאחר לא יתן הוא אבינו שהולכנו וכשא אומנו כאב
כאשר ישא האב את בנו על כן באהבה בכל לב היא
הדעת רוח המשכלת והיא מרכבה הראשונה ובכל פעם

היא הרוח שהיא גיו והיא הפתאווה וכחה כבוד הוא מלכיו הממליך מלכים ו
ומושל עליהם ש"י יתלך לעלם ועד הוא מושיענו עם כושע ב' כאשר מושיענו
מכל הקמים עלינו והוא ישמיענו ברחמי שכיית ש"י וברחמים
גדולים אקננך שכיית יוסיף י' ידו שכיית עכל רוקח י' והוא ישמיענו
טעם בכלן אלהינו אבינו מלכינו מושיענו ובאין אלהינו אין
כאדונינו מלכינו מושיענו ובראם בקדושה שיך לומר אבינו ל
לנבי יחוד קדושה ש"י הלא אב אחד בראבו ולנבי גאולה שיך

רחמנות ביוצר ברחם אב ושלמו אב אחד ד' כמים כבוד גליות במגרים מהו
אומר למען תדע כי אין כי אלהינו ונחמנו ל' אלהינו הוא אבינו בגלות בכל כ
כחן עתמו כאב בגלות קנר הוא מלכינו בגלות מדי וזרם אשר בשיענו כעשית
אסתור מלכה הוא מושיענו בגלות אדום וכן ד' הודו בהלל והוא ישמיענו מ
מאחד הוא אלהינו עד לאלהים י"ע תיבות בפסוק שום אשים וי"ט תיבות כ
בחסדי' אוכיר תהלת' ב' בעדרש אני' אלהים למה מתחיל הפסוק אני' אלהים
ומסיים כן את' הק' אני' אלהים כבר הובאתי אתכם מכור הצרל אני' המעלה אתכם
וגלות אדום ובדברי קדשך הוא תהלת' שיכר דוד המפורר בכל עו ברוח הקדש יתלך
י' לעלם כי לא ילנו עו דכתיב והגליתם מיד המצוללים בקס

ולא יהיו עוד בו לגוים ב"ה וי"ה אומרים

אבי י' אלהים

אדיר

אדירנו יי אדירנו פח אדיר שמו
בכל הארץ ויהי יי למלה על כל

הארץ ביום ההוא ויהי יי אדיר ושמו אדיר :
והבדלנו קדשך בזהב לאמו :
ומלוא יי לעולם
אלהיה ציון לדור ודור הללויה :

אדיר אדירנו על שם שהוא אדיר בקדש אדיר במשפט י' אדירנו תגה הודך
על השמים י' שם הכבוד והכבוד הוא אדירנו וכו' אנו נוטחים מה אדיר שמך כ
בכל הארץ כמה חזק ומאדור שמך הקדוש בכל יושב ארץ וגם לעתיד ולעמדו ש
שם אחד והיה י' למלך יראה כבוד מלכותו בנקמת אדום וקיום מלכותו על כל עם
הארץ ביום יהיה י' אחד הוא שם העצם ושמו אחד כבוד ולאחר לא יתן ויקראו
כולם שמו המיוחד הקדש אדיר עד אחד כ"ב תיבות עילה וכשמהם כ"ב
אותיות העולם י' אדירנו תגה הודך על השמים אמרו המלאכים בהר סיני כ
כדאמ' במעבר שבת שלא רנו שיוירד משה העולה למטה ואמרו תגם הודך על ה
השמים כשתקח מ' ממה א' מאדיר ש' משמך נ' של כל ה' מהארץ כרימ' ש'
א"כ על שם שהלך אחר א"כ דהיינו כ"ב אותיות אמרו מה אנו' כי תזכרו אנו' ש'
ג' זה משה מה אנו' ג' בן עמרם שמעתי שאין אות' אדיר אדירנו כי אכ נ
נר' ונ' ב' בקדושה אבל במבטא אות' אותו כל יום טוב כקול רם בכונה נבדק
יום טוב ע"ל רוקח

אדיר

באלהינו אין באדירנו אין במלכותנו אין
במושיענו : מי באלהינו מי ב

באדירנו מי במלכותנו מי במושיענו : נודח ל
לאלהינו נודח לאדירנו נודח למלכותנו נודח ל
למושיענו : ביה אלהינו ביה אדירנו ביה
מלכותנו ביה מושיענו : אלה הוא אלהינו אלה
הוא אדירנו אלה הוא מלכותנו אלה מושיענו :
אלה הוא שהקטירה אבותינו לפניך את קטרת ה
הסמים :

י"ת אמן הודך אתה ה' לפי שאין מדרגות כל כך נכונות בשבת כמו בחול סדר
אין מחללין יחידות לכל תקנו לומר אמן ברוך אתה ה' ואש"י שכל יום נודח
לאומר שהרי בכל יום מקטירין סקטרת מים רגילים לאומר בשבת ו"ט חלק

ויצא של שבת

אין בלתינו מי כזה ברוך אתה הוא הם ה' שנחות לך ה' הגדלה והנכורה והתעלות והנכח וההוד ה' סרי ה' שנחות אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמין שהיו מקטירין לפניך בורטק קטרת הסמים את ה' מורקל סאותה שאין אות' פטוס הקטרת היינו פטוס דחיישי דילמא פלגין אות' וכתיב כיס אס חיבר אחת מכל ס אך כתב ואין מ סתמים חייב מיתה עב'ל וגם אני ראית כינקותי כתוב לדעתי מנהג כן וטרי תן כו'טרי נ'כ טעם זס ולדעתי כי דודי מקד'טט לא אמרו ואכי כהן אחריו כינקותי וכזקנותי לא סרתי ממנהגו אך אמרת אתה הוא ס שהקטירו אבותינו לפניך עה פטוס הקטורת

ח'קטרת ח'צרי ח'צפרן ח'חלבנה **ביטום**

וח'לבנה מ'שקל ש'בעים מ'נה מ'ור וק'ציעה ש'כולת צ'רה ובר'בום מ'שקל ש'שה ע'שר ש'שה ע'שר מ'נה ח'קשט ש'נים ע'שר וק'לופה של'שה וק'נמון ה'שעה ב'ורית ב'רשינה ה'שעה ק'בין י'ין ק'פריסין ס'אין ה'לתא וק'בין ח ה'לתא ואם אין לו י'ין ק'פריסין מ'ביא ח'מר ח ח'ורין ע'היס מ'לה ס'רומית ר'ובע מ'עלח ע'שן כל ש'הוא ח'בי נתן אומר את כ'פת ח'ורון כל ש'הוא ואם נתן כ'ח ר'בש פ'סלח ח'אם ח'סר א אחת מ'כל ס'מ'מ'ת ח'יב מ'יתה ח'בן ש'מעון בן ג'מ'ליאל אומר ח'צרי אינו אלא ש'בת מ'עצי ח ח'קטת ב'ורית ב'רשינה ש'שפין כ'ח את ח'צפרון כ' ב'רי ש'התא נ'אח י'ין ק'פריסין ש'שורין ב'ר את ח'צפרון ב'רי ש'התא ע'זה וח'לא מ'י ר'גלים י'בין לה אלא ש'אין מ'ב'ניסין מ'י ר'גלים ב'עונה מ'פני ח'כבור

ש'חלונים ח'יו אומרים ב'בית ח ח'מקבש ב'יום ח'ראשון ח'יו אמרים

יוצר של שבת

אמרים לוי הארץ ומלואה הבל ניושבי בה :
 בשגי היו אמרים גדול יי ומחלל מאד בעור א
 אלהינו הר קדשו : בשלישי היו אמרים א
 אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט : ב
 ברכיעי היו אמרים אל נקמות יי אל נקמות ה
 חופיע : בהמישי היו אמרים חרונה לאלהים
 ענה חרונה לאלהי יעקב : בשוישי היו אמרים
 ה מלה גאות לבש לבש יי עוז התאזר את תבון ת
 תבל כל חמוט : בשבת היו אמרים מוזמות
 שיר ליום חשבת מוזמור שיר לעתיד לבא ליום
 שכלו שבת מנחתה לחיי העולמים :

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא הלמירי
 חכמים מרבים שלום בעולם ש
 שנאמר כל בניה למורי יי ורב שלום בניה :
 שלום רב לאוהבי הורחב ואין למו מבשול :
 יחי שלום בחילה שלנה בארמנותיה : למש
 אחי ורעי ארברה נא שלום בה : למש בית
 אלהינו אבקשה טוב לה : יי עוז לעמו יהו
 יי יברה את עמו בשלום :

פיטוס הקטרת לי הארץ ע"ש שקנס עלמו גדול י ע"ש שחלק מעשו וברק
 נתן סמים והכדיל בין קדש לחול אמר גדול י ומחלל בעדת אל ע"ש שגילס
 נאמתו ועשם מקום לפדתו אמר יקוו המים אל מקום אחד וכשעלו המים ס
 סודוכים ודנו לעלות לרקיע אנל מים העלויים דרך על כמות ים ושפטם ונכו
 כמים התחתונים וקראו מים תחתים וכל הארץ עליהם נכסו לכלי ולויתן כתר
 מים נמים כדן קטן לכן ימים מים שאין להם סוף נרמז היו אותמים אל

דגל של שבת

פקמות על שפתיך כח לעשות בקמה בעדי חמה ולבנה
 בדכתיב וחסרם הלכנה וכושה החמה ולעתידי יוכיא חמה מ
 מנרתיקה ולהט אותו יום הכא אבל נדיקיס שמש נדיקיס מ
 מרשא בטלי אור בחמישי הרכינו ע"ש שבו נבראו עופות ש
 שבתה כהן כנף רככות בעלמה ודגים ולויתן נבוארו ילין ע

ו'ג ליום שבו ש
 שבת שהוא מנוחה
 לחד עולמים

שמשפר עו בוראו זהו הרכינו לשון רבן השמעת קול הריעו כמו השמעת קול פ
 בששי ה"א י' מלך גאות לבש ע"ש שומר כל תעשיו וישב ברוס עולם ומלך על כל
 העולם כולו זהו י' מלך גאות לבש וכתאר בעצו ותיכן תבל כל תמוט ממקומה
 ומלך עליהם בשבת ה"א ממור שיר ליום השבת מנוחה לחי עולמים ע"ש שבת
 מלאכתו בשבת והוא אות ודומה לפתור שאין בו לא יגיע ולא שום דבר כי אם
 מניחה ונדיקיס יושבים ועטורותיהם בראשיהם ושמחת עולם על ראשך עכ"ל ר
 ר' קח ונשלהי מסכת תמיד פירש הרמ"ב וז"ל כבר כתבאר במר"ה טעם
 למה יחדו אילו המזמורים ואמרו ביום ראשון לי הארץ ומלואה לפי שהוא תחילת
 מעשה בראשית ובשני בו בחלקו המים והיו השמים פתוחים אומר גדול י' ומכל
 מאד ובשלישי שבו בראית הארץ שעליה יהיה הדין והדיינים אות אלהים כנב בעדת אל
 הרכישי שבו בבראת שמש ולבב' אות' א בקמות' שהאל' בוקס מן העש' אחד עבודת' כה'
 שבו נבראו מיני בעלי חיים ויש בזה פלאס מפני החילוק שבמיניה' ותנועתם מעצמם
 וכלאים אחרים שיש בבעלי חיי' אות' הרכינו לאלהי' עזינו לפי שנשעה שרואים אותם
 משמחים הכורא ומגדלים אותו בששי שבו נשאל מעשה בראשית ונברא האדם
 ג"כ שמכין גדלות הכורא יתעלה אות' י' מלך גאות לבש עכ"ל פרישת הרמ"ב
 וכן הוא במר"ה ר"ה פרק רביעי יום טוב ומיסיי בשבת אומרים מומר שיר ליום ה
 השבת מומר שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת פר"שי שפתיך העולם ליחבר ואין
 אדם וכל המלאכות שוכחות על אותו יום אומר ליום שכלו שבת עכ"ל הנמרא ו
 והנה פקח עיניך וראה ביום הראשון אמרו לי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה כ
 במולך' הגדולה ג' עליונות והארץ ומלואה הארץ היא הארץ העליונה כלומר
 היא נשפעת משכע לי' של י' ומלואה דביני וביני ותבל כל יושבי בה היא התבוס
 עד אין סוף הרק' כט קורא ארץ עליונה נ"ה ותבל היא ע' מתכלת מכל ו
 ותבל במספר קטן ט"ו איורים כלל גדול הכל משל י' לי הארץ בשני היו אומרים
 גדול י' ומכלל' בתחלת הכין היא הגדולה מדתו של אברהם אשר הגדיל בין ק
 קדש לחול בעיר אלהינו היא ירושלים שלמה הר קדשו סלה ירושלים שלמה
 כלומר יהי רצון שהיה גדלות י' והילולו בעיר אלהינו ירושלים שלמה הר קדשו ל
 למעלה בשלישי ה"א אלהים כנב בעדת אל בקרב אלהים ישפט ר"ל מדת הדין פ
 פחד יבחק יתנב בעדת אל ואל ישפט אותם כי יעבר על פשעי עמיתו בקרב א
 אלהים ישפט על אומות העולם כנחות חיותות המים הוידוכים פרביעי ה"א אל כ
 בקמות י' ר"ל אל רחמים בקמת דין י' כולם ישפטו ויקחו פקמתם מעובדי חמה ו
 ולבנה וכחות חיותות ויופיע על ישראל חסדו וטובו הוא מדת ת' אדם לשבת בית
 ושבו בנים לגבולם לשלום בית בחמישי ה"א הרכינו לאלהים עזינו על נח בבורותיו
 בעופות ובעדגים להאקילנו בר יוכי ולותן כעדות חזירים בששי ה"א י' מלך גאות
 היא הור

ס"א הוד והדר לבישו יתגאח על כל המתנאים כי בו נשלם כל תלאות מעשה כ
 נראשית בשבת ה"א מזמר שיר ליום השבת ה"א יסוד הוא השבתה דיבוק וחיבור
 סוד זכור ושמור שהיא מכווה לחי עלמים וככל דבריו מזמור שיר ל"ה מזמר ש
 שיר לל כנגד זכור ושמור לעתיד לבא יהיה השתתה שלימה הנעל מעלה מזכות
 לאשתו ותקם בעד לילה ותתן טורף לבייתה בית יעקב שמו בי' בסוף ראשון
 ל' הארץ ו' תיבות כי ששת ימים עשה י' ראש וסוף ל'ה הם ל'ה מיימיים ל'ה
 משמאילים כ"ו אותיות ע"ש שש של ד' גי' כ"ו מזה כ"ד כ' גדול י' מהלל מאד
 ח' תיבות ח' חסד וכנגד וזכר כי בשר המה ח' תיבות וכנגד מי כמך אב ח
 הרחמים ח' תיבות גו' ראש וסוף ט' שלישי אלהים כנגד ו' תיבות ו' ימי בראשית
 חנה עתודיה שנעה א"ט הוא י' כנגד י' מאמרות זכו' כו' תיבות ברכיני י'
 אל כקמות ו' תיבות ו' קצוות א"ע ראש וסוף יעשה כקמות כב"ד הגדול ע"א
 מנהדרין בחמישי הרכיבו ו' תיבות ו' סדר משכתי נששי י' מלך גאות י"ג ת
 תיבות גי' אחד כלומר אף כי תראה רחוק וחקן וגאות לבש זעמים עניו וזעמים
 גאות הכל אחד בשבת מזמר של"ה ד' תיבות ד' יסודות ד' מחנה שכינה ד' ד
 דגלים ד' גליות א"ר אליעזר וכו' ח"ק מה שאומ' טענת האמוראים א
 אילו לבי שאין אות' קדיש אלא אחר הפסוקים על כן אות' זאת הדרשה אחר ה
 הגמרא י' ינרך את עמו בשלום גדול השלום שבו מ"ס ברכת כהנים ופיוס ה
 התפלה בשלום ופיוס הקרבנות שלמים עליונים ותחתונים כמיני' בשלום עכ"ל
 ד' פעמי' שלום כו' פסוקים שלום לששת ימי המעשה אברהם טוב לך זה ה"ה
 גי' י' שלום במספר קטן י' שלום עם העולה י' והתם' אומר קדיש אחר
 אילו הפסוקים ויכל אביו מדן תבנה ויכניסו לנן כדאית' עדן בחדש מעשה
 ברכי עקיבה מ"ה תהלך מעיר לעיר וראה אדם אחד שהיה נושא משו' שלא ה
 היה שום כרים יכולה לכושאו א"ל משיב אני עליך שתאמר לי דבר זה אזהר ב
 דריה אתה אם איש אם שד א"ל אדם הייתי וכפטרתי מן העולם ובאתי על כ
 בערה המאודסה ביום הכפורים וכלל יום ויום דנין אותי וסורפן אותי מאלו ה
 הענים א"ל ר' עקיב' יש לך תקנה ל"כ שמעתי מאחורי הפרגוד שאם יעמד בני
 לשני התורה ויאמר קדיש וברכו באותה שעה מוכיחין אותו מניהב' ותושי' בנן עדן א"ל
 הנחתה א"ל אין ולאחר מיתתי כולד ונמנעו ישראל להמלו' א"ל מה שמך א"ל ארס' ומה
 שם אשתך ששניה ומה שם עירך א"ל ברקולי' כתיב ר' עקיב' שמו זשם אשתו ושם
 עירו ובא לאותה העיר יבאו בני העיר לקראתו אמ' להם הידעתם כלובי אמת
 לו ושם רשעים ירקב אמ' להם אל תאמרו כך וכך אירע לי הביאו ליבנו והביאו
 אל הספר והעמידהו לפני התנ"ך ואמר קדיש וברכו ועבו אחריו בשכ' מלו' ו
 זכאותו לילה בא אותו אדם אליו בשלום ואמר תבוא דעתך שסכחת דעתי עכ"ל
 התדרש

אשרי וכו' לנין כל סדר קדושה לפי שבהשכמה לא אמריכ ובתיב כלמות ולא
 סדריכ אס לא אמר סדר קדושה אז כלמות ונדחה סדר בנקר עד המכנה
 ולאחר סדר קדושה אות' קדיש לאחר
 ספסוקים ואז יתחיל החזן

תפילתי לך יי עת רצון אלהים בך
חסדך עניי באמת ישעך :

ואני תפילתי עת רצון רוקח לבי שהנניס אכלים ושותי ומשתכרי ומדברי על
עיסוקי ביאוק כמעשה אחרש ומכעסי והמרו את דבר קדשו אבל ישראל יספת
לנו נכבדת אפי שאלולי ושותים משכחי אותך על רוב טובך זה מזמר ברוך י'
יום יום וזה טוב להודות וזה הדור לי על כן במנחה שכבר אכלנו ושתנו אנו א'
אומרים ואני תפילתי שאני מתפללי לך עת רצון כתפילת הבקר ועיקר המליכס
ואני כמו שאני כהונה אפילו לאחר אכלי ושתיתי תפילתי לך שם הנכבד תהיה עת רצון
לעבות אותי ולפי שיש עתות לשערי תפלה פעמים מתחיים ופעמים נעלים על
אנו מתקשים שיהא עת רצון ויפתחו החלוקות ואני תפילתי יב תיבות יב שעות ה'
היום יב הלילה שהוא ענה אותנו בכל עת עבד כו ראש וסוף מ'ה אותיות
שם של ד' עולה מ'ה ואני תפילתי ע"ט שנינים מתפללת לפני הק' שיהיה עת רצון
שפע יורד ממקור עליון כולו רצון אלהים ברוך חסדך ע"ד יהי רצון שיכבד מדת
רחמך את כעסך עבדי באמת ר"ת עבד ולדעתי עוד כי נקראו כאן ג' עיקרי
אין ואני ע"י אלהים הוא הדיכס וג' עליונים אחד הם כפי המקובלים יב ת'
תיבות הם יב גבולי אלכסון יב מזלות בזכות יב שבעים וכל זה ויותר ישכילו כס'
טוחי וירגיל הש"ץ עצמו שיזכיר כוונה אילו כפי המרוכז והיחיד יעבו לו על כ'
בוונות אילו ואז יעלה לראש משכיר לגבים מן הדכיר ועל אויביו אותנו יגביר ג'
גלולים מן הארץ להעביר כתלישא ופזר דרגא תביר ולא ימאסתם אל כביר ו
והחזן כוטל ס'ת ואין אומ' קדיש לאחר הקריאה לפי שתקנו כנסת הגדולה ז' פ'
פעמי' קדיש בכל יום שבע ביום הללתיך חזן מקדיש שאומר אחר קריאת התורה
לפי שאין קריאת התורה בכל יום ואומר קדיש בשני ובחמישי אחר התורה לפי ש
שנתקדש שמו על ידי תורה שכתב ונקנו הקדיש בבקר לפני ברכו לאחר פ'
פסוקי תילים ויושב אך ברכה אחת תקנו מלך מהלל כתשכחות ואינו הפסקה ולאחר
פסוקי תחנוני או ביום שאין בו תחנון לאחר פסוקי ברכת כהנים קדיש ולאחר
סדר קדושה פסוקי' הם קדיש וקדיש לפני תפלת ערבית לאחר פסוקי' ברוך י'יום
יום שבהן י"ח אזכרות כנגד י"ח ברכות שבתפלה וברכ' המולך אינה הפסקה וכן
לאחר פסוקי אבות אומר א"ר חנינה בן עקשיא יגדל תורה ויאדיר ואומר קדיש ו
וזן אין כאלהינו פטום הקטרת י' יברך עמו בשלום וכן לאחר כמה מדליקין לכך
בשבת בשחרית אחר הקריים אומ' קדיש שרובים להפסיק ולומר יקום מרחץ ואומר
קדיש לפני תפלה עוד לפי שאין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש ולא כולא
בלוס ומה שאומר קדיש ביום ב' וה' לאחר קריאה לפני שאין לומר קדיש עד לאחר
סדר קדושה וזו היא המבקה גדולה אבל במנחה שאין הפסקה בנתיים אומר קדיש
לפני תפלה כי אין לעמוד בפתע פתאי להתפלל ומה שאין אומרי' סדר קדושה בהשכמ'
כי אם עד המנחה לפי שפושעי ישראל כחין מדין תמנה בשבת ודחינוכו עד המנחה
כי בכל יום אדם פ"ב לומר סדר קדושה כדאמרינן נסוטים לא מתקיימא עלמא
אלא

מנוחה של שבח

אלא אקידושא דמידורא וזריה שמים דבא לאגדתא ועוד אנו אומרים במנוחה ב
בשבת וכ"ט כדי לזכור את כל גהנם לפי שפנה יום לעת ערב על שם גלותות ולא
סדרים וכן לעתיד לאחר דרישת התורה שידרוש האלהים יעמד ורובכל ויאמר
קדיש ולפי שאין כפסקה במנוחה בשבת שאין אות' אשרי כמו בראש חדש כעוסק
אלא מיד לאחר קריאת התורה מתפללין ואומ' קדיש קודם התפלה על כן אין א'
אומר קדיש לאחר קריאת התורה עכ"ל רוקח

אתח

אחר ושמור אחר ומי בעמוד
ישאל גוי אחר בארץ תפארת ג
גדלה ועטרת • ישועה מנוחה וקדשה לעמוד
נתת אברהם יגל יצחק ירנן יעקב ובניו יצחק בן
מנוחה אחבה ונדבה מנוחת אבות ואמונה מנוחה
שלום ושלוח וחסד שקט ובטח מנוחה שלמה ש
שאתה רוצה בה יבירה בעיר ונדעה כי מאתך היא
מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך :

אל חינו

ואלחי אבותינו רצה במנוחתנו
קדשנו במצותיך ותן חלקנו
ברוחה שבענו מיטובה ושמחתנו בישועתה וטחה
לבנו לעבודתך באמת וחנוילנו יי אל חינו באהבה
וברצון שבת קדשנו וישמחה בך ישראל אחבי ש
שמך • ברור אתה יי מקדש חשיבה :

עם זו וזרתי גי' אחד הלא י' זו חטאנו גי' אחד וזהו שאמר אתה אחד ושםך אחד
ישראל גוי אחד הרמז בן פי' כוח החיבור רוקח אברהם יגל יגל אבי גדוק זה
אברהם יצחק ירנן רננו גדוקים טי' זהו יצחק כשנעקד וראה שמים כתוח' אשר
שירה יעקב וזכיו יוחנו בו ויון פני הכיר קבע תחומין לשבת מנוחת אסבה ו
אדבה שימחו בו בכל דעת לך מנוחת אמת ואמונה קיימת היא מנוחת שלום ושלום
השקט ובטח שלום והשקט כפרא בשביע מנוחה שלימה שאתה רוצה בה ויח ב
ביום השביעי על כן נזק י' אלהים לעשות יום השבת כיורו בנך הם ישראל ככס
אסם לי בני כנור ישראל ודש כי מאתך היא תשחתה כי אתה גי' וכל מנוחתם

מנחה לשבת

יחדיו שמוך ככל שבת ושבת הם מקדישי' שמוך והו' יספת לנו י' יספת כבודת את' אחד
 ב' ד' תיבות כבוד ויכל אלהים ביום השביעי עד לעשות ל' תיבות ראו כי נתן י' יום השב' **ב' ד' תיבות** הרי ב' ד' מנחת אלה' ז' מנח' כנגד ז' הזכרים בזכר את יום השבת
 אתה ובך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך ונרך אצל יעקב ובניו לפני עבדו חשבו
 ואין למנות ב' מנחות כי עונה על בניו ואם תחשבהו תנוכה וכל אשר אמרתי
 אליכם תשמרו לרבות שבתת כלים אצל אם תעבס כך מנח' אלהים א' וגדלה
 ב' מנחת אמת ג' ואמונה ד' מנחת שלום ה' ושלום ו' השקט ז' ובטח
 ח' מנחת שלימה ט' כנגד ט' בשמור לא תעשה כל מלאכה אתה א' ובך ב'
 זבתך ג' עבדך ד' ואמתך ה' שורך ו' וחמך ז' וכל בהמתך ח' ונרך ט'
 לומר לך אם תשמור מ' ומ' אתן לך בנים הילודים ל' ול' צי' שבת ת' כ
 בערב שבת לך כחב ככל אכל שבת יעקב ובניו ימחו בו לך שמך אם תשיב מ
 משבת רגליך והקדש לשבת פונג וסעך ליה והאכלתו כחלת יעקב והזכיר מ
 מנחה ביעקב לפי שהוא קבע תחומין לשבת משבת ב' א' ב' י' ש"א תאמר כך
 י' פעמים מ' ת' ב' פעמים שהם ת' הרי אלק' ש' פעמים ב' הם ת' א' פעמים
 ת' הרי אלק' הרי אלהים ובתם כל שמר מחללו והציאותים אל ה' קדשו ו
 ושמחתים בבית תפילתי ובתם וביום שמהם זה שבת לך אומר ישמחו מלכותיך
 שומרי שבת וכראה לפי שאמרו אתה קדשת לשבת בראשית ישמח משה
 שבת סיני אתה אחד שבת של עתיד הם ע' ת' ב' וכלי כולם אתה אחד
 בשבת בראשית ושמוך אחד אכני' אלקיך אחד בחשבון מרובע אכני' ומי כעמך
 ישראל גוי אחד על שבת של עתיד גוי אחד בארץ תפארת גדלה ועטרת יסופם
 הן הן המרכבה יעקב ואברהם דוד יצחק נקרא יושבם על פי המדרש כי אתה
 י' אבינו מנחה וקדושה לעמך כתת כלומר הם במרכבה סביבי שהיא מנחה ו
 וקדושה אברהם יצחק ודוד המרכבה יצחק ירכן יעקב ובניו הוא יעקב ודוד
 ימחו בו ואח' מדר' ז' מנחות ז' עמודי הבנין והזכיר י' דברים מנחה ו
 וקדושה ב' אלהים וגדלה ב' אמת ואמונה ב' שלום ושלום ב' והשקט ובטח ב'
 כס עשרה עשר מאמרות מנחה שלימה היא א' אינס ככלל אר' כינא מטחם
 שלימה היא המשלמת לכולם יכירו בבין כלומר יתנו לב הא דאית' כס' עשר ו
 ולא תשע עשר ולא אחד עשר וידע כי מאתך הוא מנחתם והכל אחד

צדקה לעולם והוראת אמת :
צדקה אלהים מורם
אשר עשית גדולות אלהים מוי במוצ :
צדקה בחרתי אל מושפטיהם רבא אדם
ובהמות תרשיע יי

פזמון לשבח

לפי שמעו רבינו ע"ה מת בערב שבת ודוד בשבת על כן אומר' ידוק
הדין במנחה בשבת ה' תיבות ה' חומשי תורה ודקתך י' תוכות י' דברות ב'
דקתך כהררי אל בלומר דקתך מעולים כהררי אל כהררי חוקים הללו מ' תי'
מאלכ וער כח זסו דקה שפסית לבח שהגלתו ומשפטוך לדור המבול אדם ו
ובהמה תושיע בתיבה מי שהוא חכם באלים והוא משפיל עצמו בבהמה תושיע י'
ומגדיקין הדין בשבת במנחה לפי שמושי ישראל כינוחים בשבת מדין תפתה ו
ובמנחה מעמיד' הנשמות על מעין מים כח שמושך לפני כתח הגן והנשמות ר'
רוחנות במים לקרר גופם מפני האש על כן אנו מגדיקין ביראה אילו ג' פסוקים
כנגד כושא עון ופסע וחטאה שעשו ואנו מעדיקין בו יפה חייב יפה זוכה יפה דין י
יפה עשה ולפי שהנפשות עומדות על אותו מעין תקנו הגאונים ורבנן סבוראי
שלא לשנות מים בין מנחה למערב שלא לגזול המתים ואע"ג' ראמר' בפסחים רב
אשי לא קפיד אמר' כולל לומר לאחר מיכן גזרו אכתי היו שותין לאחר שהתפללו
מעריב שכבר שבו לשאלה על כן מגדיקין כל ישראל את הדין במנחה בשבת
עכ"ל הרוקח ג' פסוקים אילו הם ב"ן ג' חפ"ו ג' מקום ג' אלהים לפי ש
שלשת מנחה מתחלת מדת הדין אנו מתפללין על הדקה וסופי תיבות תל"ה
הגוים אלהים תכה וכלל ג' פסוקי' כל' כנגד כל' שפסית ביום וכלילה דקתך
דק לשלם היא מדת ע' ודקתך היא הו' של יעקב ת' הממונעת בין אלהים
מדת הדין ופחד יצחק אשר עשית גדולות וממונעת בין גדולת מדת אברהם אלהים מי
כמוך כלומר אלהים מדת "בינה מי כמוך משפיע לעולם תחלת הכנין ו
דקתך כהררי אל הם שלש עליונות השגחת בעליונים ומשפטין תהום רבה א'
אדם ובהמה תושיע י' היא המרכבה ויטר' ב"ן מכה אשכנזים כדי שינא
הקדים על השם והנרפטים אות' כהררי אל ואח"כ ודקתך דקתך כסדר ש
שאתר' דוד ב"ה וכהררי אל ידוע' ואח"כ כחן הודאה כשנפטר מרבו ושוב הביט
בעולם ונתן הודאה בלדק ולהני מהבכי הנרפתי' ועוד טעם לפיכך מהפסין להשמיע
טעמא דפסוקי' משום כידוק הדין ולא כמו שכתוב בסדר המקרא כי אם היו א'
אות' בסדר לא היה ראשי החזן לומר משום דברים שכתב אי אתה ראשי לומר
על פה ע"ל ומעשה זה באשכנז מתחיל החזן דקתך ודקתך דקתך ודקתך יענו
תכף אחריו ולפי שהם פסוקים דקדוק הדין אין אומר' מתי שאין אומרים ת
מחיכות והוא רחוק כבר פירשתי לעיל ומתשיבין הכינון בזהו רחוק וברכו
בדי להוסיף מחול על הקודש כדאיתא בטור סימן ר"ג רוקח ברכו
במשך גדול מפני הנשמות חוזרים לבהם לאחר מיכן וכל עיד שמושך אינם חוזרים
ועוד מפני לוית שבת שצריך ללוות למלך יש למשוך ועיד מפני איחור להוציא ש
שבת צריך למשוך בן אבי ששם אבי הקטן וכך שמעתי שרבינו אלעזר בן רבנא
משלם הגדול היה חזן ויהי מושך ברכו בכל כוחו וכן אמר' בתפלה רבנא עמרם
במוכאי שבת ימשוך אדם ברכו עכ"ל רוקח ויתפלל ויכוין כשאר ערבית אך בתפיל' יח'
מתפלל אתם חוכן ומוסיף בה אתה חוכנתו למדע בתורתך ותלמדנו לעשות כ
בהם חוקו רבוכך אתה רחמתנו לידע מדע שכל תורתך עכ"ל רוקח והרוקח כתב
ח"ל אכתוב התפלה כי איננה בשום מקום כמו במקום אחד ומחזירים חלוקים
אתה

ברבי

נבשי את יי וי אלחי צלתי מאר ח
 הוד וחבר לבשת : עושה אור
 בשלמה גוטה שמים פוריעה : חמקרה ב
 במים עליותיו השם עבים רבובו חמלה על ב
 עושה מלאכיו רוחות משרתיו
 אש להט : יסר ארץ על מבוגיה בל המוט
 עולם נער : תחום בלבוש בסיתו על חרים י
 יעמוד מים : מן גערהת ינוסח מן קול ה
 בעמוד יחפון : יעלה חרים ירהו בקעות אל
 מקום זה יסדת להם : גבול שמה בל י
 יעבורון בל ישובון לבסות הארץ : חבושלת
 מעגים בנתלים בין חרים יחלבון : ושקה בל
 חיהו שדי ושבור פראים צמאם : עליות ע
 עות השמים ושבון מבין עפאים יתני קול :
 משקה חרים מעליותיו מבורי מעשיה העיבוע ח
 הארץ : פוצמיות חציר לבחמיה ועשב לעבדת
 האדם להוציא להם מן הארץ : ויון ישמיה
 לבב אנוש להצחיל פנים משמון ולהם לבב אנוש
 יסער : ישבעו עצי יי ארזי לבסן אשר נסע
 אשר שם צפרים יקנוה חסידה ברושים ביהח :
 חרים הצבחים ליעלים סלעים מהסח לשפנים :
 עשה ירח למועדים שמוש ידע מבורא : תשח
 חשה ויהי לילה בו תרמוש בל חיהו יער : ח
 חכמים שאגים לסרת ולבקש מאל אכלם :
 אורח חשמש ואספתו ואל משנתם ירבעון :

יוצו של שבת

יצא אדם לפעלו ולעבודתו ערי ערב : מזה ר
 רבו מעשיך יי בלם בהקבוצ עשיית מלאכה הארץ
 קניניה : זה חנם גדול ורחב ימים שם רבוש
 ואין מספר היות קטנות עם גדולות : שם א
 אהיה יחלכון לזיתן זה יצרת לשחק בו : בלם
 אליך ושבדון לתת אכלם בעתו : התן לחם י
 ולקטון תפתח ידך ושבדון טוב : תסתור פניך
 יבחלון חסד רוחם ונענו ואל עינים ושובדן :
 השלח רוחך ובראין ותהרש פני אבדן ית
 בבור יי לעולם ושמח יי במעשיו : חמבוס
 לארץ ותדעך יגע בהרים ונעשגו : אשירח לך
 כחני אומרת לאלתי בעירי : יערב עלי שיהי
 אגבי אשמה בך : ונמו חסאים מן הארץ ר
 ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יי חללונה :

עשרה

חמיעלות אל יי בצנתח לי סנאני ר
 ונענני : יי העילח נפשי מושפת
 סקר מלשון רמיה : מזה יתן לב ומוח יוסית
 לך לשון רמיה : חני גבור שנונים עם גחלי
 רמיה לי כי גרתי משה שבנתי עם
 אחלי קצר : רבת שבנה לך נפשי עם שונא
 שלום : אני שלום ובי אברה חמה למלהמה :

עשרה

למיעלות אשה עיני אל החרים מאנו
 נבוא עורי : עורי מעם יי עשת
 שמים וארץ : אל יתן למוט רגלך אל יגוש
 אי

מזמור של שבת

שְׁמִירָה : חָנּוּחַ לֹא יָגֹם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר
 וְיִשְׂרָאֵל : וְיִשְׁמֹר וְיִגְדֹל עַל יַד וְיִמְיָנוּ
 וְיָמֵם חֲשָׁמִשׁ לֹא יִבְכֶּה וְיִרְחַ בְּלִילָה : וְיִשְׁ
 וְשְׁמֹר מִכָּל רָע וְשְׁמֹר אֶת נַפְשׁוֹ : וְיִשְׁמֹר
 אֶתֶּן וּבֹרֵךְ מִצֵּדָה וְיִשְׂרָע עוֹלָם :

שיר

חֲמוּעֵלוֹת לְצֹד שְׁמִתָּי בְּאִמּוּנִים
 לִי בֵית וְיִגְדֹל : עֲוֹנוֹתַי חִיד
 וְגִלְיָה בְּשִׁעְרֶיהָ יְרוּשָׁלַם : יְרוּשָׁלַם חֲבֻנָּה
 בְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ יִהְיֶה : שָׁשִׁים עָלָה שְׁבָטִים
 שְׁבָטֵי יֵה עֲרוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְחֹדוֹת לָשִׁם וְיִגְדֹל
 שְׁמִחַ וְשָׁבִי בְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט בְּסָאוֹת לְבֵית צֹד :
 שְׁאֵלָה שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם וְשָׁלִי אֶתֶּבֶר : יִהְיֶה
 שְׁלוֹם בְּהִילָה שְׁלֹנָה בְּאֶתֶּמֶנֶתֶיהָ : לְמִעַן אֶתֶּי
 וְרָעִי אֶתֶּבֶרָה נָא שְׁלוֹם בָּהּ : לְמִעַן בֵּית וְיִגְדֹל
 אֶתֶּחֱנֶה אֶתֶּקְשָׁה טוֹב לָהּ :

שיר

חֲמוּעֵלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׁאָתִי אֶת עֵינִי
 חֲמוּעֵלוֹת בְּשָׁמַיִם : הִנֵּה בְּעֵינֵי
 עֲבָדִים אֵל יִד אֲדוֹנֵיהֶם בְּעֵינֵי שְׂבָחָה אֵל יִד אֲבִרְכָּה
 בֶּן עֵינֵיהָ אֵל וְיִגְדֹל עַד שְׁחָבְרָה : חֲנּוּחַ וְיִגְדֹל
 חֲנּוּחַ בִּי רַב שְׁבָעִי בִּי : רַבִּי שְׁבָעִי לָהּ נִפְשָׁתִי
 חֲלָעַ חֲשָׁאֲנִים חֲבֻנָּה לְגִאוּנִים :

שיר

חֲמוּעֵלוֹת לְצֹד לִגְלוֹ וְיִגְדֹל לָנֶה
 וְיִאמֹר נָא וְיִשְׂרָאֵל : לִגְלוֹ וְיִגְדֹל
 שְׁחָתָה לָנֶה בְּהוֹם עֲלִיגָה אֲבָם : אֲנִי חֲמוּעֵלוֹת בְּלָעוֹנָה
 בְּחֹרֹת אֲבָם בָּהּ : אֲנִי חֲמוּעֵלוֹת שְׁחָבְרָה נִהְלָה
 עֲבָה

מנחה של שבח

עבר על נפשתי : אזי עבר על נפשתי חמום

חורונים : ברוך יי שלא גהגה טרה לשניהם :

נמשנה בצמר במלטה מפח יוקשים מפח נשבר :

נאנהג במלטה : עורג בשם יי עשה שמים וארץ :

שיר

חמילות חבוטחים ביי בחר ציון לא

ימוט לעולם ישב : ירושלם

חרים סביב לה יי סביב לעמי מעתה ועד עולם :

כי לא ינוח שבט חרשע על גורל הצדיקים למען לא

ישלח הצדיקים בעולתה יריהם : הטיבה יי לטובים

לישרים בלביתם : וחמוטים עקלקלותם יוליכם

יי את פרעלי האון שלום על ישראל :

שיר

חמילות בשוב יי את שיבת ציון ח

הינה בחולמים אז ימלא שחוק

פנה ולשוננו רנה אז יאמרה בגנים חגגיל יי לעשות

עם אלה : חגגיל יי לעשות עמנו חיינו שמחים :

שובה יי את שביחנה באפיקים בנגב : חורעים

ברמעה בנה וקצורה : חלור ילה ובעה נשא

בושה חובע בא יבא בנה נשא אלמתי :

שיר

חמילות לשלמה אם יי לא ובוה

בה שוא עמלה בוניו בו אם יי לא

ישמר עיר שוא שקר שומר : שוא לבס משבימי

קום מאחורי שבת אכלי להס חעצבים בן יתן לידיו

שוא : חנה נחלתו בנים שבר פרי חבטן : בחצים

ביר גבר בן בני חנעידים : אשרי חובר אשר מלא

את אשפתו מקם לא נבשה כי ידבר את אנבים

בשער : אי

שחר

חמיעלות אשרי כל ירא יי החולה ב
בדרכיו : יגיע בפיו פי האכל

אשרי וטוב לה : אשרי באופן פרנס בנדיה
ביתו בעיני השחלי ויתום סביב לשלחנה : חנה
פי בן ובנה גבר ירא יי : ובדרכי יי מציון ו
יראה בטוב ירושלים כל ימי חינה : ויראה ב
בנים לבניה שלום על ישראל :

שחר

חמיעלות רבת צרורני מנעורני ואמר
נא ישראל : רבת צרורני מ

מנעורני גם לא נבלי לי : על גבי חרשה הורשים
האריכו למעניהם : יי צדיק קצין עבות ו
רשעים : ובשה ויסוגר אהור כל שגאי ציון :
יחיה בהציר גגות שקדמות שלח נבש : שלא
מלא בפר קוצר והצנו מעמר : ולא אמרה ה
העובדים בך בך יי אליכם בדרכי אהבם בשם יי :

שחר

חמיעלות ממעמקים קראתיו יי :
אדוני שמעך בקולי החינה אונת

סשבות לקול החניני : אם עונות השמר יח
אדוני מי נעמר : פי עמך הסליחה למוען ה
אדני קויתי יי סתח גפשי ולדברו הוחלתי : גפשי
לאדוני משמורים לבקר שמורים לבקר : יהל
ושאל אל יי כי עם יי חסד וחנה עמו פדות :
וחנה ופדה את ישראל מכל עונותיו :

שחר

חמיעלות לדוד יי לא גבה לפני ולא
רמו עיני ולא חלכתי בגדולות ו

דבסלאות

מנהח של שבת

וּבְנִפְלְאוֹת מִפְּנֵי : אִם לֹא שְׁוִיתִי וְדִוְּמִיתִי בְּ
נַפְשִׁי בְּגִמְלָל עָלַי אִמּוֹ בְּגִמְלָל עָלַי בְּנַפְשִׁי : יִחַל
יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

שבת

חֲמִיעֵלוֹת זְכוּר יְיָ לְדָוָד אֵל כָּל עַ
עֲבוֹתָיו : אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְדָוִד נְדָר
לְאֲבִיר יַעֲקֹב : אִם אָבִא בְּאֶחָל בֵּיתִי אִם אֶ
אֶעֱלֶה עַל עֶרְשִׁי וְיִצְעָקִי : אִם אֲחֹן שָׁנָה לְעֵינַי
לְעַמְּעָמִי הַנוֹמָח : עַד אֲמִצָּא מְקוֹם לִי מִ
בִּישְׁבּוֹנֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב : הֵנָּה שְׂמִיעוֹת בְּאֶפְרָתָה
בְּיִצְחָק בְּשִׁנֵּי יַעֲרִי : בְּבֹאֶתָה לְמִישְׁבְּנוֹתָיו בְּ
נִשְׁתַּחֲוֶה לַחֲדָדִים רָגְלָיו : קוֹמִיחָה יְיָ לְמִנְחָתָהּ
אֲתָה נֶאֱרֹן עֲזָרָה : בְּהִנֵּי וּלְבָשׁ צִדִּיק וְהַסִּידִיק
יִרְעֶה : בְּעִבּוֹר הַיָּם עֲבָדָה אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מִ
בְּשִׁיעָה : נִשְׁבַּע יְיָ לְדָוִד אֲמֹת לֹא יִשְׁוֹב מִ
בְּמִנְחָה בּוֹפְרֵי בְּטִיחַ אֲשִׁיחַ לְבָסָא לָהּ : אִם י
יִשְׁמְרוּ בְּנֵי בְרִיתִי וְשְׁדוֹתַי זֶה אֶלְמָנָם גַּם בְּנוֹתָם
עָדִי עַד יִשְׁבּוּ לְבָסָא לָהּ : כִּי בַחֵר יְיָ בְּצִיּוֹן אֶ
אֵתָה לְמוֹשָׁב לֹד : זֹאת מִנְחָתִי עָדִי עַד פֶּחַ
אֲשִׁיב כִּי אֲרִיתָה : צִיָּה בְּרַח אֲבִירָה אֲבִירָה
אֲשִׁיבֵה לָהֶם : וּבְהִנֵּי אֶלְכִישׁ יִשְׁעֵי וְהַסִּידִיק
רֵנָּן יִרְעֶה : שֵׁם אֲצַמִּיחַ עֲזָרָה עֲרִבָהּ יִרְ
לְמוֹשִׁיתִי : אֲוִיבִי אֶלְכִישׁ בְּשָׁחָה וְעָלִיו נִצִּיד
נִצִּיר :

שבת

חֲמִיעֵלוֹת לְדָוִד הֵנָּה מִחַ טוֹב וּמִחַ
נָעִים שְׂבֵחַ אֲחִים גַּם יִתֵּר : בְּשָׁמֶן

מזרח של שבת

הסוב על הראש יורה על חצון וסן אחרון שיונה
על פי מדרשו : כטל הומון שנהר על ת
הנה ציון כי שם צנה יי את חכמה חיים עד ת
העולם :

שיר

המפלוח הנח ברב אף יי כל עברי
יי העומדים בבית יי בלילות

שאו ידכם קדש וברכו אה יי : וברכה
יי מצינו עשה שמים וארץ :

לחנה

ברכה יי צווי המלמד ירי לקרב א
אזכרותי למלחמה : חסדי
המציאותי משגמי ומפלטי לי מאני וכו' חסיתי ת
הרודר עמי החני : יי מוח אדם והנעלה בן
איש נחשבה : אדם להכל במים וכו' ב
בצל עיבר : יי חט שמינ ונהר גע פהרם ל
נעשה : ברוך בנה והסיום שלח הקציר ה
והחמם : שלח יציר מבורח פאני והצילני
במים רבים מיד בני גבר : אשר פיהם דבר
שואנימים ומין שקר : אלהים שיר חנני
אשנה לה בנבל עשר אומנה לה : הנהן ת
הטועה למלכים חפצה את דוד עברי מהרב נעה :
פאני והצילני מיד בני גבר אשר פיהם דבר שוא ל
וימים ומין שקר : אשר בניה בנסעים מ
מגבלים בנערתהם : בנותיה בנחשבות ת
פגית חיבל : מוציאה מלאים מביקים מנ
אל ו צאנו מאלמות מרובות בחוצותינו :

אלופיה

מונח של שנה

אלהינו מסבלים אין פרץ ואין גזעאל ואין צנה
בחרבותינו : אשרי העם ששבת לו אשרי העם
שיו אל ה' :

למנוח בנאיות מן מור שור : אלהים

יחנה ויברכנו ואר פניו אהנו :

סלח • לדעת בארץ ברב בבל וגם ישועה •

יורד עמים אלהים יורד עמים • ישמחה וירנה

לאמים מי תשמש עמים מישור ולאמים בארץ

ההם סלח : יורד עמים אלהים יורד עמים

בלם • ארץ נהנה וכולה וברכנו אלהים אלהינו :

ויברכנו אלהים ויירא אורו בלא פסי ארץ :

אתה הנהנה למדע הנהנה והלמנוח לעשות

בהם חקי רצוננו והבדילנו יי אלהינו

בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים

ובין יום השביעי לששת ימי המעשה אבינו מ

מלכנו החל עלינו חנומים חבאים לקראתנו לשלום

חשובים מכל הטא ומנוקים מכל עון ומרדקים

ביראתך ותנו מאתך בנה דעה ותשכל ברוח אתה

יי הוין הבעת :

אתה חוננתנו למדע תורתך ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך ותבדילנו

אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישר לגויים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה

בהם שהבדלתנו מעמי הארצות כן תבדילנו והבדילנו מכל גוה יען ואנחנו

א"מ החל עלינו הימים הנאים לקראתנו לשלום חשובים מכל חטא ומנוקים מ

מכל עון ומרדקים ביראתך ומחוננו ברוח והנלחם וחכנו וגו' חן תבנות בברכה

וז כבוד ומלא חן ע"ל וכו' פס' ג' תבנות ונשבת יש קרבן מוסף יגיע

לידנו ח' קדושין ולכוננו ז' לחבר הכל לשבת הגדול הוא הכינס ועל כל חסידות

בברכת אתה חונן את חכמתו אחרי כי אמר את חונן לאדם דעת ומלמד לאדם דין

דין חכמה והשכל הם ג' עליונות וא"ס עיניהם מתחיל אבינו תלמינו הוא הכינס החל

עלינו הימים הנאים עלינו נשלמות וקיינו לשלום והם ג' עליונות שהם חשובים מכל

חטא

פֶּטָא הָיָא כֹּהֵן וּמוֹכְסִים מִכָּל בֵּין הָיָא חֹב' מְדוּבְחִי בִירְאֵתְךָ הָיָא "כְּנִיָּה כְּקִרְאָתָהּ
יִרְאֵת כְּנִיָּה כְּאִשְׁרֵי תִמְנָא בְּשִׁלָּא בְּשַׁעֲרֵי ח' וְהִרְכֹּן כֹּהֵן יְהִי רַחוּם וְשְׁלִימוֹת מַג' עֲלֵינוּ וְכֹהֵן
לִיפִים כְּבָאִים לְקִרְאֵתֵינוּ הֵם שֶׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וְשֶׁשֶׁת קֳדָשׁ וְחִנּוּ מֵאֲתָךְ בִּיכָה ד'
דִּיעָה וְהַשְׁכֵּל וְשִׁלָּו' וְאִרְאֵהוּ "בִּישׁוּעָתִי" אֵיפִי' וְכֹהֵן

מִנְאֵתִי לִכְךָ כּוֹסְלִין פְּכוּךְ זֶה כְּדִי לְהַזְכִּיר שֶׁסָּם שֶׁל ד' יוֹדִין בִּישׁוּעָתִי בְּכוּף ה'
הַמְזֻמָּר ב' פְּעֻמִּים לְהַשְׁמֵר מִן הַמְזִיקִין וְיֵשׁ ב' שְׁמוֹת אֶחָד שֶׁל ד' יוֹדִין וְאֶחָד שֶׁל ג'
יוֹדִין עַכ"ל אֲרוּחַ חַיִּים וְכוּהֲגִין לְכַפֹּל פְּכוּךְ אֲרוּךְ יָמִים אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׁכָל יָדֵי כֶן כ'
כְּשֶׁלֶם הַשֶּׁם הַיּוֹנָא מִמֶּנּוּ וְכוּהֲגִין לְמוֹר וְיְהִי כּוֹפֵס לְפִי שֶׁהוּא מְזֻמָּר שֶׁל בְּרַכָּה שְׁבו
בִירְךָ מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲרֵי שְׁמִימוֹ מֵאֲלַנְתֵּי הַמַּשְׁכָּן עַכ"ל ר"ק ח' י"ב תִּיבּוֹת בְּכַסּוֹךְ
וְיְהִי כּוֹפֵס כְּכַד י"ב שְׁמֻטִים וּמַעֲשֶׂה יְדִיכּוּ ו' מַעֲשֶׂה יְדִיכּוּ לִכְךָ בְּסִיּוֹם טוֹב בְּאֲמַנְתִּי
הַשְׁבּוּעַ אֵין אֲמוּרִי וְיְהִי כּוֹפֵס שֶׁאֵין בּוֹ ו' יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וְשֶׁשֶׁ בְּהִתְרַעְיוֹן עֲלִיּוֹן הַקָּדָשׁ
יִתְעַלֶּה וְזָכְרוּ בְּרַא הַכְּשִׁמָּה זָכַר עֲשֶׂה לְכַלְאֻתֵינוּ לְהַפִּיד עַל כָּל עֲבִיבֵינוּ כְּבֹד שְׁכִינָתֵנו
בְּדִרְיָה' ז'ל בְּמַסְכַּת בְּרַכּוֹת חֲמֵשׁ בְּרִי כְּכַד מִי כְּכַד ה' דְּבָרִים שְׁדוּת' הַכְּשִׁמָּה לְבוֹרָאָה
מִה הַכְּשִׁמָּה יוֹשֵׁב בְּבֵתָר עַל הַמּוֹחַ תַּחְבוּתָהּ בְּרָאשׁ עַל הַקְּרוֹס שֶׁל מוֹחַ וּמַחְמַמַּת ה'
בְּנוֹךְ וּסוֹכֵלֶת אוֹתוֹ וּמַחְמַמַּת הַגּוֹף וְהִיא הַחַיּוֹת וְהַעֲיָקָר שֶׁאֵיכְנָה פּוֹסֵק לְעוֹלָם ו'
וְיִכּוֹלֶתָהּ כָּל וְרוּחַ בִּידוּכָהּ כָּל עַל מַפְתָּח עַכ"ל הַפְּכוּקִים הֵם י"ח בְּכַפֹּל אֲרוּךְ יָמִים
כְּכַד י"ח בְּרַכּוֹת וְכֵלָל כָּל הַטוֹב פְּכוּךְ רֵאשׁוֹן מִתְחִיל בּוֹ וְזִמְכִּים בּוֹ י"ב ו' קְבוּלָת
ו' סְדֵרֵי מַשְׁנֶה מִנְאֵתִי בְּסֵפֶר הַדְּפּוּס יוֹשֵׁב בְּבֵתָר עֲלִיּוֹן הַכִּי פִירוּשׁ הַבְּדִיק שִׁוּשׁ
וְשִׁסָּךְ בְּבֵתָר עֲלִיּוֹן כְּכַתֵּר וְכֵחָא בָּל שְׁדִי יִתְלַכֵּן כְּמִנְּךָ עֲלִיּוֹן וְעַל דֶּרֶךְ הָאֵמֶת כִּי
הַתְּמִיד וּמִתְבָּרֵךְ בְּסִפְרֵי הַמַּעֲלּוֹת הֵמָּה כְּשֶׁעֲשִׂים אֲלֵינוּ כִּי מַשִּׁיג הַשֶּׁמֶה בְּמִזְמוֹר
וְהַבְּעֵלָה ז' שְׁכָל הַאֲמוּרָה ו' פְּעֻמִּים אֵין כָּלִי זִיין יִכּוֹל לוֹ כִּי "מֵלֹאכִיו יִכּוֹה" לִךְ ל'
לְשִׁמְרֶךָ עַכ"ל דְּרִיכֶךָ ר"ת מֵיֵל לְכַד וְהוּא שִׁיעֵר לִיָּהּ וְשִׁסָּךְ תִּיבָה כִּי "מֵלֹאכִיו
יִכּוֹה" לִךְ יוֹהֵךְ שֶׁר הַתְּמוֹת עַל הַלֵּוֹי' וְאֲמַתִּי יִשְׁלַחֵהוּ אֲלֶיךָ לְלוֹמֵךְ וְלִשְׁמֶרְךָ עַל כְּפִים
יִשְׁאֹכֵךְ כְּשִׁיבְרֹבֵאוֹת' בְּבִרְכַּת הַדּוּכָן כֶּן תְּנוּף בִּאֲרֵן רֵגֶלךָ וְאִזְלָא תְּנוּף בִּאֲרֵן רֵגֶלךָ כְּלוֹמֵר
כְּשִׁתְּלֶךָ עַל "שִׁחַל" וּפְתַן ר"ת עֲשׂוּ כְּלוֹמֵר לֹא תִירָא מַעֲשׂוֹ וְשׁוֹם אֲוִיב תִּרְמַם כְּפִיר וְתִכֵּן
לֹא תִירָא שׁוֹם מִזִּיק אֲרוּךְ יְמִי' כְּכָל הַפְּכוּךְ אִזְ יִהְיֶה בּוֹ תִּיבָת כְּמִינֵין הַכְּהֵנִי ק'ל
כְּדֹאֵת' בְּהֵנִי בֵּית חֲשִׁמּוֹכֵי הִיוּ אֲמוּרָהִים אוֹתוֹ הַמְזֻמָּר וְהִיוּ מְכַלְחִים בְּמַלְחָמָה עַכ"ל

הַדְּפּוּס' בְּרוּר הַמּוֹר כִּר' וְיִקְרָא אֶדָם כִּי יִהְיֶה בְּעִיר בְּשִׁיר
וְלֹא אֵמֵר אִישׁ אֲוִיבֵר אֵלָּא אֶדָם בֹּא לְרַחוּם לְאֶדָם הַרְאֵשׁן ש'
שְׁמִימֵנוּ כְּמַשְׁכוֹ אֵלָּא הַעֲמֻלָּאוֹת וְהַכְּבֻעִים וְכָל מִינֵי זִיכָה שְׁכִתְהוּ
מִמֶּנּוּ כִּק'ל שְׁכִים שֶׁהִם פּוֹרֵשׁ מֵאֲשֶׁתּוֹ וְכִדְבָקוֹן אֲלֵינוּ פְּעֻעַן ב'
בִּישָׁן וְנִנְעִי בְּכִי אֶדָם וְרוּחָן בִּישָׁן וְלִכֵּן אֲמוּרָה בְּשִׁיר שֶׁל פְּעֻעַן
וְכִנֵּף לֹא יִקְרֶב בְּאֵלֶיךָ וְלִכֵּן יֵשׁ בְּמִזְמוֹר הַזֶּה ק'ל תִּיבּוֹת כְּכַד אֲלֵינוּ ק'ל שְׁכִים שֶׁל
אֶדָם וְלִכֵּךְ כּוֹסְלִים פְּכוּךְ אֲרוּךְ יָמִים לְהַשְׁלִים הַמִּכֵּן עַכ"ל וְעַמְדַתִּי לְמִכֵּן וְלֹא מ'
מִנְאֵתִי כִי אֵב ק'ל תִּיבּוֹת וְהוּא הַבְּדוּר הַמּוֹר אֲמוּרָה ק'ל וְאֲשֶׁר כִּי קִרְיָאֵת הַמְזֻמָּר
יִחַשֵׁב לְאֶחָד לְמַלְאוֹת מִכֵּן הַכְּהֵנִים ק'ל בְּנֵי חֲשִׁמּוֹכֵי וְחִמְכִּים ז'ל קִרְאוּהוּ שִׁיר שֶׁל
פְּעֻעַן וְכֵס כַּחוֹת הַחִיבּוּכוֹת הַפְּעוּעִים בְּכוֹ וּמִקְנָאִים לְקִירִיב חִיבָת קֳדָשׁ בִּיכּוֹ ו'
וְיִיבִיכּוֹ לְשִׁיכֶךָ אֲמוּרָה מִשָּׁה רִבִּיכּוֹ עִ"ס הַקְּמַת הַמַּשְׁכָּן כְּדִי שֶׁלֹּא יִקְנָאוּ בְּכוֹ לְתוֹסַפַּת
חִיבּוֹר

חֲבוּר וְהִנֵּה עָשׂוּ מַשְׁכְּנוֹ בְּתוֹכֵנוּ וְהִיטָּוּ דְּלֹאמַר הִנֵּה הַקֵּל קָל יַעֲקֹב כְּלֹאמַר קָל
 תִּיבוֹת כְּשֶׁמִּזְכִּירִים אוֹתוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב הַקֵּל קָל יַעֲקֹב הַיָּדִים יָדֵי
 עָשׂוּ אִלּוּ יִהְיוּ קָלִים יָדֵי עָשׂוּ וְחֻמֹּתָיו מִקְלָו שֶׁל יַעֲקֹב וְכָפֶל הַ
 הַלְשׁוֹן הַיָּדִים יָדֵי עָשׂוּ רָל סִמָּל שָׂרוֹ שֶׁל עָשׂוּ גִ' קָל א' כֹּתֵר ה' שָׂר שֶׁל
 יִתְרֹ וְהוּא יִתְרוֹ קָל י"ס שֶׁאֵין יָכוֹל לִשְׁלֹט כְּדֹאמְרֵי בְּכַדְרִים
 הַשֵּׁטֶן שֶׁסִּד יִמִּים וְיוֹם הַכְּרוֹסִי אֵין כַּח לִשְׁלֹט בּוֹ חֲבוּר ו
 וְיִסְר' אֵין מִרְכָּבוֹתָיו דְּהִיבּוֹ כַּח שֶׁל סִמָּל וְכָלֵף הַמּוֹת לִבְנֵה
 לְמִיכָל סוֹמֵכִי לֹמֵר וְאִתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אִלּוּ יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ בְּאֶזְרוֹ
 וְשֶׁפִּיכ רִינָה וְהַאֲכִיד שְׂרִיד מַעֲרִיד וְהוּא סִמָּל וּמַחֲנֶה שְׁלוֹמָהּ וְעֹזָהּ וְשֶׁאֵל הַסְּרִידִים
 וְכִלְטִים מַעֲרִיד מַעֲרִיד עִירֵן וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִיגַל :

דִּרְתָּן
 לֵב חֲאֵלִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי
 חֲאֵרֶץ יָרֵב בָּנִי וְחִירֶשׁ : יַעֲבֹרֶנּוּ
 עֲמִיִּים וְיִשְׁתַּחֲוּ לֵב לְאֹמִי חֲוָה גְּבִיר לְאֹחִי וְיִשְׁתַּחֲוּ
 לֵב בְּנֵי אֹמִי אֲוִירִיב אֲוִירִיב וּמִבְּרִיב בְּרוּה : וְאֵל
 שְׁדֵי יָבֵר אֶחָב וְיִבְרֶב וְיִבְרֶב וְחִיִּית לְקַחֵל עֲמִיִּים :
 וְיִחַן לֵב אֶת בְּרִיבֵת אֲבִרְהָם לֵב וְלִזְרַעֲךָ אֶתֶּה לְרִשְׁתֶּךָ
 אֶת אֲרֶץ מִזְרִיב אֲשֶׁר גִּבּוֹן אֲלֵחִים לְאֲבִרְהָם :

סְמוּקִים אֵלּוּ בְּרִכּוֹת שְׁנִירֶךְ יִחַק לְעֵקֶב בְּרִאשׁוֹנָה עַד וּמִבְּרִיכֶךְ בְּרוּךְ וְפִי וְיִתֵּן
 וְיִחַזֵּר וְיִתֵּן לֵךְ הַאֲלֵחִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ דְּהִיבּוֹ הַשֶּׁפַּע יִזְרֹד כְּטֹל הַ
 חֲרֵמֶן כְּהִרִי בִּינֹן וְי' בְּרִכּוֹת אֲמֹרִים בְּבִרְכָּה זוֹ כֹּלֵל י' מֵאֲמֹרֹת וְכָל עֶשֶׂר ו
 זַעֲשֶׂר וְהֵם תִּיקוּכֵי מִכּוּחַ כְּדֵי לִלְמַד וּלְלַמֵּד שְׁלֵחַן 'עֲרוּךְ מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי אֶרֶץ
 וְרוֹב דָּגָן וּמִירֶשׁ עַל דֶּרֶךְ עֲתִידָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁתּוּבִיא גְלוּסְקָאוֹת יַעֲבֹדִיק עֲמִיִּים
 וְכו' ע"ד אֲמַר שְׁמוּאֵל אֵין בֵּין לִימּוֹת הַמֶּשֶׁחַ כִּי אִם שְׁעִבּוֹד מַלְכִּיּוֹת וְהַכֵּל כְּדֵי שִׁיחָא
 לְכַךְ כִּכּוּ לְתוֹרָה וּנְשִׁי הַסְּבּוּקִים כִּי תִיבוֹת חוֹתֵם אֶתֶּה תִּתֵּן אֶתֶּה לְעֵקֶב וּבְסוּק
 רִאשׁוֹן י' תִּיבוֹת דְּהִיבּוֹ י' מֵאֲמֹרֹת מֵאֵ תִיבוֹת שֶׁ שֶׁל מ"ב עִם הַקְּרִיאָה וְהַמְכִּיץ
 אִם לְכּוֹנֵס תִּקְרָא וּבְסוּק שְׁנֵי יוֹ תִיבוֹת י"ג נִבְרִי הַשְּׁמַדִּי לְתוֹרָה י"ז פְּכִיס לְחֲרֵמֵנוּ
 שֶׁל הַק' ס"ט אוֹתִיּוֹת רִאשׁ וּסוּף י"ד יָדוּ וּיִחַנְשִׁי וְאֵל שְׁדֵי יִבְרֶךְ אוֹתְךָ כְּלֹמֵר
 אִם אֵין שְׁלוֹם אֵין כְּלוֹם הָרִי עֶשֶׂר בְּרִכּוֹ כִּתְתִי וְאֵל לֵךְ שְׁלוֹם ע"כ בִּירֶךְ אוֹתוֹ וְיִסְרֶךְ
 וְיִבְרֶךְ וְרִאשׁ בְּכִיס לְכִיךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל : וְיִתֵּן לֵךְ בְּרִכַּת אֲבִרְהָם לֵךְ וְלִזְרַעֲךָ
 דְּהִיבּוֹ עוֹלָם הוּא וְעוֹלָם הַבָּא ר"ק אֶתֶּה בְּרִכַּת אֲבִרְהָם לְרִכּוֹת בְּרִכַּת שְׂרָה שֶׁ
 עַל כֵּה וּמַלְכֵי עֲמִיִּים מַעֲכָה יִסִּין יִסִּין מַלְכִּיס הָרֵג יִהְיֶשֶׁה וְלְרִכּוֹת בְּרִכַּת רַבִּנָּה
 אֲחֻסִּיפִי

למרגא שבת

אחותינו את ה"י לאלי רבנא הס רבנות אחרים ולרבות נרבת חק' גוי וקלגוים
יבן לך את נרבת אברהם שתהיה רגל שלישי חרו"ק האריך :

מאל אביז ויעזרה ואח שרי ויברכה ברבת
שמים מעל ברבת תחום רבצת תחת ברבת ש
שדים ונתם : ברבת אביז גברו על ברבת חורב
עד תאנת גבעות עולם ההינתח לראש יוסת ולקדקד
גור אחיו : נאחבב וברבב וחרבב וברה פרי
בטנב ופרי אדמתב דגנב ותרשב ויזחרב שגר א
אלפיר ועשתרות צאנב על חארמח אשר נשבע ל
לאבותיך לתת לה : ברה ההיה מכל העמים לא
יהיה בך עקר ועקרה ובבחרתב : וחסור יי מומב
כל חולי וכל מרגי מוצרים חרעים אשר ידעת לא
ישימים בה ונתנם בכל שנאור : ברוך אהב בעורו
וברוח אהב בשרה : ברוך אהב בבואו וברוח
אהב בצאתו : ברה טנאב ומשארותב : ברוך
פרי בטנה ופרי אדמתב ופרי בחמתב שגר אלפיר
דעשתרות צאנב : יצו יי אתב את חברכת ב
באסמיו ובכל משלח ידב וברבב בארץ אשר יי
אלהיך נתן לה : ופחח יי לב את אוצרו ח
חטוב את השמים לתת מטר ארצב בעתו ולברכה
את כל מעשה ידב וחליות גיים רבים : ואח
לא הלנח : כי יי אלהיך ברבב באשר גבר ל
לה ובעבטת גיים רבים ואח לא תעבט ומשלח
בגוים רבים וגב לא ומשולח :

אשור

ל מורצאי שבת

מאל אביך שני פסוקים אילו הן ברכות שדירך יעקב ליוסף כך אמ' יעקב ל
 ליוסף מאל אביך בא לך גדולה שאתה רוצה אותי שאני עיקר אבן ישראל ויעזרך
 ברכת עוד כבוד טוב ומן האויב' ואת שדי ועם שדי ה' לעזרתי
 ששלחך למח' ויברכך עוד בכבו' ושער ברכו' שמים מעל טל וגשם' דרש' ויחי ברכת
 תהו' במעייכו' ר"ח בפסוק ראשון י"ו תיבו' כנגד העמר הנא בל' יעקב ליוסף
 כתברך העולם כדאמר' בר' בפסח כידוך על כתבואה ס"ג
 אותיות בן ס"ג הייתי כשברכתי אתי מס מתוח' וסתומה רמז לבו כי כמלא לברכה
 המשרה כתיב למרבה פתוחה סתומה ובעזרא בתיב חומות ירושלים ממורגות מ'
 דמפורגות פתוחה לאחוריה כזם מ' פי' הררי קמחי מתי שזה סתומה זו פתוחה ולעצ
 הנאלה יפתח הסתומה ויפתח המשרה ויהיה למרבה המשרה במ' פתוחה
 אז תחיה חומות ירושלים סתומות וכבויות וזה רמז לבו מאל אביך ויעזרך
 הסתומה לפתחה מאל אביך היא ציד י' והסתומה לפתחה הכל כידו מ'
 מעין ברכתו של יצחק מעל השמים ומשמני הארץ ויתן לך ברכת אברהם
 לך ולזרעך מעלה ותטה וברכת בנים ברכות אביך גברו כמו ש' והאכלתך כחלת
 יעקב בלי מכרים דהיינו על תאות עולם תהיין לראש יוסף י"ו תיבות נגד י"ו ש
 שנים אשר פרנס את אביו במכרים י"ו ארץ במכרים ושנה שמת בל לא קחשיב ס"ג
 תיבו' בפסוק הכל ס"ג יחדיו באלו מ"מ יזכו לנאלה כדאמר בדור שכולו זכאי או כולו חייב
 זאהבך ג' פסוקי אילו ברכות של משה ע"ה י' ברכות בפסוק ראשון כולל כל העשיריו' כ"ב
 תיבות כנגד שש של כ"ב זנה אתי שמעתי כאן תם כו' ראש וסוף ב"ה אותיות ר'
 רמז ל"ה פרט קטן של אלף הששי שבת רב"ה ברוך יהיה מכלל בפר' עקב
 העמים י' תיבות דהיינו עשר אותיות שבתן לאברהם כ"ב ראש וסוף ב'
 בזכות התורה ל"ט תיבות ל"ט ימי ספירה והסיר י' מתוך כל חולי' וכלע ח'
 המות לנכח לעת הנאלה לא ישמש כך בזכות התורה וכתבם בכל שנאך ס'
 פסוק זה כו' ראש וסוף י"ו תיבות ג' טוב ס"ב אותיות וקריאת ג' פסוקים היו
 ס"ה ג' אדני הם כל בשר ד' פסוקים אילו משם אמרו פר' כי תבא שנים
 על פסוק זה ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשגע בקול י' א'
 אלהיך לשי שכתוב על תבאי דלנו סודרי התפלה ונפול שפיר על הא דלעיל •
 וכתבם בכל שנאך אכל אתה ברוך בעיר וכשדה והקללה תחול על שנאך ב'
 אדמתך בשדה בין בעיר בין בשדה ו' תיבו' כנגד ו' ימי המעש' וכו' אותיו' ב"ה הם ימי
 הדין לסיפך ראש וסוף ב"ה ברוך פרי' בטכך הרוק פי' הפסוק מפרש ברוך פרי בטכך
 בעיר וב' הפסוק בשדה והרוק' ח גורם ברוך אתה בבאך ואח"כ ברוך טכאך
 ואולם כאשר כתבתי בפנים הוא גירסת הספר והרוק' מפרש ברוך אתה בבאך טכך
 התלחמה וברוך אתה בבאתך לתלחמה ואולם פר' שי כיחא טפי ברוך אתה ב'
 בבאך שתהא ביאתך לע"ה כיניאותך לעולם הזה ברוך פרי בטכך י' תיבות
 כל כנגד י"א ארור חתום ב"ב שש של כ"ב מ"ח תיבות כנגד מ"ח קללות ש
 שפר' בחקתי אף כי הם מ"ט לכך כאשר והשיגך חסר והסוף זה חתום ב"ב שש
 של כ"ב וכו' ד' ברוך טכאך חתום כ"ב י"ד תיבות דהיינו בכל משלח יד ג' תיבות
 כנגד ג' אבות וכן ברוך אתה .

בִּזְרֹחַ שֶׁל שַׁבָּת

בְּנֶאֱדָר חֲתוּם כִּכְדָּא' אִזְכָּר שְׁעוֹת תִּיבוֹת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה יִנּוּ י' גִּסְזָה מִפֶּר' תִּנְא
 בְּרַכ' מִכּוּס בְּדִנְר הַסָּמִי מִן הָעֵץ פֶּסוּק זֶה יוֹ תִיבוֹת הֵם יוֹ שְׁעוֹת
 בְּהִקִּץ הָאֵדֶם וַיַּעֲסוּק בְּתוֹרָה וּבִמְנוּחָה וּשְׁלִישׁ הַיּוֹם הוּא יֵשֶׁן כְּדָמָה לְעוֹלָם יִשְׁלֵם אִ
 אֵדֶם סְכוּתוֹ יוֹד רֹאשׁ וְסוֹף גִּי' ל' מַעֲלֹת ס' תִיבוֹת ס' מַסְכָּתוֹת ס' תִיבוֹת ב
 בִּיבְרֹכֶךָ יִפְתָּח י' כִּג תִיבוֹת וְקִרְיָאֵת הַפֶּסוּק כִּדָּא' שְׁעוֹת חֲתוּם
 צִיָּה' יֵשׁ לְתַמּוּהָ עַל סִדְרָה הַסֶּךָ הַתּוֹרָה סִדְרָה כִי י' אֱלֹהִיךָ ס' רֹאשׁ מִר' כִי תִנְא
 יִנּוּ י' אֶתְךָ ס' כִי תִנְא דִק מַשּׁוּם דְּכּוֹפֵל עַל סִלְשָׁן וְהַלּוּיִת גּוֹיִס ר' ס' רֹאשׁ
 רַבִּים שִׁיךְ לִמֹר וְהַעֲבָטָה גּוֹיִס רַבִּים וּפֶסוּק זֶה חֲתוּם כִּוֹ סִיָּהָ מ
 מִשְׁאֵךְ וְתַמְכֵּן בְּאֵמֶת וּבִכְתִּיבִים יֵט תִיבוֹת עֲכֹ אֲוֵתוֹת שֶׁסֶּה שֶׁל עֲכֹ וְהַתִּיבוֹת וְאֲוֵתוֹת
 גִּי' בִּלְאֵ שֶׁסֶּה שֶׁל אֵדֶם יוֹ עוֹלָה בִּלְאֵ פֶסוּק זֶה ס' בְּרַכָּה אֵת

אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי בְּמוֹרָב עִם גּוֹשֶׁע בֵּין מִיָּע ע
עוֹרֵר נֶאֱשֶׁר חֶרֶב גְּאֻנְתָּהּ וַיִּבְחָשׁוּ אִיבֵיךָ לָרִ וְאֶתָּה
עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִדְרָה :

אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲמֵד בְּדָךְ לִהְיוֹת כְּמוֹךָ עִם גּוֹשֶׁע וְהוּא מִנֵּן עוֹרֵר וְכַחֲרֵךְ הוּא
 גְּאֻנְתָּהּ שֶׁלךָ וְאִיבֵיךָ בְּרִיךְ לוֹ וּמִכִּי הִירָאָה יִכְחָשׁוּ אִיבֵיךָ לָךְ חֲתוּם בְּרִיךְ גִּי' אֱלֹהִים
 יֵט תִיבוֹת עֲכֹ אֲוֵתוֹת סֶךְ הַכֹּל בֶּכֶ' דַּהֲיִיבֵנו מִרְטָה לִכֵּם לֹאֲלֶךָ הַשְׁשִׁי יִתְקַיֵּים וְאֶתָּה
 עַל מְתוּמֵינוֹ תִדְרָךְ הֵם י' פֶּסוּקִים מִשְׁלֵם מִרְטָה כּוֹלָלוֹת כֹּל עֲשֶׂה וְחֲתוּמִים כִּוֹ וְיִתֵּן
 לָךְ בְּרַכָּת יִכְחָק לִיעֲקֹב ד' פֶּסוּקִי מֵאֵל אֲכִיךָ ס' וַיְחִי בְרַכָּת יַעֲקֹב לְיוֹסֵף ב' פֶּסוּקִי
 חֲנִי לְיוֹסֵף וְחֲנִי לְשָׂרָה בְּנִי פֶסוּקִי אֵילָנִי מִיִּשְׁעִיָּה וְתַמְהִיבִי כִי נִכְתְּבוּ שֶׁלָּא כִסְדֵּר
 וּסְדֵרֵהֶם הֵכִיָּה אֵל יִשׁוּעָתִי עַד קִדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל וּפְדוּיֵי יִי יִשְׁכּוּן בְּחֲנִי כִסְפֵּר וּפֶסֶם
 שְׁנִית קוֹדֶם הַמַּעֲרָה שְׁנֵת כַּחֲמֹ כִי נִשְׁמַחֵה תִגְלָאוֹ הַמַּעֲרָה דְרִשׁוּ

יִשְׂרָאֵל גּוֹשֶׁע בֵּין הַשּׁוֹעֵת עוֹלָמִים לֹא הַבְּשׁוּ וְלֹא
הַבְּלָמוֹ עַד עוֹלָמִי עַד : וְאֶבְלָחֵם אֲבוּל וְשִׁבּוּעַ
 וְחִלְלָחֵם אֵת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשָׂה עִמּוֹכֶם ל
 לְהַמְלִיָּא וְלֹא יִבּוֹשׁוּ עִמִּי לְעוֹלָם וַיִּבְעַתֶּם בִּי בְּקֶרֶב
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי : וְאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי עוֹד וְלֹא
 יִבּוֹשׁוּ עִמִּי לְעוֹלָם וּפְדוּיֵי יְיָ וְיִשְׁוֹבִינִי וּבִאֵר צִיּוֹן בְּרִנָּה
 וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשִׁים שִׁשְׁוֹן וְשִׁמְחַת וְשִׁיגָה ו
 בְּנִסֵּי יִגְוֹן נֶאֱנָהָ • בִּי בְשִׁמְחַת תִּצְאֵי וּבְשִׁלּוֹם
 תִּבְלֹן

מנחת של שבת

אוכלין חתלים : וְהִקְבַּעְתָּ וּמִצָּחָהּ לְבָנֶיכֶם וְ
 הָנָה וְכָל עֵצֵי חֲשִׁדָּה וּמִזְחָא בֵּת הָנָה אֶל יִשְׁרָעֵהָ א
 אֶבֶטַח וְלֹא אֶפְתָּר בִּי עֵזִי וְזִמְרָתָהּ יָהּ יְיָ וְנָהִי לִי ל
 לִישׁוּעָה וּשְׂאֲבָתָם בַּיּוֹם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה
 וְאִמְרָתָם בַּיּוֹם חֲחִיָּא חֲדָרָה לִי קְרָאִי בְּשִׁמּוֹ ח
 חֲדָרָה בְּעַמִּים עֲלִילֹתֶיהָ חֲזָרָה בִּי גִשְׁבִּי שְׂמוֹ
 זְמָרָה לִי בִּי גִאֲתָה עֲשִׂיחַ מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל חֲאֲרָץ צ
 צִחְלִי וְרָגִי יוֹשְׁבַת צִיּוֹן בִּי גְדוֹל בְּקִרְבָּה קֹדֶשׁ י
 יִשְׂרָאֵל : וְאִמְרָה בַּיּוֹם חֲחִיָּא חֲנָה אֶלְחִינָה זֹת
 קְרִינָה לִי יוֹשִׁיעָנָה זֹת יְיָ קְרִינָה לִי נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה
 בִּישְׁרָעֵהָ בּוֹרָא גִבֻּר שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְבָחוּס וְ
 דְּלִקְרוֹב אִמְרָה יְיָ וְרַפְּאֵתִי וְרוּחַ לְבָשָׁח אֶת עַמִּישְׁאִי
 רֹאשׁ חֲשִׁלּוּשִׁים לֵב בּוֹר וְעַמִּיב בֶּן יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם ש
 שְׁלוֹם לֵב וְשְׁלוֹם לְעִזְרָתָהּ בִּי עֲזָרָה אֶלְחִיב וְיִסְבֵּלִם
 צוֹר וְיִהְיֶה בְּרֹאשֵׁי חֲזָרָה וְאִמְרָתָם כַּח לְחִי וְאִתָּה
 שְׁלוֹם וּבִיתָהּ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לֵב שְׁלוֹם . יְיָ
 עֵזִי לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ וְכָרָה אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

ישראל כושע קודם כי נשמחה בורא כי כח כמות לכסף ויראה כי כמנו :
 ישראל כושע לספוקי משה עם כושע כי לפי שבועותי כוונתם כושעים לא יבשו
 לשלם לא במלחמה ולא בשום דבר עדי עד ר"ת יד היא הוד הגדולה יבועות
 כולל כל יב מ"ח אותיות כך הכל ס' ששים גבורים ואלתם אכל ושבע הס'
 יו' יתבו יו' גברי וסמך כסין זה ללא תבשו ולא תכלמו לפי שג' ולא יבשו עמי
 לעולם ר"ת וס"ת כו שם של ע"ב דאש וסוף וכן כסוף ופדוי יו' תיבות וראש
 וסוף וזה חגי השם כשיהיה הפדיון יהיה השם שלום ס"ח תיבות ג' חיים אף
 כי כסוף ראשון וכפן הו' ס"ט אותיות ז"ל בחר בחרת כתיב אחריו אנכי אנכי הוא
 מכחמכס כי נשמחה תלאו מן הגלות ובשלום תכלין לארץ ישראל ההרים והגבעות
 אילו הממונים על ההרים כסוף זה יש בו טו' תיבות טו' שיר המעלות ס"ו א
 אותיות סך הכל ע"א אדני במלאו ע"א : סנה אל ישועתי הוא מדת רחמים
 ומדת

למדינת ישראל

וזהו הדבר אל י' ויאר לנו ואת אל הארץ פשוטו כך הוה אל ברחמינו ישועתי ובבורתי
אנחנו ולא אפחד מן הנזים ולמה כי עני וחימתת ים יהוה ויהי לי לישועה רוקח
למה נבי משה כאשר עז חמתת ים' ולא את' יכו' כמו ישעיה לבי שאמר משה'
יתלך לעולם ועד כשיפלו האומות או יתלך לכך את' משה י'ה' ולא את' ה' כי אין
הכח שלם ולא השם שלם עד שימחה זרע עמלק. אבל בימי ישעיה שאז ה' י'
ישועתי מסכחריב והמלכות לחזקיה את' שם שלם עכ"ל יד' תיבות יד הגדולה
ה"ה ראש וסוף ה' כי' ב' ע"ט ב' אותיות וחמשים עליו היא יו"ל וזירות ושאתם
מים בששון הוא רוח הקדש מתעייבי הישועה משמע "הפליכו"ה ראש וסוף חזיו של שם
יתמלא או ושאתם ב' אותיות השם ה' תיבות ה' חומשי התורה מי איכא מידי
דלא רמזו באורייתא וזהו כוונתן ושאתם מים היא התורה ואמרתם ביום
ההוא הודו הודו ראש וסוף ו' י"ב כולל כל י"ב יד' אותיות סך הכל כ"ו ס"ד
אותיות והקריאה ס"ה היינו אלדני רוקח מודעת זאת בכל הארץ מה שעשה ת
עם פרעה ועם גוג ועם ישעיה וחזקיה בדיקי שמו מודעת זאת מכלל דאיכא
אחרת הלך אחריית' מעלות לכך כתיב מודעת זאת וקרינן מודעת כלומר מ
מודעת מן יוד מעלות וכן גם בכחריב ואלל שירה ט' תיבות בפסוק ל"ב אותיות
ל"ב תיבות החמה כהלו ורבי ג' כ ט' תיבות ואמר ביום ההוא הרוואה מפלת
גוג זה' קיינו לו בגלות בגיל' וכשמחה בישועתך י' תיבות י' גברי' קורא בתור' ו' י"ב
בורא כי' שלום שלום לרחוק ולקרוב י' תיבות כוללות כל עוד ורוח לבשה פסוק ז' בדברי
הימים סמנו סודרי התבלה לפסוק בורא כי' שלום שלום ג' פ' שלום כ"ד תיבות כ"ד שעות
ואמרתם כה לחי פסוק זה בשמואל גבי אביגיל ג' ב' פ' שלום י' פ' לענו יתן מ
מסיים בשלום פ' הרוקח ורוח לבשה ובבורה ראש השלישים המזויינים לק
דוד אני לבי שאת' שאל אס לשלום באנו אס לרתותך ועמך הן ישי לבי שכעמים ה
הנלחמה עליהם פנים ואחור לכך אמר ועמך הן ישי שלום ושלום כופל דיבורו על
שהיו חולקים לכתות וחבורות ושלום לעזרך מי שעזרך ואמרתם ר"ת ו"ס שם של
עכ"ל יא' תיבות ויהי בעשר ימים ויגוף י' ובאחד עשר היה שלום כי מתכלל ל"ט
אותיות אבות מלאכות ל"ט גבי שבת י' פ' ט' תיבות ד"ל י' הוא המשפיע ל"ט
גלגלים הסובבים לארץ ויברך עמו בשלום ובשיר המעלות כמלא וראה בנים לבניך
שלום לל ישראל הוי עשר פעמים שלום כולל כל עשר שיבנימו כולם לקבל ולהשפיע
שלום פסוק ואמרתם כתוב בשמואל י' פ' פסוק בתלים הרי שסדרו ברכות יצחק
ליעזב ויתן לך ואחריו ברכת יעקב ליוסף מאל אבוק ויעזרך ברכת מר' פ' והסבך
עד ישראל נושא הם פסוקי ישעיה ופסוק ואכלתם אכול ושבע ופסוק וידעתם
ב' פסוקים בבבאי ואל סמך לישראל נושא כא נושא כאשר לא תבלמו עד עלולמו עד
ופסוק ואכלתם כתוב ולא יבשו עמי לעולם כופל על ואני י' אלהי' ואין
עד עכ' ודו"י י' ישכון ובאו ששון ושמחה ישינו עונה על וידעתם
בי בקרב ישראל אני בהשגת קרבה וחיבור הק' לישראל כמו יון ואכחה
ואחרי כי בשמחה תלאו תן הגלות פ"ה בישעיה הכה אל ישועתי עד ק
קדוש ישראל כולו אחד אחר הבא לה יאמרו ככה ואמר ביום ההוא בורא כי' שלום
שלום

מלך פזרה צעמים עם שיר המעלות

שיר

חמיעלות אשרי כל יראי ה' חזילה

בדרכיו יגיע בפיה כי תאכל

אשריב וטוב לה אשתך כגפן פוריה בירכתי

ביתך בגי' בשחילי ימים סביב לשלחנך :

חנחבי בן יבורה גבר יראי' : יברכך יי מצי' :

ורא' בטוב ירושלם כל ימי חי' :

בנים לבגיד שלום על ישראל :

בסימן קל' בתהילים שיר המעלות נסיון ט' כבר קדמו ט' שלמים כנגד

ט' גלגלי' ונשיר המעלות זה עוד שלום והעשירי יהיה קדש והנה אחרי כי הוא

תחלת השנוע הנאה וסוף שנוע שגרה כולל לומר שיר המעלות כלומר יש לשבח

האדם הירא דבר י' והילך בדרכיו יגיע כפיך כי תאכל ולא נגול והעשק אשריך ב

בעלם הזה וטוב לך לעולם הנא אשתך כגפן פוריה כשם שאין הגפן

מקבל הרכבה מאלן אחר כך תהיה אשתך בירכתי ביתך כבודך בת מ ה"א

מלך כתיבה רוח בזה המזמור כעלם ק' לומר שזה דבר על אברהם

עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה הלמן ק' שנים יולד גפן פוריה שחזר לימי כ

גערות ופתיים שדומים לקוף בתלבונו וכתבשמו הקומים כגפן פוריה שפירכה כ

נדה אשתך בשעה של אש תאור שולט באשה בשעת השמים אז היא מזרעת ת

תחלה ויולדת זכר אשתך לא תזכר האכזרית מיד וממנה כי אש היצר שולט כגפן

יש רואה הרבה דמ' ויש מעט כגפן כי כן ק' יבורך ק' ברכת יבורך גבר בכיך

רמו ל' ברכת המזון וראש בנים לכבוד שלום על ישראל שלא ימות בכיך ותהיה ה

היא בריכה חליפה ואז שלום לדייני ישראל עכל ו' פסוקי' ו' קבוצות ו' ימי ה

המעשה ושלום על ישראל הרי כי עסקנו בנשוקי' דתורה ובכתיב' ובדברי

הימים ומסיים סל' על ישראל קדיש יתום וטעמו כבר נכתב אחר אין כ

באלהינו במעשה דר' עקיבא וכו' אך שמעתי כאן כתב הרופא מעשה וכו' שינה

ביתחן לשבח

קטן האות' יתגדל מניל מן הפורעניות וכן מנצחית במסכת פורעם עכ"ל
הדלה אמרין בפרקים ד'ר אליעזר כשאומר בורא מאורי האש כושט ידן
בשוריו אכל האש א"ר אליעזר מן העור שהפשיט

כחש לקח הקנ"ה ועשה להם כתבות כבוד לאדם ולעשרו ובין השמשות לשבת היה אדם מהרהר בלבו ואמר אוי לי שמא הכחש שהתענה אותי בא וסופכי עקב ונשתלח לו עמוד של אש ויחיד לו ולשומרו מכל רעה ראה האדם עמוד האש ושמח בלבו ופשט ידיו אל האש ובירך בורא מאורי אש וכשהרחיק ידיו מן האש ראו הכדל וברך המכדיל בורא מימי בשמים וי בפש וי ז זריזות כפש שאכל במובאי שבת נס הכשמה מריח ריח גפרית של גהכס שבו כידוכים הרשעים לכך מריחם בעני הדם רחב"ט פי' קרח וז"ל הכדלה במובאי שבת כיין איכון דשלטין בחול לשבת ובדכפין שבת כח כלקא מנהכס חד כוסירא טעיבא כישא דנעא ל לשלטאה כשעתא דאמרי ישראל ומעשה ידינו כונתיהו ואיהו כפיק מההוא ד דגא דאיקרו שאול ונעיא לאתערבא בזרעא דישראל ולשלטא עלייהו וישראל ע עבדי עובדא כהדס וכיין ואמרי הכדלה ואיתמרש מיכיהו וכיין דמכדלי על ה הכוס מאיך ההוא כוסירא ועל לדוכתיה לשאל איתר דקרח וסייעת' תמן ד דכתיב וידדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ואיכון לא כחמין תמן עד דישראל עבדו הכדל מכהון הכדלו עתק העדה הזאת ולעולם הכדלה בשבי דאיהו שמאלא בשירות' ותקרא ורומא דאיתע' שמאלא במחלקת דא עבד'א שנין הכיחא ואיתברי ביום גיהנם וכדין אותברי' כל איכון מלאכי דקטרגי לשאריהון לעלאי ואכיל לין בורא ואייתקדו וכן כל שאר איכון דמתבטלי ולית לון קיומא ואתא כולא כבורא כנוכא דא קרח לתתא וכלא כנוכא חד עכ"ל ומזם הטעם תבין היות הכדלה על סיין כי היין עולה ע' ופ' הם השמים החיבורים מד ישמעאל ועשו איכון מריהון דקטרגין ואנו שופכין היין להחליש כחם לארץ לשבע וידעת' כי היין הוא מדת הדין והלילה הזה כולו מרגר מההוא כוסירא טעיבא הישא הכל גס טעם שפכות היין ע"ד ברמ"ן מביא משל למי שפשה כעודה למלך וזויה המלך לתת למלוכי לחמלתו על בעל הסעודה רנה שיהי כל עבדיו כהנין מן הסעודה שיספרו בשבח ולא כבוכות גס אל טעם ויבא לויין שהיתה מדתו של יצחק מדת הדין ולהשקיטו בבאי לו יין ולרמו זה ויבא לו יין מרכא כפולה היא התורה בקראת יין והכדלה על היין היא מורק לשון מרכא כפולה שלא ישלט כח' אלו הנחות הנחות הכוכבים לעל ומה שכתוב המירכא תחת לו הם לו נדיקים והסימן הליכות עולה לו לו חכמו ישכילו ואם כן הם הרוב על ל"ה מיימיכים ל"ה משמאלים ומזם מן ה העבד' הדם להזכיר הדמה היא אפטר ירקרקית הייתה במדת חן וחסד כח' היין מודע עמלק כח חיובי' ראש לשועלים כן יאכדו כל ארבי' ויסונו חפני קרבתו תחת

כחול לשבת ובדכפין שבת כח כלקא מנהכס חד כוסירא טעיבא כישא דנעא ל לשלטאה כשעתא דאמרי ישראל ומעשה ידינו כונתיהו ואיהו כפיק מההוא ד דגא דאיקרו שאול ונעיא לאתערבא בזרעא דישראל ולשלטא עלייהו וישראל ע עבדי עובדא כהדס וכיין ואמרי הכדלה ואיתמרש מיכיהו וכיין דמכדלי על ה הכוס מאיך ההוא כוסירא ועל לדוכתיה לשאל איתר דקרח וסייעת' תמן ד דכתיב וידדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ואיכון לא כחמין תמן עד דישראל עבדו הכדל מכהון הכדלו עתק העדה הזאת ולעולם הכדלה בשבי דאיהו שמאלא בשירות' ותקרא ורומא דאיתע' שמאלא במחלקת דא עבד'א שנין הכיחא ואיתברי ביום גיהנם וכדין אותברי' כל איכון מלאכי דקטרגי לשאריהון לעלאי ואכיל לין בורא ואייתקדו וכן כל שאר איכון דמתבטלי ולית לון קיומא ואתא כולא כבורא כנוכא דא קרח לתתא וכלא כנוכא חד עכ"ל ומזם הטעם תבין היות הכדלה על סיין כי היין עולה ע' ופ' הם השמים החיבורים מד ישמעאל ועשו איכון מריהון דקטרגין ואנו שופכין היין להחליש כחם לארץ לשבע וידעת' כי היין הוא מדת הדין והלילה הזה כולו מרגר מההוא כוסירא טעיבא הישא הכל גס טעם שפכות היין ע"ד ברמ"ן מביא משל למי שפשה כעודה למלך וזויה המלך לתת למלוכי לחמלתו על בעל הסעודה רנה שיהי כל עבדיו כהנין מן הסעודה שיספרו בשבח ולא כבוכות גס אל טעם ויבא לויין שהיתה מדתו של יצחק מדת הדין ולהשקיטו בבאי לו יין ולרמו זה ויבא לו יין מרכא כפולה היא התורה בקראת יין והכדלה על היין היא מורק לשון מרכא כפולה שלא ישלט כח' אלו הנחות הנחות הכוכבים לעל ומה שכתוב המירכא תחת לו הם לו נדיקים והסימן הליכות עולה לו לו חכמו ישכילו ואם כן הם הרוב על ל"ה מיימיכים ל"ה משמאלים ומזם מן ה העבד' הדם להזכיר הדמה היא אפטר ירקרקית הייתה במדת חן וחסד כח' היין מודע עמלק כח חיובי' ראש לשועלים כן יאכדו כל ארבי' ויסונו חפני קרבתו תחת

ברכת חלב וסוף

מחת הסרפד יעלה הדם הס קור' וכל מיני מויקי' וטלגי יעלה הדם נ' י' נתמסר
 קטן והיה ל' לשם לאות עולם לא יכרת אות עולם הוא שם י' כי ב'ה' י' נור ע
 ע'למים ברכת מורא מרי הפען היא ראשונה תדיר קודם נס לטעם זה לנרד
 על היין למי שהוא על היין היא מדת טובה יתירה ממדת פורענות ט' תיבות
 ט' גלגלי' גלגלי' העשירי מקיף הכל קדש' ל' ובידו להמית ולהחיות ברוך הוא ואחריו
 על האש ג'כ הוא מדת הדין ט' תיבות ט' מימי אש במרכבה יחזקאל כך כתב
 הרו"ק ואחריו נשמים כך סדרן הרו"ק אכל המכה יין נשמים כר כך כתב
 הטור גס נשמים ט' תיבות בנגד יעלה הדם והיה י' ל' לשם לאות עולם לא
 יכרת ט' תיבות כך כתב הרו"ק וברכת המבדיל כ"ט תיבות מן כה אמר ישמרה
 ממש עד תפשות כל רפ כ"ט תיבות והדר כתיב המבדיל יבדילי ג' המבדיל בין
 קדש לחול בין אור לחושך בין ישראל לעמים כדלמ' בפסח' הפוחת לא יפחות מ
 משלשה בין יום השניעי לששת ימי המעשה אברא מעין חתימה היא לכך מ
 מבדילין בין ישראל לעמים דכתיב ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי כלומר כ
 בזכות המבדיל יגלו מן הגלות זהו יבדילי מקצץ כדחי ישראל יבדילי כל שומר
 שנת והביאותים אל הר קדשי מקצץ כדחי ישראל זהו והיית' לי קדוש כי קדוש אבי'
 אליהם ואבדל אתכם ואבדל חסר' קרי ביה ואבדל אתכם מן העמים שיבא שם והו' מן
 הגלות דכתיב מ'זה בא מאלו' חמוץ נגדים וכתיב והוא אסור בויקי' דכתיב כי יד על
 כב'ים הרי ה' חסר לפי שהלך עם ישראל בגולה מן כס חסר א' מן י' וה' ברי
 א'ה נתמן ג'כ כשפיל אז ישב במין כי אם למושב לו עכל הרו"ק :

ברוך

אֲתָחָּ יי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא חֲעוֹלָם אֲשֶׁר
 בְּמִצְוֹתָיו בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרִית מִי
 בֵּל יִצְחָק הוֹק וְזִמּוֹן נָתַן לָחֶם שְׁלֵל וְשִׁנּוּ אֶת
 תַּפְקִידָם שִׁשִּׁים וְשִׁמּוּחִים לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן קִינָה פֶּעַל
 אֲמוֹת וּפְעֻלָּתֵי אֲמוֹת וְלִלְבִּיחַ אֲמֹר שִׁיחֲחֲחֵשׁ עֲטֹרַת
 תְּהַאֲרַת לַעֲמוּסֵי בִטָּן שָׁחַם עֲדִידִים לְהַחֲדִישׁ ב
 מִפְּתִיחַ וּלְבָאֵר לְיֹדְעֵם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְאָכָתִי בְּיָד
 אֲתָחָּ יי מִיחֲדָשׁ חֲרָשִׁים •

ברכת הללכה במוצאי שבת כשהיא מיושם מעונן שבת ומלחם בכסות כ
 נקיים כדי להקביל פני המלך בתבשיל כזה דהנא ר' ישמעאל אלמלא לא זכו א
 ישראל אללא להקביל פני שכינה בכל חדש דיי להם כל המצרך על חידוש להנה נ
 נומנה נאילו הקביל פני שכינה אמר אביי ומעמיד ופד נחם משך זיץ המידות
 משעה שנתחדשק עד עמוד של ט"ו נחש ולא יתור עקל ששים ושמיים ימים
 אל עמך

בנצח לרוח אורם פועלי אמת ו... לת' אמת שהם אמתיו ופעלתם אמתים חס ל
 ליום יביע אומר ולילה ללילה יחוס דעת שהיוס לזה מן הלילה בימות החמה ו
 הלילה מן היום בימות הנשמים אין אומר ואין דברים אין תחרות ביניהם ואין ש
 מאם ביניהם לפי שפעלתם אמת עכ"ל הר"ק והמרדכי פר' תפלת השחר
 כתב כן בשם ראש' פועלי אמת שפעלתם אמת ואין
 משני הסדר וללכנה אט' הק' שתתחדש בכל חדש
 עזרת תבארת לעמוכי בטן סימן טוב לישראל שאף הם
 פתידין להתחדש ור"י גורם פועל אמת פי' הק' ו
 ופעלתו אמת נדין מיטע' ולהכי אמר ללכ' שתתחדש כו'
 פיין בספסדרין עכ"ל פיין לעיל גבי מי שפשה כ
 כיסים פמא מפורש דרש של ר' ישמעל אלמלא לא זכו ישראל וכו' ומס שאמר ה
 המדרך ללכנה בזמנה כאלו הקביל פני שכינה בידוע עוד חסם ללכנה ברוך זרח
 ע"ת והכה המדרך בזמנם דהיינו בעליית' של בעל עד ט"ו ימים היא מתרבה ו
 זעולה שניהם בחלון אחד ואינור שלב וששים ושמיים ראוי לדרך ברוך יונק אז
 יתרכם שפע ושון לפעם ומתוך כך יחוד אמתות ס' היא מקבלת שפע מפעלם
 מפעלם לה מוזכו ואין פירוד וקיוון כשם שאין לה ללכנה זוכר כי אם מהחמה כך אין
 לכנסת ישראל שום כח כי אם מהק' וככל מאתו ושכינת עוז בנבתי מרומים זסו
 קבלת פני שכינה לפעולתם ולחברת בורת יעקב בלכנה היא רמו לכנסת ישראל תחת
 בסא סכבוד ויקח לו יעקב מקל ללכנה דהיינו בורת בלכנה בעלייתו עד ט"ו ד
 דהכו לח ולזו וערמון כל זמן שסא לחה דהיינו בעליית' עדיין היא לחה ולזו הוא
 עכס שקורין סיולו וערמון רמו שעתידים הנששות בערומות להיות לח מן הסיולי
 ולזה אמר וללכנה אמר שתתחדש כשם שהיא מתחדשת כך יתחדש עזרת תבארת
 לישראל ולפאר ליוגוס ד' לשוכו ייגוס

בראשית י"ד ירצה בראש ערשה בראש קונה בראש
 בראש : בשם שאני רוקח בנצח ואני יכול
 ליגע בה בה לא יוכלו כל אויבי לגע בי לרעה :
 הפול עליהם אימותח ופחד בגדול זרועי ידמי ב
 באבן באבן ידמי זרועי בגדול ופחד אימותח עליהם
 הפול : עד יעבור עמוד יי עד יעבור עם זה קניית
 קניית זה עם יעבור עד יי עמוד יעבור עד
 ברה מלה ישראל חי ושלום : שלום עליה :
 יצירת

פירדא שבת

יצירה עשיית קנייה צריאה כנגד ל' שבוט' לחדש ועקב פתום בו חתם 5
 לנכס ו' כוכבי לנת י"ב מזלות גם הם ארבעה תקנו ארבעה כרך כי כולם בשביל
 יעקב וכינו ובפסוק זה סוד גדול לשוכאי ישראל אך לא ידעתי לכתבו לאומרו ו
 ולספרו טוב ויש בו י"ז תיבות טוב לאומרו לפני ולאחריו ועם שיאמר לחזירו ש
 שלום עליכם שמעתי ממרדכי בדיק והוא ישיש קבל מראשונים אחרי כי קלל ואמר
 תמל עליהם איתמה ופחד ראוי לומר לחזירו לא עליך כי אם שלום שלום ואולם
 טעם אחר הא דמ"ק ר"ה א"ל ר' לר' חייא זיל לעין פיעס וקדשים ושלח ליה פ
 מימלא דוד מלך ישראל חי וקים כתב אומר הכבוד עוד מאמר זה ידוע למשכילים
 והוא מה שרמזנו כבר ועל כן כתב לו סימון בדוד מלך ישראל חי וקים ולא כתב
 לו עוד אחר להודיע סוד הלכנה הפנימי שמש מלכות ב"ד חתמו לו וכשיבא עת
 קץ ועת דודים ויהי רצון למלאות פנימה של לכנה ולא יהיה שם מיעוט או ו
 והיה אור הלכנה באור החמה ואור החמה שבעתים באור
 שבעת הימים שהם ימי נראשית וימלא חסרונה של לכנה כמו שהיה קודם ש
 עב"ל שכתבנו שכל אפי שני המארת הגדולים ואז יתקיים מה שכתבנו ובקשו אתי
 אלהים ואת דוד מלכא אשר אקים להם והנה רמזתי לך סוד גדול וגבוה מעל גבוה
 ובידוע כי מלכות בית דוד בחשבה אחר הלכנה י"ד ימים עלה
 מ"ו ברום היתה מלכות שלמה ע"ה וזמנו התחילה יורד י"ד י
 ימים כך היו מלכי ישראל שלמה היה כיום ג"ו ומש"מ: עד
 בדקיה כיסעת עיניו הוא כיהיון הלכנה ומן אברהם עד שלמה
 ג"ו פ"ן בדיקו כהי פרש' פרץ ורח' ולבסוף מלכות בית ד
 דוד כיסעת עיניה וכתבנו
 עד עת קץ יפתלא פנימתם והיה אור הלכנה באור החמה ביאת הנזל לפני
 שמש יבין שמו והוא סוד ויקרא שמו פרץ שכפרה המלכות עד אחר כן אומ' ו
 ואחר יבא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח ולכוננה זו כתב סימן דוד ש
 מלך ישראל חי וקים אפי' שמלכות שלמו בטלה ממנו מ"א א"ל זיל לעין פיעס כלומר
 לסדר איטם מלש' פיעסה וטע' וקדש' כלות' התפלל אל' שתתחדש עטרת תפארתך
 בירדא דוד מלך ישראל חי וקים ויען וביען כי חבלי משיח ערובים עלינו להספיל ולומר
 איש לחזירו שלום עליך עליכם שלום וקבלה מהחסיד פה"ר יודא חסיד ד
 מרבי ויכסבור לומר קול דודי סנה' זה בא מלג על האדים מקצף על הכנעיות
 דומה דודי לכי או לשפר האילים הנה זה עומד אחר בתלינו פשטיח מן
 הסלמיות מפי מן סחריכ עב"ל דומה דודי הוא דוד סנה' זה עומד אחר כ
 כחלים כלומר דוד מלך ישראל חי וקים משניח ומניח ב"ח תיבות כ"ח ימים
 לחדש כ"ח פתים מה כפי איך עירו מחזיק בשו כן מלכות בית
 דוד והלכנה והיה אור הלכנה באור החמה ומלכות
 לדר ודר התקיים דוד מלך ישראל
 חי וקים

מוצאת לראש חודש

ראשי

חדשים לעמוד נתת זמן פקדנה ל
לכל הולדותם בחיותם מקריבים
לפניך זבחי רצון ושעורי תפלת לבנה בעצם
זכרון לבלם יחיה השועה נפשים מיד שונא
מוצאת חבש בציון תבין ועולת ראש חודש נעלה
עליו ושעורי עזים נעשה ברצון ובעבודת בית ה'
חמיקבש נשמוח בלנה ושירי דוד עבדה נשמעים
בעונה האמורים לפני מוצתה אהבת עולם ת
הביא להם וברית אבות לבנים קבורה וחביאנה
לציון עונה ברנה ולירושלם בית מקדשה בשם ה'
עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותיה
המידיו בסדרן ומוסדיו בהלכות
יום ראש חודש חזק נעשה ונקריב לפניך באהבה
במיצת רצונה במור שבתבת עליה בחורבה על ידי
משח עבד מפי כבודה באמור

ובראשי

הדשים מקריבה עולה לית
כרים בני בקר שנים ואול א
אחר בבשים בני שנה שבעה המימים
ומנחתם ונסבותם במזבד שלשה עשרונים לפר
ושני עשרונים לאיל ועשרון לבבש ויין בגסבו
ושעיר לבד ושני המידיו בהלכות

ראשי חדש לעמך נתת ר"ת רח"ל מנחת על נתיב הנתיבים בנולד אלו מזכירים זכותם
והנחת מנח קולך מנחוכו עד ושבנו בים לנחלס ר"ת ראשי חדש לעמך נתת
למן כהרם לנחיהם עד עולם ומה שלא אמר לכל נתיבם ואומר תולדות הוא ע"ד מ
חולל הנחם ונח רחם מים שמים

מנחת לשבח

וְאֵל אֶחָד יוֹ כְּנָשִׁים שֶׁהוּא שֶׁהוּא עֲלֶיהָ הֵם לְרֵנָּה וּשְׁפָרֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בָּאִים
 זָכוֹן לְכֹלס יִהְיוּ תְשׁוּעַת כְּשֶׁם מִיד שׁוֹכֵא כְּשִׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ זָכוֹן לְכֹל הַ
 הַקְרָבֹת שֶׁאֵנוּ מִזִּכְרֵיהֶם יִהְיוּ תְשׁוּעָה לְכֹל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלַט בָּהֶם הַשׁוֹכֵא הוּא עַל
 עֲשׂוֹ וְאֵת עֲשׂוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מִזֶּחֱחֶדֶשׁ וּקְרָבֹת וּכְפָר' בְּרָאשֵׁי חֲדָשִׁים לְפִי שֶׁנֶּבֶל חֲדָשׁ מִהַפְּכִין אֵשׁ
 שֶׁלֹּא הִנֵּס לְרִשְׁעִים וּכְפָר' בְּרָח' מִכַּפְרִין עַל אֵשׁ שֶׁל גִּיהֵנָס וְנִרְאִישֵׁי חֲדָשִׁים יוֹ תִּכְוֹת
 יוֹנִבְרִי בְּקִרְיָה ס' זֹאוֹתוֹת רֹחַ וְנִרְאִישֵׁי חֲדָשִׁים לֹא אֵת וְנִרְאֵשׁ חֲדָשִׁי הוּא כִּסֵּן
 וּמִיָּרִי כֹל חֲדָשׁ פְּרִים אֲבָרָה אֵל יִצְחָק כְּנָשִׁים יַעֲקֹב שְׁעִיר לַחֲטָאת כְּגֹד הַשְּׁבָטִים
 וְשֶׁחָטוּ שְׁעִיר עִזִּים ב' פְּרִים אֲבָרָה וְאֲבָרָה הֵם טוֹמֵטוֹס וְזָכַר' וּ' כְּנָשִׁים כ'
 כְּגֹד יַעֲקֹב שֶׁכָּל מֵה שֶׁכָּרָא נז' יְמֵי בְּרָאשִׁית בִּזְכוּתוֹ וְהוּא חֲקוֹק לֵמַעַל מו' רִקִּיעִים ג'
 עֲשָׂרוֹת לְבַר גִּפְיִרָא י' אֵל אֲבָר' ב' עֲשָׂרוֹת לֵאֵל בְּפִיִּרָא י' אֵל יִבְחֵשׁ זֶה יַעֲקֹב שֶׁהַשִּׁיר'
 וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל עֲשָׂרֵי בְּרִכּוֹת כְּשֶׁכָּרָא יַעֲקֹב וְעֶשְׂרֵן כְּשֶׁכָּרָא יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרֵן
 בְּכֹל בְּאֵמֶר עֶשְׂרֵן שְׁהִלִּים מַעֲשֶׂה כִּי אֲשֵׁרִים בְּכוֹרֵי הוּא מֵאֲשֵׁרִים וְלִמַּעַל עַד לוי י'
 וְהוּא אֲמָרוּ עֶשְׂרֵן אֲשֵׁרֵינוּ לָךְ מַעֲשֶׂה לוי וְעַעֲשֶׂה מִן הַמַּעֲשֶׂה לָכֵן כִּי הִכָּהֵן מַעֲשֶׂה
 גִּרְשֹׁן קָהַת מִרְרֵי לְבָנֵי שְׁמֵעִי עֵתָם יִבְהַר חֲבֹרֹן עֵינָל אֶהָרֹן י' וְיִבְדֵּל אֶהָרֹן ל'
 לְהַקְדִּישׁוֹ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים וּכְסִיָּהֶם חֲנִי הָהֵן ו' לִנְוִן כִּי בַחֵם הַיּוֹם בָּאוּ הָאוֹרִחִים
 אֵלָיו וְרַח אֵל הַנֶּקֶד וְשִׁלִּישִׁית הָהֵן ד' לִנְוִן כְּגֹד יִצְחָק שֶׁהֵם קָרָב בְּד' שְׁעִית כְּתִמִּידִין
 וְרִבִּיעִית הָהֵן הֵם ג' לִנְוִן כְּגֹד יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל ג' לִנְוִן יִשְׁכָּנִים כְּגֹד יִשְׁכָּנִים בְּרִכּוֹת
 סְבִיבִיעִי בְּמִקְוֵי יִשְׁכָּנִים יִרָא י' בְּמִשְׁלֵי לְכַשֵּׁן יִן וּבִשְׁכָּת לֹא בְּאֵמֶר יִן דְּוֹק אֲבָר' חֲכָתָם
 בְּזִירוֹת ל' יוֹסֵ פְּרִים ב' אֵל א' כְּנָשִׁים ז' הָרִי יֵאֵל קְרָבֹת כְּגֹד יֵאֵל יוֹסֵ שִׁתִּירִים
 יָמוֹת הַחֲמָה עַל בִּלְבָבָה י' עֲלוֹת כְּגֹד י' בְּרִכּוֹת וְיִתֵּן לָךְ עֲכָל' מִנְחָתִי זֶמֶן כ'
 כְּפָרָה לְכֹל תַּלְדוֹתֶם לְהַנִּין שֶׁלֹּא תִשּׁוּל אֲסָכָר בְּתִיכּוֹת כְּשֶׁלֹּא כֶּהֱתַמַּעַם
 מִחוּם שֶׁל תִּכּוֹן מִתַּמַּעַם לָכֵן מִתַּעֲבִין בְּרִבִּיעִי שֶׁלֹּא תִשּׁוּל אֲסָכָרָה וּבְרִבִּיעִי כְּתָלוּ
 הַמֵּאוֹרוֹת אֲמָר' הֵם הַיָּלֹן כְּפָרָה עַל עַל שְׁמִיעַתִּי הִרְחֹ וְתִכּוֹן דַּעַתִּי שֶׁלֹּא י'
 יִשּׁוּל אֲבָכָרָה בְּתִיכּוֹת עֲכָל' הָרוֹקַח גִּירָם זָכוֹן לְכֹלס יִהְיוּ וְתַשְׁלַת מ'
 מִדִּיּוֹקֶת בְּזִירוֹתֵיִשָּׁא רִאשִׁית כִּסִּים וְכִיָּקֶר לְכֹלס הִיוּ וְעוֹכָה עַל לִשְׁעָרָה בְּהִיּוֹת מִקְרִיָּים
 זְכָרִי לְרֵנָּה לְכֹלס הִיוּ וְתַשְׁלַת מִיד שׁוֹכֵא הוּא כְּשֶׁם הַקְדָּמוֹת דִּיבִיב לֵה חֲלֹק חֲדָשִׁי עַל
 קְרָבִים כְּסֹד פְּזָחֵל הוּא שֶׁל וְשִׁלָּב' קֶסֶל פִּיה עֲכָל וְכִלּוֹ חֲדָשִׁי הוּא עֲשׂוֹ הוּא שְׁטֵן הוּא
 כְּשֶׁם הוּא כְּתֵל הוּא בְּשָׁל הוּא יִבְרֵ הָרַע הוּא הַשׁוֹכֵא אֵשׁ רַבָּה שׁוֹכֵאךְ זֶה יִבְרֵ הָרַע
 מִשְׁכִּיחוּ לְבִית הַמִּדְרָשׁ ז' שְׁמוֹת לוֹ

וְאֵלֶּיךָ אֲבוֹתֵינוּ הָרַשׁ עֲלֵינוּ אֵת
 הַחֲרָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה לְבִרְכָּה ל'
 לְשִׁשְׁוֹן וּלְשִׁמּוּחַ לִישׁוּעָה וּלְנִחְמוֹחַ לְפִינִסָּה י'
 וּלְבִלְבָּלָה לְחֹם וּלְשִׁלּוֹם לְמִחִילָה הֵטָא וּלְסִלִּיָּה
 עֵז כִּי בְּעִמְּךָ יִשְׁתַּאֵל בְּחֶרֶת מִכָּל חַמְסוֹת וְהִקְרִי
 3 אֵל רִאשִׁי

פוסקת ש ורחבת

וְאֵשׁ חַרְשִׁים לָהֶם קִבְעָה בְּיָדָהּ אֶתְחַיֵּי מִקְרָשׁ •
חֲשֵׁבָה וְיִשְׁרָאֵל וְבָאֵשׁ חַרְשִׁים :

דוקח י"ב דברים נגד י"ב חדשים ואני מנאתי לשנת העבור ואמר ולכפרת
שם וכך נוהגין בורכ' בורט לישועה לחדש בעורינו ולכחמה כאשר כיחס הלכנס
בדלית' נאלו טרישו' ולמי שלא פקדו הכסים כוניהם לעלל שכל פקדו חמי סוכה א
אשר באוניהם ולא אמר באוני כניהם אמ' הק' הם לא רבו כחדשים מקרוב נאו
פכמן להם חדשים לימים טובים ואין הנשים עושות בו מלאכה עכ"ל א"ח משם
ד"י פסח נגד אברהם שבושת נגד יצחק תקיעת שופר של אילו סוכות יפקח וי"ב
ל"ח כמיאחרי מועד כשחטאו בעל כוול מהם וכיתן לנשים לזכר שלא היו באופ
שטא עכ"ל

אתה
יצרת עולמה מיקדם כלית מלאכתה
ביום השביעי אחבת אותי ורצית
בני ורוממתי מכל חלשונות : קבשתינו ב
במזונותי וקרבתני מלפני לעבודתך ושמך חגול
והקדוש עלינו קראת • נתת לנו יי אלהינו ב
באחבת שבתות למנוחה ובאש חרשים לכפרה •
ולמי שחטאנו לפניך אנחנו ואבותינו חרבת עירנו ו
ושמים בית מקדשנו ונלח וקרנו ונשל בביר מבח
חנינו ואין אנו וכולין לעשות חיבותינו בבית בחינתה
בבית חגול והקדוש שנקרא שמך עליו בומני ח
חנך שנסתלקה במקדשה • יחי כצון בולפנינו
יי אלהינו ואלחי אבותינו שתעלנו בשמחה ל
לארצנו וחסענו בבורלנו ושמ נעשה לפניך את ש
שרבנת חובותינו תמידין בשרנו ומוספין בחלפנו
אז

מזכרת שבתורה

את מזכרת יום השבת חזת יום ראש החודש הזה
 געשח נקריב לפענ באחבה במוצות רצונה במז
 שבתת עלינו בתורתה על ידי משח עבדה מפי
 בבורה באמור :

שלמד מקדם שיער עלתו כרוב חכמתו כלית מלאכתך וכל אלסים כיום
 הנשיני אהבת אותנו רנית ורוממתנו וקדשתנו וקדשתנו ושמך גדל עלינו
 קראת ותמן לנו שבעת למנוחה ור"ח לכפרה ו' דברים ו' עמודי התורה ו' ימי
 נראשית כולם כל ו' שבעות למנוחה שלום בית שגל ימינו כנהגת ו' ר"ח
 לנכרה נסוד הכינוי כפרה עלי ולפי שחטאנו לפניך אכחנו ואכזבנו שלא הכחנו
 מקדשות כסדרן חרבה עירנו ושם בית מקדשנו וכל יקרינו ובוטל כבוד מ
 ד' דברים ד' נלית ואין לנו יכולין וכו' מפני כיד שבעתלה במקדשך זה מיכאל
 המרום שלח אש

וביום
 השבת שני בבשים בני שנה ת
 המימים ושני עשרים סלח מנוחה
 בלילה בשמן ונסח עולה שבת בשבת על עולת
 חמור ונסבה :

וכיום השבת שני בבשים כנגד ב' סעודות כיום תמימים טו' תמימים
 נענין הקרנה כנגד ג' אבות יב' בבשים שהיו תמימים וי' עלות כנגד יז' אהבות
 נסיר השירים שני עשרים כנגד לחם משנה על עלות התמיד ו"ל לאחר קרבן ה
 סתם ד כ"א תיבות בפרשת שבת כ"א תיבות תיקנו בתכנת שבת עד נחרו אז ה
 כנגד כ"א מלאכות שנבראו ב' ימים כ"ה ימים בכל יום ג' כדאמרינן כדאשית ר
 דנה בתחלת אבות א"י עלל הדוקח

ובראשי
 הראשונים הקריב עולה לז
 ביום בני בקר שנים ואיל אה
 בבשים בני שנה שבעה המימים ו
 ונסבוחם במזבח שלש עשרים לפי ושני ע
 עשרים לאיל ועשרון לבבש ונין בנסח ושעיר לבנה
 אל 4 ושני

מנוחה לשבת

ושני המינין בחלבמן :

ישמחו

במלכות שומרי שבת ו
 וקוראי עונג עם מסרשי ש
 שביעי בלם ושבעה ויהענגה מטרובה ובשביעי ו
 רצית בו וקדשתי המצות ימים אותו קבאת זכר ל
 למעשה בראשית :

אלהינו

ואלהי אבותינו ויצח ב
 במנוחתנו והגש עלינו את יום
 השבת הזה יאת יום ראש החודש הזה לטובה ו
 ולברכה • לששון ולשמחה • לישועה ולנחמה •
 לפרנסה ולבלבול • לחיים ולשלום • ל
 למחילה חסא ולסליחת עון • כי בעמך ישראל
 בחרת מכל האמות ושבתות להם קבעת וחקי ראשי
 חדשים להם חודעת : ברוך אתה יי מסרש
 השבת וישראל וראשי חדשים :

הרי כי הקריבו עלות שנים עשר יום הסבת שני כנשים כר"ח' כרים
 ואיל' כנשים כר"ח' כנגד י"ב עלות שהקריבו כני ישראל כמתן תורה י"ב
 כנשים י"ב שנים י"ב מולות כלל כל ה"ב

ברוך החלל :

אתה יי אלחונה מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו לגמור את

ספרנו י"ב שמות לזכר לזכר

הללה

הללה עבדי יי הללה את שם
 יי : יחי שם יי מבורה
 מעתה

לראש חדש

מַעֲתָח וְעַד עוֹלָם : **מִמּוֹרָח שָׁמֶשׁ עַד מִ**
מִבּוֹרָאֵי מִחְלָל שָׁם יְיָ : **רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ**
עַל חַשְׁמִינִים בְּבוֹרָו : **מִי בֵּינִי אֶל חֵינִי חֲמוּבֵיהִי**
לִשְׁבָּה : **חֲמוּשְׁפִּילִי לְרִאיוֹה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ :**
מִקִּימִי מַעֲפָר כָּל מַאֲשֵׁמוֹת יְרִים אֲבִיוֹן : **ל**
לְחוֹשִׁיבֵי עֵם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : **מוֹשִׁיבֵי**
עֶקְרָת חֲבִית אִם חֲבִיטִים שִׁמְחָה חֲלָלוֹהָ :

כל מקו' של הללו יה' ר'ל עלו' התעללו שיהא השם שלם ותאמרו בתפלה בחט
 עבדי' ולא עבדי האומות הללו את שם' ל להיות שלם ח' תינו' ח' גלות ה' בראש
 זה' בסוף כולל כל העשריות אתם נן א' ח' לפיכ נערא אנרא' יהי שם' מבורך
 ר'ל יהי כוונתם בניקוד השם **מִבּוֹרָאֵי** עד מי נשחק יעדן ל' היינו שנא חולם
 קמץ שנא סייבו יסוד ת' חולם הוא"כנה' קמץ היא' ע' קצר ק' רכ' ר
 הדבר כלומר תחבר ותכוין אחד אל אחד עד הכינה עלם הרחמים מעתה ועד
 עלם דהיינו מבורך מפני מעגמו מתברך לעולם ועד לא יכזבו תימיו' תיבות ו'
 ימי בראשית יב הוא דומה לתבלת וכו' הכל רמז ל"ע הכרנס הגדול לעולם ה'
 התחתון כ"ד אותיות כ"ד שעות מתורח שמש עד תבואו דהיינו מתורח אביא
 ורעך שהוא מן הראש עלם הרחמים מהלל שם' י' שם הוא ע' י' ת' תיבות
 י' ימים ת"ה ג' שם של ד' כ"ה אותיות כה תברכו מדת ע' רם על כל גוים'
 ר'ל הוא בעל היכולת על כל כחות חינוכיות על השמים כבודו שהוא סוד שמים
 וארץ כזכרים בפסוק בראשית ח' תיבות ח' ימי מילה מילין ישראל ומרמס על
 כל גוים כו' אותיות סדרית חתימה בשם של ד' עולה בו' ר'ו ר'ל ריש ושער מי
 כי' אלהינו אחרי אשר ידעת כי כל יכל הוא כן תלע כי הוא משניח אף כי
 הוא בשמים השנחתו בארץ ולאשוקי העינים אומרים עבדי' את הארץ ט' תיבות
 ט' גלגלים כלומר השנחתו בכלם והעשירי גלגל השכל הוא קדש מ"ץ ג' ק"ל ג'
 טלם ג' ג' הלל כזה כום אבחרהו כשמשיל תחיכתו כחל וירך טלם ית
 מנלת מדריגה ויסיר סמ"ל הקבאס מקימי מעבר דל זהו גמול ועינש ו'
 תיבות בשש גרות ינילוד מן' יסלח מאכלו לדל תקוה הכל מזומן כמן הזה כ"ה א'
 אותיות במדת כ"ה ע' להושיני עם כדברים הפך שינוי הטבע כידו משדד ה'
 התעבר' אף הוא כולד כמול להיות דל ואביון מקיפ ומרים להושינו עם כדברים
 ו' תיבות כזכות שתא סדרא משכה תורה שבע"פ ל' גדיקים לו חכמו יוכלו כ"ה
 תיבות כקרא' תורה כקראת תורה שבעל פה מושיבי עקרת הבית דהיינו מי
 שאנטנונו שלו להיות עקר הוא משינו הוא ואשתו אם הכינס להיות אם הכינס
 שמחה לעתיד לבא לפת הנאלה אף כי ישראל כקראו עקר ע"ד רבי עקרה ה'
 הללו ים התעללו על הגלות ועל השם שיקים שלם ו' תיבות ו' עמדי תורה שבע"פ
 ראש אק

ראש וסוף מה שם של ד' כל פסוק למנחה על השמינית עלי פסוק ד' קח הלל
 ג' ע"א ע' נשע ירדו למגרים והשכניה עמהם הוא ע"א של אנכי ארד עמך מ
 עבריתם הללו י' די לו לעולם להשתמש בשתי אותיות של שם עבדי י' ולא עבדי
 כרעת כך אמרו הללו את שם י' השם יש לו על שמות הללו ע"א שם י' שמים ס
 הרי ע"א את לרבות הכתוב על השמים כבודו כלומר מוראו גדול בשמי מעל הארץ
 אין איש שם על לב נשלה מפשם הראשית רס על כל גוף ד' גאים
 ארי נשור שור אדם והוא מתגאה על כלם רוסע על כסאורס וכישא המגביה ל
 לשנת מקולם לא ירדה שכינה למטה מי' טפחים דהינו ארץ ט' וכמורת טפס
 הרי י' לכך כתיב הכוכב בשמים מעלותיו חסר י' כי לא ירד למטה מי' ועד ה
 המגביה כעין תבלת פרום על כ"ה וכו' שמות בני ישראל זהו המגביה הגביה
 אותי לשנת ודמות יעקב חקוקם וזהו של' התחת אלהים אנכי ג' כסא אנכי י
 יסוף לא הים לו כסא דכתיב רק הכסא אנדל ממך התחת אלהים אני עושי
 עקרת ג' שרה רבקה רחל ורעם התחלת פסוקי הללו יחי ממזרח רבי המשיח
 מקימי להושיני עושיני ג' ת"י כך עומד הבית ראשון מן הללויה עד הללויה ס'
 תיבות כנגד ס' רבוא ס' פסכיות ס' שורות כסדר תורה כ' פסמים תורה יס
 בתוכ בחמש וז' תורות הרי י' הרי בכל הו' חומשים ס' פסמים תורה :

הללו	י'	התחלת התיבות אילו תר"ל	ה' חומשים וסופיהם
יהי	שולם	תר"ל שני האבות אברהם קצ"ה יצחק ק"פ	יעקב קמ"א
ממזרח	י'	הרי תכ"ב יוכבד ק"ל כשכולד משה	וכקראת מרים על ש
רס	כבודו	שמואל פ' שנים כמין עבדי לך אמרו הללו עבדי הרי	
מי	שבת	משכולד יצחק שאז התחיל ת' שנים עד מרים סיה שד"י	
המשיח	וכארץ	שג' ולכך ותגאן אחרים בתפ' ובמחלו א"כ ג' יוכבד עליה'	
מקימי	אכיון	כדרש אס הכני' שמחם מתחיל כס' ומס"י כה' לפי שינאו כמין	
להושיני	עמו	כיום ה' מתכרים לך כתיב ותעש לך שם כח יום הזה ו	
משיח	הללו	ומתחיל בהללו ומס"י בהללויה לפי חביבות עליו עכ"ל	

בתר פס טוב הללו עבדי י' כל ההלולים עולים בניגס
 ומשם מתעלין עד י' בסוף ק"ן ששחות וממזורים שנספר תהלים הנוראות כל
 הכשם תכלל י' הללו י' הללו עבדי י' ישראל פס מלאכים ידועים משרתי ע
 עליוני קדושי' וכורא' הללו את ש"ס י' שהיא חכמה תתאה ליחדם ב"פ יחוד א
 אחד ובהיות שס"י מבורך מיוחד בכל האצילות אז מש"ס כל שפע וברכה לעליונים
 ומחתנים ממזרח שמש כל ההלולים שנעלים אין הכריות משיגות אלא ב"ת ו"ע
 ביאין להם רשות יותר ומזרח ומערב עיקר הישוב וארץ ישראל בינתיים היא ע
 עיקר הישוב ומשם השפע לחוגות רכ על כל גוים י' ה"ת ו"ע רס ונשא על
 כל אלהים ואדון על כל אדונים על השמים כבודו על כל השמים הברואים ב
 כבוד שכינתו נגבהי מרומים כי הכבוד כסא לשמים העליונים מי כי אלהים א
 אין דומה לו נכחו ובמפשו המגביהי שגבה כסא כבודו על כל גבוה ואעפ"י כן
 מביאות לכל כבוד כי יש אלוה אדון ורכ על כל ולרוב רוממות ומעלות ה
 השמחתו בשמים לראות לדוד וליישר ולמרכס ולהשפיע ברכה בשמים וכארץ מקימי
 מעצ

מפניו לל' וז' נכסת ישראל שז' התגברי מעבר מלפנות ידים לכיון נכסת
הנדיקים שנתעלה מעולם האשמה להושיב עם נדיקים עם הנדיקים כדכתיב
עם האבות עקרת הבית ו' עקרות הם וכלם נרמזו לשכינה בזמן שישראל
עלות נקראת עקרה לז' שאצרה תולדת נכשות חדשות עד לימות המשיח שלא
יהיו הנלוות בעוף ובנפש אבל תתחדש ותוליד כלם בני חדשים ואז מנשר הנכס
וכי עקרה כי היא אם הנשים ושמחה עמהם נאולתם הבאה מן הכניס כ
נכח סח'מה ההלולי ים דהיינו "כינה" ושמחה ששם עיקר יה' עב'ל מ'ט הלל
הנדול משום דאית ביה ה' דברים ימאת מגרים קריעת ים סוף מתן תורה פ
מחית מתים וחללי משיח

בניא

ישראל מביצרים בית יעקב מ
בועם לועזי חיתת יחורב

לקדשו ישראל מבישלותיו חנם ראה נגוס
חורבן יסורב לאחור חחרים נקרה באילים ג
גבעות בבני צאן מוח לך חנם כי תגוש
חורבן חסורב לאחור חחרים נקרה באילים
גבעות בבני צאן מולפני ארון חרלי ארד
חחרבני חצרי אגם מים חלמיש למעניו מים

מזמור זה חתום מ' נכסת ישראל מתנחיל אליו האנשים בית יעקב אלו הנשים
והוא רמז למעלה ע'ד עמו אנכי דגרה נכסת כנס' ישראל מן המכרים בית יעקב
למטה מעב לעמו ו' תיבות בסביעי ירדו הם ר'ת וס'ת כ'ז ביות הם כ'ח א
איתיות כנח עליון היתה יודא לקדשו כלומר כתיבדו ע'ט ת' ונקדש בכבוד
מלכות יודא כ'ד ישראל מתעלותיו כעשו מושלים על כל הנשים כחות חכוכות
התם ה' חני הסס ה' תנחם כה' ינאו ממזרים כ'ז תיבות לקהל תורה של כ'ז
איתיות עם הנפלים הים ראה ודום שר של ים ראה כח התורה ודום אחרי כי
קלל עליהם הירדן יסוב לאחור בעת שנכנסו בארץ לקיים מצות ו' תיבות שיתא
סידרי ההרים וקדו באלים ירושלים הרים פס'ב לה הם שמחו הם האבות ו'
והנביצית הם האמהות שמחו בקבלת התורה חתום כן ל' השמים ו' קמות ו
תיבות כ'ז איתיות מה לך הים כי תגוש תשובת מלפני ארון חרלי ארץ וכל
קדשו עמו דבר סיני ח' תיבות ח' ימים שעלו מן הים כ'ה איתיות מדת כ'ה ח
חתום ת'ר רמז לעל מיהם והיא מ' לה ההרים תרדו ו' תיבות ו' קדוש
כ'ז איתיות חתום כן ל' השמים מלפני ארון ו' תיבות ו' ימי נראית

לראש חודש

החודש ת"כ כ"ט אותיות כ"ט י"ב תשנ"ג מהלך הלכנה ההפני ז' תיבות ז' ימים
 החודש ה"ח ג' שם של ד' כ"ט תיבות ז' פסוקים במזמור ז' ימי הפסח ובשביעי
 יר"ו דהיינו מצננת עד מים אשירה ל' כי גאה שם של מ"ב יונא ממנו נבאת
 בטר שם טוב הרמו ממזרים עלינוה בית יעקב סם כל ישראל ר"ל כשבאו ה
 הכשמו' מן האבילות בעולם האמנעי בתוך כמה כחות עוות חובות קליפות ביתם
 יהודא לקדשו מאז נקדש שנת יודא עיקר מלכו' של ישראל רמו
 לשכינה זואת ליהודא לכן נדגלים "שכינה וידא במערב הים אכל רש"י לא מ
 ראם וינזם מה ראם הים דאת' ארון שכינה וארון יוסף הולכים משמע כן ב
 זה לפני' מזה ואמרו עובדי דרכים מה טיבם של ארובות הללו נסידר גם ס
 הים ראה וינזם הירדן תשוב לאחור מלפני ע"ט ת' שניהם הפסוק
 יחוד אחד נקרא אלוה יעקב ההפני הכור מדת דין רפה
 לחסד מים חלמים מדת דין וקשה למעינו מים עכ"ל רוקח מה שהקדים י
 ישראל קודם יעקב ר"ל ישראל י"ב שנתיים ינאו בזכות בית אבותם הנשים כלאמרי
 בסוטה היתה יודא לקדשו שקפץ בחשון לתוך הים וקידש השם והיתה לשון כ
 נקיבה שכלש כנקיבה מפני כחשול של ים ומשם אזה למלכות ישראל ממלכותיו
 בזכות שהגיל אחיו יוסף בלאמרו מה נבע וישמעו אחיו הים ראה בני' הארון של י
 יוסף שכתב בו וינזם ויגא החוגם מלאך ממנוה על הים ראה לארובו במדרש ה
 דרס את מטף ונטה ידך אכ הרים למה נטה אלא בשעה שהר"ם משהידו על ס
 הים אל הים בן עמרם מה זה שאתה מרים ידך עלי במטה אל בשליחות ה"ק ל
 לנצחק ולהעביר עב זו א"ל לך לנילוס נהר שהושלכת לשם והוא גדלך איני מ
 מכירך כיון שראה משה הלך לו אל הק' משה עמי נצרה ואתה יושב אמר לפני
 רבינו של עולם כנר באתי לים והחזירי א"ל למשה עבד שמסרני על רבו מהו עונשוא"ל
 לפנעו ראשו במל' מיד ויאמר י' אל משה מה תגזק אתה הרס את מטף ונטה
 ידך אעפ"כ לא דגה הים ליתן מקוב להעביר מיד יוד הק' בכסא מרגבותיו על
 הים אברהם לפני וינזק ויעקב ימין וארבע אמהות משמאל הכסא וי"ב שנתיים
 אחרי הכסא כיון שראה הים השכינה ברח ברחוק ת' פרסה א"ל משה לים היכן
 אתה בורח א"ל לא מפניך אני בורח אלא מלפני אדון חולי ארץ מלפני אדון משם
 ההפני י' יתירה מן י' כסיונות חלמים בני' אלו הנזרים למענו מים קרי בים ל
 למען ו' מים נפרש מתנת הנאר ו' פעמים מים עכ"ל:

לא

לנו יי לא לנו בוי לשמו' הן בבור על
 הסדר על אמונה : למו' יאבור

חגרים אינן נא אליהם : ואלהיתו בשמו' כל
 אשר חפץ עשה : עצביהם בסתר וזחב מעשה ידיו
 אדם פח לחם ולא ידברו עינים לחסד ולא יראו :
 אונם

לראש חרש

אֲנִי לֶחֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אֶת לֶחֶם וְלֹא יִדְּבָרוּ
 יִדְּבָרוּ וְלֹא יִמְיָשׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ לֹא יִ
 יִחַדּוּ בְּגִדֵּיהֶם : בְּמוֹתָם יִחַדּוּ עוֹשֵׂיהֶם בָּל א
 אֲשֶׁר בִּשְׁטַח בָּחֶם : יִשְׂרָאֵל בְּטַח בֵּין עֲזָרָם ו
 וּבִגְגֵם הָרָא : בֵּית אֲחֵרֹן בְּטַח בֵּין עֲזָרָם ו
 וּבִגְגֵם הָרָא : יִדְּאִי וְיִבְטַח בֵּין עֲזָרָם וּבִגְגֵם
 חָרָא :

לא לנו מירשי לא נשכיל כושר מעשינו כי לשמך תן כבוד עבוד חסדך ועבוד
 אחתך עורכו ומנינו נלות לענת לקלם כחמו בעי האמות למה יאמרו הגוים
 איה בא אלהיהם כלומר למה ועד מתי זה לנו לתוקש כי יראו דרכם נלחה ו
 וסלולה ידברו כנו ובאמונתנו זכיינו לשמך תן כבוד והראה להם כי אלהינו ב
 בשמים כל יכול כל אשר חפץ עשה גד' גלויות עמנו בטובו הגדול תמיד להנילנו
 מרדת שחת אבל עגבירה ע"ז שלהם בעצמנו יעשוה ככסף חקב מה להם
 ולא ידברו עיניהם להם אזכיר להם אף להם ידיהם לא ימיון
 רגליהם לא יהלכון לא יהנו בנרום כי הרוקח הרי ז' א לא יהנו בנרום א
 אנרים הזכיר גד' ו' תמוכות בואתחנן ועוד כל ז' ימי י' אפילו בשכוף עין
 השבוע אסור בע"ז כה עין אף יד' ד"גל גרון ג"שס"ה
 ר"ת רהיינו בשס"ה ימים אסור בע"ז עב"ל זחיינו שבע על חטאתיכם ישמר ה
 האדם עצמו מ' אנרים שלא לפשות עבודה בע"ז וכנגד אילו ו' נתן לנו התורה
 סברה עמודיה שבעה על כן אמר ישראל בטח ב' עזרם ומנינם הוא על ידי ש
 שכתן לנו התורה ועד ויג' וישיע ולא מפשיא כל ישראל אף לכהנים מורי ה
 התורה ולא מפשיא אילו אף הנרים יראי י' עזרם ומנינם הוא ובמזמור ה
 בללויה הזכיר ד' כס עין אחזן אף ודלג השלשה משום שכנגדם הזכיר ד' מ
 מינים ישראל כהן לוי יראי י' אילו הנרים והוא עונה כל כי ידון י' עמו וכל
 עבדיו יתנחם משום דעבדי הגוים כסף חקב כה עין אחזן אף ד' גלויות פ'
 שמנים של משה גלו' מנרים "עין גלויה ככל און גלות מדי וברם אף זה עשו גלות
 אדום ואף גס זאת כנגדס זכר ישראל כהן לוי הנרים אבל כמזמור זה לא דבר
 עין כי ידון י' רק ע"ד תכלה לא לנו כי לשמך תן כבוד כי למה יאמרו הגוים כך
 וכך יש להם לזכור כ' מי תמוכות און כס כרוך ולנו נתן תורה כ' מיני ת
 תמוכות יש להם כרוך עזרם ומנינם הוא המתעסקים כה
 ומזמור זה מתחיל בל' ומסיים בהוא דהיינו בהוא דהיינו דווקא ב
 אל י' ויאר לנו יא כסוקים כנגד יא שבעים ושבע לוי לא כשתחלקין כר"ח
 היה נריך להזכיר כי הכס לא עבדו לעל מעבדי כסף חקב לא לנו

על אחרון חתום קל כחל חידך נתבולך למע יאמרו חתום לב עין הם על שרם
 אות' למע יאמרו הגרים ליה לא וכו' ו' תיבות ו' קמות כ"ד תיבות כ"ד שטות
 אלהים בשמים ו' תיבות כל אשר חפץ עשה מששת ימים עשה חתום זה לעת
 סגולה יחמלא חתום כג' אותיות עבדיהם כסך חתום תיבות כל יום עשה הם עשקים
 חתום עם ג' ק' כל שלמות תלאו קי גואה עם התיבה קי"א כג' אותיות פה
 ג' מילה וח' תיבות ח' ימי מילה כל זה אין להם לפיכך עינים להם לא יראו
 באם הגבר שחם העין כל מי שאינו בימול אין לו עין פו' חתום ג' אלהים ו
 ולזה אין חלק באלהים ולא בנז' אותיות התורה אונים להם ידיחון חתום
 אן אין בו רוח חיים ח' תיבות ח' מלאכים המתונים על השמש ד' לעניה ד' ל
 לאחוריה וח' שמות ד' לשמש ד' לירח שמש חרם חמה בר לירח ד' לבנס
 עהר חמה בר ירח אור כלומר לאלו המלאכים ולאלו השמש הם פ
 עשים כוכים ל' אותיות ידיהם ולא ימישן חתום ים רמו למסל מכה נים
 ט' תיבות ט' גלגלים הם עובדי' ולעשירי קדש הם מפרידים אלוף מ' אותיות
 ויהי עשו בן ארבעים שנה בקחט ויקח לו נחות חכוכיות כמוהם ו' תיבות כגד
 ז' אלילים אשר הזכיר פה ועין ואין כו' חתום כס' ששים ישראל דטח ח
 חתום יא' עמורי' אחר מש' רבינו ע"ה ו' תיבות ו' פדרים בעל פה כה' ו' תיבות מדש
 בה' בית אהרן חתום כ"ג אבות העולם ז' עמודי התורה אשר
 כה יוח משפטך ליעקב כה' אותיות דהיינו כ"ח עיתים לשדש יג' תיבות יג'
 דהיינו בכל עת יראי י' חתום יא' יהיו כעולם מ"א א פקרי'
 ארורים ז' עמודי התורה לכן באו בכל כנפיך כט' יא' כסוקי'
 קבלו עליהם יא' ארור כמו שכתוב בתורה

זכרנו יברה יברה את בית ישראל יברה את
 בית אחרון ז יברה יראי יי חסטינים עם
 חגדולים ז ייסת יי עליכם עליכם ועל בניכם ז
 ברובים אחס לני עושח שמים נאדץ ז ח
 חשמים שמים לני נח אדץ נמן לבני אדם ז ל
 לא חסמים יחללו יחולא כל יורדי רומח ז
 נאנחני נברה נח מעצח נעז עולם חללניח ז

זכרנו ירחק פי זכרים שלנו ירחק ויא' הים לו לומר זכרנו כדרי אך על פי ס
 דחילה ר"ל חסם זכרנו יששע כמו ככח זכר הים ולא תש כח כחקהם ירחק
 ד' סעתי ישראל כהן לוי גרים ד' חותמי תורה עוד אות' נרוני' אמת ל' ס' ד
 כחמס

הלל

המשי תורה כי חייך אדם לנרץ על התורה השמים שמי' לי' ר'ל לעליוני' ד
 והארץ נתן לפני אדם הנחירם לא המתים יהללו אם כן נררץ האדם להתעורר
 בפסו בעד רוחו בקרבו ולא כל יודי דומה הכתסרין לדין מלאך מות נקרא
 דומה כי לא ישא לפסו אכל אנחנו נררץ יה' מ
 מעתה ועד עולם הללו יה' מתור זה חתם י' ו
 ומסיים ביה כשחלקין אותו אכל הוא מתחיל לא
 לנו וחתם לה' מליכי יושר י' זכרנו חתם י' ס'
 שדרי משנה מ' אותיות כן ארבעים לכינה יררץ
 יואי י' חתם יס היא המדה נקרת יס כו' אותיות
 ו' תיבות ו' קטות יוסף י' עליכס חתם ית' ש
 שני הסמוקים ית' ג' ק' נרכות ית' תיבות כולל כל ית'
 כה' אותיות כה' תברכו ברוכים אתם ו' תיבות ככל ו' קטות חסד ית' ו' תיבות כס' נח'
 כלומר ברוכים אתם מל' ח' קללות שכתבש' תור' כד' אותיות כל היום והליל' השמים
 שמים חתם הס שמושל ד' במילואו ו' תיבות ו' ימי בראשית כט' אותיות הכ ימי החדש
 לא המתים חתם לה' חגי כד' של שבעים ח' תיבות בזכות ח' ימי המילה לא ס
 סמתיס ולא יורדי דומה כו' אותיות וכמות התורה כי' אותיות ואנחנו נררץ נרכס
 ששית החכר במזמור זה בשש ברכות יגלוך חתם וס' חגי השס כט' אותיות י
 ימי החדש ו' פסוקי ימי השבוע

אחברי

בי ושמע יי את קולי תחוגני
 בי חסח אגולוי רבנמי אקרא :

אפמני חבלי מרת ומצרי שאול מצאני
 צנה רוגזן אמצא : רבשם יי א
 אקרא אנא יי מלסח נפשי : חנון
 יי רצוים ואל חוג מרחם : שובור פתאים יי
 בלותי ולי יחושיע : שובי נפשי למנוחוכי
 בי יי צמל עליכי : בי הלצת נפשי ממונה את
 עיני מן המועח את רגלי מרחי : אחחלה לפני
 יי בארצות חתמים : האמנתי כי אדבר אני
 עייתי מאיר : אני אמרתי בחפני כל
 האדם כוזב :

לראש חרש

את רגלי מדחי פעמי' שהאבגורם לבנו שיכא בניהבם אב לא חטא דוד בנתש
שבע לא הים אבשלוס מורד בו ועל אבשלוס נקש רחמים ולא על אחיתופל כי
היה לו טיכא בלבו אהבתי תאבתי כי ישמע כמשך למע' הואכחו כנרך
למה כי תאבתי לו ל' שיסמע תחכוכי ויטה אצו לי וכימי אקרא פר' שי' ימי דרה
אקראבו וכימי ישועתי אשכחו חבלי מות חבורות אויבים מבקשים כשני מנרי
שאלו גבולי שאלו עב'ל חבלי מותוכו' בני' ככל מוקדון כשדים שיער חבלי'מות ג' כ
כבוד הכבלי וטיטום האדומי החריבו בית לפיכך כתוב בה מות דרה ויגון מדי
ויגון ובשם י' אקרא לאמר ברוך דיין האמת חבלי מות מנרי שאלו דרה ויגון
ד' הס כנגדם אמר ובשם י' אקרא אנה י' מלטה כשני חבון י' וכדיק ואלהיט
מרחס שומר פתאים י' בדברים רבים אכחו כפתאים בלי הכין וה'ק יושב ו
ושומר לפעמים דלותי וכחישות שלי הוא ישועתי אכל מ
דלותי משרשים ידעתי ירים אותי ולי יושיע ואומר לבשני
שוכי למכוויכי ובטחי ב' כי אין בידי משלות רשעים כי
י' גמל עליכי בחסדו כל פעם ופעם אתהלך בארנות
החיים פר' שי' היא ארץ ישראל שגרשוני אויבי משס ה
האמנתי כי אדבר פר' שי' האמנתי לביבא שאמר על מ
תשבושת כשאלבר הנה לך כל אשר למפיושות אני עביתי מאד כלומר אז אני
עביתי דברתי קשות מאד אני אמרתי בחכמי למוס מפני אבשלוס כל אדם כוח
ובוגד באוהבו כי ראיתי את בני בוגד בי ומבקש כשני וכל ישראל גומלים רעה ת
תחת טובה לפיכך האמנתי לביבא ואמרתי אף מפיושות כוח וי' ככלע הנחליקת
שהיו שאלו ואכשו עמרים לדוד מה באמר שס ויהי דוד כחפו ללכת כל אדם כי
כוח אף שמואל הכביא מזמר זה חתום בל' יא וכן כפון ראשון כפון א' ו' תיבות ו'
תשלות ביום כ'ז אותיות ו'ך דגריכה להיות זכה התגלה כי הטם ו' תיבות כ
בשש ברות יולך חתום כ'א אהיה כ' אותיות כן עשרי' לרדוף הטם לי אין לכל
אשר אני רודף אפשוני חתום א'א א'לף גדולה א'לף קטנה ט' תיבות י'די הזמן
הבאים מת' ג'גלים אל ידי שכל השועל מ' אותיות כנגד מלקות ארבעים ובשם י'
חותם ו'י כשאמרתי וי אנה י' מלטה כשני ו' תיבות ו' כובני לכת אין אני ק
קורא להם כי אם בשם י' אקרא בזכות כ'ז אותיות חבון י' חתום מת' זכור ל
לאברהם משיבא מחרץ עד שכולל יבחק היה מ'ח שנים בזכות חמשה חומשי תורה
אשר קיים כ'ז אותיות כב'ד שמים שומר פתאים כלומר אכחו כפתאים מ
ככל ומכל והוא שומר את כפשיכו ו' תיבות ו' ימי השבוע חתום ש'ע אין לך א
אדם שאין לו שעה כ'ז אותיות בזכות התורה בת כ'ז אותיות שובי כשני חתום
ש'י להכחיל אהבי י'ש והיינו למכווייכי ו' תיבות כל ימי השבוע אני עובד כ
בתורה חנה עמודיה שנעת ל' אותיות התורה נקמית כל' מעלות כי חלנת
כשני י'א תיבו' חתום ב'י' ל' ל'כ' ל'ז אותיות הס ל'ז בדיקים
שכלל דור אתהלך לפני י' בארנות החיים תחיית ה
המתים חתום א'ס היא הנקראת אם כל חי ע' או בינה
בת ה' תיבות בזכות חמשה שמות נקראו לכמה כדלית'

חלל

בְּרִנּוֹת הַאֲמֵנִתִי כִי אֶדְבַר וְ תִּנּוֹת וְ סִדְרִים כְּלוֹמַ' עֲבִיתִי נִפְשִׁי חֲטֹט בְּסִד־
 תַּשְׁפֵּחַ חֲוֵתוֹת ט' חֲדָשִׁים אֲנִי עֲבִיתִי כְּלוֹל בְּכִית אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲמוֹ חֲטֹט אֶל־
 וְהָאֵל כֹּל הַתּוֹרָה כְּלוֹמַ' כֹּל מֵהַ שְׁלֵמִדֵּתִי בְּאֶל־ כַּחֲזוֹן הוּא כֹחַ כִּי נִוֶךְ הָאֵלֶם ל־
 לְהַחֲיִיטֵם בְּדִבְרֵים וְ תִנּוֹת וְ סִדְרִים הֵם מִיֹּחַשׁ עַל הַתּוֹרָה בְּכֵס יִתְעַמֵּק וְיִרְאֶה הֵם
 הַבְּנוֹמֹת רַב וְלֹא מַהֲרֹת כֹּל־ אֲוֵתִיּוֹת כֹּל־ הֵיאֵה הַתּוֹרָה תַּמְיִחִי מֵאֵל עַל זֶה
 שֶׁאֵנוּ מַחֲלָקִים הַעֲמֵר הֵזֶה לְשֵׁנִים אֶהְיֶה מֵהַ אֲשִׁיב וּפְנֵם הוּא הַכֹּל אֶחָד
 פִּימֵן קִי' :

מה

אֲשִׁיב לִי בַל תִּגְמֹלֹדֹחִי עָלַי : ב
 בֹּרֶם יִשְׁוֹעוֹת אֲשָׁא וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא :
 נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְבַל עֲמוֹ : יִקָּר ב
 בְּעִינַי יְיָ אֲמוֹתֶהָ לְחִסְדֵּיךָ : אֲנִי־יְיָ בִּי אֲנִי
 עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמִתֵּךְ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרֵי : לֶךְ אֲוִיבָח
 וְבַח הַזֶּה וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא : נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם
 נִגְדָה נָא לְבַל עֲמוֹ : בְּחִצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹבְבִי
 יִרְשָׁלַם חֲלִלוּיָהּ :

ת' מה אתיב קדם י' כל נמלות טבן דיליה נמילן סיטון עלי אימשר לרות צנום
 שיתעורר האדם על נמול הטוב מ' הוא תקטו לומ' ולהתחיל במה
 אֲשִׁיב פֶּרֶק בְּתֵרָא דַּפְסָחִים דְּרֵשׁ רַב עֻדְרֵא מֵאִי דְכַתִּיב וַיִּגְדַּל הַלֵּל
 וַיִּמָּל עֲתִיד הָק' לַעֲשׂוֹת סְעֻדָּה לְדִידִיקִים בַּיּוֹם שִׁנְמֹל חֲסֵדוֹ ל־
 לְרֵשׁ שֶׁל יִנְחָק לְאַחַר שְׁאוּכְלֵי וְשׁוֹתִים כּוֹתֵבִי לוֹ לְאַבְרָהָם אֲבִיבֵנוּ כּוֹס
 שֶׁל בְּרָכָה לְבָרֵךְ וְאָמַר לָהֶן אִיבִי מִבְּרֵךְ שִׁכָּא מִתְּנִי יִשְׁתַּעֲלֵל אֶל־
 לִינְחָק טוֹל וּבְרוּךְ אֶל־ אִיבִי מִבְּרֵךְ שִׁכָּא מִתְּנִי עֲשׂוֹ אֶל־ לִיעֲקֹב טוֹל
 וּבְרוּךְ אֶל־ אִיבִי מִבְּרֵךְ שִׁכָּא מִתְּנִי שְׁתִּי אֲחִיוֹת בַּחֲיִיבֵן שְׁעִתִּידָה תּוֹרָה
 לְאוֹסְרוֹ עָלַי אֶל־ לְתַשֵּׁה טוֹל וּבְרוּךְ אֶל־ אִיבִי מִבְּרֵךְ שֶׁלֹּא זָכִיתִי לִכְבֹּשׁ
 לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לֹא בַחֲיִי וְלֹא בְּמוֹתִי אֶל־ לִיהוֹשֻׁעַ טוֹל בְּרוּךְ אֶל־ אִיבִי
 מִבְּרֵךְ שֶׁלֹּא זָכִיתִי לָבֶן דְּכַתִּיב בֶּן כּוֹן כּוֹן בְּנוֹ יְהוֹשֻׁעַ אֶל־ לְדוֹד ט
 טוֹל בְּרוּךְ אֶל־ אִיבִי מִבְּרֵךְ וְלִי כֹאֵה לְבָרֵךְ שִׁכָּא מִתְּנִי כּוֹס יִשׁוּעָתִי אֲשָׁא
 וְנִשְׁסִי אֶקְרָא עֲבָלִי הַנִּמְרָה כְּדִרִי לִי אֲשַׁלֵּם יִפֵּן כִּי אֲתַחֲבִשֵּׁן
 מְדִים כְּבִים מִתִּים אֶל־ אֵין הַפֶּרֶשׁ בִּינִי לִיהוֹשֻׁעַ שֶׁלֹּא הִיֵּה לִיבֵן א
 אֲדִרְבָּה גְּרוֹעַ מִתְּנִי אֲוִי כּוֹתֵה הִיֵּה לוֹ לֵכָךְ אֲמַר כְּדִרִי לִי אֲשַׁלֵּם שֶׁלֹּא אֲשַׁכַּח בְּנִדָּה
 מֵאֵל לְבַל עֲמוֹ כְּלוֹמַר נִגְדָה וּבִבְקֶשָׁה שֶׁל כֹּל יִשְׂרָאֵל יִקָּר בְּעִינַי הַתּוֹתָה כְּלוֹמַ' ב
 הַשֵּׁשֶׁת כּוֹס יִשׁוּעָתִי מֵהַ אֲוִתֵּר זֶה הַשְׁכַּח כִּי כִכֵּל וִיקָר בְּעִינַי הַתּוֹתָה לְחִסְדֵּיוֹ עַל
 קִי וְקִדְקֵק כֹּל אֶדֶם בְּתַעֲשִׂיו אֵתֵה י' בִּי אֲנִי עֲבָדְךָ כְּלוֹמַר לֹא בִשְׁכֵל שֶׁאִנִּי קוֹרֵא
 אֶת־ עֲבָדִי

המיד אתה נותן לי לא כי אני עבדך שלא לקבל פרס כי מה שקנא עבד קנה וט
 על כן אמר אני עבדך מתחת למוסרי נדרש לא יבא עמוכי ולא עמוכית מואב ולא
 מואבית אני עבדך מכלאת נמדרש כי ישי הזקן היה מוכע עגמו מלישכך עם א
 קשטו והיה לו אמה בנית ופתה נה לשכב אלה והיא אמרה כן א
 מה עשתה הלכה לבירתה ואמרה גבירתי זה הלילה יבא ר
 ישי אנלי בא בא אתה אל חדרי אל משכבי וישכב עמך ה וחזו שכתוב ו
 הלילה וכן היה בא אליה ישי ויבא ממנו דוד וחזו שאמר אני וישי הוליד אפ
 עבדך בן אמתך עב"ל לך אונח זבח תודה ע"ד למה שמה רות דוד
 שהיה לה בן שרות שירות הרבה על כן אמר אונח זבח הודה
 הן נקרבן הן כינר הרע לכך ככל אונח זבח נדריי לי' אשלים ככל מלה דק א
 לסיים בחגרות בית י' בתוכי ירושלים הללו יה מה אשית חתום ע"י במדע של
 מי דהיינו בינה בא לעולם כל תגמוליה ו' תיבנו לו קנאות דהיינו ו' ספירות
 אל המדה נקראת י' ע' דהיינו מי להפך י' ומשכ ההפשוטו לעולם השפל כ"ד
 אותיות כ"ד רכבות שאמר שלמה ע"ה עד כי אמר וכור לדוד והיינו כל תגמוליה
 עלי כי ראו אויביו כי נמחלו פניו ונעשה פניהם כשולי קדירה כוס ישועות ח
 חתום א"ך שם של אהי' ז' תיבות כנגד אברהם יצחק יעקב משה יושע דוד ח
 המזכרים לעיל מר ערבי פסחים כ"ד אותיות נדריי לי' אשלים חתום כ"ו וכן פ
 פסוק שני כ"ו דהיינו בין הכל יב"ק גי' אדני יי' אהי כלומר נדריי הם יונאי' מ
 מחדת בינה כל נדר אשלים הנכין נגדה בא לכל עמו יבינו כח הכדר ומקום מ
 מואס ז' תיבות דהיינו הבינה שמיכית אחר השביעות כ"ה אותיות והיא מחדת
 ב"ה שביעית יקר בעיני חתום י"ו היא רוחו של שם כלומר מרובה מחדת רחמים
 מחדת כורעבות ה' תיבות דהיינו יי' השם כ"ד אותיות ע"ד נידך עינותי דהיינו
 כ"ד שעות יום ולילה אכה י' כי אני חתום באי' בא"י תיבות דהיינו כ"ב שהיא
 התורה מתחת למוסרי לדרוש עמוכי ולא עמוכית ל"ט אותיות ל"ט אבות מלאכות א
 אני עבדך לך אונח חתום ב"א כלומר כי הנכבתנו בא"י ונכחו ל"א מלכים ז' תיבות ז'
 אותיות א"י כ"ה אותיות ברכת הכהנים כ"ה תברכו כסוף ויהי בשם השביעי תקע
 המהבים נדריי לי' אשלים כלומר אונשך ממקום הכדר לחברות ביתי בתוכי ירשלי'
 דהיינו ע"ט

הלל

אֵת יְיָ כָּל גִּזְרֵי שִׁבְחוּהָ בָּל ח
 הַאֲמִינִים בִּי גִבּוֹר עֲלֵינוּ חֲסִידֵי רַחֲמֹת
 יְיָ לְעוֹלָם חֲלִלוּהָ :

הלל בשרעים הנדרין וכש' על גבן ב' פסוקים אלו מוזמור בפני עצמו ו
 והם על שלעתיד בשיראי הנשים והאומים כי גבר עלינו חסו עם הנלות
 ומה שהקרה לנו הכל לטובתנו כמו שכל רפר' הנה ישכיל עהדי ובחברתי כרסא
 לבו אכן חליינו קוא כושא ואמת י' לעולם והכל נעשה באמת כמו שאנו רואים
 עכשו

אנחנו בן היה לעולם הללו האל אשר ברא עולמות שמים ויה ויחזרו להם ש
 שלמעה בחזרות בית י' כעובדי ירושלים כלומר לעתיד שאחזור לירושלים והכדורים
 אשר כדורתי בגלות אשלים או שיך לומר את הגורם שבע' של מטה והאמים הם
 מלאכי אותות בקראים אותות מלשון אם חתום הם דהיינו הם הצידדים על ה
 הצקודים לפי כך ק' זו דבנקה דרשינן ק' קדוש ר' רשע מהדר אפי' מן הרשע
 ואם רונה לשון ימנא פתח קמן אצל ק' זו דמן הצקודים דהיינו ע' שרים לא י
 יקראו קדש לפיכך מחזירים הם לק' הקדוש וכך הם שומרים וצקודים ולכן נ"כ
 ק' שכייה דבוקה נחורה והיא לשמנה בקמיהם דהיינו נחות החיביות הקמים
 על ישראל היה זה הענין לשמנה והם השרים עליונים ולזה קרא להם דוד ע"ה ה
 הללו ושכחו הללו חד לנוס חד לש"י מעלה והכל בזמנת התילה שהיא באה ל
 לשמנה למנחת על השמיכות לפי כך בפסוק זה ח' תיבות כי גבר ח' תיבות ח'
 גליות חתום כ"ס מידת כ"ה אמר י' גואלך אבי ל"ג תיבות גל אל *
 י' גל עיני ואביטה תוספ' נברכו כי לעולם נעשה ללא לישחמנו כל"ס חסדי י'
 לעולם דהיינו כחולעולם וחירף בית אהרן הרבתי לה חסדיו כי לא תמנו
 טוב מתגמנו ותשלום הרע לקרח ולעזע

חזרו ליו בי סרב
 יאמר נא ישכאל
 בי לעולם חסרו
 בי לעולם חסרו
 יאמר נא בית אחרון
 יאמר נא יראי יי

חזרו ל' פוש' יאמר נא ישראל לפי שלעולם חסדו יראי י' אלו בני לח
 שכתוב בהם מי לי אלו לחסות הוא חסיון כל דבר מועם ומובטח
 דבר נריא וחזק אעפ"י כן טוב לחסות בי מבטוח הבטחה חזק בני אדם כל ג
 בדיחי בתלחת ג' של ואפסתי כל הגוים אל ירושלים למלחמה דעבו לשון קפינה
 קול רינה וישיעה באלהי בדיקים לעתיד ומהו הרבה יתן י' רוממה וכו' מדרש
 אלה עליונים ברא הק' בימן לזי כך לא שלמה בהן מיתה של אף ידי יסדה לו
 ארץ זה שאל ופיני טפחה שנים זה יתן וכן אומר המשורר יתן י' רוממה ש
 שבראת אות ברותי של שלם היא יתן י' שהעשה חילות של בדיקים לעתיד לבא
 זכר בה יחיה אות ויחיו לעולם ואז לא אמות כי אחיה לעולם לא אמות אבי
 בנסת ישראל כשאר האומות מיתה עלם כי אזה וגו' יסר יסרני בגלות פ
 כרחו ל' שפרי כדק זה שפר של בית המקדש שהוא ל' והבדיקים יבואו בו ושם
 אודך כי עבדתי מן הגלות ארץ מאסו פס שהוא של כן האומות מאת י'
 היתה זאת כך יאמרו סכל ברוך הלא

אָמרו לַמַּלְאֲכִי בְנוֹרִים וְעַתָּה פֹּתְרִי מִן לֹא אֲמֹת עַל דּוֹד עַלְמוֹ יִתֵּן יִסְרָאֵל עַל מַעֲשֵׂה בַת שָׁנָה בִּיסוּרִין שֶׁשָּׁה חֲדָשִׁים בְּעֵרְעַר וְלִמּוֹת לֹא כַתְּגִבִּי שֶׁכֵּן נֹס יְהוָה הַעֲבִיר הַמֶּלֶךְ וְלֹא תִמּוֹת שְׁעָרֵי בָדָן בְּתֵי כְנַסְיוֹת הָאֵל לִי וּבְדִיקָיִם בָּאִים בָּהֶם אֲדוֹךְ בִּי עֲבִיתִי אֶת דּוֹד וְשִׁמְאֵל וְיִשִּׁי וְאֵת דּוֹד כִּמוֹ שֶׁמְצֹרֵשׁ בְּעַם מִי שֶׁאֵת זֶה לֹא אָמַר זֶה עַל־רֹשִׁי בֶן עֲזָרִי בְּרַכְכוּנִס דְּבָרֵי כְּהֻנִּים לְכָל הַנְּאִי שֶׁהִנֵּחַ תִּבְאֵל אֲלֵיכֶם מִבֵּית הַשֵּׁס שֶׁשָּׁה הַכְּבוֹד כִּי אִתְּכֶם מַכְבִּידִים אֹתָם בְּזֻכָּרִים עַל־כֵּן כְּכֹס הַהַפְסוּקִים דִּהְלֵל פֶּסֶם וְסִימָן כָּל כֹּהֵן יִהְלֹךְ גִּי' מֵיִלָּס הוֹדוּ לִי מִזְמוֹר זֶה מִתְחִיל בְּהוֹדוֹ וּמִסִּיִּים בְּהוֹדוֹ עַ"פ הַסּוּד הַנִּכְנָר וְהַמַּעֲשֵׂר ז' תִּכְבוֹת ז' יְמֵי הַשָּׁבוּעַ ז' עַמּוּדֵי הַתּוֹרָה ז' עֲלִיּוֹת הוֹדוּ לִי כִי טוֹב כְּלוֹמַר אִתְּכֶם כִּהֵן לִי יִשְׂרָאֵל כְּלִי הַמַּחֲזִיק בֶּל טוֹב יֹאמַר כֹּה יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד לְבָדוּ יֹאמְרוּ בֵּית אֶהְרֹן וְכֵן יֹאמְרוּ יִרְאֵי הַלֵּוִיִּם כִּי כֹלם יוֹדְעִים הַתּוֹרָה עַל־כֵּן אָמַר בְּלִשָּׁן רַבִּים אֲבָל גַּבִּי יִשְׂרָאֵל הֵם יְיָ הֵם וְלֹא רַבִּים יִחַכְמוּ ד' פְּעָמִים כִּל"ח לֵל גְּלוּיֹת הוֹדוּ לִי חֲתוּם הוּא וְהוֹדוּ לִי אֶהְרֹן הִ"ו עַל שֶׁסְּפִסּוֹת הוּא כוֹ שֶׁנֶּרְדֵּךְ לְהַרִים קוֹל הַחֲזָן כֹּה אֲוִתִּיּוֹת כֹּה אֲוִתִּיּוֹת הֵם יִתְחַבֵּב וְהוּא הַיּוֹגֵל חִירוֹת וְשִׁמְחָה יֹאמַר כֹּה חֲתוּם י"ו כִּי לְבָדוּ לְחַרְבּוֹ שֶׁל הַקֵּץ ד' קִרְבָּנוֹת בְּשָׁבוּעַ וְל"ו בְּיוֹם הַכִּכּוּרִי לִכְנָל מִן הַחֲרָב וְי"ו אֲנָשִׁים בְּקִרְאֵם לַתּוֹרָה ז' תִּכְבוֹת ז' אֲלָפִים וְהַשְׁבִּיעַ חֲרָב כִּבֵּשׁ אֲוִתִּיּוֹת הֵיאָ וְשֶׁסְּבִיב הַתּוֹרָה שֶׁסְּלֵכֵי יוֹגֵל מִיִּבְרָכָן טוֹב לְהַזְכִּירוֹ בְּתַפִּלָּה וְלִזְכֹּר כֹּשֶׁל כֵּן לֵאמֹר בִּל"ח יֹאמְרוּ כֹה בֵּית אֶהְרֹן חֲתוּם י"ו וְכֵן יֹאמְרוּ כֹה יִרְאֵי י' כֹּלם י"ו רִמּוּזִים לִי"ו פְּסִיכֵי אֲז"ל וְכֵן הִ"ו אֲשֶׁר כַּתְּבִי וְזֶה הַפְּסוּק ז' תִּכְבוֹת רִמּוּזִים לִי קִבִּי הַמְּבוֹרָח אֲשֶׁר הַדְּלִיקוּ הַכְּהֻנִּים כֹּה אֲוִתִּיּוֹת מַדֵּת כֹּה תִבְרָכּוּ בְּרַכַּת כְּהֻנִּים יֹאמְרוּ כֹה יִרְאֵי י' הַלֵּוִיִּם חֲתוּמִים כִּי רֹבּוֹ שֶׁל שֵׁם וְאֲוִתִּיּוֹת לִ"ו הוּא שֶׁל מִי לִי אֲלֵי תִכְבוֹת ז' יִחוּד שֶׁלֶב הַשִּׁבְתָּ עַבֵּד יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה גַם רִמּוּזֵי לִי בְּרִיּוֹת שֶׁזֶן בְּחִסְדּוֹ כָּל ז' הַיָּמִים אֲדָם בְּהֵמָה חֵיה עֶפֶף דְּנִים שְׁקָנִים וְרַמְסִים דְּהִיּוֹנוֹ מִקְרָבֵי רִאשִׁים פֶּד כִּיבִי כִיכִס וְאִין פּוֹחַת מֵה שֶׁאִין כֵּן הַאֲדָם הֵבֵא לוֹ אֹרֶחַ בָּשָׂר וְחֹלֶכֶת דְּנִים ז' וְעוֹפּוֹת לְכַסּוֹף לֶחֶם לֶחֶץ אֲבָל הֵן חֶסֶד שֶׁל כָּל הַיּוֹם שֶׁכֶּרֶם לֵאדָבֶק מַעֲשִׂין תַּחַת לְשׁוֹבוֹ וּמַעֲשֵׂה תִּנְחָלוֹת הָרוּךְ שֶׁלֹּא יִתְכַשֵּׁחַ חֲבוֹ וְעוֹד פִּי הַר"ק הוֹדוּ לִי כִי טוֹב שֶׁ שָׁכַתָּ לָנוּ הַתּוֹרָה וְטוֹב תִּכְבוֹת יֵשׁ בְּלוֹמֹת אֶחָדֻכּוֹת יוֹתֵר עַל הָרִאשׁוֹנוֹת וְעוֹד הוֹדוּ ז' תִּכְבוֹת כִּבֵּשׁ אֲוִתִּיּוֹת הִיּוֹבוֹ עַמּוּדִים וְכִבֵּשׁ אֲוִתִּיּוֹת וְעוֹד טוֹב הוּא מַשְׁכֵּת טוֹב לְהוֹדוֹת לִי ג' שְׁעָמִי כֹה לִשָּׁן בְּקֶשֶׁת כִּל"י כִּהֵן לִי יִשְׂרָאֵל בְּחִסְדְּכֶם הוֹדוּ לִי כִי טוֹב וּמַפְרֵשׁ וְכוּלָן מִקּוֹ חִסְדּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּדִי

מִן
 חֲפִיצֵי קִנְיָאֵי יְהוָה עֲנִי בְּמִרְחַב יְהוָה :
 יְיָ לִי לֹא אִירָא מַח יַעֲשֶׂה לִי אֲדָם :
 יְיָ לִי בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי :
 לְחַסוֹת בֵּינִי מִבָּסוֹת בְּאֲדָם :
 טוֹב לְחַסוֹת בֵּינִי מִבָּסוֹת בְּאֲדָם :
 טוֹב לְחַסוֹת בֵּינִי מִבָּסוֹת בְּאֲדָם :

עַל מִבְּטוֹחַ בְּנֵי־יָבִים : כָּל אֲנִים סִבְבוּנִי
 בָּשֶׁם יְיָ בִּי אֲמִילֶם : סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי בָשֶׁם
 יְיָ בִּי אֲמִילֶם : סִבְבוּנִי בְּזִכְרוֹנִים וְיַעֲלֶה בָאֵשׁ
 קֹרְצִים בָּשֶׁם יְיָ בִּי אֲמִילֶם : צַחַח וְחִיתָנִי לִ
 לַגִּפּוֹל וְיִבֶּן עֲוֹנִי : עֲזִי וְזִמְרַת יְיָ וְיֹחִי לִי לִ
 לְיִשׁוּעָה : קוֹל רִנָּה וְיִשׁוּעָה בְּאַחֲלֵי צְרוּקִים
 וּמִיֵּן יְיָ עֲשֵׂה חֵיל : וּמִיֵּן יִירוּמָמָה וּמִיֵּן יְיָ
 עֲשֵׂה חֵיל : לֹא אָמוּחַ בִּי אֲחִיחַ וְאֶסְפָּר מִעֲשָׂהיָהּ
 יִסּוּר וְסִרְנִי יְיָ וְלִמּוֹת לֹא גָחַנִּי : בָּהֶחָד לִי שֶׁ
 שָׁעִי צָדֵק אֲבֹא בָם אֲדַח יְיָ : וְחֲחֹשֶׁךְ לִי
 צְרוּקִים וְבֹאֵר בּוֹ :

המינר קראתי עבני נמרחב כלפי שאמר מן המינר את עבני נמרחב על
 פי הקבלה מן המנר על הקבלה בין המנרים הם ע' הארבע ביושבים על ס
 המנר קראתי יה' דהיינו ג' עליונות ולא יכלו לי עבני נמרחב על ידי מדת ס
 הבינה נקראת רחובות הבהר מקום שאין שר ושר יכול להא שער אורה שער
 ה' ועל כל אומר מה יעשה לי אדם הם ע' שרס נמרחב ש' נשער ה'
 בן עזרא ב' פעמי' השם ל' נח כלרמו בלוחו שס עביני תמיד קראתי יה' ב'ט
 קיר המעלות עבני נמרחב יה' דהיינו ז' ריקיע' ז' אוריס ונה' עליהם שהם ג'
 יה' מן המינר חתום מה' שס של ד' כל' אותיות כל' ששתיים וליה קראתי
 י' ז' תיבות כל השמות חסו אמרו שויתי לנגדי תמיד ובה יעבני כלם י' לי
 לא אירא מה יעשה לי אדם ח' תיבות על השמי' שזמר בהיות מכות מילה ח
 חתום ב' מה יעשה לי אדם וכל טלמי ורוחי שינאו ממנו בק'ל שנים כנ' אותיות
 וחטום יס' מדת עש' כה' ענ' כך הם שמונתו של הק' מה יעשה לי אדם י' לי
 בעזרי וא' חטום י' ג' גדולה י' קטנה בעזרי ר'ל המיעי' ומתמנים בזכות ו
 וא' ארצה נקמה בשנאי ו' תיבות בעזרת ו' תיבות שמו ישראל קבלת של מלכות
 שמים שלימה כל' תיבו' כל' ששית טוב לחסות חתום ט'ס מט' ימי הספירות
 דומות לכוונות גדולות והיא הבינה השנינה מט' והיא נקראת ה' ראשונה של שם
 לפיכך ה' תיבו' נשקוק זה כל' אותיות אך טוב אלקים לישראל טוב לחסות ב' מ
 מבטח בנדיבי' חומש תיבו' חמשה מול חמשה לא מיכעל כי טוב לחסות ב'
 מאלהם הם ה' תחתונות אדם נכסא אדם אפי' מבטח בנדיבים ה' עליונות ג
 גזוק על גזוק שמו עליהם חמס טס' מט' שמימות מט' יוכלות כל' איחיות
 יב' שנים

י"י שנים י"י מלות כל גוים סבבתי ג"ל עתיד ג"ל לעלות ג"ל על ירושלים כד"ר
 ששנה סבבתי וכוונת סבבתי ג"ל כי אמילס חתום כ"ט שנים גוים סבבתי שנים
 ידתי אמילס חתום סבבתי ידתי כ"ט שנים סבבתי ידתי ידתי ידתי
 ששנה רביע ו"ל ותהי בי אמילס חתום סבבתי ידתי ידתי ידתי ידתי
 שנים כתיבו להם ד' ראשים כתיבו כתיבו כתיבו כתיבו כתיבו כתיבו כתיבו
 מעדלים הרי ישראל לעד וקלם חרפה ששנה ידתי כל שרי האומות וכל הגברות
 וששנה האומות שהיו באים לישראל מ"י הן בשחטות וכשכרות ושופכות אל ארמות ש
 שאר אומות ועל זה אמר שלמה ע"ה תחת שלש רגזה ארץ ע"ה כי יתלך וכו' וכל
 כי ישבע לחם תחת ע"ה אלו שנים העליוני' שלוחים השבע מניכרות עליוני'
 שיבאו לישראל בשחטות ושופכות ארץ וכו' כי ישבע לחם ה"י ש"י שנים שלמה
 וששנה ודשמים ורעננים מן השרי' העליוני' שקיבלו ששנה ניכרות של ישראל ולפי
 כך אומר נש"י כי אמילס ומה' אמילס דע"י אומות ד' שרי' נקראי' ארבעה
 קליפות ואלו ד' קליפות נקראי' ע"ה כל מקום וד' הקליפות אלו השלש מהם
 קשות מאד והקלי' הרביעי' השמחה אל' י' דקה מאד לשיכך אמר יחזקאל ב
 במעשה מרבכם כשהיו ישראל בגולה דעו ישראל ד' קליפות אני רואה קשות מאד
 והם אומות שהיו מעדלים כיכנס וכו' י' וארא והנה רוח שבעה אחת באה מן
 הכנף הרי קליפה אחת ע"ה גדול קליפה שנייה ואש מתלקחת קליפה שלישית ו
 וכו' לו סביב קליפה רביעית דקה והם נקראי' ע"ה כדכתיב כי כל הגוים
 ע"ה לשיכך בשעה שאמר הכתוב התהלך לפני והיה תמים אל' רבינו ש"י ו
 וזה אך אל' בשעה שתכרות הע"ה לשיכך את' הכתוב כל גוים סבבתי שנים י' כי
 אמילס כלומר כתיב שאכרות הע"ה בעלתי כך אמילס ואכרות אומות ותמצא ב
 ש"י וז' ד' סבבתי סבבתי ג"ל כי אמילס לפי שד' קליפות הן מן הגוים כמפסיקין
 דהיינו רוח שבעה ע"ה גדול אש מתלקחת וכו' לו סביב ג"ל אמילס דהיינו
 מילה הוא החתך ורביעה ומניחה הם ה' קליפות קליפה ראשונה היא קליפת
 ע"ה אדם והתך פריעה ומניחה ע"ה כל גוים סבבתי כו' אומות שם
 אל' כו' ששנה ר"ל של מ"י והם שש של ד' באת' שש' מנצח ג' מלות ז' תיבות
 בזכות ג' אומות ד' אומות סבבתי ג"ל סבבתי ז' תיבות ר"ל בששית ז' כוכבי לכת
 א"י כיתן חו' לפיכך וחתום פס' ר"ל אל' ידעתי סס חיים ג"ל ק' ברכות ר'
 הקפתי הם האדמים מאה אשר היות כמין עליהם באומות כו' הם כל התורה כל
 העולם תלוי בהם סבבתי כדבורים דעו כאל ג' מלך הכהני
 וז' תיבות ידעו מע' גליות מנדים ככל כשדים כרם מדי גוים ג' חיל
 מיקדון יין ששנה אדום חתום פס' התורה נקראת סס חיים ג"ל
 ל' אומות והכל בזכות מנחם שבעד לל' שנים דחה דחיתי לכול
 דחיתי ג' זה מלך של ואדום מנחים כפ' הלשון מנחים הם רעים נשחית
 מנחים יחילו בששנה כו' וי' עזרני בזכות חתמה חתמי תורה לכך
 ה' תיבות בשסוק כ"י אומות חתום ד' יד הגדולה יאמר די לגרתי
 וז' חתרת ז' תיבות בשלל שיתא סדרי תורה שבעל פה ויהי לי לישועה
 בגנות ע"ה שהוא אברהם בן חתם ופריעה חתום ע"ה כהן הפסוק כ"י אומות
 כליה

הלל

גמילה ונשמתה כך קול רכס וישועה בזכות קול קול יעקב קול מלא ו' ו'
הוא ו' של ואלהי יעקב עו' תיבות ט' חותמות בתפלת חכה ט' שמות של ד'
עו' שמות ג' אבות ו' אמהות עם זלפה ותלה וזהו שכל נחלה דדיק'
קל חתם רתו נגלות קל אסר ו' עכ"ו עד כי ימלא פינו ולשוננו ד'
ריכה יהיה קל מלא כי שמע י' קול בכיי מלא קול י' יחולל אילות ובהיכלו כ'
נלו אומר כבוד כימן כע' לו' אותיות הוו להו שני מזכים יותר על ה'
המחייבים דיתין י' עוש חיל הם המזכיר ומימכים כי בד' של ע' שרים הם
לה' לה' חניה לזו וחניה לזו לו' הוו להו כ' מזכים יותר על המחייבים עשה
חיל מח' לאברהם שהיה דן מח' כשכתבה לו המילה רוקח בפסוק חוכה ת'
מלאך י' יתין י' רוממה גפ' יתין י' הוא חכמה"הסד ככ"ח חתום יל' מ'
יום שהתענה משה וקיבל התורה תימנו אשדת ביום השביעי למד' א'
אחד פל' כלל גדול או על הלשון הפסוק ויקרא אל משה ביום השביעי כו' א'
אותיות הוא אב' באותיות הגדולות לפיכך כפל לאמר יתין י' יתין י' בפסוק זה
לא אמות כי אחיה חתם לה' חזיו של בד' של ע' שרי מעלה והם מלכיו י'
יושר של ישראל ו' תיבות הם ו' עמודי תורה שבכתב באמר כהן וחי בהם נכ'
אותיות יסר יסרי חתם י" יוד גדולה יוד קטנה ראש וסוף ככ' אותיות
היא התורה שם של ככ' טוב להם להזכיר בתפלה מתחיל אבקתם וישמע
אלהים את נאקתם יסר פתחו זה השער אודך בת' של ד' פסוקים אלז'
חתם כו' שם של ד' בשמו כלחם בשמו עזרם י' איש מלחמה לאויבים י'
שמו על יריאיו כך מנאח פתחו לי שערי צדק אחר שאמר יסר יסרי
ד' גריכים להודות אומ' פתחו לי ש"ג אנא בס אודה יח' שערי צדק י'
ירושלים צדק לין בה מה שאמ' שערי שני שערים הם צדק עליין וצדק ת'
תחתון **בצירי** פה' שובעים חתם פה' גי' מילה וח' תיבות ימי השילה כד' אותיות
אל ישיב דך כללם זה השער קתם זו' עם זו יצרת לי ו' ת'
תיבות על שם המקרא ביחוקאל בסדר מו' כה אמר י' אלהי שער החצר ה'
השמימית הסוכה קדים יהיה בגור ששת ימי המעשה והיום השבת יפתח פי' דוד
קתח חצר השמימית עזרת כהנים יהיה סגור שאין באים העם לבית המקדש
ולא הכניס כי אם בשבת ובחגש עכ"ל וע"ה הקבלה הוא ע"ה הוא שער
שבו נכנסו דדיק' דרך יסוד ליהודים בסדר כל הסגן ככ' אותיות והיא התורה כ'
נקראת שער לי' מנאח זה השער לי' כ' שערי בינה נלו למשה סבר א'
אחת ולעתידי יגלה לך באמר זה השער צדיקים יבואו בו :

מורה כי צדקה נקראת לי לשיעור: ואחרי

101

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

זח חיות עשה יי צילח ונשמחה בו :

אנא יי חושיעה נא אנא יי חושיעה נא
אנא יי חזליחה נא אנא יי חזליחה נא

כי ערתי חתום א"ה וכן אכן מאסו א"ה בליש הנגח ואמר אה לשון אהם
ו' תבות ו' ימי המעשה נגח בשבת שמח וכן באכן מאסו ו' תבות ונכיסם
ו' משעה אנשים האמור י' ביהקאל ואיש כלי מפכו בידו כ"ד אבות ולשכיהם מ"ח
קללות האמור' פר' בחקתי וכללם יב תבות וכות מ"ב שנים יביל מאת י' חתום
מו' שם של ע"ב ראש וסוף הוא עירי ומאת י' היתואת ו' תבות ז' בכות נ'
אבות ד' אמהות כ"ט תבות זה היום חתום ז' עם זו יגרת לי ז' תבות כ"ז
אותיות השם ית' אכל י' חתום א"ל א' גדולס א' קטנה ח' תבות בכות המלים
הושיעה עתה י' והנליחה לעתיד ל' תבות ימי חדש וכות התורה הכקרים
כל מעלות שכיות בפרקי אבות ברוך הנה יאמרו למיאי ביכאים חתום
כ"ה השך כה דולה כה היא התורה ותבנל מהב ז' תבות מעגרת עד חמכס
מכיאן ביכורים ז' חדשים כ"ט תבות אל י' חתום א"ה נש באה לכה י' ויאר
לנו י' תבו י' ספירות כולל כל עשרה ז' אבות אסרו חו בעהותם בשנל
יחקק בעקד ז"ל שנה אלי אתם ואודך ה' תבות ה' חומשי עורס חתום
א"ך טוב אלהי א"ך אותיות אהיב אשר אהים הדולי כלומר מה שהתפללתי
כוונת מאבות הדוד לי כי טוב חתום ה"ה ראשונה ה' אחרונה ו' באמצע הוח
תמיד כל מעשה בראשית שבעה ז' תבות וסמך קח עיניך מזהר הדוד לי
עד הדוד לי כט' פסוקים וכל פסוק תמצא שם י' בד מן ד' פסוקי' כנגד ד' גליות
בכחול כאלו י' הכתיר בניו שהם כ"ה פסוקים באמר כהם השם מדת כ"ה ת
תברכו ולפניו עד מה אשיב י' פסוקי' חתומים בשם כל פסוק י' פסוקי' כולל
כל העשירות ואפשר לטעם זה מתחילין מה אשיב באמצע מזמור שיערי אורם
אל י' ויאר לנו דעני יש מכים של זעם השחר זכבזעם מאיר עליו בדגלו שהוא א"ל
זהו המעשר מפנים של זעם מיד חחר לאחריו ובהפך לרחמים וזהו עוד יאר י'
פניו אלך ויחקק עכ"ל ואזי אומר להכחיל אומני י"ש שיערי אורם בשער
בינה ח"ל כלל של ד"ח שאות' שהוא עבה לפי שזמן כפרה הוא והלכה היתה
עומת וזורה להתחדש אבל כלל הכיסים והנפלאות והשמות והטובות כהלל פ
יסס שבושית סובות באותן ימים הושיע ספי' בינה כמסח וחמשים עלו זכו
וגאלו בעגרת תספרו חמשי' והקרבת' בסובות שמכה ימים עם עגרת והייט
שח' עד הכיסים ח' וחמשים כס שמכה ושמכת ימי חכום מן השמן כולו רכון
ספר' וספירה' כלל גמור תלוי בספר' בינה שאין בה חסרון מעלה ומעל כל ח
הספרים והכל שאין גמור הספיר מלכות לפעמים חסירה לפעמים שלימה ל
לפיכך קראתם כל לוגי עכ"ל ו' מזמורים הוא ההלל מתחיל הללו יה' כללו עבדי
י' עד הללו יה' נגאת עד מים לא לנו עד הללויה אהנתי עד הללו יה' כללו

מורסא של שלש רגלים

רק כ' פסוקים עד הללו יה כדור ל' עד כדור ל' מומר לא לנו אנו חולקים ו
 וכן אהבתי אם מתחילין מה אשית וטעם אחד להם וזכרתי ומתחילים וזכרתי
 ופסוקים וז' שמות מה אשית ופסוקים וז' שמות טוב
 לכל קראונו וי' בערבי פסוקים תבו רבנן הללו זה מי אמרו ר' אליעזר אומר
 משה וישראל על היס אט' לא לנו ו' לו לנו משיבה רוח קדש למעבי למעבי אעשה ר'
 ידא אומר יהושע וישראל אמרו כנגד מלכי כנען ר' אליעזר בן עזריה אומר ח
 חזקיה וסיעתו כנגד סכאריה ר' עקיבה אט' חכמים מישאל ועזריה אמרו כנגד
 בנכד כזר ר' יוצי הגלילי אט' אסתר ומרדכי כנגד המן הרשע וחכמים אומרים
 כזריא שזיכהה תקנו להם לישראל שיהו אומרים בכל פרק ופרק ועל כל מ' שלא עבד
 עליהם לישראל וכשנאלצין אות' אותו על גאולתן עבד' הרי כי ראוי וראוי לו ל
 לדעת החזן בכל פרק ופרק לכון הן על שמחה וגם או על צרה יתפלל כר"ח זמן
 כצרה לכל תלדמתם כלומר כל סינחן ועל כל התבאים דרשו ורוח הקדש משיב
 למעבי למעבי אפי אעשה ע"ד אהיה אשר אהי' נגלותו ונגלות אחרת לפי מומר לא
 לנו חתם ל"ה הם לה' מליכי יושר המיימיני' לזכות ישראל ובר"ח כשמתחלקים חתום
 לא חסד ל כל היום ומה אשית חתום מ"ה הוא מילוי של השם ע"כ חתמה ד
 דברים כהלל יניחת מדרים כגלות ישראל א' קריעת ים סוף כיכ ראה ויכס כ'
 מתן תורה ההרי' תרקדו כאלוה' נ' תחיית המתים אתעבך לבני' בארצות החיים
 ד' וחבלי של משיח ה' אר' יוחנן לא לנו ו' לא לנו ע"כ הנמרא ערבי פסוקים
 אם כן ראוי כחבלי של משיח אשר אכחו בו לומר לא לנו ו' לא לנו ולבקש תלפיו
 המטחה למעבי למעבי אפי אעשה אחר חזקיה מפני שיש בו ירדיתן של נדיקים
 לכבשן חאש ופלייתן מתנו ירדיתן דכתיב לא לנו ו' לא לנו אמר חכמים כי לשמך
 תן כבוד אמר מישאל על חסדך ועל אתתך אמר עזריה למה יאמרו הגוים אמרו
 בולם עלייתן מכבשן האש דכתיב הללו את' כל גוים אמר חכמים שחזו הו כל
 האומים אמר מישאל כי גבר עלינו חסדו אמר עזריה ואמת' ו' לעולם הללו יה
 אמרו כולן עבד' וי"א ואמת' ו' לעולם את' גיראל' בשעה שהפיל במרד הרשע
 את אברהם אבינו לתוך כבשן האש אמ' גבראל' לפני ה' רבונו ש"ע ארד ואנענך
 ואביל הדזיק מכבשן האש א"ל ה' אפי יחיד בעלמי והוא יחיד בעולמו כאה ל
 ליחיד להפיל את היחיד ולפי שאין ה' תקפה שבר כל בריה אחר חזקה וחבלי ש
 שלשה מרבי כבוד עבד' א"ר שמעון בן לקיש מאי דכתיב מושיבי עקרת הבית א
 אמרה כנסת ישראל רבונו ש"ע שמוכי בניך כחולדה זו הדרה בעקרי הבתים עבד'
שערי אורה בתאמר זה נרשם סוד כסתר ואם הבנת כנסת ישראל ח
 תבין זה ר"ל שבעינות ארץ ישראל אין כנסת ישראל בתוכה וזיכנת
 אלא כחולדה שהיא טרודה כביכול ומתחבא בין החורים וכן הסדקים כחולדה עד
 עת רבין ועת דודים ותחמוד טרופות לשטרין של מלך עבד' ולכן באה ו' יעורה
 מושיבי בעקרי הבתים דהיינו כנסת ישראל ע"י מלכות ביד דוד פנומה הלכנה ו
 והיא כהרי חסד והאם כריתת והבנים עמוסים עד עת קץ אה הבנים שתחם
 היא הכינה קן גיפור והבנים תקחלק בשמחה הללו יה א"ר שמיאל בר כחמני
 א"ר יצתן אודן אמר דוד א"ר אשר ישי מלתי ו' אמרו ארזו זה היום אמר י
 א"ר פמולא א"ר

חלל

שמואל אבא שושיעם אמרו אחיו אבא הנליהם אמר דוד ברוך ה' אלהי אבא
 ברכוכם אמר שמואל אל י' ויאר לנו אמרו כולן אסרו חג אמר שמואל אלי אתם
 אמר דוד אלהי וארוממך אמרו כולן עכ"ל הנמרא פר"י אבן מאסו כלומר דוד ש
 שומעיו רועה נאן היה ראש וכשלאות נשיכו ל' רבים אמרו אחיו זה היום אמר
 שמואל לפי שהים מתבנא עליהם שסופן לגיל ולשמח שיושיעם מיד ארזיבם
 שושיעם בא אמרו אחיו כלומר על ידי דוד ודוד את' הנליהם בא מלכותי ברכוכם
 אמר שמואל שיכרך כולם כלומר מברכין אבו אתכם לנו לשון רבים אסרו חג
 נשיעם הניאו נחמם ונלמיס הרבה לשמח עכ"ל :

ברוך

חבא בשם יי ברכוכם מביית יי :

ברוך אל יי ויאר לנו אסרו חג ב

בעבותים עד קרנות חמוצות : אלי אתח ואודג

אלחי ארוממך : אלי חורר לנו ב' טוב ב' לשלם

חורר

חסדו :

יחללך

י' אלהינו כל מעשיו :

וחסידיו צדיקים עושח דעוצת

ועמב בית ישראל ברינח יודו ויברכו וישבחו :

ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את

שמו מלכנו ב' לב טוב לחודות ולשמו נעים ל

לומר ב' מעולם ועד עולם אתח אל ברוך אתח

יי מלה מחלל בהשבחות :

אתח

בהרבה מכל העמים אתח א

אתח ורצית בנו ורוממנו מ

מכל חלשנות וקדשנו במצותי וקרבתני מ

מלכנו לעבודתך ושמך הגדול וחקדוש עליו

קראת נתן לנו יי אלהינו באתח : שבתות

למנוח